

LIBANIUS

OPERA

FOENSTER

1

ORATIONES

I-II

GRAD

888

L3

F65

v.1

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

Libanius
LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. I.
ORATIONES I—V.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCMIII.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geh.	geb.		geh.	geb.
<i>Aelianus</i> ed. <i>Hercher</i> . 2 voll.	9.—	10. 05	<i>Boetius</i> de inst. arithm. ed. <i>Friedlein</i>	5.10	5. 60
— varia historia	—90	1. 30	— de consolatione ed. <i>Peiper</i>	2.70	
<i>Aeneas</i> ed. <i>Hug</i>	1.35	1.75	— comm. in libr. <i>Aristotelis regi-</i>		
<i>Aeschines</i> ed. <i>Frank</i>	—90	1. 30	— <i>ignovelas</i> rec. <i>Meiser</i> . 2 voll.	8.70	9.70
— ed. <i>Blass</i>	2.40	2.80	<i>Bucolici Graeci</i> ed. <i>Ahrens</i> . Ed. II	—60	1.—
— Ed. mai. c. Ind. <i>Aeschin.</i>	8.—	8. 60	<i>Caesar</i> ed. <i>Dinter</i> . Ed. II min.	1.50	2.10
[—] Ind. <i>Aeschin.</i> comp. <i>Preuss.</i>	6.40		— bell. Gall. Ed. II min.	—75	1.10
<i>Aeschyl</i> tragodiae ed. <i>Weil</i>	1.50	2.—	— bell. civile. Ed. II min.	—60	—90
— Singulae tragodiae	—80	—60	— ed. <i>Kübler</i> . bell. Gall. Ed. min.	—75	1.10
[—] Schol. in Pers. ed. <i>Dähnhardt</i>	8.60	4.20	— Ed. maior	1.20	1.60
<i>Alexander Lycop.</i> ed. <i>Brinkmann</i> .	1.—	1.25	— bell. civ. Ed. min.	—60	—90
<i>Ammianus</i> M. ed. <i>Garthausen</i> . 2 voll.	7.20	9.40	— Ed. maior	—90	1.80
<i>Anacreon</i> ed. <i>Rose</i> . Ed. II	1.—	1.40	— b. Alex., b. Afr. Ed. mai.	1.—	1.40
<i>Andocides</i> ed. <i>Blass</i> . Ed. II	1.20	1.60	— Ed. min.	—60	1.—
<i>Anna Comnena</i> ed. <i>Reifferscheid</i> . 2vll.	7.50	8.60	— b. Hisp. Fragm. Indices	1.50	1.90
<i>Anthimus</i> ed. <i>Rose</i>	1.—	1.25	<i>Callinici</i> vita S. <i>Hypatii</i>	3.—	3.40
<i>Anthologia</i> Gr. ed. <i>Stadtmüller</i> . I	6.—	6.60	<i>Cassius Felix</i> ed. <i>Rose</i>	3.—	3.40
— II, 1	8.—	8.60	<i>Cato</i> ed. <i>Keil</i>	1.—	1.40
— Lat. I, 1 ed. <i>Riese</i> . Ed. II	4.—	4.60	<i>Catullus</i> ed. <i>Müller</i>	—45	—75
— II ed. <i>Buecheler</i> . 2 fascio.	9.20	10.35	—, <i>Tibull.</i> , <i>Propert.</i> ed. <i>Müller</i>	2.70	8.20
<i>Antiphon</i> ed. <i>Blass</i>	2.10	2.50	<i>Cebettis</i> tabula ed. <i>Prachtler</i>	—60	—90
<i>Antoninus</i> ed. <i>Stich</i>	1.80	2.20	<i>Chronica</i> min. ed. <i>Frick</i> . 2 voll. Vol. I	6.80	7.40
<i>Apollonius Perg.</i> ed. <i>Heiberg</i> . 2 voll.	9.—	10.—	<i>Cicero</i> ed. <i>Müller</i> . 5 partes (=11 voll.		
<i>Apollonius Rhodius</i> ed. <i>Merkel</i>	1.—	1.40	— =37 fascic.). Pars I, 1. 2. <i>M</i> 3. 45		
<i>Appianus</i> ed. <i>Mendelssohn</i> . 2 voll.	9.—	10.—	— geb. <i>M</i> 4. 40. Pars II, 1.—3. <i>M</i> 6. 30.		
<i>Apulei</i> metamorph. ed. v. d. <i>Vliet</i>	3.—	3.50	— geb. <i>M</i> 7. 80. Pars III, 1. 2. <i>M</i> 7. 80.		
— Apologia, Florida ed. v. d. <i>Vliet</i>	4.—	4.50	— geb. <i>M</i> 9.—. Pars IV, 1.—3. <i>M</i> 6. 30		
<i>Archimedes</i> ed. <i>Heiberg</i> . 3 voll.	18.—	19.80	— geb. <i>M</i> 7. 80	23.85	29.—
<i>Aristae</i> epist. ed. <i>Wendland</i>	4.—	4.50	— oratt. sel. ed. <i>Müller</i> . 2 partes	1.50	2.20
<i>Aristophanes</i> ed. <i>Bergk</i> . 2 voll. Ed. II	8.—	4.—	— add. <i>Eberhard-Hirschfelder</i>	2.—	2.50
— Singulae comoediae	—45	—75	— epistolae ed. <i>Wesenberg</i> . 2 voll.	6.—	7.20
<i>Aristoteles</i> , de partibus animal.			— sel. ed. <i>Dietsch</i> . 2 partes	2.50	3.40
— ed. <i>Langkavel</i>	1.80	2.20	<i>Claudian</i> carmina ed. <i>Koch</i>	3.60	4.20
— de arte poetica ed. <i>Christ</i>	—60	—90	<i>Cleomedes</i> ed. <i>Ziegler</i>	2.70	3.20
— physica ed. <i>Prantl</i>	1.50	1.90	<i>Comaed.</i> <i>Horat.</i> ed. <i>Jahnke</i>	1.20	1.60
— ethica <i>Eudemia</i> ed. <i>Susemihl</i>	1.80	2.10	<i>Commodianus</i> ed. <i>Ludwig</i> . 2 voll.	2.70	3.50
— <i>Nicomachea</i> ed. <i>Susemihl</i>	1.80	2.10	[<i>Constantinus</i>] Inc. I. de C. Magno		
— de coelo, al. ed. <i>Prantl</i>	1.20	1.60	— ed. <i>Heydenreich</i>	—60	—90
— de coloribus, al. ed. <i>Prantl</i>	—60	—90	<i>Cornelius Nepos</i> ed. <i>Flecksien</i>	—80	—60
— politica ed. <i>Susemihl</i> . Ed. III	2.40	2.80	<i>Cornutus</i> ed. <i>Lang</i>	1.50	2.—
— magna moralia ed. <i>Susemihl</i>	1.20	1.60	<i>Curtius Rufus</i> ed. <i>Vogel</i>	1.20	1.60
— de anima libri III ed. <i>Biehl</i>	1.20	1.60	<i>Damasus</i> ed. <i>Ihm</i>	2.40	2.80
— ars rhetorica ed. <i>Römer</i> . Ed. II	8.60	4.—	<i>Demetrius Cydonius</i> ed. <i>Deckelmann</i>	1.—	1.40
— methaphysica ed. <i>Christ</i>	2.40	2.80	<i>Demosthenes</i> edd. <i>Dindorf-Blass</i> .		
— fragmenta ed. <i>Rose</i>	4.50	5.—	— 3 voll. (=6 partes). Ed. IV min.	4.50	6.—
— oeconomica ed. <i>Susemihl</i>	1.50	1.90	— 3 voll. Ed. IV maior	7.20	9.—
— de plantis ed. <i>Apelt</i>	3.—	3.40	<i>Diety</i> ed. <i>Meister</i>	1.50	2.—
— <i>zoet.</i> <i>19</i> pp. ed. <i>Blass</i> . Ed. III	1.80	2.10	<i>Dinarchus</i> ed. <i>Blass</i>	1.—	1.40
— parva naturalia ed. <i>Biehl</i>	1.80	2.10	<i>Dio Cassius</i> ed. <i>Meiber</i> . 5 voll. Vol. I II	8.10	9.20
<i>Arriani</i> expeditio Alex. ed. <i>Abicht</i>	1.20	1.70	<i>Dio Chrysost.</i> ed. <i>Dindorf</i> . Vol. II	2.70	—
— scripta minora ed. <i>Eberhard</i>	1.80	2.20	<i>Diodorus</i> ed. <i>Vogel</i> . 5 voll. Vol. I—III	11.20	13.—
<i>Athenaeus</i> ed. <i>Kaibel</i> . 3 voll.	17.10	18.90	<i>Dionysius Halic.</i> ed. <i>Jacoby</i> . Vol. I—III	9.60	11.40
<i>Augustini</i> de civ. dei ed. <i>Dombart</i> .			— opusc. rhet. edd. <i>Usener</i> et <i>Rader-</i>		
— Ed. II. 2 voll.	6.—	7.20	— <i>macher</i> . Vol. I	6.—	6.60
— confessionum II. XIII ed. <i>Knöll</i>	2.70	3.20	<i>Diophantus</i> ed. <i>Tannery</i> . 2 voll.	10.—	11.—
<i>Avicularia</i> ed. <i>Peiper</i>	1.50	2.—	<i>Donatus</i> rec. P. <i>Wessner</i> . Vol. I	10.—	10.80
<i>Ausonius</i> ed. <i>Peiper</i>	6.80	7.20	<i>Dracontius</i> ed. <i>Duhn</i>	1.20	1.60
<i>Autolyeus</i> ed. <i>Hultsch</i>	3.80	4.—	<i>Epic. Gr.</i> fragm. ed. <i>Kinkel</i> . I.	8.—	8.50
<i>Avien</i> <i>Arates</i> ed. <i>Breysig</i>	1.—	1.40	<i>Epic. poes.</i> Gr. ludib. corpusc. I.		
<i>Babrius</i> ed. <i>Schneidewin</i>	—60	1.—	— edd. <i>Brandt</i> et <i>Wachsmuth</i> . 2 voll.	6.—	7.—
— ed. <i>Crustius</i> . Ed. maior	8.40	9.—	— <i>Epictetus</i> ed. <i>Schenki</i> . Ed. minor	6.—	6.60
— Ed. minor	4.—	4.60	— Ed. maior	10.—	10.80
<i>Baschyli</i> carmina ed. <i>Blass</i> Ed. II	2.40	2.90	<i>Euclidis</i> Elementa ed. <i>Heiberg</i> . 5 voll.	24.60	27.40
<i>Benedicti</i> regula ed. <i>Wölflin</i>	1.60	2.—	— Data ed. <i>Menge</i> . Optica ed. <i>Heiberg</i>	10.—	11.20

Wissenschaftliche Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller

im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern.

Aetna. Von S. Sudhaus. geh. *M.* 6.—, in Leinw. geb. *M.* 7.—
Lucrez Buch III. Von R. Heinze. geh. *M.* 4.—, in Leinw. geb. *M.* 5.—
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. geh. *M.* 6.—, in Leinw.
geb. *M.* 7.—

Kritische und kommentierte Ausgaben.

Neue Erscheinungen 1901—1903.

- Acta Apostolorum: s. Lucas.
Demetrii Phalerei qui dicitur de elocutione libellus. Praefatus
recensuit adnotavitque L. Radermacher. geh. *M.* 5.—
Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Accedunt
canonum qui dicuntur apostolorum et Aegyptiorum reliquiae.
Ed. Edm. Hauler. Fasc. I: Praefatio, fragmenta, imagines.
geh. *M.* 4.—
Euangelium sec. Matthaeum cum var. lect. ed. Fr. Blass. geh. *M.* 3.60.
Euripidis fabulae edd. R. Prinz et N. Wecklein. geh.
Vol. I. P. I: Medea. Ed. II. *M.* 2.40. Vol. II. P. III: Bacchae. *M.* 2.—
" II. " IV: Heracidae. *M.* 2.—
" I. " II: Alcestis. Ed. II. " II. " V: Hercules. *M.* 2.40.
" *M.* 1.80. " II. " VI: Iphig. Aul. *M.* 2.80.
" I. " III: Hecuba. *M.* 1.60. " III. " I: Andromacha. *M.* 2.40.
" I. " IV: Electra. *M.* 2.— " III. " II: Hippolytus. *M.* 2.80.
" I. " V: Ion. *M.* 2.80. " III. " III: Orestes. *M.* 2.80.
" I. " VI: Helena. *M.* 3.— " III. " IV: Phoenissae. *M.* 2.80.
" I. " VII: Cyclops. *M.* 1.40. " III. " V: Troades. *M.* 2.80.
" II. " I: Iphig. Taur. *M.* 2.40. " III. " VI: Rhesus. *M.* 3.60.
" II. " II: Supplic. *M.* 2.—
Grammatici Graeci. Pars III. Scholia in Dionysii Thracis artem
grammaticam rec. A. Hilgard. geh. *M.* 36.—
Hesiodi carmina. Accedit Homeri et Hesiodi certamen. Rec.
A. Rzach. geh. *M.* 18.—
Homeri carmina. Recensuit et selecta lectionis varietate instruxit
A. Ludwig. Pars prior: Ilias. Vol. prius. geh. *M.* 16.—
Q. Horati Flacci opera recce. O. Keller et A. Holder. Vol. I.
Carminum libri IV, Epodon liber, Carmen saeculare. Iterum
rec. O. Keller. geh. *M.* 12.—. Vol. II, Fasc. I Sermonum libri II.
geh. *M.* 4.—. Vol. II, Fasc. II. Epistulae, De arte poetica. geh. *M.* 6.—
[Lucas.] Acta Apostolorum s. L. ad Theophilum lib. alter. Sec.
formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. geh. *M.* 2.—
[—] Evangelium sec. Lucam s. L. ad Theoph. lib. prior. Sec.
formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. geh. *M.* 4.—
Pindari carmina prolegg. et comm. instr. ed. W. Christ. geh. *M.* 14.—
— ed. Schroeder. Ed. V. geh. *M.* 14.—
Platonis Sophista ed. O. Apelt. geh. *M.* 5.60.
Statius' Silvae, herausg. u. erkl. v. Fr. Vollmer. geh. *M.* 16.—
Stoicorum veterum fragmenta coll. I. ab Arnim. Vol. II. geh. *M.* 14.—
Theophrasti Characteres, hrsg., übers. u. erkl. v. d. Philol. Gesellsch.
zu Leipzig. geh. *M.* 6.—
Thucydidis historiae rec. C. Hude. Tom. I. geh. *M.* 10.—. Tom. II.
geh. *M.* 12.—

**Bibliotheca scriptorum
Graecorum et Romanorum Teubneriana.**

Neue Erscheinungen.

- Augustini, S. Aureli, confessionum ll. XIII rec. Knöll. geh. *M.* 2.70, geb. *M.* 3.20.
- Demetrii Cydonii de contemnenda morte oratio ed. Henricus Deckelmann. geh. *M.* 1.—, geb. *M.* 1.40.
- Dionysii Halicarnasei opuscula edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. geh. *M.* 6.—, geb. *M.* 6.60.
- Donati quod fertur commentum Terenti. Accedunt Eugraphi commentum et scholia Bembina. Rec. P. Wessner. Vol. I. geh. *M.* 10.—, geb. *M.* 10.80.
- Gellii Noctium Atticarum libri XX. Post M. Hertz ed. C. Hosius. Vol. I/II. geh. *M.* 6.80, geb. *M.* 8.—
- Georgii Acropolitae opera rec. A. Heisenberg. Vol. I. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 9.—
- Heronis Alexandrini opera quae supers. omnia. Vol. III. ed. H. Schöne. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 9.—
- Hesiodi carmina rec. A. Rzach. geh. *M.* 1.50, geb. *M.* 2.—
- Hippocratis opera quae feruntur omnia. Vol. II. Ex codicibus Italicis ed. H. Kuehlewein. geh. *M.* 5.—, geb. *M.* 5.50.
- Incerti scriptoris Byzantini saeculi X liber de re militari ed. R. Vári. geh. *M.* 2.40.
- Lycurgi oratio in Leocratem. Post C. Scheibe ed. Fr. Blass. geh. *M.* —.60, geb. *M.* —.90.
- Lysiae orationes rec. Theodorus Thalheim. Ed. maior. geh. *M.* 3.—, geb. *M.* 3.60. Ed. minor. geh. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.
- Mulomedicina Chironis, Claudii Hermeri, ed. E. Oder. geh. *M.* 12.—
- Mythographi Graeci. Vol. III. Fasc. I. Pseudo-Eratosthenis Catasterismi rec. A. Olivieri. geh. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.
- Vol. II. Fasc. I. Supplem. Parthenii Nicaeni quae supersunt ed. E. Martini. geh. *M.* 2.40, geb. *M.* 2.80.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati *Περὶ ἀπίστων*. Heracliti qui fertur libellus *Περὶ ἀπίστων*. Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. geh. *M.* 2.80, geb. *M.* 3.20.
- Philostrati minoris imagines et Callistrati descriptiones edd. C. Schenkl et E. Reisch. geh. *M.* 2.40, geb. *M.* 2.80.
- C. Plinii Caecili Secundi epistularum libri novem. Epistularum ad Traianum liber. Panegyricus. Rec. C. F. W. Mueller. geh. *M.* 2.80, geb. *M.* 3.40.
- Procli Diadochi in Platonis rem publicam commentarii ed. W. Kroll. Vol. I. geh. *M.* 5.—, geb. *M.* 5.60. Vol. II. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.60.
- Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora rec. O. Keller. Vol. I. geh. *M.* 9.—, geb. *M.* 10.—
- Ptolemaei, Claudii, opera quae exstant omnia. Vol. I. ed. I. L. Heiberg. Pars II, libros VII—XIII continens. geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 13.—
- Scriptores originum Constantinopolitanarum rec. Th. Preger. Fasc. prior. geh. *M.* 4.—
- Senecae, L. Annaei, tragoediae edd. R. Peiper et G. Richter. geh. *M.* 5.60, geb. *M.* 6.20.
- Supplementum ed. Fr. Haase. Accedit index rerum memorabilium. geh. *M.* 1.80, geb. *M.* 2.40.
- Statius, P. Pap. Vol. I. Silvae ed. Klotz. geh. *M.* 2.—, geb. *M.* 2.50.
- Thucydidis historiae rec. C. Hude. Vol. I/II: libri I—VIII. Ed. minor. geh. *M.* 2.40, geb. *M.* 3.60.
- Ed. maior. geh. *M.* 4.80, geb. *M.* 6.—

Libanios

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. I.
ORATIONES I—V.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIII.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

MANIBUS
RUDOLPHI HERCHER
CAROLI GRAUX

S.

354623

PRAEFATIO.

Dum in eo est ut opus quod ante hos triginta quinque annos Italiam petens Hercherus auctore aggressus sum foras mittam, facere non possum quin pauca praefationis loco dicam, cum de ratione totius operis imprimisque crisi factitanda quae exponenda sunt epilogomenis potius quam prolegomenis commissurus sim ubi totus textus editionis comparuerit prodituris. Nam nunc ante omnia textum desiderari scio.

Opera Libanii non solum tanto ambitu, sed etiam tot sunt numero, ut codex qui cuncta complectatur ne cogitari quidem possit. Narrationes enim, fabulae, epistolulae quae eius sunt vel esse feruntur si singillatim computantur, numerus scriptorum summam duorum millium excedit. Inde igitur ab initio ea in tres divisa esse partes: *λόγους*, *μελέτας*, *ἐπιστολάς* facile intellegitur. Exstant sane codices quibus opera trium generum consociata sint, ut Barberinus II 41, Vaticanus gr. 82, sed hi non syllogas, sed eclogas exhibent et aetatis sunt recentioris. Sed etiam diversissima fuit fortuna singulorum opusculorum: alia splendebant viris doctis, alia sordebant. Illa permultis, haec paucis vel singulis codicibus ad nostram aetatem pervenerunt.

Multitudinem¹⁾ operum aequat numerus codicum, qui a quingentis non ita multum abest. Dispersi sunt per

1) Libanius ipse Antioch. (or. XI) § 1 plurima se omnium aequalium scripta condidisse gloriatur omissis epistulis ea in tres classes (*λόγους ἐπαινετικούς, συμβουλευτικούς, μελέτας*) dividens (*πλείστα δὴ τῶν νῦν ὄντων συγγράμματα πεποιηκώς καὶ τοὺς μὲν ἐπαινέσας, τοῖς δὲ συμβουλευέσας, οὐκ ὀλίγα δὲ ἡγωνισμένος ἐν πλάσμασιν εἰς γε τὸν τῆς ἐνεργούσης ἐπαινον ἄφωτος γέγονα*).

bibliothecas Europae, Asiae minoris, Palaestinae, Aegypti. Conferre omnes si voluissem, ne paratissima quidem amicorum opera auxiliatrice potuissem, sed inutile erat, rimari vero et examinare omnes necessarium. Et in hac re maximam industriam posui, ut nunc quidem non noverim exstare codicem quem non meis vel amicorum oculis lustraverim, quamquam nefas duxerim spondere nullum iam e tenebris esse proditum. Multi illorum et originem recentem admodum et negligentiam maximam produnt, ut operam perdat non solum qui eos conferre, sed etiam qui nexum quo coniuncti sint quaerere velit. Quin etiam reliquos omnes si quis ad unum stemma revocare studeat, mox maiora se moliri intellet quam quae viribus humanis concessa sint. Nam multi sunt codices *μικτοί*, quippe qui in diversis partibus diversis aetatibus scripti vel e diversis fontibus manaverint, ut quod de uno opusculo, etiam de altero valeat minime necesse sit. Ut veritati et perspicuitati consulatur et probae recensionis fundamenta valida iaciantur, in unoquoque opusculo singillatim quaerendum erit, quae sit ratio inter codices omissis indignis qui in censum veniant, et stemma contexendum, quod etsi non omnes semitas, tamen vias principales quibus singula ad nos pervenerint, uno conspectu ante oculos ponat.

Quod non ita intellegi volo ut de affinitatis inter totos codices vinculo nihil certi stabiliri queat. Nam exstant codices qui ut pro corpore unius generis scriptorum etsi non prorsus integro, tamen paucis membris mutilo habendi sunt, ita etiam eandem in omnibus scriptis affinitatis condicionem exhibeant. De his quod semel constitutum erit, ubique valet, et hos principem in crisi factitanda locum obtinere debere patet. Sed hi pauci sunt, ut stemmate quod nexum quo codices coniuncti sunt clarum faciat in singulis opusculis indigere non possimus. Sed hoc in unoquoque breviter indicasse satis erit; documenta dabuntur in memoria plena viae qua Libanii opera ad nostram aetatem pervenerunt, ubi totus horum contextus prela reliquerit, una cum commentatione de vita et arte

scriptoris proditura. Ut propositum quod in hac editione ante oculos habui exsequer, prius acquiescere non potui quam omnes codices qui in censum veniunt collatos haberem. In apparatu autem critico cum iis qui usurpabunt quam accuratissime — omissis tamen meris quisquiliis scripturae e quibus plane nihil disci possit — communicabuntur lectiones codicum omnium qui singularem habent auctoritatem, quoniam in via illa qua Libanii opera ad nos pervenerunt locum haud praetereundum obtinent, aberunt vero codices quibus careri poterit, quia sunt vel nimis negligenter exarati vel foede interpolati vel ex aliis quos habemus transscripti. Etiam testimoniis grammaticorum rhetorumque posteriorum creberrimis sed valde dispersis, quibus etiam fragmenta operum deperditorum haud pauca continentur, non solum ex editionibus verum etiam, ut Ioannis Doxapatri, Macarii Chrysocephali, Maximi Planudis, Georgii Lacapeni, Etymologici Darmstadiensis e codicibus colligendis operam impendi. Talem in modum spero apparatui nihil esse defuturum, quod ad memoriam operum Libanianorum cognoscendam necessarium vel utile sit.

Descriptio autem unius cuiusque codicis ibi dabitur, ubi primum adhibetur. Reliquis locis ubi occurrit, ad hanc delegabitur.

De rebus quae ad grammaticam et rhetoricam spectant, orthographia, hiatu, numero in 'Epilegomenis' illis quae supra indicavi agam, quoniam mihi persuasum est non solum melius sed etiam multo brevius id fieri posse, si textus ipse ad librorum fidem recensitus in omnium quorum interest manus pervenerit. Unum iam nunc dico me in his rebus non omnia ad amussim aequasse, sed librorum quam maxime pressisse vestigia. Quod valet etiam de clausulis, quamquam Libanium legis Meyerianae studiosum fuisse patet.

Editionem non mere criticam esse volui, sed quae simul, quantum liceret, commodo consuleret lectorum et studiis Libanii fatisque operum eius nec non memoriis

veterum auctorum cognoscendis inserviret. Itaque non solum aliorum quae respexit scriptorum dicta, sed etiam scholia et si intellectui utiles erant, locos parallelos ipsius Libanii aliorumque scriptorum addidi. In hoc ultimo si erunt qui longius me progredi potuisse arbitrentur, loci angustis artos fines mihi impositos secum reputent velint. ^m

Neque quae viri docti recentiores ad Libanii verba sive interpretanda sive emendanda attulerunt negligenda erant, immo vero eorum non solum libros impressos, quorum pars, velut editiones peculiare singulorum opusculorum Morellianae, vel in copiosissimis Europae bibliothecis rarissime occurrit, sed etiam schedas, quae quidem fructum pollicerentur, ut Rostgaardii, Wolfii, D'Orvillii, Reiskii, quocum Libanius amicitiam mihi conciliavit, Iacobsii, Boissonadii, Leopardii, Sinneri, Sintenis adeundas esse censui. Denique ut ipse familiaritate cum scriptore meo inita emendationi eius prospicerem, pro parte virili operam dedi.

Magna pars harum quae praestandae erant rerum non fuit brevis temporis. Haud semel occasio codicis nanciscendi diu expectanda, neque ut itinera facerem, semper in mea positum erat potestate. Haec quoque res longam tulit dilationem, quod tempori me ita optime parsurum esse credidi, ut quae codice continerentur uno praesertim longe remoto omnia diversorum generum scripta simul conferrem. Talem enim in modum id me consecuturum esse existimabam, ut editio tota Libanii Choricii quae semel coepta uno tenore ad exitum perduceretur, id quod, si Deus Optimus Maximus *γόνυ χλωρόν* mihi conservaverit, haud irritum fore spero. Huius igitur rei veniam velim mihi dent quibus nimium moratus esse visus sum.

Sed ne nunc quidem primum volumen prodire iubere possem, nisi egregie a multis adiutus essem, e quibus facere non possum quin hoc loco iustis laudibus efferam Academiam Regiam Scientiarum Borussicam, Ministerium Regium bonis artibus colendis Borussicum, praefectos bibliothecarum in Occidente et Oriente publicarum et privatarum, amicos et collegas, quorum pars iam flebili morte

abrepta est, ut Iulius Adert, Photius Alexandrides, Ivo Bruns, Carolus Dziatzko, Carolus Galland, Carolus Graux, Hugo Hinck, Otto Keck, Godofredus Kinkel, Einar Lefstedt, Iacobus Maehly, Fridericus Matz, Rudolfus Prinz, Ervinus Rohde, Ioannes Sakkelion, Rudolphus Schoell, Guilelmus Spitta, plurimis vivis gaudeo, ut Gregorio N. Bernardakis, Francisco Boll, Maximiliano Bonnet, Carolo de Boor, Eugenio Bormann, Leopoldo Cohn, Guilelmo Croehnert, Iosepho Cugnoni, Wendelino Foerster, Pio Franchi de' Cavalieri, Manuele Gedeon, Ignatio Guidi, Ottone Hense, Ioanne de Heyden-Zielewicz, Isidoro Hilberg, Alfredo Iacob, A. Papadopulo Kerameus, Ottone Kern, Theodoro Korsch, Guilelmo Kroll, Friderico Kuhn, Socrate Kugeas, P. Spyridone Lambros, Georgio Laubmann, Alexandro Lauriote, Henrico Lebègue, Hugone Lincke, Guilelmo Lundström, Falconero Madan, Augusto Mancini, Aemidio et Iosepho Martini, Augusto Mau, Georgio Mayen, I. Mowat, Parthenio Pappaiannopulo, Aenea Piccolomini, A. B. Poynton, Pio Raina, Ottone Roszbach, Henrico Rostagno, Henrico Schenkl, Richardo Schoene, Theodoro Thalheim, E. Maunde Thompson, Hieronymo Vitelli, Ludovico Voltz, qui mihi in codicibus schedisve rimandis, examinandis, conferendis operam plurimi aestimandam praestiterunt. Quibus omnibus etiam hoc loco ex animi sententia grates agere officium duco gratissimum. Utinam fiat ut editio tot tantisque adiutoribus digna, studio rhetoris Antiocheni summi et clarissimi promovendo haud inutilis reperiatur.

Denique etiam bibliopolam honestissimum B. G. Teubnerum benevolentia qua hanc editionem prosecutus est maxime me sibi devinxisse grato animo profiteor.

Scribebam Vratislaviae die XXV m. Martii anni MCMIII.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 1 not. 2 scribas 35 pro 34.

P. 58, 6. Copiae Allatianae servantur Romae in bibliotheca Vallicellana. Cf. Martini, Catal. codicum graecorum qui in bibliotheca Vallicellana adservantur, Mediolani 1902 p. 209 n. 160 (LIV); 214 n. 181 (XCI); 215 n. 182 (XCII); 220 n. 196 (CXVI); 225 n. 211 (CXXXV).

P. 69, 10. Ad codices qui *Bíos* continent accessit sextus decimus Vallicellanus F 14 (81) chartaceus saeculi XVI fol. 73^v *λιβανίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης* (desinit verbis *καὶ μετὰ ταῦτα* p. 204, 1), quem nuper in lucem protraxit Aemidius Martini in Catalogo modo laudato p. 137, accuratius infra sub n. 107 describam. Initium (p. 79—87, 11) et finem (p. 202, 14—204, 1) gratiose mihi contulit Augustus Mau. *Bíos* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem quo hic exemplari deductus sed pretio critico privus esse dicendus sit.

P. 79, 8 sq. versum comoediae *ἐμοὶ δ' ἐκέρασεν οἱ θεοὶ τὰ τῆς τύχης* agnoscere voluit Theodorus Kock Frr. com. Att. III p. 500 n. 495, quem neque hic sequi possum neque cum de verbis p. 87, 14 *ἐμὲ δ' ἐκέλευν ἀδυνάτων ἀφροσύναι*; 110, 4 *σωροὺς ἐφ' ἀμάξης ἦκεν ἄγων βιβλίων*; 110, 12 *ἔμοιγε οὐσίας ἀντὶ γυναικὸς τῆς τέχνης* (l. l. n. 496—498) alibique (cf. p. 294, 14) idem statuit.

P. 85, 8 *ἐνιδρύσθαι*. De quantitate verborum in *-ω* desinentium alibi fuse agetur.

P. 134, 11. Cf. p. 289, 17.

VITA LIBANII CONSCRIPTA AB EUNAPIO.

Priusquam opera ipsa Libanii accedam, vitam huius ab Eunapio scriptore aetate quidem suppari sed parum diligenter et magis ex auditione nec sine invidia conscriptam praemitto, ut antecedit in magna copia codicum Libanianorum, postquam Georgius Lacapenus primus, ut videtur, eam eclogae epistularum Libanii ab ipso factae anteposuit.¹⁾

Ac codices qui eam inscriptam fere ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοῖ σοφιστῶν ante hanc praebent sunt:

Vaticanus gr. 113 fol. 91 saec. XV

Vaticanus gr. 2243 (Columnensis 82) fol. 2 saec. XIV²⁾

Vaticanus gr. 1588 fol. 196 saec. XV

Vaticanus Palatinus gr. 209 fol. 75 saec. XV

Barberinus II 60 fol. 46 saec. XV

Neapolitanus III A 11 (214) fol. 1 saec. XVI

Mutinensis III B 3 (LV) fol. 82 saec. XIV

Laurentianus LXX 13 fol. 1 saec. XV

Burneianus 75 fol. 1 saec. XV

Upsaliensis gr. XXVIII fol. 75 saec. XV

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsaliensibus et Lincopiensibus, Rostochii 1877 p. 7 sq. Vilelm. Lundström, Prolegomena in Eunapii vitas philosophorum et sophistarum (Skrifter utgifna af K. Humanistiska Vetenskaps-Samfundet i Upsala VI 2). Upsalae et Lipsiae 1898 p. 20 sq.

2) In hoc codice quem infra sub numero 34 describam, epistulis antecedit ecloga orationum et progymnasmatum.

Aurelianensis 3 fol. 8 saec. XVI

Parisinus gr. 2577 A fol. 101 saec. XV.

Atque ut haec a Lacapeno scholarum in usum instituta erat, ita in rhetoricorum quoque Libanii opusculorum eclogas eidem usui destinatas transiit, quales continentur codicibus

Vaticano gr. 81 fol. 4 saec. XV

Marciano gr. append. XCI 2 fol. 3 saec. XV

Neapolitano II E 19 fol. 1 saec. XV

Ambrosiano L 64 fol. 1 saec. XIV exeuntis

Ambrosiano C 47 fol. 135 saec. XV

Harleiano 5728 fol. 81 saec. XV/XVI

Barocciano 72 fol. 75 saec. XV

Barocciano 68 fol. 101 saec. XV

Matritensi N-49 fol. 3 saec. XIV

Escorialensi Ψ-4-12 fol. 431 saec. XVI exeuntis

Mosquensi 317 fol. 1 saec. XV.¹⁾

Etiam initio (fol. 2) codicis Barberini II 41 saec. XV qui corporis instar esse debuit operum Libanianorum, legitur initium vitae (§ 1—5). Cf. infra p. 24.

Denique etiam in codicibus miscellaneis, sed Libanii operibus privis reperitur, ut Laurentiano LVI 3 fol. 279 saec. XV.

Haec autem vitae Libanii recensio Lacapeniana, etsi non cum Vilelmo Lundström habenda est pro particula recensionis duplicis totius operis *βλοι σοφιστῶν* inscripti ab Eunapio ipso institutae, cuius nec volam habemus nec vestigium²⁾, singularis tamen est pretii, quoniam non ex eodem fonte, ut Albr. Iordan³⁾ cognovit, non ita puro,

1) In codice Vaticano Ottoboniano gr. 46 saec. XVI fol. 103 declamationibus Libanii non solum huius sed omnium sophistarum vitae Eunapianae (*εὐναπίου βλοι φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν*) succedunt.

2) *ὁ θειότατος* ante *Ἰουλιανός* Lacapenum ipsum delere debuisse facile intellegitur. Cf. Guil. Kroll, Berl. Philol. Wochenschr. 1898 col. 934.

3) De Eunapii codice Laurentiano, Lemgoviae 1888 p. 4.

quo codices superstites integri opusculi — Laurentianum dico LXXXVI 7 — manavit, sed per se constat. Nam verba ultima (8, 6) *τούτω δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο ἄλλοτε ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων*, de quibus quid iudicet sese ignorare Krollius professus est, non a Lacapeno addita, sed ab Eunapio ipso scripta esse Lundströmius (p. 30) recte intellexit. In codice e quo Lacapenus hausit, servata, in eo e quo Laurentianus fluxit, omissa erant. Etiam aliis in rebus fides illius maior est quam huius, ut recte habet *ἐξεβιάζετο* p. 4, 14 pro *ἐξεβιβάζετο* quod ille praebet, *ἔχοντι* 4, 6 pro *ἔχων*, *καλυφθι* *σόμενος* 4, 8 pro *καμφθι* *σόμενος*, *πρὸς ἅπαντας* 6, 5 pro *εἰς ἑκάτερον*, *ἡλέγγετο* 6, 6 pro *ἦν αὐτῷ*, *πολύπους* ibidem quod ille omisit, *πανταχόσε* 6, 23 pro *πανταχοῦ*, *οὕτω* 7, 11 pro *οὕτως*. In aliis res est contraria, ut perperam praebet *τύπον* 4, 15 pro *λόγον*, *ὅφ' ἀπλότητος* 7, 12 pro *ὅπ' ἀρχαιότητος*, omisit *τοῖς* 7, 18. Sed praeterquam quod Lacapenus complura, ut suo proposito inutilia, omisit, nihil haec nisi lectiones variae codicum, non recensiones auctoris sunt diversae.

In lectionibus codicum proferendis sequor Lundströmium qui non solum Laurentianum LXXXVI 7 contulit, sed etiam e compluribus codicibus recensiois Lacapeniae collatis huius exemplar restituit, illum littera *A*, hoc littera *L* significans.

Λιβάνιον δὲ Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν ἡ τῆς Κόλλης κα-
 λουμένης Συρίας πρώτη τῶν πόλεων, Σελεύκου τοῦ Νικά-
 τορος ἐπικληθέντος ἔργον. ἦν δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ
 εἰς τοὺς ἄκρους ἐτέλει. 2. νέος δὲ ὢν ἔτι καὶ κύριος ἑαν-
 5 τοῦ πατέρων ἀπολειπομένων ἀφικόμενος Ἀθήναζε οὔτε ὥς
 ἐκ Συρίας Ἐπιφανίῳ προσῆλθε μεγίστην ἔχοντι δόξαν οὔτε
 παρὰ Προαιρέσιον ἐφοίτησεν, ὥς ἐν τῷ πλήθει τῶν ὁμιλη-
 τῶν καὶ τῷ μεγέθει τῆς δόξης τῶν διδασκάλων καλυφθη-
 σόμενος, ἐνεδρευθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Διοφαντείων Διοφάντῳ
 10 προσένειμεν ἑαυτόν. 3. καὶ ὥς οἱ πάντες τὸν ἄνδρα κατα-
 μεμαθηκότες ἔφασκον, ταῖς μὲν ὁμιλίαις καὶ συνουσίαις τὸ
 γεγονὸς συμμαθῶν ἐλάχιστα παρεγίνετο καὶ τῷ διδασκάλῳ
 τις ὀληρὸς οὐκ ἦν, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ ταῖς μελέταις συν-
 15 πλάττων καὶ τὸν λόγον. 4. ὥσπερ οὖν οἱ πολλάκις πέμ-
 ποντες ἔστιν ὅτε καὶ τυγχάνοντες τοῦ σκοποῦ καὶ τὸ συνεχὲς
 τῆς μελέτης αὐτοῖς διὰ τῆς γυμνασίας τῶν ὁργάνων ὥς ἐπὶ
 τὸ πλεῖστον εὐστοχίας οὐκ ἐπιστήμην ἔφυσεν, ἀλλὰ τὴν τέχ-
 νην, οὕτω καὶ Λιβάνιος ἐκ τοῦ ζήλου τε καὶ τῆς παραθέ-
 20 σews τῆς κατὰ μίμησιν προσαρτῶν ἑαυτὸν καὶ παραξέων
 ἡγεμόσιν ἀρίστοις, τοῖς ἀρχαίοις, καὶ οἷς ἐχρῆν ἐπόμενος ἐς

1 δὲ om. L 2 τῶν om. A 6 ἔχων A 8 τῷ om. A |
 καμψομένης A 9 διοφαντείων A 10 ἑαυτῶν in ἑαυτὸν
 corr. man. rec. A 11 τὸ γεγονὸς συμμαθῶν om. L 14 ἐξ-
 εβιάζετο A 15 λόγον] τύπον L | ὥσπερ — 19 Λιβάνιος om.
 L | <βέλη> πέμποντες? at cf. Plutarchum quem in deliciis ha-
 buit Eunapius, de defect. orac. 50 p. 438 A καθάπερ οἱ πολλὰ
 βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις 16 τυγχάνουσι? 19 τε om.
 A 21 τοῖς ἀρχαίοις om. L et cancellavit Sievers, Leben des
 Libanios p. 48 cf. Liban. vit. § 24 p. 19, 6 R οἷς ἐχρῆν ἡγεμόσιν
 ἐπόμενον | ἐπόμενος om. L | ἐς om. A

ἵχνος τε ἄριστον ἐνέβαινε καὶ ἀπήλανε τῆς ὁδοῦ τὰ εἰκότα.
 5. θαρσύνσας δὲ ἐπὶ τῷ λέγειν καὶ πείσας ἑαυτόν, ὥς ἐν-
 ἄλλος εἴη τοῖς ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονοῦσιν, οὐχ εἴλετο περὶ
 μικρὰν πόλιν κρύπτεσθαι καὶ συγκαταπίπτειν τῷ τῆς πόλεως
 ἀξιώματι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν διαβαλὼν ἄρτι 5
 παριοῦσαν εἰς μέγεθος καὶ ἀκμάζουσαν καὶ δεομένην ἔργων
 τε ὁμοῦ καὶ λόγων οἷ κατακοσμήσουσι, ταχὺ μάλα καὶ κατ'
 αὐτὴν ἐξέλαμψεν εἰς συνουσίαν τε ἄριστος καὶ χαριέστατος
 φανείς καὶ εἰς ἐπίδειξιν λόγων ἐπαφρόδιτος. 6. διαβολῆς
 δὲ αὐτῷ τινος γενομένης περὶ τὰ μειράκια, ἣν θεμιτὸν οὐκ 10
 ἦν ἐμοὶ γράφειν ἐς μνήμην ἀξιολόγων ἀνέντι τὴν γραφήν,
 ἐκπεσὼν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατέσχε τὴν Νικομήδειαν.
 7. κἀκεῖθεν δὲ τῆς φήμης ἐπισπομένης καὶ παραθεούσης αὐτῷ
 διὰ ταχέων ἀποκρουσθεῖς μετὰ χρόνον τινὰ ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα καὶ πόλιν ἐπανέρχεται κἀκεῖ τὸν πάντα ἐβίω χρόνον 15
 μακρὸν καὶ παρατείνοντα γενόμενον.

8. Μνήμην μὲν οὖν αὐτῷ τὴν πρέπουσαν κἀν τοῖς
 βιβλίοις τοῖς κατὰ τὸν Ἰουλιανὸν ἢ γραφῇ πεποίηται, τὰ
 δὲ καθ' ἕκαστον νῦν ἐπεξελεύσεται.

1 ἀπήλανε A | τὰ om. A 3 μέγα φρονοῦσιν scripsi μεγα-
 φρονοῦσι AL (et Lundström) μεγαλοφρονοῦσιν Boiss. 6 ἔρ-
 γων τε ὁμοῦ καὶ om. L 10 ἦν om. A 13 κἀκεῖ A | δὲ
 om. L 14 μετὰ χρόνον τινὰ om. L 17 Μνήμην — 19 ἐπεξε-
 λεύσεται om. L | αὐτοῦ? | κἀν τοῖς βιβλίοις τοῖς κατὰ τὸν
 Ἰουλιανόν] Unde nonnulla saltem, ut primus Boissonadius Eun.
 I 544 cognovit, transierunt in Suidae lexicon s. v. Λιβάνιος.
 Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς [ὁ παραβάτης] καίπερ τοσοῦτοις ἐμβεβηκώς τῆς
 τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφι-
 στήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν, τὰ μὲν ἴσως
 ἐπαινῶν, τὰ δὲ ὅπως λυποῖ τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον,
 προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ τὴν ἡγετο-
 κήν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπε-
 κάλουν καὶ διεμέμφοτο τὰς κρίσεις cf. s. v. Προαιρέσιος et
 Ἀκάκιος. Eunap. vit. soph. p. 68 et 73 ed. Boiss. Eunap. fragm.
 ed. Bonn. 1829 p. 108 fr. ζ'. Mueller fr. hist. gr. IV p. 24 fr. 25.
 Quae Boissonadio oblocutus est Bernhardyus ad Suidae l. l. stare
 non possunt. Recte vero is etiam quae apud Suidam s. v.
 Ἰάκωβος leguntur οὗτος πῶν φάρμακον ἐπὶ Οὐάλεντος ἐτελεύ-
 τησεν, ἣν δὲ ὁ συμβουλευσας αὐτῷ πιεῖν τὸ φάρμακον Λιβάνιος
 ὁ σοφιστής διὰ τὸ ἐπιζητήσαι, τίς ὁ διαδεξιόμενος τὴν βασιλείαν
 Οὐάλεντος ad Eunapium rettulit.

7. Οὐδείς δὲ τῶν συμμιζάντων Λιβανίῳ καὶ συνουσίας ἀξιωθέντων ἀπῆλθεν ἄδηκτος, ἀλλὰ τό τε ἦθος εὐθύς οἶός τις ἦν ἔγνωστο, καὶ συνεῖδεν αὐτοῦ τὰ [τε] τῆς ψυχῆς ἐπὶ τε τὸ χεῖρον καὶ τὸ κρεῖττον θέποντα, καὶ τοσοῦτος ἦν ἐς
 5 τὴν πλάσιν καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ἐξομολῶσιν, ὥστε ὁ μὲν πολύπους λῆρος ἠλέγγετο, τῶν δὲ συγγιγνομένων ἕκαστος ἄλλον ἑαυτὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν. 8. ἔφρασκον γοῦν αὐτὸν οἱ πεπειραμένοι πίνακά τινα καὶ ἐκμαγεῖον εἶναι παντοδα-
 10 πῶν ἡθῶν καὶ ποικίλων, οὐδ' ἂν ἡλῶ ποτὲ πολλῶν καὶ διαφόρων συνεληλυθότων ὅτῳ μᾶλλον τέρεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς ἐναντίοις ἐπηρεῖτο παρὰ τῶν τὸν ἐναντίον ἐλαυνόντων βίον, καὶ πᾶς τις αὐτὸν τὰ σφέτερα θαυμάζειν ὤφετο. οὕτω πολυμορφὸν τι χρῆμα καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἦν. γάμον δὲ καὶ οὗτος ἡμέλησε, πλὴν ὅσα γε αὐτῷ γυνή τις ξυνῆν οὐκ ἀπὸ
 15 ὁμοίας τῆς ἀξιώσεως.

9. Ὁ δὲ λόγος αὐτῷ περὶ μὲν τὰς μελέτας παντελῶς ἀσθενῆς καὶ τεθνηκῶς καὶ ἄπνους, καὶ διαφαίνεται γὰρ οὗτος μὴ τετυχηκέναι διδασκάλου, καὶ γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν κοινῶν καὶ παιδὶ γνωρίμων περὶ τὰς μελέτας ἡγνῶει, περὶ δὲ ἐπι-
 20 στολὰς καὶ συνουσίας ἐτέρας ἱκανῶς ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον ἀναφέρει καὶ διεγείρεται τύπον, καὶ χάριτός γε αὐτῷ καὶ κωμικῆς βωμολοχίας ἀναπέπλησται τὰ συγγράμματα, καὶ ἡ κομψότης περιτρέχει πανταχόσε διακονουμένη τοῖς λόγοις. 10 καὶ

1 δὲ om. A | συλλεγόντων A 2 ἄδηλος Gataker ad M. Anton. p. 333 et Boiss. ἄληπτος Wytttenbach (Supplem. ad epp. Ruhnkenii et Wytttenbachii, Lugd. Bat. 1847 p. 89), at cf. Plut. Pomp. 2 οὐκ ἦν ἐκείνῳ συναναπανασαμένην ἀδήκτως ἀπελθεῖν 3 καὶ συνεῖδεν — θέποντα om. L | συνεῖδεν scripsi secundum Wytttenb. l. l. συνεῖχεν A συνῆκεν Boiss. | τε cancellis inclusi 5 πρὸς ἅπαντας] εἰς ἑκάτερον A 6 πολύπους om. A cf. locum Theognidis 215 saepe a Plutarcho laudatum (vid. Bergk) | ἠλέγγετο] ἦν αὐτῷ A | συνιόντων A 7 ὁρᾶν ἑαυτὸν A 10 ὅτι A | καὶ ἐπὶ A 12 αὐτὸν scripsi auctore Cobeto Mnem. VIII 15^a αὐτῶν AL 16 De stilo Libanii quae Eunapius dicit iure iam Fed. Morellus qui vitam edidit (Liban. t. I p. 1—5), Wytttenbachius, Cobetus ll. ll. repudiaverunt 20 συνεσίας (s in ou corr. m²) A 22 καταπέπλησται A 23 ἐπιτρέχει Cobet l. l., at cf. Quintil. inst. or. II 21, 7 *rhetoricam artem circumcurrentem vocaverunt, quod in omni materia diceret* | πανταχοῦ A

ὁ πάντες οἱ Συροφοίνικες ἔχουσι κατὰ τὴν κοινὴν ἔντευξιν ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον, τοῦτο παρ' ἐκείνου λαβεῖν μετὰ παιδείας ἔξεστιν. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ μυκητῆρα καὶ ἀστείσιμον αὐτὸ καλοῦσιν, ὁ δὲ ὥσπερ κορυφὴν παιδείας τοῦτο ἐπετήθευσεν ἐκ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ὅλος εἰς τὸ ἀπαγγέλλειν 5 εἰλικυσμένος καὶ τοῦ κατὰ θύραν τερπνοῦ καὶ γοητεύοντος τὴν ἀκοὴν γενόμενος. 11. παιδείας δὲ ὑπερβολὴν καὶ ἀναγνώσεώς ἐστιν εὐρεῖν ἐν τοῖς λόγοις λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα. τὰ γοῦν Εὐπόλιδος δένδρα, Λαισποδῖαν καὶ Δαμασίαν, οὐκ ἂν παρήκην, εἰ τὰ ὀνόματα ἔγνω τῶν δέν- 10 δρων οἷς νῦν αὐτὰ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. 12. οὕτω λέξιν εὐρών τινα περιττὴν καὶ ὑπ' ἀρχαιότητος διαλανθάνουσιν ὡς ἀνάθημά τι παλαιὸν καθάριον εἰς μέσον τε ἦγε καὶ διακαθήρας ἐκαλλώπιζεν ὑπόθεσιν τε αὐτῇ περιπλάττων ὅλην καὶ διανοίας ἀκολουθούσας ὥσπερ ἄβρας τινὰς καὶ θερα- 15 παίνας δεσποίνῃ νεοπλούτῳ καὶ τὸ γῆρας ἀπεξεσμένη. 13. ἐθαύμασε μὲν οὖν αὐτὸν ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ θειότατος Ίουλιανός, ἐθαύμασε δὲ καὶ ὅσον ἀνθρώπινον τὴν ἐν τοῖς λόγοις χάριν. καὶ πλεῖστά γε αὐτοῦ περιφέρουσι βιβλία, καὶ ὁ νοῦν ἔχων ἀναλεγόμενος ἕκαστον αὐτῶν εἴσεται. 14. ἱκα- 20 νὸς δὲ ἦν καὶ πολιτικοῖς ὀμιλῆσαι πράγμασι καὶ παρὰ τοὺς λόγους ἑτερά τινα συντολμῆσαι καὶ ῥαδιουργῆσαι εἰς τέρψιν θεατρικωτέραν. 15. τῶν δὲ μετὰ ταῦτα βασιλέων καὶ τῶν ἀξιωματῶν τὸ μέγιστον αὐτῷ προσθέντων, τὸν γὰρ τῆς αὐλῆς ἐπαρχον μέχρι προσηγορίας ἔχειν ἐκέλευον, οὐκ ἀπεδέξατο 25

3 ἀ////λισμόν A cf. Schneider, Pericul. crit. in Anthol. p. 124 7 γινόμενος A 9 Λαισποδῖαν corr. Valesius Emend. III 18 coll. Eupol. fr. II 475 Mein. I p. 284 Kock. ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσι μοι (Schol. ad Ar. Av. 1569) et Plut. Quaest. conviv. VII 3 p. 712 A δεήσει γραμματικὸν ἑκάστῳ τὸ καθ' ἑκάστον ἐξηγεῖσθαι, τίς ὁ Λαισποδίας παρ' Εὐπόλιδι 10 δεσποσίαν A δεσποσίαν L 11 οὗτος A 12 ὑφ' ἀπλότητος L 13 καθάριον corruptum videtur. num αἴρων? 17 θειότατος] βασιλεὺς L 18 τοῖς om. L 22 πρὸς A 24 τὸ? 25 ὑπαρχον L | ἀπεδέξατο scripsi coll. Lib. πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας I 174, 1 τί ταῦτα λέγω; λέγειν ἔχων τὸ γραμματεῖον ἐκεῖνο δ διεωσάμεν, ὅπως μὴ σεμνότερος γεγενῆσθαι δόξαιμι οὐδέ γε ἡγη-

φῆσας τὸν σοφιστὴν εἶναι μείζονα. καὶ τοῦτό ἐστιν οὐκ ὀλίγος ἔπαινος, ὅτι δόξης ἐλάττω ἀνὴρ μόνως ἡττητο τῆς περὶ τοὺς λόγους, τὴν δὲ ἄλλην δημώδη καὶ βάνανσον ὑπελάμβανεν. 16. ἀλλ' ἐτελεύτησε καὶ οὗτος εἰς γῆρας ἀφικό-
 5 μενος μακρότατον καὶ θαῦμα οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασιν.

17. Τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο ἄλλοτε ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρεῖα τύχης συμβάντων.

σάμην μέγα οὐδὲ ταῖς διὰ τὸν τρόπον μου τιμαῖς ἡξίωσα προσ-
 θεῖναι τὰς ἀπ' ἐκείνων τῶν γραμμάτων (Vales. ad Amm. Marc.
 XV 3 p. 71 vertit: *recusavit*) ἐπεδείξατο *AL* Ceterum cf.
 Sievers l. l. p. 293 et Th. Mommsen Herm. XXXVI 210 4 ἀλλ'
 ἐτελεύτησε] ἐτελεύτησε μέντοι *L* 6 Τούτῳ — 7 συμβάντων
 om. *A*

Iam sequantur Libanii ipsius opera ac primum quidem quae summi momenti sunt, orationes.

Has autem libentissime ordine chronologico proposuisssem, dummodo id in omnibus per aetatis signa satis clara licuisset. At licet hanc tantum in parte earum certis terminis circumscribere. Itaque melius esse duxi cum Reiskio ordinem sequi optimorum et vetustissimorum librorum.

I.

Atque agmen quidem earum iam in archetypo ad quem libri nostri redeunt, duxisse *Βλον ἢ περὶ τῆς εαυτοῦ τύχης* certo inde sequitur, quod in libris diversarum familiarum principem locum obtinet. Quamquam enim a sexagenario incohata, a sene decrepito ad exitum perducta inter extremos ingenii eius fetus se esse prodit, tamen quasi introductionis vicibus gerendis omnibus reliquis magis idonea visa est.

Itaque ego quoque ut olim Morellus et Reiskius primo eam praebeo loco.

Codices autem quibus ad nostram aetatem pervenit hi sunt:

- 1 1. Chisianus R VI 43 (= C) olim bibliothecae non capitularis Avenionensis, ut dixit Siebenkeesius¹), sed Piccolomineae in Ecclesia Cathedrali Senensi repositae, collectae illius a pontificibus Pio II et III, qui antea fuerunt cardinales Aeneas Sylvius et Franciscus Piccolomini, deinde Fabii Chisii cardinalis, qui postea fuit pontifex Alexander VII²),

1) Cf. Harles, *Introductio in historiam linguae graecae* t. I² (Altenburgi 1792) p. 66.

2) Indices horum codicum praebet Iosephus Cugnoni, *Aeneae Silvii Piccolomini Senensis opera inedita* (Atti della R. Accad. dei Lincei Ser. III. Memorie della classe di Scienze morali, storiche e filologiche VIII, Roma 1883 p. 335: *Declamationes Libanii graece* et p. 337: *N. 212 Declamationes Libanii* et p. 338: *Librarii [sic] declamationes graece, in fol.* Cf. Aeneam Piccolomini, *De codicibus Pii II et Pii III deque bibliotheca ecclesiae Cathedralis Senensis*, Senis 1900 p. 3 sq.).

membranaceus formae folii minoris e diversis constat partibus diversa aetate exaratis.

Praefixus est *πίναξ* totius codicis saeculo XIV confectus duobus comprehensus foliis.¹⁾

Ac prima quidem pars (fol. 1—37) manu scripta saeculi XIII exeuntis vel XIV ineuntis has continet declamationes:

fol. 1 *Πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης: μενέλαος*

3 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης: ὀδυσσεύς*

10 *φιλαργύρον παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θαλλὸν στεφάνου (m. poster. f suprascr. θαλλοῦ στέφανου) καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός*

13 *δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

16^v *παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφῆσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

19 *ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην — γράφει παρ' ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βωμόν*

22 *τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον — ἀπελθόντος τοῦ τυράννου κρίνεται*

26 *δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἄλλιγοροδίου*

28 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἔρης*

30 *μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς τὸν θεμιστοκλέα, ὁ δὲ ἀντιλέγει*

34 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς.*

Pars secunda (fol. 38—41) manu saeculi XIV satis neglegenter scripta continet declamationem *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ — ἐπανελθὼν ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς γαμεῖν καὶ μὴ βουλόμενος ἀποκηρύσσεται.*

Pars tertia eaque potissima (fol. 42—264) pulcre exarata manu saeculi XI exeuntis vel XII ineuntis orationes exhibet. Quaevis fere pagina triginta duas lineas continet; numeri quaternionum in mediis marginibus inferioribus manu quae partem secundam exaravit subscripti

1) De iis quae folio uno ante haec posito continentur cf. infra p. 13.

sunt. Folia 183 et 184 manu saeculi XIV suppleta sunt.¹⁾ Passim in hac parte cernuntur manus correctrices, si recte observavi, sex, quae vel ex atramenti colore dinoscuntur:

1) manui librarii ipsius proxima usa atramento viridi (= v)

2) antiqua, usa atramento pallido (= p)

3) satis antiqua, usa atramento coloris qui medium tenet inter fuscum et viridem (= m)

4) recentior usa atramento subnigro (= s)

5) recentior usa atramento nigro (= n)

6) recentissima usa atramento fusco (= f).

Manus prima constanter praebet iota adscriptum et in fine enuntiati *ν ἐφελκυστικόν*, quod manus correctrices deleverunt.

Orationes autem sunt:

fol. 42 *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἡ περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης λόγος πρώτος*²⁾

72 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. β'os. (infra scriptum *ιγ'*)

77 πρὸς τοὺς νέους. περὶ τοῦ λόγου

80^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν δ

83^v ἄρτεμις ε

87^v περὶ ἀπληστίας

89^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

90^v περὶ πενίας

91^v εἰς τὰς καλάνδας

93 περὶ τοῦ πλήθους

96 ἀντιοχικός ια (infra: κβ)

119 βασιλικὸς εἰς κωνσταντῖον καὶ κωνσταντα ιβ (infra: κγ)

136^v μονωιδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

138^v εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα

146^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῶι ιε

151 ὑπὲρ ἀριστοφάνους

1) His succedit fol. 189 numeris 185—188 omissis.

2) Tituli orationum constanter postea additi, numeri in margine rubricati sunt, quorum qui infra scripti sunt tomum integrum respiciunt.

- 156^v πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν
 165 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 170 μονωιδία ἐπὶ Ἰουλιανῶι
 173^v ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῶ (τῷ θεομάχῳ add. m)
 209 πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
 214^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κβ
 220^v εἰς καيسάριον μάγιστρον κγ
 223 πρὸς ἐλλέβριον κδ
 228 περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ κε

Folium 231^v desinit voce *θυσίας* II 56, 8 R, folium 232 incipit vocibus *δὴ ἐκάβης*, quae sunt verba orationis *περὶ δουλείας* II 63, 14. Unum igitur folium excidit, quod postea manu saeculi XV suppletum sed falso loco positum nunc initio codicis ante *πίνακα* legitur. Titulus vero *περὶ δουλείας* omissus est.

- 239 πρὸς ἱερίον
 243 κατὰ ἱερίου κθ (pro κη)
 247^v κατὰ ἱερίου (πρὸς τὸν κρατοῦντα add. s)
 250^v ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
 257^v πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ζητόρων λα
 263^v περὶ θρασυδαίου usque ad verba *μενέδημον γάρ*
 (II 228, 17) quibus folium 264 desinit. Duo folia quibus reliqua pars orationis continebatur, perierunt, quorum loco postea unum folium vacuum repositum est.

Quarta pars (fol. 265—403) manu saeculi XIV quae iacturam reliquarum in tertia parte orationum restituit, exarata continet:

- 265 κατὰ τισαμενοῦ¹⁾ λγ (in margine μδ')
 { 269 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λδ
 272 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λε (in margine μς')
 274^v κατὰ τῶν πεφευγόντων λς' (in margine μς')
 { 276 περὶ τῶν φαρμάκων λς' (in marg. μη²⁾)

1) Tituli huius partis constanter rubricati sunt. De numeris in margine positus hic idem quod supra (p. 12) de infra scriptis dixi valet.

2) η manu posteriore in rasura aequae atque in sequentibus titulis θ, ν, α, β etc.

- 277^v πρὸς πολυκλέα λή' (in marg. μθ')
 279^v ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν λθ' (in marg. ν)
 283 κατὰ σιλβανοῦ μ' (in marg. να')
 285 ἀντιόχῳ παραμυθητικῇ μά' (in marg. νβ')
 287^v πρὸς εὐμόλπιον μβ' (in marg. νγ')
 290^v πρὸς τιμοκράτην μγ' (in marg. νδ')
 292^v ὑπὲρ θαλασσίου μδ' (in marg. νε')
 298^v περὶ τῶν συνθηκῶν (in marg. νς)
 301^v εἰς εὐστάθιον τὸν καρα μς' (in marg. νς')
 302 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν μς' (in marg. νη')
 306^v κατὰ φλωρεντίου (in marg. νθ')
 312 περὶ τῶν προστασιῶν μθ' (in marg. ξ')
 317 πρὸς τὴν βουλήν ν (in marg. ξα')
 322^v ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγραρειῶν (in marg. ξβ')
 326^v πρὸς τὸν βασιλέα νβ' (in marg. ξγ')
 331 πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι νγ' (in marg. ξδ')
 335^v σωκράτους ἀπολογία νδ' (in marg. ξε'),
 parum integra; nam folium 335^v desinit vocabulo πρόνοιαν (III 2, 8 R), 336 incipit voce ἄνυτος (50, 28) nullo lacunae indicio.
 341 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς ἀρχόντων καταγωγὰς νε' (in marg. ξς')
 347^v περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς κλήσεων νς' (in marg. ξς')
 351^v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν νς' (in marg. ξη')
 359^v πρὸς ἀναξέντιον νή' (in marg. ξθ')
 363^v κατὰ λουκιανοῦ νθ' (in marg. ο')
 367 κατὰ σενήρου ξ' (in marg. οα')
 373^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος ξα' (in marg. οβ')
 378 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας ξβ' (in marg. ογ')

Folium quod revera est 380 in codice perperam numerum accepit 400, unde aequae atque supra factum est ut etiam folia sequentia falsos gerant numeros.

Folium quod numeratur 403 desinit vocabulo ἑδωκαν III 450, 10. Sequitur folium vacuum.

Quae vero desiderantur in hac oratione usque ad finem (461, 18) tribus ultimis foliis 404—406 manu recentissima suppleta sunt.

Totum ego codicem Romae inde a hieme anni 1868 usque ad medium annum 1870 contuli. De singulis lectionibus sciscitantem amicissime certiore me fecit Iosephus Cugnoni bibliothecarius, cuius etiam collatio orationis πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν ἀποσκόψαντας ab E. Monnerio in editione typis quidem impressa, sed non perfecta nec foras missa (p. 104)¹⁾ usurpata est.

2. Monacensis gr. 483 (= A), olim Augustanus² plut. VII cod. XV (p. 78 n. 15)³⁾ unus e codicibus anno 1545 ab Antonio Eparcho Coreyraeo Venetiis emptis, antea a Thoma Cantacuzeno, Constantinopolitano, ut videtur, si minus possessus, certe perlectus et correctus testibus subscriptionibus in marginibus inferioribus foliorum 76^v (ἐγὼ θῶμάς ὁ καντακουζηνός διηλθὼν τήνδε τὴν δέλτον αὐτὴν ∴ et fol. 77 μὴνί μαρτυρῶ) et 237 (ἐγὼ δηηλθὼν τι δε τὴν δέλτον ταυτὴν θῶμας καντακουζηνός³⁾), membra-

1) Exemplar eius per Alfredum Iacob e bibliotheca Eggeri ad me pervenit, qui (Hellénisme en France II 471) de Monnerio haec habet: *M. E. Monnier (était amené) par des études historiques à préparer un volume de discours choisis de ce célèbre sophiste, texte grec soigneusement revu avec une traduction en regard.* Inscripta est editio: *Λιβανίου ἐκλεκτοὶ λόγοι. Libanius discours choisis* et paginis 389 decem orationes (1. ὑπὲρ τῶν ἐητόρων. 2. μονοδία ἐπὶ Νικομηθείᾳ. 3. πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. 4. πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας. 5. περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ. 6. πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. 7. πρὸς Πολυκλέα. 8. περὶ τῶν ἀγγαρεῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. 9. κατὰ Τισαμενοῦ. 10. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν) continet.

2) H. Wolfius, Bibliothecae Reipublicae Augustanae catalogus, August. Vindel. 1575 (1600) n. 111 *Libanii rhetoris plurimae orationes et declamationes. Has Simon Fabricius convertendas suscepit.*

3) Eadem manu scriptum est in margine inferiore folii 238^v: ἐγὼ θῶ

naceus formae quartae manu saeculi X exaratus est. Unaquaeque pagina continet 31, inde a folio 229—251 30 lineas. Manu librarii ipsius lectiones variae et notae antepositis compendiis $\gamma\varphi$ et $\tilde{\eta}$ vel $\sigma\tilde{\eta}$ in margine scriptae sunt. Sed pars codicis vetusti (7 e 32 quaternionibus¹⁾) periit et manu saeculi XIII vergentis potius quam XIV ineuntis, eadem, ut mihi videtur, quae etiam textum vetustum correxit, quae in unaquaque pagina 28—30 lineas exaravit, suppleta est (fol. 20—65; 73—81). Praeter hanc in textu vetusto huic fere coeua manus correctrix cernitur. Etiam in parte suppleta manus duae corrigendi munere functae sunt: una vetustior quae atramento inter fuscum et viride medio usa est (= f), altera paulo recentior atramento paulo pallidior usa (= p), quam Thomae Cantacuzeni esse e litterarum similitudine coniecerim.

Initio codex non solum parum integer, sed etiam foliorum ordo confusus est. Talem in modum $\beta\iota\omicron\upsilon$ haec tantum servata sunt

I 169, 13 R καὶ ὅθεν ἔφην — 170, 12 (fol. 1)

13, 16 χερσὶν — 37, 11 ἐν (fol. 15—18)

43, 13 ἀπὸ τοῦ τάφου — 155, 3 λελουμένος (fol. 19—36)

155, 3 ἐσπέρας — 162, 4 μόλις κα (fol. 6).

Perierunt folia duo quibus initium (1, 1—13, 16) continebatur, secuta sunt folia 15—18, periit folium unum quo 37, 11—43, 13 continebatur, secuta sunt folia 19—36 et 6, periit folium unum quo 162, 4—169, 13 continebatur.

Praeter hanc insunt in codice orationes:

fol. 1 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας: β' 2)

5^v πρὸς τοὺς νέους. περὶ τοῦ λόγου: γ'. Manca est. Post folium enim 5^v quod desinit vocabulo ἀμελείας (I 197, 6) unum folium excidit quo reliqua usque ad ἐκείνων 202, 15 continebantur; ab hoc vocabulo incipit folium 7.

1) Desunt tamen numeri quaternionum.

2) Numeri orationum eadem manu qua tituli in margine scripti sunt.

fol. 7^v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* δ'

10^v *τοῦ αὐτοῦ ἄρτεμις* ε'

13^v *περὶ ἀπληστίας* ς'

14^v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον:*

Folium 14^v desinit voce *κτησαμένων* 247, 16, folium 37 incipit voce quae sequitur *αὐτῶν*.

fol. 37 *περὶ πενίας* (haec inscriptio ut recentior, ita postea oblita, et post eam *περὶ πλούτου* posita est):

38 *εἰς τὰς καλάνδας* θ'

39 *περὶ τοῦ πλέθρου*¹⁾ ι'

42 *ἀντιοχικός*

60^v *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* ιβ'

Scriptura folii 65^v paulo artior est, ut omnia quae exaranda restabant in eo locum invenirent. Nam folio 66 inde a verbis *καιρὸς ἦν* (389, 1) manus vetusta rursus incipit.

68^v *προσφωνητικὸς ἰουλιανῶι* ιε

Inter 71 quod desinit litteris *κτη* (420, 1), et 72 quod incipit vocibus *τὸ πολλοῦς* (425, 19), unum folium excidit, quocum initium orationis *ὑπὲρ Ἀριστοφάνους* abreptum est. Folium vero 73 male inter 72 et 74 positum est; nam primum verbum folii 74 *ιδίῶν* revera excipit ultima verba folii 72 *ἐπὶ τῶν* (430, 5), folii vero 73 iustus locus est inter 97 et 98.

Folia 73—81 manu saeculi XIV suppleta sunt.

78^v *προεβεντικὸς πρὸς ἰουλιανόν* (*τὸν παραβήτην* add. manus secunda).

Folio 82 (*περὶ εὐεργέτας* 464, 17) manus vetusta rursus incipit mansura usque ad finem.

86 *πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* ιη'

91 *ἡ ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδία* ιθ'

94 *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶι* κ'

Folium 97^v desinit voce *περίφοβον* 535, 6, quam excipit *ἀλλὰ τότε* fol. 73, quod desinit verbis *διέσπασε. τὰς* δ' 539, 6. Folium 98 incipit voce *μέγιστον* 622, 23 et

1) Inscriptio oblita posteaque denuo iuxta priorem posita est.

praebet orationem usque ad finem. Folia quibus 539, 6—622, 23 continebatur perierunt.

98^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως κα'

104^v πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κβ'

110 εἰς καיסάριον μέγιστρον κγ

Folium 110^v desinit voce οὔσης 683, 1, fol. 111 incipit litteris ἡ]μετέραν 692, 20. Perierunt igitur duo folia.

111^v πρὸς ἐλλέβιχον κδ

116 περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ κε

120^v περὶ δουλείας κς

128 πρὸς ἰκάριον κζ

131^v κατὰ ἰκαρίου κη

135^v κατὰ ἰκαρίου κθ

138^v ὑπὲρ τῶν ἱερῶν λ

Inter folium 140^v quod desinit voce ἔχει II 176, 8, et fol. 141 quod incipit vocibus δέ σοι (ibidem), unum folium excidit quo continentur quae desunt in editionibus Gothofredi et Reiskii hunc codicem unum ducem secutorum, exstant vero in appendice editionis Frontonis ab Angelo Maio curatae alterius (Romae 1823 p. 421—423), in editione Sinneri (Novus Ss. Patrum graecorum saeculi quarti delectus, Parisiis 1842 p. 237, 8—240, 9) (cf. p. 34) et velut primum publici iuris facta sunt a Maur. Schmidtio Philol. XXII 175—177.

144 πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ψητόρων λα

149 πρὸς θρασύδαιον λβ

152^v κατὰ τισαμενοῦ λγ

157^v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λδ

161 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λε

164^v κατὰ τῶν πεφηνότων λς

167 περὶ τῶν φαρμάκων λξ

169 πρὸς πολυκλέα λη

171^v ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν λθ

175^v κατὰ σιλβανοῦ μ

178 ἀντιόχῳ παραμυθητικός μα

180^v πρὸς εὐρόλπιον μβ

- 184 πρὸς τιμοκράτην $\mu\bar{\gamma}$
 186^v ὑπὲρ θαλασσίου $\mu\delta$
 193 περὶ τῶν συνθηκῶν $\mu\epsilon$
 196 εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα $\mu\zeta$
 196^v πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσµωτῶν $\mu\bar{\zeta}$
 201 κατὰ φλωρεντίου $\mu\eta$
 206 περὶ τῶν προστασιῶν $\mu\theta$
 211 πρὸς τὴν βουλὴν ν
 216 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν $\nu\alpha$
 220^v πρὸς τὸν βασιλέα $\nu\beta$
 224^v πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσι $\nu\gamma$
 228^v σωκράτους ἀπολογία $\nu\delta$
 233^v πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόν-
 των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς $\nu\epsilon$
 Folia 234 et 235 locum mutaverunt.
 240 περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων $\nu\zeta'$
 243^v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν $\nu\zeta$
 251 πρὸς ἀναξέντιον $\nu\eta$
 253^v κατὰ λουπιανοῦ $\nu\theta$
 256^v κατὰ σευήρου ξ
 262 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος $\xi\alpha$

Folium 265^v atque hoc quidem totus codex desinit vocibus τε παρῶ (III 270, 1). Reliqua perierunt.

Sex orationes (περὶ τῶν προστασιῶν, ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν, περὶ τῶν δεσµωτῶν, κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς, κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι, ὑπὲρ τῶν ἱερῶν) ex apographo huius codicis ab Elia Ehingerio, Bibliothecae Augustanae curatore facto opera Iacobi Gothofredi Coloniae Allobrogum 1631 et 1634 lucem viderunt. Septimae (περὶ

τοῦ πλέθρου) quod idem Ehinger anno 1632 rogatus a Peirescio in usum, ut videtur, Henrici Valesii fecit apographum¹⁾ periit vel alicubi latet. Totum codicem excussit anno 1770²⁾ Lipsiam missum adiutrice uxore Reiskius, cuius editio eo potissimum nititur, annis 1868 et 1869 Augustus Gasda Lubani, anno 1878 ego Rostochii.

- ³ 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P), olim Francisci Philelphi, deinde Leonardi Iustiniani Veneti, Procuratoris. S. Marci, id quod indicant subscriptiones in fine ultimi (291) folii positae, quarum prior est rubricata: *Leonardi Iustiniani Veneti*, altera atramento fusco exarata: ὁ βιβλος αὐτῆς Leonardi Iustiniani Veneti ἔστιν, ἐν δὲ τῶν φίλων αὐτοῦ: ὁ Francisci philephi, in qua tamen vocabula *Leonardi Iustiniani Veneti* cancellata sunt³⁾, postea Udalrici Fuggeri, cuius bibliotheca⁴⁾ anno 1584 Palatinam Heidelbergensem intravit, membranaceus formae octavae maioris saeculi XIV, constat e foliis 291 vel 18' quaternionibus diversi ambitus, quorum numeri in marginibus inferioribus positi plerique abscisi, pauci tamen adhuc satis conspicui sunt (15' in

1) Peirescius die tertio Ianuarii anni 1633 Aquis Sextiis scribit Ehingero: „J'ay receu en mesme tems vos deux despesches du 18. Oct. et 15. Novembre avec l'oraison de Libanius περί τοῦ πλέθρου dont je vous remercie tres affectueusement . . . Il ne sera plus de besoing de copier les oraisons de Libanius non imprimées, parceque Mr. Godefroy m'a remis celles que vous luy avez envoyées.“ (Schelhorn, Amoen. Liter. t. III Francof. et Lips. 1725 p. 261.)

2) Cf. Reiskens Lebensbeschreibung p. 530. Reiske's Briefe p. 818 f.

3) Idem esse videtur codex atque is quem Philelphus se Constantinopoli in Italiam advexisse idibus Iuniis anni 1428 Bononia Ambrosio Traversario scribit (*Orationes Libanii*: Ambr. Trav. epp. XXIV 875 p. 1010). Cf. Voigt, Wiederbelebung I 418³.

4) In indice huius bibliothecae anno 1571 confecto et nunc in bibliotheca civica Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, Serap. IX 289 sq.), ut Meynckius mecum communicavit, ita describitur: p. 381 *Libanii Sophistae vita aut de ipsius fortuna. Auff. Pergament geschrieben in 4. num. 10.*

fol. 113, κθ in fol. 209, λ' in fol. 217, λη in fol. 281, λθ in fol. 289). Correctus est quinque manibus, quarum vetustissima (= m², f) atramento usa est fusco, proxima (= m³, l) lurido, sequens (= m⁴, p) pallido cineraceo, ultima (= m⁵, n) nigro. Ac manus quidem secunda etiam alium codicem ad emendandum adhibuit, ut elucet e lectionibus ἀνωτέρω πάσης ιδέας ἐλέγχων ἡδικημέναι II 50, 2 et οὕτω παρ' ἄλλω II 207, 14. Manus tertia iota a prima neglectum subscripsit, etsi non constanter, item accentus in formis articuli ante μὲν et δὲ vel in praepositionibus ante pronomina addidit. Hic illic scholia adscripta sunt. Tituli orationum sunt rubricati. Continentur autem codice hae orationes:

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης

27 εἰς τοὺς αὐτοκράτορας κώνσταντα καὶ κωνσταντίου λόγος βασιλικός

43 εἰς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον γενόμενον

50 προσφωνητικὸς (Ἰουλιανῷ add. m³)

53^v εἰς τὸν αὐτὸν. ὑπὲρ ἀριστοφάνους

59 πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων

66 πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

70 μονωιδία ἐπὶ νικομηδείᾳ πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτριβείσῃ (ἐπὶ νικομηδείᾳ — ἐκτριβείσῃ in ras. ex εἰς νικομήδειαν — ἐκτριβείσαν corr. m³)

72 μονωιδία ἐπὶ τῷ ἐν δάφνῃ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀναλωθέντι πυρὶ, ὡς φασὶ δέ, κεραυνῷ (ἐπὶ τῷ — νεῷ in ras., sine dubio ex εἰς τὸν — νεῶν, corr. m³)

73 μονωιδία ἐπὶ ἰουλιανῷ (ἐπὶ ἰουλιανῷ in ras., sine dubio ex εἰς ἰουλιανὸν, corr. m³)

75^v ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ in ras. m² loco prioris titulis rubricati

97 πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν

102^v ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ

106 πρεσβευτικὸς εἰς βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων

110^v πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

- 115 πρὸς καισάριον μάγιστρον
 118 πρὸς ἐλέβιχον
 122 πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν φητόρων
 126^v περὶ θρασυδαίου (εἰς et αἶον in ras., e ρὸς et
 αἶον corr. m⁸)
 130 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας (λ inser. m⁸)
 132^v πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 135^v πρὸς πολυκλέα
 137^v πρὸς εὐμόλπιον
 140^v πρὸς τιμοκράτην
 142^v πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα
 143 πρὸς βασιλέα περὶ τῶν δεσμοτῶν
 146^v πρὸς τὴν βουλὴν
 150^v πρὸς τὸν βασιλέα
 154 πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν
 161 πρὸς ἀναξέντιον
 164 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 166 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 169^v πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν σκώψαντας
 175^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 179^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 182^v ἄρτεμις
 185^v εἰς τὰς καλῆνδας
 186 πρὸς ἰκάριον
 189 κατὰ ἰκαρίου (α^{ος} add. m²)
 193^v κατὰ ἰκαρίου β^{ος}
 196 κατὰ τισαμενοῦ
 200^v κατὰ τῶν πεφευγόντων
 203 κατὰ σιλβανοῦ
 205^v κατὰ φλώρεντίου
 209^v κατὰ λουκιανοῦ
 212 κατὰ σεβήρου
 217 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόν-
 των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς
 222 κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι
 225^v περὶ ἀπληστίας

- 226^v ὅτι τὰ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 227 περὶ πενίας
 228 περὶ δουλείας
 234 περὶ τοῦ πλέθρου (τοῦ inser. m³)
 236^v περὶ τῶν φαρμάκων
 238 περὶ τῶν συνθηκῶν
 240^v περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς κλήσεων
 243^v περὶ τῶν προστασιῶν
 247^v ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγραφειῶν (εἰ in ras. m³)
 251 ὑπὲρ θαλασσίον
 256 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλογον συνηγορίαν
 259^v πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
 272 ἀντιοχικός
 289^v ἀντιόχῳ παραμυθητικός.

E codice dum Heidelbergae conservatur, *Βασιλικοῦ* apographum a Marquardo Frehero transmissum Federicus Morellus accepit et in illa oratione Lutetiae 1614 edenda exhibuit, ut ipse in praefatione testatur. Sed etiam *Bion „ex Ferrariensi editione cum Rom. et Palat. Codd. mss. collatum“* et *κατὰ Φλωρεντίου* orationem „*e codd. mss. Vatic. Biblioth. et Bavarica* (sic) *Palatino“* sese praebere in Indice Orationum praemisso Operum Libanii tomo secundo (Lutetiae 1627) ipse asserit, qua de re infra accuratius disseremus.

Leo Allatius ad tres orationes (πρὸς Εὐστάθιον τὸν Κᾶρα fol. 142^v, πρὸς τὸν βασιλέα fol. 150^v, πρὸς Ἀναξέντιον fol. 161 lectiones discrepantes codicis Barberini, de quo statim verba fient, in margine codicis adscripsit, ut docet nota ipsius in antifixo folio secundo averso: *Orationes Libanii πρὸς ἀναξέντιον p. 161, πρὸς τὸν βασιλέα p. 150, πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα p. 142 collatae sunt cum codice Barberino. Leo Allatius.* Idem huius codicis lectiones ad multas orationes in margine codicis Barberini posuit (cf. p. 33). Sub initium saeculi XVIII Leonardus Adami nonnullas orationes ex eo descripsit latine versas editurus, cuius schedae codice Cheltenhamensi 10618 (vide infra n. 35) continentur. Ego codicem excussi Romae annis 1868/69, 1869/70, 1895/96.

4 4. Codex Barberinus II 41 (olim 351) (= B), antea fortasse in bibliotheca Cryptensi vel Grottaferratensi, e qua Franciscum Barberinum cardinalem Urbani VIII nepotem multos codices in suam transtulisse constat¹⁾, siquidem in interiore parte involucri per membranam agglutinatam *ferrata* scriptum perspexisse mihi visus sum.²⁾ Chartaceus est formae folii minoris, saeculi non, ut Iacobus Morellus³⁾ ait, XI, sed XV. Codex quem qui conscripsit exemplaria undique conquirens maxime operam dedit ut corporis instar operum Libanianorum fieret, constat e duabus partibus uno volumine comprehensis, quarum prior folia 279 vel quaterniones λδ', altera folia 198 vel quaterniones κβ' continet. Numeri in margine inferiore ultimi folii aversi uniuscuiusque quaternionis manu, ut videtur, librarii ipsius scripti sunt. In folio 471 numerus qui debebat esse κγ' deest. Folia 271^v—279 et 459—470 vacua relictasunt. In unaquaque pagina fere 37 lineae exaratae sunt. Tituli, numeri, litterae initiales rubricatae sunt. Hic illic manus secunda correxit et scholia haud raro e Thoma Magistro sumpta adscripsit.

Folia duo prima continent reliquias foliorum bombycinorum agglutinatas, quorum prius⁴⁾ incipit a verbis τοῦ πλουτάρχου

καὶ τὸ τοῦ διογένους πρὸς νεανίσκον ὁφθέντα μὲν ἐν κατηλείῳ et desinit πέτρον εἶδένθαι· μή τι πρὸς πέτρῳ στάθμην (= Plut. quomodo quis suos in virtute sentiat profectus p. 82 C et 75 F), alterum continet initium vitae Libanii ab Eunapio conscriptae inde a Αἰβάνιον ἀντιόχεια μὲν ἡγεγεν usque ad εἰς ἐπίδειξιν λόγων ἐπαφρόδιτος (p. 5, 9), cui titulus βίος λιβανίου κατ' εὐνάπιον posteriore manu suprascriptus est.⁵⁾

Folium 3 continet finem πίνακος a librario ipso scripti

1) Cf. Blume, Iter Italicum III 132 n. 99.

2) Cf. Mus. Rhen. LII 297.

3) Aristid. or. adv. Lept. praef. p. XXXII.

4) Folium 1^v est vacuum.

5) Cf. supra p. 2.

incipientem a vocabulis: κδ': πρὸς τὸν βασιλέα οὗ ἡ ἀρχή. Τὸ μὲν σὸν ὦ βασιλεῦ μέρος, desinentem: οἱ ποτιδειαίται ἀλλήλων ἐγέυσαντο. Πολλὰ ἐβουλευσάμεθα, ὦ ἄνδρες. Quae antecesserunt duobus foliis comprehensa perierunt.

Contextus ipse primum praebet progymnasmata (fol. 4—58). Sed horum quoque initium (μῦθοι et διηγήματα) uno folio comprehensum periit. Folium enim 4 incipit sine titulo verbis ὑμνεῖν, οὐ τύχη μόνον quae sunt sub initium chriae primae Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεῖς (= IV 856, 7). Sequitur

fol. 5 ια' ἑτέρα χρεῖα διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν ἐπαισεν εἰπὼν κτλ.

6^v ιβ' ἑτέρα χρεῖα ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν μὲν ῥίζαν ἔφη πικρὰν, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς

8^v ἑτέρα χρεῖα θεόφραστος ἐρωτηθεῖς, τί ἐστιν ἔρως, ἔφησε· πάθος ψυχῆς σχολαζούσης

9^v ιδ' γνώμη προτρεπτική· δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων

10 ιε' γνώμη ἀποτρεπτική· οὐ χρητὴ παννύχιον εὐδαιμονοῦν βουληφόρον ἄνδρα

11 ις' εἰς τὸ αὐτὸ γνώμη ἑτέρα

11^v ιζ' ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὸν χρύσην εἰς τὸν ναύσταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων

12 ιη' κατασκευὴ, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κρῖσιν τῶν ἀχιλλέως ὅπλων

12^v ιθ' κατασκευὴ, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργήν

13^v κ' ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν λοκρόν

15 κα' κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν λοκρόν

15^v κβ' κοινὸς τόπος κατὰ προδότου

17 κγ' κατὰ ἀνδροφόνου

19 κδ' κατὰ τυράννου

20 κε' ὑπὲρ τυραννοκτόνου

21 κς' κατὰ ἱατροῦ φαρμακείας

- 22^v κζ' ἐγκώμιον ἀχιλλέως
 23^v κη' ὀδυσσεως
 25 κθ' διομήδους
 26 λ' δικαιοσύνης
 27 λα' γεωργίας
 27^v λβ' βοὸς συγγραφικῷ χαρακτήρι
 28^v λγ' θεορίτου
 29^v λδ' ψόγος ὀργῆς
 30^v λε' πλούτου
 31^v λς' ἀμπέλου
 32 λξ' ἔκτορος
 33 λη' φιλιππου
 33^v λθ' αἰσχίνου
 34 μ' σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 35 μα' ναυτιλίας καὶ γεωργίας
 35^v μβ' ἀχιλλέως καὶ διομήδους
 36 μγ' αἴαντος καὶ ἀχιλλέως
 36^v μδ' δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
 37^v ἡθοποιίαι. με' τίνας ἂν εἰποι λόγους μῆδεια μέλ-
 λουσα ἀποσφάττειν τὰ παιδία
 38 μς' τί α. ε. μῆδεια ἑτέραν γαμοῦντος ἰάσονος
 38 μξ' τ. α. ε. λ. νιόβη κειμένων τῶν τέκνων αὐτῆς
 (IV 1015 R)
 38^v μη' τ. α. ε. λ. ὁ βελλεροφόντης μέλλων μάχεσθαι
 τῇ χιμαίρᾳ
 39 μθ' τ. α. ε. λ. ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῷ παρθε-
 νῶνι τὸν ἀχιλλέα μένειν
 39^v ν' τί α. ε. ἀχιλλεὺς ἐρῶν πενθεσιλείας κειμένης
 39^v να' τί α. ε. ἀχιλλεὺς ἀφαιρεθεὶς βρισηίδα
 40 νβ' τίνας α. ε. λ. ἀχιλλεὺς καταπονουμένων τῶν
 ἐλλήνων
 40^v νγ' τ. α. ε. λ. ἀχιλλεὺς πεσόντος πατρόκλου
 40^v νδ' τ. α. ε. λ. ὁ αἶας ἀφαιρεθεὶς τὰ ὄπλα
 41 νε' τ. α. ε. λ. ὁ αἶας μετὰ τὴν μανίαν. Inc. ὦ
 δύο μεγίστων κακῶν
 41 νς' τὸ αὐτὸ. Inc. ὦ τῆς ἄρτι μανίας

41^v νζ' τ. ἄ. ε. λ. ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν κύκλωπα δρῶν
αὐτὸν τοὺς ἑταίρους ἐσθλόντα

42 νη' τ. ἄ. ε. λ. ὀδυσσεὺς κατατροπωσάμενος τοὺς
μνηστῆρας

42 νθ' τ. ἄ. ε. λ. μενέλαος μαθὼν τὴν τελευταίαν
ἀγαμέμνονος

42^v ξ' τ. ἄ. ε. λ. ἀνδρομάχη ἀναιρεθέντος ἔκτορος

43 ξά' τ. ἄ. ε. λ. πολυξένη ἀπαγομένη εἰς σφαγὴν

43 ξβ' τ. ἄ. ε. λ. πόρνη σφαρηνήσασα

43 ξγ' τ. ἄ. ε. λ. ὁ μενοικεύς:

43^v ξδ' τί ἄ. ε. δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἐξωγραφημένον
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ:

44 ξε' τίνας ἄ. ε. λ. ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλ-
λωνα εἰς δάφνινον ξύλον καὶ τοῦ ξύλου μὴ δεχομένου τὰ
χρώματα

44 ξς' τ. ἄ. ε. λ. δειλὸς φιλάργυρος εὐρὼν χρύσειον
ξίφος ~

44^v αἰ' ἐκφράσεις: ξζ' ἐκφράσεις πεζομαχίας

45 ξη' ἐκφράσεις γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ:

45 ξθ' ἑτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ:

45 ο' λιμένος

45 οα' κήπου

46 οβ' θήρας

46 ογ' ναυμαχίας

46^v ογ' (sic)λέοντος κατέχοντος ἔλαφον

46^v οδ' ἡρακλέους καὶ ἀνταίου

47 οε' ἑτέρα τῶν αὐτῶν

47 ος' ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

47^v οζ' τρωίδος ἀπεστραμμένης

48 οη' ἥρας

48^v οθ' πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτο-
λέμου

48^v π' προμηθέως

49^v πα δρόμου τῶν ἡρώων

49^v πβ πανηγύρεως

50 πγ καλανδῶν

50^v πδ' μέθης

- 51 π ε' ἔκφρασις ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 51 π ζ' θέσις εἰ γαμητέον
 52^v π ζ' ἐγκώμιον δημοσθένους
 53^v π η' ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας
 54 π θ' ψόγος ἀχιλλέως
 55 ς ψόγος πενίας
 56 ς α' ἡθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεύς
 ἐν τῷ τοῦ κύκλωπος σπηλαίῳ καταληφθεὶς
 56^v ς β' ξ η' ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι
 ἀθλιώτερον
 57 ς γ' ξ η' περὶ φίλων
 57^v ς δ' ἔκφρασις ἡρακλέους βαστάζοντος τὸν ἐρυμάν-
 θιον κάπρον: ~
 57^v ς ε' ἔκφρασις μηδείας
 58 ς ς' ξ η' α' περὶ ἀπληστίας: ~ Desinit verbis ἐγί-
 γνετο ῥάων: (I 245, 12). Quattuor ultimae lineae folii 58^v
 vacuae relictae sunt.
 Sequuntur orationes (fol. 59—271)
 59 ἀρχὴ τῶν λόγων
 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαίστορος λόγοι:
 α^{ος}: βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα:
 74 β' πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον:
 81 γ' προσφωνηματικὸς εἰς ἰουλιανόν:
 85 δ' ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν:
 89 ἰουλιανὸς λιβανίῳ: ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει
 (= Iulian. ep. 74 ed. Hertl.)
 89 λιβάνιος ἰουλιανῷ: ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= Li-
 ban. ep. 670)¹⁾
 89^v ε' πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν
 95^v ς' πρὸς ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 99^v ζ μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ
 101^v η' μονωδία ἐπὶ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

1) Cf. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manu-
 srite des lettres de l'empereur Julien, Bruxelles 1898 p. 78 sq.
 et p. 128. Cf. cod. Laur. LVII 20 (= n. 6); Vaticanum 941
 (= n. 26); Neapolitanum II E 19 (= n. 39).

- 102^v θ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι
 105 ι ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάρχῳ: ~
 127 ια περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ: ~
 130 ιβ περὶ δουλείας
 135^v ιγ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα
 151^v ιδ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς γενο-
 μένης στάσεως ἐν ἀντιοχείᾳ:
 155^v ιε πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς:
 159 ις¹ πρὸς καισάριον
 161^v ιζ εἰς ἐλλέβριχον
 165 ιη πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας: ~
 168^v ιθ περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 171 κ πρὸς τοὺς εἰς παιδείαν αὐτὸν ἀποσκήψαντας:
 176 κα πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 179 κβ ὑπὲρ θαλασίου
 183^v κγ πρὸς τὴν βουλὴν
 186^v κδ¹ πρὸς τὸν βασιλέα
 189^v κε¹ περὶ τῶν προστασιῶν
 193 κς¹ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 194^v κζ¹ πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 197 κη¹ ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συν-
 ηγορίαν
 200 κθ¹) ἄρτεμις
 202 λ εἰς τὰς καλάνδας
 203 λα¹ πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα
 203^v λβ¹ πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
 208 λγ¹ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
 217^v λδ¹ πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν
 εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς
 221^v λε¹ κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι
 224 λς¹ πρὸς ἀναξέντιον
 226^v λζ¹ πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ρητόρων
 230 λη¹ ὑπὲρ Ὀλυμπίου
 233 λθ¹ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν

1) Idem numerus in titulo exemplaris editionis Ferrariensis
 quod penes me est et de quo infra accuratius agam, fol. 194^v
 manu correctrice pro γ¹ positus est.

- 236 μ' περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης
 254 μα' περὶ τῶν φαρμάκων
 255^v μβ' περὶ τῶν συνθηκῶν
 257 μγ' κατὰ ἱκαρίου πρῶτος
 260^v μδ' κατὰ ἱκαρίου δεύτερος
 262^v με' κατὰ τισαμενοῦ
 265^v μς' κατὰ σιλβανοῦ
 267^v μξ κατὰ φλωρεντίου

Folia 271^v usque ad 279^v vacua sunt, nisi quod in initio folii 272 post spatium trium fere litterarum vacuum relictum alia manu coaeva scripta sunt verba: οὐκ ἀρχῆς τοῦτο τοῖς πράγμασι, ὃ βασιλεῦ, λύπη καὶ ὀδυρμὸς καὶ ἀγρυπνία μάτην ἀναλίσκομένη· εἰ γάρ τι τούτω οἷόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαι τι τῶν συμβεβηκότων, πάσαι ἂν ἅπαντα εἶχε καλῶς, quae sunt initium orationis περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ (t. II 27, 1 — 28, 2 R).

A folio 280 secunda pars codicis incipit.

- 280 αἰ μελέται
 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης:
 μενέλαος α'
 282 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης:
 ὀδυσσεύς β'
 288^v ἀριστείδου δῆτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα: ὀδυσσεύς
 291^v ἀπολογία παρὰ ἀχιλλέως πρὸς τὸν ὀδυσσεύς πρε-
 σβευτικόν: γ'
 298^v πρεσβεῖα πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν
 ἐξελεθεῖν εἰς τὸν πόλεμον: δ'
 304 μετὰ τὴν τροίαν ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευταίην
 ὀρέσσης ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου ε'
 308^v τίμων ἑρῶν ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει ς'
 312^v μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς
 τὸν θεμιστοκλέα· ὁ δὲ ἀντιλέγει: ζ'
 316 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς η'
 319^v ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεοῦναι θ'
 321^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἁλιγορθίου ι'
 323^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ια'

325^v φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξ-
αίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει· ιβ'

330 δύσκολος ἄλλον γήμας γυναῖκα, ἑαυτὸν προσα-
γγέλλει ιγ'

330^v δύσκολος ὄλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε καὶ
ἀποκηρύσσει αὐτόν. ιδ'

335^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δω-
ρεάν θαλλοῦ στέφανον καὶ ἀποκηρύσσεται· ~ ιε'

339 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος
ἠΰξατο τῷ ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν, εἰ ὁ πατήρ αὐτῷ
τὴν νόσον διαφύγοι. ὑγιάνας ὁ πατήρ ἀποκηρύττει τὸν
παῖδα· ~ ις'

342 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν χιλίας τῇ πόλει δι-
δόναι. φιλάργυρος εὐρὼν θησαυρὸν πεντακοσίας δραχμὰς
καὶ ἀπαιτηθεὶς χιλίας ἀποθανεῖν ἄξιοι. ις'

345^v φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν ἀπαι-
τούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει ιη'

349^v νόμος ἐν λακεδαίμονι κτλ. — ἀρχίδαμον (R. IV
420). μελετῶμεν τὸν ἀρχίδαμον ιθ'

Secunda pars folii 351^v vacua relicta est.

352 inc. ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέ-
φυγεν ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν κτλ. — ἀνελεῖν τὸν βωμόν. ἡ
μελέτη. κ'

355 ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς καὶ μὴ
πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ. κα'

362^v νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα πιπράσκεισθαι κτλ. (R.
IV 323) κβ'

365 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης
ἀποκερδαίνειν κτλ. (R. IV 582) κγ'

371 ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταῖρα τις κτλ. (R. IV 430) κδ'

375 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν κτλ. (R. IV
511) κε'

381 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως κτλ. (R. IV 707) κς'

384^v στοχασμὸς ἀντεγκληματικὸς· διέσωσε τις ἐμπρη-
σμοῦ γενομένου (R. IV 739) κζ'

391 ἐξ ἐπολήψεως τοῦ πράγματος· νόμος τὸν ἐπὶ τῆς
ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον κτλ. (R. IV 478) κη'

396 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον κτλ. (R. IV 552) κθ'

399^v νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι κτλ. (R. IV 447) λ'

402 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως κτλ. (R. IV 459) λα'

406 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ κτλ. (R. IV 639) λβ'

409^v πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν κτλ. (R. IV 540) λγ'

412 ἔχων τις δύο παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον κτλ. (R. IV 669) λδ'

416 δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν κτλ. (R. IV 687) λε'

420^v φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί κτλ. (R. IV 568) λς'

423^v λοιμὸς ἐπέιχε πόλιν κτλ. (R. IV 723) λς'

426^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν ὁ νόμος κτλ. (R. IV 502) λη'

429 ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα κτλ. (R. IV 841) λθ'

432^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς κτλ. (R. IV 150) μ'

434 πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο (R. IV 227) μά'

436 κωλύουσι σωκράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διαλέγεσθαι, καὶ ἀντιλέγει τίς μβ'

439 σωκράτους ἀπολογία: μγ'

453^v οἱ ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγρεύσαντο πολιορκούμενοι κτλ. (R. IV 348)

459 Spatio trium linearum titulo relicto declamatio incipit: ὦν πρόσβειον ἡκόντων ὧ ἄνδρες ἀθηναῖοι (= R. IV 266), mox finitura verbis ἀκόλουθα τοῖς γεγραμμένοις (ib. lin. 10). Reliqua pars huius paginae et folia 459^v — 470 vacua sunt.

Folia 471—477 continent eclogam epistularum Libanii inscriptione privam, quarum prima est

κυρῶλλω πελθων με γράψαι (= ep. 322)

secunda φιλίππω φίλου μὲν τὸ τοιαῦτα (= 1190)

duodesexagesima *Ιουλιανῶ* 'Α]λλ' εἰ καὶ μὴ (= 637)
 undesexagesima eaque ultima τῷ αὐτῷ: *Κ*]ύρος ὁ χρηστός
 (= 947).

Secunda pars folii 477^r et folium 477^v vacua sunt.

Codice primus usus est Leo Allatius qui in Excerptis variis Graecorum sophistarum ac rhetorum, Romae 1641 ex eo edidit *ἐκφράσεις πανηγύρεως* et *Προμηθέως* (p. 84—89; 99—106), orationem *εἰς τὰς καλάνδας* (p. 115—124) quam falso inscripsit *ἐκφρασιν καλανδῶν; χρεῖαν*. *Θεόφραστος* (p. 342—352¹), *γνώμην*. *Δεῖ δὴ χρημάτων* (p. 353—359), *ἀνασκευήν*. *Ὅτι οὐκ εἰκότα* (p. 359—372), *κατασκευήν*. *Ὅτι εἰκότα* (p. 373—381) et plura postea edere voluisse videtur¹), si quidem in margine huius codicis lectiones discrepantes posuit codicum Pal. 277 et 148 ad *χρεῖαν*. *Θεόφραστος*; *γνώμην*. *Δεῖ δὴ χρημάτων*; *ἀνασκευήν*. *Ὅτι οὐκ εἰκότα*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 84. 941 ad orationem *πρὸς Ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 939 ad orationem *περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 939. 941. 1835 ad orationem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 939. 941 ad orationem *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 84 ad or. *ὑπὲρ Θαλασσίου*, codicum Pal. 282 et Vat. 939 ad or. *πρὸς τὴν βουλὴν*, codicis Pal. 282 ad or. *πρὸς τὸν βασιλέα*, codicum Pal. 282 et Vat. 81 ad or. *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντιόχον συνηγορίαν*, codicis Pal. 282 ad or. *πρὸς Ἀναξέντιον*, codicum Pal. 282 et Vat. 81 ad or. *περὶ τῶν φαρμάκων, κατὰ Ἰκαρίου δεύτερον, κατὰ Σιλβανοῦ*, codicum Vat. 82. 940. 956 ad declamationem *φιλάργυρος ἐρασθεῖς*, codicis Vat. 82 ad decl. *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα*. Orationem *πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς*, fortasse etiam alias ex hoc codice descriptas sese publici iuris facturum esse promisit Henricus Valesius²), sed morte impeditus est quominus pro-

1) Cf. p. 58 et Legrand, *Bibl. Hell.* au XVII siècle I 230.

2) Adnot. ad *Socr. hist. eccl.* III 17 p. 190 ed. Paris. 1668: *Haec oratio penes me extat, descripta ex duobus Codicibus, altero*

misso staret. Orationem *ὑπὲρ Ὀλυμπίων* solo hoc codice servatam cuius apographum ut per Io. Ludovicum Blanconium nancisceretur frustra Reiskius¹⁾ operam dederat, ex hoc codice edidit Siebenkeesius, Anecd. Graec. Norimbergae 1798 p. 75—89. Ad declamationem *Κολύουσι Σωκράτην* e codice Marciano primum ab ipso editam Venetiis 1785 Iacobus Morellus lectionibus discrepantibus huius codicis a Bernardo Stephanopulo exscriptis usus est.²⁾ Anno ut videtur 1822 codicem tractavit lacunamque in oratione *ὑπὲρ τῶν ἱερῶν* quae est in editione Reiskiana³⁾ ex eo supplevit Iacobus Leopardi comes Recanatensis, cuius apographo usus Ludovicus de Sinner (Novus Ss. patrum graec. Parisiis 1842 p. 231 sq.) orationem integram edidit. Ipse codicem Romae annis 1868—1870

Ioannis Altini, altero Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini. Eam nos una cum aliis viginti et amplius eiusdem Sophistae orationibus in Latinum sermonem conversam, brevi, Deo dante, publicabimus. Cf. tamen quae Hadrianus Valesius in Vita fratris Henrici p. 729 scribit: Valesius ipse cum iaceret in lecto, et intra paucos dies moriturus falso crederetur, mihi opera sua commendans asserebat se Libanii sophistae orationes quindecim, ad historiam pertinentes, ex priscis membranis eruisse ac in linguam Latinam convertisse commentariisque exposuisse. At ipso mortuo, graecas orationes Libanii quatuor tantum aut quinque ac ne eas quidem historicas, in Latinum sermonem translatas, ejus in scriniis reperi; caeteras, si quae sunt, haud quaquam vidi. Peirescius apographa orationum Libanianarum in Valesii usum facienda curaverat (Gassendi, Vita Peirescii p. 346. Holstenii epistol. ed. Boissonade p. 295.) cf. p. 20. Bibliotheca Henrici Valesii, ubi a. 1676 mortem obiit, a Guilelmo Prousteau empta et in monasterio Benedictinorum (Bonne Nouvelle) Aurelianensi deposita est, deinde in bibliothecam huius urbis transiit, sed apographa illa in hac non reperiuntur, si fides est habenda catalogo inscripto: Catalogue des livres de la bibliothèque publique fondée par M. Prousteau, composée en partie des livres et Mss. de M. Henri Valois, nouvelle édition, Paris et Orléans 1777.

1) Cf. huius ad Blanconium epistolam in Reiskes Briefe n. 436 p. 876.

2) Cf. praef. p. XXXII.

3) Cf. supra p. 18.

executere coepi; postea particulas eius meum in usum contulerunt Hugo Hinck, Rudolphus Prinz (anno 1880), Ivo Bruns (anno 1887), Aeneas Piccolomini (1894). Denuo ipse codicem volvi hieme anni 1895/96. Opus immensum totum exceptis epistulis conferendi quod ad exitum perductum est, debeo singulari comitati principis Barberini et insigni benevolentiae amici Pii Franchi de Cavaleriis qui partem a me relictam conferendam suscepit (anno 1896).¹⁾

5. Codex Vindobonensis phil. graec. XCIII (= V), olim Theodori Gazae, postea Ioannis Aurelii Augurelli poetae, tum Ioannis Sambuci Tyrnaviensis historiographi, ut elucet ex inscriptionibus in folio primo positis: *Ioan. Sambuci hist. et I. Sambucj Tirnaviens. fuit olim Theod. Gazae. postea A. Augurellj Poete*, quo mortuo a Sebastiano Tengenagelio bibliothecario bibliothecae Caesareae comparatus hanc ipsam intravit²⁾, chartaceus est formae folii minoris, saeculo XII, ut mihi visum est, optime exaratus duabus manibus, quarum prior folia 1—60, altera reliquam partem scripsit. Constat e foliis 311 vel quaternionibus $\lambda\theta$, quorum numeri (α — η manu prima, θ^v — $\lambda\theta$ duabus manibus posterioribus) in margine inferiore foliorum 1, 9, 17—305 positi sunt. Manus prima etiam scholia in margine adscripsit. Iota quod dicitur subscriptum in parte priore fere omissum, in altera haud raro scriptum est. Tituli orationum sunt rubricati. Correctus est tribus manibus: manu saeculi XV (= r), quae etiam scholia adscripsit, posteriore quae mihi visa est Sambuci (= s), recentiore quae atramento usa est fulvo (= f).

In summo folio 1 legitur index scriptus, ut videtur, dum codex Sambuci est:

No. 106.

*Libanii Sophistae Antiocheni Orationes XLIII,
omnes fere ineditae.*

1) Cf. Mus. Rhen. LII 297.

2) Cf. Kollar. ad P. Lambec. comment. bibl. Caes. lib. I col. 798 sq.

*Aristidis Rhetoris λόγος Ροδιακός. ῥοδιακός,
Plutarch. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.*

Statim sequitur:

λιβανίου σοφιστοῦ τὰ καθ' ἑαυτὸν, λόγος πρῶτος.

33^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας λόγος β^{ος}

39 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (λόγος
γ^{ος} add. r)

41^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν (λόγος δ^{ος} add. r)

45 τοῦ αὐτοῦ ἀρετῆς λόγος πέμπτος

48^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας (λόγος ε^{ος} add. r)

50 προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ (titulus non rubricatus,
sed atramento nigro scriptus et postea additus aequae
atque is qui sequitur) (λόγος ζ^{ος} add. r)

54^v πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους (λόγος
δ^{ος} add. r)

61 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς λόγος
ἐνάτος

66^v μονωιδία εἰς Ἰουλιανόν λόγος δέκατος

70 ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν λόγος ἐνδέκατος

104^v πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
λόγος ιβ^{ος}

111^v εἰς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
λόγος τρισκαίδέκατος

118 εἰς καισάριον μάγιστρον λόγος τεσσαρεσκαίδέκατος

122^v τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλλέβριον λόγος πεντεκαίδέκατος

129 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ λόγος
ἐξκαίδέκατος

135 τοῦ αὐτοῦ περὶ δουλείας λόγος ἑπτακαίδέκατος

145 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἱκάριον λόγος ὀκτωκαίδέκατος

150^v τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἱκαρίου λόγος ἑννακαίδέκατος

157 τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἱκαρίου λόγος εἰκοστός

161^v τοῦ αὐτοῦ, λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰκοστός πρῶτος

170^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ρητό-
ρων λόγος εἰκοστός δεύτερος

178 τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θρασύδαιον λόγος εἰκοστός τρίτος

183 τοῦ αὐτοῦ κατὰ τισαμενοῦ λόγος εἰκοστός τέταρτος

190^v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λόγος εἰκο-
στὸς πέμπτος

195^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λόγος εἰκοστὸς
ἕκτος

201 τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν πεφευγόντων λόγος εἰκοστὸς
ἑβδομος

205^v τοῦ αὐτοῦ περὶ φαρμάκων λόγος εἰκοστὸς ὄγδοος

208 τοῦ αὐτοῦ πρὸς πολυκλέα λόγος εἰκοστὸς ἔνατος

211^v ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
λόγος τριακοστός

217 τοῦ αὐτοῦ κατὰ σιλβανοῦ λόγος τριακοστός πρῶτος

221 τοῦ αὐτοῦ ἀντιόχῳ παραμυθητικός λόγος τριακο-
στὸς δεύτερος

224^v πρὸς εὐμόλπιον λόγος τριακοστός τρίτος

229^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τιμοκράτην λόγος τριακοστός τέ-
ταρτος

232^v τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ θαλασσίου λόγος τριακοστός πέμ-
πτος

241 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συνθηκῶν λόγος τριακοστός
πέμπτος (in ἕκτος corr. r)

245^v τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα λόγος τρια-
κοστός ἕκτος (in ἑβδομος corr. r)

246 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν
(λογ. λη add. r)

252 τοῦ αὐτοῦ κατὰ φλωρεντίου λόγος τριακοστός ἥ^{ος}
(θ supra η pos. r)

259^v λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
λόγος τριακοστός ἔνατος (μ infra scrips. r)

277 τοῦ αὐτοῦ εἰς ἰουλιανὸν ὕπατον λόγος μ (in μα
corr. r)

287 τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς τὸν ἀντοκράτορα ἰου-
λιανὸν λόγος μα (in μβ corr. r)

297 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία λόγος μβ (in
μγ corr. r)

300 ἀριστείδου ξήτορος ξοδιακός

309 πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας λόγος.

Hic libellus qui foliis 309 et 310^r continetur, alia

manu eiusdem temporis litteris minutioribus exaratus est. In folio 310^v computus calendaris manu saeculi XIV scriptus est.

Sequitur folium unum (311) numero privum in quo scripta sunt manu saeculi XIV sed a folio 310^v diversa epistula Libanii inscripta *Ιουλιανῶ* (= ep. 1225) et manu saeculi XV epistula Libanii 76, sed titulo priva. Sequuntur manu quae priorem epistulam scripsit verba *τῇ δ' τοῦ μαίον μηνὸς ἡρξάμεθα τὸν λόγον τοῦ λιβανίου τὸν καθ' εαυτον*; manu autem quae alteram epistulam scripsit, epistula Demetrii *τοῦ κυδώνη· τοῦτ' ἂν εἴη χροῖσα χαλκίαν ἀλλάττεσθαι* des. *ἀμειψόμεθα ταῖς σκιαῖς*, quae etiam in aliis Libanianis codicibus, ut Patmio (n. 7), Vat. gr. 939 (n. 8), Vat. gr. 82 (n. 10 cf. p. 53), Laur. LVII 27 (n. 12) occurrit.¹⁾

Hoc codice ut aliis bibliothecae Caesareae usus est bibliothecarius Nicolaus Forlosia Neapolitanus († 1758) ad editionem nonnullarum orationum Libanii parandam, ut elucet e schedis huic quidem codici insutis et posteriore manu subscriptis: *Memoria per Forlosia Caes. Bibliothec.* Sunt 6 folia, quorum in secundo legitur: *Libanii Sophistae orationes a Friderico Morellio non editas aut sui codicis MS. vitio mancas, eas e MS. Bibliothecae Aug. integro codice exscripsi ac in latinum idioma transtuli editurus cum Supplemento ad Commentarios Lambecianos Anno 1740. Sed necessaria ope destitutus hactenus nequivi. interea Antonius Bongiovanni Venetus easdem plerasque typis vulgavit Venetiis anno CIOICCLIIII. Hanc editionem cum a me exscripto codice contuli, et sequentes variantes lectiones hasce adnotare per otium libuit. sequor autem in iis excerpendis non manuscripti, sed venetae editionis ordinem et paginas.* Sequuntur lectiones discrepantes. Reliquam autem Forlosiae operam ipsam exhibet codex Vindob. lat. 9756* (Nov. 52) inscriptus: *Λιβανίου Σοφιστοῦ λόγοι ἐννέα καὶ δέκα, quarum XIII hactenus ineditae,*

1) Cf. infra p. 42.

et VI a Frid. Morello iam editae, sed mancae et corruptae nunc rursus ex integro bibl. Vindobonensis exemplari, adiuncta latina versione, cura et studio Nicolai a Forlosia¹⁾. Paulo post (anno 1762) codicem tractavit orationemque in Icarium secundam ex eo descripsit Ioannes Theophilus Cober Reiskio suasore mox editurus, sed quominus propositum exsequeretur variis causis impeditus.²⁾ Anno fere 1865 codicem contulit et ad verba Libanii emendanda duabus commentationibus „Zu Libanios“ Cervimontii 1868 et Lubani 1870 editis Augustus Gasda adhibuit. Lacunam in oratione ὑπερ τῶν ἱερῶν ex eius apographo supplevit Mauritius Schmidt Philol. XXII p. 175—177. Cf. p. 18. Ego totum codicem Rostochii anno 1879 excussi.

6. Codex Laurentianus LVII 20 (= L), qui cuius-6 nam fuerit, priusquam bibliothecam Laurentianam ingrederetur, ignoratur, ut ne illud quidem certo dici potest, utrum idem sit atque is qui in indice bibliothecae Laurentii Medicis († 1492) e codice Vaticano gr. 1412 a K. K. Muellero edito³⁾ signatus est fol. 37^v 6 τοῦ αὐτοῦ (λεβανίου) λόγοι β<αμβυκινόν> an is qui ibidem fol. 41^v 11 affertur: τοῦ αὐτοῦ λόγοι. Sed in uno e claustris montis Athoi eum fuisse admodum probabile est, siquidem cum codice saeculi XIII qui etiamnunc in bibliotheca Laurae Ω 123 (n. 36) servatur arto cognationis vinculo conexus est. Chartaceus formae quartae scriptus saeculo XV tineis ac madore potissimum in primis foliis multum detrimenti passus est. Foliis 191 continetur.

Folium 1 quo Ἀντιοχικός incipit, inscriptione caret. In margine positum est manu librarii α'. Inter folium 1 quod desinit verbis ὡςπερ τῶν (I 279, 16 R), et 2 quod incipit verbis δὲ ἡμῖν (284, 16), unum folium excidit.

fol. 17 inc. Σωκράτους ἐπολογία β̄

1) Kollar. ad Lambec. comm. l. l.

2) Cf. Reiskes Briefe 280 p. 616. p. 683 not. 1. 322 p. 690. 323 p. 697. 335 p. 713. 394 p. 805. 398 p. 812.

3) Centralblatt für Bibliothekswesen I 373 et 378.

33^v πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ τινὰς τῶν ὁμιλητῶν ὠφε-
λῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις. Manu secunda in margine
scripta sunt verba: ἑτέρα ἐπιγραφή. πρὸς τοὺς εἰς τὴν παι-
δείαν αὐτὸν σκώψαντας

39^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος, titulus manu
secunda scriptus

43 πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν

48^v πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

52 titulo priore eraso manus secunda scripsit: πρὸς
βασιλέα Ἰουλιανὸν ὕπατον.

58^v προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ

62 titulo priore eraso manus secunda scripsit: πρὸς
Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους

67^v titulo priore eraso manus secunda scripsit: Ἰου-
λιανὸς τῷ ἐταίρῳ λιβανίῳ. Inc. ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει

68 λιβάνιος Ἰουλιανῷ (m²) ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει¹⁾

68 πρὸς βασιλέα Θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως (m²)

72^v πρὸς βασιλέα Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς (m²)

77 περὶ ἀπληστίας (m²)

78^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

79 περὶ πενίας

80 πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν

Inter folium 90 et 91 quod incipit verbis ὁ δὲ γυ-
ναῖκα· ὁ δὲ κόρην, quae sunt κοινοῦ τόπου κατὰ ἱατροῦ
φαρμακείως IV 912, 1 R, unum folium excidit.

91^v ἐγκώμιον βοδὸς συγγραφικῶ χαρακτῆρι ~

92^v ἐγκώμιον Θεορίτου

94 εἰ γαμητέον

95^v μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ ~

97^v ἐπιτάφιος Ἰουλιανῷ

118 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

119^v ἐγκώμιον εἰς κωνσταντῖον καὶ κώνσταντα ~ prae-
missa protheoria

133^v εἰς καισάριον μάρτυστρον (m²)²⁾

1) Cf. supra p. 28.

2) Folium 134 manu posteriore suppletum est.

137 πρὸς ἐλλέβιχον (κα' in marg. m²)

142 περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ ἰουλιανοῦ (κβ' in marg. m²)

Folium quod nunc est 141 incipiens a verbis ἀρμενία πᾶσα (II 35, 2) et desinens in verba εἶναι τὸν φόνον (47, 12) suum locum habet post 142.

145 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας (κγ' in marg. m² cum iterato titulo).

150 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου

152^v περὶ τοῦ μὴ (μῆ addidit m²) ληρεῖν

155^v πρὸς πολυκλέα

158 Titulus erat litteris rubris: πρὸς ἀντίοχ' συνηγορία. Manus secunda correxit praemittens verba quae sunt ὑπὲρ ξαντοῦ διὰ τὴν et addens ον super ἀντίοχ' et litteram ν in fine vocis συνηγορία (κς' in marg. m²)

162 περὶ δουλείας (κζ in marg. m²)

Huic orationi succedunt dialectes Choricii ed. Boiss. p. 198 sq.:

170^v ὅτι πλάσματα λόγων ἑρωτικῶν (κη in marg. m²)

170^v ἢ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελῆ καταλείψαι τὸν λόγον (l. l. p. 201)

171 ἢ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ δόδον (l. l. p. 202) (κη in marg. m²)

171^v ἢ διάλεξις πεποιήται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι (l. l. p. 203) (κς in marg. m²)

172 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ξαντοῦ τύχης (m² titulo priore eraso) (κθ in marg. m²)

Hanc orationem in fol. 191 index codicis sequitur.

Passim manus secunda correctrix conspicitur.

Codicem annis 1869 et 1870 Florentiae examinavi partesque eas quas necesse visum est in iisque Βίον contuli. Nuper mea causa inspexit Hier. Vitelli.

7. Codex Patmius 471 (= Pat), formae octavae, foliorum 340, quorum unumquodque 28 vel 30 lineas habet, bombycinus in marginibus tineis adesus, saeculo XIV duabus manibus invicem se excipientibus scriptus, qui quando bibliothecam claustrum S. Ioannis intraverit nesci-

tur¹⁾, in principio mancus continet finem epistolae Demetrii Cydonii, cuius in folio 1 lin. 1 dinoscuntur verba . . . δὲ τὴν λύπην ἡμῖν τὸ μὴ τῶν συμφορῶν κοινωνοὺς ὑμᾶς ἔχειν²⁾, ultima sunt μετὰ τῶν ἐρεττόντων ἄδε μάξης ἐμπιπλάμενος καὶ σκορόδων· τοῦ Θεοῦ δὲ διημαγμένον, καὶ αὐτὸς ἦκειν δεῦρο. τύχη ἀγαθῇ. Sequuntur duae epistolae quarum prior inscripta τῷ Ἀσάνῃ incipit Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνείχεν ἐπὶ τῆς ξένης, desinit ἀλλήλων ἀπαλλάττεσθαι πέτσι³⁾, altera ἀνεπίγραφος incipit verbis Ἴσθι τὸ ἔλαιον ἡμᾶς καὶ δεξαμένους καὶ χρησαμένους, desinit δικαίῳ γὰρ ἔλαιον πολλοὺς ἔγνωμεν δεῖν πιανθῆναι, quas a Demetrio Cydonio scriptas esse testatur codex Vaticanus gr. 939 fol. 174^v priorem exhibens inscriptam ὁ κυδώνης τῷ Ἀσάνῃ, fol. 205^v alteram.

Succedunt orationes Libanii

fol. 2 Περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης (Λόγος Γ' add. man. rec., ut numeros orationum sequentes)

44^v Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον (Λόγος Δ')

45^v Τοῦ αὐτοῦ· περὶ πενίας (Λόγος Ε')

46^v Τοῦ αὐτοῦ· Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὡς ληρωδοῦντα (= περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν) (Λόγος ς')

50^v Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (Λόγος Ζ')

53^v Ἐπαινος ἀρετέμυδος. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος ἀρετμῆς (Λόγος Η')

58^v Περὶ ἀπληστίας (Λόγος Θ')

1) In indice τῶν ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τῆς νήσου Πάτμου ἀξιολογοτέρων ἐδρικομένων βιβλίων qui continetur codice Vaticano gr. 1205 saeculi XVI (Mai, Nov. patr. bibl. t. VI p. 537 — 539, Migne Patrol. gr. 149 col. 1047; Studemund Philol. XXVI 167) codex Libanii non reperitur.

2) Reliqua publici iuris fecit in Catalogo codicum bibl. Patm. p. 206 Ioannes Sakkelion, cuius antea in meum usum factam codicis descriptionem in universum sequor. Epistula Demetrii Cydonii est ad Asanen data (19. in editione Boissonadii Anecd. Nov. p. 292.) Cf. Vat. gr. 82 (n. 10) fol. 416; Vat. gr. 481 (n. 58) fol. 160; Matr. N 116 fol. 36. Vide etiam p. 38.

3) Tota epistula a Sakkelione l. l. p. 207 typis impressa est.

60 Ὑπὲρ ἀριστοφάνους (Λόγος Ι') (ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα ἰουλιανὸν add. man. rec.)

64 Μονωδία ἐπὶ νικομηθεῖα (Λόγος ΙΑ')

72 Πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην (Λόγος ΙΒ')

83^v Λιβανίου ξήτορος ἀντιοχέως λόγος ἀντιοχικός (Λόγος ΙΓ'), *manus*, nam desinit verbis ὑπὸ τῶν κρειπτόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν (I 290, 14 R)

89 εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον (Λόγος ΙΔ')

101^v Πρὸς ἀριστείδην ἀντιλογία ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν (Λόγος ΙΕ')

123^v Πρὸς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιοχέων (Λόγος Ις'), in fine *manus*, nam desinit verbis οὐδὲ κριὸν ἀναρρηγνύντα τῇ κεφαλῇ τοὺς ἄρνας (II 547, 8 R)

130 Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ (Λόγος ΙΖ'). Folia 130 et 167 manu saeculi XV vel XVI suppleta sunt.

167^v μονωδία εἰς ἰουλιανόν (Λόγος ΙΗ'). Folia 167 —172 eadem manu suppleta sunt.

172^v Περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ (Λόγος ΙΘ'). Folia 172—173 eadem manu suppleta sunt.

173 Βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα (Λόγος Κ'). Antecedit Προθεωρία· Ἐκεῖνο μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον

203^v Προσφωνητικὸς ἐπὶ ἰουλιανῷ παραβάτῃ (Λόγος ΚΑ')

209^v Πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (ἰουλιανοῦ add. al. man.) (Λόγος ΚΒ')

216 Πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ γενομένης (Λόγος ΚΓ')

223^v Πρὸς θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς (Λόγος ΚΔ')

230 Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον ξυνηγορίαν (Λόγος ΚΕ')

235 Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων (Λόγος Κς')

242 Περὶ δουλείας (Λόγος ΚΖ')

252 Κατὰ λουκιανοῦ (Λόγος ΚΗ')

256 Ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς (Λόγος ΚΘ')

- 259^v Πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμοτῶν (Λόγος Α')
- 265 Πρὸς εὐμόλιον (Λόγος ΑΑ')
- 270 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας (Λόγος ΑΒ')
- 274^v Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας (Λόγος ΑΓ')
- 281 Πρὸς ἱκάριον (Λόγος ΑΔ')
- 285^v Κατὰ ἱκάριου (Λόγος ΑΕ')
- 292 Εἰς καισάριον μάγιστρον (Λόγος Ας')
- 296^v Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος (Λόγος ΑΖ')
- 302^v Πρὸς το[ύ]ς εἰς τὴν παιδείαν (i. e. ἀποσκώψαντας) (Λόγος ΑΗ')
- 312 Κατ' ἱκάριου πρὸς τὸν κρατοῦντα (Λόγος ΑΘ')
- 316 Κατὰ σιλβανοῦ (Λόγος Μ'). Des. fol. 320 καὶ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποθέμενος θρόσος γενέσθω πως τιμω-
τερος (Π 352, 8 R). Τέλος τῶν λόγων λιβανίου δῆτορος
ἀντιοχέως.
- 320 Ἀριστείδου δῆτορος σμυρναίου λόγος λευκτρικὸς
ὑπὲρ λακεδαιμονίων πρῶτος. Des. fol. 340 καὶ μνήμην
πρὸς ἀπάντων ἔχον διηγεκῇ (I 641 Dind.). Τέλος νῦν
ἐλήφεν ἡ βίβλος ἥδε.

In marginibus per totum codicem lectiones variae manu librarii adnotatae sunt, plerumque compendio γρ., raro formula ἐν ἄλλω praemissa. Eadem manu nonnulla, non tamen omnia in textu omissa in margine inferiore anteposito vocabulo κείμενον suppleta sunt. Locos a me indicatos benevolentissime descripsit anno 1872 Ioannes Sakkelion olim bibliothecarius claustrum S. Ioannis, orationes κατὰ Σιλβανοῦ, Ἀντιόχῳ παραμυθητικόν, πρὸς Εὐμόλιον integras, περὶ δουλείας e parte Paulo Wolters intercedente gratiose Socrates Kugeas contulit.

- 8 8. Codex Vaticanus gr. 939, qui utrum iam sub Sixto IV in bibliotheca Apostolica fuerit ambiguum est, quoniam idem quidem est atque numero 607 insignitus indicis graeci in codice Rehderigano 186 descripti¹⁾, hoc

1) Serap. XII 264 n. 607 Μελέται λιβανίου καὶ λόγοι. Descriptio codicum quam praebet inventarium latinum codicis Vaticani lat. 3954 mense Iunio anni 1475 terminatum et

autem indice codices Sixti IV contineri incertum est, chartaceus in folio duabus manibus saeculi XV exaratus et in fol. 1^v μελέται λιβανίου καὶ λόγοι inscriptus continet:

fol. 1^v α' *πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης. μενέλαος*, sed iam post 18 lineas verbis *ἐκείνου γνώμην* (IV 4, 9 R) desinit, reliqua pars folii 1^v et folium 2 vacua relictæ sunt.

- 5 β' *ὀδυσσεύς*
 16 γ' *ἄριστειδου πρεσβευτικός πρὸς Ἀχιλλέα. ὀδυσσεύς*
 20^v δ' *Ἀχιλλέως ἀπολογία πρὸς τὸν πρεσβευτικόν*
 32 ε' *διέσωσέ τις κτλ. (= IV 739 R)*
 40^v *λιβάνιος ἄριστοφάνει* (ep. 1186 usque ad finem).
 41 ς' Inc. *ὦνπερ αὖ πρότερον* (i. e. *πρὸς τοὺς νέους*
περὶ τοῦ τάπητος III 252 usque ad finem 271)
 45 ζ' *ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ*
 71^v η' *μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ*
 74 θ' *εἰς καισάριον μέγιστρον* cum scholiis marginalibus
 77 ι' *πρὸς ἑλλέβιχον*
 81 ια' *περὶ τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*
 85 ιβ' *περὶ δουλείας*
 93 ιγ' *πρὸς ἱκάριον*
 96 ιδ' *τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεοδοσίον ὑπὲρ τῶν μιαρῶν*
θυσιῶν καὶ ἱερῶν αὐτοῦ
 101^v ιε' *εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα*
 114^v ις' *προσφωνητικός Ἰουλιανῷ*
 117^v ιζ' *ἀντιοχικός*
 133 ιη' *πρὸς τὴν βουλήν*
 136^v ιθ' *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκάψαντας*
 142 κ' *πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων*
τοῖς ἄρχουσιν

editum ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre, La Bibliothèque du Vatican au XVe siècle, Parisiis 1887 p. 159 sq. nimis summam facta est quam ut Vaticanus gr. 939 idem atque unus e multis Libanii codicibus (p. 229 sq.) certo dici queat.

- 144^v κα' πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 148^v κβ' πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 150 κγ' ἄρτεμις
 153 κδ' περὶ ἀπληστίας
 154 κέ' ὑπὲρ ἀριστοφάνους
 158 κς' πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν
 163 κζ' μονωδία ἐπὶ νικομηδεία
 164^v κη' εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον
 170 κθ' πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας
 172 λ' πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 174^v δ' κυδωνῆς τῷ ἀσάνῃ· ὃ μόνον ἡμᾶς ἀνείχευ.¹⁾
 Folia 175 — 205 altera eaque meliore manu ex-

arata sunt:

- 175 λα' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ τύχης
 192^v λβ' Inc. χθές τι ὅπερ i. e. ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον·
 193 λγ' Inc. πλούσιον ἄνθρωπον νομίζουσιν i. e. περὶ πενίας
 193^v λδ' Inc. πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ λῆρος i. e. περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν²⁾
 195^v λε' Inc. Οὐθ' ὡς ἂν τις αἰτιάσαιτο i. e. πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. Iam post 9 lineas librarius sentiens orationem iam fol. 148^v sq. descriptam esse desiit verbis συνόντες δέ (I 197, 3 R). Reliqua pars folii 195^v vacua est.

196—205 ὑπὲρ ὀρχηστῶν.

Fol. 205^v sequuntur tres epistulae Demetrii Cydonii:

1. ὁ κυδωνῆς λασκάρη· Inc. τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεια χαλκείων κτλ., 2. τῷ καλλοειδεῖ· Inc. ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν et 3. anepigraphos. Inc. ἴσθι τὸ ἔλαιον.³⁾

Lectiones discrepantes ad nonnullas orationes in margine codicis Barberini (cf. p. 33) Leo Allatius adnotavit⁴⁾.

1) Cf. supra p. 42.

2) De titulo tamen cf. codicem Patmium fol. 46^v (supra p. 42).

3) De his epistulis cf. quae supra p. 42 diximus et infra dicemus.

4) Cf. infra p. 68.

Initium orationis εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὑπάτου (I 366, 1—372, 6) a me anno 1869/70, orationis περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης (I 1—9, 14) anno 1897 a Pio Franchi de Cavalieriis meum in usum collatum est.

9. Codex Neapolitanus II E 18 (LIII in Cyrilli 9 catalogo Codicum graecorum Mss. Reg. Bibl. Borb. T. II Neapoli 1832 p. 111 sq., XXXII in indice Baffiano¹⁾ (1792), olim bibliothecae Farnesiorum conditae illius a Paulo III (1534—1540), chartaceus formae octavae saeculo XV diversis manibus exaratus.

Fol. 1 Inc. τοῦ πυρὸς εἶπεν des. τὸ πρόσωπόν σου μὴ, quod excipi videtur folio 8 incipiente καταισχύνης ἡμᾶς, desinente ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες:

Fol. 2—7 alia manu exarata sunt.

Fol. 2 ὑπόθεσις τοῦ πρώτου ὀλυνθιακοῦ. Inc. Ὀλυνθιος ἦν

2^v ὑπόθεσις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου, quod excipitur folio 7. Folium 7^v vacuum est.

Fol. 3 μονωδία εἰς τὴν θεσσαλονίκην. Inc. ὦ πόποι, ἦ θαῦμα μέγα οἷς ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι. Des. fol. 6^v ὄρνιν τήνδε γενέσθαι: Cuius sit auctoris, ignoro.

Inde a folio 9 nova incipit manus.

Fol. 9 δημοσθένους ῥήτορος ὀλυνθιακὸς πρῶτος

12 ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου λόγου τῶν ὀλυνθιακῶν et λόγος

16 ὑπόθεσις τοῦ τρίτου et λόγος τρίτος

21 Prima in Philippum oratio cum hypothesis titulo priva.

26 ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγείσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος μανουήλ ὁ μοσχόπουλος, συλλεγεῖσα ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν καὶ συντεθεισα ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον (Fabric. Harles l. l. V 550)

44 Λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας μενέλαος

48 πρὸς τὸν ἀχιλλέα πρεσβευτικὸς ἀπὸ πατροκλῶν

1) Fabricius-Harles, Bibl. graec. V 774 sq.

59^v ἀπολογητικὸς ἀχιλλέως πρὸς τε τὴν πρεσβείαν ἀγα-
μέμνονος πεμφθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς εἰς ἀλ-
λήλους. Des. fol. 93^v verbis μὴ προανα [στελλω IV 77, 22 R.

94 incipit μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ titulo et initio priva
verbis πα] θήματα τῆς I 514, 1 R et desinit fol. 95.

Fol. 95—100 sequuntur Aristidis ἐπὶ Σμύρνη μονωδία,
96 Ἐλευσίνιος, 97 παλινωδία ἐπὶ Σμύρνη.

Fol. 100^v λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἡ περὶ τῆς
ἑαυτοῦ τύχης

117 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπὶ Ἰουλιανῷ παραβάτη

157^v ἐγκώμιον τοῦ αὐτοῦ εἰς κωνστάντιον καὶ κων-
σταντα τοὺς βασιλεῖς τῶν υἱέων τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου

183^v λιβανίου προσφωνηματικὸς ἐπὶ Ἰουλιανῷ

189 λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰου-
λιανόν

199 ἀριστείδου ῥήτορος λόγος δεύτερος ὑπὲρ τῆς ῥη-
τορικῆς.

Codicem examinavi Neapoli anno 1869. Initium βίου
(I 1—8, 1) mihi contulit amicus Aemidius Martini.

- 10 10. Codex Vaticanus gr. 82 qui quando bibliotheca
Apostolicam intraverit ignotum est, sed in catalogo
codicis Rehdigerani sub numero 582 occurrit (Serap.
XII 262)¹⁾, bombycinus formae octavae maioris, pluribus
manibus saeculo XIV exaratus, duobus tomis vel 54 (νδ)
quaternionibus²⁾ vel 417 foliis comprehensus continet
praeter unum folium praemisum incipiens verbis μὲν

1) ἕτερον βιβλίον μελέται Λιβανίου. τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί·
τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχικός — εἰς Ἰουλιανόν καὶ ἕτεροι λόγοι διάφοροι.
— Ὀμήρου Ἰλιάς (errore inde orto quod μονωδία ἐπὶ Νικομη-
δεῖα incipit: εἶτα Ὀμηρος). Λουκιανοῦ (item errore pro Θε-
μιστίου) λόγοι. Cf. supra p. 44. Iam sub Nicolao V codicem in
bibliotheca fuisse statuendum esset, si certo dici posset eundem
eum fuisse atque is qui in inventario latino sub illo pontifice
facto ita describitur: *Item aliud ejusdem (i. e. mediae) forme*
ex papiro, copertum corio rubeo, et intitulatur Libani oratoris
Declamationes et epistole (Muentz et Fabre, La Bibliothèque du
Vatican au XVe siècle p. 335).

2) Numeri quaternionum manu secunda in margine infe-
riore scripti sunt.

οὖν ὀδυσσεὺς τὴν πολλὴν ἐκείνην ἔφερε desinensque καὶ
τὴν ἀρχὴν ἐπιμήμιστον et πίνανα quattuor foliis non nu-
meratis comprehensum haec Libanii opera:

fol. 2 μελέται λιβανίου:

φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἑαυτὸν προσ-
αγγέλλει α'

Folium 3 chartaceum manu saeculi XV exaratum est.

7 πρεσβεία μενελάου ὑπὲρ ἑλένης πρὸς τρῶας

10 τοῦ αὐτοῦ: δύσκολος λάλον γήμας γυναιῖκα ἑαυτὸν
προσαγγέλλει

16 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν κτλ. IV 540 R.

20 ἑτέρα. φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν κτλ. IV
622 R.

25 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἀλλιοροθίου

27 ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄρης

30 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην

35 ἔχων τις γυναιῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἐγένετο ὑπὸ
λησταῖς

38 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς καὶ ἀποτυχὼν ἀξιῶι
ἀποθανεῖν

40 ἔσωσέ τις ἐμπρησμοῦ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα κτλ. IV
739 R.

47 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πλούσιον τῇ τοῦ πένητος
γυναικὶ κτλ. IV 552 R.

51^v inc. ὁ μὲν ὧ πολλοὶ i. e. ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ
παῖδα βουλεύσεως κτλ. IV 841 R.

56^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον ἀπο-
θνήσκειν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κτλ. IV 478 R.

63^v inc. τὰ μὲν ἀπὸ τῆς τυραννίδος i. e. Νόμος τὸν
θορύβου καὶ στάσεως αἴτιον κτλ. IV 707 R.

68^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσεά ἐν λιταῖς πρέσβυν
ἀντιλογία ἀχιλλέως

80^v πρεσβευτικός πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· ὀδυσσεὺς

92^v φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἐταίρας καὶ μισθὸν ἀπαιτού-
μενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει IV 827 R.

101 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν χιλίας κτλ. IV 198 R.

109 νόμος (in marg. m² add.) Τὸν ξενίας ἀλόντα

πιπράσκεισθαι. ἐάλω ξενίας ὁ δημοσθένης κτλ. IV 323 R.
κα' m² in marg.

115 δύσκολος ὤλισθεν. ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε
κβ' m² in marg.

119^v ἐκδοθεὶς φιλέππω δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς κτλ.
IV 280 R.

135 ἀντέγκλημα: — μετὰ τὴν τῆς τροίας ἔλωσιν καὶ
τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον ὀρέσσης ἀποκτείνας τὴν ἑαυτοῦ
μητέρα ὡς ἀνδροφόνον κρίνεται φόνου· ἀντίστασις: ~

144^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἐταῖρα τις κτλ. IV 431 R.

150^v νόμος ἐκέλευε τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν κτλ.
IV 502 κς' m² in marg.

154^v νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι κτλ. IV 447 R.

159 πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο κτλ. IV 227 R.

163 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος
ἠὔξατο κτλ. IV 654 R. κθ' m² in marg.

168 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος πόλεως κτλ. IV
459 R. λ m² in marg.

174^v οἱ ποτιδαῖαται ἀλλήλων ἐγέυσαντο κτλ. IV 348 R.
λα' m² in marg.

183^v ἔχον τις β' παιῖδας πρὸς τὸν ἕτερον κτλ. IV 669 R.
λβ' m² in marg.

In medio folio 187 nova incipit manus.

Folium 189^v vacuum est relictum.

Folio 190 nova incipit manus: Ὁ (rubr.) μὲν ἐπιστο-
λιμαῖος χαρακτήρ ποικίλος κτλ. (p. 552 ed. Hinck.¹⁾)

192^v τοῦ αὐτοῦ τίνας ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονί-
σασα λγ' m² in marg.

ibidem μελέτη. ἀλοῦσα τίς γυνὴ φαρμακείας οὐχ οἷα τε
ἦν καυθῆναι. ὑπέσχετό τις γυνὴ καύσειν αὐτήν. καὶ ἄξιόν
ἄδριανὸς ὁ δῆτωρ καὶ ταύτην καῦσαι (ed. Hinck, Polem.
decl. p. 44).

193 (rasura septem fere litterarum: τοῦ αὐτοῦ?)
μονωδία ἐπὶ σμύρνην κειμένη Aristidis

1) Ann. philol. Fleckeisen. 1869 p. 552 sq. Cf. p. 545
not. 17.

194 [ν]όμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης ἀποκερδαίνειν κτλ. IV 582 R. λδ' m² in marg.

199 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος κτλ. IV 512 R. λε' m² in marg.

Ultimis verbis huius declamationis ἤκω τοὺς ἐπιόντας ἐχθροὺς folium (203) ultimum prioris tomi desinit.

Folio 204 alter tomus incipit.

204 ἐπιστολαὶ λιβανίου, quarum prima est ἀνατολίῳ· σὺ μὲν παρεκάλεῖς (= ep. 99).

Folii 221 linea 2 nova incipit manus, quae manet usque ad finem epistularum fol. 229 (ultima est πς λιβανίῳ· καλῶς ἐποίησας δὲ σιγήσας = ep. 1199).

230 λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικός, qui quattuor diversis manibus (1. fol. 230—234^r. 2. 234^v. 3. 235—242. 249. 4. 243—248) saec. XV exaratus est.

Inde a folio 250 iterum sequuntur titulo carentes epistulae Libanii κς' eadem manu qua folia 235—242 et 249 exaratae.

253^v ἐπιτάφιος ἰουλιανῷ

Folio 269 nova incipit manus

275 ἐγκώμιον εἰς κωνσταντῖνον καὶ κώνσταντα (titulus manu posteriore additus)

289 πρεσβευτικός πρὸς ἰουλιανόν (titulus item manu posteriore additus)

294^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους

298^v πρὸς ἐλέβιον (titulus manu recenti additus).

Manus secunda scholion adscripsit: ἰστέον ὅτι οὗτός ἐστιν ἐλέβιος ὁ ἀποσταλὴς παρὰ θεοδοσίου — ὅς ἐστιν ἐν τοῖς ἀνδριάσιν: In fine orationis verba sunt rubricata

ΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΜΟΙ Τῷ ΚΩ ΊΚΕΤΗ

301^v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ τοῦ καταράτου

305 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (titulus recenti manu additus)

308^v εἰς ἰουλιανὸν ὑπατον (titulus add. m²)

314^v προσφωνητικός ἰουλιανῷ

317^v πρεσβευτικός πρὸς τὸν βασιλέα θεοδοσίον ὑπὲρ ἀντιοχέων (I 626 R) (titulus m² add.)

322 inc. Ἄ μὲν πολλάκις προεῖπον i. e. πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

326 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

330^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. Hic illic vocabula sunt ommissa.

332^v τοῦ αὐτοῦ μοδέστω· ἐγὼ σοι μάρτυς (ep. 52)

Fol. 333 inc. λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν (rubr.; ἀντιλογία add. m²)

Fol. 345 inc. quattuor epistulae (884. 690. 175. 362)

Fol. 346 inc. μονωδία ἐπὶ τῇ δάφνῃ (rubr.)

Fol. 347 inc. titulo carens κοινὸς τόπος κατὰ ἱατροῦ φαρμακείως (IV 908 R)

349 ἐγκώμιον βοῶς συγγραφικῶ χαρακτῆρι. Des. fol. 350. Statim succedunt epistulae 22.

353 inc. οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν ὧ ἄνδρες i. e. περὶ ἀπληστίας

353^v inc. χθές τις ἐσπέρας i. e. ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως

354 inc. περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης (titulus m² rubricatus)

371 τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει

λξ' m² in marg.

Desinit folio 375^v voce πεισίστρατον (IV 197, 6 R).

Folio 376 redit manus quae folia 221—229 exaravit.

376 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ

380 inc. εἶτα ὕμνος μὲν οὐδὲ i. e. μονωδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ

382^v inc. Ἐμοὶ δοκεῖς ὑπὸ τῆς σῆς (= ep. 43)

Ibidem inc. Οὐκ ἀμφοτέρων ἄρα τῶν καιρῶν i. e. Aristidis oratio πρὸς τοὺς αἰτιωμένους (II 571 Dind.)

Folio 385^v nova manus incipit.

386 θεμιστίου σοφιστοῦ ἐπάρχου λόγος περὶ ἡτυχηκότων ἐπὶ οὐάλεντος

390^v τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰρήνης οὐάλεντος

Folio 392 nova manus incipit.

394^v τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς οὐαλεντινιανῷ νέῳ

397 τοῦ αὐτοῦ ὑπατικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰοβιανόν

399^v εἰς τὸν αὐτοκράτορα κωνσταντῖνον

Folio 404^v nova manus incipit.

404^v inc. τοῦτ' ἂν εἴη χροῦσα i. e. epistula Demetrii Cydonii.¹⁾ Sequitur τί τοσοῦτον εἰς σέ τήν μεγάλην πόλιν usque ad γίνεσθαι, ἐπειδес γένει: (fortasse eiusdem).

Folio 405 nova manus incipit.

Θεμιστίου φιλοσόφου βασιανιστῆς ἥ φιλόσοφος

415^v nova manus incipit.

415^v inc. νῦν σε καὶ μᾶλλον i. e. Aristidis oratio πρὸς Καπίτωνα (II 415 Dind.)

Folio 416 redit manus quae folium 404^v exaravit.

416 ἐτέρα· τί τοῦτο χρῆ νομίσαι epistula Demetrii Cydonii (19 ed. Boiss.)²⁾, cuius est etiam sequens quae desinit folio 417 verbis πολλοὺς ἔγνωμεν δεῖν πιανθῆναι³⁾:

Per totum codicem negligentissime descriptum manus secunda versata est.

Leo Allatius lectiones discrepantes ex hoc codice ad quinque orationes declamationesque in marginem codicis Barberini rettulit, ut elucet e verbis ab hoc in uno e foliis praemissis scriptis:

Libanii orationes πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς p. 305, περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ p. 302, πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας p. 326, πρὸς τὸν γράψαντα τὸν ἑαυτοῦ παῖδα βουλευσέως p. 51, πρὸς ἐρῶντα φιλάργυρον p. 92 collatae sunt cum codice Cardinalis Barberini et variantes lectiones sive supplementa ascripta in margine. Leo Allatius. Cf. p. 33.

Ipse codicem Romae annis 1868—70 examinavi et quantum necesse visum est contuli.

11. Codex Parisinus graecus 3016 (= Par) bombycinus formae octavae saeculi XV ineuntis, valde detritus nec minus madore quam foliis amissis detrimenti passus est. Quae hodie eo continentur haec sunt:

Fol. 1 inc. [οὐ]κ ἐξῆν πρότερον i. e. πρὸς Θεοδοσίον

1) Cf. supra p. 38.

2) Cf. supra p. 42 not. 2.

3) Incipit verbis ἔσθι τὸ ἔλαιον cf. supra l. 1.

ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς I 653, 4 R et desinit πρὶν αὐθις εἵχομεν ib. 656, 8. Perierunt folia octo quae finem huius et initium orationis πρὸς Καيسάριον continebant, sed periit etiam initium codicis quo oratio πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως continebatur.

Folium enim 2 (numero vetusto 10 insignitum) incipit a verbis εἰς λύπην προσόμοιος i. e. πρὸς Καيسάριον I 682, 6.

Fol. 6 εἰς ἐλλέβιχον, cuius in fine fol. 12^v leguntur versus

λείβει λιβάδας λιβάνιος τῶν λόγων
χύδην διειδεῖς τὴν πόλιν¹⁾

Sequitur eodem folio περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς κλήσεων. Inter folium 15 (vetustum 23) et 16 (vetustum 25) unum folium (24) excidit, quo pars huius orationis inde a γεγόνασιν (III 120, 5) usque ad ἀσθενοῦντι (122, 14) continebatur.

Fol. 16^v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν desinit voce μαῖλλον (III 126, 1). Folium 17 (vetustum 29) incipit vocibus ὁσμαῖς ἀπόλλυσθαι (III 140, 6). Perierunt igitur tria folia (26—28) quibus quae media inter haec sunt continebantur.

Folium 23^v (vetustum 35) desinit verbis πρᾶττειν οὐ κακὸν μέλλοντα (III 174, 6), folium 24 (vetustum 37) incipit verbis οὕτω τιμῆς (III 181, 7). Periit igitur folium (36) quod γε λύνειν (III 174, 6) usque ad παραχθὲν δὲ (181, 7) continebat. Oratio desinit in folio 24^v ultimo vocabulo πεπραχθαι (III 184, 7).

Succedunt titulo privatae orationes πρὸς Ἀναξέντιον et fol. 30^v κατὰ Λουκιανοῦ, quae folio 33^v (vetusto 46) desinit verbis στρατιωτῶν τε (III 220, 8).

Folium 34 (vetustum 48) incipit verbis τὰ δὲ τῶν ἔμπροσθεν (III 224, 16). Periit igitur unum folium (47). Oratio desinit in folio 34^v ultimo vocabulo ἀμύνουσι (III 226, 8).

1) Ultimae duae voces nunc oblitae sunt; Morellus (Lib. t. II p. 537) has quoque κάζων (male pro κλάζων) ἔην praebet.

Succedit titulo priva oratio κατὰ Σεβήρου quae folio 34^v desinit vocibus λαβόμενος τοῦ παιδός (229, 2). Folium 35 (vetustum 51) incipit verbis χον πείσαντά με ποιεῖν (III 235, 16). Perierunt igitur duo folia (49 et 50). Folium 35^v desinit vocibus καλεῖ μεγάλην (238, 13), folium 36 (vetustum 55) incipit vocibus μισθοῦ ταῦτα ποιεῖν (246, 13). Perierunt igitur tria folia (52—54). Folium 36^v desinit vocibus ἅπαντα θερίζουσι (249, 11).

Folium 37 (vetustum 63) incipit vocibus οὔτε τήν ὁργήν ταῦτα quae sunt orationis πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος (III 270, 8). Perierunt igitur septem folia (56—62). Oratio in hoc ipso folio 37 desinit ultimo vocabulo καλλίλους. Statim succedit Λιβανίου σοφιστοῦ βίος· ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης quae continetur foliis 37—80. Folium 50 (vetustum 76) desinit vocibus ὡς τάμιστά μοι διέρρει, τῶν μὲν (I 54, 16). Folii 51 (vetusti 78) tota pars superior abrepta est; prima autem dispici queunt verba εἰ ἀξιοῦντες (I 58, 7). Unum igitur (77) folium excidit. Folium 62^v (89) desinit vocibus ἐν βιθυνία διατριβῶν· προ (102, 6), folium 63 (vetustum 91) incipit vocibus φήστω μὲν οὖν ἄθλον τῆς κακίας (106, 8). Periit igitur unum (90) folium.

Fol. 80 (vetust. 108) τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὁρχηστῶν. Oratio desinit in folio 92^v (vetust. 120) vocibus καὶ θυγατέρα σφαττομένην (390, 26). Finis deest, sed reliqua pars folii 92^v vacua relicta est.

Fol. 93 (vetust. 121) ἐπιτάφιος εἰς ἰουλιανὸν (τὸν δυοσεβῆ add. m²)

139 (vetust. 167) περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ

145^v (vetust. 174¹) [π]ρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

153 (vetust. 182) [π]ρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου

157 (vetust. 186) [π]ερὶ τοῦ μὴ ληρεῖν

161^v (vetust. 190) [π]ρὸς πολυκλέα

165 (vetust. 194) [π]ρὸς ἀντιοχεῖς συνηγορία = ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν (II 327)

1) Est peccatum in numero; nam nihil excidit.

172 (vetust. 201) εἰς κωνσταντίον καὶ κωνσταντῖνον.
Desinit ultimis vocabulis ὃ ζητήσομεν folio 200^v (vetust. 229) cuius reliqua pars aequae ac folium 201 (vetust. 230) vacua relicta sunt.

202 (vetust. 231) Α (rubr.; debbat esse Ψ) ὀγος ὀργῆς

204^v (vet. 233) Βοὸς ἐγκώμιον

206 (vet. 235) σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

208^v (vet. 237) ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

209^v (vet. 238)

καλινδῶν

211 (vet. 240)

μέθης

211^v Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

212^v (vet. 241) περὶ φίλων

214 (vet. 243) Τίνας ἂν εἴποι ζωγράφος λόγους γρα-

ψας κόρην καὶ ἐρασθεῖς ταύτης

215 (vet. 244) ἐγκώμιον ἢ ἔκφρασις περὶ φοίνικος καὶ
μηλέας

216 (vet. 245) ἔκφρασις ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

216^v ἔκφρασις πολυξένης καὶ νεοπτολέμου

217^v (vet. 246) Ἐκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταῖου

218^v (vet. 247) Ἐκφρασις ἡρακλέους περιπεπλεγμένου

τῷ ἀνταίῳ

219^v (vet. 248) [Ε]κφρασις ἡρακλέους βασιτάζοντος τὸν
ἀλυμάνθιον κάπρον

220 (vet. 249) ἔκφρασις πεζομαχίας

221^v (vet. 250) Διήγημα τὸ περὶ μηδείας: ἔκφρασις
λιβανίου

ἢ ἀντὶς

222 (vet. 251) Ἐκφρασις γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

222^v ἑτέρα γραφή ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

223 (vet. 252) ἔκφρασις λιμένος

224 (vet. 253) Ἐκφρασις κάλλους

226 (vet. 255) Τίνας ἂν εἴποι λόγους εὐνοῦχος ἐρῶν

226^v [Ε]κφρασις πολυξένης καὶ νεοπτολέμου. Iam in
tertia linea verbis οὐκ ἐῷσι (IV 1088, 3) librarius desiit,
nimirum quod senserat ecphrasin iam supra (fol. 216^v)
descriptam esse.

- fol. 226^v ἔκφρασις εἰς θήρας
 227 (vet. 256) ἔκφρασις γάμον ἥρας
 227^v ἔκφρασις τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R)
 228^v (vet. 257) ἔκφρασις τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)
 229^v (vet. 258) ἔκφρασις ταῶνος
 230 (vet. 259) ἔκφρασις κήπου
 230^v ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον
 231 (vet. 260) ἔκφρασις χιμαίρας
 231^v Μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλ-
 λωνος

233^v (vet. 262) Λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικο-
 μηδεία:

236^v (vet. 265) [Λ]ιβανίου μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ:

241^v (vet. 270) [π]ερὶ ἀπληστίας. Desinit ultima voce
 ῥάων in folio 242^v cuius reliqua pars vacua relicta est.

Folio 243 (vet. 272) nova incipit manus: νόμος ἐν
 λακεδαίμονι κτλ. (IV 420)

246^v (vet. 275) δύσκολος ὤλισθεν

251 (vet. 280) ἐζήτησεν ὁ φιλιππος κτλ. (IV 253)

257^v (vet. 286) Νόμος τὸν θορύβον κτλ. (IV 707)

Folium 259^v (vet. 287) desinit vocibus ἡσυχάζειν ἡρεῖτο
 (712, 7), folium 260 (vet. 288) incipit εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἄλ-
 λων (715, 28); duo igitur folia exciderunt.

Folium 262^v desinit verbis ἀναρεῖ ταῦτα (722, 20),
 263 (vet. 292) incipit λειτουργεῖ δὲ τῷ σώματι quae sunt
 orationis Καλλιόσχου IV 448, 16. Unum igitur folium
 periit.

268 (vet. 297) ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς. Folium 268^v de-
 sinat voce οἶκτον (IV 83, 2), 269 incipit σὺ δὲ χρησταῖς
 ἐδελέαξες (85, 13). Unum igitur folium periit. Folium
 275 (vet. 304) idque ultimum codicis desinit vocibus τῆς
 δὲ λοιπῆς (101, 8).

Priusquam codex anno 1719 bibliothecam Regiam in
 qua numero 3290 insignitus erat, intraret, Stephani Ba-
 luzii erat. Nam in folio 1 legitur: *Cod. Bal. 856. 3290.*

Antea dum codex Romae est, Fed. Morellum eius copiam nactum esse lectionibus utriusque communibus certissimum fit. Orationes εἰς Ἑλλέβιχον, περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων, alias ex huius codicis apographo edidit, quod codicem Romanum¹⁾ appellavit suppresso auctoris nomine Leonis Allatii, qui de hac re queritur in libro inscripto *Apes Urbanae* et edito Romae 1633 p. 177 (iterum impresso Hamburgi 1711 p. 249) in hunc modum: (*L. Allatius*) *multas Libanii Orationes nondum nec Graece nec Latine editas Morello Lutetiam miserat, ut ederentur, quas ille suppresso Allatii nomine sub Codicis Romani titulo publicavit. Quod subindicandum esse censui, ut sciant rei Litterariae studiosi politissimas Orationes Leone illas Typographis suggerente cusas fuisse.* Postea videtur codex Ioannis Altini († 1640) fuisse, qui usum eius fecit Henrico Valesio Libanii orationes edituro.²⁾ Altini enim codices graecos non omnes ab Ioanne Moro episcopo Norvicensi postea Eliensi emptos esse, sed e parte etiam ad Stephanum Baluzium pervenisse constat.³⁾ Magnam partem orationum anno 1868 Gasda contulit et commentationibus inscriptis „Zu Libanios I. II (Hirschberg 1868.

1) Lectiones huius codicis in Vita etiam in marginem exemplaris editionis Ferrariensis quod penes me est, translatae sunt praemissis hic illic siglis *c. R.* vel *R. C.* vel *C. Ro* quibus *Regium* codicem significari olim Reiskius (p. 25 n. 12; p. 29 n. 4; p. 39) opinatus erat, id quod ipse postea (p. 158 n. 66) correxit. Cf. infra p. 68.

2) Cf. supra p. 33 n. 2. Oratio quidem πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ἀρχῆς quam *ex duobus Codicibus* sese editurum Valesius promisit, in Barberino sane, nec vero in Parisino exstat; sed illud *duobus* facile errori Valesii memoriter citantis tribui potest, quippe qui illam orationem eandem esse putaverit atque eam quae in codice fol. 165 inscripta est πρὸς ἀντιοχεῖς συνηγορία. Ἐπιτάφιος vero ἐπ' Ἰουλιανῷ cuius in editione Morelliana lacunas se *ex Manuscripto codice Ioannis Altini supplevisse* testatur Valesius Annot. in Hist. eccles. Soer. lib. III cap. XXIII p. 44, in codice exstat.

3) Cf. Delisle, Le Cabinet des Manuscrits de la bibl. impériale t. I p. 365 et III p. 379. Omont, Inventaire sommaire des manusc. gr. de la bibl. nat. T. I Introduction p. XVIII.

Lauban 1870)⁴ lectiones nonnullas protulit. Codicem anno 1880 Parisiis examinavi quaeque necesse visum est contuli, initium Vitae gratiose mihi contulit Henricus Lebègue.

12. Codex Laurentianus LVII 27 chartaceus formae 12 quartae duobus tomis vel foliis 556 comprehensus scriptus anno 1392 teste subscriptione quae est in fine (fol. 554 Ἔτους, 5⁶ Ν⁶ τέλος σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς παρούσης δέλτου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. χειρὶ δὲ καὶ κόπῃ Θεοπέμπτου ἐτελειώθη· καὶ πάντας, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀντιβόλῳ, εὐχέσθαι μοι. Fortasse idem est atque codex qui Laurentio Medici ab Iano Lascari e manibus Nicolai filii Iacobi Senensis medici in insula Creta anno 1491 comparatus est.¹⁾

Ac prior tomus declamationes continet.

In folio 1 scriptus est versiculus

χρὶστὲ δίδου πονέοντι τετὴν πολὺν ἄρωγην.

Sequitur aequae atque in codice Wolfenbottelano 511 ex hoc descripto (= n. 13) index declamationum, cui post titulum: Λιβανίου σοφιστοῦ ῥήτορος, μετέταται καὶ λόγοι praemissi sunt versus

πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,

ὥς ἀπόνως σχῆς ὄνπερ ἂν ζητεῖς λόγον,

et nota προὔθηκα δὲ ἐνθαδὶ ὃ φίλε τὸν πίνακα τῶν μελετῶν ἰδίᾳ· καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους ἰδίᾳ ἄλλον πίνακα διὰ τὸ εὐκόλον· ~

fol. 3 in summo marg. rubr. πηγὴ σοφίης ὃ τριάς ἄγνοϊαν ἐμεῦ ὥσον ἄπο· (= Wolf. fol. 3)

fol. 3 ἔχων τις γυναικᾶ καὶ ἂν ὑπὸ πατρὶ (= Wolf. fol. 3)

10 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης δούσεύς (= Wolfenb. 10^v β)

22 ἐξήγησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην κτλ. IV 253 R (= Wolf. 25^v γ)

27^v τύραννος ἦτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος κτλ. IV 460 (= Wolf. 32 λόγ. δ)

1) Cf. Aen. Piccolomini, Rivista di filol. II 415 sq. (*Libanii orationes et declamationes omnes P. i. e. Papyr.*). Serap. XV 156. Cf. infra p. 66.

37 νόμος τὸν εὐρόντα θησανρόν κτλ. IV 198 ($\bar{\epsilon}$ rubr. in marg.) (= Wolf. 41^v)

45 ἀλλήλων θυγάτηρ ἄρεος ἦν κτλ. IV 402 ($\bar{\varsigma}$ rubr. in marg.) (= Wolf. 48^v ς)

48 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ξ (= Wolf. 52^v ξ)

53 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοῦς φυνάδας κτλ. η (= Wolf. 56 η)

59 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον κτλ. IV 552 θ (= Wolf. 64^v θ)

66 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος κτλ. IV 512 ι (= Wolf. 72^v)

79^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν εἰαίρα κτλ. IV 431 $\iota\alpha$ (= Wolf. 88 $\iota\alpha$)

88 νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἴσω κτλ. IV 420 $\iota\beta$ (= Wolf. 97)

93 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου κτλ. IV 739 $\iota\gamma$ (= Wolf. 103)

108 μετὰ τροίας ἔλωσιν καὶ ἀγαμέμνωνος τελευτήν, ὀρέσσης κτλ. IV 112 $\iota\delta$ (= Wolf. 119^v)

119 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ὀδυσσεύς post unum folium desinit, nimirum quia libarius sensit hanc declamationem iam supra a se esse descriptam, ut observatum est ab eo qui notam in margine atramento rubro scripsit: σημειῶσαι ὅτι αὕτη ἡ μελέτη ἐγεγράφει ἔμπροσθεν. διὰ τοῦν λήθην ἐγεγράφει καὶ ἐνταῦθα τοῦτο τὸ ἐν φύλλον et quae scripta erant, rubris cancellis saepsit. In Wolfenbittelano deest.

120 λιβανίου ἀντιρρητικὸς τῇ μελέτῃ τοῦ ἀριστείδου τῇ ἀπὸ τὸν ἀχιλλέα: ἀχιλλεύς. IV 47 $\iota\epsilon$ (= Wolf. 131)

135 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς τῆς βροσσιδός κτλ. IV 80 $\iota\zeta$ (= Wolf. 147)

- 148^v δύο τίς ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν κτλ.
 IV 687 $\overset{\cdot}{\iota}\xi$ (= Wolf. 161)
 159 ἔχων τίς δύο παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον ἐχθρῶς δι-
 ἔκειτο κτλ. IV 669 $\overset{\cdot}{\iota}\eta$ (= Wolf. 171^v)
 167^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος ἐκέλευεν κτλ.
 IV 502 $\overset{\cdot}{\iota}\theta$ (= Wolf. 180^v)
 172^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος κτλ.
 IV 654 $\overset{\cdot}{\kappa}$ (= Wolf. 186)
 179^v τιμῶν ἐρῶν ἀλκιβιάδου IV 181 $\overset{\cdot}{\kappa}\alpha$ (= Wolf.
 193^v)
 189 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα κτλ. IV 582 $\overset{\cdot}{\kappa}\beta$
 (= Wolf. 203)
 202^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὁφθέντα κτλ. IV 479
 $\overset{\cdot}{\kappa}\gamma$ (= Wolf. 218)
 213^v δύσκολος γήμας λάλον IV 134 $\overset{\cdot}{\kappa}\delta$ (= Wolf.
 230)
 220^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν κτλ. IV 216 $\overset{\cdot}{\kappa}\epsilon$
 (= Wolf. 238)
 226 ταῦτα δ' εἰσὶν τὰ σχήματα τὰ δητορικά (= Wolf.
 243^v—249^r).¹⁾

Est dispositio rhetorica trium declamationum quae incipiunt a foliis 3, 59, 93 cum brevi glossario. Folio 228 tomus prior desinit.

Alter tomus orationes continet.

In folio 229 iterum scriptus est versiculus

χριστὲ δίδου πονέοντι τετὴν πολὺν ὁλβον ἀρωγὴν.

Sequitur λιβανίου δῆτορος λόγοι: δεύτερος πίναξ. (= Wolf. f. 250)

In margine superiore folii 231 scripta sunt verba κύριε ἰησοῦ χριστὲ υἱὲ τοῦ θεοῦ βοήθησον μοι.

1) Folium 249^v in codice Wolfenbuttelano vacuum est.

231 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ξαυτοῦ
τύχης :: λόγος πρῶτος: ~ α̃ (= Wolf. 251 λόγος
πρῶτος)

269 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου β̃ (= Wolf.
299 β̃)

272^v ἄρτεμις γ̃ (= Wolf. 303 γ)

277^{v1}) περὶ ἀπληστίας δ̃ (= Wolf. 309 δ)

279^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους ε̃ (= Wolf. 311 ε)

287 πρεσβευτικὸς. πρὸς ἰουλιανὸν ς̃ (= Wolf. 321)

297^v μονοψία ἐπὶ νηκομηδείᾳ ζ̃ (= Wolf. 334
νικομ. ξ)

300 εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον ῆ̃ (= Wolf.
338 η)

311 ἐπιστολὴ τοῦ κυδῶν²) τὸν μὲν ἡσίοδον (m²) λόγος
αἰρεῖ — σεμνὸν ἐπισημίζοντες ὄνομα (= Wolf. 362)³)

1) In folio 277^r exstant, ut Vitellius mihi scripsit, στίχοι
εἰς θεόπεμπτον (sed verba εἰς θεόπεμπτον litura deleta sunt),
in marg. ἰωάννου λιθαργίτον:

ἱατρὸς ὃ φίλος πέφυκεν ὁ τάδε γράψας·
καὶ γραμματικῆς, οὐκ ἔλαττον μετέχων·
εἰ δὲ καὶ ρητορικὴν ἐξησκημένον φήσεις,
πολλῷ γε μᾶλλον συνωδᾷ τῷδε· φθέρῃ: ~
in marg. τῷδε = ἡγουν ἐμοί:

tum ἀπόκρισις: ~

κ καὶ μὴ σὺ ταῦτα λοιπὸν ἡμῖν ἐξεῖπες,
ἢ δέλτος ἦδε τὸν λόγον ἐμαρτύρει·
τὸν γὰρ ταύτην γράψαντα σαφῶς δεικνύει·
καὶ μονοτονῶς στεντορίζουσα λέγει,
γραμματικὴν ἄριστον εἰ καὶ τιν' ἄλλον,
καὶ ρητορικὴν ἐξησκημένον μάλα: ~

2) Cf. supra p. 38.

3) E codice Wolfenbottelano edita est a Chr. Frid.
Matthaei, Brev. hist. anim. scriptoris anonymi, Mosquae 1811
p. 254 sq.

- 311^v ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ $\overset{\cdot}{\theta}$ (= Wolf. 351 θ)
 351^v μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ $\overset{\cdot}{\iota}$
 355^v περὶ τῆς τιμωρίας, ἰουλιανοῦ
 361 βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα (praeuia
 προθεωρία τοῦ λόγον) $\overset{\cdot}{\iota\alpha}$
 -386 προσφωνητικὸς, ἰουλιανῷ $\overset{\cdot}{\iota\beta}$
 391^v ἀντιοχικὸς $\overset{\cdot}{\iota\gamma}$
 421 πρὸς τὴν βουλὴν $\overset{\cdot}{\iota\delta}$
 428 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας $\overset{\cdot}{\iota\epsilon}$
 438^v πρὸς τὸν βασιλέα, κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσιν $\overset{\cdot}{\iota\varsigma}$
 445 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας $\overset{\cdot}{\iota\zeta}$
 452^v πρὸς ἱκάριον $\overset{\cdot}{\iota\eta}$
 457^v κατὰ ἱκαρίου $\overset{\cdot}{\iota\theta}$
 464 εἰς καισάριον μάγιστρον $\overset{\cdot}{\kappa}$
 469 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας $\overset{\cdot}{\kappa\alpha}$
 474 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας $\overset{\cdot}{\kappa\beta}$
 479 πρὸς τοὺς νέους, περὶ τοῦ τάπητος $\overset{\cdot}{\kappa\gamma}$
 485^v πρὸς ἀριστείδην, ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν $\overset{\cdot}{\kappa\delta}$
 508 πρὸς ἀντιοχέας. περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς $\overset{\cdot}{\kappa\epsilon}$
 514^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα. περὶ τῆς στάσεως $\overset{\cdot}{\kappa\zeta}$
 521^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα. ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς $\overset{\cdot}{\kappa\eta}$
 528 ὑπὲρ ἑαυτοῦ, διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν:
 ~ $\overset{\cdot}{\kappa\eta}$
 533 πρὸς ἀντιοχέας. ὑπὲρ τῶν ζητόρων $\overset{\cdot}{\kappa\theta}$
 539^v περὶ δουλείας $\overset{\cdot}{\lambda'}$
 550 κατὰ λονκιανοῦ $\overset{\cdot}{\lambda\alpha}$ (= Wolf. 357 ι)

555 Sequuntur subscriptionem quam supra (p. 59) exhibuimus, *στίχοι ἑμμετροὶ διάφοροι* incipientes versu
πηγὴ σοφίης ὧ τριᾶς ἄγνοϊαν ἔμεῦ ὥσον ἄπο
 cui superscr. rubr.

ἰωνικὸν ἀπὸ μελίζονος τετραμέτρος ὑπερκατάληκτος.

Codicem Florentiae annis 1869/70 examinavi atque quatenus necessarium visum est contuli.

- 13 13. Codex Wolfenbottelanus 511 Gudianus graec. 77 chartaceus formae octavae foliorum 427, in fol. 1^v inscriptus *λιβανίου σοφιστοῦ δῆτορος μελεται καὶ λόγοι* apographum est saeculo XV diligentissime factum codicis quem modo percensuimus Laurentiani LVII 27. Nam librarius non solum omnia fere Libanii opera quae hic praebet eodem ordine verbo tenus descripsit, sed etiam indices versiculosque his praemissos (fol. 1^v) versumque in Triadem *πηγὴ σοφίης ὧ τριᾶς ἄγνοϊαν ἔμεῦ ὥσον ἄπο* (fol. 3), donec taedio immensi laboris correptus calamum cohibuit. Usque ad *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* plane cum illo concinit, ut numeri foliorum a me supra adscripti ostendunt, hanc sequuntur tantum duae orationes fol. 351: *μονῶδία ἐπὶ ἰουλιανῷ* θ et fol. 357 quae in illo ultima est *κατὰ λουκιανοῦ ι*. Huic succedit fol. 362 epistula Demetrii Cydonii quae illic orationem *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* secuta est. Chartas ut expleret, librarius addidit fol. 363 Philostrati senioris imagines inscriptione privas

389 *μάρκου ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ' αὐτόν*¹⁾

401 epigrammata Anthologiae, quorum primum *ἂ κύπρις μούσαισι κοράσια τὰν ἀφροδίταν*

(Anth. Pal. IX 39), ultimum est

τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασε· τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσὸν (ib. 449)

403^v *μόσχον ἔρωσ δραπετήs*

404 tractatum grammaticum incipientem *οἱ δοριεῖς τρέπουσι τὸ ἦ εἰς ᾧ desinentem ἡμίση δέμετρα καταληκτικὰ*

1) Cf. tamen Lessingium cuius oculi a Reiskio in hunc codicem conversi erant, „Zur Geschichte und Litteratur, erster Beytrag“, Brunsvigae 1773 p. 135 sq. et 185 sq.

405 carmen εἰς τὰ ἐν Πινθίοις θεῖμα publici iuris factum a Lessingio l. l. Zweyter Beytrag p. 150

408 epigrammata Anthologiae, quorum primum αἱ νύμφαι τὸν βάνχον ὄτ' ἐν πυρὸς (Anth. Pal. IX 331), ultimum est πληθὺν ἡέλωιο βοῶν ὃ ξεῖνε, publici iuris facta ab eodem Lessingio, Zweyter Beytrag. p. 421 f.

Folia 426 et 427 et tria non numerata vacua sunt.

Textui operum Libanii qualem Laurentianus exhibet, quod non nusquam librarius nova vitia ingressit, haud mirabere, et contra res se habet atque in Bibliotheca Gudiana p. 538 n. 59 legitur: *codex perantiquus optimae notae*.

Codicem a Lessingio anno 1771 Lipsiam missum¹⁾ contulit Reiskia²⁾, anno 1819 e parte Fridericus Iacobsius³⁾, anno 1875 Vratislaviae ego examinavi.

Codex qui anno 1710 bibliothecam Wolfenbuttelanam intravit a Marquardo Gudio in Italia emptus est. Ac prius a Soteriano Capsali, qui eum a librario ipso Arsenio Apostolide (i. e. Michaelis Apostolis filio) imprimendum accepit, Hippolyto Estensi cardinali dono datus esse videtur. Hoc enim cadit in codicem e quo editio operum Libanianorum princeps fluxit. Hanc autem quae Ferrariae anno 1517 prodiit, codice Wolfenbuttelano niti et orationum ordine et lectionum consensu certo certius fit. Qui autem hanc curavit Soterianus Capsalis in praefatione diserte testatur codicem ab Arsenio Apostolide exaratum sibi e Graecia in Italiam navigaturo imprimendum traditum, a se vero, postquam Ferrariam venerit, Hippolyto dono datum eiusque impensis

1) Cf. Reiske's Briefe n. 409 p. 827. 416 p. 840. 420 p. 843. 422 p. 845. 426 p. 851 sq.

2) Cf. hanc in edit. t. I p. XXIV.

3) Hoc testatur Iacobsius in suo editionis Reiskianae exemplari quod nunc in bibliotheca Bodleiana est, ad vol. IV p. 15: *Cod. Guelferb. nr. 77 comparavi an. 1819 m. Maji non tamen usque ad finem, quum Reiskius eum satis diligenter comparaverit.*

editionem impressam eique dedicatam esse. ἀποστολίδης δ', inquit, ὁ τῆς ἐπιδαύρου ἀρσένιος — τὰς αὐτοῦ (λιβανίου) μελέτας ἔν τινι βιβλίῳ σεσιπῶτι ἐφευρτικῶς καὶ τὸ τοῦτου ἡδὺ λέγειν διαλογισάμενος — πολλὰ καμῶν ἀντι-γρᾶψας κάπιμελῶς διορθώσας δι' εὐπορίαν τῶν σχολαστικῶν ταύτας ἔμοιγε ἐς ἰταλίαν ἀφικνεῖσθαι γλιγομένῳ καὶ τὰ τῶν ἀύσονίων μαθητιόντι ἐντυπώσασθαι παρέδωκεν καὶ μικρῆς ἀμοιβῆς εἵνεκα τοῖς ἀύσονίοις ὥς δῶρον προσοίσαμι. ἀπάρας οὖν ἐκ πατρίδος ἀχανοῦς τοσούτου πελάγους, τοσούτων τε πειρατῶν ὑπερεωρακῶς ἐς τήνδε περιήγημον πόλιν φερραρίης κατήρκα. ὅποι βοήθεια τοῦ καλλίου καλκανίνου ἀρξάμενοι σὺν θεῷ τῆς βίβλου καὶ ἐντυπώσαντες — ἤξλωσα. Quod sane exemplar unde descripserit, Arsenius βιβλίον σεσιπός (i. e. σεσηπός) dicit, id in codicem Laurentianum LVII 27 non cadit, sed quivis concedet hoc nihil nisi verba esse posse. Maius momentum contra hanc coniecturam habere videtur, quod non quae editione Ferrariensi continentur omnia in codice Wolfenbottelano exstant. Desunt in hoc praeexercitamenta inde a ψόγῳ ὀργῆς et duae oratiunculae ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον et περὶ φίλων, quae sub finem illius inde a fol. 236 sq. leguntur. At haec opuscula a Soteriano Capsali ex alio codice sumpta sunt uno e multis qui illa continent, quales una quaeque illo tempore — itaque etiam Estensis — bibliotheca possidebat.¹⁾

Iam si meminimus Cretam patriam fuisse Arsenii, in hac autem insula codicem Laurentianum LVII 27 Laurentio Medici comparatum esse²⁾ proclivis est coniectura, omnia bene concinere videntur.

Atque hi quidem codices sunt superstites quibus βλός continetur. Nam duo qui praeter hos feruntur codicum numero haberi non possunt. Quorum prior quem Fed. Morellus (Tom. I Praef. ad lect. p. 1: *atenim eas labes*

1) Cf. infra codices n. 36 et sequentes, inter quos Estensis est n. 48.

2) Cf. supra p. 59.

in Ferrar. Cod. comperimus; etsi is quem a clarissimo et eruditiss. Senatore Ste. Turnebo acceperamus¹⁾, nonnullis in locis correctus et variis lectionibus auctus fuisset) dicit 14. Ferrariensem codicem, nihil nisi editio princeps est, 14 ut elucet e verbis praemissis: *vah! dolent adhuc oculi ex tristi illius inamoenae, carae tamen, editionis lectione.*

Alter vero

15. codex Escorialensis T II 9 chartaceus formae 15 folii saeculi XVI, olim Antonii Augustini²⁾, quem Miller³⁾ his indicat verbis: „*Discours, lettres et exercices oratoires de Libanius*“, in folio 65 inscriptus: ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΛΟΓΟΙ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ manu quidem exaratus est, sed — inde a folio 65⁴⁾ usque ad 295 — cum praefatione verbo tenus ex editione Ferrariensi descriptus est. Codicem a Carolo Graux meum in usum anno 1876 inspectum anno 1880 ipse examinavi.

Neque codices quibus Morellus ad editionem parandam usus est, hodie non supersunt. Duo enim codices quos in Vita sese adhibuisse dicit in fine huius (Opp. T. II p. 84: *Lacunas omnes explere haud opis est nostrae: tametsi gemino vet. Cod. Rom. MSC usi fuerimus, singulari benignitate Illustriss. ac Reverendiss. S. R. E. Card. à S. Susanna et in Indice praemisso: Ex Ferr. edit. cum Rom. et*

1) Hoc exemplar ab eo quod Andreas Schottus misit, (cf. p. 68 n. 3) diversum fuit, nisi in persona eius qui miserit nominanda memoria Morellum fefellit, id quod minime ab eius indole abhorret.

2) Antonii Augustini Tarraconensium Antistitis bibliothecae MS. Graecae anacephaleosis, Tarracone 1587 (= Ant. Augustini opp. t. VII p. 29—161): (*philologica*) N. 236: *liber in charta anonor. LX forma folii, Libanii Soph. exercitationes sive declamationes orationes quoque atque ecphrases numero XXXVIII.*

3) Catalogue des Manuscrits grecs de la bibliothèque de l'Escorial p. 127.

4) De parte priore codicis quae editionem secundam progymnasmatum Theonis cum exemplis Libanii Romae anno 1520 ab Angelo Barbato foras missam reddit, infra accuratius agetur.

Palat. Codd. mss. collata), sunt Palatinus gr. 282 et Vat. gr. 939. Cardinalis a S. Susanna tempore quo Morellus haec scripsit, i. e. anno fere 1626, erat Scipio Cobelluzius¹⁾, idem Cardinalis Bibliothecarius Bibliothecae Apostolicae inde ab anno 1618, qui lectiones horum codicum cum Morello communicasse censendus est. Codex Palatinus²⁾ paucis annis ante Romam venerat. Alterum vero codicem Vaticanum gr. 939 fuisse lectiones a Morello in textu vel in margine repositae indicio sunt. Et huius codicis lectiones etiam in margine exemplaris editionis Ferrariensis quod nunc penes me est, positae sunt post eas quae e Parisino gr. 3016 tum Romano³⁾ manaverunt. Qui has adscripsit, usus est manu subtili, qui illas haud raro infra has posuit vel his aequales esse indicavit, grossiore. Atque hic quidem Morellus ipse videtur fuisse. Nam eiusdem manus grossae sunt signa permulta quae nihil nisi vitia textus editionis Ferrariensis emendanda typographo indicant.

Atque haec quidem de singulis codicibus.

Quod autem in Vita edenda Soterianus Capsalis codice Wolfenbottelano, Morellus praeter editionem Ferrariensem codicibus Palatino gr. 282, Vaticano gr. 939, Parisino

1) Cobelluzius Secretarius Apostolicus Pauli V anno 1616 Cardinalis S. Susannae factus (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1226), ut F. Ehrle gratiose mecum communicavit, bibliothecarius bibliothecae Vaticanae fuit inde a 17 februario 1618 usque ad 11 augustum 1626 et mortem obiit die 29 ianuarii 1627. Cf. Morelli Liban. *Βασιλικὸν* (Lutet. 1614) praefationem.

2) Ex hoc Morellus e. g. sumpsit verba οὐκ ᾔδει (ipse scripsit οἶδε) *χαλεπῆναι* p. 82, 2 quae in editione Ferrariensi et codicibus Vaticano 939 et Parisino desunt.

3) Vide supra p. 58. Exemplar quod in primo folio habet inscriptionem: „*Del P. Scotto cui restituatur*“ et „*Oratorii Bariensis catalogo Inscriptus*“ et „*arm. C. Tab. II Loc. 19.*“ Morello missum erat ab Andrea Schotto, qui ipse testatur in nota codicis Skoklosteriani 98 nunc in Regio archivo Holmiensi servati, quam publici iuris feci (Ber. der Berl. Akad. 1885, 906: *in Ferrarensi editione Declamationum: habet a me Morellus*), postea miro casu ad Reiskium et denique ad me ipsum pervenit. Harum lectionum in apparatu critico rationem habere visum est.

gr. 3016, Reiskius praeter editionem Ferrariensem et Morrellianam codicibus Augustano et Wolfenbottelano usi sunt, id fere non singulari horum codicum pretio, sed forti fortunae dandum est. Usurpavit quem quisque facillime nancisci potuit codicem. Nos autem qui omnium superstitum codicum copiam habemus, videamus necesse est, quos duces eligamus, quos spernamus. Quod ut fiat, primum quo affinitatis vinculo illi coniuncti sint, explorandum est.

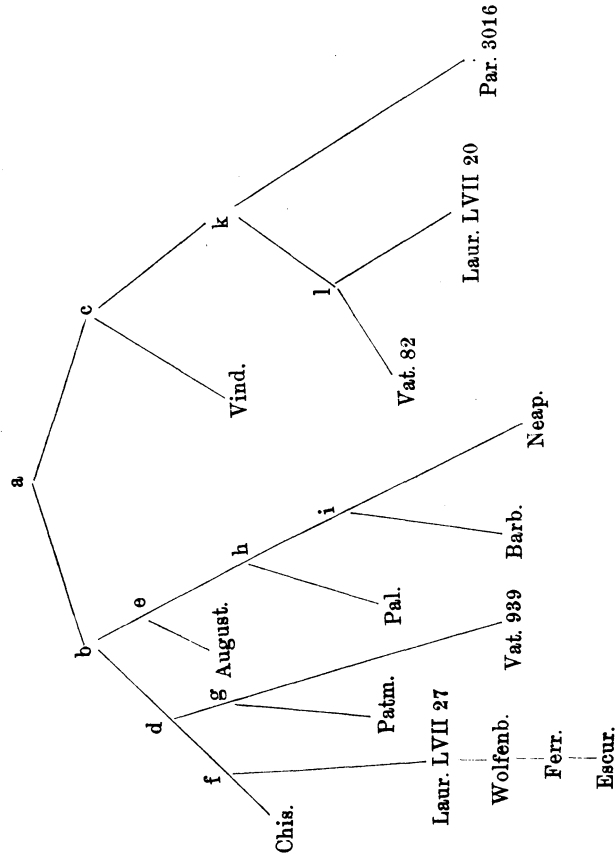
Qui autem nobis servati sunt codices omnes ad duo redeunt apographa (*b* et *c*) codicis archetypi (*a*) iam lectionibus marginalibus i. e. duplicibus praediti. Ut *a*, ita *b* et *c* interierunt; item duo e *b* facta apographa *d* et *e*; item duo e *d* facta apographa *f* et *g*. Apographa autem e *f* facta servata sunt codex Chisianus saeculi XI/XII et Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus. E Laurentiano descriptus est saeculo XV Wolfenbottelanus, ex hoc fluxit editio Ferrariensis, ex hac codex Escorialensis T II 9.

Ex altero apographo e *d* facto (*g*) fluxerunt duo codices: saeculo XIV Patmius, saeculo XV Vaticanus gr. 939.

Ex altero autem e *b* facto apographo *e* fluxerunt codex Augustanus saeculo X et apographum hodie deperditum *h*; ex hoc (*h*) Palatinus gr. 282 saeculo XIV et apographum item deperditum *i*, e quo saeculo XV Barberinus et Neapolitanus II E 18 descripti sunt.

Iam si alterius ex archetypo (*a*) facti apographi (*c*) fata aggredimur, ex hoc fluxerunt Vindobonensis phil. graec. XCIII saeculo XII et apographum hodie deperditum *k*; ex hoc codex Parisinus gr. 3016 saeculo XV et apographum item deperditum *l*, e quo manaverunt codex Vaticanus gr. 82 saeculo XIV et Laurentianus LVII 20 saeculo XV.

Quod ut uno oculorum conspectu comprehendere possis, hoc tibi stemma propono:

Atque codices Wolfenbuteleanum et Escorialensem, quippe qui e superstitibus fluxerint, ab apparatu critico exulare iubendos esse statim elucet. Sed etiam si reliqui omnes exscriberentur, nihil nisi apparatus ingenti mole lectionum depravatarum vel levidensium oneraretur. Hoc

ut intellegas, simul ut stemma a me propositum recte se habere tibi persuadeas, initium orationis cum plena lectionis codicum quatenus servati sunt — nam in Augustano deest, sed de hoc aliunde certo constat — discrepantia exhibeo:

Τοὺς δὲ περὶ τῆς ἐμῆς τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάσαντας, οὐθ' ὅσοι με ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι φασιν ἀπὸ τούτων δὴ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορύβων οὐθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συνεχῶν δὴ ὀδυνῶν καὶ πό- 5 νων, τούτων τοίνυν ἑκατέραν ταῖν ψήφουιν τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην ἐπανορθῶσαι πειρατέον διηγήσει τῶν τε ὑπα- ξάντων ἐμοὶ τῶν τε ἔτι νῦν ὄντων, ὡς εἰδεῖεν ἅπαντες, ὅτι μοι τὰ τῆς τύχης ἐκέρασαν οἱ θεοὶ καὶ οὔτε εὐδαιμονέστατος οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ, Νεμέσεως δὲ ἡμᾶς μὴ βάλοι βέλος. πρῶτον τοίνυν, εἰ καὶ τόδε εἰς εὐτυχίαν φέροι πόλεως πο- 10 λίτην εἶναι μεγάλης τε καὶ ὀνομαστῆς, ἀθρεῖτω μὲν τις τῆς Ἀντιόχου τὸ μέγεθος καὶ οἷα τις αὐτῇ καὶ πόσῃν νέμεται γῇν καὶ οἷων μὲν πίνει πηγῶν, οἷοις δὲ ξεφύροις τρυφᾷ.

2 μὲν Par. | τῶν ἀνθρώπων Par. τ' ἀνθρώπων Laur. LVII 27 4 δὴ m² in ras Pal. om Patm. Vat. 939 | ὀδύνων Vat. 939 ὀδύνων in textu, γρ. κινδύνων in marg Patm. κινδύ- νων reliqui τε καὶ Vat. 82 5 τούτοις Par., sed τοῖν add. m² ταύταις Neap. τοίνυν] τύνουιν Patm. om Vind. | ἑκα- τέραν Chis., sed ι erasum et man. rec. (s) restitutum, Patm. Laur. LVII 27. Par. sed in hoc ἐραι man. rec. corr. | ταῖν Pal., sed αἰ m⁴ in ras | ψήφουιν Pal., sed acutus in ras et ι m² 6 ἀπε- νηνεγμένουιν Patm. Vat. 939. Par., sed ηνεγμένουιν m. rec. corr., Laur. LVII 27, sed οἶν m² in ras ἀπενηνεγμενῶν (οἱ man. rec. (s) suprascr.) Chis. | ἐπανορθώσασθαι Vat. 82. Laur. LVII 20 8 τῆς om Chis. Pal. 9 ἡμᾶς corr., ut videtur, ex ἡμᾶς Neap. | βάλει βέλος in lacuna suppl. m² Par. 10 πρῶτον μὲν τοίνυν Vat. 82. Laur. LVII 20. Par. | τυχ in εὐτυχίαν ab- reptum Chis. εὐψυχίαν Laur. LVII 27 | φέροι Vat. 82 Laur. LVII 20 11 θανμαστῆς Neap. | μὲν om Vat. 82 | τις] corr. m. rec. Chis. μοι Vat. 939 12 οἷα] ὅση Vat. 82 Laur. LVII 20 | αὐτῇ corr. m. rec. (s) in αὐτῇ Chis. αὐτῇ Pal. αὐτῇ Neap. Vind. Vat. 82. Laur. LVII 20. Par. | πόσῃ Neap. | γῇ Chis., sed post η una littera abrepta

Codices Laurentianus LVII 27, Patmius, Vaticanus 939, Neapolitanus, Vaticanus 82, Parisinus 3016 non ut recentes, sed ut temeritate et levitate librariorum nimis depravati, praetermittendi sunt. Codex Chisianus non solum *f*, sed etiam *d* apographo redintegrando par est, aequae atque Augustanus cum Palatino apographo *e*. Etiam Barberinus sine magno detrimento ab apparatu abesse posset, nisi totum fere corpus operum Libanianorum repraesentaret et in uno teste, praesertim cum nonnulla solus praebeat, operam in his undique colligendis et corrigendis positam noscere nonnihil interesset. Quattuor igitur libri Chisianus (C), Augustinus (A), Palatinus (P), Barberinus (B) apographum *b* constituunt. Similiter Laurentianus LVII 20 (L) non solum ad *l*, sed etiam ad *k* apographum restituendum sufficit, ut Vindobonensis (V) coniunctus cum illo ad *c* apographum.

Fides vero apographi *b* in universum maior est quam *c*, quamquam permulta vitia non huic, sed librariis Vindobonensis et Laurentiani codicum tribui debent. Nihilominus crisis imprimis ad lacunas in *b* explendas in multo deteriore esset condicione, nisi etiam illius apographi *c* propagines ad nostram aetatem venissent.

Maxima est copia testimoniorum, sed in universum minus ex iis luci ad loca operum servatorum redintegranda quam ad fragmenta deperditorum expiscanda capi confitendum est, quamquam etiam cautione opus est, ne omnia quae in illis sub Libanii nomine citantur, ei tribuamus. Haud raro verba si minus memoriter, certe parum diligenter prolata sunt. Et Libanius quamquam nunquam legi desitus est, tamen aetate demum posteriore in numero fuit scriptorum potissimum dilectorum. Itaque si excipis Ioannem Doxapatri Siceliotam rhetorem saeculi XI, qui habitasse dicendus est in Libanio, vetustiores scriptores raro tantum loca eius protulerunt, ut Socrates et Sozomenus historiographi, Maximus Confessor, Photius, Suidas, Basiliius Caesarensis, Ioannes Tzetzes, Eustathius

aliique commentatores. Frequentior eius mentio est de-
 mum saeculo XIV apud grammaticos glossographosque,
 florilegiorum auctores, paroemiographos. Horum testimo-
 nia omnia non solum ex editis, sed etiam e manuscriptis,
 quatenus potui, primus collegi et ad crisin adhibui, sed
 de his quoque singillatim uberius in ‚Epilegomenis‘ agen-
 dum erit. Hic pauca de iis solis qui locos e Vita attu-
 lerunt, monenda sunt. E vetustioribus Eustathius ad
 II. § 345; λ 244; Od. τ 360; Dion. Per. 815 quattuor
 eius locos non tam verbo tenus quam memoriter citavit.
 Pauca verba (I 161, 10 R) citavit Georgius Lacape-
 nus in „Grammatica“¹⁾ e codice Mosquensi synod. 316
 fol. 23—77 a Matthaeio (lectt. Mosqu. I p. 55 sq.) edita
 et accuratius meum in usum a Theodoro Korsch ex-
 cerpta, fol. 56, quocum facit auctor libelli de syntaxi
 vel constructione e codice Augustano editi a God. Her-
 manno de emend. rat. gramm. graec. p. 381, 14. Plures
 locos attulit Thomas Magister, sed sunt pusilli pau-
 cisque verbis comprehensi. Multo plures nec solum propter
 sententiam, sed etiam propter dictionis proprietatem, prout
 libuit, citavit Maximus Planudes (= Plan) auctor excerp-
 torum ex omnibus fere scriptoribus quae codice Palatino
 Heidelbergensi gr. 129 saeculi XV continentur²⁾, quem
 anno 1874 excerpsi. Atque Libaniana quae a me de-
 scripta sunt, quinque locis in codice reperiuntur: 1) fol. 21
 inscripta λιβ^να (sunt e Vitae parte priore); 2) fol. 38 in-
 scripta: λι^{βν} (e declamationibus et orationibus); 3) fol. 46^v
 item inscripta: λι^{βν} (ex epistulis); 4) fol. 99 inscripta
 initio: ἐκ τῶν λιβανίου μελετῶν (e declamatione νόμος
 τὸν εὐρόντα θησαυρόν IV 198 R), tum: τοῦ αὐτοῦ ἐκ
 τοῦ ἀντιό^χ) (ex Ἀντιοχειαῶ); 5) fol. 103 — 105 inscripta:

1) Cf. Voltz, Byz. Zeitschr. II 228 sq.

2) Cf. Herm. Haupt, Herm. XIV 59. K. K. Mueller, Mus.
 Rhen. XXXVI 147.

^{βν} ^{λι} (iterum ex *Ἀντιοχικῶ*, aliis orationibus, declamationibus). Sed Planudes non solum e codice male affecto hausit, sed etiam verba crebro mutavit et transposuit, denique multa inter principium et finem sententiae laudandae omisit.

Etiam ratio scriptorum qui Libanium imitandum sumpserunt inde a Choricio usque ad Gregorium Cyprium habita quam opem ferre posse videatur, minor est in Vita, ut omnino in orationibus, quam in declamationibus, quae pro potissimo illis fuerunt exemplari.

Eo magis ubique respiciendi sunt scriptores quos ipse duces sequitur, inter hos primo loco Demosthenes¹⁾, cuius imitatio ipsi nomen dedit *Δημοσθένης*²⁾ vel *ὁ μικρός Δημοσθένης*³⁾, secundo loco Isocrates, Aeschines, Thucydides, Plato, Herodotus, Aristides, Lucianus⁴⁾, poetae comici, tertio tragici, Homerus, Pindarus. Sed

1) Cf. or. I 144, 4 R *ἐκαθήμην ἐφ' ὅπερ εἰώθειν κίονι τῷ Δημοσθένει προσκείμενος*.

2) In lexico Segueriano tertio: p. 170, 25 *πταίω· δοτική κατὰ τὸ πρᾶγμα. Δημοσθένης ἐαυτὸν προσαγγέλλοντι· ἐγὼ δέ, εἰ καὶ νῦν δυστυχῶ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπταικέναι δοκῶ* (= IV 826, 3) et apud Thomam Magistrum s. v. *εὐθύνῃ· ἡ ἐξέτασις, ὡς Δημοσθένης· ἐν ταῖς εὐθύναις στρατηγῶν* (= IV 632, 12). Cf. Mus. Rhen. XXXII 87.

3) In eodem lexico Segueriano: p. 135, 22 *διψῶ· γενική· Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν τῇ σιωπῇ Σωκράτους· καὶ διψᾷ τοῦ κωνείου* (i. e. κολύουσι τὸν Σωκράτην ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ διαλέγεσθαι ed. Iac. Morelli p. 208, 10); p. 168, 12 *προήσεται· δοτική· Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν οἷς ἐαυτὸν προσαγγέλλει· καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως προήσεται με τοῖς Μακεδόσιν* (= IV 824, 15 R); p. 172, 7 *συνεῖναι· γενική· Δημοσθένους τοῦ μικροῦ ἐν οἷς ἐαυτὸν προσαγγέλλει· ἵνα συνελθῇ τῆς φιλανθρωπίας τῆς ὁμετέρας προσαγγείλω βεβαίως τὴν γνώμην τὴν ὁμετέραν* (= IV 823, 34). Cf. Meliss. August. (cod. Monac. gr. 429) fol. 16^v.

4) Horum ope consummatae emendationis exempla protuli Mus. Rhen. XXXII 86 sq. Partem locorum quibus Platonica vel citantur vel respiciuntur, libro inscripto Francesco Zambeccari und die Briefe des Libanios p. 212 sq. congeSSI.

in hac quoque re cautio adhibenda est. Nam minime serviliter illorum pressit vestigia.

Denique si quaerimus, quidnam viri docti recentiores ad verba tradita emendanda contulerint, Soterianus Capsalis (= Ferr) (1517) nihil revera nisi textum codicis Wolfenbittelani praebuit vitiis typographicis foedissime inquinatum (fol. 153^v—191^v). Quae magna e parte sustulit Fed. Morellus (= Mor) (Lutetiae 1627) (T. II p. 1—84). Coniecturae huius pleraeque perversae sunt, quippe cui acumen, quin etiam Graeci sermonis cognitio necessaria non suppeteret. Nonnullos locos emendavit vel explicavit in commentario ad Ammianum Marcellinum Henricus Vallesius, qui ipse orationes nonnullas a Morello parum integras vel omnino non exhibitas editurus erat.¹⁾ Plurima ulcera manu felicissima vir egregii acuminis et doctrinae idemque Libanii amantissimus²⁾ Ioannes Iacobus Reiskius (= Re) in *Animadversionum* (= *Anim*) volumine quinto p. 1 sq.

1) Cf. supra p. 33 sq.

2) Cf. quae scribit ad Lessingium (Reiske's Briefe n. 426 p. 851): „Ich kann Ihnen nicht gnug sagen, wie grosse Stücke ich auf diesen Autorem halte. In dem feinen und galanten Briefstyl kommt er dem Plinius bey, ja je zuweilen übertrifft er ihn. Unter den Alten kenne ich keinen, der mit Wohlstand und grace so Complimente schneiden könne. Seine Declamationen stecken so voll drolligter Laune, beissender Satyre und treffender Charaktere (und das alles in der wahrhaften Sprache des Demosthenes, das ist, in dem auserlesensten Griechischen), daß ich mich nicht genug wundern kann, wie ein Mann, von dem unsere schönen Geister gar vieles hätten lernen, oder bey dem sie doch wenigstens uralte Muster solcher Züge, die man für nagelneu hält, hätten finden können, so sehr hat verborgen bleiben können, daß gar viele, welche doch mit Horaz und Terenz, und was dem ähnlich ist, gar wohl bekannt sind, vor seinem Namen beynahe erschrecken dürften.“ Hac tamen admiratione ad mores ipsius caecum eum non redditum esse multi loci testantur, veluti I 33 not. 29; 157 not. 63; II 509 not. 58; III 148 not. 92; Zuverlässige Nachrichten 185 (Lips. 1755) p. 311 sq.; De quibusdam e Libanio repetitis argumentis ad historiam ecclesiasticam, imprimis de Optimo Episcopo, Lipsiae 1759 p. 13.

(Lipsiae 1766)¹⁾, denique in schedis relictis sanavit, etiam melius de Libanio meriturus, si fatum ei permisisset suis ipsius oculis viribusque editionem curare. Cui rei uxor fida socia laboris mariti, non omni ex parte parem sese praestitit. Imprimis in bello cum typothetis gerendo infelix fuit. Tali pacto accidit, ut saepissime notae tantum sint Reiskii, textus Morellianae editionis, vel ut desint vocabula quae in hac quin etiam in Ferrariensi recte exstant. Textus editionis quattuor voluminibus formae octavae comprehensae (Altenburgi 1791—1797) ab editione formae quartae quae primo volumine ibidem 1784 emissio desiit, non diversus est. Qui censuram egit prioris editionis Daniel Wytttenbach (Bibl. crit. vol. III pars II Amstelodami 1790 p. 76—102)²⁾ nonnullos locos e priore parte Vitae optime explicavit emendavitque.

Post Reiskium nemo de Libanio emendando melius meruit quam Fridericus Iacobsius, illi et acumine et lectione scriptorum graecorum fere par, qui non solum codices Monacenses et Wolfenbottelanus contulit³⁾, sed etiam, ut occasio ferebat, in notis ad scriptores ab ipso editos⁴⁾ multas coniecturas publici iuris fecit, plures in-

1) Pauca iam in Novis Miscellaneis vol. V (Lipsiae 1747) p. 721 et 722 tractaverat.

2) Eaedem sunt, ut SG de Vries mecum communicavit, notae quae 6 foliis codicis bibliothecae Leidensis n. 270. XXIII Wytt. 45 continentur, ita a Geelio, Catal. libr. mss. qui inde a 1741 accesserunt, descriptae: „*Wytttenbachii autographae notae ad Libanii orationem de vita sua. Correcta sunt nonnulla, in reliquis Reiskiana diiudicata.*“

3) Monacenses gr. 96 et 113 anno 1816, 495 anno 1823, Wolfenbottelanus anno 1819 (vide p. 65) contulit. Lectiones variae in exemplari editionis Reiskianae quod hodie in bibliotheca Bodleiana est, adnotatae sunt.

4) Sunt haec potissima: Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas, Ienae 1809; Appendix ad Porsoni Adversaria, Lipsiae 1814; Anthologiae graecae vol. III (L. 1817); Achilles Tatius (L. 1821); Philostratus (L. 1825); Lectiones Stobenses, Ienae 1827. Aelianus de nat. animal., Ienae 1832. So-cratis apologiam critice pertractavit in Notis in Libanii Apo-

editas, vel exemplari suo editionis Reiskianae vel 'Lectio-num' volumini annis 1812 et 1813 mandatas, reliquit. Ex illo ut ad declamationes Demosthenicas emendationes conditas promeret¹⁾, Friderico Duebnero permisit. Exemplar ipsum²⁾ post mortem Iacobsii bibliothecam Bodleianam intravit, in qua inspexi et excerpti. Schedarum vero volumen inscriptum: „*Miscellanea critica scrips. F. Iacobs*“ et: „*Lectiones. Fr. Iacobs 1812. 1813*“ quod foliis 353 emendationes cum ad multos orationis pedestris et vinetae scriptores tum inde a pagina 91 usque ad 218 et a pag. 339 usque ad 340 ad Libanii declamationes et orationes continet³⁾, auctionis iure ad Iulium Adertum Genevensensem pervenit, qui liberalissime ad me misit, ut quam diu vellem usurparem. Postquam adiuvante Paulo Primero transscripsi, Eugenio Aderto, Iulii interim morte abrepti filio, remisit. Locos quibus Iacobsius Libaniana tractavit, semper indicavi; ubi merum nomen eius posui, conjecturas esse in margine exemplaris ipsius adscriptas scito.

Sed ut omnino Iacobsius declamationes orationibus praeposuit, ita Vitae nullum locum tetigit.

logiam, Gothae 1816 prius publici iuris factis in Act. philol. Monac. t. II fasc. 3 p. 435—468 et fasc. 4 p. 471—488; declamationes et progymnasmata in Friedemanni et Seebodii Miscellaneis criticis vol. II p. 371—374; quinque declamationes in Darmstädter Allgem. Schulzeitung 1832 II n. 7 et 8 p. 49—55 et 57—63.

1) Revue de philologie t. II (1847) p. 1—6 et p. 425—427.

2) Catalogus Manuscriptorum et bibliothecae Fr. Iacobsii, Berolini 1849 n. 1041.

3) Catalogus Manuscr. l. l. Mss. n. 87 p. IV. Scriptores quos tractavit, sunt: Maximus *περὶ καταρχῶν* (p. 1), Aratus (p. 7), Themistius (p. 13), Antimachus (p. 41), Fragmenta poetarum apud Stephanum Byzantium (p. 44), Apollonius Rhodius (p. 46), Aeliani hist. anim. (p. 51. 65), Oppiani Cynegetica (p. 56), Philostrati Vitae sophistarum (p. 83), Alciphro (p. 85), Lucianus (p. 219), Orphei Argonautica (p. 277), Bionis Idyllia (p. 285), Moschus (p. 286), Apollodori Bibliotheca (p. 291), Plutarchi Vitae (p. 303), Hermias (p. 308), Colluthus (p. 301), Cornelius Fronto (p. 311), Lexica Segueriana (p. 314), Epistulae Socratis (p. 333), Lysias (p. 341), Andocides (p. 349), Xenophon Ephesius (p. 353).

Neque infructuosa fuit militia Ioannis Francisci Boissonadii tum in codicibus conferendis tum in vitiis tollendis, quamquam illos minoris pretii, haec fere levia fuisse dicendum est.¹⁾ Exemplar editionis Reiskianae cuius in marginibus et lectiones codicum ab ipso collatorum posuit et ad notas suas aliorumque delegavit, hodie in bibliotheca Universitatis Parisinae (L. G. o. 185. 8°) asservatum anno 1880 inspexi et quoad e re visum est, excerpti. Ad *Blov* emendandum nihil contulit.

Post illos operam Libanio impenderunt laude dignissimam locis corruptis medelam afferendo C. G. Cobetus²⁾, etsi is elocutionis Libanianae parum rationem habuit, Carolus Sintenis, qui paucas quidem emendationes publici iuris fecit (Herm. I 468 sq.), plures in margine posuit exemplaris editionis Reiskianae quod hodie in bibliotheca gymnasii Franciscei Servestani conservatur mihiq; dum in eo est ut textus prelo mandetur, liberalissime transmissum est, Augustus Gasda, qui etiam complures codices (Augustanum, Vindobonensem, Parisinos 3016 et 3017) ab ipso collatos ad emendationem adhibuit³⁾. Minus felicem manum Vitae fere attulit Mauricius Schmidt (Philol. X 608 sq.), qui severum egit censorem editionis Reiskianae. Qui unum alterumve locum tetigerunt, hic enumerare inutile duco; suo quisque loco, quatenus necessarium visum erit, nominabuntur.

1) Codices quos inspexit vel contulit, sunt Parisini 963, 1000, 2918, 3017, 3025, 3035. Quem ad *Σωκράτους ἀπολογίαν* t. III p. 1—3 R (et hinc Anecd. V 372) nuncupavit codex 1310 nihil Libanii continet, sed videtur calamus fefellisse scribere volentem 3017. Nam lectiones quas ex illo notavit, in hoc exstant. Correctiones in notis ad omnes fere ab ipso editos scriptores protulit. Singulos hoc loco enumerare longum est.

2) Mnem. X 193—198; Nov. Ser. II 378; 402—410; III 1—17; 141—156; 249 sq.; V 103—112; 129—158, quae pleraque repetivit *Miscellaneis Criticis* (Lugd. Bat. 1876) p. 138—168 et *Collectaneis Criticis* (ibid. 1878) p. 99—138 et p. 254—304.

3) Zu Libanios I—IV, Hirschberg 1868. Lauban 1870. 1871. 1874.

ΒΙΟΣ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΤΥΧΗΣ. Rp.1

1. Τοὺς δὲ περὶ τῆς ἐμῆς τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάσαντας, οὐθ' ὅσοι με ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι | φασιν ἀπὸ τούτων δὴ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορούβων R² οὐθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συνεχῶν δὴ ὀδυνῶν καὶ πόνων, τούτοις τοίνυν ἐκατέρωθεν ταῖν ψήφοις τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην ἐπανορθῶσαι πειρατέον διηγήσει τῶν τε ὑπαρχάντων ἐμοὶ τῶν τε ἔτι νῦν ὄντων, ὡς εἶδεῖν ἅπαντες, ὅτι μοι τὰ τῆς τύχης ἐκέρασαν οἱ θεοὶ καὶ οὐτε εὐδαιμονέστατος

A = codex Augustanus (Monacensis gr. 483)

C = codex Chisianus

P = codex Palatinus (Vat. Pal. gr. 282)

B = codex Barberinus II 41

V = codex Vindobonensis phil. gr. XCIII

L = codex Laurentianus LVII 20

Plan = Maximi Planudis in codice Heidelbergensi 129 excerpta

Ferr in marg = lectiones margini exemplaris mei editionis Ferrariensis adscriptae (cf. p. 68)

Mor = editio Morelliana

Re = Reiskius

Titulus et initium orationis usque ad ἑτέρων αὐτῶν 89, 11 duobus foliis amissis deest in *A* [ΒΙΟΣ — ΤΥΧΗΣ] περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης μ' *B*, rubr. τὰ καθ' ἑαυτον λόγος πρῶτος *V* 2 τῶν ἀνθρώπων Ferr in marg Re 5 δὴ in ras *P*² om Mor Re | κινδύνων libri et Ferr (sed ὀδυνῶν in marg) ὀδύνων Vat 939 τοίνυν om *V* | ἐκατέρωθεν *C* sed ι erasum man. rec. (s) restit. et edd 6 ταῖν *P*, sed αὐτῶν in ras | ψήφοις *P*, sed acutus in ras et ι m² | τὸ τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένον Re Animadv.

Wyttēnb. | τὴν τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην Re | ἀπενηνεγμένην (οἱ man. rec. [s] suprascr.) *C*, ἀπενηνεγμένοις Ferr in marg Mor | ἐπανορθώσασθαι *L* 8 τῆς om *CP*

οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ, Νεμέσεως δὲ ἡμᾶς μὴ βάλοι
βέλος.

R 3 2. Πρῶτον τοίνυν, εἰ καὶ τόδε εἰς εὐτυχίαν | φέρει
πόλεως πολίτην εἶναι μεγάλης τε καὶ ὀνομαστῆς, ἀθροείτω
5 μέν τις τῆς Ἀντιόχου τὸ μέγεθος καὶ οἷα τις αὐτὴ καὶ
πόσῃν νέμεται γῆν καὶ οἷων μὲν πίνει πηγῶν, οἷοις
δὲ ξεφύροις τρυφᾷ, ἔστι δὲ καὶ οὐκ ἰδόντι τὴν πόλιν
ἀκοῇ πάντα ἐπίστασθαι. ποῖος γὰρ ἡπέλρων ἢ ποῖος
θαλάττης μυχός, οἷ τὸ κλέος οὐ πεπόμεναι τοῦ ἄστεως;
10 ἐν δὴ μεγίστῃ μεγίστους εἶναι συνέβη γένος τοῦμὸν
παιδεία τε καὶ πλούτῳ καὶ χορηγίαις καὶ ἀγῶσι καὶ
λόγοις, ὅσοι φοραῖς ἀρχόντων ἀπαντῶσιν. 3. οἷον-

3 Simon. Cei fr. 225 apud Amm. Marc. XIV 6, 7. Eur. in
Alcib. (fr. 4 Bergk) apud Plut. Dem. 1 et 2.

1 Νέμεσις θεὰ παρ' Ἑλλήσι τοὺς εἰς τὰ ἄμετρα ἐφ' ὅτῳδῃ-
ποτε ἐπαιρομένους καθαιροῦσα. διατοῦτο καὶ Λιβάνιος ἐνταῦθα
ταύτην παραιτεῖται εὐχόμενος V 6 ἐντεῦθεν τὸ τοῦ μετα-
φραστοῦ ἐν τῷ εἰς τὸν ἅγιον ὑπομνήματι L² cf. Phoc. vit. Sym.
ed. Migne Patrol. gr. 133 p. 927 c. 2

3 πρῶτον] πρῶτον μὲν L Ferr in marg | in εὐτυχίαν lit-
terae τυχ abreptae in C εὐψυχίαν Ferr | φέροι L 5 μέν]
μὲν τοι Ferr μὲν τοί Wyttenb. μὲν μοι Ferr in marg Mor
νῦν μοι Re Anim μοι Boiss. cf. Anth. Pal. XII 61 | τις corr. m.
rec. C | οἷα] ὅση L | αὐτὴ VL et corr. m. rec. (s) in αὐτὴ C αὐτὴ
P 6 γῆ C, sed post η una littera abrepta 7 ἰδόντα V εἰδόντι
Ferr in marg Mor 8 ἀκοῇ πάντα] ἀκούσαντά γε V γρ. ἀκούσαντί
γε Ferr in marg | ἐπίστασθαι] πεπιστώσθαι L πεπιστεῦσθαι
Ferr in marg πιστεῦσαι V et cum γρ Ferr in marg | ποῖος γὰρ
ἡπέλρων] ποῖα γὰρ ἡπειρος V (qui in marg m. rec. (r) habet
ποῖος γὰρ ἡπειρῶν) L cf. I 119, 6 R ποῖα πόλις οὐκ ἀκήκως τῶν
ἐν ἡπέλροις ἢ νήσοις 9 οἷ m. rec. (r) supra οὗ V οἷς L
10 δὴ in marg m. rec., in textu δὲ V | τῇ μεγίστῃ VL Ferr in
marg Re | μεγίστον V Ferr in marg Mor 11 παιδεία — 12 ἀπαν-
τῶσιν inser. L² | ὅσοι Ferr in marg et m. rec. (s) supra ὅσαι C
ὅσαι Ferr ὅσαι PBL et m. rec. supra ὅσοι V | πορφύραις coni
Mor θύραις Re Anim φθοραῖς aut ὀργαῖς Wyttenb. διαφο-
ραῖς MSchmidt Philol. X 611 ὀργαῖς Gasda

ται δέ | τινες τὸν ἐμὸν ἐπίπαππον ἐξ Ἰταλίας ἤκειν R 4
 ὑπὸ λόγου τινὸς τῇ 'κείνων γλώττῃ ποιηθέντος ἡπα-
 τημένοι. ὁ δὲ ἄρα τὸ μὲν εἶχε ποιεῖν, ἦν δὲ οὐκ ἄλ-
 λοθεν. ἐκοσμεῖτο δὲ οὐ μᾶλλον φωνῇ τῇ 'κείνων ἢ
 μαντικῇ, ἣ δὴ καὶ ἀπολουμένους προήδει τοὺς υἱεῖς 5
 τοὺς ἑαυτοῦ σιδήρω καλοὺς τε ὄντας καὶ μεγάλους καὶ
 εἰπεῖν ἱκανοὺς. τοῦτο ἡμῖν χρημάτων μεγάλων ἐκένωσε
 τὸν οἶκον, ὥστε ὁ πατήρ οὐμὸς ἀδελφὰς ἐπιγάμους
 ἐλεούμενος ἔτρεφε. τῷ δ' αὖ πρὸς μητρὸς πάππῳ τᾶλλα
 τε ὄντι λαμπρῷ καὶ θητορικῷ μόλις διαφνρόντι τὸν 10
 ὅμοιον θάνατον ἢ τελευτὴ συνέβη νόσῳ δύο προμά-
 χους τὴν βουλὴν παραδόντι, οἷν ὁ μὲν ἐπ' ἀρχῇ κατέ- R 5
 λυσε τὸν βίον, ὁ δὲ ἀρχὴν ἀπώσάμενος. οὐκοῦν ἐν
 τούτοις τὰ μὲν ἡμέρου, τὰ δὲ οὐ τοιαύτης τύχης.

4. Γήμας δὲ τὴν ἐκ τοιούτων οὐμὸς πατήρ τρεῖς 15
 παῖδας ποιησάμενος, ὧν ἐγὼ μέσος, ὥχετο πρὸ ἀκμῆς
 μικρὰ ἐκ πολλῶν κεκομισμένος, καὶ εὐθὺς τῆς μητρὸς
 ἐπ' ἐκείνῳ ὁ πατήρ. δέισασα δὲ ἡ μήτηρ ἐπιτροπὴν
 κακίαν καὶ ὑπὸ σωφροσύνης τὰς τοῦ δεῖν εἰς λόγους
 ἰέναι σφίσις ἀνάγκας αὐτὴ πάντα ἡμῖν ἀξιούσα εἶναι 20

5 or. II 11 t. I 175, 17 sq. et or. XIX ib. 644, 18 sq. R

19 δεῖν καὶ ἀνάγκην εἶναι V

2 ἀπὸ Ferr in marg Mor | τινὸς τῇ 'κείνων inser L²
 3 in ἄρα duae ultimae litterae in lacuna paulo maiore suppl.
 L² 4 μόνον VL Ferr in marg | τῇ κείνων B | ἢ] ἀλλὰ
 καὶ V 5 προῖδοι V 11 δνοῖν προμάχοι V et m. rec. (s)
 supra δύο προμάχοις C, cum γρ Ferr in marg, Mor Re 14 ἡμέ-
 ρον — τύχης] ἡμέρου ἀπῆλανε τύχης Plan fol 21 15 δὴ VL
 16 ὥχετο — ἀκμῆς citat Plan fol 21 17 γρ. κεκοσμημένους
 Ferr in marg κεκομικῶς Ferr in marg Mor

LIBANIUS ed. Foerster.

τῶν μὲν ἄλλων εὖ μάλα εἶχετο σὺν πόνῳ, τελοῦσα δὲ
 ἀργύριον τοῖς ἐπὶ τοῦ παιδεύειν οὐκ ἦδει χαλεπῆναι
 R 6 πρὸς καθιδόντα | παῖδα φιλούσης εἶναι νομίζουσα τὸ
 μηδαμῇ μηδαμῶς ἀνιᾶν τὸν ἑαυτῆς, ὥστε τοῦ ἔτους
 5 τὸ πλέον εἰς ἀγροὺς ἡμῖν μᾶλλον ἢ λόγους ἀναλοῦ-
 σθαι. 5. τεττάρων δὴ μοι τουτονὶ διελθόντων τὸν
 τρόπον ἐνιαντῶν πέμπτου τε ἐπὶ τοῖς δέκα ἡπτόμην
 καὶ με εἰσῆρχετο δορυμὺς τις ἔρως τῶν λόγων· ὥστε
 ἡμέληντο μὲν αἱ τῶν ἀγρῶν χάριτες, ἐπέπραντο δὲ
 10 περιστεραι, δεινὸν θρέμμα καταδουλώσασθαι νέον,
 ἄμιλλαι δὲ ἵππων καὶ τὰ τῆς σκηνῆς πάντα ἀπέρριπτο,
 καὶ ᾧ δὴ διαφερόντως ἐξέπληξα καὶ νεότητα καὶ γῆρας,
 ἀθέατος ἔμεινα μονομαχιῶν ἐκείνων, ἐν αἷς ἐπιπτόν
 τε καὶ ἐνίκων ἄνδρες, οὓς ἐφησθα ἂν μαθητὰς εἶναι
 15 τῶν ἐν Πύλαις τριακοσίων. ὁ μὲν δὴ ταῦτα λειτουρ-
 γῶν ἦν θεῖος ἐμὸς πρὸς μητρὸς ἐκάλει τέ με ὀψόμενον,
 ἐγὼ δὲ ἄρα ὑπὸ τῶν βιβλίων εἰχόμεν. λόγος γε τὸν

15 Her. VII 205

13 ἀθέατος ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον ἢ ὁ μὴ βλεπόμενός τινι
 B² (= Thom. M. p. 28, 14)

1 ἄλλων m. rec. (s) supra erasum μᾶλλον C et coni Re
 μᾶλλον L edd | ἔχεται Ferr | σὺν πόνῳ] ξὺν πόνοις Mor
 2 παιδεύειν L, sed δεύειν in lacuna m² | οὐκ — 3 παῖδα in
 lacuna suppl. L² οὐκ ἦδει χαλεπῆναι C, sed litterae κ, εἰ, α
 et pars antecedentis χ abreptae et m. rec. (s) infra scriptae
 om Ferr οὐκ οἶδε χαλεπῆναι Mor Re 3 καθιδόντα] τὸν L² |
 τῷ L 5 πλείον L | λόγοις ἀναλωσθαι L 6 δὴ m. rec. (s)
 corr. in δέ C δέ edd | τουτονὶ τὸν τρόπον διελθόντων B
 8 ὥστ' B 10 citat Eustath. ad II. λ 244 p. 778 ed. Rom.
 ὁποῖον καὶ αἱ περιστεραι, ἃς ὁ Λιβάνιος θρέμμα φησὶ δεινὸν
 καταδουλώσασθαι νέους 13 ἀθέατος — ἐκείνων citat
 Thom. M. s. v. ἀθέατος p. 28, 14 R 14 τε om B 16 ἐκάλει
 C in textu, sed ἀ abreptum, et m. rec. (s) in marg 17 βί-
 βλων L | λόγος] καὶ λόγος BL λόγον Re ἐβλογόν γε MSchmidt
 Philol. X 614 | γε corr. e σε B τε Vet coni Wyttenb, fortasse recte

σοφιστὴν ἐκείνον μαντεύσασθαι περὶ ἐμοῦ πόρρωθεν, |
 ἂ δὴ καὶ τετέλεσται. 6. ποῦ δὴ τὴν ὀρφανίαν θήσο- R 7
 μεν; καὶ ἥδιστα μὲν ἂν ἐπεῖδον τὸν πατέρα ἐν γήρᾳ,
 εὔ μέντοι τοῦτό γε οἶδα, ὥς νῦν ἂν ἦν ἐν ἐτέρᾳ
 ἀτραπῷ βίου τοῦ πατρός μοι προβάντος εἰς πολιάν. 5
 ἀντεξετάζων δὴ τις τὰ νῦν [τὰ] παρόντα ἐκείνοις, βουλῆς
 λέγω φροντίσειν ἢ δίκαις ἢ καὶ νῆ Δία γε θρόνοις ἀρχῶν,
 οὐ χαλεπῶς ἂν καὶ οὕτω γ' ἀνέυροι, ποτέρωσε τοῦτο
 τιθεῖς ὀρθῶς ἂν εἴη τεθεικώς. 7. ἀλλὰ μὴν τὴν γε
 τῆς μητρὸς σωφροσύνην, ἢ μυρίους ἀπὸ τῶν θυρῶν 10
 ἀπήλασεν, οὐδ' ἂν ὁ σφόδρα ἡδονῶν | ἦττων τολμῆσαι R 8
 μοι δοκεῖ μὴ συγχωρῆσαι παλδων εἶναι εὐτυχῶν, εἰ
 δὴ καλὸν μὲν τὸ σὺν παρορησίᾳ ζῆν, ποιεῖ δὲ ταύτην
 οὐ τὰ αὐτῷ τινι βεβιωμένα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ 'κεί-
 νοις ἐξ ὧν ἔφυ, ὥς πολλοί γε ἀμέμπτους σφᾶς αὐτοὺς 15
 παρασχόμενοι γονέων ἐπεστομίσθησαν ὀνείδεσι.

2 Π. σ 74

8 ποτέρωσε] ἐν εὐτυχίᾳ ἢ δυστυχίᾳ V m. rec. τοῦτο] τὴν
 ὀρφανίαν V m. rec. 15 λέγει γὰρ τις τῶν ποιητῶν· δουλοῖ
 γὰρ ἄνδρα καὶ θρασυπλάγχθος τις ἦ, ὅταν συνειδῇ πατρὸς ἢ
 μητρὸς κακὰ· (= Eur. Hipp. 424) καὶ πάλιν· ὅταν δὲ κρηπὶς
 μὴ καταβληθῇ γένους (μὴ καταβληθῇ κρηπὶς γένους B) ὀρθῶς,
 ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐγγόνους (= Eur. Herc. Fur. 1261) P²B

1 ἐκείνον om L 3 καὶ om V | μὲν] μὲν γὰρ V 4 τοῦτό
 γε] γε τοῦτο B 6 δέ V | τὰ cancellavi cum Cobeto Mnem.
 N. S. II 403 et Sinteni τὰ παρόντα del. Re Anim 7 καὶ
 om L | θρόνοις scripsi cum Cobeto Mnem. l. l. et III 246
 coll. I p. 103, 2 R φόνους CL φθόνους B et e φόνους corr.
 P² et m. rec. (r) supra φόροις V 8 ἂν om B | ἀνεύροι ex
 ἂν εὔροι rasura corr. V ἂν εὔροι CPB edd ἂν εὔρη L
 ἀνέυροι, ὅτι προτέρωσε τοῦτο — 9 ἂν εἴην τεθεικώς M Schmidt l. l.
 12 δοκῇ L 13 μὲν om CPB 14 αὐτῷ V 16 παρεχό-
 μενοι B Ferr

8. Πάλιν τοίνυν τὸ μὲν παρ' ἄνδρα πεφοιτηγένηαι
 λόγων προχέοντα κάλλος εὐδαίμονος φοιτητοῦ, τὸ δὲ
 μὴ ὀπόσον ἄξιον, ἀλλ' ὁπότε μὲν ἀφωσιούμην, φοιτᾶν,
 κινουῦντος δὲ ἤδη πρὸς μαθήσεις ἔρωτος οὐκ ἔχειν τὸν
 5 μεταδῶσόντα θανάτῳ σβεσθέντος τοῦ ρεύματος, τουτὶ
 δὲ ἀθλίον. ποθῶν μὲν τοίνυν τὸν οὐκέτ' ὄντα, χρώ-
 μενος δὲ τοῖς οὖσιν, εἰδώλοισι γέ τισι σοφιστῶν, ὥσπερ
 οἱ τοῖς ἐκ κριθῶν ἄρτοις ἀπορίᾳ γε τοῦ βελτίονος,
 ἐπειδὴ ἤνυτον οὐδέν, ἀλλ' ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυ-
 10 φλοῖς ἐπόμενον εἰς βάρκαθρον ἀμαθίας πεσεῖν, τοῖς
 R 9 μὲν χαίρειν | εἶπον, παύσας δὲ τὴν μὲν ψυχὴν τοῦ
 τίκτειν, τὴν δὲ γλῶτταν τοῦ λέγειν, τὴν δὲ χεῖρα τοῦ
 γράφειν ἐν ἔδρων μόνον, μνήμη τὰ τῶν παλαιῶν
 ἐκτόμην συνῶν ἀνδρὶ μνημονικωτάτῳ τε καὶ οἴῳ τῶν
 15 παρ' ἐκείνοις καλῶν ἐμπείρους ἀπεργάξεσθαι νέους.
 καὶ οὕτω δὴ τι αὐτῷ προσεκέλευν ἀκριβῶς, ὥστ' οὐδ'
 ἀπαλλαττομένου τῶν νέων ἀπηλλαττόμην, ἀλλὰ καὶ δι'
 ἀγορᾶς, ἐν χεροῖν τε ἡ βίβλος. καὶ ἔδει τι τοῦ ἀνδρα
 καὶ πρὸς ἀνάγκην λέγειν, ἣν ἐν τῷ παραχρῆμα μὲν
 20 δῆλος ἦν δυσχεραίνων, χρόνοις δὲ ἐν ὑστέροις ἐπῆναι.
 9. πέντε ταῦτα ἔτη ἦν ἀπάσης μοι τῆς ψυχῆς ἐκείσε

5 or. IV p. 210, 12 R

18 καὶ ἀνάγκη ἦν V

1 τὸ μὲν — 14 ἐκτόμην citat Plan fol 21 | παρὰ CPB Plan
 2 in φοιτητοῦ ultimae litterae οὖ in V iam non comparent
 3 ἀλλ' — φοιτᾶν om Plan | ἀφωσιούμην B Mor 4 κινουῦντος δὲ
 ἡδη] καὶ κινουῦντος Plan | οὐκ] μὴ Plan 8 ἐκκριθῶν B | γε om
 L 9 ἐπεὶ δὴ (δὴ corr. in δὲ m. rec. (s.) sed iterum δὴ suprascr.)
 C ἐπεὶ δὲ Vat. 939 Plan edd 11 εἰπὼν Plan 13 ἐν ἔδρων
 om Plan | μόνῃ μνήμῃ Plan 15 τοὺς νέους Mor 16 ὥστε PL |
 οὐδὲ L 17 δι'] ἐπ' Gasda 18 num post ἀγορᾶς aliquid
 (ἦεν?) excidit? 19 μὲν om B 21 πέντε — 85, 15 ἄρρητον
 citat Plan fol 21 | ἀπάσης — τετραμμένης om Plan

τετραμμένης, καὶ συνέπραττεν ὁ δαίμων οὐδενὶ νοσή-
 ματι τὸν δρόμον ὑποσκελίζων, ἐπεὶ καὶ ὁ προσέπεσε
 τῇ κεφαλῇ — ἣν δὲ τοιόυδε· ἐν τοῖς Ἀχαρνεύσι τοῖς
 Ἀριστοφάνους ἦν καθημένῳ τῷ γραμματιστῇ παρεστη-
 κώς, ὁ δὲ ἥλιος οὕτω παχέσιν ἐκέκρυπτο νέφεσιν, ὥστ' 5
 ἤδη τινὰ νύκτα ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσειπεῖν. μέγα
 δὲ κτυπήσαντος τοῦ Διὸς καὶ ἅμα κεραυνὸν ἀφέντος
 ἐπέπληκτο μὲν τῷ πυρὶ τὰ ὄμματα, ἐπέπληκτο δὲ ἡ
 κεφαλὴ τῇ βροντῇ. καὶ ὥμην μὲν οὐδὲν ἐνιδρῶσθαι
 μοι δεινόν, ἀλλ' αὐτίκα λήξειν τὴν ταραχήν, ἀπελθὼν 10
 δὲ οἴκαδε καὶ ἐπ' ἀρίστῳ κατακλιθεὶς | βροντῆς τε ἐκεῖ- R 10
 νης ἐδόκουν ἀκούειν κεραυνόν τε ἐκείνον τὴν οἰκίαν
 παραθεῖν ἰδρῶτά τ' ἐκίνει τὸ θέος καὶ ἀναπηδήσας
 ἐκ τῶν σιτίων ἐπὶ τὴν κλίνην καταφεύγω. σιγᾶν δὲ
 ὥμην δεῖν τοῦτο καὶ φυλάττειν ἄρρητον, ἀλλὰ μὴ κοι- 15
 νώσας ἰατροῖς εἰς φάρμακά τε καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τέχνης
 ἐκ τῶν εἰωθότων ἐλκυσθεὶς ἀνιᾶσθαι. 10. τοῦτο καὶ
 εἰς ῥίξας ἤγαγε τὴν συμφορὰν ἐκβληθεῖσαν ἄν, ὥς
 φασιν, ἐν προοιμίῳ οὐ σὺν πόνῳ. διὰ τοῦτο καὶ
 συναπεδήμησέ μοι τὸ κακὸν αὐξόμενον τὴν αὔξην τὴν 20
 ἐαυτοῦ δευρό τε ἀφίκται πάλιν τροπὰς μὲν τινὰς τρε-
 πόμενον, οὐ μὴν τοῦ γε ἐλαύνειν παυόμενον, ἐπεὶ καὶ
 ὁπότε δοκεῖ χαλᾶν, οὐ παντάπασι λήγει — ἀλλ' ὅπερ

7 II. θ 75. q 595. Od. q 413

3 δὲ om Plan δὴ V | ἐν] σὺν Gasda 9 num ἐνιδρῶσθαι?
 11 γρ. ἐπ' ἄριστον Patm in marg 12 ἀκούειν ἐδόκουν Plan
 13 τὲ BVL Plan ἐκίνει C sed litterae ἰνει m. rec. (n) in ras,
 P sed ιν m⁴ in ras κινεῖ L | καὶ — 14 καταφεύγω om
 Plan 14 δὲ scripsi τε libri et edd 15 κοινωνήσας L
 17 τοῦτο <δὲ> Gasda 20 αὔξην τὴν] αὔξῃσιν L 22 γ' L
 ἐλαύνειν C sed ει et prior linea litterae ν m. rec. (n) in ras

ἔφην, πλὴν τοῦδε τηνικαῦτα τᾶλλα ἦν ἄνοσος, καὶ οὐδὲ τοῦτο εἶργε μὴ ἀπολαύειν τῶν παιδικῶν.

11. Συνειλεγμένων τολύων εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κατὰ λόγου δύναμιν θαυμαζομένων ἀνδρῶν ὁρμῆς τε με ἐπὶ τοῦτον εἰσελθούσης τὸν βίον — ἦν γὰρ τις ἐταῖρος ἐμοὶ Καππαδόκης, Ἰασίων ὄνομα
 R 11 αὐτῷ, βραδέως | μὲν ἦκων ἐπὶ λόγους, φιλοπονία δέ, εἶπερ τις ἄλλος, ἡδόμενος — οὗτος δ' Ἰασίων, ἃ παρ' ἀνδρῶν πρεσβυτέρων Ἀθηνῶν τε πέρι καὶ τῶν αὐτόθι
 10 δρωμένων ἐδέδεκτο, καθ' ἡμέραν ὥς εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ ἐμυθολόγει Καλλιπύκους τέ τινας καὶ Τληπολέμους ἐτέρων τε οὐκ ὀλίγων σοφιστῶν διηγούμενος σθένος λόγους τε οἷς ἀλλήλων ἐκράτησάν τε καὶ ἐκράτηθησαν, ὅφ' ὧν τις ἐπιθυμία τοῦ χωρίου κατελάμβανέ μοι τὴν ψυχὴν. 12. τοῦτο μὲν δὴ ὕστερον ἐμελλον ἐκκαλήσειν, ὥς εἴη μοι πλευστέον, τῆς φήμης δὲ τῶν πόνων οὓς ἐπόνουν, κατεχούσης τὴν πόλιν καὶ τῆς γε ἐν ὧρα σωφροσύνης — λέγω γὰρ οὖν σωφροσύνης πέρι θαρρούντως ζώντων ἔτι μοι μαρτύρων, οἳ βουλο-
 20 μένων ὑμῶν ἀναστάντες μαρτυρήσουσιν, ὁρῶ γὰρ αὐτῶν οὐκ ὀλίγους ἐνταυθοὶ καθημένους, ἦν δὲ ἀνάλωτος οὐ φρουρᾶ καὶ φόβοις παιδαγωγῶν, οὓς ἀσθενεῖς πέφυκεν

11 Epist. 20

2 τοῦτ' Mor Re 5 εἰσελθούσης C sed εἰς inser v ἐλ-
 θούσης L 6 γὰρ] καὶ V | τις inserui e VL | ἐμοὶ om L
 7 ἦκων m² supra εἰκων L 8 ἄλλος] ἕτερος VL 10 ἐδέ-
 δεκτο m² supra ἐδέδοκτο L ἐδέδοκτο Ferr | καθημέραν BVL
 12 σθένος] σμῆνος MSchmidt Philol. X 409, at cf. or. II 11 p. 176,
 3 R 14 κατελάμβανεν ἐμοὶ Patm, sed in marg γρ. κατελάμ-
 βανέ μου 15 μου V | τούτῳ Re 16 φήμης δὲ] δὲ φήμης B
 18 λέγω — σωφροσύνης om Ferr | οὖν om Mor Re 21 ἐν-
 ταῦθα L 22 φόβῳ L | ἀσθενεῖς supra ἀσθενοῦς L²

ὀρφανία νέου ποιεῖν, ἀλλὰ προνοία Τύχης, δι' ἣν αὐτός τε ἑμαντοῦ φύλαξ ἦν ἄλλους τε ἐρρυνόμην παι-
 διὰς τε ἔπαυον ἐπιζημίους, ἐφ' ὧς τοὺς λόγους ῥίψαν-
 τες οὐκ ὀλίγοι τῶν νέων ἐφέροντο — γεμούσης δὴ
 τοῦ περὶ ἀμφοῖν τοῖν ἀγαθοῖν λόγου τῆς πόλεως ἀπά- 5
 σης οἱ παρθέτους τρέφοντες πατέρες διὰ τοῖν θείων
 τοῖν ἑμοῖν ἥεσαν ἐπ' ἐμὲ πλήθει προικὸς ἕτερος ἕτερον
 παριόντες,

ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 οἶμαι δὲ κατὰ τὸν Ὀδυσσεά καὶ θεῖον ὑπεριδεῖν ἂν 10
 γάμον πρὸς τὸν Ἀθηναίων καπνόν. 13. ἡ μὲν οὖν
 μήτηρ | ἐδάκρυεν οὐδὲ τὸν λόγον ἀνεχομένη τοῦ R 12
 ἔργου, τοῖν θείων δὲ ὁ πρεσβύτερος τῇ μὲν ᾤετο βοη-
 θεῖν δεῖν, ἐμὲ δὲ ἐκέλευεν ἀδυνάτων ἀφαστάναι, μηδὲ
 γὰρ εἰ σφόδρα ἐρῶην, ἐπιτρέψειν αὐτόν. τὰ Ὀλύμ- 15

9 Od. η 258

10 Od. ε 215 sq. α 57 sq.

4 γεμούσης] ἐνταῦθα ἀπέδωκε τῆς φήμης, ἀνέλαβε δὲ πάλιν
 ἐκεῖνο διὰ τοῦ γεμούσης μεταξὺ δηλώσας περὶ ὧν ἐβούλετο V
 10 Μετὰ τὸν ἐκ Τροίας ἀνάπλουν Ὀδυσσεὺς ἐν τινὶ νήσῳ καταί-
 ρει, ἐνθα ἦν ἡ Καλυψώ, μία οὖσα τῶν Νηρηίδων, θυγάτηρ
 Ἀτλαντος, ἡ καὶ μιν ἐνταυθοῖ (ἐν αὐτῇ B) κατέμενευ ἄκων.
 ὑπέσχετο γὰρ αὐτῇ ἡ θεὸς ἀθάνατον ποιήσειν μένοντα παρ'
 αὐτῇ, ὃ δὲ πρὸς τὸν τῆς πατρὶδος ἔρωτα τῆς ἀθανασίας ἀπέ-
 σχετο· φησὶ γὰρ τὸ ἔπος·

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης θανέειν ἰμείρεται

P²B

2 ad verba αὐτός — ἦν in marg m. rec. (s) αὐτὸς ἑμαντοῦ
 φύλαξ ἦν V | ἐρρυνόμην CP Ferr Re εἰρυνόμην Ferr in marg
 Mor 6 oi — 8 παριόντες citat Plan fol 21 9 στήθεσιν
 BV 10 θείων V θείων L 11 γάμου V γάμων L et supra
 γάμων m. rec. (s) C | Ἀθηναίων conī Re et Boiss Eunap. 374 Ἀθη-
 ναίων libri conī; cf. Philostr. imag. I 15, 3 ὁ Θησεὺς ἐρᾷ μὲν, ἀλλὰ
 τοῦ τῶν Ἀθηναίων καπνοῦ 14 ἐκέλευεν B 15 αὐτόν libri et edd

πια δὲ τοῦ νεωτέρου ποιήσαντος τῷ Διὶ καὶ ἐμοῦ τῆς ἀνάγκης ἡττημένου ζημιοῖ μὲν ὁ δαίμων τὴν πόλιν, μᾶλλον δὲ πᾶσαν τὴν γῆν τῇ Πανολβίου τελευτῇ, τουτὶ γὰρ ὄνομα τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν θείων, τῆς μη-
 5 τρὸς δὲ πρὸς τὸν ἕτερον οὐκέτι τὰ αὐτὰ τοῖς δάκρυσι δυνάμενης, ἣν γὰρ δὴ ὁ Φασγάνιος οἶος οἶκτῳ βλαβερῷ μὴ ἐνδιδόναι, τὴν μὲν πείθει λύπην, οὐ μακρὰν καρποὺς μεγάλους ὑπισχνουμένην ἐνεργεῖν, ἐμοὶ δὲ ἀνοίγει τὰς πύλας.

10 14. Ἐν τοῖς εἰρημένοις οὐκ ἄδηλον, ὅ,τι μὲν εὐδαιμον, ὅ,τι δὲ οὐ τοιοῦτον. ἐξεληλακῶς δὲ ἤδη τότε ἄρα ἡσθάνομην, ὡς δεινῶς πικρὸν ἀπολιπεῖν οἰκίους. ἐφε-
 15 ρόμην οὖν σὺν ὀδυρμοῖς τε καὶ ὀδύνῃ, πυκνὰ ἐπιστρεφόμενος πόθῳ τῆς τῶν τειχῶν ὕψεως. μέχρι μὲν Τυνά-
 20 νων δάκρυα, ἐντεῦθεν δὲ σὺν πυρετῷ δάκρυα. δυοῖν δὲ ἐπιθυμῖαι μαχομέναι ὁ τῆς αἰσχύνης φόβος θα-
 25 τέρα προσγενόμενος ἐκείσε ἐποίησε τὴν ῥοπήν, ὥστε ἔδει νοσοῦντα ὁδοιορεῖν. τοῦ νοσήματος δὲ ὑπὸ τῆς πορείας ἀὑξανομένον διαπλέω μὲν τὸν Βόσπορον μικρὸν
 30 τι νεκροῦ διαφέρων, καὶ οἱ ὀρεῖς δὲ | ταῦτόν ἐπεπόν-
 35 θεσαν, ἐν ᾧ δὲ εἶχον ἐλπίδας ὡς βασιλείοις με πέμ-
 40 ψοντι παρὰ τὴν Ἀθηναίων ζεύγεσιν, οὗτος μὲν ἐξεπε-
 45 πτώκει τῆς πολλῆς ἐκείνης φώμης καὶ τᾶλλα δὴ προ-
 50 θυμότατα ξενίζων ἐν τοῦτο ἔφη μὴ δύνασθαι. 15. ἐγὼ
 55 δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον ἤδη κεκλεισμένην ὑπὸ τῆς ὥρας ναυτίλοις, ἐντυχὼν δὲ τιμὴ λαμπρῷ κυβερνήτῃ

3 τῇ τοῦ Πανολβίου Mor 4 τοῦτο B 12 δεινῶς πι-
 κρὸν] δεινὸν B 13 ὀδύνη] δάκρυσι Ferr in marg Mor Re
 19 ἀξιομένου BV 23 δὴ Gasda δὲ libri et edd 25 τὴν
 om L | θάλατταν VB Ferr | κεκλεισμένην PV et corr. in κεκλι-
 σμένην m. rec. (s) C κεκλιμένην L 26 λαμπρῷ MSchmidt
 Philol. X 615

μνησθείς τε χρυσίου πείθω ῥαδίως καὶ ἐμβὰς τυ-
 χῶν τοῦ Ποσειδῶνος ἐκομιζόμεν τερόμενος, (Πέρην-
 θόν τε παραπλέων Ῥοίτειόν τε καὶ Σίλγειον καὶ τὴν τὰ
 δεινότατα παθοῦσαν, τὴν Πριάμου πόλιν ἀπὸ τῶν κατα-
 στρωμάτων ὀρῶν) τόν τε Αἰγαῖον διέδραμον οὐ χεῖροσι 5
 πνεύματι χρησάμενος Νέστορος, ὥστε μοι κέρδος γενέ-
 σθαι τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ξένου. 16. καταπλεύσας οὖν
 εἰς Γεραιστόν, ἔπειτα εἰς λιμένα τινὰ Ἀθηναίων, οὗ
 δὴ καὶ ἐκοιμήθην, τῆς ἐπιούσης ἐν ἅστει τε ἦν ἐσπέ-
 ρας καὶ ἐν χειρὶν ὧν οὐκ ἂν ἐβουλόμην, ἔπειτα τῆς 10
 ὑστεραίας ἐν ἐτέρων αὖ χειρὶν ὧν οὐδὲ τούτων ἐβου-
 λόμην· οὗ δὲ ἦλθον μετασχίσων, τοῦτον οὐδ' ὄρα
 εἶχον ἐν πύθω μικροῦ καθειργμένος, οἷα τὰ 'κείνων εἰς
 τοὺς ἀφικνουμένους τῶν νέων. ἐβοῶμεν δὴ διεστηκότες, 14
 ὁ σοφιστὴς μὲν | ἐμοῦ, 'κείνου δὲ ἐγὼ στερόμενος· R 14
 τοῖς ἔχουσιν δὲ λόγος οὐδεὶς τῆς βοῆς, ἀλλ' Ἀριστό-

6 Od. γ 176 sq. 12 Eun. vit. § 2 (Ἐπιφάνιος) 16 Ep.
 1268 ὑπὲρ τὸν Ἀριστόδημον ἐτηρεῖτο. III 379, 21 R. Dion. H.
 Arch. VII 7 et 8

1 τυχῶν τοῦ Ποσειδῶνος ἥτοι σωτήρος, ἀφῆκε δὲ ἀτιμῇ
 συνηθεία, καὶ Ἀριστείδης· τυχῶν τῆς θεοῦ (t. I 172, 11 D.),
 ἑάσας εἰπεῖν συμμάχον V. Cf. Aesch. Suppl. 148 K

2 εὐμενοῦς post τυχῶν L et inser C^s, post Ποσειδῶνος B
 3 sq. Eustath. ad Dion. Per. 815 Αἰβάνιός που Αἰγαῖον μὲν πελά-
 γους καὶ ἄλλων τινῶν τόπων πρὸς ὄνομα ψιλὸν καὶ μόνης ἀπλῶς
 οὕτω μέμνηται τῆς Τροίας οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν τὰ δεινότατα
 παθοῦσαν Πριάμου πόλιν φησὶν οἰκισάμενος ὡς ἐκ παρόδου
 αὐτήν. 3 τὰ om L 4 τὴν om VL Mor Re Πριάμου πόλιν]
 πόλιν πριάμου V 5 τό L Ferr 6 κέρδος inser P^s
 8 in γεραιστόν littera ι inser L^s 10 χειρὶν L | ἐβουλόμην]
 ἐβουλόμην· οὐδὲ ἦλθον μετασχίσων L 11 ἐτέρων supra ἐταί-
 ρων L^s | χειρὶν] incipit A fol 15 | αὐτῶν L 13 μικρῶ B
 15 ἐκείνου V | δ' VL 16 Ἀριστοδήμω V et in marg B^s et
 supra ἀριστόδημος C^s. De sophista Atheniensi cogitaverunt Re,

δημοσ μέχρι τῶν ὄρκων ἐτηρούμην ὁ Σύρος. ὁμομο-
 κότε δὲ ἤδη τοῖς παροῦσιν ἀγαπήσειν ἀνοίγει τις τὴν
 θύραν, καὶ ἡκροώμην τοῦ μὲν εὐθὺς ἐν τάξει μαθη-
 τοῦ, τοῖν δυοῖν δὲ κατὰ νόμον δὴ τὸν τῶν ἐπιδεδέξων.
 5 17. καὶ ὁ μὲν κρότος πολὺς εἰς ἀπάτην τῶν τότε πρῶτον
 γενομένων ἐγειρόμενος, ἐγὼ δὲ ἡσθαινόμην ἐπ' οὐδὲν
 σεμνὸν ἀφιγμένος τῆς ἀρχῆς τῶν νέων ὑπ' ἀνδρῶν οὐ
 πολὺ τι νέων διαφερόντων ἡρπασμένης. καὶ ἐδόκουν
 R 15 δὴ πλημμελεῖν τε εἰς τὰς Ἀθήνας | καὶ δίκην ὄφλειν
 10 οὐχὶ θαυμάζων τοὺς ἄρχοντας. μόλις οὖν τὴν ὀργὴν
 καταπραῦνω σφίσι σιγῇ φήσας θαυμάζειν, κεκωλύσθαι
 γὰρ ὑπὸ τῶν νοσημάτων τὴν βοήν, δεικνυμένων δὲ
 ἤδη τῶν ἐμῶν ἐκ τε γραμματίων καὶ ἄλλως εἰκός τι
 παθεῖν ἐδόκουν οὐχὶ θαυμάσας.
 15 18. Κὰν τοῖς εἰρημένοις δὴ τούτοις ἄξιον ἐξετάσαι
 τὴν θεόν. οὐκοῦν αἱ μὲν νόσοι καὶ τὸ ὥσπερ κατ'
 ἐμπορίαν πεπλευκότα χεῖροσι τῆς ἐλπίδος ὁμιλῆσαι λι-
 μέσι δόξαν μὲν ἔχουσι θαυμαστήν, πείραν δὲ οὐ τοι-
 αύτην τουτὶ μὲν οὐκ εὐτυχοῦς ἀνθρώπου, τὸ δὲ χει-
 20 μῶνι μὲν οὐδὲν χαλεπωτέρῳ θέρους χρήσασθαι πρὸς

3 Eun. l. 1. (Διόφαντος) Suid. s. v. Λιβάνιος 4 Eun. l. 1.
 (Ἐπιφάνιος καὶ Προαιρέσιος)

Sievers (Leben des Lib. p. 46), Rauschen, Griechisch-Römisches
 Schulwesen zur Zeit des ausgehenden Heidentums (Bonnæ
 1901) p. 80, de Aristomene Messeniorum duce Cobet Mnem.
 N. S. III 247, utrique male. 1 ὁ Σύρος ἐγὼ Ferr in marg
 Wyttenb p. 86 Cobet | ὁμομοκότε APB Mor Re 2 ἡδη] ἡ
 μὴν Cobet, fortasse recte | τίς VB 4 δὴ τὸν inser A² | τὸν
 om L 7 ὑπ' ἀνδρῶν inser A² 8 διαφερόντως L 9 πλη-
 μελεῖν L et in πλημμελεῖν corr. V^ε 11 καταπραύνων L | κεκο-
 λῦσθαι? 13 γραμματίων edd | ἄλλων Ferr in marg Mor
 15 Κὰν τοῖς] ἐν τοῖς MSchmidt Philol. X 614 | δὲ P edd μὲν
 MSchmidt 18 δόξαν — τοιαύτην citat Plan fol 21 | μὲν om
 Plan 19 τουτὶ] καὶ τουτὶ L

τὰ πελάγη, γενέσθαι δὲ οὐχ ὥσπερ ἔσπευδον, ἀλλ' ὡς ἐβεβίαστο, ταυτὶ δὲ δῶρα Τύχης. ἐόλκατε τὸ μὲν τῆς εὐπλοίας δέχεσθαι καὶ κατὰ μέλος εἰρῇσθαι συγχωρεῖν, τὰ δ' αὖ περὶ τῶ σοφιστῶ ἀλλοκότως εἰρῇσθαι, εἰ δὴ ἔπερ ἠναγκαζόμεν, ἐν τούτοις εὐτυχηκέναι φημί. δεῖ 5 δὴ με λῦσαι τὸ αἰνιγμα, καὶ ἐπὶ τοῦτο εἶμι.

19. Ἀκούων ἔγωγε ἐκ παιδός, ὦ | ἄνδρες, τοὺς R 16 τῶν χορῶν ἐν μέσαις ταῖς Ἀθήναις πολέμους καὶ ῥόπαλά τε καὶ σίδηρον καὶ λίθους καὶ τραύματα γραφάς τε ἐπὶ τούτοις καὶ ἀπολογίας καὶ δίκας ἐπ' ἐλέγχους 10 πάντα τε τολμώμενα τοῖς νέοις, ὅπως τὰ πράγματα τοῖς ἡγεμόσιν αἰροῖεν, ἀγαθοὺς τε αὐτοὺς <ἐν> τοῖς κινδύνοις ἡγούμενν δικαίους τε οὐχ ἥττον τῶν ὑπὲρ τῶν πατρίδων τιθεμένων τὰ ὅπλα εὐχόμενν τε τοῖς θεοῖς γενέσθαι καὶ ἐμαντῶ τοιαῦτα ἀριστεύσαι καὶ δραμεῖν μὲν 15 εἰς Πειραιᾶ τε καὶ Σούνιον καὶ τοὺς ἄλλους λιμένας νέων ἐφ' ἀρπαγῇ τῆς ὀλκάδος ἐκβάντων, δραμεῖν δὲ ὑπὲρ τῆς ἀρπαγῆς αὐθις εἰς Κόρινθον κριθησόμενον, δεῖπνα δὲ δέλπνοις συνείροντα ταχὺ τῶν ὄντων ἀνηλωμένων εἰς δανείσοντα βλέπειν. 20. εἰδυῖα τοίνυν ἡ 20

1 ὃν ἐβουλόμην κτήσασθαι διδάσκαλον ἀλλ' ὃν ἐβιάσθην V^f

1 ὥσπερ PBL, corr. ex ὥσπερ Cⁿ, corr. manu secunda ex ὥπερ ita tamen ut σ denuo deleteretur A ὥπερ V Re Num γενέσθαι δὲ <διδάσκαλον> οὐχ ὥνπερ ἔσπευδον, ἀλλ' ὡς ἐβεβίαστο? | ὡς ex ὡ corr. L² 2 τῆς τύχης B 3 καταμέλος V 4 τὰ m. rec. corr. in τὸ A τὸ Re 6 δέ L 8 χορῶν L | μέσοις L 9 τε om V 10 καὶ δὴ καὶ ἐπελέγχους MSchmidt Philol. X 610 καὶ καταδίκας Gasda 11 τε τολμώμενα] τετολμημένα L | πάντα — ὅπως] πάντα ἐτολμάτο τοῖς νέοις ὅπως τόδε Plan fol 21 12 ἐν inserui 13 ἡγούμενος L | τε V et e coniectura Re δὲ ACPBL Ferr Mor 15 τοσαῦτα L 17 ἀρπαγὴν BL 20 δανείσαντα A

θεὸς εἰς τὸν εὐπρεπῇ με τοῦτον ἐκπεσούμενον ὄλεθρον,
 ᾧ τοῦνομα μάλα εὐφημον, ὁ τοῦ χοροῦ προστάτης,
 ὑπὲρ οὗτου μὲν ταῦτα ἡγούμην μοι προσήκειν ὑπενε-
 κεῖν σοφιστοῦ, τούτου μὲν με σοφώτατα, ὥσπερ εἰώθε
 5 ποιεῖν, ἀπήγαγε, φέρουσα δὲ ἑτέρου ποιεῖ, παρ' οὗτωπερ
 ἔμελλον μόνους εἶσεσθαι τοὺς ὑπὲρ τῶν λόγων μό-
 χθους. ὃ δὴ καὶ ὧδε ἔσχεν. αὐτός τε γὰρ ὥς ἂν ὑβρι-
 σμένος ταῖς ὀρκων ἀνάγκαις οὐδὲν ὦν ἔφην ἡξέλου |
 R 17 λειτουργεῖν, ἄλλος τ' ἂν οὐδεὶς ἐπέταττε διὰ τὸ οὐχ-
 10 ἐκόντα δεδεκέναι, καὶ ἅμα δέος ἦν, μὴ δυσχεραίνων
 τὸ φορτίον ἑτερόν τι βουλεύσω πρὸς τὸν ὄρκον ἀπο-
 λογησάμενος οἷς προσηναγκαζόμεν. 21. ἦν οὖν ἀτελής
 ἐξόδων τε καὶ στίρατειων καὶ ἀγώνων, ἐφ' οἷς ἐρχεται
 Ἄρης, καὶ παρατάξεων, καὶ δὴ κὰν τῇ μεγάλῃ μάχῃ
 15 πάντων συμπεπτωκότων καὶ ὅσους ὁ χρόνος ἀφίει,
 μόνος πόρρω που καθήμενος ὅ,τι ἕκαστος λάβοι κακὸν
 ἡκουον πληγῶν τε διεγενόμεν καθαρὸς, ὅσας ὀργαὶ
 ποιοῦσιν ἐνὸς πρὸς ἓνα, οὐ δούς ποτε, οὐ λαβὼν οὐδὲ
 μελλήσας οὐδέτερον |. καίτοι ποτὲ Κρῆς λελουμένος
 20 ἐντυχὼν μοι λουσομένῳ, μέσος δὲ ἐπορευόμεν δνοῖν,

2 ὁ πρῶτος τῶν μαθητῶν V m. rec. 15 καὶ ὅσους ὁ χρό-
 νος ἀφίει ἥτοι ἀφίει τῆς μάχης, ὡς δηλονότι γέροντας ἢ ἀσθε-
 νεῖς V 18 οὐδὲ μελλήσας οὐδέτερον ἥτοι οὐδὲ παρολίγον ἐλ-
 θὼν δοῦναι πληγὴν ἢ λαβεῖν V

1 supra θεὸς m. rec. (s) τύχη V | ἐκπρεπῇ PB εὐπρεπῇ?
 Sintenis | ἐκπεσούμενον VB Gasda 6 οἷσεσθαι B et in ras
 P² et Sintenis, fortasse recte 7 ὥσων B 8 οὐδὲν ὦν ἡξέλου
 ἔφην Re Anim 10 δεδωκέναι V Mor 11 ἀπολογησόμενος
 VL 13 num οὐς? cf Amm. XXIV 4, 24 14 post ἄρης

ὅσους
 quinque fere litterarum rasura in A 15 οὐς V 17 δὲ?
 18 οὐ δούς] ὀδοὺς L 19 μελλήσας corr. e μελήσας A' μελή-
 σας B Ferr Mor | ποτὲ] γέ ποτε Ferr γε Mor 20 δνοῖν supra
 δνεῖν L²

τὸν μὲν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπάταξεν ἀσελγαίνων, οὐκ ἀμυνόμενος, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ ἀντέβλεψεν, ἐδόκουν δὲ ὁμῶς ἡθικῆσθαι τῷ ἐν ἐμοῖς τὰ τοιαῦτα | ὀφθαλμοῖς τε- R 18
τολμῆσθαι. 22. οὕτως ἅπαντες ἅπαντας ἡξίουν ἐμοῦ παρόντος σωφρονεῖν τοῦ γε οὐδὲ σφαίρας Ἀθήνησιν 5
οὐδέπώποτε ἀψαμένον τοσοῦτόν <τε> ἀποσχόντος κόμον τε καὶ κοινωνίας τῶν ἐν νυξίν ἐπὶ τὰς τῶν πενεστέρων πορευομένων οἰκίας· ἐπεὶ καὶ Σκύλλης κεφαλᾶς ἢ εἰ βούλει γε, Σειρήνων δεινότερας γέλτονας, ἐταίρας μελωδούσας, αἱ πολλοὺς ἐξέδυσαν, μάτην ἄδούσας ἀπέ- 10
φηναι.

23. Ἄλλ' ὅθεν ἐξέβην, ἐκείνων γε τῶν πολλῶν κακῶν διὰ τὴν Τύχην ἀπελελύμην, ὥστε τὴν Κόρινθον εἶδον οὐ φεύγων οὐδὲ διώκων, ἀλλὰ νῦν μὲν ἐφ' ἑορτὴν Λακωνικὴν, τὰς μάστιγας, ἐπειρόμενος, νῦν δὲ 15
εἰς Ἄργος τὰ παρ' αὐτοῖς μνησόμενος. καὶ τοῦτο δὲ τοσοῦτον. καὶ κατ' αὐτοὺς δὴ τοὺς λόγους μιμητὴς

8 sq.: Anaxil. in Neott. fr. com. Att. III 347, 4. 15, 20 M. II 270 K. Alciph. ep. 18 Σκύλλα ἢ μουσουργός

13 ἀπολελευκῆσαν δὲ αἰεὶ σὺν τῇ ἀπο προθέσει V 15 Οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς καρτερίαν γυμναζόμενοι τὴν Ἀρτεμιν (num τῇ Ἀρτέμιδι?) ἑορτὴν ἐποιοῦν, ἐν ἣ ἐμάστιζον ἀλλήλους, καὶ ἀνδρίαν τινὰ ἐκ τούτων ἐπαιδεύοντο, ἵνα ἀνδρικῶς ἔχοιεν περὶ τοὺς πολέμους B²

3 τῷ supra τὸ P et A^f et Cⁿ τὸ L 4 aut ἅπαντες aut ἅπαντας delere vult Re 6 <τε> inserui 7 καὶ κοινωνίας] κοινωνίας καὶ Wyttenb Eun. II 258 παροινίας MSchmidt Philol. X 614 | post τῶν quod est in libris τε deleui cum Re Anim et Sinteni νυξὶ L | τῶν πορνευτρίων vel στεγνιτῶν MSchmidt l. l. num τῶν πορνοβοσκῶν? 8 πορευομένων scripsi cum Gasda ποιουμένων libri et edd | σκύλλης V | num κεφαλῶν? 9 γέλτονας delendum videtur 12 γε Re τε ACPBL Ferr Mor om V 16 παρὰ L | καὶ τοῦτο δὲ τοσοῦτον κακὸν ἀπέφωγον κατ' αὐτοὺς Re Anim τοῦτον δὲ τοσοῦτον, εἰ MSchmidt l. l.

ἂν ἐκείνου, παρ' ὃν ἡρχόμην, γενόμενος, τὸ γὰρ |
 R 19 δὴ ἐρᾶν καὶ τοῦτο ἂν ἐπραξεν, εἰκόμην <ἂν> ἀνδρῶν
 ἱχνεσιν, οὓς αὐτοὶ μὲν ἐπίστασθε, σιγᾶσθαι δὲ ἐμοὶ
 κάλλιον. οἷος ἂν οὖν ᾔην, εἰ ἂνθ' ὧν ὑμᾶς νῦν ἐν
 5 τοῖς ἐμαντοῦ λόγοις ἀναμιμνήσκω, τοῦ δεινὸς ἀνεμύ-
 μνησκον ταπεινοῦ τινος καὶ πένητος φήτορος;

24. Ταυτὶ μὲν οὖν οὕτως εὖ καὶ καλῶς ἐστρατή-
 γηται τῷ δαίμονι. καὶ προσῆν τὸ οἷς ἐχρῆν ἡγεμόσιν ἀκο-
 λουθοῦντα μηδὲν ἱατρῶν ἐν τῷ σώματι δεδεῆσθαι, ὥστε
 10 ὀπόσαι ἡμέραι, τοσοῦτοι πόνοι, πλὴν ὅσας αἱ πανηγύ-
 ρεις αὐτῶν ἐποιήσαντο, οὐ πολλὰς τινας οἶμαι. ἐπεὶ
 δὲ ἐδόκει μέγιστον εἶναι θρόνων ἄξιον τῶν παρ' Ἀθη-
 ναίοις κεκρίσθαι, καὶ τοῦτο φροντίσασα ἡ Τύχη δέδωκε
 τοῦτον τὸν τρόπον. 25. ᾔην τις ἄρχων ἀνὴρ τῶν ἐξ
 15 Ἰταλίας φρονήματός τε πλεως οἰόμενός τε δεῖν ἀμαρ-
 τάνεσθαι μηδὲν ὑπὸ τῆς ἐκεί νεότητος. ἐν δὴ μακρίᾳ
 τῶν νέων παύει μὲν τοὺς ποιμένας, ὥς δὴ κακοὺς
 ποιμένας, τοὺς δὲ ἀντ' ἐκείνων ἄρξοντας ἀνεξήτει
 R 20 τρεῖς ἀντὶ τοσοῦτων ἐκείνων. ἐπηνεῖτ' οὖν | Αἰγύ-
 20 πτιός τέ τις εἰς τὴν ἀρχὴν πόλιτος τέ τις ἐμός,
 ἄμφω παρόντε. τῆς ἰσορροπίας δὲ αὐτοῖς εὐτυχίας

12 or. II 13 19 or. II 14

4 οἷος· κατ' ἐρώτησιν V^f

1 prius ε in γενόμενος in ras P⁵ 2 δὴ in ras L² | <ἂν>
 inserui 4 οἷος corr. ex οἷον C^a, supra οἷον A^f οἷον PBL
 οἷς Ferr | ἀνθ' ὧν L 7 οὖν om L 8 ἡγεμόσιν ἀκολουθοῦντα]
 ἐπόμενον ἡγεμόσιν V cf. Eunap. vit. 4 p. 4, 21 οἷς ἐχρῆν ἐπό-
 μένος 9 ἐν uncis inclusit Re Anim 11 αὐτῶν scripsi cum
 V et Wyttenb αὐτῶν (post quod ἐλευθέρας excidisse putavit
 Re) reliqui libri et edd 12 παρὰ ACPB Mor Re 13 ἐδωκε
 L 14 τάνδε VL 19 ἐπηνεῖτο VL 20 τε (prius) erasum
 B | τις (prius) in ras B² 21 παρόντες Mor

ἀπέλανον εἰς πόνους ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι γερονώς, ὁ δὲ
 Αἰγύπτιος πλείω δέκα, τούτου δὲ ἦν ἕτερος πρεσβύτερος,
 ἔδει δὲ παρεῖναι καλούμενον. καὶ τῷ μὲν τὸν θυμὸν
 ὁ χρόνος ἐκοίμισε, καὶ εἶχον οἱ σοφισταὶ τὰ αὐτῶν,
 ἐγὼ δὲ οἷς ἠρέθην ἐκεκοσμήμην. μεστὰ δὲ τὰπὶ τού- 5
 τοις ὑποψίας καὶ οὐκ ἦν οὐτ' ἐκείνοις οὔτε ἡμῖν καθ-
 εὔδειν, ἀλλ' ἠνάγκαζε τοὺς μὲν τὸ ἐπιβουλεύειν ἀγρυ-
 πνεῖν, ἡμᾶς δὲ ἡ τοῦ τι δεῖν πείσεσθαι τῶν ἀηδεστέρων
 ἐλπίς. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα με προήκατο θρασύτητι
 νεωτέρων ἢ Τύχη, κατεῖχε δὲ αὐτοὺς καὶ μάλα ὀργῶν- 10
 τὰς τε καὶ παρωξυμμένους.

26. Φέρε δὴ καὶ ἑτέρας οὐκ ἀγερνοῦς μνησθῶμεν
 ἀποδείξεως, ὡς ἦν ἐν ἐπιμελείᾳ τῇ Τύχῃ. ἐμελλέ μοι
 πεπράσσεσθαι τὰ πατρῷα, καὶ τοῦτο ἡ θεός, οἷα δὴ
 θεός, προηπίστατο, γνώμην δὲ εἶχον ἕτερα τέτταρα 15
 ἔτη τοῖς ἡνυσμένοις προσθεῖς οὕτως Ἀθήνηθεν ἀπελ-
 θεῖν, ὡς τῆς μοι ψυχῆς δεομένης γενέσθαι βελτίονος·
 καὶ γὰρ εἰ | ὅτι μάλιστα ἀποχρώντως ἐδόκουν τοῖς R 21
 ἄλλοις ἔχειν, ἀλλ' οὐκ αὐτός γε ἐφαινόμην ἐμαντῶ,
 δέος δέ με ἐξετάραττεν, ὡς περιστάντες οἱ ἑκασταχοῦ 20

14 III 195, 14 sq R

1 ε in ἀπέλανον in ras A^r ἀπέλανον L 2 δέκα] num μ' ? |
 ἕτερος Re ὁ ἕτερος Gasda τούτου δ' ὁ ἡμέτερος MSchmidt
 Phil. X 610 3 δὲ scripsi δὴ libri et edd | τῶν V 4 αὐτῶν
 B αὐτῶν P 5 ἠρέθην ex ἠιρόθην corr. C^r | τὰ ἐπὶ PL
 edd 6 οὔτε VL 8 τί AVL δεῖν] δὴ B et in ras P⁴ et
 in ras, ut videtur, corr. e δεῖν L et supra δεῖν V num de-
 lendum? | πῆσεσθαι B | τῶν ἀηδεστέρων P, sed τῶν ἀη m² in
 ras 11 παρωξυνομένους Mor 12 ἀσθενούς? 13 μοι]
 μὲν μοι L 18 ἐδόκουν V Ferr in marg Mor Re ἐδόκει
 ACPBL 20 δέ in ras P² | ἑκασταχοῦ σοφοὶ in marg m²,
 in textu ἐν ἄλλοις σοφώτεροι P ἑκασταχοῦ σοφώτεροι L ad
 -σοφοὶ in marg ἐν ἄλλω σοφώτεροι AV num σοφώτατοι?

σοφοὶ μυρία βασάνῳ κατενεγκεῖν ἐθελήσουσι· δεῖν οὖν
 ἔτι ἐπιζητοῦντα μανθάνειν. 27. ἐπὶ δὲ ἀγγελίᾳ τῇ
 περὶ τῆς πράξεως Ἀθήναζε ἤκουσεν πάντως ἂν αὐτοῦ
 κατέμενον οὐδέν τι τοῖς κτηθείσι χρώμενος, ὃ δὴ πολ-
 5 λούς τῶν νέων κατέλαβε θρόνων τε οὐ δυνηθέντας
 ἀντιλαβέσθαι τῶν αὐτόθι πρὸς γῆρας τε μετ' ἀφωνίας
 ἤκοντας. μηχανᾶται δὴ τι τοιούδε. Κρισπίνῳ μάλα
 ἐχρώμην Ἡρακλεώτῃ νεανίσκῳ τὸν ἴσον ἐκεῖ μοι δια-
 τετριφότεν χρόνον, ᾧ τὸ δύνασθαι λέγειν μετὰ μικρῶν
 10 ἢ φύσις ἐχαρίσατο πόνων, ἡλικιώτης δὲ ὢν ἐμὸς πατέρα
 με ὥετο προσορᾶν καὶ τοῖς ἐμοῖς νόμοις ἐν μελίσσῃ τε
 καὶ ἐλάττοσι πειθόμενος πατρῴας οὐ κατήσχυνεν ἀρε-
 τὰς ἡγουμένου πάντων αὐτῷ ῥημάτων ἐρυθήματος.
 οὗτος οἴκαδε καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, — θεῖον τινὸς
 15 ὡς ἀληθῶς ἀνθρώπου καὶ πλείω γε θεοῖς ἢ ἀνθρώποις
 ὁμιλήσαντος ἐν γῇ, καίτοι νόμος γε εἶργε καὶ ἦν ἡ
 δίκη τῷ τολμῶντι θάνατος, ἀλλ' ὅμως σὺν αὐτοῖς ἐκέ-
 R 22 νοις | πορευόμενος τὸν βίον νόμου τε πονηροῦ καὶ
 νομοθέτου δυσσεβοῦς κατεγέλα — ὡς οὖν ἐκέκλητο
 20 καὶ μένειν οὐκέτ' ἦν, ἡ καρδία οἱ καθ' Ὁμηρον με-
 γάλα στήθεσσι πάτασσε καὶ μᾶλλον γε ἢ εἰ ἦρχετο
 πολεμίοις συμμύξων· ἐν πολιταῖς γὰρ αὖ δεξιόις καὶ

20 II. v 282 et η 216

2 ἔτι ἐπιζητοῦντα scripsi e PB ἔτι ζητοῦντα VL ἔπι-
 ζητοῦντα A ἐπιζητοῦντα C edd 8 μοι e μου corr. Cⁿ μου
 A 10 πατέρα — 11 νόμοις om L 12 πατρῴας — 13 ἐρυ-
 θήματος om B 15 ὡσαυθῶς B | γε scripsi auctore Sint. τε
 ACPB (quod delere voluit Re) om V τοῖς L (articulum ante
 θεοὶ solet omitttere Libanius) 17 τῷ om P | τολμήματι L
 18 διαπορευόμενος Re Anim 21 στήθεσι BL 22 αὖ delere
 vult aut in πάνν mutare Re

περὶ σοφίαν διατρίβουσι μέλλων δείξειν τὰ Ἀθήνηθεν
 ἀγωνίσματα νεανίσκος εὐλαβής τε καὶ τοιούτων ἄθλων
 ἄγρευστος εἰκότως ἐδείκναινε. 28. δεόμενος δὴ συμμάχου
 τε καὶ φίλου παραστησομένου τε καὶ θαρρυνούντος
 ἐγγύθεν οὐκ ἔμελλε [τοῦτον] δὴ τὸν τοιοῦτον ζητήσιν 5
 ὄντος ἐμοῦ, καὶ εἰπόντος δὴ τό τε αὐτοῦ πάθος ὅτου
 τε χρήζοι, πρὸς μὲν τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος, οἶμαι, κατώ-
 κνου, ἐνίκα δὲ ὅμως ἢ φιλία τὸν ὄκνον, καὶ ἅμα ἐνε-
 νόουν, ὥς εἴ του φαινομένην ἐν συνουσίαις ἐπιδεής,
 ἐκ τῆς αὐθις ἐπὶ ταῦτα πορείας | ἀπολογήσομαι. R 23
 29. τουτὶ μὲν με ἐπὶ τὸ ξεῦγος ἀνεβίβαξεν, Ἐρμοῦ δὲ 11
 εὐνοία καὶ Μουσῶν ἀπὸ Πλαταιῶν ἀρξάμενοι χρή-
 σθαι οἷς εἶχομεν ἐπαινούμενοί τε καὶ μακαριζόμενοι
 τῶν τε Ἀθηνῶν εὐεργέται προσαγορευόμενοι διὰ παν-
 τὸς ἔχωροῦμεν ἄστεος, καὶ οὐδὲ ὅστις εἰώθει τοῖς διὰ 15
 Μακεδονίας ἰοῦσιν ἐπιτιθέμενος ἐκταράττειν ἀνὴρ Μα-
 κεδῶν ἐτάραξεν· ἐπέθετο μὲν γάρ, ἀπῆλθε δὲ ὁ ποιεῖν
 εἰώθει, πεπονθώς. 30. τούτων οὐδὲν φανυλότερα τὰν
 τῇ Κωνσταντινουπόλει πολλῶν ἀπανταχόθεν παιδεία
 διαφερόντων ἐκείσε μετοικούντων, οἳ ἐπῆνουν τε ἡμᾶς 20
 καὶ ἐπῆνουντο. διαβάντες δὲ τοῦ Πόντου τὸν ἀνχένα,
 καθ' ὃν πάλαι ποτὲ τὴν Ἰῶ λόγος ἐν εἶδει βοός, ἐλ-

1 διατρίβουσιν L 2 εὐγενής V 3 συμμάχων L 4 θαρ-
 ρυνούντος scripsi e L auctore Re θαρρύνοντος reliqui libri et
 edd 5 τοῦτον cancellavi auctore Re 6 καὶ om V | ἐαντοῦ
 PBVL αὐτοῦ Ferr Mor 7 χρήζοι ACPB χρήζῃ V χρήζει
 L | τῆς ὁδοῦ τὸ] τὸ τῆς ὁδοῦ B | κατώκνου Ferr in marg Mor
 10 ἀπολογήσομαι scripsi ἀπολογησόμενος ACPBV ἀπολογησά-
 μενος L ἀποληψόμενος Ferr in marg Mor 11 ἀνεβίβασεν L
 15 ἄστεως Mor Re | οὐδεις B 16 ἀνὴρ om L 19 κων-
 σταντινὸν πόλει L 22 post βοός verbum διανήξασθαι vel
 simile excidisse putat Re

θόντες τε διὰ Χαλκηδόνος διὰ τε Ἀστανίας τρίτης τε
 ἐτέρας πόλεως μικρᾶς μὲν ἐκ μεγάλης τῆς πρίν, ἐχού-
 σης δέ τι παντὸς μεγέθους μεῖζον, γέροντα γλώττης
 ἡδονῇ τῷ Νέστορι παρισυόμενον καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο
 5 διὰ τοῦτο καλούμενον μᾶλλον ἢ ὅπερ ὁ πατήρ τε αὐτῶ
 καὶ ἡ μήτηρ ἔθεντο, ἐνταῦθα ξενίων τυχών, (τοῦ Κρι-
 σπίνου δὲ ἄρα κηδεστῆς οὗτός ἦν, ἐρχομαί τε εἰς τὴν
 Ἡρακλέους, ἣν ἐκτίσεν ἐκεῖνος τοῦ τῶν κάτω θεῶν
 R 24 κρατήσας κυνός, | καὶ τὴν ἀνάβασιν εἶδον. 31. τε-
 10 τελεσμένων δὴ τῷ Κρισπίνῳ πάντων ὑπὲρ ὧν με
 ἀφῖκτο λαβών, πάλιν τε ἦν ἀναστρέφων ἐν τῇ τοῦ
 Κωνσταντίνου πόλει καὶ καταβάς εἰς λιμένα τὸν μέ-
 γαν ἐγὼ μὲν, ὅστις Ἀθήναζε πλέοι, περιῶν ἐπυνθα-
 νόμην, λαβόμενος δέ μου τοῦ ἱματίου τῶν τις διδα-
 15 σκάλων, ἴστε αὐτόν, Νικοκλέα λέγω τὸν Λακεδαιμόνιον,
 οὗτός με ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτόν, οὐ τοῦτόν σε, ἔφη,
 δεῖ πλεῦσαι τὸν πλοῦν, ἀλλ' ἕτερον. καὶ τίνα ἄν,
 ἔφην, ἕτερον ὁ τῶν Ἀθηνῶν γλιχόμενος ἢ τοῦτον
 πλέοι; ὅτι, ὦ μακάριε, παρ' ἡμῖν σε, ἔφη, μένοντα χορῇ
 20 κυβερνήσαι τῶν πολλῶν τουτωνὺ καὶ εὐδαιμόνων τοὺς
 παῖδας. ἔα δὴ τὴν ναῦν καὶ ἐμοὶ πέλειθαι καὶ μήτε
 σπαντὸν μήτε ἡμᾶς ἀδίκει μηδὲ ἀγαθὰ πολλὰ τε καὶ
 μεγάλα προσιόντα φεῦγε μηδ' ἄρχειν ἐξὸν ἀρξόμενος

1 Bithynium (Claudiopolis) (Strab. XII p. 565. Paus. VIII 9, 7. Perrot, Exploration de la Galat. I p. 42 sq.)? cf. Themist. or. XXVII p. 332 d sq. 8 Pompon. Mel. I 19. Dion. Per. 788 sq. 15 Ep. 721. 1137. 1429^b. Socr. h. eccl. III 1 p. 167 B

1 δὲ L 2 πόλεως — 4 παρισυόμενον praemissis verbis ἡλ-
 θομεν διὰ citat Plan fol 21 5 διὰ τοῦτο] διατοῦτο B „fortasse
 delenda“ Iacobs Achill. T. 803 6 ξενίων L 9 ἰδὼν τετελ.
 Mor ad Liban. Προσφ. Ἰουλ. ed. Paris. 1610 p. 24 12 τῇ κωνσταν-
 τινουπόλει B 20 τῶν πολλῶν om B 23 φεύγειν L | μηδὲ L

πλέε· ταυτηνὶ δὲ ἐγὼ σοι παραδώσω τὴν βασιλείαν
 αὐριον, τετταράκοντα νέους, τὰ πρῶτα τῶν τῆδε· ἡ
 κρηπὶς δὲ εἰ καταβληθείη, πολὺν τὸν ὄλβον ἐπιρροέοντα
 ὄψει. καὶ διηγείτο, ἃ Βημαρχίῳ τῷ σοφιστῇ τελέσειεν
 ἡ πόλις. ἐδείτο δέ μου καταπολεμήσαι δι' ἐμοῦ βού- 5
 λόμενος ἀνθρώπιον ἐκ Κυζίκου μιᾶρόν τε καὶ ἀχάρι-
 στον, δι' ἐκείνου μὲν τῆς πόλεως μετασχόν, κριοῦ δὲ
 τροφεία κατὰ τὴν παροιμίαν ἐκτίνον. 32. ἐγὼ δὲ οὕτω
 μὲν ἔφην ποιήσειν καὶ οὐκ ἀπειθήσειν, λαθῶν δὲ ὥχό- 9
 μην | πλέων. τοῦ δὲ Αἰγαίου κινήθεντος τῶν τε ναυ- R 25
 τῶν οὐδὲν εἰδέναι τοῦ πελάγους λεγόντων στάς ἐγὼ
 παρὰ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενον εὐχο-
 μαί Νηρεῖ τε καὶ ταῖς Νηρέως κόραις, νύξ δὲ ἦν, ἐν
 ἧ τὰ δεινὰ ταῦτα παρῆν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος διὰ νεφῶν
 προσβάλλων τὴν θάλασσαν, σημείον μὲν ἀργιωτέρων 15
 πνευμάτων, καὶ τὰς τρίχας ἅπαντες ἐτίλλομεν, ἦν δὲ
 ἄρα τι τῶν εὐχῶν ἔργον, καὶ πάντα τὰ λυπούντα ὀξέως
 ἐλέλυτο θεῶν θαλαττίων ἡμερούντων τὴν θάλατταν.
 33. ἔπλεον δὲ μένειν ὑποσχόμενος οὐ ψεύστης οὐδ'
 ἀπατεῶν τις ὢν οὐδὲ τῷ παρακρούεσθαι τερπόμενος, 20
 ἀλλὰ ὄρκον ἐμπεδῶν, ἐφ' ᾧ τὴν Ἀθήνηθεν ἐπεποιήμην
 ἔξοδον, ἐπάνοδον ἔχοντα· οὐκ οὐκ ἐδόκει μοι χρηστὸν

4 p. 103, 5. Suidas s. v. Βημαρχίος 7 Menand. fr. com.
 att. IV 333 p. 304 M. III 905 p. 237 K. cf. ep. 222 et 716

2 ἦτοι τοὺς πρῶτους τῶν τῆδε V

1 ταύτην L 2 ταπρῶτα B 4 τῷ σοφιστῇ om L
 13 ταῖς ν' Νηρέως MSchmidt Philol. XVI 233 | δὲ scripsi τς
 libri et edd | ἦν, ἐν ἧ τὰ] ἦδη ἦν α B 19 post ὑποσχό-
 μενος Ferr in marg „C. R. τῷ νικοκλεῖ“, unde τῷ Νικοκλεῖ in
 textum Morelli irrepit. Cf. p. 68. 21 ἐμπεδώσων MSchmidt
 Philol. X 614

ἔσεσθαι τῇ ἐπιτηδεύσει προοίμιον ἢ ἐπιορκία. διὰ
ταῦτα ἔπλεον. ἔλθων δὴ καὶ οὐκ ἐπιορκήσας ἐπ' ὀχή-
ματος δικύκλου χειμῶνος ἀρχομένου τῶν τῆς ὥρας
R 26 ἀνεχόμενος ἀνιαρῶν ἡλαννον, ὅπως αὐθις λόγῳ | προσ-
5 θείην ἔργον. 34. τούτου δὴ τοῦ νέων τε ἐπιστατεῖν <καὶ>
ἐν τοσοῦτοις ἔθνεσι [καὶ] τῆς τῶν λόγων ἀπεργασίας
οὐκ ὀλίγων δημιουργηθέντων καὶ ὅλως ὦν τοῦ
νῦν ἀπολέλανκα σχήματος ἐν ἐκείνῳ αἰτιατέον, τὴν
τῷ φίλῳ μὲν ἐν κοινωνίᾳ τῆς ἐξόδου δεδομένην
10 χάριν, τὸν ἑμὸν δὲ πρὸς τοὺς ἔξω τόπους ἀφελοῦ-
σαν φόβον. εἰ γὰρ αὖ μὴ τότε με ἐξήγαγεν ὁ δαί-
μων, ἐκράτει ἂν τὸ αἰεὶ δεῖν μένειν. 35. ἤδη μὲν καὶ
ἄλλον τινα ἀνθρώπων δι' ὁδοῦ τραχείας ἐπὶ γλυκὺ |
R 27 τέρεμα προήγαγεν ἢ θεός, ἀτὰρ οὖν καὶ ἐμὲ τότε. ὥς
15 γὰρ δὴ ἐνέβαλον εἰς τὴν ἀγοράν, ὁρῶ τινα Καππαδόκην
ἤκοντα ἐπὶ θρόνον βασιλέως πέμποντος, καὶ γὰρ ἐτύγ-
χανεν ἢ βουλῇ τὸν ἄνδρα ἡτηκῦα, ῥήτορα ἄκρον ἐξ
οἰμαί τινος ἀγῶνος ἐνὸς αἰτησαμένη. ὁ μὲν δὴ σεμνὸς
σεμνῶς εἰστήκει, γνούς δὲ ἐγὼ παρὰ του γέροντος,
20 ὅστις τε εἶναι καὶ ὅθεν καὶ ὅπως καὶ ἐφ' ὅτῳ παρείη,

3 ep. 672^b

4 αὐθις] δηλονότι εἰς τὴν Κωνσταντίνου V^t | λόγῳ] ὃ ὑπέ-
σχετο Νικολεῖ V^t 5 sq. οὐ διὰ πάντων ταῦτα V 8 αἴτιον
νομιστέον V^t 12 μέλλειν] ἐξιέναι δηλονότι V

5 τούτου B et e τοῦτο corr. P² et Re τοῦτο ACVL Ferr
Mor | τὸ V | νέοις V | τε om BV | ἐπιστατεῖν ex ἐπιστάτην corr.
m. rec. A 6 καὶ quod est in libris post ἐπιστατεῖν, post ἔθνεσι
transposui 7 ὦν] ἂν L ὦν ἂν Mor 11 αὐ] ἂν Re
12 μένειν Re Anim μέλλειν libri et edd 13 ἀνθρώπων L |
δι' ὁδοῦ τραχείας om B 14 ἀτὰρ ACPB (sed in hoc v era-
sum) Ferr Re 18 τινος ἀγῶνος ἐνὸς] ἐνὸς ἀγῶνος L 19 παρὰ
του e παρὰ τοῦ corr A et V^t παρὰ τοῦ L Ferr Mor 20 παρ-
εῖ ACP Re

πληγείς τὴν ψυχὴν τοῖς εἰρημένοις ἦεν παρ' ἐκείνων,
 ὅς μοι προὔξενήκει τὴν πόλιν, ὥς δὲ ἀνέμνησα τῶν
 λόγων, παῖς εἶ, ἔφη, μάλα παῖς, εἰ δὴ ὁπόσον ἐστὶ
 καιρὸς, οὐκ οἶσθα καὶ ταῦτα ἦκων εἰς Δελφοὺς. ὑπο-
 σχέσειον δὲ ἐκείνων, ἃς τῷ πλῶ κεκλήνης, αὐτόν τε 5
 σὲ μεμνήσθαι μάταιον ἕτερόν τε ἀναμνησκειν. πληγῇ
 ταύτῃ δευτέρῳ πληγείς | ἀπεχώρουν Ἀθηναίων τε ὁμοῦ R 28
 καὶ ἐλπίδος ἀμαρτῶν. 36. ἦν δὲ τις αὐτόθι Διονύ-
 σιος, ἀνὴρ Σικελιώτης, οὕτω μέγας τε καὶ δυνατὸς ἔκ
 τε τῶν ἐν δίκαις ἄθλων ἔκ τε τῶν ἐν ἀρχαῖς ἐπαίνων 10
 ἔκ τε φιλοξενίας ἔκ τε τοῦ ῥαδίως τὸν λυποῦντα ἐπι-
 κλύζειν, ὥστε ἐλυσιτέλει τῷ τὴν ἀρχὴν ἔχοντι χρῆσθαι
 Διονυσίῳ. οὗτος ὦν τε εἴην, εἰδὼς, ἡνίκά ἐπετροπένε
 Σύρους, τῷ τε Νικοκλεῖ τούτῳ τῶν πρὸς ἐμὲ πρότερον
 συνεφασάμενος λόγων ἔκειτο τηνικαῦτα ἀσθενῶν, ᾧ δὴ 15
 μάλιστα ἐβλάπτομην. ἐπεὶ δὲ ῥαῖσας τὸν ἅπαντα
 ἤκουσε λόγον καὶ ὥς χειμαζομένην, δυοῖν γὰρ ἓνα οὐκ
 εἶναι κρατεῖν, οὐδὲ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τὴν παροιμίαν
 λέγειν, ἑαυτῷ τοῦτ' ἔφη μελήσειν, μὴ χρῆναι δὲ ἀθυ-
 μεῖν ἐμέ, καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος προσέθηκεν, ὥς ὑπ' 20
 ἀνδρῶν οὐκ ἂν ποτε τρόπαιον ἀθυμούντων σταθελή.

37. Τρεπόμεθα δὴ πρὸς τὰ ἀγωνίσματα, καὶ ἔδει μὲν
 ἕτερον τὸν ταῦτα διηγούμενον εἶναι, | περὶ ἐτέρου R 29
 γὰρ ἂν ἕτερος ἀποκεκαλυμμένως διήει, λόγοι τε ὁπόσοι

13 CIL VI 1673. Cod. Theod. VIII 18, 4 18 Plat. Phaed.
 89 C. Zenob. V 49 20 Plat. Criti. 108 C 24 Isocr. de pace
 62 p. 171 e

2 ἀνέμνησε L 7 ταύτῃ scripsi e PBVL auctore Re
 ταῦτα AC edd | δευτέρῳ P | ἀπεχώρουν — 8 ἀμαρτῶν citat
 Plan fol 21 8 ἐλπίδων Plan 14 Σύρων Sievers l. l. 51 | τοῦ-
 των coni Re 18 γὰρ om C 22 ἔδει — 24 διήει citat Plan
 fol 21 | μὲν om Plan 23 ἂν om Plan 24 δίοι V Plan

παρ' ἐκάστου καὶ οὔτινες τὰς μορφάς, νικῶντάς τε καὶ νικωμένους, ὅστις τε ὁ τὴν πόλιν ἐφειλκυσμένος, καὶ ὥς οὐδὲν ἐλάττωμα εἰς τὸν στέφανον τὸ μὴ τῶν βασιλέως ἐσθίειν. τοῖς μὲν οὖν ἡ τροφή παρ' ἐκείνου
 5 πολλή, πατέρες δὲ ἡμᾶς τῶν φοιτητῶν ἔβοσκον ἄλλοι ἄλλους παρακαλοῦντες, καὶ ἐν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὑπὲρ τοὺς ὀγδοήκοντα ὁ χορὸς ἐπιρροῇ τε τῶν ἔξωθεν καὶ ταῖς τῶν ἔνδον ἀποστάσεσιν, οἷ τε ἐπτοημένοι περὶ τὰς τῶν ἱππῶν ἀμίλλας καὶ τὰ τῆς σκηνῆς θεάματα
 10 πρὸς τὰς ὑπὲρ τῶν λόγων μετερρυνήκεσαν σπουδὰς δόγματά τε ἐγράφετο παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἐπαγγέλλοντα τὴν ἐμὴν αὐτοῦ μονήν. ἦν γὰρ δὴ δέος, μὴ ἐν ἔξουσῃ τοῦ ἀπαλρεῖν ὦν μνησθείην τῆς ἐμαντοῦ.
 38. τῷ μὲν δὴ σοφιστὰ ἐπενθείτην, ὁ μὲν οὐδὲ ἀν-
 15 θήσας ἀρχὴν, ὁ δὲ ἀπηνθηκῶς· ὁ μὲν γὰρ οὐδὲ παρ-ῆλθεν εἰς τὸ δύνασθαι, ὁ δὲ ἐξεπεπτώκει. ἐπενθείτην μὲν οὖν καὶ τᾶλλα ἐλοιδορεῖσθην βίαιον, πλεονέκτην, ἀκόρεστον, οὐδαμοῦ στήναι δυνάμενον, τὰ
 19 τοιαῦτα ἀναισχυντοῦντες. οὐ γὰρ δὴ χειρῶν ἔργον
 R 30 ἦσαν οἱ ἀφιστάμενοι τῶν νέων, ἀλλ' ἕτερον | τὸ πείθον. ὥσπερ οὖν τοὺς καλοὺς οὐκ ἂν γράφαιτό

11 ἦτοι ζητοῦντα V

1 ἐκείνου B 4 τοῦ βασιλέως post ἐκείνου Ferr in marg Mor 7 ἐπιρροή BL 8 καὶ ταῖς in καὶ ταῖς corr in ras P² | τῶν inser C^p, in marg m. rec. A, om L | οἷ τε — 10 σπουδὰς citat Plan fol 21 9 καὶ — θεάματα om Plan | τὰς C sed s erasum | τῆς C sed η corr m | θαύματα L 13 ὦν ex ἂν corr C² 14 κακῶς ante ἐπενθείτην Ferr in marg Mor Re 15 τὴν ἀρχὴν V 17 τὰμὰ Sintenis coll. p. 33, 5; 86, 3; 109, 2 R μέλα? | ἐλοιδορεῖσθην scripsi cum Gasda ἐλοιδορεῖσθον libri et edd 20 οἱ om B | ἕτερόν τι τὸ L 21 ὥσπερ — 103, 3 ἐλέγξει citat Plan fol 21 | οὖν om Plan | οὐκ] οὐδέεις L

τις βιαίων, εἰ πολλοὶ σφῶν ἐρῶεν, οὕτως οὐδ' ἡ ἐν
λόγοις ὥρα τὸ τῆς μαγνήτιδος πράττουσα πονηρὸν ἂν
τὸν πατέρα τῆς ὥρας ἐλέγξει.

39. Οἰμώττουσι δὴ τοῖς ὧδε πεπραγμένοις ἔρχεται
Βημάρχιος σύμμαχος μηνὶ ἐβδόμῳ, μάλα δὴ τὸν Κων- 5
στάντιον ἥρηκώς ἀνὴρ καὶ τῶν περὶ ἐκείνον τοῦς
ἀμνητοῦς, ψόφῳ τε καὶ κτύπῳ παρανόμων δημάτων
δόξαν ἐπὶ λόγοις ῥωμαλέου λαβὼν φίλοις τε τοῖς ἀπ'
ἐκείνων | ἐτετείχιστο χρόνων, δεινοὶ γὰρ δὴ οἱ κύβοι R 31 (τῶν)
καὶ τὰ μέγρι μέθης συμπόσια φιλλας ἰσχυρὰς κεράσαι. 10
διέβη μὲν δὴ τὸν πορθμὸν κυδιόων τε καὶ ὑψοῦ
κάρη ἔχων κρότῳ τε ἐπηρμένος καὶ οἷς εἰργάσατο
χρήμασι, λόγον ἕνα μέγρι Νείλου δεικνύων τόν τε
ἐναντία τοῖς θεοῖς τεταγμένον ἐγκωμιάζων, αὐτὸς θύων
θεοῖς, διδάσκων τε καὶ διηγούμενος, οἷον αὐτῶ τὸν 15
νεῶν ἐρεῖραι Κωνσταντίος. διέβη μὲν δὴ μειδιῶν, ὥς
δὴ οὐδενὸς αὐτὸν ὑπομενοῦντος, ἀλλ' ἀμαχεὶ τὰ τε
αὐτοῦ κομιούμενος καὶ καταδύσων αὐτόν τε ἐμὲ καὶ
ὅ,τι ἐμοὶ συνέπνει. 40. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μηδεμίαν
ἐς αὐτὸν ἐπάνοδον γενέσθαι τῶν νέων ὠδύνα καὶ 20
ἐκέντει τὴν ψυχὴν· ἔπειτα ἐμοῦ λόγον εἰς σύλλογον
εἰσαγαρόντος παρών τε καὶ ἀκροώμενος οὐχ ὥς ἡδιστα
διετέθη, τῶν φίλων δέ οἱ παραινούντων βροντᾶν καὶ

11 Π. ζ 509. ο 266

1 τις om L | εἰ — ἐρῶεν om Plan | πολλὰ L 3 τῆς
ὥρας] τοῖς λόγοις Plan 4 Οἰμώττουσι — πεπραγμένοις citat
Thom. M. 268, 8 s. v. οἰμῶζω· Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐαυτοῦ
τύχης· οἰμώττουσι κτλ. 7 ψήφῳ B 8 ῥωμαλέον Ferr γρ.
ῥωμαλέαν Mor in marg | post τοῖς excidisse μικροῖς vel δυσσε-
βέσιν vel ἀθέοις putat Re probabiliter 18 αὐτοῦ AL ἐαυτοῦ
B 20 εἰς V | ὠδύνει (sic) — 21 ψυχὴν citat Plan fol 21

ἀποκρύπτειν λόγῳ λόγον γράψαντα περὶ ὧν περ ἐγώ,
 πάντως δ' ἂν με τῇ πρώτῃ κατασῶραι προσβολῇ, πλὴν
 R 32 εἰ μή|που τὴν δύναμιν ἣν εἶχεν ἀπολώλεκε, τοιοῦτοις
 ἀναπτρωθεῖς ῥήμασι μὴν ὕστερον ἤκε κομίζων λό-
 5 γον, ὃς ἐκείνον ᾧ προσεπολέμει, καὶ πρόσθεν ἐπαι-
 νούμενον θανμαστότερον ἀπέφηεν. 41. ἡττημένος
 δὴ τοῦτο οὐδ' ἂν θεοῦ προειπόντος ἐλπίσας ἤκεν
 ἀναμαχοῦμενος τὴν ἥτιαν τῷ τὸ πολὺ χρυσίον αὐτῷ
 πεποιηκότι λόγῳ, καὶ διεξιόντος αὐτοῦ κίονας δὴ
 10 τινας καὶ κυγκλίδας ὁδοὺς τε ὑπ' ἀλλήλων τεμνο-
 μένας ἐμπιπτούσας <τε> οὐκ οἶδ' ὅποι, βλέποντες εἰς
 ἀλλήλους οἱ καθήμενοι, συνεῖναι αὐτὸς ἕκαστος οὐκ
 ἔχων, νεύμασι τοὺς ἀφεστηκότας ἠρώτων, εἰ τὸ αὐτὸ
 πάθοιεν, καὶ ταῦτ' οὗτο τοῖς ἄλλοις ἐγὼ παθὼν
 15 σαφηνείας δόξαν οἷς ἐθορύβουν ἐπειρώμην περιάπτειν
 R 33 τῷ λόγῳ, χαριζόμενος | τῇ φάλαγγι. 42. δευτέρῳ δὴ
 τοῦτῳ τρώσας αὐτὸν λόγῳ λόγον ἐμὸν ἔτερον φανήναι
 διακωλύει τὸν ἄρχοντα πείσας οἱ χαρίσασθαι τὸ μὴ
 ἀφικέσθαι μοι. ἦν δὲ ἐκεῖνος οἷος καὶ πεισθῆναι τῷ.
 20 τῆς τοῖνυν πόλεως τοσούτῳ μειζόνως τὰμὰ ἐλομένης,
 ὅσῳ περ μᾶλλον ἐώρα τῶν δικαίων ἀποστερούμενον,

2 κατασῶραι scripsi auctore Re Anim. cf. 96, 1; 101, 17;
 105, 7; 116, 12 κατασῶραι libri et Re κατασῶρας Ferr Mor
 3 μὴ inser man. ant. A | ἀπολώλεκεν APC, sed in hoc v
 del. | τοιοῦτοις — 8 ἥτιαν citat Plan fol 21 4 ἤκε — 7 ἐλπί-
 σας om Plan | κομίζων τὸν λόγον L 6 ἀπέφηεν θανμαστότερον
 L 7 ποτε post θεοῦ V, post προειπόντος L 9 διεξιόντος
 e διεξιόντας corr C² 10 κυγκλίδας supra κυκλίδας B²
 11 ἐμπιπτούσας conī Re | τε inserui 13 ἀφεστηκότας supra
 ἀφεστηκότας V² num παρεστηκότας, ut 85, 4? 17 αὐτὸν ex
 αὐτὸν corr V² αὐτὸν AL 18 δ L οἱ χαρίσασθαι in χαρί-
 σασθαι οἱ corr C² 19 ἐφίεσθαι Gasda | μοι supra με V²
 με BL et in ras P⁵ ἐν ἄλλω: μοι P² in marg cf. I 384, 18 R
 et p. 142, 16 | προσθεῖναι L

εἶδεν ὁ γενναῖος ἐκείνος καὶ πρὸς τῷ Νικοστράτῳ τοῦ
 Ἰσοκράτους καταφρονῶν, ὅτι λόγοις μὲν οὐκ ἂν ἔτι
 παρέλθοι λόγους οὐ μᾶλλον γε ἢ ποσὶ πόδας τοὺς
 ἐμούς | τοῖς ἑαυτοῦ, μία δὲ ἀπαλλαγὴ κυρία, εἰ μηκέτ' R 34
 εἴην. 43. εἰ μὲν δὴ φαρμάκῳ οἶός τ' ἦν ἀπενεργεῖν, 5
 ἐπὶ τὸ ἔκπωμα ἤκεν ἄν, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχων γοήτων
 ἡττήσθαι περιῶν ἐτραγῶδει· ξυνεῖναι με γὰρ ἀνδρὶ
 τυραννοῦντι τῶν ἄστρον, δι' ὧν ἐκείνον τὸν μὲν εὐ,
 τὸν δὲ κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπων, ὥσπερ τοὺς ἐν ταῖς
 δυναστεῖαις διὰ τῶν δορυφόρων· τούτου δὲ εἶναι τὸν 10
 ἔλεγχον ἐν τοῦ βιβλογράφου ταῖς πλευραῖς, Κρητὸς
 τινος ἐπιεικοῦς πολλὰ τῇ δεξιᾷ καμόντος Ἀθήνησι τε
 καὶ πανταχοῦ. 44. γνούς δέ, ὥς μόνος μὲν ὑλακτῶν
 οὐδὲν περαινῶν, δέοι δὲ αὐτῷ καὶ συμμορίας, εὐ-
 ρίσκει πόνου χωρὶς τοὺς συλληψομένους πρὸς τοῖς 15
 σοφισταῖς τοὺς ἀμφὶ τοὺς ποιητάς. ἐποίει δὲ αὐτῷ
 τοὺς συνεργοὺς λύπη τε καὶ φόβος καὶ φθόνος· τοὺς
 μὲν σοφιστάς πάντα, τοὺς ἄλλους δὲ τὸ φθονεῖν.
 χρῶνται δὴ καιρῷ τῇ τοῦ δήμου μανίᾳ, ἣν ὁ μὲν
 ἄρχων τραυματίας φεύγων τῷ Περινηθίῳ σώζεται τελ- 20
 χει, συλλαβόντες δὲ τοὺς συκοφαντουμένους | οἱ συν- R 35
 ωμόται καθείρξαντες εἶχον ἀθάνατον ἔσεσθαι τῇν

1 Prov. Bodl. 364. Coisl. 124. Suidas s. v. ἐγὼ ποιήσω πάντα
 κατὰ Νικοστρατον. Anthol. Pal. X 48, 4. 11 Cf. Eunap. vit.
 § 6 19 or. LX t. III 304, 19 R

2 μὲν ἔτι οὐκ ἂν B 4 ἑαυτοῦ corr. e σεαυτοῦ C² 8 δι'
 — 9 ἀνθρώπων om L 11 βιβλογράφου reposui e libris et
 Ferr, ut constanter βιβλιογράφου Mor Re 12 post καμόντος
 rasura duarum vel trium litterarum in A 14 οὐδὲν ἂν VL
 Re οὐκ ἂν Mor | περαινῶν Ferr 16 αὐτῷ scripsi e VL αὐτὸ A
 (in quo post ὁ rasura unius litterae) CPB 17 τοὺς συνεργοὺς
 inserui e VL 20 τῷ τῶν Περινηθίων Ferr in marg Mor Re

στάσιν οιδόμενοι. 45. ὥς δὲ οἱ μὲν ἑαυτῶν ἐγένοντο
οἱ παραφρονησαντες, ὁ δὲ ἄρχων ἐπανήκεν, ὁ δεσμός
δὲ ἦν παρὰ τοὺς νόμους, ὁ μὲν, ὥς ἐμοὶ τε καὶ τοῖς
νόμοις ἐμελλε βοηθήσειν αὐρίον καὶ ὥς οὐ σμικρὰν
5 λήψοιτο δίκην, παρεδήλου, τῶν δὲ ἐν τρώμῳ τε κατα-
στάντων καὶ ἀλλήλους αἰτιωμένων, οἷα ἐβούλευσας, ὦ
δαῖμον. περὶ μέσας νύκτας ἐξέβαλες τῆς ἀρχῆς τὸν
Ἀλέξανδρον καὶ παρέδωκας ἅμα ἡμέρᾳ Λιμενίῳ τὸ
ἄστυ, συνωμότῃ μὲν οὐκ ἂν φαίην, ἀνωμότῳ δὲ καὶ
10 τὰ αὐτὰ βουλομένῳ· θεὸς μὲν γὰρ ἤθελεν εἶναι δο-
κεῖν, ἐγὼ δὲ αὐτὸν οὐδὲ σπονδαῖον ἐνόμιζον ἄνθρω-
πον, ὃ γε ἦν ἡ σπουδὴ γελασθῆναι. 46. οὗτος πρὸ
τῆς ἀρχῆς ἐν ἀγορᾷ καθήμενος ἤτησε παρὰ τῆς Τύχης
εἰς τοσοῦτον τὴν ἀρχήν, ἐν ὅσῳ γένοιτ' ἂν αὐτῷ
15 κτείνειν ἐμέ. λαβόντος οὖν τὸ δικάζειν ἔμενον ὁ ταῦτα
εἰδὼς ἐγὼ πιστεύων εἶναι τι τάληθές, τοῦ γραφομένου
δὲ οὐκ ὄντος νοῦν γε ἔχων. τῶν ὁμωμοκότων οἱ μὲν
ἐπαινοῦντες ἐκείνον λύσιν ἐμικνεύοντο τοῖς δεδεμένοις,
ὥς οὐκ ἂν ἐκεῖνον παραβάντος τὸν περὶ ταῦτα νόμον,
20 ὁ δὲ πρὸ τοῦ νόμου τοὺς κολακεύοντας αἰδούμενος οὐ
διώκοντα ὄρῳ, οὐ φεύγοντα καλέσας ἀρχὴν ἐποιεῖτο
τῆς κρίσεως τοῦ ταλαιπώρου τὴν βάσανον, ἐν ᾗ πρῶ-
τον ἤκουσα βασανιστὰς ἀπειπεῖν. 47. πρῶτον δὴ τοὺς
R 36 ὀδόντας καὶ | τοῦ γε δευτέρου σώματος ἀποκρουσθεῖς
25 ἀξιώματι πῦρ ἡπείλει τῷ κατατετμημένῳ φάσκων οὐ
λήξειν πρὸ τῶν αὐτῷ φίλων ῥημάτων. καὶ ἅμα ἐμοὶ

23 ἦτοι θυμούμενος V

1 μὲν <ἐν> ἑαυτῶν Cobet Misc. 146 4 μικρὰν VL 5 τε
om V 9 καὶ delendum? 15 δεκάζειν L 17 γε om L |
ἐχόντων L 23 τοὺς βασανιστὰς conl Re 26 αὐτῷ scripsi
cum L αὐτῷ reliqui libri et edd

διὰ τοῦ παρέδρου παρήγει πρὸς κέντρα μὴ λακτίζειν,
 ἀλλ' ἀπελθεῖν, εἰ μὴ θανατῶν. ἔδοξέ μοι πολλὰς
 ἀποπληξίας εἶναι τὴν ἄλλως ἀποθανεῖν καὶ ταῦτα ἐπὶ
 νίκη τῇ διὰ τῆς βασιάνου. 48. προσπαρεκάλει δέ με
 καὶ τὸ χεῖρονος ἄμεινον ἀντιλήψεσθαι χωρίον, τὴν 5
 Νικομήδους πόλιν, λόγων τροφὸν τῆς τρυφῇ βαρυνό-
 μένης. ὁ δὲ κἀκείνην ἔκλειέ μοι γράμμασιν, οὐ μὴν
 εἰς ἅπαν· ἦκον γὰρ ἐκεῖσε διὰ τῆς Λιονύσου. Νικαίας
 γὰρ οἱ οἰκήτορες ἐπειδὴ ἥσθοντο τὴν ἔξοδον, πρεσβε-
 αὶς παρ' ἐαυτοὺς ἐκάλουν ἅπασιν ἐπαλνοῖς ἐν ψηφί- 10
 σμασι χρώμενοι. προσκυνήσας δὲ τὸν Λιονύσον εἰπό-
 μην καὶ αὐθις ὦν ἐν νέοις τε καὶ λόγοις ψηφίσμα-
 σιν ἐτέροις ἐπὶ τὴν τῆς Δήμητρος ἡγόμην τοῦ τῶν
 Βιθυνῶν ἄρχοντος δεηθεῖσι χαριζομένου. 49. ἐδέοντο
 δὲ οὐκ ἀπορίᾳ σοφιστοῦ· πολίτης γὰρ δὴ ἦν τις σφίσι 15
 τῶν ἐπαινουμένων, ὁ δὲ λόγων μὲν οὐκ ἀπείρωσ εἶχε,
 θυμῷ δ' ἐδούλευε καὶ ποτε τὴν βουλὴν ἅπασαν δοῦ- R 37
 λους τῶν αὐτοῦ πατέρων ἐτόλμησε προσεῖπεῖν. τοῖς
 δὲ ὑπὲρ δίκης βουλευομένοις καὶ ὅτῳ χρὴ τὸν ὕβρι-
 στήν μετελθεῖν, ἀθανάτῳ τις εἶπε κακῶ, ὥς τῶν γε 20
 ἄλλων οὐ μακρῶν ἐσομένων· ἐρομένων δέ, τί τοῦτο
 εἶη τὸ ἀθάνατον αὐτῷ κακόν, ἐμέ τε ἔφη καὶ τοὺς

1 Aesch. Ag. 1624 8 Ep. 819. Dio Chr. or. XXXIX
 p. 158 R. (Cf. Catal. of greek coins in the British Museum,
 (Pontus) Bithynia, Nicaea 2. 35. 44. 147. 154)

13 Τὴν Νικομήδειαν λέγει· ἐνταῦθα γὰρ διαφερόντως ἐτι-
 μάτο τὰ τῆς Δήμητρος P²

7 με B 8 εἰς ἅπαν V 9 οἱ om L 11 δὲ B 15 τις
 ἦν Ferr in marg Mor Re 17 δὲ BV 18 αὐτοῦ ACPBL et
 edd 20 τίς B | εἶπε ex εἶπεν corr C^p 21 μακρὰν L

ἀπ' ἐμοῦ τοῖς ἀντιτέχνουις μόχθους. 50. ἐδεδλεῖν μὲν οὖν, μὴ με ἐντυχῶν δάκη, φυλαξάμενος δὲ λέγων σιγῶντα ἐτρεψάμην ὅντα μὲν οὐδὲ πρότερον ταχύν, ὀργῇ δὲ βραδύτερος ἐγεγόνει. τῷ δὲ ἄρα κρείττον ἦν, 5 ἐπειδὴ ἀφικόμην, σιγᾶν ἢ λέγειν οὐχ ὥς οὐ καλὰ ὑφαίνοντι, δεῖ γὰρ τό γε ἀληθὲς τιμᾶν, ἀλλ' αὐτῷ φόβους τινὰς ἐντεκῶν, ὥς δὴ γοητεύοιτο, τοῖς δόγμασι τὴν μνήμην ἐξέπληττε καὶ ἀπῆει πᾶν μὲν δρῶν, πᾶν δὲ φθειγγόμενος, ὥστε ὑπ' ἀλλήλοις κρύπτεσθαι τῶν 10 διαλυθέντων πολλούς, μὴ ζέων ἔτι προσπεσῶν τῷ διασπᾶσαι.

R 38 51. | Τοῦτον ἐγὼ τὸν χρόνον, ἔστι δὲ ἔτη πέντε, τοῦ παντὸς ὃν βεβίωκα, ταυτὶ δὲ σχεδὸν ἐξήκοντα, ἕα ἢ ἄνθος προσειπῶν οὐδ' ἂν οὕτως εἴην συμμέτρως 15 προσειρηκῶς· ἔχω μὲν γὰρ καὶ ἕτερα πέντε καὶ πάλιν ἕτερα τοσαῦτα ἐπαινέσαι, τὸ νικᾶν δὲ τούτων ἔστι τῶν ὑπὸ τῇ Δήμητρει, νικῶντων τοῖς ἅπασιν, ὕγεια σώματος, εὐθυμία ψυχῆς, ἐπιδείξων πυκνότητι, τοῖς

8 Thuc. II 87, 3

2 Ἦτοι κατὰ προσδοκίαν ἐμὴν ὁμιλήσας· συντυγχάνει δὲ τῷ δεῖν ἐπὶ τοῦ παρὰ προσδοκίαν ἐρεῖς· ἦτοι μὴ προγονοὺς συνήντησέ τῳ V 10 τῶν συλλόγων τῶν ἀκροαμένων V^s

1 τοῦ ἀντιτέχνου Wyttenb 6 τιμᾶν τό γε ἀληθὲς V τὰ-
ληθὲς λέγειν B τιμᾶν] εἰπεῖν Ferr in marg Mor | αὐτῷ V
αὐτῷ BL 7 litteris ἐν vocis ἐντεκῶν des. A fol 18^v. quae
sequuntur usque ad 113, 9 τῆς γυναικὸς uno folio amisso per-
ierunt ἐκτεκῶν Ferr Mor | γοητεύοντι B 8 ἐξέπληττε τε καὶ
B 10 προσπεσῶν τῳ scripsi e BV, ut, coniecierant Re Wyt-
tenb Cobet Mnem. N. S. III 248 προσπεσῶν τῷ C (prius σ ab-
reptum) PL 11 διασπᾶσαι scripsi praeunte Cobeto l. l. qui
διασπᾶσαιτο coniecit διαρπᾶσαι libri διαρπᾶσαιμι Re Anim
13 ταύτῃ L 14 προειπῶν L | οὕτως ἂν VL 17 ἅπασιν
B | ὕγεια V

ἐν ἐκάστῃ πηδήμασιν, ὀρμαθοῖς νέων, ἐπιδόσει νέων, νυκτερινοῖς πόνοις, μεθήμερινοῖς ἰδρωσιν, τιμαῖς, εὐνοίᾳ, φίλτρῳ. 52. τῶν δ' εἴ τις ἤρετο ὄντινόν, ὅτῳ μεγίστῳ καλλωπίζοιτο ἢ πόλιν, τὰς ἐμὰς ἦν ἐν αὐτῇ διατριβὰς ἀκούσαι. ἐκείνη γὰρ αὖ ἢ πρὸς τοσοῦτον ἤκουσα με- 5 γέθους τε καὶ κάλλους τῶν τε ἄλλων ἀγαθῶν, ὅσα γῆ τε καὶ θάλασσα δίδωσιν, οὐδενὸς ἂν ἐν μνήμῃ μεγαλαυχίας πρὸ τῶν ἐμῶν ἐμνημόνευσεν, ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν | τῆς πλησίον πόλεως τοῦτο R 39 ἀντεξῆγεν, ὥς ἡ μὲν εὐθηνοίτο θεάτρων ἡδοναῖς, 10 αὐτὴ δὲ φορᾶ παιδείας καὶ ὥς ἡ μὲν οὐδὲ φυλάξαι παρὸν εἰδέη καλόν, αὐτὴ δὲ καὶ ἀπὸν κτήσασθαι. 53. ἐγὼ δὲ ἐφάκειν ἀνδρὶ κατακεκλιμένῳ πρὸς πηγαῖς τε διαφανῶν ὑδάτων καὶ ὑπὸ δένδρων παντοίας ὑπερ- αἰωρούντων χάριτας, ἐστεφανωμένῳ τε καὶ συνεχῶς 15 εὐωχουμένῳ κατὰ τὸν Αἰγύπτιον ἐκείνον, ὃς ἐσοφίσατο μακρὸν αὐτῷ τὸν βραχὺν γενέσθαι χρόνον. ἐποίει δέ μοι τὰς ἡδονὰς οὐ τὸ ἐσθλεῖν καὶ πλνῆν, τὸ δὲ τὰ τῶν λόγων εὖ καὶ καλῶς χωρεῖν καὶ τὸ τὰς Ἀθήνας τῆς Βιθυνίας καταβοᾶν, ὥσπερ γεωργοὶ γεωργῶν ῥύακος 20 ἀρχαίου κωλυθέντος ἢ πρότερον ῥεῖν. οὕτω τὸν ἐκείσε

1 Plat. Ion. 536 A 10 Dem. de fals. leg. p. 413, 9
16 Μυκερίνον Her. II 133 20 Cf. Hermog. de inv. II 2 (Rh.
gr. III 83 sq. W)

3 τῶν] fortasse praeferendum πολιτῶν 4 τὰς ἐν αὐτῇ ἂν
ἐμὰς B | ἦν scripsi ἂν libri et edd 5 ἀκούσαι V 8 ἐμνη-
μόνευεν L 9 τοῦτ' V 10 ἡ in εὐθηνοίτο in ras C^r εὐθηνοίτο
P 11 δὲ om L 12 αὐτῇ V 13 κατακεκλιμένῳ CPB Ferr
κατακεκρυμμένῳ L Mor 14 τε inserui e BVL 17 μακρὸν
e μακρὸν corr C^s | αὐτῷ scripsi αὐτῷ libri et edd 18 τὰ
om L 21 ἀρχαίου] ἐτέρου Ferr

δρόμον τῶν νέων παλαιόν τε καὶ ἐξ ὅσουπερ ἐμπορία
 λόγων, ἥδε ἔστησέ τε ἡ γῆ παρ' αὐτῇ καὶ ἔπεισε μὴ
 πόρρωθεν πονηρὰ λαμβάνειν ἐξὸν ἐγγυθὲν ἀμείνω.
 54. καὶ μὴν ὃ γε ἀνὴρ ἐκείνος ὁ Ἡρακλεώτης σωροὺς
 5 ἐφ' ἀμάξης ἦκεν ἄγων βιβλίων, ποιῶν με οἷς ἐβουλόμην
 R 40 πλούσιον· ἐπεὶ εἰ γῆν τε καὶ | ὀλκάδας καὶ συνοικίας
 ἐδίδου, δοκῶ μοι τὸν ἄνθρωπον ἂν ἐπαινέσας αὐτὸν
 κελεύσαι ἔχειν. οἷόν τι καὶ πρὸς ἐκείνον ἐπολήσα τὸν
 ἐπὶ δεῖπνόν τε ἅμα καὶ αὐτὴν τὴν θυγατέρα καλοῦντα
 10 μόνην ἐν μεγάλοις αὐτῷ τρεφομένην χρήμασι, τὴν μὲν
 γνώμην ἐπαινέσας, κελεύσας δὲ ζητεῖν νυμφίον, ὥς
 ἔμοιγε οὔσης ἀντὶ γυναικὸς τῆς τέχνης. 55. περὶ
 ἣν οὕτω τὴν ἔνθεον ἐμεμήνει μανίαν ἡ Νικομήδους
 πόλις, ὥστε ἤδη με καὶ ταῖς θερμαῖς κολυμβήθραις
 15 τὰν τῷ διδασκαλεῶ ποιεῖν καὶ μηδὲ ταῦτα ἔξω τοῦ
 νόμου τοῖς ιδιώταις εἶναι δοκεῖν. οὕτως ἡμῖν ἅπαντα
 ἡ πόλις καθειστήκει μουσεῖον· οἱ γε καὶ τοὺς προλό-
 γους παραλαμβάνοντες, τᾶλλα ἐκβάλλοντες ἄσματα,
 ἄδοντες πανταχοῦ διετέλουν. 56. ἡ μεγίστη δὲ τῶν
 20 εἰς εὐφροσύνην ἀφορμὴ τὸ σαφεῖς κεκτῆσθαι φίλους,
 ὧν οὐδὲν ὅ,τι οὐ λείπεσθαι τῶν δοκούντων ἀγαθῶν
 ὁ Εὐριπίδης φησὶν, εἰδώς, ὅτι οὗτοι οἱ σαφεῖς οὐκ

4 Κρισπίνος p. 96, 7
 26. ep. 487

22 Eur. Or. 1155 sq. cf. IV 861,

18 ἦτοι ἀπορρίπτοντες V

1 ὅσου L 2 αὐτῇ L 5 μὲν L 6 εἰ ex εἰς corr C
 9 ἐμέ τε ἅμα Gasda 10 αὐτῷ Mor Re | τῆς μὲν γνώμης V
 et Gasda 12 ἐμοί γε PBV 14 καὶ CP Mor Re 15 τ' ἂν
 CPV Mor Re | μηδ' ἐνταῦθα Re Anim 19 δὴ libri Ferr et
 γε Mor in marg 20 κε in κεκτῆσθαι in ras P⁴ 21 δι
 οὔν L ὁτιοῦν Mor

οὐσίας μόνον ἀποσταίειν ἂν ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδείων,
ἀλλὰ καὶ ἀποθάνοιεν, ὧν δὴ γενέσθαι καὶ τὸν τῆς
Θέτιδος υἱόν, ὃς ἐπρίατο τῆς ψυχῆς τὴν ὑπὲρ τοῦ
Πατρόκλου δίκην. ταύτης οὐδέν τι νωθροτέρας ἐν-
ταῦθα ἐκτησάμην φιλίας. 57.² ὧν εἰ τὴν Ἀρίστεινέτου | 5
φαλὴν ὑπερφέρειν φιλίαν, οὐδένα ἂν νεμεσῆσαι μοι R 41
δοκῶ τῶν τιθεμένων δευτέρων· ὅ μοι καὶ ἡ μήτηρ
καὶ εἰ τῷ ἄλλῳ λύπην ἐνεποίουν ἀπὼν, εἰκότως ἂν
ἐγκαλοῖ. ἐκεῖνος γὰρ δὴ καὶ τὰ τοῦ κείνου τρόπου
φάρμακα τῶν γλυκέων τούτων ἐφάνη γλυκύτερα. 10

58. Καίτοι τίς φιλομήτωρ μᾶλλον ἐμοῦ; τεκμηρίω δὲ
μεγάλῳ τοῦτο ἀποδεικνύσθω. γῆν οὐσάν μοι πατροφάν
ἀπέδοτο, ὃ δὲ ἐωνημένος ἐπ' Ἰταλίας πορευόμενος
δείσας, μὴ παρακαλέσας ὕστερον τὴν συμμαχίαν τῶν
νόμων ἢ ζώσης τῆς μητρὸς ἢ οἰχομένης ἐπιστρατεύσω 15
τῇ πράσει, λύειν ἤδη ταύτην ἢ βεβαιοῦν ἔδειτο. ἡρόμην
οὖν, εἰ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς πεπραμένοις εἶην, ὥς οὐδὲ
τούτῳ μαχούμενος· καὶ ὃς τὸ βιβλίον προὔτεινεν, ὥς
προσλάβοι ταυτησὶ τῆς χειρὸς γράμματα, καὶ ἡ μὲν
ἐγραψεν, ὃ δὲ οἷς ἐώρα διηπίσται. 59. δεινὰ δὴ δο- 20

2 Π. σ 90 sq.

2 ἐπαποθάνοιεν MSchmidt Philol. X 614 | δεῖ L 4 τοι
L | νωθροτέραν V 5 φιλίαν V 7 ὅ μοι uncis inclusit eius-
que loco scholion quod est in B et Ferr in marg τῷ Ἀρισται-
νέτῳ ἂν αἰτιάσαιτό τις δικαίως, φησί, τοῦ ἀπεῖναι ἐμὲ καὶ μη-
τρὸς καὶ τῶν ἐπιτηδείων. ἡ ἐκεῖνον γὰρ, φησι, φίλια τούτων
οὕσα ἰσχυροτέρα λήθην ἐκείνων ἐνέβαλε τῇ ἐμῇ ψυχῇ, ut ipse
ait, e codice Romano in textu posuit Mor, expulerunt Valesius
ad Ammian. Marc. XVII 7, 6 et Re ὧ] ὅ V 8 ἐνεποίει L
13 μήτηρ ante ἀπέδοτο Ferr in marg, uncis inclusit Mor, reti-
nendum censuit Re | Ἰταλίαν VL 17 πεπραμένοις L
19 προσλάβη V sed oi supra η r 20 δεινὰ δὲ δὴ L

R 42 κῶν ἐμαυτῷ | δρᾶν, εἰ τὴν οὕτω στεργομένην μὴ
 συνῶν γηροτροφοίην, ὅποτε ἀκούοιμι φθεγγομένου τοῦ
 φίλου, δεσμὸς τοῦτο ἦν, ὥστε καὶ ἡνίκα δεῦρ' ἐπανήειν,
 ἐπὶ μόναις ταῖς παρ' ἐκείνου τοῦτο ἐπράττετο ἀνάγκαις
 5 ἀπειλοῦντος ἥ μὴν χεῖρῳ με, εἰ τούτῳ ἀτιμάσαιμι τὸ
 δίκαιον, νομίζειν.

60. Πλείοσι τολύνην καὶ μελίσσιν ἀγαθοῖς τὰ δυσ-
 χειρότερα ἠφάνιζεν ἢ Τύχη, καὶ ἡ λύπη μικρὰ διὰ
 τὸ πλῆθος ἦν τῶν ἡδονῶν, μᾶλλον δὲ οὐδὲν τοσοῦτον,
 10 ὁπόσον καὶ ἀνιᾶσαι δύνασθαι, ὥσπερ αὖ καὶ τοῖς ἀρι-
 στεύουσιν ἂ πλῆττονται κοῦφα διὰ μέγεθος ὧν δρῶσι.
 λεγέσθω οὖν καὶ τὰ χεῖρῳ· τῇδε γὰρ ἂν καθαρώτερον
 φανεῖν τὰ βελτίω δεικνυμένων τῶν ὑπ' αὐτῶν νεני-
 κημένων.

15 61. Ὁ μὲν δὴ παῖς ἄνηβος ἐλπίσιν ἀπατηθεὶς ὑπὸ
 τῶν οὕς ἀναπεύθουσιν ἀποκτινύντων πεντακοσίους
 τε καὶ χιλίους ὑφελόμενος στατήρας ᾤχετο, ὥς εἰκός,
 ἀποθανούμενος μέλλοντός μοι δέξεσθαι τοῦ ἄρχοντος
 R 43 λόγον, καὶ | ἐπεδεικνύμην κινούμενος τὰ εἰωθότα τῶν
 20 ἀκροατῶν τῇ κλοπῇ τεταραγμένων, ὥστε εἶναι μοι δι-
 πλοῦν τὸ θαῦμα, τὸ μὲν ὥς λέγειν ἐπισταμένῳ, τὸ δὲ
 ὥς τὰ τοιαῦτα φέρειν· καὶ τρίτον γε ἕτερον προσεγε-
 γόνει διωθουμένου μου τὸν ἡθροισμένον ἐκ τῶν πό-

1 ἐμαυτὸν L 2 γηροτροφοίην corr. in γηρωτροφοίην L² |
 ὅποι' L ἄλλ' ὅποτε Re Anim ὅποτε δὲ Gasda 3 δεῦρο
 CP Mor Re 5 ἢ Ferr ἢ MorRe | μὴ Ferr | τούτῳ scripsi
 τοῦτο libri et edd 7 Πλείοσι τολύνην L in marg | δυσχερέ-
 στατα B Mor Re 9 οὐδὲ Gasda 10 ἀνιᾶσαι supra ἀνιᾶ-
 σθαι Par (Gasda I 16) et coni Re ἀνιᾶσθαι reliqui libri et
 edd 12 λεγέσθω — χεῖρῳ om B 15 Ὁ ὥς L | μὲν ἐμὸς
 δὴ Ferr in marg Mor

λεων ἄργυρον παριόντα τὸν ἐξεληλυθότα χρυσὸν θε-
ραπεύειν περρωμένων τοῖς παρὰ σφῶν τὴν βλάβην.

62. Ταυτὶ μὲν ἀφείσθω τὴν ζημίαν ἔχοντα ἐν χρή-
μασιν, ἃ δὴ διαπτύσειεν ἂν ἀνὴρ ἐλεύθερος. ἀλλ'
ἐνόσει μὲν ἢ γυνὴ τῷ σοφιστῇ τὰς φρένας, ὁ δὲ οὐ 5
βουλόμενος ταῦτ' εἶναι τῆς τοῦ σώματος πονηρίας ἐπ'
ἐμέ τε ἦγε τὴν αἰτίαν καὶ κακοῖς ἐπόμενος παραδείγ-
μασι βιβλιογράφον καὶ αὐτὸς εἴλκε καὶ οἰχομένης δὴ
τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ τάφου μετὰ δακρύων εἰς τὸ
δικαστήριον ἐλθὼν κατήγορος μὲν κατὰ τοὺς νόμους 10
οὐδὲ οὕτως γίνεται, τοσοῦτον δὲ εὖρε, τὸ δεῖσαι τὸν
ἀνθρώπον. 63. ἐπὶ τούτοις τὸ | πρῶγμα ἀνέστραπτο R 44
τοῦ μὲν φεύγοντος τὴν κρίσιν, ἐμοῦ δὲ ἐπαναγκάζον-
τος. ὁ δικαστῆς δὲ ἄρα ἐρέλα, εἰ περὶ γυναικᾶ ἐγὼ
παρὰ νῆλυσκον τὸν θάνατον ὑπερβάς τὸν σοφιστήν, 15
ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀθλητῆς κτείνειν ἔχων τὸν ἀντίπαλον
τούτῳ μὲν ἡρνεῖτο συμπλέκεσθαι καὶ διέσωζε, τὴν τε-
κοῦσαν δὲ αὐτὸν ἤρπαζε διὰ δαιμόνων. τῷ μὲν δὴ
ἔργον ἦν φεύγειν, ὁ δικαστῆς δὲ, οὐδὲ γὰρ ἀνίην,
εἰλκέ τε διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπηνάγκαζεν ἢ λαβεῖν 20
ἢ δοῦναι δίκην, τὸν γὰρ αὖ νόμον οὐκ ἔαν κεναῖς
αἰτίαις ὑβρίζειν. ὁ δὲ πεσὼν ἰκέτευε μὴ ἄτιμος ἀπελ-

1 ὃν παῖς ἐκείνος ὑφαιρησάμενος ὄχετο post χρυσὸν Ferr
in marg Mor expunxit Re 4 ὃν in διαπτύσειεν ἂν in ras
C^f ἂν om B 6 σωτηρίας L 7 τε om V 8 βιβλιογρά-
φον edd 9 ἀπὸ τοῦ denuo incipit A fol 19 τοῦ om B
11 γίνεσθαι L | εὖρετο, δεῖσαι Re Anim εὖρετο, ἔδῃσε conl idem
in edit. 12 ἀνέστραπτο L Ferr in marg Mor Re 14 δεῖ|
τε Re 15 ἂν in παρὰ νῆλυσκον suprapos. C², η in ras P²
ἀνῆλυσκον Ferr παρέπεμπον Ferr in marg Mor 17 ἡρνεῖτο
corr ex ἡρεῖτο Cⁿ et Par (Gasda I 16) ἡρεῖτο A ἡρεῖτο
PVL Re ἡρεῖτο B Ferr Mor | διέσωζε AC 19 ἀνίειν V
ἀνίειν L 21 αὖ delendum censet Re

θεῖν μηδὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ πένθους ἐκείνα νο-
 μισθῆναι. 64. ἔλεεῖ τὸν σοφιστὴν ὁ δικαστής, καὶ οὐκ
 ἔμεψάμην τὸν οἶκτον· ἐμοὶ γὰρ εἴη τὸν ἐχθρὸν εἰς
 R 45 συγγνώμην καταφεύγοντα ἰδεῖν καὶ | οὐδὲν ἂν ἐτέρας
 5 δέοι δίκης, καὶ δὴ καὶ φίλον εἶναι βουλόμενον οὐκ
 ἀτιμάσω· ὅστις δὲ αἰσχυρόμενον τὸν ἡμαρτηκότα ὀρῶν
 προσαπολέσαι βούλοιτ' ἂν, θηριώδης τε οὗτος καὶ οὐκ
 αἰσθανόμενος, ὥς ἀνθρώπῳ γε ὄντι γένουιτ' ἂν ποτε
 ἴσως εἰς τὴν τῶν ὁμοίων χρεῖαν πεσεῖν. ἀλλ' οὐχ οἱ
 10 Βιθυνοὶ πρὸς ἐκείνον οὕτως, ἀλλ' ὁ μὲν ἀπαντῶν
 ἐξετρέπετ' αὐτόν, τῷ δὲ πρόνοια μὴ ἀπαντῆσαι, τὸ δὲ
 μὴ κεκολλάσθαι τοῖς προσήκουσι τὸν ὕβριστὴν ἤδη
 τινά τι καὶ ἀπορρίψαι εἰς τὸν ἐψηφισμένον καίτοι
 σφόδρα ἀγαπώμενον ἠνάγκασε. 65. πιεζόμενος δὴ
 15 πολλαχόθεν καὶ οὐκ ἀποχρώντων οἱ τῶν λόγων ἄλλως
 τε καὶ τοῦ τρόπου προσδιαβεβλημένου τρέπεται ἐπ'
 ὤνῃ τῶν νέων, χρημάτων οὐ φειδόμενος πολλῶν οἱ
 προσιόντων ἐκ γῆς· οἱ δὲ δέχονται μὲν τὸ διδόμενον,
 19 σφᾶς δὲ αὐτοὺς οὐ προϊένται, ἀλλ' εἰς μέσον τε τὸ
 R 46 ἀπόρρητον | ἤγετο καὶ γέλως διὰ τῆς πόλεως ἐχώρει,
 οἷα μὲν ἐμεμηχάνητο, οἷα δὲ ἤλπισεν, οἷα δὲ ἐπεπόν-

1 αὐτοῦ libri et edd 3 post γὰρ rasura 2 litterarum in
 A num γὰρ ἀρκεῖ? 4 καταφυγόντα L 7 βούλοιτο ACPBL
 edd 9 ἴσως] οὗτος B | ἐμπεσεῖν L | οὐχὶ Βιθυνοὶ B 10 ὁ —
 11 πρόνοια] οἱ μὲν γὰρ τῶν Βιθυνῶν ἐξετρέποντο αὐτὸν ἀπαν-
 τῶντα, οἱ δὲ προνοοῦντο Ferr in marg quae in textum recepit
 Mor cancellis inclusa aequae ac quae addidit: μὴ ἀπαντῆσαι
 αὐτῷ ἤδη δὲ καὶ τις ἠναγκάσθη ὕβρισαι καὶ τὸν ψηφισάμενον
 αὐτόν μηδὲν παθεῖν· καίτοι πολλὰ ἀγαπώμενον· τοσοῦτο [φησὶν]
 ἐμισεῖτο ὑπὸ πάντων Βιθυνῶν ὁ σοφιστὴς ἐκείνος expunxit om-
 nia Re 11 αὐτόν scripsi coll. Dem. fals. leg. § 225 p. 411,
 12 οὗτος ἐκτρέπεται με νῦν ἀπαντῶν ἂν libri et edd 13 ἀπορ-
 ρίψαιεν τὸν L 14 ἠνάγκασεν A ἠνάγκασας L 18 προσ-
 ιόντων L et Re προσόντων reliqui libri Ferr Mor

θει. 66. ὥς δὲ αὐτῷ μόνος Βιθυνῶν συνελάμβανε
 ἀνὴρ εἰς ὅτι ὀρμήσειεν ἀπαύστῳ φιλονεικίᾳ χρώμενος
 φήσας ἐν τῷ περὶ τουτωνὶ τῶν δώρων λόγῳ τε καὶ
 ἐλέγχῳ καὶ γέλῳι μὴδὲ τὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὄνομα
 σεσιγῆσθαι ὥς δὴ τοῦ τε ἔργου κεκοινωνηκυίας τῶν 5
 τε ἀνηλωμένων, ἐπὶ ξεῦρος ὀρικὸν ἀναβὰς ἤλαυνεν
 ἐπὶ Καππαδοκίας παρὰ ἄρχοντα φίλον εἰδότα χάριτι
 βλάψαι νόμον, νέω δὲ ἄρα τῷδε πάντα ἀλλήλοιν Ἀθή-
 νησι κεχαρισμένῳ διὰ τέλους ἔμελλον τοῦτο ποιεῖν.
 ὁ δὲ παρασκευῆς τε αὐτὸν τῆς πρὸς τὸν Περσικὸν πό- 10
 λεμον ὃς τότε ἦν, ἐτέρων τε προμηθείας οὐ μέλουσ
 ἀξίων μένειν ἀναγκαζόντων πάντα τὰ μέγιστα μικρὰ
 ἡγησάμενος ἀναστὰς ἐφέρετο γυμνῷ τῷ ξίφει προ-
 πέμψας στρατιώτην, ᾧ χρῆν με εἰς Νίκαιαν ἐπεσθαι
 τῶν νέων ἄγοντα ἐπὶ τοὺς ὅτι μὴ σφᾶς αὐτοὺς ἀπέ- 15
 δοντο, ἡδικηκότας. 67. Νικομηδεῖς μὲν οὖν ἡμᾶς ἔτι
 ζώντας ἐπένθουν, ὥσπερ οὖς εἰς τὸν Λαβύρινθον ἐπε-
 που Ἀθηναῖοι. σωτήρ δὲ ἄρα ἡμῖν | ἔμελλε τῆς Τύχης R 47
 βουλομένης Ἡρακλῆς ὁ Διὸς ἔσεσθαι καὶ προὔδηλον
 γε, ὃ ποιήσει καὶ ὥς σβέσει τὴν πυρὰν, ὀνειράτι· πυρὰν 20
 γὰρ δὴ μεγάλην ἐν μέσῃ τῇ Νικαίᾳ τῶν τινα Ἀντι-
 σθένους μιμητῶν ἐδόκουν ἐφρίζοντα σβεννύειν καὶ
 εἶναι κρείττον τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα. θαρσῶν δὴ τοῖς

7 p. 116, 15 21 p. 116, 11 17 Plut. Thes. 17.

2 ἀνὴρ — χρώμενος citat Plan fol 21 5 ε in κεκοινων-
 ηκυίας in ras C² 7 post παρὰ rasura duarum litterarum
 in A 8 νέων Re | τῷδε L 9 διατέλους BV 11 ἐτέρω
 L 12 ἀξίων L 13 γυμνὸς B 16 α in ἡδικηκότας in
 ras C² | Νικομηδεῖς — 18 Ἀθηναῖοι citat Plan fol 21 | Νικο-
 μηδεῖς] ἐκεῖνοι Plan | ἡμᾶς om L 18 ἡμῖν ἄρα B 20 ποιή-
 σοι V | σβέσοι V 21 γὰρ] μὲν L | ν in νικαία in ras P²

8*

τε ἀπὸ τῆς ἀληθείας τῇ τε ἐπαγγελίᾳ τῆς ἐπικουρίας
 ἤειν· οἱ συνήγοροι δὲ ἡμῖν μέχρι Αἴβου μὲν ἦκον,
 αὐτοῦ δὲ καταδύντες ἀπεσκόπουν, ὅπῃ τὸ πρᾶγμα πε-
 σεῖται, καὶ ἀναφανέντες ἐπὶ τῷ τέλει συνέχαιρον, ὥσπερ
 5 οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοῖς
 Ἀθηναίοις. 68. ἦν δὲ ἔρα κάκεινο Ἡρακλέους τὸ
 ἔργον, ὃς καὶ ἡμῖν τὸ νέφος ἀπέωσεν· ἦδον μὲν γὰρ
 ἀλεκτρούνες καὶ ἐκήρυττον οἱ κήρυκες, ἐκρούετο δὲ ἡ
 9 θύρα καὶ ὅτῳ μέλει τῶν τοιούτων, ἐβόα καταβαλνεν.
 R 48 ἐκαθήμεθ' οὖν ἐν μυροπωλείῳ | τινὶ τὸν καιρὸν ἀνα-
 μένοντες Ἀλκιμὸς τε καὶ ἐγὼ (τὸν Ἀλκιμον τοῦτον
 θεοῦ τινος ἔγωγε παῖδα ἡγοῦμαι γεγονέναι, μὴ γὰρ
 ἂν ἐξ ἀνδρὸς φῦναι τοιοῦτον). σμικρὸν δὴ πρὸ μεσημ-
 βρίας οὐδενὶ κόσμῳ κεκραγῶς ὁ συκοφάντης ἔστειχεν
 15 ἡμιμυανῆς κεκρατῆσθαι τῇ βαφῇ καὶ Φιλάργιον λέγων,
 ἡμῖν γε οὐ συνετὰ λέγων. 69. καὶ αὐτίκα ὁ δικαστὴς
 ἐξήκει, καὶ φαιδρὸς ἐωρῶμεν τοὺς φίλους ὥς δὴ ἐπ'
 ἀγαθῷ τῷ, τουτὶ δὲ ὅ,τι τε ἦν ὅτῳ τε τρόπῳ συμβάν,

5 Her. VI 120 7 Il. ο 668

4 ἦτοι μετὰ τὸ τέλος V 5 παρ' αὐτὴν γὰρ τὴν μάχην
 (αὐτῇ γὰρ τῇ μάχῃ P²B) κληθέντες τότε μὲν οὐχ ἦκον διὰ τὴν
 πανσέληνον (δ. τ. π. om B), ὕστερον δὲ συνηθόμενοι Ἀθηναίοις
 τῆς νίκης (τῇ νίκῃ P²), ἧς καὶ Ἡρακλῆς μετὰ τοῦ Πανὸς γέγονεν
 αἴτιος P²B

2 ο prius in συνήγοροι in ras C² 3 ὅπῃ A ὅποι B
 Ferr 10 ἐκαθήμεθα CP Mor Re | μυροπωλείῳ AP Ferr
 μυροβολίῳ C 12 θεοῦ — 13 τοιοῦτον citat Plan fol 21 θεοῦ
 παῖδα τινὸς ἔγωγε Plan | ἔγωγε om VL 13 ἂν om Plan |
 ἀνθρώπου Plan | μικρὸν VL 15 κεκρατῆσθαι — 16 συνετὰ
 λέγων citat Thomas Mag. s. v. ἀσύνετος p. 28, 8 παρὰ Αἰβανίῳ
 ἐν τῷ περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης· κεκρ. κτλ., cuius verba non sine
 mendis in margine codicis B m² repetita sunt 15 λέγων corr
 B² in λόγων quod etiam schol. in marg e Thoma praebet

εἰδέναι οὐκ ἦν, πρὶν δὴ τις τῶν ἡμῶν εὖνων πόρρωθεν
 ἐσήμηνε τῇ χειρὶ τὸν πολέμιον πεφενγέναι, τῷ δικαστῇ
 γὰρ ἀνάγκην ἐξαίφνης τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ἐπιπε-
 σεῖν· ἐγνωκότι γὰρ ἐπὶ πρόδηλον εἰσάγειν σφαγὴν ἤκειν 4
 τινὰ ἄγγελον τῆς | Φιλίππου κινήσεως καὶ δεῖν ἤδη R 49
 θεῖν καὶ δέχεσθαι τοῖς ὄροις τὴν βλοσυρὰν ἀρχήν·
 καὶ τὸν δέσαντα εἰπεῖν ἀπολωλέναι τὸν καιρὸν τῇ
 χάριτι καὶ εἶναι τοῦ νόμου τὸ κράτος, δεῖν οὖν ἢ
 γροαφὴν ἀπενεργεῖν ἢ μὴ ἀγανακτεῖν ὑπὸ ἀνάγκης νι-
 κώμενον. διὰ ταῦτα ἐκείνον μεμνησθαι τῆς βαφῆς 10
 ὥς δὴ μεταπεπεισμένον. 70. καὶ ὁ μὲν ὃν θυμὸν
 κατέδωκεν ὥχετο οἰκαδε στένων, ὁ δὲ οἷς ἔδωκεν ἄν
 ἐρυθριῶν καλέσας ἐμὲ καὶ παρ' αὐτὸν καθίσας ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ τριβὼν τῇ χειρὶ τὸ πρόσωπον διασύρων
 τε τοὺς ὑπὲρ τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τοῦ φίλου λόγους | 15
 ἡξίου με πράως τε ἔχειν τῇ παρ' αὐτὸν ὁδῷ καὶ R 50
 μηδὲν οἶεσθαι τῶν πεπραγμένων πεπρᾶχθαι, φήσαντος
 δέ μου καὶ πρὸ τῶν αὐτοῦ λόγων ὥδε ἔχειν πίστιν
 ἀπῆτει τῶν εἰρημένων, εἶναι δὲ πίστιν, εἰ ποιησαμένην
 αὐτὸν ἀκροατὴν ἐν μέσοις Νικομηδεῦσι λόγου τινός. 20
 καίτοι ὅ γε Φίλιππος, ἔφη, καλεῖ, ταυτὶ δὲ ὅμως προ-
 τετιμῆσθαι. 71. νεύω καὶ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ἤμεν ἐν τῇ
 Νικομήδους καὶ εἰσῆγον τὴν ἐπίδειξιν. ἔπειτα ἡκέ

5 Gothofred. Prosopogr. cod. Theod. 378 11 II. ζ 202

1 πρὶν δὴ — 2 πεφενγέναι citat Plan fol 21 πρὶν δὴ] καὶ
 Plan πόρρωθεν om Plan 2 ἐσήμηνε L Plan 3 δήμου B
 4 εἰσάγειν ACPL Mor Re num ἐξάγειν? 6 ἐπὶ τοῖς ὄροις?
 9 ἀνάγκης supra ἀνάγκην L² 10 διαταῦτα BV | ἐκείνου L
 τὸν συκοφάντην Mor 12 ἔδρασαν ἀνερυθριῶν? 13 αὐτὸν
 Re αὐτὸν libri Ferr Mor 21 καὶ τότε ὁ τε L τε in γε corr
 A² | καλεῖν B 23 ἡκε ex ἡκεν corr C ἡκεν A

ποθεν, ὥσπερ πνεῦμα, ὁ συκοφάντης ἄγων τὸν ὑπόπτην
 ἐκείνου καὶ ἔφασκε δεῖν τὸν ἐκείνου φθάσαι λόγον,
 πρὶν ὑπὸ κρότου πολλοῦ καταληφθῆναι τὸν δικαστήν.
 ὁ μὲν οὖν ἤσχαλλεν, ἐγὼ δὲ συνεχώρουν. ὁ δὲ εἰσελ-
 5 θὼν ἦν αὐτὸς καίτοι γε λέγων ἐν πεντεκαίδεκα ἀνθρώ-
 R 51 ποῖς αὐτὸς δεηθεὶς τὴν ἐμὴν ἀπεῖναι | μερίδα. ὥς
 γὰρ εἶδε τὸ στάδιον, λίλιγγιάσας ἐξενήνεκτο τῆς μνήμης
 καὶ ἐβόα μηδὲ τότε πεπαῦσθαι τὸν γόητα ἐμέ· τοῦ δὲ
 ἀναγνώσας, εἰσελθεῖν γὰρ λόγον, οὐ μνή-
 10 μην κρινῶν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφη δύνασθαι τὸ
 αὐτῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιεῖν. ἀλλ' ὁ δεῖνα λαβὼν
 ἀναγνώσεται, δέξας τῶν ῥητόρων τὸν ἄριστον. ὁ δὲ
 ὥς τοῦτο ἤκουσε, ῥίψας τὸ βιβλίον ἀπῆει πιμπλὰς τὴν
 ἀγορὰν ἀνοήτων ῥημάτων. 72. τῆς δὲ ὑστεραίας ὁ μὲν
 15 ὄχλος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, τοῦ δὲ ἐγγὺς ἐγὼ τὴν φω-
 νὴν ἀνακινῶν τε καὶ ἀποπειρώμενος, ὁ δὲ ἄρχων
 περὶ ἔξοδον, ὁ δὲ αἰσχιστα ἀπηλλαχὼς ἐκείνος ἐξ
 ἀκροπόλεως ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦ μὲν ὠπλισμένος παρῆν,
 καὶ ἐμὲ μὲν αἱ θύραι ῥύονται τοῦ νεῶ τῆς Τύχης,
 20 οὐδὲρ καὶ ἐκαθήμην. τὸν ἄρχοντα δὲ καὶ πρὸ τῶν
 R 52 λόγων τῇ 'κείνου τόλμῃ κτῶμαι, καὶ σὺν | εὐνοίᾳ μὲν
 εἰσέρχεται, γενόμενος δὲ ἐραστῆς ἀνίσταται καὶ παρα-

1 post ἄγων rasura duarum vel trium litterarum in A
 3 καταληφθέντα L 5 ὁ αὐτὸς? | γε om BVL | voce ἀνθρώ-
 ποῖς in A fol 20 incipit manus saeculi XIII/XIV 9 κελεύ-
 σαντος scripsi e VL κελεύοντος ACPB edd 10 κρινῶν Gasda
 et Cobet Mnem. III 248 κρίνων libri edd | ὁ δὲ B 11 αὐτῶν
 L 12 τῶν e τὸν corr L² 16 ἀνακινῶν defendi potest coll.
 Plat. leg. IV 722 D οἷον τινες ἀνακινήσεις et Aristox. fr. rhythm.
 elem. p. 282 ed. Mor ἡ φωνὴ κινεῖται Harm. I § 26 p. 8 et 9
 (Johnson, Transactions of the American Philological Association
 XXX p. 42 sq. et Studies in honor of B. L. Gildersleeve, Balti-
 more 1902), sed fortasse praeferendum ἀσκήν 19 νεῶ] γε.
 βωμοῦ Mor in marg 20 καὶ om B 21 τῇ κείνου B

χρῆμα γράμμασι συγγενεῖς τε, οἷ αὐτῷ παρ' ἄλλοις
διέτριβον, φίλων τε παίδας εἰς ἐν τοῦτο διδασκαλεῖον
ἤθροιξε τῷ λόγῳ τε ὃν ἠκηκόει, συνῆν αἰτήσας τε καὶ
λαβών, τῷ συκοφάντῃ τε οἷαν οὐχ ἑτέραν ὀφείλειν
ἔλεγε χάριν γινῶναι δόντι ταῦτα, ἃ ἀγνοεῖν ζημία. 5

73. Ὡν λεγομένων τε καὶ πραττομένων φερομένης
τε εἰς ἐκείνους παρ' ὧν ἀπεληλύθειν, τῆς φήμης, οὐ
οὐχ ὅτι τὰ ἄσκη, ἀλλὰ καὶ τοὺς μικροτάτους τῶν
ἀργῶν ἀβάτους ῥοντό μοι ταῖς διαβολαῖς ἐργάζεσθαι,
τίς Τέλλος, τίνες Ἀργεῖοι νεανίσκοι διὰ τῶν περὶ τὴν 10
ἄμαξαν τῇ μητρὶ κεχαρισμένοι, τῇ σφῶν αὐτῶν τὴν
ἐμὴν εὐδαιμονίαν παρήσαν; ὥστε μοι δοκῶ καὶ τῆς
αἰτίας ἦν ἐπὶ τῇ γενέσει τούτων ἡτιασάμην | τὴν R 53
Τύχην, ἀφήσειν τὴν θεόν, εἵπερ ἐκ τῆς βασάνου ταῦτα.
οὐδὲ γὰρ Μέλανθος δῆπουθεν ἡτύχει φεύγων μέλλων 15
ἀντὶ τοῦ Μεσσήνῃν οἰκεῖν βασιλεύειν Ἀθηνῶν.

74. Ἡὑξημένης δὴ τῆς δόξης μυρίων τε ἡμᾶς ἐπαι-
νούντων στομάτων ὄντων τε τῶν καὶ τοῦτο λεγόντων,
ὥς συνείην ἀνθρώποις οὓς ἐξέβαλεν ἄν· κατὰ τὸν
Ἀρχιλόχου φονέα τοῖς χρησμοῖς ὁ Πύθιος, ἐπικειμένων 20

10 Her. I 30. 31. Luc. Char. 10 15 Her. V 65 20 Plut.
ser. num. vind. 17. Aristid. or. 46 t. II p. 380 D. Suid. s. v. Ἀρ-
χιλόχος (Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἔξιθι ναοῦ) cf. I 473,
11 R

1 γράμμασι inserui e V et γρ. Mor in marg γράμματι L
om ACPB | αὐτοῦ Mor | παρὰ ACB Ferr 7 τε delendum
censet Re, fortasse recte 8 μικροτάτους V 9 τὰς διαβολὰς
ACP Ferr τὰς διατριβὰς B | ἐργάσασθαι Mor Re num ἐργά-
σεσθαι? 13 ἡτias in ἡτiasάμην in ras C¹ 15 ei in ἡτύχει
in ras C² 16 μεσσήνῃν BL 17 δὲ BL 19 συνήειν VL
ἐξέβαλεν ex ἐξέβαλλεν corr L²

τε τῶν ἔξω τῆς αἰτίας τοῖς ἐν αὐτῇ γίνονται πρὸς
 τὸν ὑπαρχον ἰκετεῖαι τῆς ἐμῆς ἀποδόσεως περὶ ὥς δὲ
 ἀδικήσῃν τοὺς ὑποδεξαμένους ἔφην καὶ ἅμα ἐδεόμην
 4 μὴ με αὐθις ἐμβαλεῖν εἰς ἀηδὴ σιγῇν, ἀπελθὼν ὥς δὴ
 R 54 οὐκ ἐπαναγκάσω, | ἀνάγκη μεταφέρει μελῶν, βασι-
 λείοις γράμμασιν. 75. ἐγὼ μὲν δὴ τὴν τῶν αἰχμαλώ-
 των ἐλυπούμην λύπην, οἱ πατρίδα καὶ ἐλευθερίαν
 ἀποβαλόντες ἔρχονται ἐν ἀλλοτρίᾳ δουλεύοντες. καὶ
 ἐμὲ τοῖνυν κατελάμβανε τὸ τῶν μὲν ἡδίστων τε καὶ
 10 λυσιτελεστώτων στέρεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἀνιάσοντά τε καὶ
 ξημιάσοντα ἄγεσθαι· χορὴν γὰρ δὴ ἡ συμπίνειν τοῖς
 δυνατοῖς καὶ περὶ τραπέζας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς δια-
 τριβεῖν τὸ πλεόν ἢ ἐχθρόν τε κεκρίσθαι καὶ πολεμῆ-
 σθαι. ταυτὶ δὲ ὥς ἐναντιώτατα τοῖς τῆς ψυχῆς ἀγαθοῖς,
 15 πᾶς ἂν μοι συμφῆσαι μεθύσας τε αὐτὸς καὶ ἕτερον
 ἰδὼν τοῦτο πάσχοντα. 76. τὸ μὲν οὖν δεικνύναι λό-
 γους οὐδὲ ὥς κατέλυσα, καὶ συνήεσαν οἱ μὲν ἀκουσό-
 μενοι λόγων, οἱ πλείους δὲ θεασόμενοι κινούμενον,
 οἷα δὴ τὰ τῆς βουλῆς ἐκείνης ἐξ ὅπλων ἢ μονσεῖων
 20 τὸ πλεόν. τουτὶ μὲν οὖν οὐ παντάπασιν εἶχε κακῶς,
 χορὸς δὲ ὃν ἤλθον ἄγων, ὥς τάχιστα μοι διέρρει, τῶν
 μὲν ἡδοναῖς ῥοητευθέντων, οἷς δὲ αἱ γινῶμαι βελτίους,
 οὔτοι [δὲ] δέισαντες, οἷμαι, ὥς δὴ πεφυκότα νέων ψυ-
 χὰς διαφθείρειν τὸν τόπον οἱ μὲν εἰς Φοινίκην ἰστία

24 Od. ε 269

2 ὑπαρχον *ACPB* 3 α in ὑποδεξαμένους in ras *P*²
 5 ἀνάγκη μεταφέρειν *B* ἀνάγκη με μεταφέρει conl *Re* 8 ἀπέρ-
 χονται? | δουλεύοντες corr. e δουλεύοντες *L*² 10 τὰ] τοὺς *A*
 om *L* 11 γὰρ om *Mor* 13 τοπλέον *V* | κεκρίσθαι *AC*
 15 ε in αὐτὸς in ras *C*² 17 ὥς reposui e libris ὥς add
 20 τοπλέον *V* | ταυτὶ *Mor* 23 δὲ uncis inclusi | ψυχαῖς *B*

πετάσαντες, οἱ δὲ Ἀθήναζε ὄχοντο, ἐμοὶ δὲ τοῦνομα ἐλέλειπτο, ὥστε ἐδάκρυσεν ἄν τις, ὑπὲρ | ὀπόσων R 55 ὁμιλητῶν πρὸς ὀπόσῃν χιόνα παρταξαζόμενος ἐξήειν.

77. Περιήειν οὖν πενθοῦσιν εἰκώς, τοῖς τε παρ-
οῦσιν ἀχθόμενος τὰ τε ἀπόντα ποθῶν, καὶ μοι οὐτως 5
ἀκριβῶς ὁ τῶν Βιθυνῶν ἔρως ἐνῶκει μηδὲν ἕτερον
ἐπιτρέπων θανάσαι, ὥστε ἐπειδὴ θέρους ἦν, αὐθις
ἐκεῖσε ἐκομιζόμεν ἀφιέντος μὲν οὐδενός, ἀπειλούντων
δὲ πολλῶν, κρατοῦντος δὲ τοῦ θεοῦ. λοιμοῦ δὲ ἐλαύ-
νοντος τοὺς ἀνθρώπους μετασχὼν πως τοῦ κακοῦ καὶ 10
αὐτὸς παραινέσεσιν ἰατρῶν πάλιν ἦν, ἐξ ἧς ἐπεφεύγειν.
δευτέρου θέρους τὰντὰ καὶ ἐτόλμων καὶ ἡναγκάζομεν
λιμοῦ ποιοῦντος, ἃ πρότερον ὁ λοιμός. καὶ κατὰ ταύ-
την γε τὴν πορείαν ἐν Λιβύσση — σταθμὸς δὲ ἡ
Λιβύσσα τάφῳ τε καὶ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ κειμένου 15
κοσμούμενος — ἐνταῦθα ἐξ αἰθρίας τε ἀκριβοῦς καὶ
δριμυτάτης ἀκτίνος νέφη συνδραμόντα σκηπτὸν καὶ
ποιεῖ καὶ ἀποστέλλει, καὶ δὲ πρὸς θ' ὀρέων Διομή-
δεος ἦκε χαμάζε, καὶ ἐπεπόνθειν μὲν δὴ ὅσα εἰκὸς 19
ὑπὸ τοῦ τοιοῦδε | πυρός. 78. τοῦ δὲ χάριν ἐραστὴν R 56
πόλεως ἡδίκημένον ἀπεκώλυνεν ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἡ

9 ep. 495 14 Appian. Syr. 11. Cf. O Schwab Berl. Phil.
Woch. 1896 n. 52 18 Il. 9 134 (αὐτὸς ὁ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ)

2 ἰδὼν post τις inserendum censet Re, at cf. p. 130, 6
6 ἀκριτος M Schmidt Philol. X 615 11 ἐξῆς ἐπιφεύγειν L
12 τὰντὰ scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd 13 κατ'
αὐτήν V (et γρ. Patm in marg) κατὰ τὴν L 14 ἦν ante ἐν
inserit Gasda | ἐν] τὴν ἐν L | ἡ L 18 ὀρέων B et corr in
ὀρέων L² 19 χαμάζε Mor χαμάζε Re | ἐπεπόνθειν μὲν] ἐπε-
πόνθει μὲν L ἐπεπόνθειμεν V | δὴ in ras C² om PBVL Ferr
20 τοῦ om VL | τοιούτου Mor γρ. τοιοῦδε in marg 21 [τῆς
Βιθυνίας] πόλεως Mor | ἡδίκημένων L | ἀπεκώλυνεν V

Τύχη; τὸ πτώμα ἥδ' ἔδει γεννησόμενον, ὅφ' ᾧ με καὶ αὐτὸν
 κεισόμενον. λυποῦσα δὴ τοιαῦτα τὴν σωτηρίαν ἐπό-
 ριζε καὶ ἀποστεροῦσα τόπου τινὸς ἐχαρίζετο γῆρας,
 ἐπεὶ καὶ τὸ εἰς τὴν μερίστην με πόλιν αὐτῆς φέρουσα
 5 ἐμβαλεῖν οὐ κακοῦν ἐθέλουσα ἔπραττε, κακὸν δέ τι
 κἀνταῦθα ἰωμένη. 79. ὁρῶσα γὰρ αὖ τοὺς μὲν κα-
 κογηθεία, τοὺς δέ τινας καὶ ἀγνοίᾳ τὴν ἐκείθεν ἀνα-
 χώρησιν οὐχ ὅπερ ἦν, καλοῦντας, τιμωρίαν δὲ μετο-
 νομάζοντας καὶ ψῆφον τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐργαστηρίου
 10 πονηροῦ τινος ἐπήρειαν, εἶδεν, ὥς ἐνὶ μόνῳ τοῦτ' ἂν
 ἐξαλειφθεῖν τὸ αἰσχρόν, εἰ ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτῆς |
 R 57 θηραθεῖς ἐχοίμην ἐν ἅπασί τε οἷς ἔμπροσθεν εἶην
 νέων τέ (τινῶν ἐκεῖ) νύκτων περιεστηκότων θεάτρων τέ
 μοι πληρουμένων ὅφ' ἡλικίας ἀπάσης. 80. καίτοι καὶ
 15 πλεον τι τὰ τότε εἶχε· τῶν γὰρ δὴ ἀρχόντων ἀεὶ τοῦ
 δευτέρου τὸν πρότερον ταῖς εἰς ἐμὲ σπουδαῖς τε καὶ
 τιμαῖς παριόντος ὁ τέταρτος Φοίνιξ ἀνὴρ ὑπὸ Χαρίτων
 κυβερνώμενος δόγμα ἡμελημένον ἀνανεοῦται τῆς βου-
 λῆς, καὶ βασιλεὺς σννησθεῖς τῇ πόλει τοιαῦτα ψηφι-
 20 ζομένη μυρία με κατακοσμεῖ δωρεαῖς, ὧν αἱ μὲν

6 Cf. Eun. vit. § 6 9 Dem. adv. Pantaen. 39 p. 978, 6;
 adv. Boeot. 2 p. 995, 8; 1010, 24

2 κεισόμενον] ἥδ' ἔδει δηλονότι V

1 ἥδη L | αὐτὸν ἥδ' ἔδει κεισόμενον Re Anim 2 λυποῦσα L
 4 με om L | αὐτῆς ἡλθες φέρουσα L 6 αὖ om VL, can-
 cellare aut cum δὴ mutare vult Gasda 10 ἐπίνοιαν B
 11 post αὐτῆς inser. τῆς μεγάλης Mor, uncis inclusit Re 13 τι-
 νῶν, τῶν ἐκεῖ δυνατῶν, νύκτων Re num τῶν τιμῶν ἐκεῖ
 νύκτων? νύκτων inser m. ant. A 15 τί A | τότε V 19 συν-
 ησθεῖς om B 20 με om APB | κατακοσμεῖ] μετακοσμεῖ AB

ἀξίωσιν, αἱ δὲ πρόσοδον ἔφερον, ὥστε ἄνευ τῶν περὶ
 γῆν φροντίδων τὰ τῶν γεωργούντων ἔχειν. 81. ὃ δὲ
 δὴ τῶνδε μείζον ἔργον τῆς Τύχης, μᾶλλον δὲ ὅτου
 τις ἂν φήσειεν ἀνδρὶ δόξαν τὴν ἀπὸ λόγων οἶων περ 4
 ἡμεῖς, διώκοντι, μετὰ γὰρ τὴν | τῶν τυράννων κα- R 58
 τάλυσιν, ὦν τὸν μὲν λόγῳ, τὸν δὲ χειρὶ Κωνσταντίος
 ἔπαυσε, δωρεῖται μὲν τοὺς Ἑλληνας τῇ Στρατηγίου
 προδότητι κόσμον τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν ἐκείνου νο-
 μίζων ἐν ἀρχαῖς χρηστότητα. 82. ὃ δὲ οὐκ ἀπειρώς
 μὲν ἡμῶν ἔχων, εἰς πείραν δὲ τῶν Ἀθηνησιν ἐρχό- 10
 μενος καὶ τὰ μὲν δακρύων, τῶν δὲ οὐκ ἀμνημονῶν
 ἐπέπληξεν Ἀθηναίοις, εἰ ἀξιοῦντες διὰ κάλλη λόγων
 ἐκείσε ἅπαντας καταπλεῖν οὐκ ἐπεισάγουσι τῶν ὄντων
 σφίσιν ἀμείνω· ἀλλὰ σίτῳ μὲν ἐπεισάκτῳ χρώ-
 μενοι διδάσκαλοι τῶν περὶ τὸν σίτον αὐτοὶ 15
 καταστάντες ἅπασιν οὐδὲν ἡγείσθε δεινόν, εἰ
 δὲ περὶ τοὺς λόγους τοῦτο δράσετε, τὰ σεμνὰ
 ὑμῖν οἰχέσεται; ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰ πάντας ὑμῖν
 κατεχρύσουν τοὺς νεώς, μᾶλλον ἂν ἦν εὐεργέ-
 τής ἢ τοιαῦτα εἰσηγούμενος. 83. οἱ δὲ ἀλάι μὲν 20
 ἔφασαν καὶ αὐτοὶ ταυτὶ διανενοῆσθαι, | παθεῖν δὲ ὃ R 59

5 De Vetranione et Magnentio cf. Petr. Patric. fr. 16 (fr.
 hist. gr. IV 190) et Zonar. XIII 7—9 7 p. 134, 17. ep. 396
 14 Dem. cor. § 87 p. 254, 21. adv. Lept. 31 p. 466, 21

4 τίς AB 8 βασιλείας reposui e VL Mor πολιτείας
 ACPB Ferr Mor in marg Re 11 τὰ δὲ BL 13 ἐκείσε
 ἅπαντας] ἐκείσε ἅπαντες C ἅπαντας ἐκείσε V ἅπαντα ἐκείσε
 L 17 τοὺς om L 18 ἡμῖν APBL | signum interroga-
 tionis posui „aut οἰχέσεται sc. ἡγείσθε aut οὐ ταῦτὸ pro τοῦτο“
 Wyttenb „μὴ δράσετε vel ἐάσετε“ Gasda | ἡμῖν L 19 ἂν
 ἦν] ἦν ἂν VL 21 φ in ἔφασαν in rasura duarum littera-
 rum C²

πολλοὶ πολλάκις, αἰδοὶ βεβλάφθαι, προσλαβόντες δὲ
 νουθεσίαν βελτίους ἔσεσθαι. καὶ αὐτίκα τὸ μὲν ψή-
 φισμα ἐρέγραπτο· τοὺς σοφιστὰς δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς
 διήλλαττεν ὁ φόβος, καὶ πυκναὶ μὲν αἱ βουλαί, πολλοὶ
 5 δὲ οἱ δρόμοι, καὶ ἡ χρὴ τοῦπιὸν διενεργεῖν, ἐσκόπουν.
 τοῦτο οὐπω πρόσθεν Ἀθηναίους ἀκήκοα δράσαντας
 οὐδ' αὖ ἐτέρῳ τοιαῦτα εἰς δόξαν παρὰ τῆς Τύχης
 εὖρημένα. καίτοι καὶ πρότερόν ποτε λόγοι λόγων
 ἡττῶντο τῶν παρ' ἐτέροις οἱ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὅμως
 10 οὐ φαίνονται κεκληκότες ἐτέρωθεν ῥήτορα. 84. τουτὶ
 μὲν δὴ κεφάλαιον τῶν παρὰ τῆς δαίμονος ἀγαθῶν
 νομιστέον· εἰ γὰρ αὖ καὶ παρ' ἐτέρων κλητὸν Ἀθήνη-
 R 60 θεν ἐλθόντα νέων ἀρχὴν | κτήσασθαι μακαριστόν,
 πηλίκης εὐδαιμονίας τὸ Ἀθηναίους εἶναι τοὺς μετα-
 15 πεμπομένους; ἐγὼ δὲ ἥσθην μὲν (κατὰ τὸν Κρητὰ
 ἐκείνουν) ἐπὶ τὴν κατέχουσιν τὰ πράγματα τῶν λόγων
 νόσον καλούμενος, οὐ μὴν οὕτω γε ἐπιλήσμων τις ἦν,
 ὥστ' εἰρήνην τε καὶ ἀσφάλειαν ἐλπίζει μετὰ τοὺς
 20 πολέμους ἐκείνους οὓς ἐτύγγανον ἑωρακώς, ἐν οἷς
 τραύματα πόνον πολλοῖς ἱατροῖς παρασχόντα συνέβη.
 85. Ἦν οὖν δεινῆς ἡλιθιότητος τοὺς ἐπ' ἀλλήλους

15 Ἐπιμενίδην (Plat. leg. I 642 D. Diog. Laert. I 110)

5 τ in τουπιὸν in lacuna L² | μετενεργεῖν L et γρ. Mor
 in marg 6 οὐπω] ὅπερ L 7 εἰς δόξαν post εὖρημένα APB
 9 ἐαυτοῖς L 10 ἐτέρωθεν κεκληκότες VL 12 αὖ om VL |
 παρ' om PB | ἐτέρους V ἐτέρωθεν ACP (in quo ē m² in ra-
 sura trium litterarum) B Ferr 13 νέων γὰρ ἀρχὴν L 14 πη-
 λίκης scripsi e VL auctore Re („aut πηλίκον εἰς“) πηλίκον AC
 PB edd 15 τὸν τῆς παροιμίας post Κρητὰ B et supraser.
 P² 17 νῆσον PB | τίς BL 18 ὥστε L 19 πολλοὺς B
 20 πόνων L | ἱατροῖς inser A² 21 ἦν <ἄν> οὐν?

ὄπλα ἀναιρουμένους, οἷς ἰσχύς παραπλησία δι' ἴσου
 πᾶσι παραγενομένη τοῦ χρόνου, τὸν ἄρτι ἦκοντα τὰ
 σφῶν ἐλέγξοντα τούτους οἰεσθαι μετὰ θυσῶν τε καὶ
 αὐλῶν καὶ χορῶν ἐπιστήσειν ταῖς ἀγέλαις ταῖς αὐτῶν. 4
 ἦκουον δέ γε πρὸς οἷς ἐτεθεάμην | τῷ μὲν Ἀραβίῳ R 61
 λελουμένῳ τε καὶ ἐπ' ἄριστον ἰόντι δύο τινὲ μισθωτῶ
 βορβόρῳ κρύψαι τὸ πρόσωπον, Παφλαγόνας δὲ τρεῖς
 ἅπαντα ἀδελφούς, τὴν φύσιν, τὴν ἀμαθίαν, τὴν τόλ-
 μαν, τοῦ σώματος τὸ πάχος, τὸν Αἰγύπτιον ἀπὸ τῆς
 εὐνῆς ἀρπάσαντας ἐπὶ τὸ φρέαρ κομίσαντας ἐμβαλεῖν 10
 ἀπειλῆσαι καὶ μέλλειν, εἰ μὴ ὁμείται τὴν πόλιν ἐκλεί-
 ψειν, καὶ ἐξέλπειν, ὥστ' εἰς Μακεδονίαν ἦκων ἑτερόν
 τι ποιῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον.

86. Τούτοις ἐμαυτὸν κατεῖχον τοῖς λογισμοῖς. τῶν
 δὲ οὐκ ἀντεχόντων σοφιστῶν οὐκ ἂν οἴκοι με ταῦτά 15
 λεγόντων δυνηθῆναι, χαλεπὸν γὰρ εἶναι πόλιτος τυχεῖν
 ἐπαινέτου, οἷ γε, κἂν σὺν δόξῃ παρὰ σφᾶς ἀφίκηται
 τις, περιαιρεῖν τε ἐπιχειροῦσι καὶ πάσῃ τέχνῃ μικρὸν
 ποιεῖν, καὶ ταῦτα αὐτοὺς ληροῦντας ἐπιδείξαι βουλο- 19
 μένη ἢ Τύχῃ κινεῖ μὲν με πρὸς αἵτησιν μηνῶν | τεττά- R 62
 ρων, ἐφέντος δὲ βασιλέως καὶ πρὶν ἢ χειμῶνα ἄρχεσθαι
 δεῖν ἐπανήκειν εἰπόντος ὁρῶ μὲν ὁδοὺς τε καὶ πύλας
 τὰς ἐμοὶ φιλτάτας, ὁρῶ δὲ ἱερά τε καὶ στοάς, ὁρῶ δὲ

5 ep. 396 9 p. 94, 19

1 ἀναιρουμένους scripsi coll. I 162, 15 R αἰρουμένους ACP
 VL ἡρημένους B αἰρομένους coni Re 2 ηῖ in παραγενομένη
 in ras L² 3 τούτους οἰεσθαι ante τὸν ἄρτι — ἐλέγξοντα col-
 locanda censet Gasda | τε om L Mor Re 4 χορῶν] τυμπά-
 νων Mor Re | αὐτῶν Re αὐτῶν libri Ferr Mor 5 ἀραβίῳ
 L 6 τινὲς V | μισθῶ τῷ L 9 τοῦ σώματος τὸ πάχος ut
 glossenda delendum censet Gasda 12 ὥστε L 15 ἀντεχόντων
 C sed spir. et ν m. rec. (n) | με] μετὰ L | ταῦτα BL 16 de
 versu τυχεῖν πόλιτος χαλεπὸν ἐστ' ἐπαινέτου cogitat MSchmidt
 Philol. X 617 17 εἰ γε L et e coniectura Mor | ἀφίκηται C

τοιγῶν τῶν ἐμαντοῦ γῆρας, ὁρῶ δὲ μητρὸς πολιάν,
 ὁρῶ δὲ τὸν ἐκείνης ἀδελφὸν οὐπω ἀφηρημένον τὸ τοῦ
 πατρὸς ὄνομα, ὁρῶ δὲ ἀδελφόν τε πρεσβύτερον ἤδη
 πάππον κεκλημένον συμφοιτητῶν τε ἔθνη, τοὺς μὲν
 5 ἐν ἀρχαῖς φανέντας, τοὺς δὲ δικαζομένοις συμμάχους,
 φίλους τε πατρώους ὀλλγους γε ἐρωμένην τε πλήθει
 σοφῶν τὴν πόλιν, ὥστε ἡδόμην τε ὁμοῦ καὶ ἐδεοίκειν,
 τὸ μὲν, ὅτι τῆς τοσαύτης τε καὶ τοιαύτης πολίτης εἶην,
 τὸ δέ, ὅτι παγγάλεπόν ἐστιν οὕτω μεγάλην λαβεῖν.
 10 87. ἡ Τύχη δὴ κἀνταῦθα ἐβοήθει πρὸς τε τὰ πολλὰ-
 χόθεν ἐρωτήματα, (ἐν ἐργαστηρίοις δὲ τοῦτο ἦν γιγνώ-
 μενον) ἀπαντῶντι καὶ ἐπειδὴ δι' ἀγῶνος αὐτοῖς ποτε
 ἔδει τίς ποτε ἦν φανῆναι· πρῶτον μὲν γὰρ ἐδεήθησαν
 14 οὐδὲν τῶν σὺν θωπείᾳ συλλεξόντων ἕκαστον, ἀλλ'
 R 63 ἐξήκει | γενέσθαι δῆλον, ὡς ἐροίην. ἔπειτα οὐκ ἀνα-
 μέλναντες ἥλιον ἐνεπεπλήκυσαν τὸ βουλευτήριον, καὶ
 ἔδοξε τότε πρῶτον εἶναι οὐκ ἀποχρῶν, ὥστε ἐγὼ μὲν
 ἐπυνθανόμην, εἰ ἦκοι τις, ὁ παῖς δὲ ἔφη τινὰς καὶ
 αὐτοῦ κοιμηθῆναι. 88. τοῦ θεοῦ δέ με εἰσάροντος
 20 τρέμοντος μειδιῶν τε αὐτὸς εἰπόμεν θάρσος ἐμβαλόν-
 σης τῆς Τύχης καὶ βλέπων εἰς τὸν ὄχλον, ὥσπερ ὁ
 Ἀχιλλεὺς εἰς τὰ ὄπλα, ἔτερπόμεν, τούτῳ δὲ οὐπω λέγων

22 Π. τ 18

1 οἱ in τοίγων in ras L² | πολιάς V et Gasda pluralem
 usui Libaniano convenientiorem dicens, at cf. p. 83, 5 2 ἐκεί-
 νοις L | ο in ἀφηρημένον corr ex ω C 3 τε om L 4 τε
 om VL 6 ἐρωμένην corr ex ἐρωμένην C² 7 ἐδεοίκειν V
 8 τε om VL 9 ἐστιν] τὴν VL 10 δὴ P et (e δὲ corr) A
 Ferr et γρ. Mor in marg δὲ CBVL Mor Re 11 γινόμενον
 BV 12 ποτε om VL, cancellis inclusit Mor 13 ποτε de-
 lendum censet Re, probabiliter 14 λεξόντων B 15 Thom.
 M. p. 160, 7 s. v. ἐροίην ἀντὶ τοῦ λέξοιμι. Λιβάνιος ἐν τῷ
 περὶ τῆς ἐκείνου τύχης 18 ἦκει τίς V 22 τοῦτο L et γρ.
 Mor in marg

ἐκπλήξας πῶς ἂν ἀξίως εἴποιμι περὶ τε τῶν ἐπὶ τῷ
 προλόγῳ δακρύνων, ὃν καὶ ἐκμαθόντες ἀπηλθον οὐκ
 ὀλίγοι, περὶ τε τῆς ἐπὶ τοῖς δευτέροις βακχείας; οὐδείς
 γὰρ εἰς γε τὸ πηδᾶν καὶ ἅπαντα δρᾶν οὐ γέρων ἦν,
 οὐ φύσει βραδύς, οὐκ ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ οἷς ἔργον 5
 ἐστάναι διὰ νόσον ποδῶν, εἰστήκεσαν καὶ ἐμοῦ καθί-
 ζοντος αὐτοὺς οὐκ ἔαν ἔφασαν τὸν λόγον, ὃν δὴ καὶ
 διακόψαντες δεήσεσιν ἐδεήθησαν ἀποδοῦναί με τοῖς
 ἐμοῖς βασιλεία. 89. τοῦτ' οὖν, ἕως ἀπεῖπον, ποιήσαν-
 τες αὐθις ἐπὶ τὸν λόγον μετέβαινον μακάριον ἐμέ τε 10
 καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀποφαίνοντες, ἐμὲ μὲν | ὥς τέχνη R 64
 λέγοντα, σφᾶς δὲ αὐτοὺς ὥς ἀρεταῖς πολιτῶν ἡδομέ-
 νους, καλῶς ἐλέγξαντες ἔργῳ μάταιον λόγον, ὥς οὐκ
 ἀνάγκη τοῖς ἀλλήλων ἀγαθοῖς φθονεῖν τοὺς κοινω-
 νοῦντας πατρίδος. οὐ φαιδροτέραν ἐπείδεν Ἀγαμέμνων 15
 ἡμέραν, ἐν ᾗ Τροίαν εἶλεν, ἢ ἐγὼ ταύτην, ἐν ᾗ ταῦτα
 ἂ διήλθον ἔλαβον. οἷ γε καὶ ἐπὶ λουτρὸν λόντι συνη-
 κολούθουν θιγεῖν ἕκαστος ἐπιθυμοῦντες τοῦ σώματος.

90. Ἦν δέ τις τῆδε Φοῖνιξ θανμαζόμενος ἐπὶ τῆδε
 τῇ τέχνῃ, σοφιστοῦ μὲν υἱός, σοφιστοῦ δὲ υἱοδούς, 20
 καὶ τὸ τιμᾶσθαι γε οὐχ ἥττον ἐντεῦθεν ἦν ἢ παρὰ
 τῶν λόγων αὐτῷ. οὗτος νόμῳ μὲν τῆς ὠραίας ἐτύγ-

14 Her. VII 237

2 καὶ om L 5 οἷς ἦν ἔργον Mor 6 ἐστήκεσαν AB
 8 πολλὴν δέησιν? 9 τοῦτο P | ὥς PBV et inser AC^f om Ferr
 10 τε in μετέβαινον in ras C² 13 οὐκ del Re Cobet Mnem.
 III 249 at cf. Plat. Gorg. p. 508 A οὖν vel ἄρα MSchmidt
 Philol. X 616 14 τοῖς τε ἀλλήλων B 16 εἶλε ACPL edd
 18 θίγειν libri edd | ἐπιθυμῶν Cobet l. 1., at cf. p. 139, 6
 22 οὗτος — 128, 1 οὐκ ἄδε citat Thom. M. p. 409, 9 s. v. ὥρα.
 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐκταυτὸς τύχης, e quo fluxit schol. in
 marg Mor | ὥρας Mor

χανεν ἀφιγμένος οἰκαδε, δειχθέντων δέ μοι τῶν λόγων
 καὶ πάντων οἰχομένων γραμματα πέμπεται πρὸς ἐκείνον
 φράζοντα τὴν ταχίστην ἐπιστῆναι τοῖς νέοις, ὥς ἡρη-
 μένοις· εἰ δὲ μελλήσεις, τὰ γραμματα ἔλεγεν, ἐπὶ
 5 κενὸν ἤξεις τὸ διδασκαλεῖον. οὕτως ἅπαντας
 ἀπαγαγὼν ὁ Ὀρφεὺς οἰχήσεται. 91. καὶ ὃς αὐτίκα
 παρῆν γυναῖκα καὶ οἶκον θέρους ἀφείς καὶ με ὥς
 R 65 εἶδεν ὠχρὸν καὶ ἰσχνόν, | ἃ με ἡ νόσος εἰργάσατο
 — νόσος γὰρ δὴ κατελήφει τὴν ἐπίδειξιν — ἀλγεῖν
 10 μὲν ἔφη, πολέμου δὲ ἤρχετο καὶ (ὥς δὴ οὐκ ἐγνωσμένος)
 λέγει τε ὥς περιεσόμενος καὶ εἰπὼν ἡτιᾶτο τοὺς μετα-
 πεμψαμένους· τοιαῦτα ἡθέριζε, κειμένῳ δὲ ἐπενέβαινε,
 ὃς αἰεὶ ποτε πρὸς αὐτὸν ἤριζε, καὶ ἐπιλαβόμενος εἶλκε
 πρὸς τὸ βασιλεῖον παλαεῖν ἀξιῶν. ἐγὼ δὲ ἰδὼν τε
 15 τὸν βασιλεύοντα καὶ λόγῳ τιμήσας μὲν ἂν καὶ μὴ
 αἰτοῦντα τὸν λόγον, νῦν δὲ ἡτηκότος ἔφερον αὐθις
 ἐτέροις τισὶν ἐστιάσας τὴν πόλιν, ὧν νῦν κλέος οὐρα-
 νὸν ἵκει. 92. καὶ δὴ κλάων κλάοντας ἀπελλύπανον, οἱ
 R 66 δὲ | οὐκ ἔκλαον οἱ βέλτιστοι μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλα
 20 ὑπισχυνοῦντο δώσειν, εἰ διαπραξαμένην τὸ παρὰ σφίσι

6 Arist. Geryt. fr. II 1005, 12 M 10 Dem. cor. 228
 p. 303, 27 17 Od. ι 20

12 ἦτοι ἡτίμαξε, παρ' οὐδὲν ἐποιεῖτο V cf. II. α 261. Od.
 θ 212.

2 ἐχομένων ex οἰχομένων corr P² et Re Anim num κατεχο-
 μένων? 3 τηνταχίστην B 8 αἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν L 9 μετὰ
 τὴν? 11 μεταπεμψομένων L 12 ἐθέριζε L γρ. ἡρέτιζε
 Mor in marg ἡρέτιζε Gasda | δὲ] melius videtur τε | ἐπέβαινε
 L 13 πρὸς] πρῶτος Ferr et γρ. Mor in marg | αὐτὸν Re simul
 coniciens πρὸς πρῶτον αὐτὸν αὐτὸν libri Ferr Mor 17 α
 prius in ἐστιάσας abreptum in C 18 ἵκει BVL Ferr | ἀπε-
 λλύπανεν L 20 διαπραξαίμι L

ξῆν. ἐμοὶ δὲ ὧν ὑπισχυοῦντο τῶν μεγάλων μείζων ἦν τὸ οἰκοι ξῆν.

93. Ἀναβαίνων δὴ τὸ μετὰ τὸν πρῶτον τῶν σταθμῶν ἄναντες, οὗ λόγος κατακαυθῆναι τοὺς Γίγαντας μαχομένους τοῖς θεοῖς, μικροῦ τῇ ῥάβδῳ τοῦ τὸ ξεῦρος 5 ἐλεύνοντος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπην, ὥστε καὶ τοῖν βλεφάροιν τὸ κάτωθεν ῥαγῆναι, τὸν ὀφθαλμὸν δὲ αὐτὸν ἢ Τύχῃ διέσωσεν. 94. ἀνύσας τοίνυν τὴν πολλὴν ὁδὸν μᾶλλον ἢ πρὶν ἐδυσχέρανον τὸ χωρίον. εἰπὼν δὴ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἃ φρονῶ, καὶ βοηθεῖν παντὶ θυμῷ 10 δεηθεὶς καὶ πείσας αὐτόν τε καὶ <τοὺς> ἰατρούς, τοὺς μὲν λέγειν, ὡς τῇ κεφαλῇ μοι φάρμακον μὲν ὁ παρ' ἡμῖν ἄηρ, ἐχθρὸς δὲ ὁ παρ' ἐκείνοις, τὸν δὲ ἀπλῶς οὕτω προσέειπαι, πείθω πάλιν τῶν τινα ἐν βασιλείοις δυνατῶν τῇ τῶν ἰατρῶν γνώμῃ συναγορεύοντα πείσαι 15 βασιλέα μὴ φθονῆσαι τῇ κεφαλῇ· ὁ δὲ ἐβοήθει μὲν, ἐβοήθει | δὲ οὐ φιλῶν<μὲν>, διειστήκει γὰρ τοῖς τρώ- R 7 ποις, ἐνδεικνύμενος δέ, ὡς οὐδὲν ἄν αὐτὸν ἐργχειρήσαντα διαφύγοι. 95. δίδωσι μὲν δὴ ὁ βασιλεὺς ἐπανελθεῖν οὐδὲ τότε εἰς ἄπαξ, λαβὼν δὲ ἐγὼ τὰ γράμματα 20 καὶ συσκευαζόμενος δέχομαι πικρὰν ἀγγελίαν τεθνάναι

4 I 236, 1 R. ep. 909. Malal. p. 202 14 ep. 411

9 ἦτοι ἐμίσουν, καὶ διατοῦτο πρὸς αἰτιατικὴν συντάττεται, δυσχεραίνω δὲ ἀντὶ τοῦ λυποῦμαι, ἄχθομαι, δοτικῇ V

1 ἐμοὶ — 2 ξῆν om ACPBL Ferr 3 τῶν inser et σταθμῶν corr e σταθμὸν C² τὸν σταθμὸν L 8 τὴν om VL 11 τοὺς inserui 12 ἡμῖν ACVL Ferr 14 πάλιν om L | ἐν βασιλείοις δυνατῶν scripsi e VL δυνατῶν ἐν βασιλείοις ACPB edd 17 μὲν post φιλῶν inserui, post διειστήκει deleui auctore Re | διειστήκειμεν Gasda 18 δὴ L 19 ὁ inserui e VL 20 εἰσάπαξ PBVL Ferr

LIBANIUS ed. Foerster.

9

μοι τὴν ἀνεψιάν, κείσθαι δὲ τὸν θεῖον ἐν τέφρᾳ τῆς
 Τύχης τὴν αὐτῆς διαφθειρούσης δόσιν· οὐ γὰρ ἔτ' ἦν
 μοι βουλομένῳ τὴν πόλιν ἔχειν μέλλοντί γε ἀντὶ τῆς
 γυναικὸς τὸν ἐκείνης ὕψεσθαι τάφον. αἰσθομένον δὲ
 5 ἄμφω τοῦ θείου καὶ ὡς εἶην κύριος ἐπανελθεῖν καὶ
 ὡς οὐκ ἐθέλοιμι, καὶ τρίτον γε, διότι, καὶ δακρύσαντός
 γε, εἰ μὴδ' ὁ μόνον αὐτῷ παραμύθιον λείποιτο, τῆς
 ἐμῆς ἀκούοι φωνῆς, καὶ κατηγοροῦντος ἐν γραμμασιν,
 9 εἰ μὴ κινολύμην, ἔρχομαι μὲν, οὐχ ὁμοίᾳ δὲ καὶ πρό-
 R 68 τερον τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ τότε μὲν ἱλαρᾷ τε καὶ | εὐθυ-
 μουμένῃ, ὕστερον δὲ ἄχους τε πλέᾳ καὶ διατεθυμένῃ.
 96. καὶ γὰρ αὖ πρὸς τοῖς ἰδίοις ξάλη τις κατελιγφει
 τὸ κοινόν, ὀργή βασιλέως εἰς φόνον προελθοῦσα· καὶ
 οἱ μὲν ἔκειντο, τοὺς δὲ ὡς κτείνειεν, ἔδησεν, ἅπαντας
 15 ἀγαθοὺς· ἐν οἷς καὶ τὸν ἐμαντοῦ διδάσκαλον ἐώρων·
 ἦλθον γὰρ δὴ οὐπερ ἐδέδεντο, καὶ τὸν οὐδὸν ὑπερβάς
 πεσὼν ὠλοφυρόμην ἐν πᾶσιν ὀδυρομένοις. καὶ τῆς
 ὕστεραίας ἐλέλυντο καὶ ἐγένετο δόξα συνεισελθεῖν τινά
 μοι τῶν βελτιόνων δαιμόνων, ὅφ' οὐ στορεσθῆναι τὰ
 20 κύματα. 97. τῆς δὲ ἐπιούσης προσειπὼν τὸν βασιλέα
 δεύτερον αἰτηθεὶς λόγον, ἔκων μὲν, φόβῳ δὲ ἐγκω-
 μιᾶζω κύκλῳ περιερχόμενος· καὶ παρῇ μὲν ὁ διδά-

13 Ep. 394a. Amm. Marc. XIV 7, 2 15 Ζηρόβιον cf.
 p. 132, 9 et ep. 407 16 Od. θ 80. π 41

19 δόξα συνεισήλθε δηλονότι ὡς ἀπὸ κοινοῦ V

2 αὐτῆς VL | διαφθειράσης? 4 ἐκεῖ^ν L, sed ν, m² 6 τρί-
 του AVL 7 λείποιτο V et corr in λείποιτο L² 11 διατεθυ-
 μένη scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. III 249 coll. Anth.
 Pal. V 131, 4 ψυχὴ τυφομένη, etsi veritatem lectionis praestare
 nolo διατεθυμένη libri edd 12 τίς B 14 κτείνειεν B

σκαλος οὐπω καθαρώς ἀναπεπνευκώς, εἰσάγω δὲ αὐτὸν εἰς τὸν λόγον ὡς δὴ ἐπηνεκότες πρὸς με πολλὰκις τοῦ βασιλέως τὴν γλῶτταν, ὃ δὲ ἡσθεῖς ὁρέγει τὴν δεξιὰν τὸ διηλλάχθαι δηλῶν, καὶ ὃ μὲν κατεφίλει προσκεκυφώς, ἡμεῖς δὲ ἐβοῶμεν, (ὅποσα ἐν τοιούτοις εἰκόσ) εἰς 5 βασιλέα δέους ἡλευθερωκότες διδάσκαλον γέροντα.

98. Τῶν τοίνυν ἐν μέσῳ μοι γιγνομένων ἐπιδείξεων συχνῶν τε οὐσῶν καὶ οἷων ἐφέλκεσθαι νέους νεανίσκος πολλὰ | δεῖπνα δεδειπνηκώς ἐπὶ τῷ σώματι R 69 μισθῷ μεγάλῳ παρὰ τοῦτον τὸν βασιλέα δραμῶν 10 δυοῖν γυναικῶν ἔφη με κεφαλὰς ἀποτεμόντα κεκτηῖσθαι τῇ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ χρώμενον, θατέρῳ δὲ ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον. ἦν δὲ τοῦ ψεύδους ὁ μισθὸς συγκολλησις ὀρχηστοῦ τινος πάντα πειθομένου τοῖς ἀμφ' ἐκείνου τὸν σοφιστήν. εἰ μὲν δὴ καὶ ἐκομίσατο τὸν μισθόν, 15 ὃ τε λαβὼν ὃ τε δοὺς οἶδεν, ἐφ' ᾧ δ' οὖν ἐτόλμα ἄπερ ἐτόλμα, τοῦτο ἦν. 99. ὃ δὲ αὐτὸν ἐπεμπεν εἰς τὸ δικαστήριον οὐ τοῦτο οἰόμενον, ἀλλ' αὐτὸς τε ἐκείνος ὕφ' ᾧ τε ἐμεμίσθωτο ταῖς αἰτίαις ἡλπιζον ἀκολουθήσειν τὸ ξίφος. οὐκ οὖν ἐδίωξεν, ἀλλ' ἐν τοῖς 20 ἐσχάτοις τῆς πόλεως περὶ τὰς ὑπωρείας ἔκειτο συγκεκαλυμμένος. ἐδόκει δὲ ὅμως ὁ βασιλεὺς ὑπὸ ψιλῆς τῆς αἰτίας φανυλότερόν | με ἡγεῖσθαι καὶ τοῦτο πάν- R 70

7 Ep. 407 10 Γάλλον cf. Amm. l. l.

3 ὃ δὲ βασιλεὺς ἡσθεῖς Mor 5 εἰς om L 7 τοίνυν μοι ἐν B | μοι om L et in lacuna trium litterarum B 9 δεδειπνηκώς? 10 τὸν βασιλέα del. cens. Gasda | δραμῶν corr e δραμῶν C² 12 χρώμενος L 17 δὲ [βασιλεὺς] Mor 18 οἰόμενον, ὅτι πεμφθήσεται εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' Mor | ἐκεῖνος ὁ νεανίσκος, ὅφ' Mor 19 ἡλπιζον scripsi e VL Ferr in marg auctore Re ἡλπιζεν ACPB edd | ἀκολουθήσαι L 21 περὶ scripsi e VL παρὰ ACPB edd 22 τὸν βασιλέα Mor | ἀπὸ B

9*

τως ἐπιδείξειν προπεμπόμενος, οὐδὲ γὰρ βλέμματός με
 ἀξιώσκειν. 100. ὁ δὲ ἐκ μέσων τῶν ἱππέων ἐπὶ τῆς
 τάρφρου τὸ χεῖλος οὐπερ εἰστήκειν, τὸν ἵππον ἐξελάσας
 εἶδε τε οἶον πρότερον ἐκέλευέ τε μὴ μέλλειν, ἀλλὰ
 5 μεμνησθαι τῆς Θωράκης. ἐγὼ δὲ οὕτω μὲν ἔφην ποι-
 ῆσειν, ἐποιοῦν δὲ τὰ πάλαι δεδογμένα μένων τε καὶ
 τῆς πατρίδος ἐχόμενος. καίτοι τῶν τε ὑποσχέσεων
 ἔργον οὐδὲν ὅς τέ με ἐπὶ διαδοχὴν ἐκάλει τῶν περὶ
 τοὺς νέους πόνων ὁ Ζηνόβιος ἕτερος ἐγερόναι πόνων
 10 τε αὐτὸς ἐρᾷν λέγων καὶ ἐμὲ μὴ δεῖν ἐπελγεσθαι.
 101. ὃ δὴ μοι καὶ τὰ πράγματα οὐχ ἥμισυ ἐβλάψε, τὸ μὴ
 εὐθὺς προσπесόντα τρέψασθαι τοὺς τεταραγμένους·
 καθ' ἡσυχίαν γὰρ τὰ αὐτῶν ἐβεβαιοῦντο, ἐγὼ δὲ οἴκοι
 μὲν πεντεκαίδεκα νέοις συνῆν, ὧν ἦκον τὸ πλεον
 15 ἄγων, οὐπω δὲ ἦν ἐν τῷ τοῦ δημοσιεύοντος σχήματι,
 καὶ κατεῖχε μὲν ἀθυμία τοὺς ἐμούς, κατεῖχε δὲ αὐτὸν
 ἐμέ, καὶ τῷ ἀργεῖν, ὥσπερ ὁ τοῦ Πηλέως, ἀχθόμενος
 ἄχθος τε ἀρούρης ἐμαντὸν ὀνομάζων εἰς τοῦτο ἀπε-
 19 φερόμην, ὥστε φαρμάκων πόσει διεσώσάμην τὰς |
 R 71 φρένας τοῖς μὲν χείροσι τῶν ἐλπίδων χρώμενος, ἐπὶ
 δὲ τοὺς οὐκ ἔχων ἄνευ γέλωτος ἐπανελθεῖν.
 102. Ἐνταῦθά μοι γέρων τις προσελθὼν οὐδὲν
 ἔφη θαυμαστὸν εἶναι μὴ εὖ πράττειν ἐν τῇ κλίνῃ κεί-
 μενον· πλεονεκτεῖν γὰρ δὴ τοὺς ἐν τῷ μέσῳ καθημέ-

7 p. 128, 19 sq. 18 Il. σ 104

1 προνεπόμενος, in marg πεμ A προπεμπόμενον Mor
 2 δ' CP 4 ἐκέλευε corr ex ἐκέλευεν C 5 δὲ οὕτω — 6 καὶ
 inser Ferr in marg | οὐπω Ferr in marg Mor 8 οὐδὲν ὅς]
 οὐδενός L | μ' L μοι B 11 οὐχ ἥμισυ BV 17 οἱ L 18 ἀρού-
 ρης reposui e libris et Ferr ἀρούρας Mor Re 22 τίς BV
 23 πράττει, sed η in ras P² 24 τῷ inserui e VL

νους· ἀλλ' εἰ βούλει, ἔφη, μαθεῖν τῶν διψώντων
 τὸ πῆθος, ὄρμησον ἐπὶ τι τῶν ἱερῶν. ἐγὼ δὲ
 τοῦτο μὲν οὐχ ὑπακούω τῷ γέροντι, τῶν ἀγοραίων δὲ
 τινα μεταστῆσας ἄλλοσε τῆς συνοικίας καταβάς αὐτὸς
 ἐκεῖσε ἐκαθήμην ψάων τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἔδρασέ τι τὸ 5
 χωρίον προστεθέντων οἷς ἔφην ἔρτι πλείονων ἢ <δὲς>
 τοσούτων νέων, τὸ Μουσεῖον δὲ τῶν ἄλλων ἦν, ῥοπή
 τοῖς ἔχουσι μεγάλη. λέγω δὴ πρὸς τὴν Καλλιόπην,
 ὅτι ὦ Μουσῶν μὲν ἀρίστη, τὴν πόλιν δὲ ἡμῖν
 ἄγουσα, τίνων ταύτας σὺ πράττει δίκας; τί με 10
 ἐδελέαζες οὕσα θεός; τί τῶν μὲν ἐξέβαλες, τὰ
 δὲ οὐ|δίδως; ἀλλ' ὁ μὲν ἡπατηκῶς τρυφᾷ, τὸν R 72
 ἡδικημένον δὲ ἀπερριμμένον περιορᾷ; 103. τοι-
 αῦτα μὲν πρὸς τὸ ἔδος πόρρωθεν ἀπὸ τῆς στοᾶς διε-
 λέχθην, ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον ἐγὼ μὲν οἴκοι 15
 τι καθήμενος ἐδημιούργουν, βοή δ' οἷα γίνοιτ' ἂν
 ἐξ ὄχλου νόμων ὑπερορῶντος, προσέβαλεν, ὥστε με
 στήσαντα τὴν χεῖρα, τί τὸ ταῦτα ποιοῦν, παρ' ἐμαντῶ
 σκοπεῖν· ἐν τούτῳ δὲ ὄντος ἀναβάς οὐμὸς ἀνεψίδος
 ἀσθμαίνων τὸν μὲν ἄρχοντα ἔφη τεθνεῶτα ἔλκεσθαι 20
 (παιδιᾶν ποιοιμένων τῶν κτεινάντων τὸν νεκρόν) Εὐ-
 βουλον δὲ σὺν τῷ παιδί δρασμῷ τοὺς ἐκείνων διαφυ-
 γόντα λίθους εἰς ὄρῳν ποι κορυφὰς ἀναφυγεῖν, τοὺς

9 Hes. theog. 79 cf. t. III 336, 8. I 480, 6 R 20 Θεό-
 φιλον cf. t. I 645, 11 R Amm. XIV 7, 6 21 t. I 494, 1 R

3 τοῦτο scripsi cum Gasda τούτῳ libri edd 6 ἔφη
 L | δὲς inserui cum Cobeto Mnem. III 249 coll. ep. 407 ἐν οὐ
 πολλαῖς ἡμέραις πεντήκοντα νέων ἢ ὁ χορός 11 ἐξέβαλλες
 B 13 ἡμελημένον δὲ καὶ περιερριμμένον Mor 14 διεiléχθην
 VL et (ex διεiléχθην corr) C² et Ferr Mor 16 τί BV | δὲ VL |
 γένοιτ' BV Mor Re 17 προσέβαλλεν VL 18 στήσαντά τε
 τὴν L

δὲ ἀμαρτύνοντας τῶν σωμάτων εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐκεῖνον
 ἀφείναι τὸν θυμόν. καὶ καπνὸς οὕτοσί, τοῦ πυρὸς
 ἄγγελος, αἴρεται καὶ ὁρᾷν ἔξεστιν. 104. οὕτω μὲν ὁ
 4 Πάτροκλος πληγῇ τῆς ψυχῆς ἀπολωλέκει τὰ ὅπλα, τὸν
 R 73 δὲ ἀπόντα μὲν καλοῦντα, παρόντα δὲ | ἀπωθοῦντα
 φεύγειν μὲν ἠνάρκαζεν οὐδέν, νόσος δὲ καταβαλοῦσα
 μακρὰ τῶν νέων ἀφίστη, καὶ θνοῖν ἐβιάζετο κακοῖν,
 πυρετῷ τε καὶ λύπῃ πυνθανόμενος ἰδρῶσθαι με ἐν
 τῷ βουλευτηρίῳ τοσοῦτόν τε εἶναι τὸ πολύνιον, ὥστε
 10 μὴ οἶόν τε εἶναι, πρὶν ἥλιον δῦναι, διὰ πάντων λέναι.
 105. τὸν δὲ καὶ οὕτως ἔχοντα γνώμης ἐρχόμενος ἐθε-
 ράπενον καὶ οὐκ ἦν εἰπεῖν, ἦν οὐκ ἦλθον ἐπισκεψό-
 μενος ἡμέραν. καίτοι που καὶ ἀπηλαυνόμεν, ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἀνίην, καὶ τελευτήσαντι δέ οἱ δακρύων μετέδωκα
 15 καὶ λόγον ἐποίησα.

106. Πρῶτερον δὲ ἦν ἀφιγμένος ἀρχὴν ἔχων ἢ τῶν
 ἄλλων ἄρχει, Στρατήγιος πάλαι προειρημένον αὐτῷ.
 προσλαβὼν δὴ φίλον οὕτω μέγαν, οὕτοσί δὲ ἦν ἐκεῖνος

4 Il. π §16 sq. 17 p. 123, 7 sq.

4 'Εαυτὸν τῷ Πατρόκλῳ παρεικάξει· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ὅφ'
 "Ἐκτορος πληγὴς ἀφηρέθη τὰ ὅπλα, ὡς (ὡς codd.) δὴ καὶ αὐτὸς
 τῇ περὶ τοῦ ἄρχοντος ἀγγελίᾳ ἦν κατὰ νοῦν εἶχε γνώμην κατέ-
 λυσεν P²B 5 ὃν εἰρηκεν ἄνωθεν Ζηρόβιον λέγει A² τὸν
 Ζηρόβιον λέγει P² 15 πρῶτον μὲν ἐποίησε μονωδία, ὕστερον
 δὲ ἐπιτάφιον, ὡς φησιν ἐν τινι τῶν ἐπιστολῶν [= ep. 407] P²

1 ἀμαρτύνοντας Ferr in marg Mor Re ἀμαρτάνοντας libri Ferr
 4 τῆς om Ferr | ἀπολωλέκει AC 6 καταβαλοῦσα Par² in
 marg (Gasda I 16) et Ferr, fortasse recte 7 μακρὰ scripsi e
 PB auctore Re Anim μικρὰ reliqui libri et edd | ἐπιέζετο?
 8 ἰδρῶσθαι B, fortasse recte; cf. p. 85, 9; 136, 1 10 εἶναι
 om B 14 ἀνίην L 16 ἦ L 18 δὲ L et γε. Mor in
 marg | οὕτω φίλον VL

ὁ τὰς μὲν Ἀθήνας ἑμοί, ταῖς Ἀθήναις δὲ ἐμὲ διδούς,
κατέστην οὖν ἡκοντος εἰς τὸ βοηθεῖν ἐκείνοις ὧν ἐδό-
κουν δεήσεσθαι βοηθῶν. 107. οὐκ ἔτ' οὖν ἡμῖν ὁ
λόγος μόνον ἔργον ἦν, ἀλλ' ἔδει τὴν μὲν ἡμέραν | εἶναι R 74
λόγων, τὴν δὲ ἐσπέραν πράξεων· οἷ τε γὰρ δὴ ὑπὸ 5
δυνατωτέρων ἀδικούμενοι οἷ τε κατ' ὀργὴν ἐγγεγραμ-
μένοι, τῆς ἀρχῆς δὲ εἰς ἀπαλλαγὴν δεόμενοι οἷ τε
ἐπιθυμοῦντες ὡς τάχιστα ψήφου τυχεῖν — πολλὰς δ'
ἂν καὶ ἄλλας ἀρχὴ δολὴ χάριτας οὐ λυποῦσα τὸν νό-
μον — οὗτοι, οἱ μὲν αὐτοί, τῶν δὲ γυναικες, ἦτον 10
καὶ ὑπὲρ σφῶν ἐλθεῖν ἐκείσε. 108. ἐγὼ δὲ μέχρ' ἡμῖν
μεσημβρίας ταῦτ' ἐποιοῦν τοῖς ἄλλοις διδασκάλοις,
ἔπειτα τῶν μὲν οἱ μὲν εὐθὺς ἠρόλτων, οἱ δέ, ἐπει-
λούσαντο, ἐγὼ δὲ ἦν ἐν οἷσπερ πρότερον. σκοτούς
δέ με ἀνιστάντος ἐφοίτων παρὰ τὸν φίλον ἐκ γραμμὰ- 15
των δὴ τινων ἐν τῇ χειρὶ κειμένων, | ὑπὲρ ὧν δεη- R 75
θῆναι χρῆν, ἀναμνησκόμενος. ὁ δὲ τὰ μὲν ἐπέθετο,
τὰ δὲ οὐ πειθόμενος, ὡς οὐκ ἐφ' ἡμῖν τὸ δίκαιον, διδάσκων
ἐξέπεμπε, μᾶλλον δ' ἐκέλευεν ἀναμένειν λουσόμενον,
ὡς οὐ τῷ λουτρῷ μᾶλλον ἢ τῇ 'μῇ θεῇ δυνάμενων 20
αὐτῷ κουφίζεσθαι τῶν πόνων. ὁ δὲ ἐγὼ γνούς ἐχαρι-
ζόμεν αὐτῷ ταῖς καθ' ἡμέραν εἰσόδοις, ἀνάγκης δὲ

3 αὐτῶν post βοηθῶν Ferr in marg, cancellis inclusit Mor |
τ' in οὐκ ἔτ' in ras Cⁿ οὐκέτ' BVL 6 ω alterum in δυ-
νατωτέρων in ras P² 10 οἱ μὲν αὐτοί in lacuna B² | ἦτον
supra ἦτον C² 13 ο in priore οἱ in ras P² 15 ο in τὸν
in ras P² 17 ἐχρῆν Ferr et γρ. Mor in marg | ἀναμνη-
σκόμενον V 18 γρ. φέτο Mor in marg | τὸ om L 19 δὲ VL |
ἐκέλευεν Cobet Mnem. III 249 ἐκολάκευεν libri edd ἐκολάκευε
λέγων aut κελύων coni Re | ἀναβάλλειν Sievers p. 72 | λουσό-
μενον scripsi cum Sieversio e BV et corr e λουόμενον P² λουσό-
μενον ACL λούμενον Cobet l. l. 21 ὁ scripsi & libri edd
22 τὰς — εἰσόδοις Re Anim | καθ' ἡμέραν VL

εἰργούσης πέμπων ὅ,τι τὸ κωλύσαν, ἀνεπνυθάνετο.
 109. ἡνία μὲν δὴ καὶ ταῦτα τὸν ἀντικαθήμενον τό τε
 εὔ πάσχειν οὐκ ὀλίγους τό τε ἀμισθί. τουτὶ γὰρ δὴ
 [καὶ] τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς παρ' ἐμὲ καταφεύγοντας
 5 ἐπολεῖ τὸ μὴ δεῖν τιθέναι τιμὴν ὥσπερ λαχάνων ἢ
 κρεῶν. ἡγχετο δὲ διαφερόντως τῷ τῶν ἐπιδελξέων
 ἀριθμῷ καὶ αὖ πάλιν τῷ ταῖς μορφαῖς διαφέρειν ἀλ-
 λήλων καὶ ἡπορεῖτο καθήμενος, ὁπότε ἄρα πλάττοιμι
 τοὺς λόγους, οὐκ εἰδώς, ὅ,τι ἐστὶ καὶ τὸ ὕπνου περι-
 10 εῖναι. 110. σιγῶν τε οὖν ὠδυνᾷτο καὶ οὐ σιγῶν, ὅτι |
 R 76 σιγᾶν εἶη βέλτιον, ἐμάνθανε. μέχρι μὲν δὴ μέσου
 θέρους ἄκων τε καὶ μόλις, ὥσπερ ἵππος ὑπὸ τοῦ ὁμό-
 ζυγος ἐλκόμενος, ἐχώρει, τοῦ καιροῦ δὲ τὸ συνεῖναι
 παύοντος ἐξήκει μὲν ἐπανήξειν εἰπών, ἀπελθὼν δὲ
 15 ἔμενε, ὡς δὴ ὑπὸ τῆς οὔσης τῷ 'μῷ θείῳ δυνάμεως
 κεκακωμένος. ἔλκω δὴ τὸν ἄνδρα πρὸς τοὺς ἀργῶνας
 ἀπειλαῖς τε ταῖς τοῦ ἄρχοντος καὶ ἅμα ἐπὶ πλείοσι
 πυροῖς, ἥδει δὲ <ὁ> ἀνὴρ κερδαίνειν, καὶ ἐπειδὴ ἦκε,
 φίλος ἦν διὰ τοὺς πυρούς, αὐτὸς δὲ ἀφισταμένῳ
 20 ὁμιλητῶν καὶ ἐτοιμότερον ἢ πρόσθεν, ἥσθιέ τε ἅμα
 καὶ ἦν ἐχθρὸς καὶ κατὰ τοὺς λόγους ἀμείνων μὲν,

13 Plat. Phaedr. 256 A

1 ὅ,τι reposui e libris τί edd κωλύσαν? cf. p. 90, 11
 3 γὰρ] μὲν B 4 καὶ cancellis inclusi 5 μὴ δεῖν] μὴδὲν B
 6 δὲ inser C² om L 7 τὰς μορφὰς B 8 ἡπορεῖτο scripsi
 auctore Re Anim („aut ἡπορεῖτο leg. aut τε del.“). Cf. διηπο-
 ρεῖτο p. 142, 10 ἡπόρει τε libri edd 9 ὅ,τι Mor καὶ τοῦ
 scripsi cum Re Anim et Sinteni καὶ τὸ] τὸ καὶ VL num καὶ
 τοῦ? | ὕπνου corr ex ὕπνου C² 13 ἐλκόμενος ὁ ἀντικαθήμε-
 νος Ferr in marg Mor 17 τε om A, inser P⁸, del Re ταῖς
 e τε corr A² om L | πλείοσι πυροῖς scripsi cum Gasda πλείους
 πυρούς libri edd 18 ἥδει — 19 πυροῦς om B | ὁ inserui |
 ἀνὴρ Cobet Mnem. III 250 | ἡκεν C

ἀφελών τι τῆς ῥαθυμίας, οὐ μὴν ἐφ' ὅσον γε ἄξιον, ἤρτο. 111. καὶ δὴ τι καὶ τοιοῦτον γίνεται· ὁ ὑπαρχος | τοῦ ἐπαινέσθαι ἐπιθυμῶν μᾶλλον ἢ ἕτερος τοῦ ἄρ- R 77
χειν χρέος μέ τι τοιοῦτον εἰσέπραττεν, ὥς ἂν ἔχων τὴν ἀρχήν, ἥς ἐπιβάντα αὐτὸν ὑπεσχήμεν ἐπαινέσεσθαι. 5
προσελθὼν μὲν οὖν μοι καὶ φανείς εὐθὺς ἐν βραχέσιν, ὁ δὲ αὐτὰ τε ἐκεῖνα διεργασθῆναι καὶ τῶν ἐνόντων ῥηθῆναι σιωπηθῆναι μηδὲν ἐβούλετο. 112. ἐγὼ δὲ ὥς μὲν οὐχ ὑπεσχήμεν, οὐκ ἐξηρονόμην, ἔφην δὲ ἀπο- δώσειν, εἰ μου οἴκοθεν ἐξελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 10
δέχοιτο τὸν πόνον· καινὸν μὲν γὰρ τι ποιήσῃ τὸν ὑπαρχον, ἔσεσθαι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ λόγου μέρος τὸ πρῶτον ὥδε τετιμημέναι τοὺς λόγους. ἔφη τιμήσειν, οἱ πολλοὶ δὲ ἠπίστουν· ὁ δὲ καὶ δὴ παρῆν, | δεομένου R 78
δὲ τοῦ μήκους αὐθις αὐτὸν παρεῖναι πάλιν παρῆν, 15
δεομένου δὲ καὶ τρεῖς οὐδὲ τότε ἀπῆν. καὶ νῦν τοῦτο ἔδεται παρὰ πάντων, τίς καὶ τίνας καὶ τί καὶ ποῦ τῆς πόλεως ἀκήκοε. 113. βουλευθεῖς δὴ τῶν πόλεων εἰς τὰς ἀρίστας ἀφικέσθαι τὸν λόγον, οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἐπὶ πάσας ἐλθεῖν, τρέπει μὲν ἐπὶ τοῦτο τῶν βι- 20
βλογράφων δέκα. τούτων δὲ ἐνὶ χρυσὸν δείκνυσιν

7 Plat. Phaedr. 235 B

2 γίνεται L | ὁ om Ferr Re | ὑπαρχός τις Ferr in marg Mor 3 ἐπιθυμῶν μᾶλλον] μᾶλλον ἐπιθυμῶν L 4 μὲν L Ferr in marg Mor 5 ὑπεσχόμεν Ferr in marg Mor 6 μοι om L 7 αὐτόν VL 8 δὲ μηδὲν L 15 αὐθις om L | ἐκεῖ ante πάλιν Ferr in marg, cancellis inclusit Mor 17 παρὰ πάντων scripsi coll. Luc. Somn. 12 ἔδεται παρὰ πάντων παρὰ ἀμφοῖν ACPB edd περὶ ἀμφοῖν VL et Gasda 18 δὴ scripsi e VL δὲ reliqui libri et edd 20 τρέπει — 21 δέκα citat Thom M. s. v. βιβλιογράφος p. 53, 9 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐκτατοῦ τόχης· τρέπει κτλ. | βιβλιογράφων supra βιβλιογράφων P⁶ βιβλιογράφων AB Thom edd

ὁ σοφιστὴς καὶ διαφθείρας μετ' ἐκείνου τὴν παροιμίαν
κοινὰ τὰ τῶν ἐχθρῶν ποιησάμενος καὶ ῥήματα τὰ
πολλὰ μὲν εἰς χάραν τὴν ἀλλήλων μεταθεῖς, σμικρὰ
δὲ ἅττα ἐμβαλὼν καλεῖ μὲν ἐπὶ τὸ αὐτὸ χωρίον
5 παραλυνθέντα τῆς ἀρχῆς, ὥς δὴ τὸ ἴσον οἰσόμενον.
114. τέρατος δὲ εἶναι τοῦ πράγματος δοκοῦντος χελώ-
νης ἵππου τάχει χρωμένης μηνύει τις τοῦ λόγου τὴν
πραῖσιν, καὶ ὁ τὸ χρυσίου ἔχων ὥς εἶδε τὰς μάστιγας,
ὁμολογεῖ τε καὶ ἱκετεύει συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ μερά-
10 λης ἡττηθέντι τιμῆς. ὥς οὖν μὴ ὀλλοί τοῦτα εἰδεῖν,
R 79 ἄγω τὸν | πρατῆρα τοῦ λόγου παρὰ τὸν Νικέντιον,
οὗ ἦν ἡ ἀρχὴ Σύρων, καὶ ὁ ἄνθρωπος καίτοι προσδοκω-
μένης ζημίας ὅμως ὁμολογεῖ ταῦτα καὶ ἀθῶος ἀπῆλθεν
οὐδὲν ἐμοῦ προσδεθέντος δίκην λαβεῖν. 115. ὁ δὲ
15 ἀνδρειότατος σοφιστῶν ἐκεῖνος οὐδ' οὕτως ἡσύχασεν,
ἀλλ' αὐτίς τὰ εἰρημένα ἐμυθολόγευε, καὶ ταῦτα
ἐν τῇ τοῦ Στρατηγίου καταγωγῇ. καὶ ὁ μὲν ἐξή-
λασεν, Ἐρμομένη δὲ τὸν τὴν ἀρχὴν ἐκδεξάμενον αὐτῷ

16 Od. μ 453

1 ἐκείνον L 2 τὰ om B | τὰ om L 3 τιν' ἄλλην? |
μικρὰ V 4 ἅττα in ἅττα 'corr C² ἅττα PVL Mor Re | μὲν
<ἐκείνον> ἐπὶ? 5 οἰσόμενον Re οἰσόμενος libri Ferr Mor
6 τοῦ e τοῦτο corr C τούτου τοῦ L 7 τίς AB 8 πράσιν
libri edd 9 αὐτῷ libri edd 10 μὴ ὀλλοί scripsi cum
Mor e VL Ferr in marg πολλοὶ APB (et Patm, sed in marg
ἐν ἄλλω μὴ ὀλλοί) Ferr Re πολλοὶ C sed πολλ m. rec. (p)
in rasura quinque fere litterarum 11 ἐγὼ L | Νικέντιον
scripsi coll. ep. 20 cum Valesio ad Amm. M. XIV 7 p. 32 e B
et suprascr. supra νοκέντιον P² νοκέντιον AC edd ἰνοκέντιον
V (et codex quo usus est Valesius) ἰννοκέντιον L 13 ὁμο-
λόγει Re Anim 14 δίκην om L 16 τὰς εἰρημένας L τὰ
ἡρημένα Re Anim | ἐμυθολόγευε scripsi coll. Od. μ 453 αὐτίς
ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεῖν ἐμυθολόγει libri edd 17 τοῦ
om Mor Re 18 τὸν om PB

δεινόν τε καὶ ἄγριον ἤγρεν ἡ φήμη, καί, ἣν γὰρ ἡμῖν
 ἀγνώσ, ἐδόκουν [οὖν] οὐκέθ' ἂ πρότερον ἰσχύσειν.
 ἣν δὲ ἄρα ὁ Ἑρμογένης βέλτιστος ἀρχόντων καὶ οὐ
 πολλοῖς μὲν ὁμιλεῖν ἄξιων, πρῶτος δὲ καὶ λόγῳ μᾶλλον
 ἢ θυμῷ χρώμενος. 116. οὗτος εὐθύς μὲν εἰσκαλέσας 5
 τὴν βουλὴν εἰπόντων ὅ,τι ᾔετο τῇ πόλει λυσιτελήσειν
 ἐκάστου, τὸν θείον τὸν ἐμὸν ἀπὸ τῶν λεγομένων
 εὐρῶν οὗτος ἐκείνος, ἔφη, Φασγάνιος, ὥστε τὸν
 Εὐβουλόν τε καὶ τὴν ἐκείνου μοῖραν μικροῦ πεσεῖν. 9
 ἔπειτα ἐμὲ καλέσας φίλον ἐδεῖτό οἱ γενέσθαι τοιοῦτον, R 80
 ὥστε μηδὲν εἶναι πλέον ταύτῃ Ἀρισταινέτῳ καὶ Σε-
 λεύκῳ, παρ' ὧν δὴ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν κεκινῆσθαι τοῦ
 κτήματος. ἀλλὰ δίκαιον μέντοι, ἔφη, τὸν φι-
 λοῦντα ἐκείνῳ καὶ ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι.

117. Ταυτὶ μὲν εὐπότμου, δυστυχοῦς δὲ τὰ ῥηθη- 15
 σόμενα. τὴν γὰρ δὴ πάντ' ἐμοὶ μητέρα καὶ τὸν τῆς
 μὲν Ἀσίας ὀφθαλμόν, ἐμοὶ δὲ ἀντὶ πύργου, τὸν θείον
 ἤρπασεν ἡ Τύχη, τὸν μὲν πρότερον, ἡ δὲ οὐκ ἐνεγ-
 κοῦσα ἐπαποθνήσκει. καὶ οὐδὲν ἔτι μοι τῶν ἡδέων
 ἡδὺ οὐδ' αὐτό γε τὸ πάντων ἡδιστον, αἱ ἐπιδείξεις· 20
 καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἡδιστον ὑπ' ἐκείνοις ἐγίνετο,
 τοῦ μὲν οἷον ἀνηβῶντός τε ἐν τοῖς κρότοις καὶ τῆς
 αὐτοῦ πληγῆς ἐπιλανθανομένου, τῆς δὲ ὑπερχαιρούσης,

3 Amm. XIX 12, 6 17 ep. 286

2 οὖν cancellavi auctore Re | οὐκ ἔθ' ACP, sed in hoc spir.
 supra ε eras 6 εἰπόντων τε V εἰπόντος Cobet Mnem. III
 249 | ὅτι B | τῇ πόλει om L 7 ἐκάστω L 10 οἱ γενέσθαι]
 γενέσθαι οἱ AB 11 ταύτῃ πλέον VL 13 μὲν τι L | ν in
 ἔφην in ras P² | τὸν Ferr in marg Mor Re om libri 14 ἐκεῖ-
 νον V 17 Ἀντιοχείας vel πατρίδος? 18 ἡ μήτηρ δὲ Ferr
 in marg Mor 20 αὐτό τό PBV Ferr | γε] τε B | τὸ om ABV
 Ferr 21 καὶ alterum om VL | ἐκείνου ἐγίνετο L 23 αὐτοῦ
 Re αὐτοῦ libri Ferr Mor

ὁπότε αὐτῇ τὸν ἐκ τῶν ἄθλων ἰδρῶτα κομίσαιμι.
 118. μετ' ἐκείνας τὰς ταφὰς καὶ τὴν Εὐσεβίου γε τοῦ
 πρὸ ἀμφοῖν ἀπελθόντος ἦν μὲν γὰρ καὶ τὸ Νικομη-
 R 81 δείας πτώμα καὶ ὃν ἡ πόλις ἐκάλυψε πεσοῦσα | δεινὰ
 5 τε καὶ οἷα λύπην τὴν ἐσχάτην ἐμβαλεῖν, ὅφ' ἥς δὴ
 καὶ πολιὰς ἐξαίφνης ἔδειξα, κακὰ δὲ προστεθέντα κα-
 κοῖς, ταῦτα ἐκείνοις φίλῳ τε φίλος καὶ πόλει φίλῳ
 μήτηρ τε καὶ ὁ ταύτης ἀδελφός, πάντα ἐμοὶ δι' ἃ ζῆν
 βούλουτ' ἄν τις, ἀποφαίνουσι πικρά, πρὶν δὴ τὴν γῆν
 10 ἔπασαν ἀμαχεὶ παραλαβὼν ὁ παντὸς φιλοσόφου μάλ-
 λον ἐν βασιλείοις τὴν σοφίαν ἀραπήσας κατήγαγεν
 ὥσπερ ἐκ φυγῆς εἰς τὸ αὐθις ἀσπάζεσθαι τὰ δυσχε-
 ραινόμενα. 119. καὶ ἐγέλασά τε καὶ ἐσκίρτησα καὶ
 σὺν ἡδονῇ λόγους καὶ συνέθηκα καὶ ἔδειξα βωμῶν
 15 μὲν ἀπειληφότων αἵμα, καπνοῦ δὲ φέροντος πρὸς
 οὐρανὸν τὴν κνίσσαν, θεῶν δὲ ἐορταῖς τιμωμένων, ὧν
 ὀλίγοι τινὲς ἐπιστήμονες λελειμμένοι γέροντες, μαντικῆς
 δὲ εἰς ἐξουσίαν παριούσης, λόγων δὲ εἰς τὸ θαυμάζε-
 σθαι, Ῥωμαίων δὲ εἰς τὸ θαρρεῖν, βαρβάρων δὲ τῶν
 20 μὲν ἡττημένων, τῶν δὲ μελλόντων. 120. οὗτος ὁ σω-
 φρονέστατος τε καὶ δικαιοτάτος καὶ ῥητορικώτατος καὶ
 πολεμικώτατος, ὁ μόνους τοῖς δυσσεβέσιν ἐχθρὸς τῶν

15 Π. α 317 cf. I 260, 10 R

4 τὸν Ἀρισταίνετον P² cf. Amm. XVII 7, 6

1 ἐκ] ὑπὲρ B 2 τὴν] τοῦ L 3 γὰρ] ἄρα? | τὸ τῆς
 Νικομηδείας B 4 ὃν Re Anim 6 Eustath. ad Od. τ 360
 p. 1867 R ὁ δὲ Λιβάνιος καὶ αὐτὸς ἐντεῦθεν ποθεν λέγει κατὰ
 σχῆμα ὑπερβολῆς, ὡς ὑπὸ λύπης ἐσχάτης καὶ πολιὰς ἐξαίφ-
 ριν
 νης ἔφρσα 7 ταῦτα ἐκείνοις om B 9 πλὴν V πλὴν L
 11 βασιλεία VL | τὴν om VL 14 ἔθηκα L 16 κνίσσαν corr
 e κνίσαν C^p 18 δὲ alterum om L

μὲν παρ' ἡμῶν πρέσβεων οὐ μετ' ἐμῶν ὥς αὐτὸν
 ἠκόντων γραμμάτων ἤλγησε καὶ ὦ Ἡράκλειε, ἔφη,
 ὁ τοὺς ἐκ τοῦ γράφειν ὑπομείνας κινδύνους
 ἐν ἀσφαλείᾳ σιγᾷ. τῆς δεῦρο δὲ ὁδοῦ καὶ τοῦτο
 κέρδος ὠνόμαζεν, εἰ ἐμέ τε ἴδοι καὶ ἀκούσαι λέγοντος. 5
 καὶ ἐπ' αὐτῶν δὴ τῶν ὄρων ἐπὶ τῆς πρώτης ὕψεως
 πρῶτον τοῦτο ἐφθέγγετο· πότε ἀκουσόμεθα; | ὁ δὲ R 82
 ἀνταγωνιστῆς ἐκεῖνος ἤδη ἦν οἴκοι τεθνηκυίας μὲν
 αὐτῷ τῆς γυναικὸς, θυγατέρων δὲ ὠραίων γάμου τῶν
 ἐκείνου δεομένων ὀφθαλμῶν, ἐλέγετο δέ, ὥς καὶ ζώσης 10
 τῆς γυναικὸς ᾔχετο ἔν.

121. Ὁ τοίνυν βασιλεὺς προοίμιον μὲν τῶν λόγων
 καθ' ἐκάστην ἐποιεῖτο τὴν ἡμέραν θυσίας ὑπὸ τοῖς ἐν
 τῷ κήπῳ τοῦ βασιλείου δένδροις, πολλῶν δὲ φοιτῶν-
 των τε καὶ διὰ τῶν περὶ τοὺς θεοὺς ἐκείνων θερα- 15
 πυνόντων αὐτὸς ἦν οὐπερ ἀέλ, καὶ οὔτε ἐκαλούμην τό
 τε ἄκλητον ἰέναι μετέχειν τινὸς ἀναιδείας ὑπελάμβα-
 νον καὶ τὸν μὲν ἄνδρα ἐφίλουν, τὴν ἀρχὴν δὲ οὐκ
 ἐκολάκευον. 122. ἦκε δέ ποτε εἰς Διὸς Φιλίου θύσων
 καὶ τοὺς ἄλλους κατιδῶν, ἐβούλοντο γὰρ καὶ πᾶν 20
 ἐποίουν, ὅπως ὀφθήσονται, μόνον οὐ τεθεαμένος ἐμὲ
 τοῖς πολλοῖς ἐμμεμιγμένον δέλης διὰ δέλτου τινὸς
 ἠρώτα τε, ὅ,τι εἶη τὸ κεκωλυκός, καὶ μετὰ χαρίτων
 καθήπτετο. ἃ μὲν δὴ ἀπεκρινάμην διὰ τῆς αὐτῆς
 δέλτου καὶ ὥς οὐκ ἐδήχθη μᾶλλον ἢ τοῦτο ἐποίησα 25

7 ep. 648. Cf. Philostr. vit. soph. p. 230 et 253

1 ἡμῖν B 2 ἤλγησεν CB 4 post σιγᾷ signum inter-
 rogationis BV 5 ἀκούσαι B 15 τε om BVL 16 αὐτὸς]
 ἐγὼ Ferr in marg Mor αὐτὸς Cobet Mnem. III 250 | ὅσπερ Co-
 bet l. 1. at cf. p. 135, 14 20 πάντα Ferr in marg Mor
 22 ν in ἐμμεμιγμένον corr e σ Cⁿ 23 τε om PB 25 ἐδήχθη L

καὶ αὐτὸς σὺν χάρισιν, οἶδεν ἀναγνούς τε ἐκείνος καὶ
ἐρυθριάσας. 123. ἀπεχομένου δέ μου καὶ μετὰ τὴν
δέλτον οὐδὲν ἤττον τοῦ τε κήπου καὶ τῶν ἐν τῷ κήπῳ
R 83 δρωμένων | καὶ ἀπημελῆσθαι δοκοῦντος καὶ οὔτε
5 ἀθνημοῦντος ἐπισταμένου τε, ὅστις ἦν ὁ τὴν φιλίαν
διορύξας, Πρίσκος, Ἑπειρώτης ἀνὴρ ὅτι πλείστοις ἐπὶ
σοφίᾳ συγγεγονῶς ἀνδράσι, πλημμελεῖσθαι τὰυτα ἡγη-
σάμενος τῷ βασιλεῖ πᾶναι τὴν ἁμαρτίαν· οἷοις μὲν
λόγοις, οὐκ οἶδα, καλοῦμαι δὲ πληθοῦσης ἀγορᾶς,
10 καὶ διηπορεῖτό τε καὶ εἰς γῆν ἔκλυπτεν ὁ κεκληκὼς
κατηγορῶν οἷς ἔπασχεν ὧν ἐδεδράκει. 124. μόλις δ'
οὐν ποτε αὐτὸν ἀναλαβὼν καὶ τὸ πολλὰ κατηναγκάσθαι
πρόττειν αἰτιασάμενος, ἐπειδὴ καλῶν μὲν ἐπ' ἄριστον
ἤκουσεν, ὥς δειπνοίην, καλῶν δὲ ἐπὶ δειπνον ἤκουσεν,
15 ὥς καὶ τοῦτο ἐξὸν ποιεῖν ἢ κεφαλὴ κωλύοι, σὺ δ'
ἀλλὰ θαμίζειν ἡμῖν, ἔφη. καλοῦντός γε, ἔφη.
ἄλλως δὲ οὐκ ἐνοχλήσειν. ὁ δὲ πείθεται τε καὶ οὕτως
ἐποίει. 125. αἱ δὲ συνουσίαι λόγους τε ἡμῖν τοὺς
ὑπὲρ λόγων εἶχον καὶ ἐπαίνους τῶν εὖ πραττομένων
20 ἐκείνῳ καὶ μέμψεις τῶν ὀλιγωρημένων, ἤτουν δὲ οὐδὲν

11 Arist. Eth. Nic. V 8 15 Plat. Rep. I 328 C

16 ἀντὶ τοῦ θαμίξε· τῶν Ἀττικῶν· καὶ Σοφοκλῆς· τότ'
ἡδὴ φάσκειν ἐμὲ μαντικῇ μὴδὲν φρονεῖν· (= Oed. R. 461)
καὶ συχνοὶ δὲ δῆτορες V

6 πρίσκος Ferr | ὁ ἡπειρώτης L Ferr in marg Mor 7 πλη-
μελεῖσθαι VL 10 διηπόρει τότε Mor τε] γε B | ἐπιπτεν
A Mor 12 αὐτὸν ex αὐτὸν corr Cⁿ αὐτὸν ABL Ferr
14 ἤκουεν VL | μόνον δειπνοίην? | ἤκουεν VL 15 κωλύει V |
δὲ CP 16 ἄλλη vel ἄλλοτε? | λ in καλοῦντος in ras B²
17 τε om B 19 ω in λόγων corr m. rec. (p) ex o et denuo
m. poster. (n) corr in o C 20 μέμψιν V

οὐ τῶν ἐν θησανροῖς, οὐκ οἰκίαν, οὐ γῆν, οὐκ ἀρχάς,
καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἔῶν κακὸν |
τὸν οὐ τοιοῦτον δοκεῖν, καὶ τοῦτο ἐδίδου τὴν ἀρχήν, R 84
ἐγὼ δὲ οὐδ' ἀπολαβεῖν ἡξίουν ζῶντων μοι παππῶν
οὐ μικρῶν ἐν τοῖς ἐκείνου κτήμασιν. ὁρῶν δὴ κέρδος 5
τε ἅπαν ὑπ' ἐμοῦ καταπεπατημένον ζητοῦντά τε οὐδὲν
ἕτερον ἢ ὅπως ἐκείνος ἀποκρύψει τὰ ὑμνούμενα, τοὺς
μὲν ἄλλους ἔφρασκε τὸν αὐτοῦ πλοῦτον φιλεῖν, ἐμὲ δὲ
αὐτόν, καὶ μὴδ' ἂν τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ὑπερβαλέσθαι
τὸ φίλτρον τὸ παρ' ἐμοῦ. 126. διὰ τοῦτο καὶ τὴν 10
ὑπὲρ τῆς βουλῆς παρρησίαν ὑπέμενευ, ὅτε ἡ γῆ μὲν
οὐδὲν ἐδεδώκει στερηθεῖσα τοῦ ἄνωθεν ὕδατος, ὁ | δὲ R 85
ἡξίου γέμειν τε ὠνίων τὴν ἀγορὰν καὶ μένειν ἐντὸς
ὄρων οὓς ἔστησε ταῖς τιμαῖς· δαίμων δὲ ἄρα ταῦτα
ἠνάγκαζε φθονερός ὥσων εἰς ὅπερ αὖ καὶ τέλος τὰ 15
πράγματα ἔωσε. τότε οὖν ὁ μὲν ᾧδει καὶ μάχεσθαι
τοῖς ἑαυτοῦ βουλήμασι τοὺς βουλευτάς ἐβόα, κόλακες
δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρεστηκότες ἐρρίπιζον τὸν θυ-
μόν, ἐγὼ δὲ οὐδὲν τρέσας, τὴν δὲ τοῦ πράγματος
ἐξετάζων φύσιν διετεινύμην ἀδικουσάν τε οὐδὲν ἀπέ- 20

2 or. XIV t. I 424—450 R. ep. 1039 τὸ δὲ δοθὲν ἐκείνο τὸ
μικρὸν Ἀριστοφάνει ἔργον ἦν λόγου τινός, οὐκ ἐμῇ δέήσει.

4 ep. 1039 οὐδ' ὅσα ἦν ἐκεῖ τῶν παππῶν μοι οὐδ' αὐτὸς ἡξίου
ἀπολαβεῖν

14 σημειῶσαι τιμήματα τῶν ὠνίων δηλονότι A ἤγουν (ἦτοι
P om C) τοῖς τιμήμασι τῶν ὠνίων δηλονότι (om PB) CP³B

3 οὐ reposui e L Ferr in marg Mor 3 τούτῳ? cf. Sievers
p. 97 4 οὐδὲ VL 5 δὲ VL γρ. Mor in marg 7 ἀπο-
κρύψει scripsi ἀποκρύψαι libri edd 8 αὐτοῦ libri edd
9 αὐτόν PBVL 11 ὑπέμεινευ? | ὅτι V 15 ὥσων scripsi
ὥθων libri edd | αὖ scripsi e VL ἂν ACPB edd 16 τότε V
17 αὐτοῦ V 20 ἀπέφηνα L

φαινον τὴν βουλήν. καίτοι τις τῶν καθημένων πα-
 ραρρεῖν τὸν Ὀρόντην ἔφασκε τῷ ποταμῷ με φοβῶν,
 ἀναξίοις ἀπειλαῖς τὴν βασιλείαν ὑβρίζων. ὁ δὲ οὕτως
 ἦν ὡς ἀληθῶς ἀγαθός, ὥστε κρατῆσαι μὲν ἐπεχείρησεν,
 5 ἥττηθεις δὲ οὐκ ἐμίσησε. 127. μᾶλλον μὲν οὖν ἢ
 πρόσθεν ἡγάπησεν ὑπὲρ πατρίδος ὥσπερ ὄπλα θέμενον
 τοὺς λόγους, ὑπάτον δὲ αὐτὸν ἀποδεικνὺς αἰσθανόμε-
 νός τε τῶν τε ἤδη παρόντων τῶν τε ἡζόντων μυρίους
 σὺν ῥῥαῖς σφίσι παρασθησομένων κελεύει μοι τιμῆσαι
 10 λόγῳ τὴν ἑορτήν· ἐγὼ δὲ ἑτέρων εἶναι τοῦργον εἰπὼν
 κατὰ θατέραν φωνὴν οὐκ ἤρουν, ὡς μηδὲνα μηδὲν
 ἱερὸν δόξαι λέρειν, μηδ' ὅς λαμπρῶν ἀπολελεύκει θο-
 R 86 † ρύβων. 128. καί πως συμβαίνει ἐν τῷ | προτέρῳ
 λόγῳ τύχης, οἶμαι, τινὸς τοὺς αὐθις βοηθησομένους
 15 τε καὶ χαριουμένους ἐτέρωσσε πεμψάσης· οἷς ἐλυσιτέλει
 μὴ τὰμὰ διαβάλλειν· ὁ δὲ αὐτὸν μὲν ἔνδον οὐδενὸς
 ἐπαινοῦντος ἐπὶ ἡνείκε, δευτέρῳ τούτῳ παρέχων ἀφορμὴν
 γέλωτι, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῷ γελάσαντας οὐκ ἀνίει λοιδο-
 ρῶν, οἱ δ' [ἄν] αὐθις ἐγέλων, καὶ τὸ δι' ἀπάτης πο-
 20 ρισθὲν ἐξεκένχτό οἱ | <οὐ> φωραθὲν ἄν, εἰ τοσοῦτόν γε

6 Lyc. Leocr. 43 10 or. XII t. I 366—404 R

1 τίς ABVL 2 τὴν ACP | Ὀρόντην L 5 ἢ καὶ πρό-
 σθεν Ferr in marg Mor 6 θέμενον corr e θέμενος Cⁿ
 7 αὐτόν BL | αἰσθόμενος supra αἰσθανόμενος P^s 8 τε alterum
 om B 9 παρασθησομένων scripsi auctore Re παρασθησομέ-
 νους libri edd | με V 10 θατέρων ante ἑτέρων inserendum
 puto coll. I 529, 1 R | ἑτέρων corr ex ἑτέρων Cⁿ 11 κατὰ
 θατέραν scripsi coll. I 400, 9 R κατ' ἐκατέραν ACPBL edd
 κατ' ἑτέραν V 13 συμβαίνειν B | ἐν del Wyttenb 14 τύ-
 χης δ' οἶμαι Wyttenb | αὐτοῖς Re Anim | βοηθησομένους BVL
 γε. Mor in marg 15 post πεμψάσης lacunam statuit Re totus
 locus labem contraxit | οὐδ' L 16 δὲ Wyttenb | αὐτόν Re
 αὐτόν libri edd 19 ἄν uncis inclusi 20 οὐ inserui aucto-
 ribus Re et Wyttenb | γε οὐκ V

ἡπίστατο, ὅτι δόξαν οὐχὶ δικαίαν ἡσυχίᾳ φυλάττειν
 δύναίτο ἄν. 129. οἱ μὲν δὲ ἀλλήλοις εἰς παραμυθίαν
 ἤρουν, ὥς δὲ ἀπέθυν ὕστατος αὐτοῦ τοῦ βασι-
 λέως, ὅπως ὅτι πλείστοι | συνέλθοιεν, φροντίσαντος, R 87
 τὸν Ἑρμῆν ἔφησαν τοῦ θεράποντος κηδόμενον τῇ 5
 ῥάβδῳ κινεῖν τῶν ἀκροωμένων ἕκαστον, ὅπως μὴδ'
 ὁτιοῦν ὄνομα θάνατος ἄμοιρον ἀπέλθῃ. βασιλεὺς δὲ
 τὰ πρῶτα μὲν τῇ διὰ τῆς μορφῆς ἡδονῇ μνηνομένη
 συνετέλει, ἔπειτα τῷ μέλλειν ἀναπηδᾶν, ἔπειτα, οὐ
 γὰρ δὴ κατεῖχεν αὐτὸν καὶ σφόδρα πειρώμενος, ἥλατο 10
 μὲν ἐκ τοῦ θρόνου, τῆς χλαμύδος δὲ ὀπόσον ἐξῆν,
 ταῖν χεροῖν ἀνεπέτασεν, ὥς μὲν ἂν εἴποι τις τουτωνὶ
 τῶν ἀγγάρων, ἐκφερόμενος τοῦ σχήματος, ὥς δ' ἂν
 ἀνὴρ εὖ εἰδώς, οἷς ἂν σεμνὴ βασιλεία γένοιτο, ἄρα ἐν 14
 τοῖς προσήκουσι μένων· | τί γὰρ δὴ βασιλικώτερον R 88
 τοῦ βασιλέως ψυχὴν πρὸς κάλλη λόγων ἀνίστασθαι;
 130. τῷ δὲ οὐδὲ ἄλλως οἷόν τ' ἦν μὴ τὰ τοιαῦτα πά-
 σχειν, πατρὶ πολλῶν λόγων πρό τε δὴ τῆς ἀρχῆς καὶ
 ἐν αὐτῇ γεγεννημένῳ· αἱ γὰρ ἀρροπνίαι τοῦ βασιλέως
 ἡμῖν λόγους ἐποιοῦν ἤδη, καὶ μᾶλλον ἐτέρων ὑπὸ τῆς 20
 ἐν αὐτοῖς ὥρας οὐδὲν ὅ,τι οὐκ ἔδρα.

1 φυλάττειν reposui e libris et Ferr διαφυλάττειν Ferr in
 marg Mor Re 5 ἔφασαν V 8 ταπρῶτα BV 9 τῷ μέλλοντι
 ἀναπηδᾶν inser Ferr in marg Re uncis inclusit Mor μέλλειν
 scripsi e libris | ἔπειτα] ἔτι δέ? ἔπειτα alterum inserui e libris

10 δὴ scripsi auctore Re („aut μοι aut δὴ“) μὴ ACPBL
 edd om V | κατεῖχε ACPB edd | αὐτὸν om ACPB Ferr αὐτὸν
 Ferr in marg Mor, uncis inclusit Re 13 ἀρροπνίων? De Gre-
 gorio Naz. cogitat Wyttenb. 14 σεμνὴ ἡ β. C | ἄρα defen-
 dit Wyttenb (*nimirum*) „ἄρα aut ἀραρότως“ Re num πᾶν-
 τα? 17 οὐδὲ om B | τὰ om B 18 εἰ in πάσχειν in ras
 C³ 19 ηἰ in αὐτῇ corr ex ω C³ αὐτῷ Ferr ἀρχῇ Ferr
 in marg Mor 20 ἡδὴ] ἡ δὴ Re Anim 21 ὅτι B | ἔδρα
 coni Re

131. Τὸν δὴ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς ἐπὶ Πέρσας
 ἐξόδου χρόνον τοῖς μὲν ἄλλοις ἄλλ' ἄττα, πλέον δὲ
 ἐμοὶ παρ' ἐκείνου τὸ φίλτρον, καὶ διετέλει δὴ λέγων,
 4 ὅτι δῶσω σοι δῶρον ἐξελαύνων, ὃ οὐκ ἂν ὥσπερ
 R 89 τᾶλλα φύγοις. δεδειπνηκότες | οὖν, ἐβιάσθην γὰρ
 παρ' αὐτοῦ, ὃ ἂν θρωπε, φησὶν, ὥρα σοι τὸ δῶρον
 δέχεσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶχον, ὅτι αὖ τοῦτό
 ἐστίν, εἰκάσαι· ὁ δὲ δοκεῖς μοι, φησὶν, εἰς μὲν ῥή-
 τορας κατὰ τοὺς λόγους τελεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν
 10 ἔργων ἐν φιλοσόφοις γεγράφθαι. καὶ ἥσθην
 εἰπόντος, ὥσπερ ὁ Λυκούργος ἐπὶ τοῖς εἰς αὐτὸν παρὰ
 τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ ταῦτα ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνοικοῦντος
 εἴρητο. 132. προπεμπούσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ δεομέ-
 νων ἀφείσθαι τὰ ἐγκλήματα, Ταρσοῖς, πόλει Κιλίκων,
 15 δῶσειν αὐτὸν εἰπὼν, ἦν ὁ θεὸς ἀποσώζῃ, καίτοι |
 R 90 μοι δῆλον, ἔφη, τὸ πρὸς ταῦτα γενησόμενον,
 ὥς ἐν τῷ πρεσβεύσονται τὰς ἐλπίδας ἔχετε, τὸν

11 Her. I 65. Plut. Lyc. 5, 3 14 I 482, 18 R. Amm. XXIII 2, 5

11 ἀπελθόντος Λυκούργου ἐς Δελφοὺς τοιαῦτά τινα παρὰ
 τοῦ θεοῦ ἤκουσεν· ἦκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμὸν ποτὶ νηὸν ἀνιών, |
 Διὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, δίζω ἢ σε θεὸν
 μαντεύσομαι ἢ καὶ ἄνδρα P³ 17 πρεσβεύων ἦτοι ἀποκρισι-
 ριος ἀποστέλλομαι, διαπρεσβεύεται δὲ πρὸς τοσούδε ἢ τοσούδε.
 ἦτοι βασιλεὺς ἀποστέλλει πρέσβιν εἰς Ἀθήνας ἢ ἐτέρωσε V

2 ἄλλ' ACP | ἄττα CV | δ' VL 3 ἐκείνον ex ἐκείνον P²
 ἐκείνον ex ἐκείνο A² ἐκείνον Ferr Mor, quod corr Re 5 φύ-
 γοις scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. III 250 φύγοιμι
 libri edd | συνδεδειπνηκότε Cobet, at cf. 141, 15. 152, 1 R. Franc
 Zambeccari p. 212 6 παρ' inserui cum Cobeto „malim
 ὑπ'" Re 7 ὅτι B | αὖ om VL 9 post τελεῖν rasura quin-
 que litterarum C | ὑπὸ L et γε Mor in marg 10 τετάχθαι
 L, γε Mor in marg Cobet l. l. ἂν γεγράφθαι coni Re 15 αὖ-
 τὸν ACL Ferr Mor 16 μὴ L 17 πρεσβεύονται L | ἔχοντι L

δὲ καὶ αὐτὸν ἐκείσε μετ' ἐμοῦ δεήσει βαδίζειν.
 ἀσπασάμενος δὴ με δακρύνοντα οὐ δακρύνων ἤδη βλέ-
 πων τὰ τῶν Περσῶν κακὰ, γράμματα ὕστατα πέμψας
 ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχῆς ὕδρων ἤλαυνε γῆν τέμνων, κώμας
 ἀρπάζων, φρούρια λαμβάνων, ποταμοὺς διαβαίνων, 5
 τείχη κατασείων, πόλεις αἰρῶν. 133. καὶ τούτων ἕκα-
 στον ἡγγελλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς
 ἡδονὴν ἡδόμεθα πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίνετο, γε-
 νήσεσθαι, πρὸς τὸν ἄνδρα ἀποβλέποντες. ἀλλ' ἡ
 Τύχη γὰρ τὰ αὐτῆς, κωμάσαςτος γὰρ κατὰ Περσῶν 10
 τοῦ στρατοῦ φόνοις τε καὶ τροπαῖς ἀγῶσί τε γυμνι-
 κοῖς καὶ ἰππικοῖς, ἃ κατεθεῶντο ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων οἱ
 Κτησιφῶντος οἰκήτορες οὐδὲ τῷ πάχει τοῦ τέλχους πι-
 στεύειν ἔχοντες, τοῦ τε Μήδου διὰ πρεσβείας τε καὶ
 δώρων ἐργνωκὸς ἰκετεύειν, μηδὲ γὰρ νοῦν ἔχειν πρὸς 15
 δαίμονα ἄνδρα μάχεσθαι, τῶν δὴ πρέσβεων ἐπὶ τοὺς
 ἵππους ἀναβαινόντων | αἰχμὴ τοῦ σοφωτάτου βασι- R 91
 λέως τεμοῦσα τὴν λαγόνα βρέχει τῷ τοῦ νενικηκὸς
 αἵματι τὴν τῶν ἡττωμένων γῆν καὶ ποιεῖ τὸν πεφρι-
 κότα τῶν διωκόντων κύριον. 134. τῷ μὲν δὴ Πέρσῃ 20
 παρ' αὐτομόλου τινὸς μαθεῖν ὑπῆρξεν, ἐν ὅτῳ εἴη
 τύχης, ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἀνθρώπων μὲν οὐδείς,
 σεισμοὶ δὲ ἐγγίνοντο τοῦ κακοῦ μηνυταὶ πόλεων τῶν
 ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Συρίᾳ τῶν μὲν μέρη, τὰς δὲ ὅλας
 κατενεγκόντες· ἐδόκει γὰρ ἡμῖν ὁ θεὸς μεγάλους πᾶ- 25

3 Iulian. ep. 27 ed. Hertl. 11 or. XVIII t. I 605, 15 sq. R
 15 ll. q 98

2 δὴ scripsi e lioris et Ferr δέ Ferr in marg Mor Re
 3 τῶν om VL 10 αὐτῆς A αὐτῆς PV 11 φόνω VL 23 ε
 in πόλεων in ras C^a 24 Παλαιστίνης B Ferr, γε Mor in
 marg | καὶ inter Παλ. et Συρ. inser Re

10*

θεσι μέγα σημαίνειν. εὐχομένων δὲ μὴ τὰ ὄντα
 δοξάζειν πικρὸν διὰ τῶν ὥτων τρέχει τῆς ἀγγελίας
 βέλος, Ἰουλιανὸν μὲν ἐκείνον ἐν σορῶ φέρεσθαι, τοῦ
 δεινός δὲ γεγενῆσθαι τὸ σκῆπτρον, Περσῶν δὲ Ἀρμε-
 5 νίαν τῆς τε ἄλλης ὁπόσον ἐβούλοντο γῆς. 135. εὐθὺς
 μὲν οὖν εἰς ξίφος εἶδον, ὡς ἀπάσης σφαγῆς ἀλγεινο-
 R 92 τέρας τῆς ζωῆς ἐσομένης. ἔπειτα ἐνενόησα | τὸν τοῦ
 Πλάτωνος νόμον καὶ ὡς αὐτὸν οὐ λυτέον τὴν τοιαύτην
 δὴ λύσιν καὶ ὡς οὕτως ἐλθὼν εἰς Αἴδου τε καὶ παρ'
 10 ἐκείνον ἐν αἰτίαις ἂν εἶην ὧδε τετελευτηκώς· πάντως
 γὰρ ἂν ἐμέμφετο μὴ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ περιμένειν τι.
 πρὸς δὲ καὶ ἐδόκει μοι χρῆναι λόγοις ἐπιταφίοις τὸν
 ἀπελθόντα τιμᾶν.

136. Τοῦτο μὲν οὖν οὕτω διὰ ταῦτα ἔσχε, λόχον
 15 δέ τινα διαφεύγω βουλευθείσης τῆς Τύχης. οἱ γὰρ αὖ
 τῶν μὲν πρὸ τοῦ καιρῶν ἐν βασιλείοις πρὸς ἰσχὺν ἀπο-
 λαύσαντες, τότε δὲ τὰ αὐτῶν ἡναγκασμένοι πράττειν
 R 93 ὑπὸ Φρυγῶνδου τινὸς ἀναπεισθέντες, ὡς | ἐμὲ δεινὰ
 αὐτοὺς εἰργάσθαι δι' ἐπιστολῆς εἰς Βαβυλῶνα ἡκούσης,
 20 ὅφ' ἥς ἂν αὐτοῖς δυσμενῆς ἐπανῆκεν ἐκείνος, ψηφί-
 ζονται παρὰ συγγενῇ με γυναιῖκα εἰσιόντα συλλαβόντες
 εἰς τὸν κῆπον, οὗ τὰς βουλὰς ἐβούλεον, εἰσαγαγόντες
 κτεῖναι· καὶ γὰρ ἂν δῶρα σφίσι παρὰ τοῦ τὰ σκῆπτρα
 λαβόντος γενέσθαι. 137. τοῖς μὲν δὴ ἡτοιμάστο τὰ

8 Plat. Phaed. 67D 12 or. XVII et XVIII t. I 507 et
 521 sq. R 18 ep. 1038. or. pro Olymp. p. 81, 9 ed. Sieb.

1 μέγα τραῦμα coni Re | δὴ P 2 πικρῶν A 5 ἡβο-
 λοντο Mor Re 8 καὶ] ὃν L τὸν Par probante Gasda I 16
 num del? | αὐτὸν ACBL Mor Re 9 οὗτος VL 11 τοῦ
 om AB 12 προσδὲ V 14 διαταῦτα BV 15 φεύγω L |
 αὐ τῶν] αὐτῶν APL 16 προτοῦ L 17 δὴ BL 18 ὡς
 delere vult Re

ῥόπαλα, τῶν δέ τις ταυτὶ μὲν συνειδότων, τοῦ δὲ ἔργου κοινωνεῖν οὐκ ἐθελόντων, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐ μάλα οἰκείως ἐσχηκότων τῆς θεοῦ πεμπούσης ἀφεκτέον εἶναι μοι τῶν παρὰ τὴν γυναῖκα ἐκείνην ὁδῶν ἔφη, κερδανεῖν γάρ, ὅ,τι δὲ ἦν τὸ δεινόν, ἀπαιτοῦντι τουτὶ [δὲ] 5 οὐ προσέθηκε. θαυμαζούσης οὖν, ὥς οὐ τὰ αὐτὰ ποιοίην, τῆς γυναικὸς ἀπεκρινάμην ἀφ' ὧν ἠκηκόειν. καὶ ἡ διερευνημένη νοῦν τε ἔχοντα καταμαθοῦσα τὸν φόβον, παύσασά τε ἐξαπατωμένους ἐπήνεσε τὸν ἐξελόμενον αὐτῇ τοιούτου μύσους τὴν οἰκίαν δαίμονα. 10

138. Μετὰ ταῦτα τολύην ἀνὴρ βάροβαρος ἐξώρριζε τὸν κρατοῦντα ἐπ' ἐμὲ λέγων, ὥς οὐ πανοίμην θρηγῶν τὴν | τοῦ πεσόντος πληγὴν. ὁ δὲ ἔμελλε μὲν ἀπολεῖν R 94 με κακῶς (δίκην ὁδύνης πραττόμενος) ἀνὴρ δέ τις Καππαδόκης ἀγαθός, συμφοιτητὴς ἐμός, παρ' ἐκείνῳ 15 δὲ μέγας, καὶ τίνα ἂν ἔχοις, ἔφη, ψυχὴν, εἰ ὁ μὲν κέοιτο ἀποθανών, ζῶντες δὲ οἱ λόγοι περιφοιτῶν τὴν γῆν οἱ ὑπ' ἐκείνου περὶ τῆς σῆς γεγραμμένοι φύσεως; τοσαῦται μὲν αἱ τρικυμαί, τοσαῦται δὲ αἱ ἀρῳαί. 20

139. Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἦν μὲν Ὀλύμπια τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτος δὲ ἐμοὶ πεντηκοστὸν ἐπιθυμία τε τῆς πανηγύρεως ὑπερφυῆς· παρακύψας δὲ ἐπὶ τὰ πρῶτα τῆς ἑορτῆς δεσμώτης ἦν, οὐκ ἄρχοντας δῆσαντος, ἀλλὰ

3 ep. 1186 14 Fortunatianus (ep. 1147. or. XIV t. I p. 428, 12)?

1 δ' V 2 οὐκ om L | οὐ θελόντων V 5 δὲ uncis inclusi 6 τὰ αὐτὰ scripsi e libris excepto L qui habet ταῦτα, et Ferr ταῦτα Re τὰ τοιαῦτα Ferr in marg Mor 8 καὶ ἡ — 9 φόβον citat Thom. M. s. v. ἐρευνᾶμαι p. 160, 10 | ἡ ACP Mor Re 10 μύσους L, γε Mor in marg 16 παραψυχὴν aut ἀναψυχὴν Gasda 18 φοιτῶν A | τὴν γῆν inserui e VL om ACPB edd | ὑπ' scripsi e VL ἀπ' ACPB edd

ποδάγρα τότε πρῶτον πολλή τις ἐπιπεσοῦσα καὶ χαλεπή,
 πυνθάνεσθαι τῶν εἰσιόντων ἡνάγκαζε ῥώμης τε πέρι
 καὶ τέχνης τῶν ἀθλητῶν, ἥ δὲ ὥσπερ ἐν ἐκχειρίαις
 μικρὸν διαλιποῦσα πάλιν ἡκόντιζε καὶ πολλάκις γε
 5 ἐκάτερον. 140. λατροὶ δὲ νενικῆσθαι μὲν ὠμολόγουν,
 παρεμυθοῦντο δὲ μετατιθέντες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπ'
 ἐκείνους τῷ λόγῳ τὴν νόσον· τὸ γὰρ αὐτὸ ποσὶ μὲν
 R 95 κακόν, τῇ δὲ ἔσεσθαι ἀγαθόν. | ἦν δὲ ἄρα τοῦτο
 φλυαρία, ἐπεὶ τό γε ἐκείνην κατειληφὸς εἶχετο τῶν
 10 ἄνω καὶ τοσοῦτόν γε ἀπέσχον οἱ πόδες ὀνησά τι τὴν
 κεφαλὴν, ὥστε ὥσπερ ἂν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς κακῶν
 μοῖράν τινα ἐκείσε πέμψαντες χαλεπώτερα τὰ κείνης
 ἐποίησαν. 141. οὕκουν ἐπὶ τοῖς πρὸ τοῦ φόβοις ἐτα-
 ραττόμην μόνοις, ἐν οἷς καὶ τοῦτο ἦν, μὴ τὴν πόλιν
 15 ἡμῖν ἀρπάσαντες ἄνεμοι φέροντες εἰς τὸν Ὠκεανὸν
 ἐμβάλωσιν, ἀλλ' ἔδεισα μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ τὸν τῶν
 ἀπαντῶντων ὄχλον, ἔφυγον δὲ τὰ μέσα τοῦ ἄστεος,
 ἔδεισα δὲ μεγέθη λουτρῶν, ἔδεισα δὲ οἰκίας [πλὴν τῆς
 ἐμαντοῦ] πάσας νεφέλης μὲν ἐπὶ τὰ ὄμματα ἐρχομένης,
 20 τοῦ πνεύματος δὲ εἰς μικρὸν συστελλομένου, τὴν κε-
 φαλὴν δὲ ἰλλίγγων κατεχόντων, δόξης δὲ αἰὲ τοῦ πε-

15 II. ζ 345

5 ἐκάτερον] ἐποίει δηλονότι V

3 ἐκχειρίαις AP et altero κ m² suprapos. C ἐκχειρίαις
 V 5 post ἐκάτερον inserendum puto τῶν ποδῶν coll. l. 7 ἐπ' ἐκεί-
 νους 7 ἐκείνην Re Anim 8 τοῦδε L 9 εἶχε L 11 ἂν
 om L | κακῶ in κακῶν in ras C² 12 τὰ κείνης VL 13 προ-
 τοῦ libri edd | φόβοις — 16 ἐμβάλωσιν citat Eustath. ad II.
 ζ 345 p. 646 R ὁ Λιβάνιος τὴν τῆς Ἑλένης ὑπερβαλὼν ἔννοιαν
 ὡς ἐντεῦθεν ὠφελιμὸς τερατωδέστερον λαλεῖ ἐν οἷς ἀστεῖως
 λέγει ὅτι φόβοις κτλ. 14 μόνοις — ἦν om Eust 15 τὸν
 om VL Eust 17 παντ in ἀπαντῶντων in ras P³ ἀπάντων C
 edd ἀπαντῶντων aut ἀπ' ἀγρῶν coni Re 20 στελλομένου L

σεῖσθαι παρούσης, ὥστε ἐσπέρας ἥδομεν ἐπ' αὐτῷ τὴν
 Τύχην, ἐν κέρδει τὸ μὴ πεπτωκέναι ποιούμενοι. 142. ἐν
 ἐνῇν ἐκείνοις μέτριον, ὅτι μήτε τοὺς λόγους μήτε τοὺς
 νέους ἐφεύρομεν· αὐτὸ γὰρ δὴ τοῦτο ἦν ἡ παραψυχή | 4
 τὸ ὡς ἡδίστα περὶ ταῦτα πονεῖν οἴκοι τε ἐπὶ τῆς R 96
 κλίνης ἐπὶ τε τοῦ σκίμποδος ἐν τῷ διδασκαλεῖω· τὸ
 δὲ ἐφ' ἐκάτερον κομισθῆναι παρακινδύνενσεις, αἱ δὲ
 ἐπιδείξεις ἐκποδῶν, ἀηδὴς δὲ φίλος προσιών. ὥσπερ
 δὲ οἱ πελάγη διαβάλλειν μέλλοντες καλοῦσι Διοσκού-
 ρους, οὕτως ἡμῖν οἴκοθεν ἐξιούσιν ἐκαλοῦντο θεοὶ 10
 κωλυταὶ γενέσθαι τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀσχημόνων. 143. καὶ
 ὁ κλύδων οὗτος ἔτη τέτταρα ἐπεκράτει, καὶ καταφεύγω
 δι' οἰκέτου πρὸς τὸν ἔτοιμον ἀμύνειν, τὸν μέγαν
 Ἀσκληπιόν, καὶ φράσαντος οὐ καλῶς ἀφεστάναι με
 τῶν εἰωθότων πλὴν τε οὐ πάλαι φαρμάκου, καὶ ἦν 15
 μὲν τι κέρδος, οὐ μὴν παντελῶς γε ἐξελέηλατο τὸ κα-
 κόν. ἔφη δὲ ὁ θεὸς καὶ τοῦτο χαριεῖσθαι. ἐγὼ δὲ
 ἥδειν μὲν, ὡς οὐκ εὐσεβὲς ἀπιστεῖν ἐγγνητῇ τοιούτῳ,
 θαυμάζειν δὲ ὅμως παρῇν, εἰ καὶ ταύτης εἶναι ποτε
 δόξαιμι τῆς χάριτος ἄξιος. καὶ ἦν μὲν ἔτος ἑβδομον 20
 ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα λῆγον ἤδη, τρισὶ δ' ἐννυπίοις ὁ

8 Ion trag. fr. 56 N apud Plut. de tranq. anim. 3 p. 466 D

2 ποιούμενοι P, sed ι alterum in ras m⁴ ποιούμενος AC
 Ferr Mor 3 ἐνῇν scripsi cum Re Anim ἦν libri edd 4 γὰρ
 om VL | δὴ om B | ἦν] οὖν Re 6 ἐπὶ τε scripsi e V ἐπὶ
 δὲ reliqui libri edd | ἐν] γὰρ ἐπὶ Mor in marg 7 ἕτερον P
 sed f m⁵ in rasura trium litterarum et B 9 διαβάλλειν scripsi
 e VL coll. III 387, 21 τοῖς τὰ πελάγη διαβάλλονσιν et Demetr.
 com. fr. II 876, 2 M apud Athen. III 109 A διαβαίνειν ACPB edd
 13 τὸν (prius) VL Ferr in marg Mor om ACPB del Re
 15 οὐ L | παλαιῶ L et in πάλαι corr C 18 τοσοῦτῳ V et γὰρ
 Mor in marg 19 ὅπως L et in ὅμως corr C² | εἶναι με ποτε
 L 21 δὲ VL

θεός, ὃν τῷ δνὸ μεθήμερινῷ, μέρος οὐ μικρὸν ἐκάστω
 τοῦ νοσήματος ἀφήρει καὶ κατέστησεν εἰς τοῦτο, ὃ
 μῆποτε ἀφέλοιτο. 144. οὕτω δὴ τοῦ βασιλέως ἡκοντος
 4 τὴν αἴγλην τὴν τε ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τὴν τε ἀπὸ τῶν |
 R 97 δρακόντων ἡχώ τε ὀργάνων ὑπέμεινα συμμιγῇ, μηδ'
 ἂν διηγουμένου πρότερον <ἀνασχόμενος>. καὶ οὐ πολὺ
 ὕστερον δῶρον αὐτῷ λόγον εἰσήγον, ἐφ' ᾧ πλέον ἢ
 ὅτε τὰ ἔργα ἔπραττεν ἡσθῆναι βασιλεὺς ἐδόκει. καίτοι
 τῶν μειζόνων γε ἀνήκοος ὢν ἐν Σκύθαις ἐπεδέδεικτο
 10 ἐμεμνήκει. τοῦ γὰρ δὴ ἡμίσεος διὰ μῆκος ἀναβεβλη-
 μένου δέισαντες οἷς οὐκ ἄμεινον τέρπεσθαι λειμῶσιν
 ἀληθινοῖς τὸν βασιλέα Μουσῶν, ἐν τοῖς εἰρημένους
 ἰσταῖσι τὴν ἀκρόασιν, λεγόντων δὲ ἐτέρων φόβος οὐ-
 15 δεις, ταυτὶ δὲ αὐτοῖς τῆς Γοργοῦς φοβερώτερα. βα-
 σιλεῖ γε μὴν καὶ ἀπὸ τούτων οὐκ ἐν ἀγνοουμένοις ἐγά-
 145. Σὺν ἔργον, ᾧ δαίμονι, καὶ τὸ τεθῆναι νόμον
 τῶν παιδῶν τοῖς νόθοις ἐπίκουρον. τὸ μὲν οὖν ἐπὶ
 20 νοῦν τε αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ τοῦ βασιλέου ἐλθεῖν
 ἔνα τε τῶν κρατούντων τοῖς ἐκείνου γεγονέναι γράμ-
 20 μασι, κοινῆς τοῦτο ἔστω τῆς τῶν ἐν χρεῖα τοῦ νόμου
 22 καθεστηκότων τύχης, τὸ δὲ τὸν νεώτερον ἡκιστα αὐτὸν
 ἐπαινοῦντα μάλιστα ἐπαινοῦντα φανῆναι ποιῆσαι τε
 κύριον, ἐπειδὴ με ἐξουσίας τῆς ἀπ' αὐτοῦ δεόμενον
 ἡσθῆτο, πῶς οὐκ ἂν ἐν δίκῃ τῆς ἐμῆς κριθείη τύχῃ;

3 Amm. XXIX 1, 4 (Valens) 9 Amm. XXVII 5, 1 sq.
 19 Cod. Theod. IV 6, 1. Novell. 89, 12

1 καθημερινῷ B 4 τῶν alterum om L 5 ἦν ante
 μηδ' inser MSchmidt Philol. X 613 6 ἀνασχόμενος inserui
 coll. III 132, 15 R 10 ἐμεμνήκει corr ex ἐμεμνήκειν C¹
 ἐμεμνήκειν VL | ἡμίσεος scripsi ex APBV et corr ex ἡμίσεως
 C¹ μίσεως L ἡμίσεως edd 11 αἰς A 15 τοσοῦτων L
 17 γε νέους Mor in marg | οὖν om L

ἢ με πολλῆς τε καὶ βαρείας ἡλευθέρωσεν ἀνίας, ὥς
τῆς αὐτῆς ἡμέρας τελευτῇν | μὲν ἐμοί, πτωχείαν δὲ R 98
ἐκείνῳ τὴν ἐσχάτην οἰσούσης.

146. Ἀλλὰ μὴν τό γε ἐχθρούς — καὶ μὴ με οἰέ-
σθω τις τὴν Ὀμήρου συμβουλὴν παραβαίνειν τὴν οὐκ 5
ἐπιτρέπουσαν ἐπὶ κταμένοις ἀνδράσιν εὐχετά-
σθαι, οὐ γὰρ ἀπὸ τοιαύτης γε μνησθήσομαι τῆς
γνώμης, ἀλλ' ὅπως μὴδὲ τοῦτ' ἄρρητον εἶη τῶν παρ'
ἐκείνης δεδομένων — οἱ τολύνν ἐπ' ἐμὲ μὴδενὸς μὲν
λόγου, μὴδενὸς δὲ ἔργου, μὴδεμιᾶς δὲ ἀποσχόμενοι 10
τέχνης, ἀλλ' οἱ μὲν ὀνειδέσι περιβάλλειν ἀποχρῆν νο-
μίσαντες, οἱ δὲ πᾶν μικρόν, εἰ μὴ καὶ ἀποκτείναιεν,
οἱ δὲ οἷς ἦν ἡδὺ καὶ ταύρου τὸν νεκρὸν ἐκδήσαντας
ἀφεῖναι διὰ | πετρῶν φέρεσθαι, τούτους τοῖνν τοὺς R 99
πάλοι μὲν πολεμοῦντας, ἐγκαλεῖν δὲ οὐδὲν σὺν ἀλη- 15
θείᾳ γε ἔχοντας προαπήνεγκεν ὁ δαίμων ἡμῶν γε
ἡσυχάζοντων καὶ οὐδ' ὅσον ἀραιῖς ἀμυνομένων· τί γὰρ
δὴ ἔδει καταρᾶσθαι πάντα ἐπισταμένον τοῦ δαίμονος,
τὸν ἀδικοῦντα, τὸν ἀδικούμενον, τὸν ὀφείλοντα δίκην,
ᾧ τὴν δίκην ὤφειλεν. 147. ἦν δέ τι καὶ πρὸ τοῦ 20
θανάτου τοῖς πολλοῖς θανάτου παρὰ γε σώφροσιν ἀν-
θρώποις δεινότερον τὸ πολλὰ κακὰ ἐπιδόντας εἶτα
οὕτως ἀπελθεῖν· ὧν ἔν τι καὶ τὸ τῶν αἰδοίων τοῦ
μοιχοῦ λαβόμενον τῇ χειρὶ ξυρῶ τὰ πάντα ἀμῆσαι.

6 Od. χ 412 11 Dem. c. Androt. 63 p. 613, 2; c. Timocr.
127 p. 740, 23 22 Il. χ 61

5 τίς V 8 δὲ in μὴδὲ in ras P² | τοῦτο L 11 περι-
βαλεῖν L | ἀποχρῶν APB 12 μὴ καὶ scripsi cum Gasda καὶ
μὴ libri edd | ἀποκτείνειεν ACPV edd ἀποκτείνειεν B ἀποκτεί-
ν εν L 14 ἐφεῖναι A | κατὰ Gasda 16 γε om V 18 δὴ om
B 23 ὧν] ὥς L | ὅσπου MSchmidt Philol. X 615 24 τῇ
χειρὶ λαβόμενον VL | ἀμῆσαι L ἀμῆσαι reliqui libri edd

148. Τούτοις ἄξιον ἐκεῖνο προσθεῖναι σμικρόν τε
 R 100 καὶ οὐ σμικρόν· ὑμῶν μὲν γὰρ ἴσως | τῷ μικρολο-
 γεῖσθαι δόξω, δηχθεὶς δὲ αὐτὸς τὴν ψυχὴν οἶδα καὶ
 ἐπὶ μεγάλῳ τοῦτο παθῶν. ἦν μοι ἡ Θουκυδίδου συγ-
 5 γραφή, γράμματα μὲν ἐν μικρότητι χαρίεντα, τὸ δὲ
 σύμπαν οὕτω ῥάδιον φέρειν, ὥστ' αὐτὸς ἔφερον παιδὸς
 ἀκολουθοῦντος καὶ τὸ φορτίον τέρψις ἦν. ἐν τούτῳ
 τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων μαθὼν
 ἐπεπόνθειν, ὅπερ ἴσως ἤδη τις καὶ ἕτερος· οὐ γὰρ ἂν
 10 ἐξ ἑτέρας βίβλου ταῦτ' ἂν αὐθις ἐπῆλθον πρὸς ἡδονήν.
 149. ἐπαινῶν δὴ πολλὰ καὶ πρὸς πολλοὺς τὸ κτήμα
 καὶ εὐφραίνόμενος μᾶλλον ἢ Πολυκράτης τῷ δακτυλῷ
 κλέπτας αὐτῷ τοῖς ἐπαίνοις ἐπῆγον, ὧν τοὺς μὲν ἄλλους
 εὐθὺς ἤρουν, ὁ δὲ γε τελευταῖος πυρᾶν ἀνήψε τοῦ μὴ
 15 ἀλῶναι, καὶ οὕτω δὴ τοῦ ζητεῖν μὲν ἐπεπαύμην, τὸ
 μὴ λυπεῖσθαι δὲ οὐκ εἶχον. ἀλλὰ καὶ τὸ κέρδος μοι
 τὸ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου μέγα ἂν γενόμενον μείον
 ἤρχετο διὰ τὸ σὺν ἀηδία γράμμασιν ἑτέροις ὁμιλεῖν.
 150. ἀλλὰ καὶ τοῦτο μέντοι τὸ οὕτως ἀνιαρὸν βραδέως
 20 μέν, ὅμως δὲ ἰάσατο ἡ Τύχη. διετέλουν μὲν γὰρ πρὸς
 R 101 τοὺς ἐπιτηδεύουσιν | γράφων αὐτὸ μετὰ λύπης, τῷ λόγῳ
 μέτρα τε διηγούμενος καὶ οἶον μὲν τὰ εἶσω, οἶον δὲ
 τὰ ἔξω καὶ ποῦ νῦν ἄρα καὶ ἐν τίνος χερσὶ. νέος δὲ
 τις, πολίτης ἐμός, ἐωνημένος ἤκεν ἀναγνωσόμενος, καὶ

3 Soph. Ant. 317

10 Dem. Olynth. I § 15 p. 13, 23

1 et 2 μικρόν V 3 καὶ om L 4 ταὐτὸ Re num το-
 σοῦτο? 9 ἴσως ὅπερ L 10 τοῦτ' L ταῦτα Mor Re 14 τε-
 λευταῖος scripsi e VL ἕτερος APB edd om B | πυρᾶν scripsi
 cum Re Anim et Gasda coll. I 47, 2; 117, 6; 165, 7 R πῶς libri
 edd 16 μὴ om L 20 δὲ scripsi e VL auctore Re δ'
 inser B¹ om ACP edd | γὰρ ἀεὶ πρὸς B

ὁ διδάσκαλος ἀνεβόησε τοῦτ' ἐκείνο, τοῖς γνωρίσμα-
σιν ἐλών, καὶ ἤκεν ἐρωτῶν, εἰ μὴ ἀμαρτάνοι δόξης.
λαβὼν οὖν ἐγὼ καὶ ποιήσας, οἷα ἂν τις ἐπὶ παιδὶ τὸν
ἴσον μὲν ἀφανισθέντι χρόνον, φανέντι δὲ οὐ προσδο-
κηθέντι περιχαρῆς ἀπηλλαττόμην καὶ τότε εὐθύς καὶ 5
νῦν οἶδα τῇ θεῷ χάριν. γελᾶτω δὲ ὁ βουλόμενος, ὥς
ὑπὲρ φαύλου μακρολογήσαντος, ἀδελῆς γὰρ δῆπουθεν
ἀπαιδεύτον γέλως.

151. Ἐφ' ᾧ δ' ἂν μάλιστα νομιζομένην ἄθλιος,
ἤδη φράσω. εἰ γὰρ αὖ πατὴρ ὅστις πολλοὺς μὲν 10
παῖδας παρέδωκε μνήμασι, πολλαῖς δὲ κλίναις σώματα
τούτων [γε] φερούσαις ἠκολούθησεν, ἄθλιος, πῶς οὐχὶ |
καὶ αὐτὸς ἂν ἐν δυστυχοῦσιν ἀριθμομένην, οὐ πολλοὺς R 102
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγαθοὺς παῖδας τοὺς μὲν αὐτὸς
θάψας, τοὺς δὲ ἐν σοροῖς ξένους νεανίσκους εἰς τὴν 15
οἰκίαν ἀποπέμψας. 152. ὥσπερ γὰρ ὁ Θρασύβουλος
τοὺς τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντας ἐξέκοπτεν, οὕτως ἡ
Τύχη τῶν ὁμιλητῶν τοὺς ἀρίστους ἥρπασεν, ἀρξαμένη
μὲν ἀπὸ τῶν ἐν Βιθυνίᾳ διατριβῶν, προελθοῦσα δὲ
εἰς τόδε, αἰεὶ φειδομένη μὲν οἷ οὐκ ἂν ἐξέλαμψαν, 20
τοὺς δὲ ἤδη τε ἐν δόξῃ καὶ αὖ τοὺς ἐσομένους ἀφῆ-
ρει. 153. λέγω οὖν πρὸς τοὺς οἰομένους τι λέ-
γειν, ἐπειδὴν ἐρωτῶσι τίνας δὲ ἡμῖν ἀπέφηνε

16 Her. V 92, 10; cf. Themist. or. XIX p. 282, 24 Dind.

3 οἷα corr ex οἷς Cⁿ 5 καὶ νῦν οἶδα corr ex οἶδα καὶ
νῦν P² 10 αὖ] δὴ Gasda 11 δὲ om L 12 γε τούτων
VL γε cancellavi auctore Re 13 ἐν τοῖς δυστυχοῦσιν B
15 ξένους] νέους Ferr uncis inclusit Mor 16 οἰκίαν L 20 ἐς
B | τόδε αἰε, Ferr Re | αν supra εν in ἐξέλαμψεν C^t 21 αὖ
τοὺς] αὐτοὺς L | ἀφαιρουμένη VL Mor Re 22 τί ABV
23 δὴ AP | ἀπέφηνες Gasda

ρήτορας; ὅτι ἐλθόντες εἰς Αἴδου θεάσαιντ' ἂν οὐκ ὀλίγους. ὧν οἰχομένων ἐξημῶνται μὲν βουλαὶ καὶ
 R 103 διοικήσεις πόλεων, ἐξημῶνται | δὲ δίκαια λόγων τῶ
 δικαίῳ συμμάχων ἐστερημέναι, ἐξημῶνται δὲ θρόνοι,
 5 ὧν τοὺς μὲν Ἑρμῆς, τοὺς δὲ ἑφορᾷ Θέμις.

154. Καὶ μὴν καὶ τόδε δυστυχοῦς ἐν ἀσθενείᾳ τε
 καὶ ἀτιμίᾳ καὶ προπηλακισμῶ τῶν λόγων λόγους δι-
 δάσκειν καθήμενον ἑτέρων ὄντων, ἐν οἷς αἱ ἐλπίδες·
 10 δὲ ἴσ τε μὲν οὐς μακαρίζετε· παρ' οἷς οἱ πλοῦτοι, ἴσ τε
 δὲ οὐς ἐλεεῖτε· παρ' οἷς οἱ λόγοι. 155. εἰποι ἂν οὖν
 ἡ Τύχη καθάπερ ἐν δράμασι λαβοῦσα φωνήν, ὅτι εἰ
 καὶ μυρίοις ἐναντιώμασιν ἡ τέχνη σοι πεπολέμηται,
 τοῦτό γ' ἂν ὁμολογήσαις, ἐν πολλῶν ἀντάξιον παρ'
 15 ἐμοῦ σοι γενέσθαι, τό τε εἰς πλήθος ποιῆσαι λόγους
 τό τε οὕτω δόξαι τοὺς ποιηθέντας εἶναι καλοῦς, ὥστ'
 ἔτι ζῶντος, (ἐν ᾧ καὶ φθονεῖσθαι ἀνάγκη,) τὰς τῶν βι-
 βλογράφων δεξιὰς τὰς πολλὰς ὀλίγας ἐλέργεσθαι τῶ
 20 πλήθει τῶν ἐραστῶν. τοιγάρτοι πᾶν ἐργαστήριον λό-
 γων καὶ τούσδε δείκνυσιν ὁμοίως ἐν παιδευομένων τε
 καὶ παιδευόντων χερσί. καὶ τούτων, ὧ ἄνδρες, οἶδα
 τῇ Τύχῃ χάριν καὶ αἰτῶ γε παρ' αὐτῆς αἰεὶ βελτίω
 παρέχειν τὰ δεύτερα.

15 Thuc. I 14, 2

12 σημείωσαι τὸ εἰ ἀποδιδόμενον οὐ πρὸς τὸ ἀλλὰ V

3 λόγῳ B 4 δὲ om V 8 αἱ om V 9 οὐς scripsi
 ἄς libri edd & Re Anim | ἐπίστασθε AP 14 γ' ἂν scripsi
 γοῦν
 cum Gasda, qui simul ὁμολογήσεις proposuit γὰρ A γόῦν
 supra γὰρ C^f γὰρ ἂν V γὰρ L γοῦν PB edd 17 βιβλιο-
 γράφων ABP in quo m² βιβλογράφων suprascriptum est Mor Re
 20 ὁμοίως inser A² 22 τὴν χάριν APB

156. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως με διεφνέτην Αἰθέρ-
 ριός τε καὶ Φῆστος, Σύρων μὲν ἄρχων ἐκάτερος,
 ἄρξαντες δὲ πρὶν ἢ Βάλεντα δεῦρ' ἦκειν. ὁ μὲν οὖν
 φωνῆς Ἑλλάδος ἄπειρος | ἦν, ὁ Φῆστος, παραπαίων R 104
 ἄνθρωπος, ἀλλ' ὅμως αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο ἔπεισε διώ- 5
 σασθαι τὴν ἀρχήν, ἐλθὼν δὲ δέλτης εἰσάγων ὡς ἐαυτὸν
 Εὐβουλον καὶ συνὼν αὐτῷ δι' ἐρμηνέως πιστοῦ, ὁ δ'
 ὠμολόγει τῆς ἐμῆς ἐπιθυμεῖν τελευτῆς, ὅπως αὐτίς
 εἶναι τι δόξειεν. ἐπώλει οὖν Εὐβούλῳ τὸ μισεῖν ἐμὲ
 Φῆστος ὦν καθ' ἐκάστην ἡσθιε τὴν ἡμέραν· ἦσαν δὲ 10
 χῆνες πῖονες ἐκείνῳ καὶ οἶνος ἡδὺς καὶ φασιανοί.
 157. ἔβλεπέ τε οὖν με οὐχ ὡς ἡδιστα ὁ Φῆστος καὶ
 ὡς περὶ κακοῦ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο καὶ ὁπόσα ἐξῆν,
 ἔπληττε. καὶ ποτε θέατρον μὲν μοι συνείλετο, λῦσαι
 δὲ τοῦτο πειρώμενος ἐπὶ γράμματα βασίλεια τοὺς καθη- 15
 μένους ἐκάλει, ὡς δὴ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναγνώσεως
 ἐξελὼν, καὶ ὑπογραφεῖς ἅμα παρήσαν γραφόμενοι τὰ
 τῶν οὐκ ἀναπηδόντων ὀνόματα· | ᾔετο γὰρ με μα- R 106
 χεῖσθαι τε καὶ οὐκ ἐπιτρέψειν ἀπελθεῖν, τὸ δὲ ἀρκέσειν
 εἰς θάνατον. ἐνταῦθα οἱ μὲν ὑπ' ἀνάγκης ἐξῆσαν 20
 πολλάκις μεταστρεφόμενοι πρὸς ἐμέ τε καὶ τὰ δηθη-
 σόμενα, οἷς δὲ ἐξῆν ἀκούειν, ἤκουον, ποθοῦντες δὲ
 τὴν οὐχ ἐκοῦσαν οἰχομένην μοῖραν. 158. ἐμίσει μὲν
 οὖν καὶ ἐπεβούλευε, τοῦ μίσους δὲ οἶδα τῇ Τύχῃ χά-

4 or. XXVI t. II 124, 3 sq. R

5 ἦτοι ἀπόσασθαι V

3 ἄρξαντες V | ὁ μὲν] ὅμως ACPB Ferr, γρ Mor in marg
 7 αὐτῷ om L | ὁ δ'] δδ' B δ δ' corr ex οδδ' V^r οδδ' L
 8 ὁμολόγει A 12 με om VL 17 ἐξελὼν CPBV Ferr Mor
 18 με μαχεῖσθαι] μεμαχῆσθαι L 20 οἱ om L 22 δὲ alt. om VL

ριν, ἥ γέ με οὐκ ἐποίησε φίλον ἀνδρὶ δέισαντι μετὰ
 ταῦτα ὕστερον μὴ φθάσῃ τὸν ἐκείνου σίδηρον ἢ
 νόσος ἀπενεγκοῦσα τὸν Μάξιμον. ὁ δὲ ὥς ἐνίκησε
 ταύτην τὴν νίκην, ἐγάννυτο ὁ κακοδαίμων, οὐ μὴν
 5 ἐμέ γε ἴσχυσε, προσκυνῶ δὲ τὴν Ἀδράστειαν, καίτοι
 τοῦτό γε ῥάπτων διὰ Μαρτυρίου, Πισίδου τινὸς ἀν-
 R 106 θρώπον, χαίροντος μὲν ἀθληταῖς, ἀμέμπτου | δὲ ἄλλως,
 δοκοῦντος δὲ τῷ Φήστῳ γόητος διὰ τὸ προσκείσθαι
 παλαισταῖς. 159. περὶ τούτου μόνος πρὸς μόνον τὸν
 10 Βάλεντα εἰπὼν, ὥς ἐμέ τε ἂν ἐν αὐτῷ ῥαδίως καὶ τὸν
 Εὐτρόπιον ἔλοι, σπεύδων ᾧχετο εἰς Ἰωνίαν ἐπὶ τὴν
 ἀρχήν, ὥστε γέλωτα πολὺν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸν
 Μαρτύριον παρασχεῖν οὐκ ἐχόντων τῶν δικαζόντων
 μαθεῖν, ἥτις ἡ ἀρχὴ τῷ τούτῳ ἀχθῆναι γένοιτο, τῆς
 15 ἀρχῆς τοῦ πράγματος ἐν σκότῳ γεγεννημένης. Φήστῳ
 μὲν οὖν ἄθλον τῆς κακίας ἐγένετο γάμος, νέα μὲν
 γυνή, συχνή δὲ οὐσία, καὶ νῦν ἐν πόλεσιν ἅς ἐκένωσε,
 τρυφᾷ.

160. Αἰθέριος δὲ τέθνηκε μὲν πολλὰ δὴ καὶ με-
 20 γάλα πρότερον ἐπιδὼν κακὰ καὶ τό τε λαλεῖν τό τε
 ἀκούειν ἀποβαλὼν. γίνεται δὲ καὶ αὐτὸς εἰς ἐμὲ κα-
 κός, ὥσπερ ἀχθόμενος, ὅτι με ἐν Βιθυνίᾳ προὔβελητο
 καὶ ὁπότε τι δείσειεν, ἐπ' ἐμὲ κατέφευγε. τὰς μὲν δὴ
 εἰς τοὺς λόγους ὕβρεις αὐτοῦ παραλειπτέον, ἐν αἷς

2 Eunap. fr. 39. vit. soph. p. 63 Boiss. Amm. XXIX 1, 42.

5 Plat. rep. V 451 A. Dem. c. Aristog. I 37 p. 781, 8

1 δέισαντι supra δέισαντα C^f δέισαντα APB Ferr Mor
 quod corr Re 4 prius ν in ἐγάννυτο eras P 5 τε AC Ferr
 Mor | τὴν om BV | α primum in ἀδράστειαν in ras duarum
 litterarum C² 6 τοῦτό γε] γε τοῦτο B 19 η in δὴ in ras
 P² δὲ A 21 γίγνεται L | δὴ B | εἰς in ras P³ ὥς A
 22 προβέβλητο L 23 τί B | κατέφευγεν B

ἐχαρίζετο πάνν μὲν ἀνδρὶ πλουσίῳ, παῖδας δὲ οὐ
κεκτημένῳ. 161. ἀλλ' οὗτός γέ ἐστιν ὁ στήσας με ἐν
μέσῳ πολλῶν μὲν ἡνιόχων, πολλῶν δὲ ἱπποκόμων, οἷς
τε ἔργον ἀναπεταννύναι τοῖς ἄρμασι τὰς θύρας· ὧν τοὺς
μὲν ἔπαιε, τοὺς δὲ ἠπείλει κατακαύσειν, ἐνὸς δέ τινος 5
ἡνιόχου γέροντος καὶ πλευράς, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ μέγα
ἐβόησεν ὁ λεῶς, | κατέτεμνεν, ἐμοὶ δὲ ἦν πόνος οὐ R 107
μικρὸς μὴ τὸ αἷμα ἰδεῖν. καὶ ταῦτα ἀπὸ ψιλῆς αἰτίας
ἀνδρὸς ἐποίει μαινομένου δεικνύντος <τε> τὴν μανίαν
κάν τοῖς ἐν αὐτῇ γιγνομένοις τῇ δίκῃ. 162. οὗτος ἦν 10
ὁ καμὲ κελεύσας εἰσάγειν, ὡς δὴ τῆς Φιλονυμενοῦ γοη-
τείας ἐν ἐμοὶ τὸν ἔλεγχον ἔχων· ὁ δὲ ἔλεγχος ἦν, παρ-
ῆνον αὐτῷ μὴ σκυφαντεῖν, ἀλλ' ἀπηλλάχθαι πραγ-
μάτων. καὶ τοῦτο ἦν, ἐφ' ᾧ περ ἐκαλούμην. τῷ δὲ
οὐδὲν ἐδόκει δεινὸν ἐμὲ ἐφ' οὕτως ἀνοήτοις εἰσελθόντα 15
ἐστάναι. καὶ ἐγὼ μὲν ἐξῆειν ἐλεῶν τὸν δικαστήν,
ὁπόσον ἀπέχων νοῦ δικάζειν ἡξίου, τῶν δὲ φίλων πολ-
λοὶ συνέρρεον ἄλλος ἄλλο τι πρὸς παραμυθίαν ἐσκεμ-
μένος. ἐποιοῦν δὲ οὐδὲν αὐτοὺς δεῖσθαι τουτωνὶ τῶν
σκεμμάτων. οὕτως οὐκ ἐτετρώμην. 20

163. Φιδήλιος δὲ ἦν μὲν Φήστου πολίτης, ἄγριος
ἄνθρωπος, ἀρχὴ δὲ αὐτῷ τῶν βασιλέως ἐπιμελεῖσθαι

2 γέ V et Re τέ reliqui libri edd 3 μὲν] τὲ L 4 τε] γε
V | πόδας VL, sed L in marg γρ θύρας 6 καὶ om L 7 inter
λεῶς et κατέτεμνεν libri (excepto V) et Ferr habent ἐφ' οὗ quod
uncis inclusit Mor 9 ἐποίει] ἐπ cum lacuna duarum vel trium
litterarum L | τε post δεικνύντος inserui 10 κέν scripsi e
PB καὶ reliqui libri edd 11 φιλονυμενοῦ BL et Re φιλονυμένου
ACPV Ferr Mor 13 ἀλλὰ L 14 ᾧ περ ἐκαλούμην scripsi
quod praebebat etiam Par (Gasda I 16) ᾧ παρεκαλούμεν reliqui
libri ᾧ παρεκαλούμην Re Anim ᾧ περ ἐκάκου με MSchmidt
Philol. X 610 17 ἀπέχων νοῦ scripsi e CV cum MSchmidt
ἀπέχων οὐ APBL et γρ Mor in marg ἀπέχειν οὐ Ferr Mor
ἐπέχειν οὐ coni Mor ἀπέχων τοῦ coni Re et Cobet Mnem. III 250

χρημάτων, φίλια δὲ πρὸς τὸν Εὐβουλον ἀφ' ὧν περ
 R 108 καὶ τῷ Φήστῳ. | ἔχων τοίνυν αὐτὸν πειθόμενον ἐκ
 πολλῶν δόρπων τε καὶ συμποσίων κινεῖ τε ἐπ' ἐμὲ καὶ
 συνεβούλευε δίκην λόγου λαβεῖν. τὸν δὲ λόγον, τοῦ
 5 τυράννου μὲν ἐγκώμιον, γεγράφθαι, κείσθαι δὲ παρ'
 ἐμοὶ τῷ συγγραφεῖ. ῥᾶστον δὲ εἶναι δι' ὑπηρετῶν
 ἐλεῖν. 164. ἔδοξεν οὖν ἐκείνῳ κάλλιον εἶναι τὸν
 στρατηγὸν ἐπὶ τοῦτο προσλαβεῖν, πολλοῦ μὲν ἄξιον
 'Ιουλιανῷ γενόμενον, πολλοῦ δὲ ὄντα τότε τῷ Βάλεντι,
 10 φοβερὸν μὲν πολεμίοις, φοβερὸν δὲ τῶν οἰκείων τοῖς
 κακοῖς, αἰδούμενον δὲ καὶ σοφίαν καὶ λόγους, λόγον
 δὲ ἐν σοφῶν συνουσίαις οὐκ ἀποροῦντα· τουτὶ δὲ
 αὐτῷ παρὰ τῆς φύσεως ἦν. 165. οὗτος ὁ Λουπικῖνος
 αὐτὸν μὲν με οὐδεπώποτε ἰδὼν, παρὰ φήμης δὲ ἴσως
 15 τινὸς περὶ ἐμοῦ τι δεξιόμενος πρὸς μὲν τὸν εἶπε· σίγα,
 ᾧ φιλότις, καὶ ἐν ἡμῖν ταῦτα ἰστάσθω. μετα-
 πεμφόμενος δὲ ἐμὲ ποιεῖται τε φίλον καὶ ἐπαγγέλλειν,
 εἴ του δεοίμην, ἐδίδου παρεκάλει τε τοὺς τῶν ἐδῶν |
 R 109 τούτους καταγελῶντας, τοὺς τοῦ οὐρανοῦ κληροῦχους,
 20 ἀφέντας ἃ ἀλαξονεύονται, τὰ μὰ ξηλοῦντας ὀρᾶσθαι.
 τοιαῦτα μὲν ἀνέσεισεν ὁ δαίμων, τοιαῦτα δὲ καὶ ἐκοί-
 μισεν, οὐχ ὥς πεποιημένον μοι τοιοῦδέ τινος λόγον,

2 p. 157, 10 5 Amm. XXVI 6, 1 sq.

3 δόρων libri | κινεῖ τε scripsi cum Gasda κινεῖται libri edd
 8 τούτῳ BV Mor 14 οὐδέποτε VL et γο Mor in marg 15 τι
 om L | εἶπεν ACB | σίγα B 18 παρεκάλει — 19 καταγελῶν-
 τας Ferr in marg | τε scripsi e VL δὲ reliqui libri edd | ἐδῶν
 scripsi e PB cum Wyttenb ἐδῶν C Ferr ἐδῶν AV ἐδῶν L
 τῶν ἐδῶν uncis inclusit Mor τῶν νέων (i. e. νεῶν) coniciens
 19 τούτων B | οὐρανοῦ scripsi cum Wyttenb et Cobeto Mnem.
 Π 403 coll. Π 180, 2 sq. R οὐρανὸν libri edd 21 τοιαῦτα —
 δαίμων Ferr in marg | ι alterum in ἐκοίμισεν in ras P⁸ ἐκό-
 μισεν L 22 τοιοῦδε corr e τοιούτου δέ C^v

ἀλλ' ὅτι τῆς πρώτης πείρας ἁμαρτῶν ὁ Φιδήλιος προϋ-
 βαίνειν ἂν ἐπιβουλεύων, ἕως ἔργου τύχοι. 166. ὑπῆρξε
 δέ μοι καὶ ἀμείψασθαι τὸν οὐχ ὑπαχθέντα ἄνθρωπον·
 παρὰ μὲν γὰρ τοῦ κρατοῦντος ἦν αὐτῷ τὸ ἐν ὑπάτοις
 εἶναι, παρ' ἐμοῦ δὲ Ἀρχέλαος. καὶ ἐτιμώμην ἄλλοις 5
 τε οὐκ ὀλλοίσι καὶ | δὴ καὶ ῥήθη δεῖν ἐλθῶν ὥς ἐμὲ R 110
 προσειπεῖν πατὴρ γινόμενος τῆς τιμῆς, (οὐ γὰρ ἦν ὃν
 ἐμιμείτο,) ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο αἰσθανόμενος φθάσας ἐδεή-
 θην ἔν τι, προελέσθαι μεῖναι τὸν γέροντα, τὸν δὲ
 χρῆ νομίζειν ἀφίχθαι. 167. Προτάσιον ἐνέπλησεν μὲν 10
 τῶν κατ' ἐμοῦ λόγων ἄνδρες ἐν οὐδενὶ μὲν λόγῳ
 πρότερον ὄντες, κτησάμενοι δὲ ἰσχὺν ἐκ τῆς Ἰουλιανοῦ
 σφαγῆς. οὗτοι τοῦτον ἐφόβουν, ὥς αἰσχυστα ἂν ἄρ-
 ξειεν, εἰ μὴ ἀπελαύνοι με τῶν θυρῶν, καὶ παρῆξεν οἱ 14
 τῶν ἐκ | τῆς συμμορίας | κοινωνὸν τῆς πορείας τηρή- R 111
 σοντα ἐν ἐκείνῳ τὸν φόβον. ἦει μὲν οὖν ὥς ποιήσω
 με μικρόν, νόσῳ δὲ πιεζόμενος ἐβάδιζεν ἀξιομένης τῇ
 πορείᾳ τῆς νόσου. καὶ ἡκέ γε εἰς τὴν καταργωγὴν
 νυκτὸς οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ νόμῳ τυχῶν, οὐ γὰρ εἶα
 τὸ νοσεῖν. 168. ὥς δὲ πολλῶν ἰόντων αὐτῷ μόνος 20
 ἀπελιπόμην, λέγει [δὲ] πρὸς τὸν Ζήνωνα, ᾧ μάλιστα

5 I 175 2 R 13 Dem. de symm. § 25 p. 185, 5

1 „aut οὐχ ἁμαρτῶν leg. aut οὐ προϋβαίνειν“ Re Anim
 2 τύχη L 3 δὴ C 4 αὐτῷ scripsi cum Valesio ad Amm.
 XXVI 8, 4 p. 465 qui Parisinum (gr. 3016) secutus est, et Re
 Anim αὐτοῖς reliqui libri edd 5 post δὲ lacuna 4 vel 5 lit-
 terarum in V, 12 fere in L, item in Par, quam Sievers p. 145
 agnoscit, fortasse recte 6 ὥς] πρὸς V 7 γινόμενος VL
 Ferr 8 τοῦτον L 9 προσελέσθαι ACPB Ferr et γρ Mor
 in marg „προεῖσθαι aut προσθέσθαι“ Re Anim | „malim αὐτόν
 δὲ“ Re 10 Προτάσιον V Mor 21 ἀπελιπόμην L | δὲ quod
 est in ACPB edd uncis inclusi auctore Re

LIBANIUS ed. Foerster.

11

ἐχοῖτο, τοὺς κατ' ἐμοῦ λόγους ἐξεληλέγχθαι τοῖς ἔργοις.
 τὸν γὰρ δὴ λεγόμενον ἐνοχλεῖν τοὺς ἄρχοντας ἥμιστα
 προσιέναι. ὁ δὲ καὶ πᾶν ταῦτα ἐλπίζειν ἐφ' οὐ γὰρ
 λέναι μᾶλλον παρ' αὐτοὺς ἢ καὶ τούναντίον· χαρ-
 5 ζεσθαι μὲν γὰρ ταύτῃ τοῖς ἐρῶσι· τοὺς δὲ οὐκ ἐρῶν-
 τας οὐδὲ ἐπίστασθαι. ταυτὶ μὲν ἤκουσε, δῆλος δὲ ἦν
 R 112 ἀτιμάσων, οὐ | μὴν ἐπέτρεψέ γε ὁ θάνατος.

169. Ἔτερος Πρωτάσιος τὰ γε πρὸς ἐμὲ ῥᾶσθ' οὗτος
 ἦκεν, ὅς καθάρμασι μὲν συνῆν, παρ' ὧν δ' ἂν τι καὶ
 10 ἐμάνθανεν, ἄβατον ἐποiei τὴν καταγωγὴν. καὶ ᾤετο
 μὲν ζημιοῦν, ἐγὼ δὲ ἐκέρδαινον. καὶ κλῆσιν μὲν τὴν
 ἐπὶ τοὺς λόγους ἡλπίζειν, ἐγὼ δὲ ἄλλους εἰστίων δι-
 δάσκων αὐτόν, ὅτι οὐ λῶν αὐτοῦ δεοίμην. ὁ δὲ ᾤδει
 15 τούτοις γε τὴν καρδίαν, ἔδειξε δὲ ἔν τινι κατηγορίᾳ
 νέοιν· οἷν δέον, εἴπερ ἡδίκουν, ἐπιθεῖναι δίκην, ὁ δὲ
 τὸ διδασκάλων ἐσαγήνευεν ἔθνος οὐχ ἄπασιν ἐγκαλῶν,
 ἀλλ' ὅπως ἐν τῷ παντὶ κρύπτοιτο αὐτῷ τὰ πρὸς ἐμέ.
 170. καὶ τῷ μὲν νέω γυμνώ τε ἥστην καὶ μετεώρῳ πρὸς
 πληγὰς, παρεκάθητο δέ τις Ὀλύμπιος. τοῦ δὲ οὐ μετεῖχον
 20 ἐγώ, ἡδικοῖτο δὲ ὁ νόμος. ὁ δ' οὕτω δὴ τι ξυνετὸς ἦν,
 ὥστε οἷς ἐφθέρξατο μὴ μαστιγοῦν ἐκεκώλυτο. φρόνημα
 δὲ τὸ θρόσος καὶ ἡγούμενος καὶ ὀνομάζων ὅπλα ἀνταρά-
 μενος τῷ στρατηγῷ γνῶναι τε αὐτόν ἡναγκάσθη καὶ συνε-
 R 113 σταλμένος | ἔκειτο, καὶ τοῦτό οἱ τῆς ἀρχῆς πέρας.

25 171. Ἀλλ' ἐπᾶνειμι δὴ πρὸς τὸν Βάλεντα· ὃν ἔδειξε

22 Xen. Cyr. V 4, 25

1 ἐξεληλέχθαι PB 2 τὸν] τί L 3 ὁ δὲ — 4 λέναι om
 ACP Ferr 5 οὐκ om L 6 ἐφίεσθαι? | λ in δῆλος in ras
 P² 8 Πρωτάσιος V Mor | ὁ αὐτὸς Gasda 12 τοὺς inser A²
 13 ἐδεύμην L | ᾤδει] ᾤ cum lacuna trium litterarum L
 20 ὁδ' ABVL Ferr Mor | δὴ τι om L 23 αὐτόν AVL | ἡναγ-
 κάσθη V sed ultimum v erasum L Ferr Mor 25 δὴ inser
 Ferr in marg om APB

μὲν χρηστὸν τὸ μὴ τῷ τυράνῳ τοὺς τοῦ τυράννου φίλους ἐπαποκτείνει· ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀνδρονίκου τοῦμοῦ φίλον θάνατος Ἰερλίου μᾶλλον, τῆς ἀλώπεκος, ἔργον ἢ τοῦ παρακρουσθέντος ἦν. ἀσφάλειαν δὲ τῆς πρῶτης 5
 τος ἐωνῆσθαι νομίζων εὗρεν ἕτερον λόχον, Φιδούστιόν 5
 τε καὶ οὗς ἐκεῖνος ἐπανέστησε τῷ σκήπτρῳ, καὶ ἐχώρει μὲν διὰ τῶν ἡδικοτήτων ὁ βασιλεὺς τὴν ἀρχήν, προσ-
 ετίθετο δὲ τις καὶ τῶν οὐδὲν τοιοῦτον ἐπισταμένων. μάντις τε ἅπας ἐχθρὸς ὅτῳ τε ἐδέησε τῆς τέχνης δι-
 δάσκεισθαι τι περὶ τῶν ἰδίων τῶν αὐτοῦ παρὰ τῶν 10
 θεῶν βουλομένων· χαλεπὸν γὰρ δὴ ἐδόκει εἶναι παρόν-
 τος μάντεως μὴ ἂν τινα καὶ ἐπὶ τοῖς μείζονσι χρήσασθαι |
 τῷ ἀνδρὶ. 172. τὴν ἐκείνου δὲ ὁρμὴν οἱ συσκοφάνται R 114
 λαβόντες πάντα ἐκύκων ἐπὶ πάντας ἰόντες. δόξα τε
 ἦν παρὰ τῷ Βάλεντι φθόνου τὴν δόξαν πεποιηκότος, 15
 πάντως ἂν εἰς ἔλεγχόν με πεσεῖν δι' ἐνός γέ του τῶν
 ὑπὸ τὴν βάσανον ἀγομένων. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸς ἐρέσθαι τὸν Εἰρηναῖον, εἰ μετεῖχον τοῦ ἐπιβουλεύμα-
 τος, θαυμάσαι τε οὐ μετασχεῖν ἀκούσας. 173. καὶ
 μαντικῇ μὲν οἶδα χάριν, ἣ μοι τὴν κεφαλὴν ἐν πρᾶ- 20
 οτέροις κατέστησεν, ὅτῳ τε χρηστέον καὶ ὅτῳ μὴ, φράζουσα, τὴν κεφαλὴν δ' ἂν ἀπετεμνόμεν, ὥς
 δεινότερον ὂν τοῦ ἀπολωλέναι τὸ ταύτῃ σεσῶσθαι.

1 Amm. XXVI 9, 8 sq. 2 or. LXV t. III 454, 1 sq.
 5 Amm. XXIX 1, 6 sq.

1 τὸ] τῷ L | τοῦ om APB 2 ὁ] τοῦ L | τοῦ 'μοῦ ACPL
 3 ἱερεῖον VL 9 τε om L 10 περὶ om B | ἰδίων τῶν
 om B 11 βουλομένων L 15 φθόνου] φόβον vel ὀκνουσῶν
 MSchmidt Philol. X 612 φθόνου τε τὴν L 16 ἂν Ferr in
 marg om ACPL | του τῶν V et (corr e τοῦ τῶν) A et Re
 τοῦ τῶν C Ferr τουτῶν PB τούτων L Ferr in marg Mor
 18 ἱερεσθαι V 22 ὥς — 23 ὂν] ὅσον δὲ δεινότερον MSchmidt
 l. 1. 22 ἦν L

† ἢ τις ἦκεν ἐπὶ τὸν Ἀδελφείον, ὃς θεῖον μὲν τι τὴν φιλίαν
 ἡγεῖτο, καρτερεῖν δὲ πρὸς ἀνάγκας οὐκ εἶχε καὶ ὁμο-
 λόγει γέ τοι τοῦτο καὶ ὁμολογῶν ἡσχύνετο. 174. ἐδεῖτο
 4 οὖν ἡμῶν αἰτεῖν αὐτῷ παρὰ τῆς Τύχης τὸν θάνατον,
 R 115 οἶοι | πολλοῖς ἐξαίφνης ἐπῆλθον. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι
 πάντες εὐχοντο, ἔμοι δὲ ἡ τῶν δεινῶν ἐλπίς ἦτον
 εἶναι κακὸν τοιαύτης εὐχῆς ἐφαίνετο. σιγῇ τολύνν
 ἐδάκρυον. ὁ δὲ λουσάμενός τε καὶ δειπνήσας ὕπνου
 τε ὁμοῦ καὶ θάνατον δέχεται, ὥστε ἔωθεν ἡμεῖς μὲν
 10 παρῆμεν ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν, ἐκ δὲ τῶν βασιλείων τινές,
 ὡς ἐκείνων δῆσοντες. ὁ δὲ αὐτοὺς διεπεφεύγει πτηνῷ
 τάχει. 175. σπινθήρων τολύνν ἐξ ἐπιστολῶν, τῶν μὲν
 παρ' ἐμοῦ πρὸς ἑτέροισι, τῶν δὲ ἐμοὶ παρ' ἄλλων
 ἀφιγμένων, ἐν αἷς ἀδικία μὲν οὐδεμία, λαβαὶ δ' ἂν
 15 ἔγθεντο συκοφάνταις ἀνθρώποις, ταύτας δὴ τὰς
 ἀφορμὰς μάλα εὐπετῶς ἀνείλεν ἡ Τύχη, ὥστε ἐν μυ-
 ρίοις γράμμασι μὴ εἶναι γράμμα ἐμόν.
 176. Τῆς αὐτῆς θεοῦ καὶ τὸ <περὶ> Περράμιον πολὺ
 πρὸ τῶνδε τῶν κακῶν ἐγκαλέσαντά τι, ψεῦδος μὲν, ὥτε
 20 δὲ ἡδικῆσθαι. τοῦτο δὴ πέρας αὐτὸν ἐχθρὸς ἦν. εἰ
 δὲ οὐκ ἦν, κἂν ἐξελάλησέ τι τῶν οἰσόντων ἐμοὶ ζημίαν.
 R 116 καὶ | τὴν Ἀὔξεντιον δὲ περὶ τούτων πρὸς με σιωπῇ
 τῆς Τύχης δῶρον νομιστέον, ὅτι οὐδὲν εἰδέναι ἀξιῶν
 ἄνθρωπος, ὃ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖν, τοῦτό γε ἄρρητον ποιο-

1 ἢ τις] εἴ τις (sc. ἀνάγκη vel βίας) aut τίσις MSchmidt
 l. 1. 2 εἶχεν sed ν eras C 4 αὐτῷ libri edd | τὸν om VL
 et γο Mor in marg 5 οἶος et ἐπῆλθεν Ferr in marg Mor |
 inter ἄλλοι et πάντες rasura 2 litterarum in P | ἐμοὶ — 7 ἐφαί-
 νετο citat Thom. M. s. v. ἐλπίς p. 160, 15 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ
 τῆς ἁντοῦ τύχης· ἐμοὶ κτλ. 11 διεπ in διεπεφεύγει in ras
 P^a 14 αἷς scripsi e VL οἷς ACPB edd 18 περὶ inserui
 cum MSchmidt Philol. X 611 20 δῆ] δὲ L | αὐτὸν L 21 δ'
 L | κἂν] οὐκ ἂν V 22 περὶ τούτων inserui e VL

ήσατο. 177. ὁ μὲν δὴ βασιλεύς, ὥσπερ τις θηρατῆς
 ἀμαρτάνων θηρῶν, δεινῶς ἤχθετο, κινεῖται δὲ κίν-
 δυνος ἐκ χαλεπότητός τε δεσπότητος καὶ λύπης οἰκέτου.
 ὑπογραφεὺς μὲν ὁ οἰκέτης ἦν, οἰωνιστῆς δὲ ὁ δεσπό-
 της. τοῦτον δὴ ποτε δι' ἐπιστολῶν ἡρόμην φαρμάκων 5
 τινὸς πέρι, τοὺς μὲν θεοὺς οὐκ εἰπὼν, ἱατρῶν δὲ
 μνησθεὶς ἀσφαλείας εἵνεκα. ταῦτα ὁ μὲν οὐ κατέκαυσε
 τὰ γράμματα, ὁ δὲ κτησάμενος ἐφύλαττεν, ὅπως, εἰ τί
 ποθ' ὕστερον ἐπίλοιποι δεινόν, σώζοιτο ταῖς ἐπιστολαῖς.
 178. ὥς οὖν ἐκάκουν τε καὶ ἐδίωκε τὸν δεσπότην ἐπὶ 10
 τοῖς οἰωνοῖς, ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις εἶχε τὴν πλίστιν·
 συνήσειν γὰρ δὴ τὸν δικαστήν, ὅτι ἐδήλουν οἱ ἱατροί·
 ἐμπεσόντι δὲ εἰς τὸ δίκτυον ὅπως οὖν ἐπέκειτ' ἂν εὐ-
 θὺς κεκραγὼς ὁ βασιλεύς. πολλαὶ μὲν δὴ παραινέσεις
 ἀπὸ πολλῶν πρὸς τὸν οἰκέτην μὴ τὸν εὐεργέτην ἀδι- 15
 κεῖν, εὐεργέτην δέ με ἐπεποιήκασαν αὐτοῦ μέμψεις τε
 καὶ ὀργαὶ καὶ ἐπιτιμήσεις αἷς τὸν δεσπότην ἐπειρώμεν
 ἀνείργειν, | ὁ δὲ οὐκ ἀγνοεῖν μὲν ταῦτα, ἔλεγε δὲ οὐ R 117
 μεγάλα νομίζειν, προέσθαι δ' ἂν αὐτὸν μετὰ τῶν ἐπι-
 στολῶν. ἀπράκτων δὲ τῶν πολλῶν συμβούλων ἀπελ- 20
 θόντων δαίμων αὐτὸν ἂ μὴδεις ρητόρων, ἔπειθε, καὶ
 τὰ γράμματα ἀποπέμψας εἰσελθὼν ἡττᾶτο τῶν ἰσχυρῶν
 ἐστερημένος. 179. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν πυρὰν ἐκείνην
 ἐλελεωφῆκει τῆς Θοράκης ἐφ' ἑαυτὴν τὸν ἄρχοντα κα-

2 δὴ libri edd 5 δὲ libri edd | 5 φαρμακοῦ B 7 εἵνεκα
 scripsi ἔνεκα libri (εἶναι L et γρ Mor in marg) edd | ταῦτα| κατ'
 αὐτὰ L καὶ ταῦτα Ferr in marg Mor | κατέπαυσε L 8 ὅπως
 scripsi e V ὅπερ L ὥστε ACPB edd | τί ποθ'] τι πόθ' VL
 9 σώζοιτο C 13 ἐμπεσόντι m. rec. (r) supra ἐμπεσόντα V et
 Re ἐμπεσόντα reliqui libri Ferr Mor 16 μ' L | πεποιήκασαν
 ACP Ferr Mor πεποιήκασιν B 19 αὐτὸν Re αὐτὸν libri Ferr
 Mor 21 ἡ δαίμων Re Anim | ἔπειθεν C 22 τῶν ἰσχυρῶν in
 τῶν ἰσχυρῶν in ras C² τῶν δικαίων Patm, sed γρ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν in marg 24 ἑαυτὸν B ἑαυτῇ L

λούσης, (Σκυθῶν ἅπαντα πλὴν τειχῶν καταστυρόντων)
γενομένης δὲ τῆς μεγάλης μάχης καὶ τοῦ πολλοῦ φόνου
καὶ πεσόντος ἐν μέσῳ τοῦ προθυμίας μᾶλλον ἢ τέχνη
συμβαλόντος, ἔρχεται Ῥωμαίοις ὑπαρχος ἐν ὑπάρχον
5 σχήματι τῇδε φαινόμενος, ἀρέσκοντα Ῥωμαίοις οὕτω
ποιήσῃν ἡγούμενος. 180. πᾶς δὴ μικροῦ λόγον ἐπολεῖ,
μία δὲ πᾶσιν ὑπόθεσις ὁ ἥπιος ἐκείνος. τὰ μὲν δὴ
R 118 τῶν ἄλλων ἐδέδεικτο, Ἀνδρόνικος δὲ ὁ ποιητῆς μέλ-
λων αἰεὶ λέξιν εἰπὼν οὐδὲν ἀπῆλθεν. ἐμὲ δὲ ὁ καιρὸς
10 εἰς τὸ μέσον ἐκάλει. καὶ ὁ μὲν εἶλκεν οὗ κατήγετο,
τὸν λόγον, ἐν ὀλίγοις τοῖς ἀκροαταῖς φανούμενον, ἐγὼ
δὲ τὸν ἄνδρα εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥς πολυάνθρωπον.
ὁμολογήσαντος δὲ γίνεταί τι τὸ διακαλύουν, καὶ ὁ
πόνος ἡμῖν, ὥς ἐδόκει, ξημία. 181. εὐθὺς μὲν οὖν
15 βοή τε πολλή καὶ ἀθυμία, καὶ ἀπὸ τῆς φανυτοτέρας
τύχης τῷ πράγματι τοῦνομα, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπη-
νεῖτο τὸ δαιμόνιον πολέμου μεγίστης πόλεως ἐξελόμενον
τὸν ποιητὴν. ἃ γὰρ δὴ εἶχεν ἀνάγκη τῷ ἐπαινέτῃ
διελθεῖν, τῷ λόγῳ μὲν τὸ εἰκὸς ἐφύλαττε, πόλιν δὲ οὐ
20 ῥαδίαν ἐνεργεῖν ἐπολεῖ πολεμῖαν. οὕτω τὸ δοκοῦν
κακὸν ἀγαθὸν ἀπεφάνη.

182. Οὐ μὴν ὃ γε ἐρῶ, τοιοῦτον, ἀλλὰ κακὸν καὶ

3 or. XXIII t. II 30, 3 sq. Amm. XXXI 13, 12 sq. 4 Amm.
XXIX 2, 16

3 μέσοις VL et γε Mor in marg 4 ὑπάρχον defendit Sie-
vers 152 ὑπάρτου Re 5 φανούμενος VL 7 μία — ἐκείνος om
ACPB Ferr (sed sunt in marg), ut scholium eiecit Re 12 εἰς
τὸ — πολυάνθρωπον om B in lacuna 20 vel 21 litterarum | ὥς
scripsi auctore Re εἰς libri edd 13 γίνεταί B | διακαλύουν?
cf. 96, 11; 136, 1 17 πολέμου ἀπὸ τῆς μεγίστης coni Re | ἐξε-
λόμενον L 18 ἀνάγκη sed post η lacuna unius litterae L
20 ῥαδίως ἐνεργῶν Ferr in marg Mor 21 ἀπεφάνη scripsi e
VLP (α tamen in ras m⁴) B γε Mor in marg ἐπεφάνη AC (post
η ras unius litterae) Ferr Mor ἐπεφάνει Re Anim

δοκοῦν καὶ ὄν, κακῶν τὸ μέγιστον. τέτταρες ἄνδρες
οἰκιῶν | τῶν πρώτων, λαμπροὶ μὲν ἐν διδασκαλείοις, R 119
λαμπροὶ δὲ ἐν ἀρχαῖς, ἣν δὲ ἐν ταῖς ἐλπίσι τὸ μειζό-
νως ἐκλάμψειν, οὗτοι οἱ τέτταρες ἐν μῆσὶ τοσοῦτοις
ἐτάφησαν, καὶ τοῦτο βασιλεὺς ἀγνοῶν ἔπεμπεν ἀρχὰς 5
τοῖς κειμένοις. 183. τούτους ἔτι μοι πενθοῦντι τὸ
περὶ τὸν πόδα τὸν δεξιὸν συνέβη· περὶ οὗ ποῖα πόλις
οὐκ ἀκήκοε τῶν ἐν ἡπείροις ἢ νήσοις; ὥς ἀπῆειν μὲν
δειπνήσων λελουμένους, παύειν δέ τινα μάχην ἐπιχειρῶν
ἐν μαινομένου τε ἀνθρώπου χερσὶν ἦν καὶ χαμαί. καὶ 10
περιτελισθεὶς ὁ ἵππος ὑπὸ τοῦ ὄχλου κατηναγκάσθη
τῇ ὀπλῇ γυμνῶσαι τὸν πόδα τοῦ δέσματος. τούτῳ δὲ
ἐπηκολούθησεν ὁ πολλὸς ῥοῦς ἐπὶ πᾶν ὁμοίως μέλος
χυθείς, ὥστε οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐπέπειστό με αὐτίκα
ἀποθανεῖσθαι, τῶν γε παρόντων, τοῖς ἀποῦσι δὲ καὶ 15
ἐτεθνήκειν. 184. καὶ τοῦτο μεταξὺ συνεβεβήκει θανά-
τοιον παιδίου τε καὶ ἀνδρός, ἀνδρὸς μὲν, ὃς μοι συνεῖχε
τὸ ποιμνιον διακονίᾳ τε καὶ πόνοις, παιδίον δέ, ὃ μοι
τὰ ἀπὸ τοῦ καμάτου λύον μετὰ ῥώμης πάλιν ἐπὶ τὸ 19
κάνειν ἤγε. τὰ μὲν δὴ Ὀλύμπια | ἐποιεῖτο τῷ Ὀλυμπίῳ R 120
Διί, λόγος δὲ ὁ ποιηθεὶς εἰς τὴν πανήγυριν ἔκειτο,
ἐμὲ δὲ τὰ τε ἄλλα ἔτηκε καὶ ἀγρυπνία. 185. διὰ πι-
κροῦ δὴ τοῦ θέρους τοῦδε οἶδα ἐλθῶν. σκληρὸν δέ
μοι καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ. παιδίον γὰρ ἔτερον, ὃ σὺν

1 κακῶν scripsi e VL κακὸν ACP edd om B 2 οἰκειῶν L
3 ἦν om L | δὲ ἐν] ἐν δὲ L 5 ἔπεμπεν Ferr Mor 7 πάθος
post συνέβη Ferr in marg Mor, expunxit Re 8 ἦ] ἐν L 10 τε]
μὲν L | ἦν καὶ χαμαί. scripsi cum Sieversio p. 152 e VL ἦν,
καὶ χαμαί π. reliqui libri edd | καὶ inserui e VL 11 περι-
κλισθεὶς coni Mor | ὑπὸ del Ferr in marg Mor 12 δ' V
16 συνεβεβήκει P sed νεβεβή in ras m² 17 μὴ Ferr Mor
19 τοῦ om L | λῶν? cf. 166, 13 20 ἤγεν sed ν erasum C
22 ἔστηκε L 23 τοῦ δὲ L

ἐκείνῳ τέ με ἐκούφιζε καὶ μετ' ἐκείνο τὸ αὐτοῦ μέρος
 παρείχετο, γάμων εἵνεκα ἐλθὼν εἰς ἀγρόν, ἐν ᾧ καὶ μάλιστα
 οὐ φορητὸν ὕδωρ τε πονηρόν, συλλέξαν νόσον,
 ἐπανῆκον θνήσκει. ἐπὶ δὴ τούτοις πολλαῖς ἤκουσαν
 5 οἱ θεοὶ τὸ ὧ θεοὶ βοῶντος.

186. Τὴν Τύχην δὲ αὐθις ἐπηνέσαμεν Καρτερίον
 τε καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν καταφυγόντας καταγελάστοντες
 ποιήσασαν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἐγκαταστήσων ἐνταυθοῖ δι-
 δάσκαλον τὸν λοιμὸν Γερόντιον γνώσει βασιλέως ἀνα-
 10 λαβὼν ἤγεν εἰς Θωράκην μέγας ἐλπίζων ἐν βασιλείῳ
 ἔσσεσθαι, τῆς ἀνοίας δὲ αὐτοῦ πολλαχόθεν ἐξελεγχθείσης,
 δι' ἣν οὐδὲ ὑβρίζειν ὤκνει τοὺς βασιλεῖ τιμίους, ὁ
 R 121 μὲν ὠθούμενος | ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐπ' Ἰταλίᾳ ἐπλε-
 τῆς ἀτιμίας τῆς ἑαυτοῦ μηνυτής. 187. ὁ δὲ ὀρχηστῇ
 15 μισθώσας ἑαυτὸν ὁ σοφιστῆς εὐημερίας πραττόμενος
 χρυσίου, τελευτῶν φεύγων τοὺς ἀντιτέχνους τοὺς τὸν
 μισθὸν οὐ διδόντας εἰς Σελεύκειαν κομίζεται καὶ δεῦρ'
 ἀναβὰς ἐν σκότῳ διὰ δέος ἐπὶ τὴν κεκλεισμένην αὐτῷ
 πατρίδα ψηφίσμασιν ὑπ' ἀνάγκης ἔρχεται, τὸν ἡδικη-
 20 μένον ἱκετεύσων ῥήτορα. 188. ἐνταῦθα ἔφη τις μέλειν
 ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν τῇ Τύχῃ. ἡ δὲ ἐπεισηνεγκε
 τῇ ἐορτῇ πένθος, ἡλίκον οὐ πρότερον, Εὐσεβίου τε-
 λευτήν· ὁ δὲ ἦν τῶν ἐμῶν ἀγαλμάτων τὸ κεφάλαιον,
 ὥστε ὦμωξε μὲν ἡ γῆ τεθνεώτος, ὦμωξαν δὲ αἱ νῆσοι·
 25 καὶ γὰρ ἀφίκτο πανταχοῖ λόγος τρόπων τε περὶ τῶν

1 spir. asper in αὐτοῦ in ras P² et Cⁿ αὐτοῦ AL 2 γά-
 μου Mor 3 num πονηρόν συνέλεξαν? 4 ἐπὶ δὴ] ἐπειδὴ L |
 ἤκουον Mor 5 o alterum in βοῶντος in ras Cⁿ 8 διδασκά-
 λου L 11 ἐξελεγχθείσης A ἐξελεγχθείσης L 12 ὤκνει] ἔδει
 B | βασιλεῖς Mor 14 αὐτοῦ L 18 κεκλεισμένην P κεκλη-
 μένην L 20 σωτήρα L | τίς L 21 τε del Ferr in marg
 Mor | ἡ BV ἡδε Ferr Mor | δ' ABVL om Ferr Mor 25 παν-
 ταχῇ B πανταχοῦ V | τὲ περὶ B

ἐκείνου καὶ λόγων ἡγοῦντό τε οὐδένα ἐκείνῳ προσόμοιον ὑπὸ τῆς ἀκτίνος ἐφορᾶσθαι τοῦ θεοῦ. 189. καὶ διελλεγμαι δέ, ἴσως οὐ φανύλως, περὶ αὐτοῦ λόγον ἀπελθόντι ποιήσας, ὥστε εἶναι τοῖς | ἔπειτα μαν- R 122 θάνειν, οἷός τις ἦν. τὸ δ' οὖν τῆς λύπης μέτρον 5 ἐξεπίσταται Εὐμόλπιος, ὅς μοι παρακολουθῶν ἐπανήγαγε τὸν νοῦν ὑπ' αὐτῆς ἐξελαυνόμενον διεξιῶν, ὅποσον τι ἀνθρώπῳ τὸ παραφρονεῖν κακόν.

190. Τί δέ; τὰ περὶ τὸν Σαβῖνον οὐ καλὰ; τὰχ' ἂν ἔροιτο ἡ Τύχη· πᾶν γε. ὁ δὲ ἦν μὲν ἀεὶ 10 κακὸς πᾶν ἂν χρημάτων εἵνεκα γινόμενος, ἥδιστ' ἂν παρὰ βασιλέως εὐρόμενος ἐξείναι οἱ πλοῦτον ἀπὸ τάφρων ἀγείρειν· ἐξηπατήκει δὲ τοὺς πολλοὺς καὶ ἦν ἐν δόξῃ τὰ πρῶτα βελτίονι, ὥστε καὶ ἦσαν οἱ περιήεσαν τὰ κάλλιστα αὐτῶ τῶν ὀνομάτων ἀνατιθέντες. 191. ὁ δὲ 15 οὐκ ἔρα ἦν ἀγαθὸς ἢ τε σοφία αὐτοῦ πιστευθέντα ἀδικῆσαι τὰ μὲν τέχνη, τὰ δὲ καὶ ἀναιδεία, ὥστε ἥδη τι λαβῶν, ὥς ἀποδώσων, ἐν μέσῳ μυρίων ὀμμάτων, εἴτα ἠρνήσατο ἐπὶ τε δικαστὴν ἦκε τῶν ἅπαντα εἰδόντων ἀποθανυμάζοντων, λόγον δὲ ἀπορῶν, οὐκ ἔχων 20 κρατῆσαι τοῦ δικαίου, πλάσάμενος σκοτοδινίαν ἐξελεθῶν, ὥς δὴ εὐθέως ἤξων αὐθις ἐπὶ τὴν δόλην, ἀναβάς ἐπὶ

12 εὐρόμενος] ἀεὶ τὸ τοιοῦτον παθητικὸν ἐπὶ τιμῆς λαμβάνεται, οἷον εὔρετο ἀτέλειαν παρὰ βασιλεῖ καὶ εὔρετο γέρας τόδε V

1 ἐκείνου, sed tota vox renovata A 4 ἐπ' ante ἀπελθόντι inserere vult Re, fortasse recte 6 ἐπανῆγε V 8 post κακόν lacuna 4 litterarum C 11 χρημάτων εἵνεκα] εἵνεκα χρημάτων B | εἵνεκα ACP Ferr | γινόμενος L Ferr in marg Mor 12 ἐρευνώμενος L 13 ἀγείρειν L 18 ὀνομάτων L 21 σκοτοδινίαν scripsi auctore Cobeto Coll. p. 282 σκοτοδινίαν libri edd

τὸν ἵππον ἔρρωτό τε καὶ ἤλαυνε καὶ λαβόμενος τῆς
 κλίμακος ἐπὶ τραύματα τοὺς οἰκέτας ἔταττεν. 192. ἀλλ'
 R 123 ὅμως οἱ κολακεύοντες καὶ ὥς ἦσαν κόλακες καὶ ἐφε-
 νάκίζον, μέχρι δὴ καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐκείνους τραπόμενος
 5 ἐχρήσατο καὶ ἐνταῦθα τῇ φύσει, ὥστε καὶ οἶδε συνε-
 χώρουν εἶναι ἀνθρώπων Σαβίνον ἀδικώτατον, καὶ νῦν
 ταῦτόν ἀπὸ γλώττης ἀπάσης ἐστὶ λεγόμενον νενικῆσθαι
 τὸν Εὐρύβατον. οὐκοῦν οἷς ὀφείλει δίκην μεῖζω δέ-
 10 δωκε νῦν ἢ εἰ ἐτεθνήκει. ποθεινότερον γὰρ παρὰ γε
 ὀρθῶ κριτῇ μηκέτ' εἶναι ἢ ζῆν ἐν ὀνείδεσιν. ἀλλ' οὐ
 Σαβίνῳ γε φαίης ἔν. 193. οὐκοῦν καὶ τοῦτο δίκη.
 χθές τις ἦκε στρατιώτης γράμματα βασιλέως κομίζων
 ὀργῇ δικαίᾳ γεγραμμένα, καὶ ἦν ἐν τοῖς γράμμασιν
 ἄτιμόν τε αὐτόν εἶναι καὶ ἀποτίσαι διπλάσιον, τοῦ
 15 πρῶτον δὲ αἰσθομένου πολλοὺς εἰδέναι ποιήσαντος
 R 124 ἡδονῇ | μισθὸν ἐπολεῖ τῷ στρατιώτῃ, καὶ ἦν εὐεργέτης.
 194. τοῦτό μοι πολλῶν δίκη παραμυθουμένου με τοῦ
 δαίμονος. καὶ τοῦτο μὲν ἀντὶ τῶν εἰς τὸν ἔμδον μὲν
 ἀνεψιδὸν ἔνεκεν, αὐτοῦ δὲ κηδεστήν, ὃν ἐξέβαλε τῶν

1 Arist. Ran. 618. Fr. com. IV 67 p. 622 M. III p. 488 n. 422 K
 8 Dem. cor. § 24 p. 233, 8. Suid. s. v. Εὐρ. 9 Her. III 160

3 ὥς edd 4 ἐκεῖνος? 6 ἀνδρῶπον L 7 γλώσσης B |
 ἀπάσης ἐστὶ | ἔστιν ἀπάσης L 9 ἐτεθνήκει sed ἐ suprapos B
 τεθνήκει reliqui libri | ποθεινότερον scripsi δεινότερον libri οὐ
 δεινότερον coni Mor αἰρετώτερον vel εὐκρίτερον M Schmidt Phi-
 lol. X 612 10 ζῆν ἐν ὀνείδεσιν ἢ μηκέτ' εἶναι vel τοῦ μηκέτ'
 εἶναι τὸ ζῆν ἐν ὄν. Re Anim 12 τις om Ferr (sed add in
 marg) et Re | ἦκει L 13 καὶ — γράμμασιν] ἐν οἷς ἐγγράπτο
 γε Mor in marg 14 αὐτόν scripsi e B auctore Re αὐ reliqui
 libri edd | καὶ αὐ ἀποτίσαι L ἀποτίσαι libri edd 16 ἡδονῇ
 scripsi cum Gasda ἡδονῇ libri sed v erasum in V, edd 18 καὶ
 om VL | „aut ἀντὶ αὐτ ἔνεκεν delendum“ Re, posterius prae-
 tulerim | ω in τῶν in ras P² | μὲν inserui e VL

όντων, ὥστε εἶναι τὸ δειπνον ἐκείνω φακῇν, τοῦτο δὲ ἀντὶ τῆς ἐν ἀγρῷ τῆς γυναικὸς τελευτῆς, ἥ μὲν νύξ, μὴ δὲ ἀπέχρησεν ἡμέρα. ἥδει καὶ τὰ περὶ τὴν τοῦ νεκροῦ κεφαλὴν ἢ Τύχη, ἣν ἀπεκάλυψε τε Σαβί-
νος καὶ ἐμὸν ἔργον οὐσαν ἐπειρᾶτο δεικνύειν, ἐπιστολῇ 5
ψευθεῖ τοῦτο μηχανώμενος. καὶ ᾤετο μὲν με πτήξαντα
χωρήσειν εἰς σπονδάς, συμπλακέντος δὲ μάλα γενναίως
ἔξω τε ἦν αὐτοῦ καὶ ἰκέτευε.

195. Καὶ τούτον οὖν ἰστέον τῇ Τύχῃ χάριν καὶ 9
πρὸ τούτου γε ἐκείνου· καὶ γὰρ αὖ | πρὸ τοῦδε γέ- R 125
γουνεν. ὁ νόμος ἐπολέμει τῷ νόθῳ κληρονομεῖν οὐκ
ἔων, ἀνελὼν παλαιὸν νόμον ποιοῦντα κληρονόμον.
φίλων μὲν οὖν ἦν ἀφθονία μοι δικαίων, οἳ δώσειν ἂ
λάβοιεν ἔμελλον, τοὺς δὲ τοῖς ᾧδε δρωμένοις ἐπιθη-
σομένους ἦν οὐ δόξιδιον διαφυγεῖν γραφομένους τὴν 15
δδὸν τῆς κτήσεως, ὥς ἀδικοῖ τὸν νόμον. 196. χρηστῷ

7 Eur. Phoen. 443 12 p. 152, 16 sq.

16 ἀπὸ τοῦ ἀδικοῦμι πρῶτον προσώπου τρίτον τὸ ἀδικοῖ·
τῷ ἀδικοῦμι πρῶτον προσώπῳ ἐκείνῳ παράλληλον τίθεται καὶ
τὸ ἀδικοῖην. χρηστέον δὲ ἐκατέρῳ κατὰ τὸν τῆς τέχνης και-
ρόν V

1 ἐκείνο L | φακῇν libri edd 2 γυναικὸς om B | τελευ-
τῆς bis B τελευτῇ L | ἥ B 3 ἥδη L 6 με] γε L 7 χω-
ρήσειν scripsi κερωρημέναι PB et in marg A om reliqui libri
edd „ἐν ἰδεῖν αὐτ ἐν καταφυγεῖν αὐτ ἐν κατέναι“ Re Anim
s[is] οἴσειν MSchmidt Philol. X 613 | πεσεῖσθαι post σπονδάς V,
quod tuetur Gasda | συμπλεκέντος V 8 ἔξω τὴν ἐάντοῦ L |
spir. asper in αὐτοῦ in ras P³ 10 ἐκείνω V 11 νόθῳ Re
νόμῳ libri Ferr Mor 12 ἀθλῶν L | ον in κληρονόμον C¹
13 οἳ δώσειν & scripsi auctoribus Wyttenb, MSchmidt Philol.
X 609, Cobet Mnem. III 253, nisi quod hic ἀποδώσειν coniecit
o[ī] (oi A δν Ferr) δ' ὥς ἵνα (ἔνα L Ferr in marg Mor Re)
libri edd 14 spiritus et accentus in ᾧδε in ras P³ 16 ἀπο-
τίσεως L | ἀδικοῖ edd

δὴ βασιλεῖ τῆς ἡμετέρας βουλῆς εἰς τοῦτο χρησαμένης
 τῶν τε βασιλεῖ φίλων αἰτησάντων ἐπαινεσάντων τὴν
 χάριν νεύει τε ὁ καθήμενος, καὶ ἡνείχετο τῆς δωρεᾶς
 ὁ νόμος, ᾧ τε μάλιστα τὴν ψυχὴν ἐβαρυνόμεν, ἐλέλυτο,
 5 τῶν ἐμῶν εἰς τὸν ἐμὸν ἐλευθέρως τε ἡξόντων ἐν
 βεβαίῳ τε μενούντων. ταυτὶ δὲ πεπεισμένον ἀφείναι
 R 126 τε τὴν ψυχὴν ἐλθεῖν τε εἰς Αὔδου | πῶς οὐκ ἂν εὐ-
 δαίμονος εἴη;

197. Ἐν οὖν τῇ ἀπὸ τούτων εὐφροσύνῃ διάγοντι
 10 πνεῦμα πολέμιον ἐπελθὼν ἐκβάλλει μὲν τὴν ἡδονήν,
 ἀντεισάγει δὲ τραῦμα, οἷον οὐπω πρότερον. ἦν μοι
 ἀδελφὸς νεώτερος οἰχομένου τοῦ πρεσβυτέρου, μέσος
 γὰρ δὴ ἦν ἐγὼ κατὰ τὸν τόκον ἀμφοῖν. οὗτος πρό τε
 τῆς ἀποδημίας μοι συνέζη, καὶ ἐπειδὴ παρὰ Βιθυνοῖς
 15 ἐκαθήμην, ἤλθεν ἵππον ἐλαύνων μέγα ποιοῦμενος ἰδεῖν
 ὑπ' ἐμοῦ νεμομένους παῖδας. 198. Ἐπειδ' ὁ μὲν ἐπαν-
 ἤλθεν οἴκαδε, ἐγὼ δὲ ὑπ' ἀνάγκης τῆς τοῦ κρατοῦν-
 τος ἦν αὖθις, ὅθεν δὴ καὶ ἀπῆλθον· οὗ δὴ πάλιν
 ἀδελφὸς ἀναφαίνεται καὶ χρόνου δὴ προϊόντος λόγοις
 20 τε πολλοῖς καὶ παρακλήσεσιν ἀναστήσας ἄγει τέ με
 οἴκαδε καὶ συνέξενκτο. καὶ ὁπότε δὴ κάμνοι τὰ ἄρθρα,
 πικρά μοι τὰ τῆς τραπέζης ἦν. 199. οὗτός ποτε συν-

6 ταυτὶ] οὐ καλὸν V

3 καὶ οὐκ ἡνείχετο L 6 μενούντων scripsi e V auctore
 Gasda μενόντων reliqui libri edd | ταυτὶ δὲ πεπεισμένον del
 Ferr in marg Mor | πεπεισμένων V 7 ἐλθεῖν et εὐδαίμονος
 εἴη scripsi cum Gasda ἐλθὼν et εὐδαιμονοίη libri edd 9 οὖν
 τη in οὖν τῇ in ras C* | διαγαγόντι L 10 ἐκβάλλ in ἐκβάλλει
 in ras C* | ε in μὲν in ras C* 13 δὴ in ras P* | δὴ ἦν] ἦν
 δὴ VL 16 ἐμοὶ VL 19 ἀδελφὸς om L | δὴ om Ferr Re
 πολλοῦ ante προϊόντος Ferr in marg Mor 22 ἦν om Ferr
 ἀνευ αὐτοῦ excidisse putat Re

δειπνῶν ἀρχομένου χειμῶνος πληγὴς μεταξὺ δέματι
 τὴν κεφαλὴν, βοήσας οἷα εἰκός, χερσὶν οἰκτεῶν ἄγεται
 πρὸς τὸ δωματίον, καὶ ἅμα ἡμέρα ἡκέ τις ἀγγέλλων
 τοῖν ὀφθαλμοῖν αὐτῷ τὸν ἕτερον οἴχεσθαι θνέντος ἐπ' 4
 αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὕδατος, ἔπειτ' οὐ | πολλαῖς R 127
 ἡμέραις ὕστερον ἐπικλύζεσθαι <καὶ> τὸν δεξιὸν ἥκουνον.
 200. καὶ ἦν πάντα τὰ πρὸ τοῦ δοκοῦντα ὑπέρδεινα
 μικρά τε καὶ κοῦφα πρὸς τοῦτο ἐξεταζόμενα, καὶ οὐδὲν
 ὦν ἔπραττον, ἄνεν δακρύων ἐπράττετο, ἐπεὶ καὶ λό-
 γων μοι δεικνυμένων, ἦν γὰρ ἀνάγκη, μετὰ τῆς φωνῆς 10
 ἔρρει τὰ δάκρυα, καὶ ἐθαύμαζε γὰρ οὐδείς, οὐδείς γὰρ
 ἦν ὃς οὐχ ὄθιν ταῦτα ἦν, ἡπίστατο. δάκρυα ἐν λου-
 τρῷ, συμβουλὴ γὰρ ἦν ἱατρικῆς λουτρον, δάκρυα ἐν
 δέλπνῳ· τοῦ γὰρ δὴ πρὶν συνδειπνοῦντος ἀπεστειρήμην
 συνόντος ἐπὶ τῆς κλίνης, παρὰ τῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ νυκτὸς 15
 τῇ νυκτὶ παραδεδομένου. 201. πολλὰ μὲν δὴ χεῖρες
 ἱατρῶν, μυρία δὲ φάρμακα, πλείω δὲ περιλαπτα. ἔπειτ'
 ἔδοξε τὰ μὲν ἄλλα χαίρειν ἔαν, καταφεύγειν δὲ ἐπὶ τε
 βωμοὺς καὶ ἱκετείας καὶ τὴν τῶν θεῶν ἰσχύν· οἱ δὲ
 καὶ αὐτὸς οἰχόμενος ἔκλαιον, καὶ τοῦτο ἡσυχῇ, οὔτε 20
 γὰρ οἶός τ' ἦν ἰδεῖν οὐθ' ὅλως χρῆσθαι λόγῳ πρὸς

1 δέματος L 2 ἐβόησα Ferr et γρ Mor in marg | οἷα

in ras C^f 3 ἀγγέλλων A ἀγγέλων C (sed m. rec. (s) 1 alte-
 rum infra pos) et B Ferr 4 οἴχεσθαι corr ex οἴχέσθαι P³
 οἴχέσθαι A | δὲ ante ἐπ' L Mor, τε Ferr in marg 6 καὶ in-
 serui auctore Re 7 προτοῦ ACPVL Mor Re 12 δάκρυα
 — 13 λουτρον Ferr in marg 13 τρον in λουτρον in ras C^o
 15 τῇ νυκτὶ om VL 16 παραδεδομένου scripsi παραδιδόμε-
 νου libri edd 17 ἔπειτα L 18 ἐπὶ τοὺς βωμοὺς B 19 καὶ
 prius om L 20 καὶ αὐτὸς] καὶ αὐτὸς CL edd | τοῦτο P³ in
 marg | οὔτε γὰρ CVL et P³ in marg 'οὔθ' APB 21 post
 γὰρ lacuna 4 litterarum in L τ' ἦν] τ' ἦν τινά V τε ἦν τινά
 Ferr in marg Mor τινά ACPB Ferr quod uncis inclusit Re

τὰ ἀγάλματα, τοῖς γόνασι δὲ τῷ χεῖρι περιθεῖς καὶ
 ἐπ' αὐτοῖν τὴν κεφαλὴν βρέξας θοιμάτιον τοῖς δάκρυ-
 R 128 σιν ἀπῆλιν. τὸν δὲ οὔτε ὄρᾱν οὔτε μὴ ὄρᾱν φορητὸν
 ἐγίγνωτο νῦν μὲν τοῦ πόθου, νῦν δὲ τῆς ὕψεως τοῦτο
 5 ποιοῦσης. 202. καὶ ποτε δέλλης βιβλίων ἐγγὺς μοι
 κειμένων καὶ λατροῦ γέροντος παρακαθημένου ἐρόμενος
 ὃ ἡπιστάμην, εἰ τυφλὸς μοι γέρονεν ἀδελφός, τῶν
 φρενῶν τε ἐξώσθη καὶ οὐκέτ' εἶχον οὐδὲν ὧν τέως
 ᾔδειν εἰδέναι-οὔτε οὐ κατεκείμεν οὔθ' ὃ τι εἰρήκειν
 10 οὔθ' ὃ τι χρὴ ποιεῖν οὔθ' ὃ τι μὴ. 203. πειρωμένον
 δέ με ἐπανάγειν τοῦ γέροντος καὶ αὐθις ποιεῖν ὑγι-
 αίνειν, λόγῳ γε ὃν ἐτύγγανον συντιθεῖς, κελεύσαντος
 προσθεῖναι τι, τὸ γραμμάτιον ἀναιροῦμαι μὲν καὶ ἐνε-
 χείρουν, εἰς ἄγνοιαν δὲ τῆς ὑποθέσεως καταστὰς, ἀπ'
 15 οὐδενός τε τῶν γεγραμμένων ἑμαυτὸν ἔχων διδάξαι,
 τί ποτε ἦν μοι βουλόμενος ὁ λόγος, τὸ μὲν ἔρριψα,
 πρὸς δὲ τὸν λατρὸν εἰπὼν, ὥς οὐδὲν ἔτ' εἶην, ἐκέλευν
 ῥάων καὶ οὐκ ἡσυχυνόμην ἐπὶ τοῖς τοιούτοις μανείς.
 204. οὐ γὰρ οἶδ', ὃ τι ἂν τούτῳ παρεξετάσας κακόν,
 20 καίτοι μυρίοις βεβλημένος, ἢ μείζον ἢ ἴσον εὔρον ἂν.
 ὥστε καὶ ἡτιώμην τοὺς δαίμονας, ὅτι μὴ θάνατος ἀντὶ
 τοῦ παρόντος ἐπῆλθεν. οὐδὲ γὰρ τῶν μοι γενομένων
 ἀγαθῶν ἔσθ' ὃ τι ἂν ἀντίρροπον αὐτοῦ δόξειε. ποῖα
 γὰρ ἐπίδειξις; τίνες εὐφημῆαι; τίς κρότος; τίνες ἐκ

1 καὶ om L 2 οἶν in αὐτοῖν in ras P^s | βρέξας Re
 βρέξασαν libri Ferr Mor 5 μου CL et supra μοι P^s et edd
 12 γε scripsi ex ACPBV γρ Mor in marg τε L edd | κελεύ-
 σαντος scripsi e P (sed ν m^s in ras) et B auctore Re κελεύσας
 reliqui libri 16 τε scripsi e V et γρ Mor in marg auctore
 Re γε reliqui libri edd 18 γρ ἐπὶ supra ἐν P^s ἐν A
 20 ἴσον ACPVL edd | εὔρον B 22 ἐπῆλθεν scripsi e libris
 et γρ Mor in marg ἐπελήλυθεν edd | οὐδὲν B

βασιλέων τιμαί; πλοῦτος μὲν γὰρ οὐκ ἐγένετο, καὶ
τὸν | Γύγου δὲ νικῶν ἡττάτο ἂν τοῦ πάθους. R 129

205. Καίτοι καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς τοῦ πάθους
ἡμέραις ἀπ' ἔργου τοῦδε θαυμαστὸς ἐδόκουν εἶναι καὶ
ἅμα μακάριος. ἀπολελεύκει μὲν οὐ χρηστοῦ τοῦ χει- 5
μῶνος ἢ γῆ, μετριοτέρα δὲ οὐδὲν ἢ μετ' ἐκείνον ὥρα.
καρπῶν δὲ τῶν μὲν οὐδ' ἀναφύντων, τῶν δὲ ὥς ὀλι-
γίστων καὶ οὐδὲ αὐτῶν ὑγιῶν, ἐκεκλήνυτο μὲν ἐπὶ τὴν
βουλὴν ὁ δῆμος οὐδενὶ δικαίῳ, οὐ γὰρ δὴ ὕμβρων ἢ
βουλὴ κυρία, σῖτον δὲ οἱ ἄρχοντες πανταχόθεν ἐκά- 10
λουν, αἱ τιμαὶ δὲ τοῖς ἄρτοις ἐπὶ τὸ πλέον ἦκον.
206. Φιλάργριος δέ, ἀνὴρ ἐνδοξότατος, ἐπὶ τὸν μελῖζω
θρόνον ἦκων, κρείττω μὲν οὐκ ἔχων τὰ πράγματα
ποιῆσαι, ἀγαπῶν δέ, εἰ μὴ φανλότερα, παρεκάλει μὲν
τὸ τῶν σιτοποιῶν ἔθνος εἶναι δικαιότερους, ἀνάγκας 15
δὲ οὐκ ᾤετο δεῖν ἐπάγειν, δεδιώς τὴν ἐπὶ πλείον
ἀπόδρασιν, ᾧ ἂν εὐθύς ἐβαπτίζετο τὸ ἄστυ, καθάπερ
ναῦς ἐκλιπόντων τῶν ναυτῶν. 207. ἐνταῦθα οἱ τῇ
δόξῃ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ῥηγνύμενοι τὸν ἄνδρα ὀρῶν- 19
τες ἰσόθεον νομιζόμενον αἰτιῶνται οἱ δυσσεβεῖς, | τὴν R 130
περὶ τὸ πρᾶγμα σοφίαν οὐ σοφίαν εἶναι λέγοντες,
πρᾶσιν δὲ ὀφειλομένης ὀργῆς. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὸς τε
ἐγγέλων ἐκείνόν τε ἡξίουν. ὁ δὲ τὴν πρῶτην παιθό-
μενος ἐπειδὴ χωροῦσαν ἑώρα τὴν ἀπάτην, πάσχει τέ
τι καὶ ἦκεν ἐπὶ μάστιγας, οὗ πλείστοι τοῦτο ἐμελλον 25

4 or. XXXII t. 2, 268, 6 R et or. XXXVII ib. 329, 26

2 ἡττάτο scripsi ἡτῶτο libri edd 3 ταυταισι L ταύταισι
Ferr in marg Mor Re 4 ἀπ' Re ἐπ' libri Ferr Mor cf. Thuc. VI
12 | ἔργον Ferr in marg ἔργῳ ACPB Ferr 7 οὐδὲ L | ὥς om
L | ὀλιγίστων scripsi e VL ὀλιγοστῶν ACPB edd 8 ι in
ὑγιῶν in ras P² 12 Φιλάργριος Ferr Mor 14 α in φαν-
λότερα corr ex or P³ 16 ἐπιπλείστον V 22 πρᾶσιν AC
PBL edd 25 οὐ L

ὄψεσθαι. 208. ὁ μὲν δὴ ἐπὶ τοῦ ξεύρους καθήμενος
 ἡρώτα παίων ἄμα, τῇ περὶ τίνα ἀνθρώπων δαπάνη
 τοιοῦτοι περὶ τὸν ἄρτον ἀναγκάζονται εἶναι. τῶν δὲ
 οὐδὲν εἰπεῖν ἐχόντων προβεβήκει μὲν ἐπὶ σῶμα ἔβδο-
 5 μον, οὐδὲν δὲ εἰδὼς ἐγὼ προσήειν τὰ εἰωθότα πο-
 R 131 ρευόμενος, κτύπου δὲ πληγῶν αἰσθόμενος | τῷ δῆμῳ
 κεχαρισμένων, ὃς ἐκεχῆναι πρὸς τε τὸ αἶμα καὶ τὰ
 νῶτα, θέαμα ἐπιστάς εἶδον πικρὸν τε καὶ τοῖς ἐμοῖς
 οὐκ ἀνεκτὸν ὕμνασιν, οὐ μὴν εἰς ἀναβολήν· ἀλλ'
 10 εὐθύς ταῖς ἐμυτοῦ χερσὶ διατεμὼν τὸν ὄχλον σιγῇ
 μὲν μεμφόμενος μέχρ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ προσήειν, ἐκεῖ δὲ
 λόγοι τε πολλοὶ καὶ οὐκέτι σιωπῇ, τοῖν δυοῖν ἄπτο-
 μένου μόνοιιν, ὥς οὔτε ἡδίκηκασιν οἱ ἐν ταῖς πληγαῖς
 εἴ τε οὐ λήξει τὸ τῆς ὀργῆς, ὅψεται τις ἡμέραν τὴν
 15 ἐπιούσαν, οἷαν οὐκ ἂν βούλοιο. 209. ταυτὶ δὲ δίκαια
 μὲν καὶ λυσιτελοῦντα τῷ τε ἄρχοντι τῇ τε πόλει, θά-
 νατον δέ, ὥς ἡ κοινὴ δόξα τῶν παρόντων, ἔχοντα τῷ
 λέγοντι, μαχόμενά γε τῇ τοῦ ὄχλου βουλήσει. καὶ γὰρ
 δὴ καὶ λίθοι ἦσαν οὐκ ἐν ὀλίγων χερσίν, εἴ τις ἐξαι-
 20 τήσεται· οἱ ὅπως οὐκ ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐπέτοντο ῥή-
 μασι, θαῦμα ἦν. 210. ἔπειτα θαῦμα ἔτερον, ὅπως οὐ
 καὶ συνείπον οἱ οὕτως ἡσυχάσαντες. τουτὶ δὲ ἔργον
 R 132 ἀνθρώπων | μὲν οὐδενός, θεοῦ δέ τινος καὶ Τύχης,
 ἀφ' ᾧ καὶ θαλάττης μανία κοιμίζεται. ἐντεῦθεν
 25 εὐεργέτης ὀνομαζόμεν τῶν τε οὐ βασανισθέντων τοῦ

2 περὶ τίνα L 4 οὐδένα? 7 κεχαρισμένον L 11 μὲν
 inserui e VL 12 τε οὐ πολλοὶ B 13 μόνοιιν scripsi χρόνοι
 libri edd 14 λήξει τὸ scripsi e L λήξει τὸ V λήξοιτο ACBP in
 quo o prius in ras m² edd 19 „malim ἐξαιτήσαιο“ Re 20 οὐκ
 ἐπὶ τοῖς πρώτοις scripsi e BVL ἐπὶ τοῖς πρώτοις οὐκ ACP edd
 πρώτοις] πρώτοις οὐκ V 21 θαῦμα ἂν ἦν B Ferr in marg Mor
 22 οἱ Re ἢ οἱ Ferr in marg Mor ἢ libri Ferr 24 γὰρ κοιμίζε-
 ται Mor 25 οὐ β in οὐ βασανισθέντων in ras unius litterae P³

τε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν τε ἐνοικούντων τοῦ τε τῆς πό-
λεως σώματος, τῶν μὲν οὐ πεινασάντων, τῆς δὲ οὐ
κατακαυθεΐσης, τοῦ δὲ σχοινία διαφεύγοντος.

211. Οὓς δὲ ταῦτα ἀπέπνιγεν, ἐπένθουν. καθὼν
δὲ αὐτοῖς οὐ τόδε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα μυρία τιμὴν 5
ἔχοντα μεγάλην, ἐπεὶ καὶ τοῦ νόμου κατεβόα μὴ δι-
δόντος οἱ βαδίζειν οἴκαδε ὥς ἐμέ· ᾧ πολλῶ μὲν ἐχρήτο
ὁ Ἡπειρώτης ἐκεῖνος, πλείονι δὲ ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐκ Κύρου·
τῷ μὲν ὄνομα Πελάγιος, Μαρκελλίνος δὲ τῷ προτέρῳ. 9
πλείστα ἀνθρώπους εὖ ποιήσας τόνδε οἶδα | τὸν R 133
χρόνον τῶν μὲν ἐν χρεῖα φαρμάκων ὄντων ἐπ' ἐμὲ
καταφευρόντων, ἐμοῦ δὲ αὐτοῖς διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀρ-
χῆς ἰωμένου τὰς πληγὰς.

212. Πρόκλου δὲ μνησθεῖς χειμῶνός τε μέμνημαι
καὶ αἰγίδος καὶ πληγῶν καὶ αἵματος. ἦν μέντοι τι 15
καὶ ἐνταῦθα ἀγαθὸν ἐμοί, τὸ τοῖς θρωμένοις τούτοις
καὶ ἄχθεσθαι καὶ δοκεῖν· οὐδὲ γὰρ ἦειν ὥς αὐτόν, ὃ
πρὸς οὐκ ὀλίγους ἐπεπολήτό μοι τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς
τάξεως. εὐδοκίμουν οὖν τῷ μίσει τῷ τε ἐμῷ πρὸς
ἐκεῖνον τῷ τε ἐκείνου πρὸς ἐμέ, τῷ μὲν ἐμῷ φανερωῷ, 20

3 Cf. I 628, 7 R. Amm. Marc. XIV 7, 16 9 ep. 993 sq.
14 or. XLII t. 2 p. 412, 1 sq.

15 αἰγίς καὶ καταγίς V cf. I 613, 3 R et Aesch. Cho. 578 K

3 διαφυγόντος? 4 ἐκκυθρόπαζον post ἐπένθουν Ferr in
marg, uncis inclusit Mor 8 ἢ ἐκεῖνος ὁ ἐκ Ferr in marg |
'κεῖνος AB 9 Μαρκελλίνος V Ferr 12 καταφύγοντων B |
αὐτοῖς scripsi e V τοῖς ACPB Ferr αὐτοῖς τοῖς L Ferr in
marg Mor Re 15 τι] τί V om BL 17 καὶ (alt.) γε Mor
in marg om Ferr Mor καὶ δὴ Re 19 εὐδοκίμουν scripsi
e VL coll. I 142, 6; 573, 26 R ηὐδοκίμουν ACPB edd | οὖν
A in marg

LIBANIUS ed. Foerster.

12

τῷ 'κείνου δὲ βουλομένῳ μὲν λανθάνειν, ἀδυνα-
τοῦντι δέ.

213. Καὶ συμβάλει δὴ τελευτῆσαι μοι τὸν ἀδελ-
φὸν ἐκείνου, ὃν ὥσπερ νέον τε καὶ εὐδαιμονίας ἔστε-
5 ρημένον ἐπένθουν οὐκ ἀνεχόμενος τῶν ἐκ τῆς περι-
τὰ ὅμματα τύχης φερόντων τὴν παραμυθίαν. 214. κακὸν
δὲ ἔτερον (σεισμὸν ἐπενεγκὸν τῇ τέχνῃ, φυγὴ μὲν ἀπὸ
τῆς τῶν Ἑλλήνων φωνῆς, πλοῦς δὲ ἐπ' Ἱταλίας ζη-
9 τοῦντων κατ' ἐκείνους διαλέγεσθαι· τοὺς γὰρ δὴ
R 134 λόγους τῶν λόγων γενέσθαι δυνατωτέρους καὶ εἶναι
μετ' ἐκείνων δυνάμεις τε καὶ πλούτους, ἐν δὲ τοῖς
πλήν αὐτῶν οὐδέν. οὐ μὴν ἐπειθόμην γε ταῖς περι-
τοῦ με δεῖν λιπεῖν τὴν τάξιν παραινέσεσιν, ἀλλ' οὐκ
ἡγνόουν μὲν, οἷ τὸ πρῶγμα ἀφίκται, δίκαιος δὲ ὅμως
15 ἤξιουν εἶναι περὶ αὐτό, οὐδὲ γὰρ μητέρα ἀτυχοῦσαν
ἀφεῖναι ἂν ἔρημον, τοῦτο δὲ οὐκ ἀτιμότερον. 215. καὶ
ἐν αὐτῷ δὴ τῷ τῆς κακοπραγίας χρόνῳ διδάσκαλοι
παρ' ἡμῖν ῥητορικῆς ἐξετράφησαν, ὧν πολλοὶ μὲν
διασπαρέντες κατέσχον τὴν Ἀσίαν, εἰς δέ τις τὸ τῆς
20 Εὐρώπης ἄκρον, ἐφ' οὗ πόλις ὥκισται <ῆ> μεγάλη τρυ-
φῶσα τῷ Βοσπόρῳ.

216. Τῆς δ' αὖ τῶν θεῶν ἐπικουρίας καὶ τὸ ῥη-
θησόμενον ἀπόδειξις. ἐξιόντι μοι τοῦ βουλευτηρίου
R 135 μετὰ τοὺς εἰωθότας πόρους ἐπὶ τοῦ ἵππου | τοῦ
25 μικροῦ φερομένῳ πρὸς τε τὴν θύραν ἀναβεβηκότι τὴν
νέαν ἀπαντᾷ ζεύγος ὁρέων εἰς ἀναστροφὴν περιργο-

1 ἐκείνου AC Mor Re 5 τῆς corr e τῶν P^s 13 με-
scripsi auctore Re Anim μὴ libri excepto V in quo rasura dua-
rum litterarum, et edd 15 τὴν μητέρα L 17 δὴ] δὲ Re
Anim 20 ἡ inserui coll. I 581, 8 R 25 τι in ἀναβεβη-
νότι in ras P^s 26 περιεργόμενον L

μένων, καὶ ὁρῶν τὸ ζευγὸς ὁ ἵππος ἔδεισε μικρὸν δὴ
γενέσθαι σφίσι τῶν προσώπων τὸ μέσον, καὶ οὐτ'
ἀναστρέψαι ἦν τῷ ἵππῳ διὰ τὴν στενότητα οὔτε ἐξελ-
θεῖν διὰ τὸν φόβον. λοιπὸν οὖν κατὰ τῶν νώτων
κατενεχθέντα τὸν ἵππον ἔχειν ὑπτίον ὑπὸ τοῖς νώτοις 5
ἐμὲ καὶ τὸ μὲν ἄλλο ὧδε κείσθαι, τὴν κεφαλὴν δὲ
ἔξω τοῦ ἵππου πεσοῦσαν καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τῶν κίωνων
λίθοις ἐνραγεῖσαν δεικνύναι τὸν ἐγκέφαλον. 217. ἦν
οὖν βοή τῶν τε ὀρεωκόμων τῶν τε ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, 9
τῶν μὲν, ὥς ἐπ' ἀκουσίῳ τῷ κακῷ, τῶν | δὲ ἀλλή- R 136
λους ἀμύνειν παρακαλούντων· καὶ οἱ μὲν ὀπισθεν
ἀνείχον τοὺς πόδας χερσὶ πολλαῖς, ὁ δὲ οὐ κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ φύσιν τάς τε χεῖρας ἀνέσχε καὶ ἡσύχαζε τρέ-
μων. ἄμφω δὴ τούτῳ <τῆς> θεοῦ νομιστέον, τό τε
τῶν ἀνθρώπων τό τε τοῦ ἵππου. 15

218. Χειμῶνος δὲ ἀρχομένου πολλαὶ τε πολλαχόθεν
ἀγγελίαι τελευτᾶς ἐταίρων μηνύουσαι καὶ παρ' ἡμῖν
ἐκφορὰ νεανίσκου λύπην, (δόσῃν τῷ πατρὶ) πολλοῖς
ἐνεγκοῦσα καὶ πολιτῶν καὶ ξένων κατὰ τε τὴν αὐτοῦ
τοῦ τεθνεῶτος καλοκάγαθίαν καὶ τὴν εἰς ἅπαντας τοὺς 20
ἐν ταῖς χρεαῖς τοῦ οἴκου χρηστότητα. 219. νοσοῦντος

19 τὸ κατὰ ἀντὶ τῆς διὰ, ὥς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει πολλὰ
τοιαῦτα V cf. p. 183, 14

1 ε supra σ in ξδειδ m. rec. (v) cum rasura unius litterae
post σ C | μικρὸν γὰρ δὴ vel ξδει σμικρὸν δὴ coni Re 3 „ma-
lim διεξελεῖν“ Re 4 ὧτων V 7 καὶ om VL 9 ὀρεωκό-
μων L ὀρεοκόμων B 14 τούτῳ scripsi e VL τοῦ ACPB
edd γρ τούτου Mor in marg | τῆς inserui coll. 90, 16; 91, 20;

95, 14; 119, 14; 155, 6; 184, 16 etc. 17 ἐτέρων VL ἐτέρων^{αι} (ai
suprascr. v) C αἰρ in ἐταίρων in ras P²

δὲ ἔτι τοῦδε Ῥιχομήρης ἔρχεται στρατηγός, ἱεροῖς τε
καὶ θεοῖς προσκείμενος ἄνθρωπος, ὃς ἦρα μὲν μου
καὶ πρὶν ἰδεῖν, ὥς τότε ἐδιδασκόμεθα, ἰδὼν δὲ πάντα
4 τᾶλλα ἀφείς εἶχετό τε καὶ ἐδεῖτο φιλεῖσθαι καὶ εἰ τοῦδε
R 137 τύχοι, τοῦ | μεγίστου ἂν ἡγείσθαι ἔλεγε τετυχηκέναι.
γενομένης δὲ ἡμῖν φιλίας τοῖς οὐ φιλοῦσιν ἡμᾶς ἀνι-
αράς ἔρχεται τε ὥς βασιλέα καὶ μέλλων τελεῖν εἰς
τὸν τῶν ὑπάτων χορὸν διπλοῖς με ἐκάλει γραμμασι,
τοῖς μὲν αὐτοῦ, τὸ τῶν ἄλλων ποιῶν, τοῖς δὲ τοῦ
10 βασιλέως, ὃ οὐπω πρόσθεν ἐγερόνει. 220. ἐγένετο δὲ
αὐτῷ καὶ παρ' ἡμῶν λόγος ἐπαινεῖν αὐτὸν βουλόμενος,
εἰ μὲν τι πλεόν τῶν παρὰ τῶν ἄλλων ἔχων, οὐκ οἶδα,
οἷς δ' οὖν εἶχον, καὶ αὐτὸς ἐτίμων τὸν στρατηγόν.
λέγεται δὲ καὶ ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ χρηστοῦ βασιλέως,
15 ὅτῳ δὴ μάλιστα τῶν τῆδε ἡσθείῃ, τοῦμὸν εἰπεῖν ποι-
ῆσαι τε ἐρῶντά μου τὸν ἄνδρα μᾶλλον ἐρᾶν φάναι τε
καὶ τῆς δεῦρο ἐπιθυμεῖν ὁδοῦ ἐμοῦ χάριν.

221. Τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον. εἰ δὲ καὶ τὸ εὐχῆς
19 τυχεῖν εὐτυχές, εὐξάμην λῆξαι Πρόκλον τῆς ἀρχῆς, ἣν
R 138 τυραννίδα ἀπέφηνε. καὶ οὐ μάτην γε εὐξάμην, | ἀλλ'
οἱ θεοὶ τοῦτό τ' ἔδοσαν καὶ προσέθεσαν τὸ καὶ σὺν
ἀσχημοσύνῃ. δραπέτης γὰρ δὴ ἦν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐλαύ-

1 Ῥιχομήρης scripsi ex ACPB ἐνριχομήρης V ἐνριχομήνης

L Ῥιχομήρης edd 6 ἡμῶν (ι suprascr. υ) C ἡμῶν γε Mor
in marg | post φ in φιλοῦσιν ras unius litterae in C 8 μὲν
VL 9 αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Ferr Mor 10 δὲ καὶ αὐτῷ L
11 ω in ἡμῶν in ras A 12 εἶχεν? 13 δὲ γοῦν? 15 τοῦ-
μὸν ὄνομα MSchmidt Philol. X 613 | εἶπεν^{εἶν} (εἶν suprapos. η)
C εἶπε L et γε Mor in marg 17 δεῦρ' B 18 τοιοῦτον
scripsi cum Gasda τοσοῦτον libri edd 20 γε om VL
21 τοῦτό τ'] τοῦτ' PVL γε Mor in marg ταῦτ' B | προσετί-
θεσαν B

νων· τοιαῦτα ἑαυτῷ συνήδει. 222. καὶ ὁ Ζεὺς ἐρρούετο
 τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου τὴν ἑορτὴν <τὴν> ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ
 ἐτύγγχανεν αὐτῷ τὴν δάφνην φόνην τε πολλῶ καὶ αἵματι
 μιάνας. καὶ μοι ἐδόκουν αὐτόν, ὥσπερ κύνες ὑλακτοῦ-
 σαι, φεύγειν καταναγκάζειν αἱ τῶν <ὕπ> αὐτοῦ πε- 5
 σόντων ψυχῶν, δόξαν αἰεὶ παρέχουσιν ἀγέσθαι. τοῦ-
 των οὐχ ὑπῆρξέ μοι τῶν Ὀλυμπίων μετασχεῖν, ὅτε
 δὴ καὶ τὸν λόγον ὃν ὕφηνα μὲν, οὐκ ἐπέδειξα δέ,
 φέρων ἀνέσθηκα τῷ Διὶ, στύρακος ἅμα ὁσμῇ θεραπεύ-
 σας τὸν θεόν. 223. τὸν μὲν δὴ τῆς ἀρχῆς ἐκλήνης 10
 χρόνον πάντα ἐπεβουλευόμην ὑπὸ τῶν αὐτῷ χρωμένων,
 αὐτὸς οὐ χρώμενος, ἐδόκουν δέ τισιν εἶναι φιλοκίνδυνος,
 οὐ δεδιὼς τοὺς ἐκείνου κεραινοῦς, (θεῶν δέ, οἷμαι,
 βοηθοῦντων) ὑπ' ἐκείνων τε δεινὸν οὐδὲν σὺν παρρη-
 σίᾳ τε ζῶντες καὶ τῶν πραττομένων ἐπιλαμβανόμενοι 15
 πλεόσιν. ἢ καὶ πρόσθεν ἡγωνισάμεθα λόγοις, οὐδο-
 τιοῦν εἰς Πρόκλον ἀνηλωκότες χρόνου, πολὺν | δέ R 139
 γε ἕτεροι παρεστῶτες, παρακαθήμενοι, κολακεύοντες,
 αἰτοῦντες, λαμβάνοντες, χρηματιζόμενοι. ὧν οὐδὲν ἐμοὶ
 ποιοῦντι ποιεῖν τε ἐνεγίνετο λόγους φέρειν τε εἰς 20
 συλλόγους. 224. καίτοι πολλὰ μὲν ἐγίνοντο πρε-
 σβεῖται περὶ εἰρήνης, πολλὰ δὲ ὑποσχέσεις, ἀλλ' οὐ

9 στύραξ μὲν θηλυκῶς θυμιάματι, ὡς ἐνταῦθα, ἀρσενικῶς
 δὲ ὁ συνέχων τὴν αἰχμὴν μετὰ τοῦ ξύλου κρίκος. εὔρηται δὲ καὶ
 στύρακιον οὐδετέρως B² (= Thom. M. s. v. p. 334, 6).

1 αὐτῷ VL ἐρούετο C 2 τὴν inserui cum Gasda 5 ὑπ'
 inserui 7 ξ in ὑπῆρξε in ras P³ ὑπῆρξε A 8 δὴ om B
 9 στύρακος — 10 θεόν citat Thom. M. s. v. στύραξ p. 334, 7 Δι-
 βάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· στύρ. κτλ. 11 αὐτῶν L
 16 καὶ om VL | οὐδ' ὅτιοι ACB 17 χρόνον VL 19 αἰτοῦντες
 inser Ferr in marg 20 ἐν in ἐνεγίνετο inser P³ ἐνεγίνετο
 V 21 ἐγίνοντο V

προϋδίδουν γε αὐτοῖς ἐμavτὸν οὐδὲ ἀνεπειθόμεν.
τοιγαροῦν ἐπηνόμην τε καὶ ἀνὴρ εἶναι ἐδόκουν ἐν
τε ἡπείροις καὶ νήσοις, δείγμα τρόπου βελτίονος ἐκ-
φέρων τὴν ἀπὸ τῆς ὁμίλλας τῆς ἐκείνου φωνήν.

- 5 225. Δοῦσα δὲ ἡμῖν ἄρχοντα ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ
τὸν Θεοδώρου τοῦ οὐ δικαίως ἀποθανόντος ἡ Τύχη
ἔδωκε μὲν σωτηρίαν, ἔδωκε δὲ ἐλευθερίαν, ἔδωκε δὲ
ἀναπνεῦσαι λυπήσασα μόνους τοὺς σοροπηγούς. ὁ δὲ
Μουσῶν τε ἦν τρόφιμος καὶ τὴν ἀρχὴν ἄθλον εἶχεν
10 ἐπῶν, λέγειν τε ἐκ τῆς ἀρχῆς κεκωλυμένος λεγόντων
ἀπολαύειν ἥθελε ταῖς τε εἰς ἐμὲ τιμαῖς παῖδα ἐμὸν
ἑαυτὸν ἐπεποιήκει, ὥστ' εἶναι μοι καὶ σὺν ὀργῇ φθέρ-
γεσθαι, ὃ καὶ Θεοδώρῳ ἄν, εἶπερ ἐτύγχανε ζῶν.
14 226. οὗτος ἐν λιμῷ κατειλήφει τὴν πόλιν. τοῦτον
R 140 μείζω τὸν λιμὸν ἐποιοῦν αἱ κατὰ τῶν | σιτοποιῶν
ἀπειλαί. εἰθ' οἱ μὲν ἀποδράντες ἔσωζον ἑαυτούς,
ἄρτος δὲ οὐδαμοῦ, πυροῦ δὲ ἐλπίδες, καὶ κακῶς δ'
ἂν ποιήσεις τὸ πεινῆν. ἡ μὲν οὖν πόλις οὐδὲν διέφερε
χειμαζομένης νεώς, ἐγὼ δὲ εἰσδραμὼν παρὰ τὸν ἄρ-
20 χοντα μετὰ πόνου μέν, παύω δ' οὖν βλαβεράν φιλο-
νεικίαν. ἀπιστία δὲ εἶχε τοὺς σιτοποιούς, ὥς οὐχ
ἀλώσονται φανέντες, καὶ ἅπασαι ὑποσχέσεις ἀσθενεῖς
πλήν μιᾶς τῆς ἐμῆς. 227. ὥς δὲ εἶπον δεῖν θαρρεῖν

6 Ἰνάριον cf. Amm. XXIX 1, 8 sq. 9 Pallad. Anth. Pal.
X 52, 2 10 Π 135, 4. 113, 18 R

1 προϋδίδουν scripsi e VL προεδίδουν APB προεδίδων
C, sed ε m² e σ 3 ἐκφέρων Ferr in marg φέρων ACPB
Ferr 6 τὸν] τοῦ A | ἡ in ras P² 8 σοροποιούς L et γρ
Mor in marg 11 ἥθελεν C 16 ἔσωιζον C 18 ποιήσεις
„deest ἡμῶς αὐτὴν τὴν πόλιν“ Re num ἐποίησε vel ἐπέσει? 20 πό-
νου μέν] μὲν πόνου L | δ' οὖν scripsi e VL γρ Mor in marg
δὲ ACPB edd 21 δ' L 22 ἀλώσονται scripsi ἀλώνται
VL ἀλοῦνται ACPB edd

ἐκβαλόντας τὸ δέος καὶ ἦκεν οὗτος εἰς τὰ ὄρη τε καὶ
τὰς νάπας ὁ λόγος, ἦσαν πρὸ ἐσπέρας ἐν τοῖς αὐτῶν
ἔκαστος, καὶ πρᾶγμα οὐκ ἂν ἐλπισθὲν ἔσθαι ἐωρᾶτο,
δρόμος οὐδεὶς ἐπ' ἄρτους· αἴτιον δὲ τὸ πληθος αὐ-
τῶν. τοῦτο μετὰ τῆς Τύχης πεπρᾶχθαί μοι φαίην ἂν.⁵
διὸ τῶν λελειτουργηκότων χρησιμώτερος ἐκεκρίμην τῇ
πόλει· τοὺς μὲν γὰρ ἐν σωζομένη πεποιῆσθαι τῇ πόλει
τὴν δαπάνην, ὑπ' ἐμοῦ δὲ αὐτὴν σεσῶσθαι. 228. πάλιν
τοίνυν βουλῆς κακῆς ὑπ' ἀνθρώπῳ μεθύνοντί τε καὶ
ὀλέθρῳ θείσης τοὺς σιτοποιούς, ὃς ὁμοῦ μὲν ἔτυπτεν, 10
ὁμοῦ δὲ ἔμελλε καὶ οὐ τούτους δὲ μόνον, ἀλλ' ἔθνος
ἅπαν, καὶ τρίτον ἐπὶ ἡκόν, τὸ γηγυμνωμένοις τοῖς |
νώτοις ἄγεσθαι διὰ τοῦ ἄστεος. τούτοις ἐγὼ μὲν R 141
ἤλγουν, ὁ δὲ ἔχαιρε καὶ κατ' αὐτό γε τοῦτο τὸ ἀλγεῖν
ἐμέ. 229. τὴν ἀρχὴν δὲ ἦσαν οἱ ὀρθῶς ταῦτα τῇδε 15
πράττεσθαι ἐπειθον καὶ ὥς, εἴ τις ἐκείνους ἀφείλοι,
χείρῳ ποιήσει τὴν ἀγοράν. ἦν οὖν ὁ μὲν ἐν τῷ τοῦ
νευικηκόςτος σχήματι καὶ αὐτός τε ἦσθαιεν οἱ τε ταῦτα
ἐπαινοῦντες, ἡμῖν δὲ κεκρατῆσθαί τε συνέβαινεν ἔχειν
τε πλὴν ἀδυνμίας οὐδέν. 230. τῇ Τύχῃ δέ, ὥς ἔοικεν, 20
αἰσχροὺς εἶναι ἐφαίνετο τοιαύτην νίκην τε καὶ ἡτταν
περιορᾶν, καὶ τὸ πρᾶγμα μετέθηκεν οὐδὲν ἡμῶν πραγμα-
τευσάμενων· ὁ γὰρ δὴ αἰὲ οἴνου γέμων ἐκείνος ἐξέσωτό

9 Κανδίδω or XXXVII t. II 330, 18 R sq.

1 ἐς ACP | τε inser P^s 2 πρὸς ἐσπέραν ABP in quo γο
πρὸ ἐσπέρας m^g in marg | αὐτῶν B αὐτῶν L 4 δρόμος δὲ
οὐδεὶς L | ἄρτους scripsi e V duae litterae post ἄρτ abreptae
in L ἄρτον ACPB edd 5 ἂν inserui e V 6 δι' ὃ V 7 μὲν
γε L et γο Mor in marg | ποιείσθαι B 12 ν in ἐπὶ suprascr.
C^v 14 inter ἤλγουν et ὁ δὲ Ferr in marg Mor Re habent
verba βοηθεῖν δὲ οὐκ εἶχον quae e textu removi 19 δ in δὲ
in ras P^s τὲ A

τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξουσίας οἴκοι τε καθῆστο
ἐγκεκαλυμμένος πεποιημένης τε τῷ Ποσειδῶνι τῆς
ἵπποδρομίας περὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ αὐτοῦ δεδιῶς ἔτρεμε·
τοσοῦτο κῦμα παίδων ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο, κελεύοντες
5 ἐμεῖν ἃ ἐδηδόκει κακῶς, καὶ αἱ δ᾽ ἄδεις ἐν χεροῖν. τα-
πεινὸν δὲ ἦν καὶ ὅσον αὐτῷ συνύβριξε πρότερον, ὅ
τε ἐξηπατημένος αὐτὸν ἀπήτει δίκας διὰ τῶν ἐν τῇ
κεφαλῇ τριχῶν.

231. Ἦκε δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἡμῖν καὶ τοῦ
10 ὑπάρχον γράμματα πολλαῖς καὶ μεγάλαις τιμῶντα εὐφη-
R 142 μίαις· ἐν αῖς καὶ τὸ πᾶν μ' ἐθέλειν ἰδεῖν | ἐνεγέ-
† γραπτο, ὥστε τοῖς νύκτωρ ἐκτεθεικόσιν ἐκεῖνα τὰ γράμ-
ματα, ὅτου μὲν ἦν, οὐκ ἔλεγεν, ὅσα δὲ ἐσυκοφάντει,
πένθος εἶναι τὴν ἐπιστολήν. 232. ὀλίγαις δὲ ἡμέραις
15 ὕστερον ὃν ἐποίησα λόγον αἰτήσαντι στρατηγῷ, καὶ
γὰρ τοῦτό μοι παρὰ τῆς θεοῦ τὸ εἶναι τοὺς τὰ τοι-
αῦτα αἰτοῦντας, τοῦτον οὖν τὸν λόγον δεικνύων εὐδο-
κίμουν, καὶ ἦν παραμύθιον ὁ κρότος τελευτῆς ἀνδρός,
οὗ τὰ γράμματά μοι πρὸς ἐπιδείξεις συνένπραττε βελτίω
20 τε ὄντα τῶν ἐμῶν ἃ ταῖς ὠδίσις ὑπῆκουε, καὶ παρέ-
χοντα τρέχειν τοῖς ὀφθαλμοῖς δι' αὐτῶν. ἐπὶ τούτοις
ἐβοήθουν φίλοις γονεῦσι παίδων παιδευομένων ὁργήν

19 cf. p. 187, 12 sq.

1 τὰ τοιαῦτα] ταῦτα VL γρ Mor in marg 2 ν in ἐγκε-
καλυμμένος in ras C^r ἐγκεκρυμμένος L 3 αὐτοῦ BV L
5 ἐξεμεῖν Wyttenb et Cobet Mnem. V 104 (= Coll. 100) | αἱ om
VL 6 ὅ τε scripsi auctore Gasda ὅτε libri edd 7 αὐτὸν
corr ex αὐτὸν C^p αὐτὸν A αὐτὸν L 11 με θέλειν libri edd |
ἐγγράπτο L 12 ante ὥστε lacunam statuo cum Gasda | ν ul-
timum in ἐκτεθεικόσιν in ras 3 litterarum P^s ἐντεθεικόσιν L |
να τὰ in ἐκεῖνα τὰ in ras 2 litterarum P^s 13 ἦν in ras P^s
16 τῆς] τοῦ γρ Mor in marg | τὰ om VL

τε ἄρχοντος ἐξαιρῶν καὶ λύων τινὰ δεσμῶν καὶ παρέ-
χων οἴκαδε ἀπιέναι.

233. Τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἄμα ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ
λύπην, ἐξ ὧν πολὺ τὸ θνήσκον, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ὅση
μοι κατέσχε τὴν ψυχὴν, δυνάμην. ὅτε φόβος ἠνάγκασε 5
πατέρας καλεῖν τοὺς αὐτῶν παρ' ἑαυτούς, ὥσπερ ἐκ
πυρός, οἱ μὲν δὴ ὑπήκουον, μείον δὲ ἔμοι τὸ ποίμνιον,
ἐγὼ δ' ἔχαιρον σωζομένων ἄλλοσε ἰόντων. πάντα μέν-
τοι τὸν χρόνον τοῦτον ἄνευ γέλωτος διῆγον ἱκετεύον
θεοὺς δοῦναι μὲν καρπούς, δοῦναι δὲ ὑγίειαν. καὶ 10
τὸ μὲν ἔδοσαν, καὶ ὁ λοιμὸς ἔστη, καρπούς δὲ ἐλπίζειν
μὲν ἔνι, τύχοι δὲ ἡ ἐλπίς τοῦ τέλους.

234. Ἀλλὰ τὰ γε τῶν ἡμετέρων λόγων νῦν πλέον |
ἢ πρότερον ἤττηται τῶν ἐτέρων, ὥσθ' ἡμῖν καὶ R 143
φόβον ὑπὲρ αὐτῶν γενέσθαι, μὴ ἐκκοπῶσιν ὅλως, νόμον 15
τοῦτο ποιοῦντος. γράμματα μὲν οὖν καὶ νόμος τοῦτο
οὐκ ἔπραττεν, ἡ τιμὴ δὲ καὶ τὸ τῶν τὴν Ἰταλὴν ἐπι-
σταμένων γενέσθαι τὸ δύνασθαι. θεοῖς δὲ ἄρα τοῖς
δοῦσι τούσδε τοὺς λόγους καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης ὧν
ἔδοσαν μελήσει καὶ τοῦ τὸ κράτος ὃ ποτε ἦν ἐν αὐτοῖς, 20
κομίσασθαι.

235. Παρὰ τούτων δὲ ἄρα τῶν θεῶν ὑπῆρξε καὶ V
ἐμοὶ ποτε σωτηρία πολλοῖς μὲν πρότερον ἔτεσι, λεγέσθω

1 ἐξαίρων ACB | δεσμὸν V 6 πατέρας Ferr in marg om
AC Ferr | καλεῖν τοὺς αὐτῶν scripsi e VL Ferr in marg προσ-
καλεῖν τοὺς αὐτῶν PB προσκαλεῖν τοὺς αὐτοὺς AC Ferr τοὺς
αὐτῶν καλεῖν Mor Re | αὐτοὺς L 7 δέ μοι L 8 δὲ V |
σωζομένων C | μέντοι scripsi e VL μὲν ACPB edd 11 λι-
μὸς L 12 μὲν Ferr in marg om ACPB 17 τῶν om B |
ὧν in Ἰταλῶν in ras ex ἣν corr P⁴ Ἰταλῶν B fortasse recte
cf. I 153, 7 et 185, 21 R 20 καὶ τοῦ τὸ κράτος in ras P^a
τοῦ τῶ] τοῦτο A Ferr Mor τὸ B | κράτος om A | πότε AC

δέ, εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν, ὁ λόγος δὲ παρὰ
 τὸν χρόνον οὐδὲν ἀδικήσεται. παρεφρόνει τις χειρο-
 τέχνης καὶ τοὺς μὲν πόρρωθεν ἐτάραττεν, ἔστι δ' ὦν
 καὶ ἤπτετο, χαλεπώτατος δὲ ἦν ἐμοί, καθάπερ τι πε-
 5 πονθῶς κακόν, καὶ ὁπότε ἴδοι με, λίθους ἀφίει καὶ
 ἐπεθύμει κτείνειν βαλῶν. 236. τὸ δὲ αἷτιον οὔτε τότε
 ἦδειν νῦν τε εὐρεῖν οὐκ ἔχω. πρὸς δὲ τὰς βολὰς
 R 144 βολαὶ μὲν τῶν δρώντων | ἦσαν, οἷας ἂν ποιήσειαν
 ὑπὲρ τοιούτων φόβοι, χεῖρες δὲ ἔδρων οὐδέν, αἱ δὲ
 10 τῶν θεῶν καὶ πάνυ, δι' οὓς ἅπας λίθος μάταιος, τῶν
 μὲν οὐκ ἐφικνουμένων, τῶν δὲ ὑπερπετομένων. 237. καὶ
 ποτε θέρος μὲν ἦν καὶ μεσημβρία, καὶ ἐκαδήμην
 ὕφ' ὧπερ εἰώθειν κλονεῖν, τῷ Ἀημοσθένει προσκείμενος,
 παρῆν δὲ οὐδείς, οὐκ ἐλεύθερος, οὐ δοῦλος. ὁ δὲ ἡλθέ
 15 τε ὡς ἐμέ, καὶ ὁ λίθος ἐν τῇ δεξιᾷ. προσελθὼν δὴ
 ταῖς μεγάλαις θύραις, αἱ <οὐκ> ἐκέκλειντο καὶ δι' ὧν
 ἦν ἄνδρον ἰδεῖν, ἐπειδὴ εἶδεν ἔνδον ὄντα οὐδένα,
 ἀπῆλθε τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ λίθου, καὶ ταῦτα αὐτὸς
 ἑώρων οὐ κινηθεῖς, ὁ δὲ οὐκ ἤνεγκεν ἐπ' ἐμέ τὸν
 20 ὀφθαλμὸν θεῶν του κεκωλυκότος. ἢ οὐκ ἂν πληγῆς
 εἰς θάνατον ἐδεήθην δευτέρως, τοσοῦτος ἦν ὁ λίθος.
 238. τὸν τοίνυν ἐκείθεν εἰς τήνδε τὴν ὥραν χρόνον
 δόσιν θεῶν λογίων νομιστέον. ἐφρόντισα μέντοι καὶ

1 Thuc. I 141, 6

2 τίς ABV 3 δὲ ὦ L 5 ἡφίει V 7 πρὸς τε libri edd |
 βουλὰς Ferr Mor, qui βολὰς coni 8 ποιήσειαν et 9 φόβοι
 scripsi e VL ποιήσειεν et φόβος ACPB edd 10 ἅπας] καὶ L
 13 ὕφ' scripsi e V ἐφ' reliqui libri edd 16 οὐκ inserui
 auctore Re | γο ἐκέκλειντο Mor in marg 17 ἦν om Ferr Mor
 qui ἐν coni | ἰδεῖν ἰδῶν V probante Gasda | ἰόντα L 20 δι'
 οὓς ἅπας λίθος μάταιος post κεκωλυκότος Ferr in marg et Mor
 qui e superioribus iterata esse cognovit | ἢ? 21 ἐδεήθη L |
 τοσοῦτον L 22 τὸν] τῶν L | ὥραν L

τοῦ σωφρονίσαι τὸν ἄνθρωπον, δῆσαι τε αὐτὸν τῷ πατρὶ συμβουλευσας καὶ μετενεργεῖν ἐφ' ὕδωρ ἀπ' οἴνου, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπετύσμην οἶνω νοσήσαι τὸν ἄνθρωπον.

239. Ἀλλ' ἐπάνειμι δὴ τῶν τις | ἐμοὶ πεπλησια- R 145
κότων ἀνὴρ αἰεί τινας ἐστιῶν καὶ τούτῳ χαλρῶν ὧν
τέ τις ἐν τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ, κιβδήλοις ὀνείρασιν
ἐξαπατηθεὶς ὑπισχνουμένοις τὰ οὐκ ἐσόμενα, γελῶν
ἅμα πρὸς πολλοὺς, ἅττα ἴδοι, ἔλεγε. τοῦτο προῖων ὁ
χρόνος ἐποίησε κίνδυνον. καὶ ἀδικεῖν ἐδόκουν, ὁ μὲν 10
οἷς εἶπεν, ὁ δὲ οἷς ἤκουσεν. 240. ὧν εἷς τις ἐν τῷ
δικαστηρίῳ καὶ ἐμὸν ὑπογραφέα κεκοινωνηκέναι τῆς
ἀκοῆς ἔφασκεν, ὁ δὲ ἄρα ἐτεθνήκει, καὶ τοῦτο ἀκούσας
ὁ δικαστὴς ἐξέβαλε τὸν λόγον. πάλιν ἐν τούτῳ τῷ
θανάτῳ βασάνου μὲν ἐκείνος, ἐγὼ δὲ ὁδοῦ τε καὶ 15
θορύβῳ καὶ πόνῳ οὐ φορητῶν ἀφελθῆν. ὁ γὰρ δὴ
ἐπὶ τεθνεῶτα ἦκων τίς ἂν ἦν ζῶντος; ἔλεγε δὲ ταῦτα
οὐχ ὥς τὸν νεκρὸν παραδώσων τοῖς νόμοις, ἀλλ', οἶμαι,
τι προσεδόκησε, τοῖς οὐ μετ' αὐτοῦ δεδεδεμένοις τοῦ μὴ
δεδέσθαι φθονῶν. τύχης τοίνυν ἀγαθῆς τὸ μὴ κακῶ- 20

11 Themist. or. XIX p. 280, 16. 281, 21 sq. Dind. 14 Plat. Crit. 46 B

9 ἴδοι ἤγουν εἶδεν V

1 σωφρονίσαι scripsi φρονῆσαι libri edd 5 ἐμοὶ scripsi
ex AB coll. p. 193, 16 γὰρ ἡμῖν supra ἐμοὶ P³ ἡμῖν CVL edd

9 πολλοὺς] πάντας L | τοῦτ' AP τούτῳ B 11 οἱ δὲ οἷς
ἤκουσαν Gasda | ἤκουσε P | σις in εἰσις in ras C^v 14 πάλιν
τοίνυν? 15 τε inserui e VL 16 οὐ φορητῶν scripsi e
VL coll. p. 168, 3 et I 381, 14 (R) ἀφορητῶν ACPB edd 17 τε-
θνεῶτα scripsi e BV τεθνεῶτας AC edd τεθνεῶτος L et
corr in τεθνεῶτα P³ 19 μεθ' αὐτοῦ coni Re | secundum ε
in δεδεδεμένοις in ras P² δεομένοις L 20 κακῶσαι B

θῆναι συκοφαντίας ὁδοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς ἡδίστοις τε καμᾶτοις καὶ εἰωθόσιν ἀντὶ τῶν οὐκ εἰωθότων διὰ τοῦδε ἐλθεῖν τοῦ χρόνου.

241. Ἐκεῖνῳ μὲν δὴ τῷ χειμῶνι πέρους ἐπιεικέστε-
 5 ρον ἐπέθηκε βασιλεύς, οἷον οὐκ ἂν ἕτερον, ἐμοὶ δοκεῖν.
 θανάτῳ μὲν γὰρ οὐδένα, φυγῇ δὲ δύο, πληγαῖς δὲ οὐ |
 R 146 πολλαῖς ἐποίησε τοὺς ἄλλους βελτίονας, ἐμοὶ δὲ
 γίγνεται τις ἐτέρωθεν ταραχὴ τῆς ἐν τῷ διδασκαλείῳ
 νεότητος οὐ πάσης ἐν τῇ τάξει μενούσης, ἀλλ' ἐν σω-
 10 φρονοῦντι τῷ πλεονι μοίρας τινὸς θρασυνομένης, τῷ
 λυπεῖν φιλοτιμουμένης, ἐνδεικνυμένης, ὥς εἰ ἐθελήσουσι,
 καὶ πλέον τι δράσουσιν. 242. ἐμοὶ δὲ μὴ ἀλγεῖν μὲν
 οὐκ ἦν, σιωπᾶν δὲ ἤξλου, ἕως αὐτῶν ἀδικεῖν κατα-
 γνόντες ἦσαν ἐν τοῖς προτέροις. τῆς γνώμης δὲ οὐκ
 15 ἀρκοῦσης εἰς πίστιν προσεγένετό τι τὸ τὴν ἀνάγκην
 ἔχον, ὥστε μὴδὲ (βουλομένοις) ἀπεῖναι ἐξῆναι. ὅ τι
 δὲ τοῦτο ἦν, ἔδοξέ μοι μὴ λέγειν.

243. Τὸ δὲ πάθος ἐκείνο τὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρ-
 χαῖον, ὃ βροντῆς ἔργον ἐργόνει, διαλιπὼν ἐκκαίδεκα
 20 ἔτη, πάλιν ἐνέκειτο καὶ ἦν χαλεπώτερον ἀρξάμενον
 εὐθὺς μετὰ τὴν μερίστην ἐορτήν, ἥ γε κοινὴ τῶν ὑπὸ
 Ῥωμαίοις ὄντων, δέος τε ἦν, μὴ κατενεχθεῖν ἐπὶ
 συνουσίᾳ τῶν παίδων καθήμενος, ἦν δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης

6 Themist. l. l. p. 278, 25 sq. 19 p. 85, 3 sq.

2 ἀντὶ τοῦ τῶν L 4 'κεῖνω B κείνω VL 5 ἐτέρω
 conī Re 6 ἐκόλασε aut ἐξημίωσε post δύο excidisse putat Re,
 fortasse recte | δ' PVL Re 8 ἐτέρω L 11 καὶ ante ἐν-
 δεικνυμένης excidisse videtur 12 τί BV 13 αὐτῶν VL
 15 εἰς scripsi e VL coll. 194, 15 πρὸς ACPB edd | τὸ scripsi
 coll. 166, 13 ὃ libri, quod delere aut eum καὶ mutare vult
 Re 16 ὃ τι scripsi e B ὅτι reliqui libri edd 18 τὸ secun-
 dum om V 20 ἐπέκειτο VL 21 γε scripsi τε libri edd
 τις conī Re

κειμένῳ δέος, ἡμέραι τε ἅπασαι πικραί, νυξὶ δὲ χάριν
 ἥδειν τοῦ ὕπνου, φανείσα δὲ ἡμέρα τὸ κακὸν ἐκόμιζεν,
 ὥστε καὶ ἦτουν παρὰ τῶν θεῶν ἀντ' ἄλλου τινὸς
 ἀγαθοῦ τὸν θάνατον, καὶ πιστεύειν μὲν οὐκ εἶχον, ὥς
 οὐ διαφθερεῖ μοι τὸν νοῦν ἢ νόσος. 244. οὐπω δὲ 5
 τοῦτο, ὅτε ταῦτα ἔγραφον, ἐπεπόνθειν, θαρροῖσαι δὲ
 ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐ παρῆν. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτό μοι
 τὸ μήπω παρὰ τῶν θεῶν, οἷ διὰ μάντεώς με αἶμα οὐκ
 εἶων ἐξάγειν φλέβα τεμόντα, καίτοι σφόδρα γε ὥρμη- 9
 κότα. ἔλεγε δὲ ὁ | ἱατρός, εἰ ταῦτα ἐγερόνει, διὰ τοῦ R 147
 ῥύνεντος αἵματος ἰσχὺν λαβόντος τοῦ ρεύματος ἡττη-
 θείσαν τὴν κεφαλὴν πάντως ἂν με καὶ καταβαλεῖν.
 245. ἐν τούτοις δὲ ὄντι μοι γίνεται ὄναρ τοιούδε·
 ἐδόκουν μοί τινες θύσαντες δύο παῖδε τοῖν νεκροῖν
 τὸν ἕτερον θεῖναι ἐν ἱερῷ Διὸς ὀπισθεν τῆς θύρας, 15
 ἀγανακτοῦντος δέ μου τῇ τοῦ Διὸς ὕβρει φάναι τινὰς
 μέχρι τῆς ἑσπέρας τοῦθ' οὕτως ἔξειν, ἡκούσης δὲ δο-
 θήσεσθαι τάφῳ. φάρμακα δὲ καὶ μαγικανεύματα καὶ
 πόλεμον ἀπὸ γοήτων ἀνδρῶν ταῦτα ἐδόκει δηλοῦν.
 246. καὶ εἶπετο δὲ τὸ ἔργον, φόβοι τε ἐκείνοι καὶ 20
 πλὴν τελευτῆς οὐθενὸς ἐπιθυμία. ἀλλὰ περὶ τούτου
 λόγοι τε πρὸς τοὺς αἰὶ παρόντας εὐχάι τε πρὸς
 θεοὺς. ἐχθρὸς μὲν ὁ λουτροῦ μεμνημένος, ἐχθρὸς δὲ
 ὁ δελίνου, καὶ φυγὴ μὲν ἀπὸ βιβλίων ἐν οἷς οἱ τῶν
 ἀρχαίων πόνοι, φυγὴ δὲ ἀπὸ γραφῆς τε καὶ ποιήσεως 25

1 κειμένῳ τὸ δέος L 5 οὐ om B 7 μοι τὸ μήπω] τὸ
 μῆπω μοι B 8 μάντεων B | αἶμα om L 11 ρεύματος scripsi
 cum Gasda coll. 173, 1 et 167, 13 πνεύματος libri edd 12 μου
 VL Ferr Mor et corr in με C^p 13 ἐν om L 14 τινες θύ-
 σαντες] θύσαντες τινες B | παῖδας Mor 18 μαγικανεύματα B
 Ferr Mor 21 πρὶν L 23 μεμνημένος — 24 δελίνου Ferr
 in marg 24 δελίνα L 25 ἀπὸ γραφῆς corr ex ἀπογραφῇ
 C^v | τε om L | π in ποιήσεως in ras P²

λόγων, κατελέλυτο δὲ τὸ λέγειν, καὶ ταῦτα τῶν νέων
 βοαῖς τοῦτο ἀπαιτούντων. ὁπότε γὰρ δὴ πρὸς αὐτὸ
 γιγνοίμην, ἀπεφερόμην, ὥσπερ ἀκάτιον ἐναντίῳ πνεύ-
 ματι, καὶ οἱ μὲν εἶχον ἀκροάσεως ἐλπίδας, ἐγὼ δ' αὖ
 5 ἐσλγῶν. λατροὶ δὲ τὴν τούτων ἰᾶσιν ἄλλοθι ζητεῖν
 ἐκέλευον, ὥς οὐκ ὄντων σφίσι τῶν τοιούτων ἐν τῇ
 R 148 τέχνῃ φαρμάκων. | 247. ἐδόκει δὲ καὶ τούτοις καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ δῖς, ὃ μήπω πρότερον,
 νοσήσαί μοι τὰ ἄρθρα, χειμῶνός τε καὶ θερούς, δοῦναί
 10 τε τοῖς ἐπισκοποῦμένοις ἀεὶ λέγειν, ὥς τῆς ἐπιούσης
 οἰχήσομαι. ταῖς δὲ δὴ ἄλλαις πόλεσι καὶ ἐδόκουν τε-
 θνάναι, καὶ τὰς πολλὰς δὴ ἡρώτων πρεσβείας, εἰ τοῦτο
 ᾧδε ἔχοι. 248. ἦσαν μὲν οὖν τῶν φίλων οἱ ἐμέ τε
 καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τινὰς ἐκίνουν, οἷς δόξα τούτων
 15 εἶναι τεχνίτας, ἐγὼ δὲ οὐτ' αὐτός τι τοιοῦτον ἐπάσχον
 ἐκείνους τε κατεῖχον, εὐχεσθαι δεῖν εἰπὼν μᾶλλον ἢ
 τινὰς ἔλκειν ὑπὲρ τῶν ἐν σκότῳ συντεθέντων. 249. καί-
 R 149 τοι | χαμαιλέων ἀναφανείς, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ἐν τῷ τῶν
 λόγων χορῷ, πολὺς μὲν τούτῳ τῷ χαμαιλέοντι χρόνος
 20 καὶ μηνῶν ὁ νεκρὸς οὐκ ὀλλγῶν, ποδῶν δὲ ἐν μέσῳ
 τῶν ὀπίσω κειμένην ἑωρῶμεν τὴν κεφαλὴν, τῶν δὲ
 ἑτέρων ὁ μὲν ἦν οὐδαμοῦ, τὸ στόμα δὲ ἄτερος εἰς
 σιωπὴν ἐκλειεν. 250. ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐπὶ τηλικούτοις

1 καταλέλυτο B | δὴ VL 2 δὴ om A inser P^s 3 γι-
 νοίμην V | ἀπεφερόμην Ferr Mor 4 αὖ scripsi ἄν libri edd
 6 τῶν] om V κατὰ τῶν Re Anim 10 τοῖς] τὰ L | ἐπισκοπον-
 μένοις scripsi e libris (ἐπισκοπούμενα L) et γο Mor in marg,
 coll. Dem. c. Neaer. § 56 p. 1364, 11 ἐπισκεπτομένοις edd 12 ταῖς
 πολλαῖς — πρεσβείαις Gasda | δὲ V 13 ο in ἔχοι in ras P²
 ἔχει L 15 αὐτό Ferr Mor 17 ἐν τῷ σκότῳ L 19 χρό-
 νος scripsi e L auctore Re χρόνων reliqui libri edd 21 κει-
 μένην scripsi e V auctore Re κειμένων reliqui libri edd | τῶν
 δὲ τῶν ἑτέρων L 23 οὐδὲ L

τοῖς ἀποκεκαλυμμένοις ὀνομά τινος ὑπῆγον τῷ φανέντι,
 δέος μέντοι μοι ἐδόκει τοὺς αὐτοῖς τι συνειδότας |
 εἰσελθεῖν καὶ τοὺς μὲν ὑφείναι τῆς συνεχείας, ἐμοὶ δὲ R 150
 αὐθις ἐγγενέσθαι κινεῖσθαι. τύχης τοίνυν εὐμενεστέ-
 ρας ἂ κατωρῶρυκτο κείσθαι ὑπὲρ γῆν τοῖς βουλο- 5
 μένοις ὄρᾶν.

251. Ἦκεν ἐπὶ τούτοις ἄρχων, ἥμιστα τὸν αὐτοῦ
 πάππον ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ μιμούμενος. ὁ μὲν γὰρ οὐκ
 ἐπαύσατο τιμῶν, οἷα ἀνὴρ ἐπιστάμενος λέγειν, ὁ δὲ
 οὐκ ἐβουλήθη με εἰδέναι, ἐν αἰτήσῃ τε χάριτος δικαίας 10
 τε καὶ οὐ μεγάλης ἐξελεγχθεὶς ἀνόητός τε εἶναι δο-
 κῶν. καὶ τῶν μὲν ματαίων ἐπιμελῶς, τῶν δὲ ἀναγ-
 καίων ἀμελῶς εἶχετο, | διαμένων ἡμετέρων ἄγευστος R 151
 λόγων· οὐ γὰρ μοι τοῦδε τοῦ γέρωσ ἄξιος ἐφαίνετο.
 μὴ μὲν ἦδε δίκη, ἑτέρα δὲ πρὸς τὰ τέρματα τῆς ἀρ- 15
 χῆς, ὑπάρχου πέμποντος ἥκων ἐν ἐρημίᾳ τε καθῆστο
 καὶ ἡλίῳ φλέγοντι διψῶν τε ἀεὶ καὶ πίνων. 252. ἕτερος
 ἄρχων, ἐφ' οὗ τὰ δεινότατα πολέμῳ πονηρῶν δαιμόνων

7 Τισαμενός or. XXXI t. II 239 sq. R

18 ἦκε δηλονότι V

1 „malim ἐπῆγον“ Re 2 μέντοι reposui e libris μέν
 τι edd | αὐτοῖς supra αὐτοὺς C^v αὐτοὺς VL | τί V 3 τοὺς]
 τοῖς L | inter duo ε in συνε εἰας rasura unius vel duarum lit-
 terarum in L δυσμενείας coni Re, fortasse recte | ἐμὲ AP γρ
 ἐμοὶ P² 5 κατωρῶρυκτο BL Mor Re | γῆς VL 7 τούτοις
 scripsi e VL τούτων ACPB edd | αὐτοῦ libri edd 9 α in
 ἀνῆρ in ras P² 10 με Re μὲν libri Ferr Mor 11 ἐξ-
 ελεγχθεὶς περιεῖδεν ἀνόητός τις coni Re 12 ἐπιμελῆς L
 13 ἀμελῆς L | εἶχετο scripsi auctore Gasda coll. 82, 1 ἤρχετο
 libri edd ἤρχε vel ἤρχε τὸ ἔτος coni Re 14 ὡς in γέρωσ
 corr in οὖς A² 15 τὰ inserui e libris lacunam hoc loco
 statuit Gasda

δόξαντα κεινηῖσθαι, λίθοι τε ἐπὶ τοὺς ἐν ταῖς γρα-
 φαῖς βασιλέας ἐκ χειρῶν ἐρχόμενοι, καὶ ἦν πολλὸς ὁ
 ψόφος, χαλκαὶ τε εἰκόνες διὰ γῆς ἐλκόμεναι δῆματά
 τε ἐπὶ τοὺς τῶν ὄλων κυρίους πικρότερα παντὸς
 5 ἀφιέμενα λήθου· δι' ἃ πολλὰ δὴ μεταναστώσεις, ὥς
 οὐκ ὄν μένουσι σωθῆναι, καὶ ὁ φεύγων τὸν οὐ φεύ-
 γοντα ἐθρήνηι. ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί, τὸ
 δὲ ἐλπίδος ἔξω σωτηρία. 253. τούτου δὲ καὶ αὐτὸς
 9 αἷτιος εἶναι ἐδόκουν· λόγοις τε ἡμερώσας καὶ δάκρυσι
 R 152 τοὺς ἐπὶ τὴν κρίσιν ἦκοντας γραμμάτων | ἐρᾶν ἔπει-
 θον, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πανταχοῦ γράμματα. καὶ
 τοῦτο ἔργον ἡγούμεθα τῆς Τύχης καὶ προσέτι γε τοὺς
 πολλοὺς λόγους περὶ μὲν τὴν αὐτὴν πεποιημένους
 ὑπόθεσιν, μορφὴν ἄλλην ἄλλος ἔχων, δόξαντας δὲ εὖ
 15 ἔχειν. 254. θεάτρα δὲ ἡμῖν, οὐχ οἷα πρότερον, ἄρχων
 τε καὶ οὐς τότε συνῆγε πολλοὺς ἀπὸ πολλῶν τῶν
 ἐθνῶν. τὸ δὲ αἷτιον, ἐν μὲν τῷ δουλείαν ἐνέωρων,
 τὸ δ' εἶχεν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μὲν φίλους, τὸ δὲ καὶ
 R 153 οὐ | φίλους, ζημίαν τῷ λέγοντι. 255. ἄλλος δὲ τις

13 or. XIX sq. t. I 626 sq. — II 27 R

1 δόξαν τὲ *L* | τε inserui e *VL* 2 βασιλέως *L* 5 ἀφιέ-
 μενα *C* (sed ἀ supra ε s) et *L* 9 τε γὰρ ἡμ. con. Re 11 παν-
 ταχοῦ τὰ γράμματα *L* 12 ἡγούμεθα libri Re 14 ἄλλην ἄλλος
 ἔχων] ἄλλην ἄλλον (v m² in ras) ἔχοντα (m² corr ex ἔχων) *P*
 ἄλλον ἄλλην ἔχοντα *B* δ' ἄλλην ἄλλον ἔχοντα con. Re, at de
 nomin. partic. absol. cf. Franc. Zambeccari p. 212 15 θεάτρα
 scripsi e *VL* θεάτρον *ACPB* edd | ἄρχειν Ferr Mor 16 τότε
*P*³ τοῦτο *L* τὰ τότε con. Re, fortasse recte συνῆγε *P* sed ~
 et γε m³ | πολλοὺς ἀπὸ *P* sed οὐς ἀπὸ in ras 3 litterarum m³ |
 πολλῶν *A* in marg 17 δ' *ACP* Mor Re | ἑώρων *AC* (sed in
 hoc ἐν suprascr. s) *PB* 18 τό δ' *VLB* | γε φιλανθρωπίαν Mor
 in marg (et Patm, sed γε ἐλευθερίαν in marg) | δ' *L* | καὶ om
VL 19 ἄλλος — 193, 1 τοῦ om *L*

ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰδότες θεούς, εἰδὼς οὐδ' αὐτὸς θεούς,
 παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τρυφῇ μὲν εἰς σάρκας ἐπιδούς,
 οἷα ἐκ πολλῆς οὐσίας, (ἡ δὲ ἀδικίας ἔργον ἦν,) ὦν
 τοῦδε ἀνοητότερος, ἀκούσας μὴ χεῖρω ποιεῖν τὴν
 Δάφνην μηδὲ ἐπιφέρειν κυπαρίττοις σίδηρον ἐχθρός 5
 τε ἦν καὶ ἐπειρᾶτο τὰ μὲν καθελεῖν, πρῶτα μὲν Ἰταλῶν
 φωνῇ, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ Ἑλλάδι, καὶ τινα ἀσθενέ-
 στατον, ὥς δὴ ἰσχυρότατον, ἀποδύσας ἐκέλευε θείν.
 256. ὁ δὲ ἄρα ἐπεπέδητο καὶ ἦν ἄφρωνος εὐθύς ἐν
 προοιμίῳ, κερδαίνων μὲν ἐν τῇ σιωπῇ, κινεῖν δὲ 10
 ὅμως γλῶτταν ἀποθανοῦσαν πειρώμενος. ἡ δὲ ἔκειτο,
 καὶ | ἀχλὺς ἐν ἑκατέρῳ τοῖς ὅμμασι, τοῦ μὲν ἀπιόν- R 154
 τος, τοῦ δὲ καθημένου. ταύτης τῆς δίκης οὐδ' ἂν τὴν
 διὰ θανάτου προτέραν ἐποιησάμην.

257. Περὶ δὲ τοὺς χρόνους τούτους ὑποψία μὲν 15
 τις ἄδικος τῶν τινα ἔμοι πεπλησιακότων ἐξέμνηεν
 ἐπ' ἐμέ, καὶ προσπεσὼν ὕβριζε μόνου-οὐχ ἔλκων τὸν
 ἐξ ἐμοῦ. διέφυγον δὲ αὐτὸν οὐδὲ ἐγὼ καὶ ταῦτα
 ἀπὼν) λέγοντά γε ἀδικεῖν με τῇ ἀτελείᾳ τὴν βουλὴν,
 ἥ μοι μετὰ συγχῶν ὑπῆρχε παρὰ τοῦ νόμου. 258. καὶ 20
 πρεσβέων μὲν ἐπὶ τούτοις ὤχετο, ταῖς δ' εἰς ἐμέ τοῦ
 βασιλέως τιμαῖς ταπεινωθεὶς ἐπανήρχετο, καὶ ἡκέ τις

5 Cf. p. 195, 9 sq.

2 παραλαβὼν τὴν βασιλείον ἀρχὴν citant Georg. Lacap. Mosqu. fol 56 (cf. p. 73) et auctor libelli de constr. ed. Herm. de emend. rat. gramm. 381, 15 | σάρκα VL 3 γε οἷα Mor in marg | ἡ] δ BV & L | δὴ V | ἦν om B | ὦν B et Re δι C ὡ AV Ferr et per rasuram corr in δ P ὁ L Mor 8 ἡδη VL 10 γῆ L 11 γλῶσσαν ACPB 12 ον in ἑκατέρῳ in ras P² 14 πρότερον L 15 δὴ VL | μὲν delere vult Re 16 ἐξεμείν L 19 γε scripsi auctore Re Anim τε ACPBV edd om L delere vult Re in edit. 20 ἡ L | παρὰ in lacuna trium litterarum P³ | καὶ del Ferr in marg om Mor 21 δὲ L 22 ἡκέ] ἡνίκα L | τις] τῆς ἀνυβρίστου L

LIBANIUS ed. Foerster.

13

μετὰ τῶν συμπρέσβων βασίλειον ἡμῖν κομίζων ἐπιστο-
λὴν αὐξοῦσαν τὸν δεξιόμενον, ἡϋξημένον πως καὶ τοῖς
Εὐσεβίου, (τῶν πρέσβων δὲ καὶ οὗτος) λόγοις, ὧν τῷ
4 μὲν τὸν πατέρα, τῷ δὲ ἐκόσμησε τὸν υἱόν, ὥστε τοὺς
R 155 Ἀθῆνηθεν ἀντὶ τοῦ ἐρίζειν θαυμάζειν | αὐτόν τε ἐκεί-
νον καὶ ἐμέ, τοῦ δοῦναι μὲν ἐμέ, τοῦ λαβεῖν δὲ
ἐκείνον.

259. Γνωίη δ' ἂν τις κἀντεῦθεν τὴν περὶ ἐμὲ τῶν
θεῶν εὐνοίαν. ἐπανήειν ποτὲ λελουμένος ἐσπέρας·
10 ἵπποι δὲ εἰκότες μὲν θηρίοις, τοῦτο δὲ οὐ δοκοῦντες,
εἰστήκεσαν περιμένοντες τοὺς δεσπότης, οἱ μὲν εἰς
τοὺς κίονας ὀρῶντες, οἱ δ' εἰς τὸν τοίχον τετραμμένοι.
καὶ ἦν οὐδὲν κακὸν εἰκάσαι, τὸ δ' ἄρα ἦν μέγα.
χωροῦντι οὖν μοι διὰ μέσου τοὺς ὀδόντας ἐδείκνυσαν
15 ἀντὶ βελῶν τοῖς ποσὶ χρώμενοι, τὸ δ' ἤρκεσεν ἂν εἰς
θάνατον. νῦν δ' ὁ ἵπποκόμος με ἐξαρκάσας, μεθεῖς
ὄν ἦγεν ἵππον, φέρων εἰς ἀσφάλειαν κατέστησε. τοῦ
ἵπποκόμου μὲν αἱ χεῖρες, τὸ βούλευμα δὲ τῶν θεῶν·
260. οἱ δὲ καὶ πόλεως γείτονος ἐξήλασαν ἀνθρωπον
20 ὀλίγα μὲν εἰδότα, πολλὰ δὲ φάσκοντα, χρώμενον δὲ
αὐτοῖς οἷς εἶχεν ἐπὶ τὸν δόντα, ἐφ' ᾧ τις ἀλγήσας
νεανίσκος τῶν μὲν ἡπατημένων τὴν ἀχλὺν ἀφείλε, τὸν
δὲ ἐλέγχους ἐξέβαλεν.

261. Ἐξεβέβλητο δὲ καὶ Σαβῖνος οὐ πόλεώς τινος,

24 p. 169, 9 sq.

2 τοῖς] τὰ L 3 λόγοις, ὧν scripsi ὁ λόγος ὧν ACPBV
edd λόγων. ὧν L ὁ λόγος, ὧν coni Re | 3 et 4 accentus in
τῷ P^s 9 λελουμένος voce desinit in A fol 36, ab ἐσπέρας in-
cipit fol 6 11 σ prius in εἰστήκεσαν in ras P² | περιμένον-
τας B 13 τόδ' VL 14 οὖν om L | διαμέσου A 15 ε
secundum in ἤρκεσεν in ras C^s 16 ὁ om Ferr Mor | μὲν L
17 κατήντησε L 21 ι in ἐπὶ in ras P² | τίς V 22 ἀνεῖλε
L 24 δὲ scripsi e VLB δὴ ACP edd

ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ξῆν, εἰς κομιδῇ βραχύ τι συσταλεῖς οὐτως, ὥσθ' ὁπότ' ἀμείβοι κλίνην, ἐξαρκεῖν χεῖρα μίαν εἶναι τε αὐτῷ δεινὸν τὸ μὴ τεθνάναι. καίτοι δεσπότην αὐτὸν τῶν ἑμῶν ἐπεποιήκει πολλάκις τὴν αὐτὴν 4 ἡμέραν ἑμὲ μὲν εἰς Αἴδου λέγων | ἄξιον, αὐτὸν δὲ R 156 εἰς τὴν οὐσάν μοι γῆν.

262. Ἀρχὴ πικρὰ τοῦ μεγίστην ἔχοντος τὴν γαστέρα, δι' ἀπάτης παρωξυμμένου. ἦν δὲ ἡ ἀπάτη, κυπαρίττοις μὲν ἐν τῇ Δάφνῃ σίδηρον ἐπενεργεῖν ἐργῶκει, τουτὶ δὲ εἰδῶς ἐγὼ τῷ τέμνοντι τελευτήσον οὐκ 10 εἰς ἀγαθόν, πρὸς τινα τῶν αὐτοῦ συμποσιῶν ἔλεγον, ὥς οὐ παροξυντέον τὸν Ἀπόλλω διὰ τῶν κυπαρίττων, καὶ ταῦτα αὐτῷ τῆς οἰκίας ἀφ' ὁμοίας πεπληγμένης αἰτίας, καὶ παρακαλέσειν δὲ ἔφην τὸν βασιλέα πρόνοιαν τῆς Δάφνης ἔχειν, μᾶλλον δὲ μελίζω ποιῆσαι τὴν οὐσάν 15 εἶναι γὰρ δὴ καὶ νῦν. 263. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ψευδέσει γράμμασιν εἰς Φοινίκην ἐλθοῦσιν, ἀπειλῆσαι [καὶ] γὰρ δὴ με ἔλεγε κινήσειν τὸ σκῆπτρον ἐπὶ τὴν τοῦδε |

9 Cf. p. 193, 5 sq. 13 or. LXI t. III 333, 10; 336, 9.

2 ὁπόταν L | ἀμείβει B 3 δεῖν L 4 ' in αὐτὸν in ras P^s αὐτὸν L 5 αὐτὸν CP αὐτὸς L 7 ἀρχὴ πικρὰ corr ex ἀρχῇ πικρᾷ A ἀρχῇ πικρᾷ τε L 8 παρωξ^μυμένον A παρωξυμένον V | num ἀπάτη αὐτῆ? 9 κυπαρίττων L 10 τελευτήσον V τελευτήσαι B 11 αὐτοῦ B 12 τῶν om L 13 αὐτῷ scripsi αὐτοῖς libri Ferr Re αὐτῆς Mor | πεπληγμένης scripsi e V auctore Mor πεπλησμένης ACPB Ferr Re πέπλησμαι L 14 γο παρακλεῖσθαι Mor in marg | ἔφην scripsi auctore Re ἔφη libri edd 16 verba εἶναι γὰρ δὴ καὶ νῦν num prorsus integra sint, dubitaverim, etiamsi εἶναι pro ἐξεῖναι dictum statuam 17 ἀπειλῆσαι scripsi e libris (ἀπειλήσας A sed alterum σ parum perspicuum) auctore Wyttenb ἀπειλήσας Re | καὶ om L cancellis inclusi auctore Wyttenb 18 τὸ] τε L | σκῆπτρα VL

R 157 κεφαλὴν, τοῖς οὖν οὐκ ἀληθέσι τούτοις ὀργὴν ἐν αὐτῷ
 φυτεύσας ἤγεν εἰκότα σὺ θήγοντι τὸν ὁδόντα. καὶ
 οὔτε ἀπόντα ἐπόθει παρόντα τε εἶδεν ἂν ἡδέως ἀπι-
 όντα. 264. καὶ πολὺ πανταχοῦ τοῦτο τὸ τὸν ἄρχοντα
 5 ἐκπεπολεμῶσθαί μοι. ὃ δὴ καὶ γέροντί τιμι καταπε-
 πωκότι μὲν πολλὴν οὐσίαν αὐτοῦ τε καὶ ἀδελφῶν, ἐν
 δὲ συκοφαντίᾳ τῆς τροφῆς ἔχοντι τὰς ἐλπίδας θάρσος
 τε ἐνέβαλε καὶ κατήγορον ἐποίησεν. 265. ἔπειτα καὶ
 R 158 ἦν τῆς αὐτοῦ κατηγορίας | κατήγορος· οὕτω σφόδρα
 10 ταῖς πίστεσιν ἔρωτο. καὶ ὁ μὲν ἐπ' ὄνομα κατέφευ-
 γεν εἰσφορῶν, ὁ δ' αὐτὸν ἐν τοῖς βασιλέως ἐγκλήμασι
 καθίστη τούτον εἶναι ἐθέλων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνον τὸν
 γέροντα. καὶ αὐτίκα γράμματα ἦει, τὰ μὲν ὥς τὸν
 τῶν ὄλων κύριον, τὰ δὲ πρὸς τὸν πρῶτον τῶν μετ'
 15 ἐκείνων, καὶ ἀνέγνωσάν τε ἄμφω τὰ γράμματα κατε-
 γέλασάν τε ἄμφω τοῦ τρόπου τοῦμοῦ τὴν αἰτίαν ἀπο-
 κρουομένον. τῷ δὲ τοῦτο ἦν λύπη μελῶν ἢ εἰ νόσημά
 τι τῶν ὥρων τὰς ἐν τῇ γῇ διεφθάρκει Τυρίων οἴνου
 μητέρας αὐτῷ. 266. τὸ οὖν μηδὲ κρίσει τό γε τοιοῦ-

2 Il. v 474. 2 416 18 Eur. Alc. 757. Aesch. Pers. 612
 19 ep. 760

1 αὐτῷ V 2 θήγοντα B 4 τὸ om L 5 ἐκπεπολε-
 μῶσαι L ἐκπολεμῶσαι Re Anim | καὶ om L 6 αὐτοῦ BVL
 7 τροφῆς L 8 τ' BVL | καὶ om VL 9 αὐτοῦ libri edd
 10 ἔρωτο „c. Ro.“ Ferr in marg et coni Mor ἔρωτι Ferr et
 Mor in textu 11 ὃδ' BVL 12 κατήγορον ante ἐθέλων ex-
 cidisse puto, ἐμοὶ πολέμιον Re, ἐφείναι vel ἐνεῖναι pro εἶναι
 coni MSchmidt Philol. X 613 | ἐθέλων L 14 πρὸς] ὥς πρὸς
 ACPB edd ὥς VL | τῶν inserui ex A et P, in quo m^s circum-
 punctum τὸν VL om CB edd 15 ἀνέγνωσαν coni Re ἔγνω-
 σαν libri edd | καὶ κατεγέλασάν τε L 16 num ὥς τοῦ?
 17 νόσημά τι corr e νοσήματι A νοσήματι L 18 ἄρων Cobet
 Mnem. III 253, at cf. I 280, 4; 7; 13; 621, 15 R 19 μητέ-
 ρας corr e μητρὸς C^s

τον δοθῆναι, (κεκρίσθαι γὰρ καὶ πρὸ δικαστηρίου R 159
 τῇ τοῦ δικαστοῦ μωρίᾳ) μείναι τέ με κατὰ χώραν δια-
 φνυρόντα μακρὰν τε ὁδὸν καὶ χαλεπὴν τῶν τε ἡδίστων
 ἐμοὶ μὴ στερηθῆναι διατριβῶν, θεῶν τε ἔργον καὶ
 ὑφ' ἧ τὰ πάντα, Τύχης. 267. ὁ μὲν οὖν αὐτὸν τι- 5
 μωρίαν εἰσπραττόμενος, ἐννοῶν, οἷος εἰς οἶον γεγένηται,
 ᾧχετο ποιήσων ἐτέρους κακῶς, ὁ πλούτῳ μὲν εἰσελ-
 θὼν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπειρίᾳ δὲ λυμηνάμενος ταῖς
 πόλεσιν. ὁ δὲ δὴ μετὰ τόνδε χρόνος, τιμαὶ μὲν εἰς 10
 ἐμέ, τιμαὶ δὲ εἰς λόγους. καὶ ἐδείκνυντο κατὰ τὸν
 παλαιὸν νόμον τῆς ἀρχῆς μοι δεχομένης τοὺς λόγους,
 ἄνδρὸς μὲν εὖ εἰδότος δικάσαι δίκην, πλεόν δὲ πράττει
 δυννηθέντος ἢ ἕτεροι ξίφεσι, πέλσαντος δὲ ἐρᾶν αὐτοῦ
 καὶ ἄνδρα καὶ οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ ἔθνος βουλᾶς τε
 καὶ δῆμους καὶ ὧν αἱ χεῖρες περὶ τὴν γῆν. 268. τοῦ- 15
 τον δὴ τὸν χρόνον τὰ μὲν τῶν εἰωθότων ἡμῖν πολε-
 μεῖν τόξα ἦν ἐν παττάλοις, ἡ κεφαλὴ δὲ ἰσχυρῶς ἐπο-
 λεμεῖτο τῷ παλαιῷ κακῷ. καὶ δὴ καὶ τοῦ καταπεσεῖσθαι
 ὁ φόβος οἴκοι παρήνει μένειν χαίρειν εἰπόντα τῷ περὶ
 τοὺς νέους ἔργῳ. ἀλλὰ κἀνταῦθα θεῶν τις χεῖρα 20
 ὑπερέσχε δι' ἀγαθοῦ μάντεως λύσας ἐλπίδι τὸν φόβον·
 μᾶλλον δὲ ὁ μὲν προσέπιπτεν, ἡ δὲ ἐμάχετό | τε καὶ R 160
 ἐπειράτο νικᾶν.

269. Ἄρχων ἔτερος, ὀργή, θυμός, δεῖμός τε φόβος

24 Π. λ 37. ο 119

1 δοθῆναι scripsi δοῦναι libri edd 2 τέ με] τε μὲν
 L 5 post ἧ et πάντα rasura ternarum litterarum in A | αὐτὸν
 APVL αὐτῷ B 7 ὁ om L 9 δ V | τόνδε τὸν V | χρόνος^g
 A χρόνον VL | τιμὴ L 11 γε δεδομένης Mor in marg
 12 μὲν εὖ] εὖ μὲν L (et Par) | εὖ om B 13 ἔτερος L 16 μὲν]
 μετὰ L 18 τοῦ inser m. rec. A 22 ἡ] ὁ L | τε om B
 24 φόβος τε] καὶ φόβος L

τε, ὕβρις, ἀσέλγεια, πᾶν μὲν φθέρξασθαι, πᾶν δὲ
τολμῆσαι, τὰ τυράννων ἐν νόμοις ἐργάσασθαι. οὗτος
οὐ δοκεῖν μὲν τολμᾶν ἐβούλετο, πᾶν δὲ τοῦναντίον
ἐπραττεν, ἐν ἐτοίμοις ὑποσχέσεσι πανταχοῦ ψευδόμενος,
5 ὥστε μετὰ τινος ἡμέρας καὶ τοιαύτην ἐπ' ἐμὲ δόξαν
ἐλθεῖν, (πλάττοντα λόγους ἔξω κομίζειν) ἀκηκοότα οὐδέν.
270. αἰτοῦμεν δὴ παρὰ τοῦ Διὸς ἀπαλλαγὴν, ὃ δὲ
ἤκουσέ τε καὶ ταχέως ἔδωκε προσθεῖς τὸ μετ' αἰσχύνης.
R 161 καὶ γὰρ ἤρχετο καὶ εἴλκετο, καὶ φυλακαὶ | καὶ ὕπνος
10 νικώμενος, ἔκειτό τε τὸν πανδοκέα πριάμενος, οἱ θη-
ραταὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν λόγων ἠρήκεσαν, ἐν τε τῇ
μεγάλῃ πόλει μέσος ὢν πρακτόρων ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς
σφαίρας δίκην πανταχοῖ πανταχόθεν ἐπέμπετο. τού-
των δὲ τὰ μὲν ὀρθῶν, τὰ δὲ ἀκούων ἐγὼ προσεκύνουν
15 τὴν Τύχην, δι' ἣν οὐκ ἔστιν ὅτε μοι δίκης ὀφειλομέ-
νης ἐστερήθην.

271. Τὰ δ' αὖ μετὰ τοῦτον, ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ μὲν
ἐκλιπών, ἐτέρωσε δὲ οἰκῶν, κέρδεσι δὲ τοῖς ἐν τρισὶν
ἀρχαῖς ἐκ πενίας εἰς πλοῦτον ἐλθὼν, καὶ λογογράφος
20 ἤμιστα μὲν ὢν, πάννυ δὲ εἶναι νομίζων εὗχετο μὲν

17 *Eὐστάθιος* or. LV t. III 125 sq. R.

18 ἐτέρωσε] ἐτέρωθι στάσιμον. <ἐτέ>ρωσε ἐπὶ κινήσεως.
ὡς τὸ ἐκασταχοῦ καὶ πάλιν ἐκασταχόσε· τὸ γοῦν ἐτέρωσε
οἰκῶν ἐναυῦθα τόπον οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ οἰκῶν στάσιμον ἔφημα V
(lin. 1 vocabula στάσιμον et κινήσεως in ras m. rec., quae etiam
verba inde ab ὡς usque ad finem addidit)

2 τῶν ante τυράννων Ferr in marg Mor | ἐννόμοις A | οὗτος
om L 6 ἔξω κομίζειν] ἐγκωμιάζειν B | κ alterum in ἀκηκοότα
in ras P² 9 num ὕπνω scribendum coll. Aesch. Ag. 277 et
876 K? 10 οἱ] ἡ B 11 καὶ οὗτοι τῶν λόγων] τῶν λόγων καὶ
οὗτοι L 13 πανταχοῦ V πανταχῇ L 17 ἀνὴρ τις τὴν L |
μὲν om L in lacuna sex vel septem litterarum 20 ἤρχετο L

τὴνδε παραλαβεῖν τὴν ἀρχήν, ὅπως, ἔφη, διδάσκαλος
γενομένην τοῖς ἄρχουσιν, ὁποίους τινὰς εἶναι
χρὴ πρὸς τοὺς διδάσκοντας λέγειν. καὶ λέγων
ταῦτα συνῆν τε τὸ πλεόν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός 4
οὐκ ὀλίγον ἀνήλiske, καὶ εἴ τῳ διακωλυθείη, | *ξημία* R 162
τοῦτο ἦν. 272. ὁ δὲ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τῶν τοιούτων
παρὰ τῶν ὅ τι ἂν ἐθέλωσι δοῦναι κυρίων αἰτῶν, λα-
βῶν καὶ ἔχων οὐκέτ' ἦν αὐτός. ἀλλὰ πέντε μὲν ἡ.
μικρῷ τῳ πλείους ἡμέρας μόλις κατέχων αὐτὸν οὐκ
ἐγνυμοῦτο. ἔπειτά ποτε θημάτων ὑπ' ἐμοῦ θηθέντων 10
τῶν περρωμένων ἀμύνειν ὀφρανίᾳ τε καὶ πευρίᾳ καὶ
νεότητι μαθητοῦ τινος ἡμετέρου (πῦρ ἐν καμίνους δη-
μοσίᾳ τρέφοντος) τότ' οὖν θυμῷ καλυφθεὶς καὶ τῷ
τε ὀφθαλμῷ κινήσας τὴν τε θῖνα χειρὶ πιέσας μέγα
φθερξάμενος, ἔα με, εἶπεν, ἄρχειν, ὥς νῦν γε οὐκ 15
ἔῃς. τῷ δ' ἄρα καπηλεύειν ἐδόδοκτο καὶ ταλάντων ἔμε-
λεν, ᾧ τὴν ἐμὴν ἥδει φύσιν ἐναντιωσομένην. 273. ἐγὼ
μὲν οὖν αὐτὸν εἶων ἄρχειν καὶ γίγνεσθαι Κινύραν,
ὁ δὲ τοιαύτην κρηπίδα βαλόμενος ἐπρωκοδόμει, πᾶσι
μὲν οἷς ἐντὴν ὑβρίζων, μηχανώμενος δὲ καὶ θάνατον, 20
ξίφος μὲν οὐκ ἀναιρούμενος ἐπ' ἐμέ, ὃν δ' ὥρετο πει-

21 'Ρωμόλον. Cf. or. LV t. III 151, 11 sq. ep. 764.

1 παραλαβῶν B 4 συνῆν scripsi auctore Re Anim σύν
libri excepto V qui om | τε om V | τῷ πλεόν P, sed ω et ω in
ras m^s et ὁ et ον m^s quae etiam in marg scripsit τὸ πλεόν |
τῆς alterum om L 6 τὰ om B 8 ὁ αὐτός? 9 litteris κα
verbi κατέχων des. fol 6 in A, quae sequuntur usque ad ἀχθη-
δόνα 206, 2 uno folio amisso perierunt | αὐτὸν L 11 τῶν om
L 13 κρατηθεὶς vel καταληφθεὶς? 14 κινήσας Re Anim, at
cf. Soph. Phil. 866 | θῖνα] θάχιν L | χειρὶ πιέσας] χεῖρα ποιήσας
C χεῖρω ποιήσας L χειροποιήσας P, sed o prius et η inser
m^s quae eadem χειρὶ πιέσας suprascr. 18 ἄρχειν τὲ καὶ L |
γίνεσθαι VL 19 βαλλόμενος Ferr Mor

νῶντα συκοφαντήσειν, πεινῇν ποιῶν. ἦκε δ' ἡ <δίκη>
 παρὰ τῶν θεῶν πάλιν, καὶ οὐκ ἀπεροίμην, ἀλλ'
 R 163 ἀπεδεικνύμην ὦν αὐτοῖς | ἐν ἐπιμελείᾳ. 274. τὸ
 γὰρ σκότος ἀφελόντες πως τῆς δωροδοκίας ὑπ' αὐγὰς
 5 ἤγαγον τὴν μισθαργίαν, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα· ὦν
 τὰ μὲν εἰς χεῖρας αὐθις ἦκε τῶν παρακεκρουσμένων,
 οὐ φασδίως, ἀλλὰ βοῇ τε καὶ ἀπειλαῖς, τὰ δ' ἦλθεν εἰς
 Τύρον, ἥδος τῷ κεκτημένῳ. ὁ δ' ἦλθεν, ὡς ἀναψυχῆς
 αὐτόθι τευξόμενος, γενόμενος δὲ ὑπὸ χεῖρα Τυρίοις,
 10 τοὺς λίθους μόλις διαφργών, κλείσας τὰς θύρας ἐπο-
 λιορκεῖτο, χρήμασι δὲ αὐτοὺς διαλλάξας τὴν πολιορκίαν
 ἔλυσε, τὰς ὀφρῦς ἐκείνας κατενεγκών. ἐδίδου δὲ ἐν
 Τύρῳ Τύρῳ τε αὐτῇ δίκην καὶ Ἑρμῇ, τῶν λογίων θεῶν
 ταῦτα πρυτανευόντων [ἄγαν] ἀγανακτούντων τῇ κατὰ
 15 τῶν λόγων ὕβρει· καλοῖς αἰσχυρῶν ἐπιθεμένων διὰ τὴν
 τοῦδε παροινίαν.)

275. Ἔτι δὲ τοῦδε ἄρχοντος Ὀλύμπιος τελευτᾷ,
 πάνν μὲν φίλος εἶναι δοκῶν, διὰ παντὸς δὲ τοῦ χρόνου
 R 164 γονεῦσιν ἀκολουθῶν· ἐπεὶ κἀκεῖνος τῶν ἐμῶν | ἀμαρ-
 20 τῶν δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τῇ τιμῇ, γράφει μὲν γὰρ κλη-

14 Dem. de Rhod. lib. § 3 p. 191, 15 20 ep. 971

1 δ' ἡ] δὴ L | δίκη inserui 2 πάλιν] πάλῃ Ferr Mor πα-
 λάμῃ Re Anim 3 ἐπεδεικνύμην L 4 πως om L 7 ἦλθεν
 CPB Ferr Mor 8 ὅ in ἥδος in ras P³ ἥδος CL Mor
 11 δὲ scripsi τε libri edd | αὐτοὺς scripsi auctore Re αὐτοῦ
 CV et in αὐτῷ corr P² αὐτῷ B αὐτοῦ L edd 12 ἐκείνου
 VL 13 δίκη L 14 ἄγαν cancellavi auctore Re 18 δια-
 παντὸς B | δὲ om L 19 οἷα γονεῦσιν coni Re Anim, fortasse
 recte, cf. or. pro Olymp. ed. Siebenkees p. 88, 23 et 26 sq., sed
 etiam ἐμοὶ ante οἷα excidisse et sequentia labem concepis-
 sidentur | τῶν ἐμῶν om L post ἀμαρτῶν, excidisse videtur
 ἡμαρτε 20 τῇ τιμῇ] τῇ ὁμῇ Ferr Mor | μὲν γὰρ inser Ferr in
 marg με Re Anim

ρονόμον, ὃ τὸν φθόνον ἡγριρε, δώσειν δὲ φίλοις
καὶ οὐ φίλοις εἶπεν ἐνδον οὐκ ὀλίγοις, ἐν οἷς ἦν καὶ
δυσμένεια. καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος ἐν τοῖς γράμμασι
διερριπτεῖτο πολὺς, ἥξων ἐπὶ κεφαλὴν ἐμήν· χορήσας
μὲν γὰρ ἐδόκει καταλειοπέναι χρημάτων, τοῖς δὲ 5
ὑπῆρχε πολλαχόθεν ἀντειπεῖν, καὶ ἦν ὀνόματα ταῦτα
χρεῶν, οὐ | χρεά. 276. ἐγὼ μὲν οὖν τὴν ἐμαντοῦ R 165
πορευόμενος (καὶ ἅμα τοῦ πράγματος παραινούντος)
χαίρειν ᾧμην δεῖν τὸν κλῆρον ἔαν, οἱ δὲ σεμνολογού-
μενοι πλείους ὄντες καὶ πιθανώτεροι στένοντες, εἰ 10
ἄτιμος Ὀλύμπιος κείσεται φυγόντος ἐμοῦ τό τε ὄνομα
τό τε ἔργον. καὶ προσῆν τις ἐλπίς εἶναι τι ἐν τοῖς
δανείσμασιν ἰσχυρόν, ἦν δὲ οὐδὲν οὐδαμοῦ. 277. ἐμ-
βαλὼν τοῖνυν εἰς τὴν πυράν, καὶ πολὺ τὸ ξυροῦν καθ’
ἡμέραν ἐπέργει, καὶ ἐξεπεπτώκειν δὲ τῶν ὄρων τῶν 15
ἐμαντοῦ διατρίβων μὲν οὐκ ἐν ἐμοῖς χωροῖς, διατρίβων
δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, λόγοις εὐχομένοις | δικαστὰς ἐν R 166
αἰδοῖ τὴν Θέμιν ἔχειν, καὶ πολλὰ ταῦτα τὰ οὐκ ἐμά,

9 Dem. de fals. leg. § 255 p. 421, 19

10 αἱ μετοχαὶ ἀντὶ ὀνομάτων V

1 δώσειν P δώσειν B δόσιν L | δὲ scripsi auctore Re Anim
τε libri edd 2 ἐκ τῶν ἐνδον coni Re num εἶπε τᾶνδον? |
ἐνδον] ἐν δ’ L | ἐν οἷς ἦν] ἐνῆν L 3 ἐνδομενία MSchmidt
Philol. X 611 4 ἥξων scripsi ἥξιν libri (om L in lacuna
5 litterarum) edd μέλων ἥξιν Re 6 ἵσως ὀνόματα Ferr
in marg Mor Re ὄνομα libri Ferr | ταῦτα] τῶν L 9 σεμνο-
λογούμενοι L γε Ferr in marg Mor Re σεμνολογουμένου
CPBV, in quo schol. suprascr. ἐμοῦ δὴ, probante Gasda
10 στένων L 12 τό τε ἔργον τό τε ὄνομα L τό τε ὄνομα P³
in marg | τε L | ἐν Ferr in marg 14 ξυρ οὖν L συρρόον V
ξυστοῦν Re Anim | καθημέραν BV 17 comma ante λόγους
posui | εὐχομένος Mor 18 τοιαῦτα edd

καὶ ἐδάκρυσα ὥς δὴ μετακεκνημένον μοι τοῦ βίου
καὶ τῆς τέως περὶ τοὺς λόγους σπουδῆς ἐπ' ἄλλα με-
ταβάσης. 278. καὶ τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον, πολλὰ <δὲ>
πωλεῖν ἐπαναγκαζόντων <τῶν> ἀπὸ τῆς διαθήκης ὁρμω-
5 μένων, ἐπὶ τοῦνομα πηδώντων οὐδὲ ἀναπνεῖν διδόν-
των ἕτερον πολὺ μείζον εἰς λύπην, ἐξ ἧς ἐτύγχανον
πεπαιδοποιημένος, νόσῳ μακροῦ τελευτῇ, γυναικὸς πολ-
λῶν ἀνταξίας διακόνων. ἀντὶ τοῦ τὴν δραμουμένην
ἔχειν ἐλείπετό μοι βοᾶν. τῇ δὲ ἦν μὲν ἀνιαρὰ τὰ
10 γεννησόμενα, καὶ γὰρ εὖ ἥδει, ἦν δὲ τὸ μὴ τὸν υἱὸν
ὄρᾶν. 279. ὁ δ' ἄρα ἦν ἐν Θράκῃ τε καὶ Θράκης
πόλει τῇ τῶν ἄλλων πόλεων τρυφώσῃ τοῖς ἰδρωσιν.
κατηγόρουν δὲ τῆς ὁδοῦ καὶ προδεδομένης ὕθλῳ φιλλας
R 167 ὕβρεων τε κατακλυζομένης | ῥεύματι. πονηρᾶς μὲν

2 ὁ γραφεὺς ὄντως μεταβέβηκε (μεταβέβηκας V) τὸν πάντα
τοῦτον λόγον ἀτεχνῶς κατακηρυγίσας καὶ οὐδαμῶς δοὺς αὐτοῦ
λαμβάνεσθαι, ὅτι μὴ ἀπορίας ἐξ ἀποριῶν, ὥς ἐκ τοῦ ἀνομοίου
τέλους καὶ τὴν τοῦ προδιηνησμένου λόγον ἡδονὴν συγχέαι τῷ ἀνα-
γινώσκοντι: V 14 εἰκότως τὸ τοῦ λόγου τοῦτο πᾶν χωρίον
τοῦ ὁρθοῦ ἐκπέπτωκε τῆς τέχνης· ὁ γὰρ δὴ δῆτ' ὅπως οὗτος ὃ ἐμέ-
λησε σοφίας ταύτης τῆς μωρᾶς, εἰς τὴν ἀμείνονα ἐκτυφλωθεὶς
σοφίαν, λέγω δὴ τὴν τοῦ ἔχειν (ιδεῖν V) περὶ θεοῦ τὴν καθαρὰν τε

1 ἐδάκρυσαν L | δεῖ conī Mor | μετακεκνημένον scripsi auc-
tore Re μέγα περὶ μὲν οὖν CPBL edd μέγα περὶ τε V 2 καὶ
om V | τέως scripsi auctore Re τε αὐ libri edd | τοὺς om L |
μεταβαίης L 3 δὲ inserui 4 πωλεῖν] καὶ ζητεῖν P γρ ζητεῖν
V in marg | τῶν inserui auctore Re 5 καὶ πλ? 7 μακροῦ τε-
λευτῇ restitui e libris (μακροῦ τελευτᾷ V) μακροῦ τελευτῇ Ferr
Mor μακροῦ τελευτησάσης Re 8 ἀνταξίας Re e coniectura
Morelli ἀντάξις libri Ferr Mor | τοῦ τὴν δραμουμένην Re
τούτων δραμουμένης libri Ferr Mor 10 ἦν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα
τὸ conī Re | υἱὸν in υἱὸν in ras P³ 11 Θράκης] Θράκη L
12 τῇ] τὰ L 13 δὲ scripsi τε libri edd | προδεδομένης scripsi
προδεδομένος L προδιδομένης reliqui libri edd | ὕθλῳ scripsi
ὑπὸν libri edd 14 κατακλυζομένης scripsi auctore Re κατακλυ-
ζόμενος libri edd | πονηρᾶς scripsi auctore Re πονηρὰ libri edd

καὶ ταῦτα δὲ τύχης ἔργα, ἐπειδὴ τῆς ἀπήνης ἐξέπεσεν, περὶ τὸν πόδα ζημία, χρηστῆς δὲ καὶ βελτίονος οἰκία τε τῶν Κιλικίων ἀδελφῶν ἀνεργυμένη τῷ πάθει πληθὺς τε ἱατρῶν (ἐκένειον εἰσαγόντων) περὶ [τε] τὴν κλίνην καθήμενων οὐκ ἑόντων τι ποθεῖν εἰς ἴασιν λόγων τε 5

3 Ep. 943

καὶ ἐστῶσαν δόξαν, ἐπὶ τῆς τοῦ λόγου τελευτῆς, ἔνθα ἦν ἀνάγκη κατακλείοντα τὸν λόγον δεῖξαι ἑαυτὸν τῶν εὐδαιμόνων, ὃ ἐσπούδαζέ πως καὶ ἀρχόμενος τοῦ λέγειν, ἐξεκρούσθη τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπὶ λόγου τούτου (τούτῳ V) συγγυθέντος ἅπαντος, ὡς τουλοιοῦ μῆτε περὶ δυστυχοῦς αὐτοῦ μῆτε τούναντίον ἔχοντος ὑπάρχειν τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἐκ τοῦ τέλους δόξαν ἔχειν, ἀλλὰ οὕτως εἰς μῦθον ἐξεῶσθαι, τοῦτ' αὐτὸ παθόντας τὸ τῷ μαρσοφόρῳ τούτῳ διαβίου σπονδασθὲν καὶ πάντα πλὴν ὀλίγων γράψαντι πρὸς πλάσμα. ἐξέστω τοιγαροῦν ἡμῖν τοῦ θεοῦ σοφοῖς καὶ οὐρανοῦ αὐτὸν καὶ γῆς ἐκβάλλειν, εἰ θεοῦ τοῦ ταῦτα ὑποστησαμένου οὐδὲ κατολίγον ἔσχε γνῶσιν: V

1 καὶ delere vult Re | δὲ om L | ἔργα delere vult Re | ἐπειδὴ scripsi ἐπεὶ δὲ libri edd. ἔτι δέ, ἐπεὶ conī Re | ἐξέπεσον VL et conī Mor ἐξέπεσεν, ἢ conī Re 3 τε ἢ τῶν L 4 εἰσαγόντων] συναγόντων εἰσαγόντων CPBV εἰσυναγόντων L συναγόντων del Cobet Mnem. III 254 | τε inserui 5 οὐκ ἑόντων τι ποθεῖν εἰς ἴασιν scripsi auctore Wyttenb. οὐκέντων τίποτιν ἴασι CP οὐκ ἐντὼν τι ποτινηνίσαι B lacuna fere 32 litterarum, cuius initium litteris οὐκέν m. rec. expl V lacuna 6 litterarum L οὐκέν ante lacunam 10 litterarum quae manu correctrice expleta est vocabulis τῶν τι ποτινη Ferr οὐκ ἐν τῶν τι ποτινηνίσαι Mor Re | λόγων τε ἐστιάματα scripsi coll. et ep. 943 τούτων δὴ τῶν τε λόγων καὶ ἔργων Ἰσθὶ κεισόμεν ἕν ἑμὸι μνήμην ἀθάνατον et Plat. Tim. 27 B ἀνταπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἐστίασιν πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα C πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα P πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα B πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλ (post 2 lacuna 4 vel 5 litterarum) μενα L in V loco horum verborum est lacuna quam supra indicavi πολλῶν τε λῶν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα Ferr πολλῶν τε λῶν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα Mor πολλῶν τε λόγων τὰ λειπούμενα („magna etiam orationis est materia in rebus iis quas silentio praetero“) Wyttenb

ἑστιάματα. 280. ἔμοι δὲ ἀκούοντι ταῦτα καὶ μετὰ
 ταῦτα ὀρῶντι δεῦρο κεκομισμένον περιειστήκει μὲν ὁ
 R 168 τῆς τοῦδε μητρὸς θάνατος, περιειστήκει | δὲ τὸ μηδὲ
 † ἐπὶ κλίνης τὸ γένος ἐξεῖναι ἀπ' ἐκείνης κινεῖσθαι† πόδες
 5 τε καὶ χεῖρες, εἰπὲρ ποτε, ἀπειρήκεσαν. θεῶν δὲ δω-
 ρεαί, λόγων ἔμενον ἐν τῷ στόματι τύποι, ὅποιοι πρό-
 τερον, καὶ τοῦτ' ἦν τὸ μὴ παρασχὼν τοῖς πολεμίοις
 λαμπρῶς ἤδη παιανίζειν. θεάτροις μὲν οὐκ ἦν χρῆσθαι,
 ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῷ μανθάνειν, ἐπληροῦτο κατὰ τὸν
 10 νόμον. 281. πολλῶν δὲ ἀπὸ πολλῶν φερομένων πη-
 γῶν δακρῶν ἀσθενέστερός τε ἄτερος γίνεται τοῖν
 ὀφθαλμοῖν καὶ παρεῖχε δέος οἰγήσεσθαι τελέως. τουτονὶ
 μὲν οὖν οἱ [θεῶν] τῶν ἀστέρων ἅπαντα ἐξαπρῶντες οὐκ
 ἀπολείσθαι φασιν Ἄρεος εἰς διαλλαγὰς ἐλθόντος, τὰ δ'
 15 ἄλλα προσεγέροντο μὲν ὀμιληταὶ πολλαχόθεν, λόγοι δὲ
 ἐργασθέντες ἔμειναν εἰσω θυρῶν. 282. ἄρχουσι δὲ οὐ
 μάλα συννεγνόμεν, τὸν μὲν ὀρῶν ὄντα κάπηλον καὶ
 οὐδὲν ὅ τι οὐ πωλοῦντα, τὸν δὲ ἀναπετάσαντα τὴν

4 ep. 946. 970 10 ep. 959 17 Εὐτρόπιον (or. IV t. I
 216, 6 sq. R)

1 ἀκούοντί τε ταῦτα L 4 κλίνης om L | τὸ om L | ἐξεῖ-
 ναι ἀπ' ἐκείνης] ἀπ' ἐκείνης ἐξεῖναι L aut ἀπ' ἐκείνης ut dit-
 tographia vel lectio varia antecedentis ἐπὶ κλίνης aut saltem
 ἀπ' cancellandum et τίθεσθαι pro κινεῖσθαι legendum τὸ ἀπ'
 ἐκείνης coni Re 6 λόγοι VL et coni Mor | τύποι scripsi
 auctore Re τόποι libri edd an hoc delendum et λόγοι pro λό-
 γων scribendum? 7 τοῦτο P edd 8 παιανίζειν C et P, in
 quo α m³ suprascr. | μὲν οὖν οὐκ L 9 τὸν om L 10 νόμ
 in νόμον in ras P³ | φερομένων πηγῶν] πηγῶν φερομένων B
 12 τουτονὶ scripsi τουτὶ libri edd τοῦτον coni Mor 13 θεῶν
 e θεῶν corr C³ θεῶν P sed ὦν m² suprascr. cancellavi auctore
 Re θεῶντων Gasda | ἅπαντα] οἱ πάντα L 14 ἄρεος ex ἄρεως
 corr C³ P³ 15 πανταχόθεν B 18 οὐδὲν ὅτι οὐ scripsi e
 PBVL cum Cobeto Mnem. III 253 οὐδ' ὅ τι οὐ C Ferr Re
 οὐδοτιοῦν Mor | α (ult.) in ἀναπετάσαντα corr ex ι C³

καταγωγὴν καὶ περιφόβους οἷς ἦσαν δίκαι ποιοῦντα, τοῦ δὲ ἀμαρτάνων τὸν Μούσαις ποιητὸν ἐν λόγῳ καὶ τὸν διὰ τῆς γαστρὸς οὐσίαν ὡς πλείστην ἀνηλωκότα, ζῶντα δὲ ἐν λύσσει τῇ κατ' ἐμοῦ ἐλέγχων | ἀπήλασεν, R 169 ὥστε ἐκείνον ταπεινωθέντα μηκέτ' εἶναι ἐν τοσαύτῃ 5 μανίᾳ. κὰν τοῖς ἐπαίνοισι τοῖς εἰς τὸν Ἰβήρα τοῦτο † ὡς μέριστον ἤδετο αὐτός τε αὐτῷ συγχαίρειν ἔφασκε τούτων δὴ τῶν πρὸς ἐμὲ, καὶ ταῦτα αὐτῷ τῆς τραπέζης ἐντεῦθεν οὐδὲν ἐπιδούσης παρ' ἄλλων τοῦτο ἐχούσης. 283. ἔστω δὴ καὶ τοῦτο τῆς ἀγαθῆς τύχης, ἔστω δὲ 10 κἀκείνο τῆς αὐτῆς. καίτοι με πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ † δοθέντος ὕκνος ἔχει τὸν λόγον. ἀλλ' ὅμως, ὡς μὴ ἀδικοῖμεν τῇ σιωπῇ τὴν δοῦσαν, τολμητέον εἰπεῖν. κατηφείας γὰρ κατεχούσης τοὺς φίλους ἐνθυμουμένους τῆς παροιμίας τῆς περὶ τὸν Κίμωνα, καθ' ἣν αὐτοῦ 15 τοῖν χεροῖν ἡρπάσθη τὸ γραμματίον, ὃ αὐτὸν ἐφίστη

2 locum esse corruptum et lacunosum ne librarios quidem fugit, nam C in marg habet ἀπὼ σφάλμα κακόν in quibus primum vocabulum parum perspicuum fortasse ἀπωτέρω significat 2 τὸν Μούσαις ποιητὸν PB et V, in quo m. rec. (r) τῶν μούσαις ποιητῶν corr τοῦ μούσαις ποιητὸν C Ferr τοῦ μὸν ποιητῶν L τοῦ μούσαις ποιητῶν Ferr in marg Mor 3 τῆς scripsi e L ut conī Mor τε reliqui libri edd γαστρὸς <καὶ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα> οὐσίαν Cobet Mnem. III 254; V 105 (= Coll. 101)

4 post ἐμοῦ est λεγευτά in P et cum rasura unius litterae post prius ε in C, lacuna litterarum quinque vel sex in B, quattuor in V, sex in Ferr quam manus recentior explevit vocabulo τελευτά, in textum recepto a Mor qui in marg conī τελευτῶντα. ortum est e scholio ληρευτά. ἀπήλασεν] ἀπήλαυνεν L 6 Ἰβήρα καὶ τοῦτο Ferr in marg et Mor, qui καὶ delendum conī | τοῦτον? 7 ἤδετο L | αὐτῷ V 9 ἐντεῦθεν οὐδὲν] μηδὲν ἐντεῦθεν L | ἐπιδιδούσης B 10 καὶ om VL, fortasse recte | ἔστω — 11 αὐτῆς om B 11 μοι conī Mor num μὴ scribendum et ἡ post δοθέντος inserendum? | πρὸς] διὰ Cobet Mnem. III 254, at cf. t. I 193, 1 R et Plat. Phaed. p. 102 C σμικρότητα ἔχει πρὸς τὸ ἐκείνον μέγεθος 12 πρὸς τὸν λόγον Cobet l. I. coll. 97, 7 16 ταῖν BV | ἀνηρπάσθη Par „malim ἐξηρπάσθη“ Re

† τῇ Κύρῳ, ἐλθὼν οὖν τε καὶ αὐτός, τῶν ἐπιτη-
 δειῶν εἰδὼς τὴν τε ἀχθηδόνα καὶ ὄθεν ἔφν, ἀλλ' ὃ ἄν-
 δρες ἄριστοι, λήξατε, ἔφην, τῆς λύπης, ἔχοντες δ
 4 παύειν πέφυκε λύπην. τοῦτο δέ ἐστι δίκη, ἣν μεῖζω
 R 170 ποιεῖ τὸ διὰ τῶν θεῶν | αὐτῆς τυγχάνειν τὸν πε-
 πουνθότα. 284. ἴστε, οἷόν τι τὸ τῶν εἰς Κρήτην
 ἀγομένων Ἀθήνηθεν δεῖπνον ἐσομένων τῷ ἐν λαβυ-
 ρίνῳ τέρατι. περὶ δὲ τοῦ βέλους τοῦ κεκοιμημένου
 τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν νόσον καὶ παρὰ τῶν πρώτων τῆς
 10 Ἰλιάδος ἠκούομεν, ὥς ἀντὶ τῆς εἰς ἕνα ὕβρεως πολλῶν
 ἔδει πυρῶν τοῖς Ἑλλήσιν εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας.
 καὶ ἦν μακάριος ὁ Χρύσης τοσοῦτον κακῷ τιμώμενος.
 285. ἕτερος τὸν οὗτος ἱερεὺς θεῶν λιμῷ μεγάλῳ
 τιμάται. Δήμητρος, οἶμαι, τοῦτο ἔργον οὐδὲ ἀρᾶς
 15 κατ' αὐτῶν γεγεννημένης, ᾧ τότε Ἀπόλλων ἐκινήθη· καὶ
 ἡ μὲν ἡμερῶν ἐννέα, μῆνας δὲ οὐτοσὶ τέτταρας ἀνα-
 λίσκει τὴν πόλιν. εἰ δὲ καὶ ἀνὴρ δοὺς δίκην μέγα
 παραμύθιον τῷ τετραμένῳ, πόσον ἔν τι πόλεως καὶ
 τηλικαύτης εἴη.

6 Diod. Sic. IV 60 sq. Plut. Thes. 15, 1. 10 Il. α 51 sq.
 15 Il. α 53

1 Κύρῳ Re Anim, at cf. ep. 932 ἐγκαλῶ τοῖς θεοῖς ἀφελόμε-
 νοις με παῖδας, οὓς εἶχον ἄν οὐκ ἀδικηθείσης Κύρῳ | hic quoque
 locus labem concepit | τε] ποτε Re Anim 2 vocabulis καὶ
 ὄθεν rursus incipit A (fol 1) 3 λήξατον L | ἔφην scripsi e
 B et P, in quo v m² additum est, cum Sieversio (p. 200) ἔφη
 reliqui libri edd 4 ἐστι — 6 πεπονθότα om B | ἐστι δίκη scripsi
 e VL τῇ δίκῃ ACP edd τί; δίκην μεῖζω coni Re 6 ἴστε
 scripsi auctore Re ἴσως libri edd 7 Ἀθήνησι Ferr in marg
 Mor 13 ἱερεὺς θεῶν scripsi auctore Re ἱερῶν ACVL edd
 ἱερῶν B et ex ἱερῶν corr P² 14 οἶμαι om V | τοῦτο τὸ
 ἔργον B 15 αὐτὸν L | ᾧ τότε] ὅτι τε L 16 οὐτοσὶ] ἡμε-
 ρῶν L 17 καὶ εἰς ἀνὴρ Cobet Mnem. III 254 18 ἔν τι
 scripsi e PBVL ἀντὶ m. rec. corr in ἄν τι A ἄν τὸ C edd

Vitae, ut ex ordine in vetustissimis diversarum familiarum codicibus servato elucet, auctor archetypi succedere iussit nonnullas orationes vel potius scriptiones quibus velut cardo persona Libanii ipsius est. Quarum agmen ducit

II.

oratio πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας a Libanio anno aetatis sexagesimo septimo (p. 240, 8) id est anno 381 p. Chr. Theodosio et Arcadio imperantibus scripta.

Quae etsi non una e vulgatissimis est, tamen ut in eclogas recepta crebrius quam *Bíos* legebatur, unde evenit ut etiam numerus codicum superstitem duplo maior sit quam in illo. Sunt enim 29. E quibus primum nomino qui corpus orationum plus minusve integrum continent atque iam in praefatione *Bíos* descripti sunt.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 72. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 1. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 175^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 165. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 33^v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 145. Vide supra p. 39 sq. E parte contuli.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 274^v. Vide supra p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 144^v. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 326. Vide supra p. 48 sq. E parte contuli.

10. Parisianus gr. 3016 saec. XV fol. 145^v. Vide supra p. 53 sq.

11. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 445. Vide supra p. 59 sq.

Sequantur codices qui cum *Βλον* non contineant, hic primum recensentur:

12. Vaticanus gr. 81, qui quando in bibliothecam 16 Apostolicam illatus sit, incertum est. Nam inter codices quidem inventarii latini codicis Vaticani lat. 3954 (vide supra p. 44) nullus est qui idem atque hic certo dici possit. In parte autem priore catalogi codicis Rehdigerani (cf. supra l. l.) sub numero 101¹⁾ occurrit quidem ita descriptus: *Λιβανίου ῥήτορος λόγος Ἀντιοχικός α°: πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν β°: — Σώκράτους ἀπολογία λθ',* sed hic catalogus ad quamnam aetatem referendus sit, nondum constat. Codex chartaceus formae octavae maioris scriptus saeculo XV e foliis 291 constans continet:

fol. 1 *θέσισμα καὶ διάταξις τοῦ ἐν βασιλεῦσιν ἀγίου κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα ῥώμης*
et inde a fol. 3 alia manu scriptas Libanii orationes, quarum πλὴνξ inscriptus:

λιβανίου σύρον σοφιστοῦ λόγοι est in folio 3.

fol. 4 *βλος λιβανίου· εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοι σοφιστῶν*

fol. 6 *λιβανίου ῥήτορος λόγοι;*

λιβανίου ῥήτορος λόγος ἀντιοχικός (= Neap. II E 17 fol. 1)

32 *πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν* (= Neap. fol. 5 λόγος β')

49 *πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας κωνσταντίνον καὶ κώνσταντα* (= Neap. fol. 17 λόγος γ')

72 *πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον γενόμενον* (= Neap. fol. 35^v λόγος δ')

81 *εἰς τὸν αὐτὸν προσφωνητικός* (= Neap. fol. 44 λόγος ε')

86 *πρὸς τὸν ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους* (= Neap. fol. 48 λόγος ς')

1) Serap. XII 156.

LIBANIUS ed. Foerster.

- 93 πρὸς τὸν ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων πρεσβευτικός
(= Neap. fol. 53^v λόγος ζ')
- 102 πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῆς βασιλέως ὀργῆς
(= Neap. fol. 60^v λόγος η')
- 108 μονοθία εἰς ἰουλιανόν (= Neap. fol. 65 λόγος θ')
- 112 εἰς τὸν αὐτὸν ἐπιτάφιος (= Neap. fol. 67^v λόγος ι')
- 144 μονοθία εἰς νικομήδειαν (= Neap. fol. 94 λόγος ια')
- 146 ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ (= Neap. fol. 97
λόγος ιγ')¹⁾
- 151 περὶ ἀπληστίας (= Neap. fol. 100^v λόγος ιδ')
- 152 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
(= Neap. fol. 102 λόγος ιε')
- 153 περὶ πενίας (= Neap. fol. 102^v ις')
- 154 πρεσβευτικός πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον (= Neap.
fol. 103^v ιζ')
- 160 πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς (= Neap.
fol. 108^v λόγος ιη')
- 166 πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν (= Neap. fol.
113 ιθ')
- 173 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
(= Neap. fol. 119)
- 181 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας (= Neap.
fol. 125^v ια')
- 187 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν (= Neap. fol. 130^v ιβ')
- 191 ἄρεμις (= Neap. fol. 133 ιγ')
- 194 περὶ δουλείας (= Neap. fol. 136^v ιδ')
- 202 περὶ δεσμοτῶν (= Neap. fol. 144 ιε')
- 207 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (= Neap. fol.
146^v ις')
- 210 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος (= Neap.
fol. 149 ιζ')
- 214 πρὸς τὰς καλάνδας (= Neap. fol. 152^v ιη')
- 215^v κατὰ ἱεραίου πρώτος (= Neap. fol. 153^v ιθ')
- 221 κατὰ ἱεραίου δεύτερος ιθ' (= Neap. fol. 158 λ')
- 224^v κατὰ τισαμενοῦ (= Neap. fol. 161 λα')

1) De hoc numero vide infra p. 212.

- 230 κατὰ σιλβανοῦ (= Neap. fol. 165^v λβ')
- 233 κατὰ φλωρεντίου λβ (= Neap. fol. 168 λγ')
- 239 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόν-
των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς (= Neap. fol. 173 λδ')
- 246 κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν (= Neap.
fol. 178^v λόγος λε')
- 250^v περὶ τῶν φαρμάκων (= Neap. fol. 182 λς')
- 252^v περὶ τῶν συνθηκῶν (= Neap. fol. 183^v λς')
- 256 ὑπὲρ θαλασσίου (= Neap. fol. 186 λη')
- 263 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίστοιχον συνηγορίαν λη
(= Neap. fol. 192 λθ')
- 268 σκαράτους ἀπολογία (= Neap. fol. 195^v μ').

Hic illic manus secunda correctrix cernitur. Codex usurpatus est a Leone Allatio lectionesque eius ad nonnullas orationes easque plures quam quae ab ipso in nota folii 5^v enumeratae sunt, in margine codicis Barberini¹⁾ repositae. Ego codicem annis 1868/69 examinaui atque e parte contuli.

13. Neapolitanus II E 17 (olim III D 14, CLII in 17 catalogo Cyrilli, LXXVIII in indice Baffiano²⁾), bombycinus formae quartae saeculo XIV duabus manibus descriptus ex eodem exemplari quo Vaticanus gr. 81, quem modo recensuimus. Quoniam numeros foliorum quibus singulae orationes incipiunt, iam in illo simul enotavimus, nunc ea tantum in quibus ab illo discedit, exponere opus est. Initio mancus et in superiore parte foliorum 1 et 2 mutilus est. Folium enim 1^r in medio Ἀντιοχικῶ incipit verbis τὰ μείζω οὕτως ἀπὸ τῆς (349, 16 R), desinit vocabulo στάδιον 351, 8; fol. 1^v nunc incipit voce μετεληγομένων 352, 4, desinit vocibus φερόμενον οὐκ ἂν (353, 6); fol. 2 incipit vocibus χαρί[εντα, τῷ κάλλει (354, 3); fol. 3^v desinit voce κεραιήκαμεν 365, 2, fol. 5³⁾ incipit vocabulis quae hanc sequuntur τίνα δῆ. Desinit oratio ultimis vocabulis οὐδὲ εἰς ἐξισώσει (365, 21) in folio 5^r. Succedit,

1) Cf. p. 33.

2) Fabricius-Harles, Bibl. gr. V 779

3) Folium 4 chartaceum vacuum est.

ut in Vaticano, πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν λόγος β'¹) reliquaeque quae sunt in illo orationes usque ad: μονωδία εἰς νικομήδειαν πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτριβεῖσαν — λόγος ια', inter hanc autem et eam quae in illo sequitur orationem ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ — λόγος ιγ' (fol. 97) posita est a fol. 95^v usque ad 97 quae in illo deest μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος λόγος ιβ'.

A folio 103^v altera incipit manus, quae scripsit reliquas orationes quae sunt in Vaticano, inter has fol. 125^v — 130^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας — κα'. Ultimam autem quae est σωκράτους ἀπολογία μ' sequuntur inde a folio 215 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιὰστορος μελέται νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν α' (R. IV 198 sq.)

fol. 220 δύο τις ἔχων παιδας (p. 687 sq.) β'

227 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον (p. 512 sq.) γ'

235^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν (430 sq.) δ'

240^v μετὰ τροίας ἄλωσιν (110 sq.) ε'

247^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὀδυσσεύς (14 sq.) ς'

257 τίμων ἐρῶν (181 sq.) ζ'

262^v ὁ κίμων αἰτῶν (335 sq.) η'

266 φήμη ἣν συνεῖναι (568 sq.) θ'

270 μετὰ τὴν ἐν σαλαμῖνι — ὁ νεοκλῆς (374 sq.) ι'

275^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς (388 sq.) ια'

280^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει (402 sq.) ιβ'

283 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης (410 sq.) ιγ'

286^v νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα (582 sq.) ιδ'

et progymnasmata

295^v τοῦ αὐτοῦ ψόγος ὀργῆς ιε'

297^v βодς ἐγκώμιον ις'

298^v σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως ιζ'

299^v ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων ιη'

300 ἑτέρας γραφῆς ιθ'

300^v ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι κ'

301 καλανδῶν κα'

302 μέθης κβ'

1) Tituli omnes rubricati sunt.

302^v πεξομαχίας κγ'

303 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κδ'.

In orationibus rarissime, in declamationibus crebro manus secunda correctrix cernitur.

Codicem anno 1869 examinavi et e parte adiuvante Ervino Rohde contuli.

14. Marcianus gr. 437 (= M), olim Bessarionis¹⁾, 18 chartaceus formae folii minoris constans e 183 foliis vel κγ' quaternionibus quorum numeri in angulo dextro marginis inferioris scripti sunt, saeculo XV bene exaratus manuque altera scholiis ditatus continet:

fol. 1 βασιλικὸς²⁾ εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα:

17 πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν

24 προσφωνητικὸς εἰς ἰουλιανόν

27^v καὶ οὗτος πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους

32^v πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων

39 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

43 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι

46 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ

70 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

71 μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος

72^v ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν

90^v πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα πρεσβευτικὸς περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ στάσεως

95 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

99^v πρὸς καيسάριον μάγιστρον

102 πρὸς ἐλλέβιχον

106 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ τοῦ πα-
ραβάτου

109 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἱερῶν

115 κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ
φρόβον (= κατὰ τῶν πεφευγόντων Π 296 R)

117^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

1) Cf. Omont, Inventaire des manusc. de Bessarion p. 32 n. 293.

2) Tituli sunt rubricati.

- 122 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
 124^v *ἄρτεμις*
 127^v *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*
 133^v *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*
 137 *ὑπὲρ θαλασσίον*
 142^v *πρὸς τὴν βουλὴν*
 146^v *περὶ τῶν προστάσιων πρὸς τὸν βασιλέα*
 150^v *εἰς τὰς καλάνδας*
 151^v *πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα*
 152 *περὶ δουλείας*
 158 *πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας*
 162 *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν*
 164^v *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν*
 167^v *καὶ οὗτος πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευ-
 όντων τοῖς ἄρχουσιν*

171 *ἀντιλογία πρὸς ἐριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν.*

Ordo orationum etsi non plane idem est, tamen prope ad Barberinum accedit, unde quod conicias utrumque saltem e parte ad idem exemplar redire, id lectionibus ipsis confirmatur. Duabus manibus correctus est. Raro (fol. 9^v. 86^r) dispicitur tertia, fortasse Bessarionis, quae voce *κάλλιον* praemissa coniecturas in margine posuit. Primus ex eo et altero Marciano mox a nobis describendo (n. 21) Antonius Bongiovanni 16¹) orationes quae deerant in editione Morelliana publici iuris fecit.²) Ego codicem Venetiis anno 1869/70 examinavi et partim Vratislaviae a Krollio adiutus partim Romae anno 1895 totum contuli.

- 19 15. Urbinas gr. 125³) bombycinus formae octavae diversis manibus alternis vicibus male scriptus, madore in inferiore parte foliorum valde affectus, post Aristotelis qui

1) Oratio κατὰ Σεβήρου sub alio titulo πρὸς τὴν βουλὴν in editione Morelliana (II 618) exstat. Cf. Reiskium t. III 227 not. 1.

2) *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγοι ιζ'.* Libanii Sophistae orationes XVII. Ant. Bong. nunc primum ex mss. codicibus eruit, latine vertit notisque illustravit, Venetiis 1754.

3) In inventario vetere bibliothecae Urbinatis est n. 95 (Catal. codd. graec. Urbin. p. CLXIX).

fertur περὶ κόσμον libellum (fol. 1—12) orationes Libanii continet manu saeculi XIV scriptas:

fol. 12 ἀντιοχικός

- 29^v εἰς κωνσταντιον καὶ κόνσταντα βασιλικός
 44^v μονωδία ἐπὶ τῷ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀφανισθέντι
 περὶ τοῦ ὄντος ἐν τῇ δάφνῃ
 46 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας δ'
 50^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν ε'
 53 ἄρτεμις ε'
 56 προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ ζ'
 60 πρὸς ἐλλέβιχον Η'
 64 περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ
 67^v πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
 74 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 78 ὑπὲρ θαλασσίου
 83^v πρὸς τὴν βουλὴν
 88^v περὶ τῶν προστασιῶν
 92^v εἰς τὰς καλάνδας
 93 πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα

et manu saeculi XV:

- 94 πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως ιε'
 100 πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς ις'
 105^v περὶ δουλείας
 114 πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ιη'
 120^v πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 124 κ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συνηγορίαν
 128^v πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν κα'
 132^v πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρενόντων τοῖς
 ἄρχουσιν κβ'
 136^v πρεσβευτικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν
 142 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς κδ'
 147^v λιβανίου ὑπὲρ ὀρχηστῶν κε'
 161^v λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδεία.

Sequuntur orationes Aristidis.

Ordo orationum etsi valde variatus tamen codicem ad exemplar unde Barberinus et Marcianus 437 fluxerunt, redire demonstrat. Correctus est manu secunda. Codicem

anno 1868/69 examinavi atque quatenus necessarium visum est contuli.

- 20 16. Urbinas gr. 126 (= U)¹⁾ bombycinus formae octavae maioris anno 1316 diligenter exaratus, e 358 foliis vel με' quaternionibus constans, quorum numeri bis in margine inferiore primi ultimique cuiusque folii positi sunt aequae ac numeri foliorum quibus unaquaeque oratio comprehensa est, continet:

fol. 1 λιβανίου ῥήτορος λόγοι:

- βιβλίον α̃ ἀντιοχικός· ἦτοι ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν
 33^v περὶ δουλείας
 45 περὶ πενίας
 46^v περὶ ἀπληστίας
 48^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 49^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 57^v πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας
 68^v ὑπὲρ ὀρχηστῶν πρὸς ἀριστείδην
 91^v πρὸς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα
 123^v σωκράτους ἀπολογία
 158^v εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον
 173^v ταῦτῳ προσφωνητικός
 181 πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικός ὑπὲρ ἀριστοφάνους
 192 πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικός ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων
 206 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 215 μονωδία εἰς νικομήδειαν
 219 μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος
 221 μονωδία εἰς τὸν κατάρατον ἰουλιανὸν
 226^v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ πρὸς τὸν οὐάλεντα
 233^v ἀντιόχῳ παραμυθητικός
 238^v πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως
 248 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
 257 πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
 269 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 274^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου

1) In inventario vetere bibliothecae Urbinatis est n. 96 (Catal. codd. graec. Urbin. p. CLXIX).

- 279 ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἄθλιον ἰουλιανὸν
 332 ἄρτεμις
 338^v πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν
 346 ὑπὲρ ξαντοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλογον συνηγορίαν
 353 πρὸς πολυκλέα
 357 πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα.

Finem huius orationis in fol. 358 sequitur subscriptio
 ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἰνδικτιῶνος ἰδ^{ης} ἔτους ςωκδ ϝ,
 hanc manu secunda scriptus titulus orationis quae iam
 non exstat πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος.

Per totum codicem qui e genere mixtorum est, manus
 secunda cernitur corrigendi quidem munus obiens, sed haud
 semel media in via id est in radendo subsistens. Codicem
 contuli annis 1869/70.

17. Codex Marcianus Appendicis XCI 2. class. VIII 21
 cod. IX (= I), olim bibliothecae coenobii Ss. Ioannis et
 Pauli n. LVI, cui a Ioachimo Turriano Veneto huius
 coenobii praeposito annoque 1486 Ordinis Praedicatorum
 Generali electo vel ab Hieronymo Vielmio episcopo († 1582)
 donatus esse videtur¹⁾, anno 1789 Marcianam ingressus,
 chartaceus formae octavae saeculo XIV una manu elegan-
 ter exaratus, secunda manu ex altero codice correctus, con-
 stans e 368 foliis vel μς' quaternionibus, quorum numeri
 in parte sinistra marginis inferioris ultimi cuiusque folii
 positi sunt, continet post πίνακα (fol. 1—2) et vitam
 Eunapii (Βίος Λιβανίου· Εὐνάπιον ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπι-
 γεγραμμένου βίοι σοφιστῶν) (fol. 3—4), quae manu saeculi
 XV scripta postea codici praefixa sunt, has orationes:

fol. 6²⁾ λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς κωνσταντίνον καὶ
 κώνσταντα

1) Cf. Berardellum in Nuova Raccolta d' opuscoli scien-
 tifici e filologici t. XX (Venezia 1770) p. 163 et p. 205—209.
 Foscarini, Archiv. Stor. Ital. V 275. Valentinelli, Bibl. Manusc.
 ad S. Marci Venet. p. 36 et 98. Tomasini, Biblioth. Venet. Ma-
 nusc., Utini 1650 p. 20: *Libanii Progymnasmata*.

2) Folium 5 vacuum relictum est.

- 28 πρὸς ἰουλιανὸν ὕπατον β
 38 τῷ αὐτῷ προσφωνητικός γ
 44 πρεσβευτικός πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους δ
 51^v πρεσβευτικός πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων ε
 62 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς ς
 68^v μονωδία εἰς νικημήδειαν ζ
 71 ἑτέρα εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος η
 72^v ἑτέρα πρὸς ἰουλιανόν θ
 76^v ἐπιτάφιος πρὸς τὸν αὐτόν ι
 113^v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ πρὸς οὐάλεντα ια
 118^v πρὸς ἐλλέβιχον ιβ
 124 ἀντιοχικός ιγ
 149 πρὸς καισάριον μάγιστρον ιδ
 153^v πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ζητόρων ιε
 160 πρὸς νικοκλέα περὶ θρασυδαίου ις
 164^v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας ιζ
 168^v πρὸς πολυκλέα ιη
 171^v πρὸς εὐμόλπιον ιθ
 175^v πρὸς τιμοκράτην κ
 178^v πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα κα'
 179 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμων τῶν κβ'
 184^v πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμον κατὰ τῶν εἰσιόν-
 των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς κγ'
 192 πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν κδ
 201^v πρὸς ἀναξέντιον κε
 206 πρὸς ἰκάριον κς
 204¹) κατὰ ἰκαρίου ᾱ κζ
 217 κατὰ ἰκαρίου β' κη
 220^v κατὰ τισαμενοῦ κθ
 227 κατὰ τῶν πεφευγόντων λ
 230^v κατὰ σιλβανοῦ λα'
 233^v κατὰ λουκιανοῦ λβ'
 237^v κατὰ σεβήρου λγ'
 244^v κατὰ φλωρεντίου λδ'

1) Ordo foliorum, quia 211 locum cepit folii 204, perturbatus est: debebat esse: 203. 211. 205. 206—210. 204. 212—216.

- 251 ἀντιόχω παραμυθητικός λε'
 254 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγραρειῶν λς'
 258 περὶ τῶν φαρμάκων λς'
 260 περὶ τῶν συνθηκῶν λη'
 263 περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐφορταῖς κλήσεων λθ'
 266^v πρὸς τὰς καλάνδας μ'
 267^v περὶ τοῦ πλέθρου μα'
 270 περὶ δουλείας μβ'
 277 περὶ πενίας μυ'
 278 περὶ ἀπληστίας μδ'
 279^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτε-
 ρον με'
 283¹⁾ ἄρτεμις
 286 πρὸς τὴν βουλὴν
 291 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
 295 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 298^v πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως
 303^v πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
 308^v περὶ τῶν προστασιῶν
 313 ὑπὲρ θαλασσίον
 319 πρὸς τὸν βασιλέα
 322^v πρὸς τὸν αὐτὸν κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσιν
 326^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 332 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 335 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
 344 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 348^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 351^v ψόγος ὀργῆς
 353 βοὸς ἐγκώμιον
 354 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 355^v ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 355^v ἑτέρας γραφῆς
 356 ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 356^v καλανδῶν

1) Fol. 280^v—282 vacua relicta sunt.

357^v ἔκφρασις μέθης
 358 πολέμου
 359 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 361¹⁾ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰς τὸν βασιλέα θεοδόσιον.

Ordo orationum, magis tamen lectiones partem codicis ex eodem quo Urbinas gr. 126 exemplari fluxisse ostendunt. Manus altera (= I²) primae proxima textum recensuit ex altero codice modo corrigens modo supplens; praeter hanc etiam manus recentior (= I³) correctrix cernitur.

Ut iam supra (p. 214) commemoravi, Ant. Bongiovanni complures orationes primus ex hoc codice edidit. Ego Venetiis annis 1868/1870 eum examinaui et anno 1895 partim Vratislaviae partim Romae totum contuli.

Ut 18, 19, 20, ad genus codicum 'eclogariorum', in quibus monodiae, orationes ad Iulianum ipsumque Libanium pertinentes, *Βασιλικός*, *Ἀντιοχικός*, 'ethicae', *ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν*, *Σωκράτους ἀπολογία* praevalent, referendi sunt:

22 18. Codex Monacensis gr. 101 (= Mo), olim signatus: Stat: 7 N° 36²⁾, chartaceus formae folii una manu scriptus saeculo XVI³⁾, continet post excerpta Memnonis et Diodori inde a folio 64 usque ad 269 has Libanii orationes:

fol. 64⁴⁾ Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ: *λιβανίου σοφιστοῦ*:⁵⁾

103^v *Μονωδία Ἰουλιανοῦ*

107^v *Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*:

1) Fol. 359^v et 360 vacua, post haec duo folia excisa sunt.

2) Catal. graec. Manusc. codd. qui asservantur in bibliotheca Bavariae Ducis, Ingolstadii 1602 p. 77 CCXIII. *Libanii oratio funebris in Iulianum. Opera Libanii.*

3) Reiskius qui hunc codicem Bavaricum tertium (213) nuncupavit, cum t. I p. 251 not. 8 eum a Georgio Darmario exaratum esse dixit, erravit. Nam ut omittam Georgium cum Andrea Darmario confusum esse, alia manus librarii codicis, alia Darmarii mihi visa est conferenti exemplum huius, quod est apud Graux-Martin, Facsimilés de manuscrits grecs d'Espagne t. 63.

4) Adscriptus est numerus quaternionis α, ut in folio 72 β et sequentibus usque ad 232 κβ.

5) Tituli sunt rubricati.

- ἐγκώμιον
 113 βασιλικός, εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα
 139^v Πρὸς τὴν βουλὴν:
 146^v Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαν-
 τας: ~ et in margine: ἑτέρα ἐπιγραφὴ· Πρὸς τοὺς λέγοντας
 μὴ τινὰς τῶν ὁμιλητῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις¹⁾
 156^v Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν:
 161^v Πρὸς Ἰκάριον
 166^v Κατὰ Ἰκαρίου
 173 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας:
 177^v Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας: ~
 182^v Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν δητόρων:
 Desinit scriptura symmetrice reducta in fol. 189^v.
 Nova pars incipit folio 190: Λιβανίου λόγος, ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν: ~
 195^v Περὶ δουλείας λόγος Λιβανίου: ~
 205^v Πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν: ~
 225 Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος: ~
 230^v Εἰς Καισάριον μάγιστρον: ~
 235 Πρὸς Ἑλλέβριον: ~
 241^v Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 248^v ΠΕΡΙ ΠΕΝΙΑΣ:
 249^v Ἐγκώμιον θεοσίτου: ~
 252 Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν: ~
 256 Πρὸς πολυκλέα
 259^v Μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὸν τοῦ ἀπόλ-
 λωνος: Desinit iterum forma artificiosa in folio 260^v.

Folium 261 vacuum est.

Folium 262 incipit verbis ὡς ἐνὶ τούτῳ ψεύδει quae sunt Ἀντιοχικοῦ 294, 6 R, qui desinit folio 269^v verbis τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν (ib. 321, 3). Initium et finis huius orationis quae hic desiderantur, reperiuntur in alio codice Monacensi: gr. 113²⁾) non solum exarato

1) Cf. Laur. LVII 20 (n. 6) fol. 33^v (supra p. 40) et Ath. Laur. 2 123 fol. 32 (infra n. 36).

2) Catal. graec. Manusc. I. l. p. 67: CLXXIV. Libanii orationes. Est Bavaricus primus apud Reiskium (cf. infra n. 62).

illo quidem ab eodem librario, verum etiam eandem exhibente latitudinem et foliorum totorum (23 centim.) et partis exaratae (12 cent.) eundemque in una quaque pagina linearum (30) numerum, denique etiam eandem manum secundam correctricem inserenda signo \wedge indicantem. Utrumque codicem artissime cohaerere inde patet quod Monacensis 113 fol. 196^r praetermissis iis ipsis verbis quae sunt in altero codice nulla lacuna indicata post vocem ἀγνοοῦντες (294, 6) media in linea perrexit scribendo τέθεινται κτλ. (321, 3).¹⁾

Multae lectiones variae praemisso γὰρ in margine manu librarii positae sunt, sed etiam quam modo commemoravi manus secunda correctrix haud raro dispicitur.

Apographo codicis ad orationes κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν (1610), περὶ δουλείας²⁾, ὑπὲρ τῶν ῥητόρων alias edendas usus est Fed. Morellus.

Codicem anno 1770 Lipsiam missum³⁾ Reiskius adiutrice uxore contulit et praeter Augustanum in editione paranda potissimum ducem secutus est. Ego codicem anno 1895 Vratislaviae excussi.

- 23 19. Codex Vaticanus Ottobonianus gr. 69, olim Guilelmi Sirleti († 1585)⁴⁾, deinceps Ascanii de Columna cardinalis († 1608), (1611) Ioannis Angeli Ducis ab Altemps, Petri Ottoboni cardinalis, anno 1746 in Vaticanam illatus, olim

1) Manus recentior statim sub initium folii 262 in codice 101 haec scripsit: *Desiderantur hae sequentes octo chartae in oratione quae inscribitur Ἀντιοχικός statim post sex chartas post haec verba πληροῦντες τοῖς ἀνθρώποις τὴν χάριν ἀγνοοῦντες*. Fr. Iacobsius autem (cf. p. 78) in margine folii 196 codicis 113 haec adnotavit: *magna lacuna, quam supplet Cod. nr. 101 p. 262 sqq.* Cf. Reisk. ad Liban. T. I p. 294 not. 69. Plura de codice 113 et ratione quae ei cum 101 est infra (n. 62) dicentur.

2) Cf. Philol. LIX 403.

3) Cf. Reiske's Briefe n. 407 p. 824. 409 p. 827. 418 p. 842. 427 p. 855. 434 p. 873.

4) In indice codicum Sirleti e codice Escur. X. 1. 15 a Millero (Catalogue des Manuscrits grecs de la bibl. de l'Escurial p. 304 sq.) edito est n. 3: *en papier de coton. Libanios* (p. 328).

signatus: Codex singularis H. V. 8, chartaceus formae folii saeculo XVI exeunte vel XVII ineunte bene exaratus, passim in margine manu secunda correctus, constans e 201 foliis continet:

- fol. 1 λιβανίου ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία
 23 λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός
 51 πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης:
 μενέλαος
 55 λιβανίου λόγος εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα
 55^v λιβανίου πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς δι-
 αλλαγαῖς λόγος ε'
 63 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως
 ὀργῆς ἡ
 70 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικός ἰουλιανῷ ι'
 76 νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας
 ἀποσφάττεσθαι
 88 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος κόρην ὥραϊαν
 103 λιβανίου λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντί-
 χον συνηγορίαν
 108 περὶ δουλείας λόγος λιβανίου
 117^v πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
 137 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 142^v εἰς καיסάριον μάγιστρον
 147 πρὸς ἐλλέβιχον
 153 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 160 περὶ πενίας
 161 ἐγκώμιον θερσίτου
 163 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 167^v πρὸς πολυκλέα
 171 μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλ-
 λωνος
 173 μετὰ τὰ ἐν χερωνεῖα ἔπεμψε φίλιππος ὑπισχνού-
 μενος — ἀξιοῖ δὲ δημοσθένους ἐκδίδοσθαι
 178^v ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι
 183^v μετὰ τροίας ἄλωσιν κτλ. ὀρέσσης
 193 φήμη ἦν ξυνεῖναι τὸν πατέρα τῆς τοῦ παιδὸς
 γυναικί

199 ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται κτλ.
(= Choric. ed. Boiss. p. 198¹⁾)

199^v ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν (ib. p. 201)

ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν (ib. p. 202)

200 ἡ διάλεξις πεποίνεται μὲν πρὸς τὸ δεῖν (ib. p. 203).
Desinit fol. 201^v vocibus ἡμιτελῇ τὸν λόγον ὑφάντας (ib.
p. 204, 17).

Codicem ex eodem fonte quo Monacenses gr. 101 et
113 fluxisse vel ordo orationum etsi paululum variatus
demonstrat, sed multo neglegentius librarium munere suo
functum esse lectiones ipsae probant.

Codicem anno 1869 examinavi.

Choriciana mihi contulit Augustus Mau.

- 24 20. Codex Laurentianus LVII 44 (= La), membranaceus, formae quartae constat e duabus partibus, quarum prior saeculi X declamationes, altera saeculo fere XIII exarata orationes Libanii continet.

Pars prior comprehensa est 100 foliis vel $\iota\gamma'$ quaternionibus, quorum numeri in parte sinistra marginis inferioris primi cuiusque folii manu librarii ipsius scripti sunt, e quibus hodie dispiciuntur β' in fol. 9, ξ in fol. 39, ζ in fol. 47, η in fol. 55, ι in fol. 72, α' in fol. 80, $\iota\gamma$ in fol. 96 (sed in parte dextra). Altera quaternionum notatio per utramque partem uno volumine comprehensam facta est manu posteriore in parte dextra marginis superioris primi cuiusque folii, e quibus hodie dispiciuntur β' fol. 9, γ' fol. 17, δ' fol. 25, ϵ fol. 33, ς fol. 39, ζ fol. 47, η fol. 55, θ fol. 64, ι fol. 72, α fol. 80, β fol. 88, $\iota\gamma$ fol. 96, $\iota\delta$ fol. 101, $\alpha\epsilon$ fol. 108, $\iota\varsigma$ fol. 112, $\iota\zeta$ fol. 120, $\iota\eta$ fol. 128, $\iota\theta$ fol. 136, $\kappa\alpha$ fol. 148, $\kappa\beta$ fol. 157. Tertia denique notatio item per totum codicem in medio margine superiore omnium unius quaternionis foliorum etiam posteriore manu quae saeculo XV codicem correxit (= γ) facta

1) Diallexes ex hoc codice primum editae sunt ab Angelo Maio Spicil. Rom. t. II 388 sq. Cf. Cod. Laur. LVII 20 fol. 170^v —171^v (supra p. 41) et Athoum Laur. Q 123 fol. 112 (infra n. 36).

est: e quibus numeris vel hodie dispiciuntur: ε in fol. 32, η in fol. 55—60, θ in fol. 62—68, ι in fol. 69—71, ια in fol. 73—75, ιβ in fol. 76—81, ιγ in fol. 82—84, ιδ in fol. 85—95, ιε in fol. 96—97, ις in fol. 98—100, ιζ in fol. 102—127, ιη in fol. 128—129, ιθ in fol. 131, κ in fol. 132, κα in fol. 132—143. Numeri arabici 1—166 in unoquoque folio, verum non sine mendis, positi recentioris aetatis sunt.

Codex varia perpessus est fata.

Prior pars (fol. 1—100) una manu exarata est, sed folia 11—14, 48 et 53 manu demum saeculi XVI qualis illa aetate Florentiae erat, in membrana multo tenuiore suppleta sunt. Scriptura in margine folii 92^r quippe quae evanuisset, manu saeculi XIV redintegrata est.

Altera pars (fol. 101—166) diversis manibus saeculi fere XIII scripta est.

Folium 101 et pars dimidia folii 102^r et folia 148—156 una manu, reliqua pars folii 102^r, folia 102^v—111 et 120—127 altera manu exarata sunt.

Tertia manus conspicitur in foliis 112—119 et 128—135, quarta quae antiquitatem manus primae saeculi X imitari studuit, in foliis 136—143, quinta quae similis est secundae, in foliis 157—164. Folia 144—147 et 165—166 eadem manu saeculi XVI qua 11—14 et 48 et 53, suppleta sunt.

Titulus *λιβανίου ῥήτορος μελέται* in folio 1 ut primo valde detrito manu recenti redintegratus est.

Incipit: *σκέμμα ὃ πομπηιανὸς προύβαλεν· Ἐχων τις γυναικα καὶ ὦν κτλ.* IV 639 sq. R

6 *φιλαγόρου παῖς ἀριστεύσας* (622 sq.); in margine: *μελέτη [β']*

13 *νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως* (707 sq.)

18^v *νόμος τὸν τύραννον* (447 sq.); in margine: *μελέτη Δ'*

23^v *νόμος τὸν εὐρόντα θησανρόν* (198 sq.); in margine: *μελέτη ε*

29^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα (478 sq.);
in marg.: μελέτη ς' (man. post. in ε corr.)¹⁾

36^v φήμη ἣν συνεῖναι (552 sq.); in marg.: μελέτη ζ'
(m. post. in ς corr.)

42^v τύραννος ἤττησεν ἐξ ἀστυγέιτονος πόλεως (459 sq.);
in marg.: μελέτη Η (m. post. in ζ corr.)

50 μετὰ τροίας ἔλωσιν (110 sq.); in marg.: μελέτη Θ'
(m. post. in η corr.)

59^v φθονερός τοῦ γείτονος αὐτῶι πλουτήσαντος (159 sq.);
in marg.: μελέτη ι' (m. post. in θ corr.)

67^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ (654 sq.); in
marg.: μελέτη ια (m. post. in ι corr.)

73 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς (150 sq.); in marg.:
μελέτη ιβ' (m. post. in ια corr.)

75^v δύσκολος γήμας λάλον γυναιῖκα (134 sq.); in marg.:
μελέτη ιγ' (m. post. in ιβ corr.)

81^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν (216); in marg.:
μελέτη ιδ' (m. post. in ιγ corr.)

85 πρὸς τὸν ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία
(47 sq.); in marg.: μελέτη ιε' (m. post. in ιδ corr.)

95^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης με-
νέλαος (3 sq.); in marg.: μελέτη ις' (m. post. in ιε corr.)²⁾

98 τίμων ἐρῶν ἀκκιβιάδου (181 sq.)³⁾; in marg.: με-
λέτη ιζ' (m. post. in ις corr.)

Folium 100 desinit media in declamatione vocula τὸν
(193, 2). Reliqua eius pars periit duobus fere foliis com-
prehensa simul cum alia declamatione et initio monodiae
in Iulianum succedentis, quae omnia unum quaternionem
complexisse videntur.

Pars altera codicis supplementum est prioris, sive e
parte huius quae periit, sive tantum ad membranas in

1) Inter folium 35 quod desinit verbis ὅφ' ὦν (494, 15) et
36 quod incipit voce κρινόμενον (499, 14), duo exciderunt.

2) Inter folium 97 quod desinit voce ὑπῆρξεν (10, 2) et 98
quod incipit δοῦναι ταῦτα (13, 9), unum excidit.

3) Inter folium 98 quod desinit vocibus τὴν γῆν (185, 22)
et 99 quod incipit ὥς ἀπηλλάττετο (188, 8), unum excidit.

codice vacuas relictas explendas ex alio codice, sed ad exemplum partis prioris descripta.

Folium 101 incipit voce αἵματι monodiae in Iulianum (I 519, 7) quae folio averso ultima voce οὐκ ὄρνιν (521, 8) desinit.

Succedit λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶι αὐτοκράτορι

127^v μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ σεισμῷ ἀφανισθείσῃ

129^v περὶ ἀπληστίας

130^v περὶ πενίας

131^v βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα

151 [πρὸς πολυκλέα]¹⁾

153 [ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν]

cum oratione antecedenti coniuncta

156 περὶ τιμωρίας [ἰουλιανοῦ]

159 περὶ τοὺς βαρὺν αὐτόν καλέσαντας

163 πρὸς τοὺς ἐγκαλούντας ὅτι μὴ μελετῶη i. e. πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου.

Plurimas codex expertus est manus correctrices, quarum duae (p¹ et p²) atramento pallido, tertia (f) aetate secundae fere par fusco, quarta (i), eadem atque quae folium 101 (cf. p. 225) exaravit, livido, quinta (q) lurido, sexta (n) nigro, septima saeculi XV (s) subnigro, octava denique (y) atramento coloris e pallido et fusco mixti usa est.

Codicem examinavit et partem declamationum contulit Richardus Schoene, qui quae notaverat liberalissime meum in usum transscripsit. Ego codicem anno 1869 tractavi totumque contuli.

21. Laurentianus XXXII 13, unus e numero codi- 25
cum Mediceorum qui anno 1495 in bibliothecam Marcianam transierunt²⁾, bombycinus formae quartae saeculo XIV una manu exaratus continet

1) Cancellis titulum abesse significo.

2) In indice horum codicum ab Aenea Piccolomini (Intorno alle condizioni ed alle vicende della libreria Medicea Privata, Firenze 1875) p. 63 sq. edito est num. 349: *Libanii et Luciani opera simul in papyro* (p. 81).

- fol. 1 *λιβανίου μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ*
 3^v *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ*
 26^v *μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ*
 28 *εἰς κωνσταντίον καὶ κωνσταντα*
 42^v *ἀντιοχικός*
 59 *πρεσβευτικός πρὸς ἰουλιανόν*
 64 *πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*
 67^v *εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον*
 73^v *προσφωνητικός ἰουλιανῷ*
 76^v *ὑπὲρ ἀριστοφάνους*
 81^v *πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως*
 85^v *πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς*
 89^v *πρὸς ἐλλέβιχον*
 92^v *περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*
 96 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*
 100 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*
 101^v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
 104 *πρὸς πολυκλέα*
 106 *πρὸς ἀντίοχον συνηγορία*
 109 *περὶ δουλείας*
 115 *εἰς καיסάριον μάγιστρον.*

Inde a folio 118 sequuntur opuscula Luciana.

Epilogum orationis *περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* in editione princeps (Fabric. bibl. graec. VII 207—223) omissum Philippus Angelicus Becchetti Bononiensis in Amadutii Anecdotis Litterariis ex Manuscr. codd. erut. vol. I (Romae 1773) p. 9—22, epilogum orationis *περὶ δουλείας* qualis a Libanio scriptus, non qualis a Fed. Morello¹⁾ fictus erat, ex hoc codice edidit Amadutius ipse (l. l. vol. II, Romae 1773) p. 3—16.

Codicem Florentiae anno 1869 examinavi.

- 26 22. Vaticanus gr. 941 chartaceus formae octavae minoris duabus manibus²⁾ saeculi XV exaratus constans

1) T. II p. 658 sq. Cf. Philol. LIX 400 sq.

2) Prior exaravit folia 1—52, 59—74, 88—94, 101—190, altera reliqua.

e 213 foliis quae nunc valde mutilata ac detrita vacuis foliis illita sunt. In folio primo manu recenti scriptum est: LIBANII ORATIONES. Initio mutilus est. Perit enim initium orationis primae *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας*, quae incipit verbis *τῶμε υς αὐτοῖς χαρίζονται* (III 435, 12).

fol. 14^v *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*; in marg. λόγος β'

22^v *τοῦ αὐτοῦ σωκράτους ἀπολογία*; in marg. λόγος γ'; titulus aequae ac sequentes rubricatus est.

57 inc. *τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικός*; in marg. λόγος δ'

93^v *πρεσβευτικός πρὸς ἰουλιανὸν* titulo et duabus primis lineis nunc privus incipit verbis *ἐφάμην καὶ νενικηκότα* I 451, 3

104^v *πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*

112^v *πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὑπατον*; in marg. λόγος ζ'

126^v *προσφωνητικός ἰουλιανῷ*; in marg. λόγος η'

132^v *ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν*; in marg. λόγος θ'

143 *Ἰουλιανοῦ τῷ ἐταίρῳ λιβανίῳ Ἀ]πέδωκας ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς* (= ep. 74 Hertl.)¹⁾

144 *λιβάνιος ἰουλιανῷ Ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει* (= ep. 670)

144^v *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

154 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*

158^v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*

164^v *Μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ*

170 *Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ.*

Desinit folio 213^v.

Allatius lectiones varias huius codicis ad quas orationes in codicis Barberini margine adnotaverit, supra p. 33 indicavi. Ego codicem anno 1895 examinavi.

23. Bodleianus Baroccianus gr. 219, olim Fran- 27

1) Cf. supra p. 28 et 40.

cisci, tum nepotis huius, Iacobi Baroccii Veneti et Academiae Oxoniensi a Guilelmo Herberto comite Pembrochia archiepiscopo Cantuariensi anno 1629 donatus, bombycinus formae quartae saeculo XIV exaratus constans e 267 foliis has continet orationes Libanii

fol. 1 *ΤΗΕΡ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ*

5 πρὸς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον

13^v προσφωνηματικὸς Ἰουλιανῷ

17^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

22^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς Ἰουλιανόν

28^v π[ρ]εσβευτικὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων

36^v πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Desinit fol. 39^v voce φρονιζόντων (I 498, 9).

40^v incipit vocibus ἐπιθυμεῖν ἐκείνο quae sunt Ἐπιταφίον Ἰουλιανοῦ I 534, 18; folium 45^v desinit vocibus ἐξήρητο τὸ λοιπὸν (554, 15), quae excipiuntur vocibus ὁ μὲν ὄγλος quibus fol. 62 incipit. Hoc enim locum habere debet ante fol. 46 quod incipit verbis τὰ μὲν ἀναμνήσας (558, 12), quae excipiunt ultimam vocem (ἐστηκότας) folii 61. Desinit folio 68^r.

68^v inc. Βασιλικὸς εἰς κώνσταντα καὶ κωνσταντίον titulo privus.

91 ὑπὲρ ὀργηστῶν. Desinit folio 108^v.

Sequuntur inde a folio 109 οἱ λόγοι συνεσίου κυρηναίου. Codicem Oxonii anno 1880 examinavi.

Ex hoc quidem codice apographum orationum a Morrello omnino non vel parum integre editarum factum est a Gerardo Langbainio, quod continetur

28 24. codice Bodleiano Langbain. Advers. 20 chartaceo formae duodecimae, in cuius fronte scripta sunt haec: ἐν τῷ παρόντι βιβλία κατέχεται ταῦτα

pag. 4 Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ λόγος ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ

p. 23 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

p. 56 τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. μέλουρος

p. 76 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ ἀκέφαλος. ἐν-
θένδε τὰ τοῦ τετυπωμένου χάσματα συμπληροῦσθαι ἐξείη ἄν.

p. 573 Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima
est Ἄ μὲν ἐδεήθημεν, ultima (κξ) in p. 616 Δέχου δὴ
καί, sed quae continuantur in volumine secundo (Advers.
21). Sunt epistolae descriptae e cōdicibus Bodleianis:
Baroccianis gr. 4, 9, 56, 50, Laudiano 16 — bibliotheca
Laudii archiepiscopi Cantuariensis anno 1636 Bodleianam
intravit — Bodleiano Misc. 38.

Inspexi anno 1880.

Hoc apographum Langbainianum bis transcriptum est.

25. Ac prius quidem apographum a Godofredo Olea-
rio¹⁾ factum et cum Io. Alberto Fabricio communicatum per-
iisse videtur. Nam in codice bibliothecae Universitatis
Havniensis (Collect. Fabric. n. 90), in quam codices a
Fabricio relictī intraverunt, tantum pars apographi, epis-
tularum collectio quam supra indicavi, exstat.²⁾ Ex hoc
vero apographo Olearius orationem ὑπὲρ τῆς Ἰουλιανῆς
τιμωρίας Lipsiae 1701, ex eodem, ita tamen ut in hac
oratione etiam apographum Wolfianum adhiberet, Fabri-
cius Bibl. graec. T. VII p. 145—378 (Hamburgi 1715)³⁾
quattuor illas orationes publicavit.⁴⁾

Alterum apographum anno 1708 factum ab Ioanne
Christophoro Wolfio⁵⁾ integrum continetur

1) Olearius scribit Fabricio Lipsiae anno 1695: *Accedent
(Anecdotis) orationes tres Libanii ineditae sc. ὑπὲρ τῆς Ἰουλιανῆς
τιμωρίας una, πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας altera,
tertia vero πρὸς Ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Quibus
forte addam quartam in necem Iuliani, quam Morellus T. II
270 mutilatam edidit, quam integritati suae restitutam et emen-
datam ex MS. dare non abs re fore existimo* (Reimar, De vita
Fabr., Hamburgi 1737 p. 313).

2) Cf. Graux, Notices sommaires des manuscrits grecs de
la Grande bibliothèque royale de Copenhague p. 103.

3) In editione altera ab Harlesio curata desunt.

4) Cf. quae p. 381 et 396 dixit.

5) Scribit is Fabricio *Cantabrig. 6 Mart. 1708: Praeter
300 et amplius epistolas Libanii tres eius orationes hactenus*

- 30 26. codice Hamburgensi inscripto: *Collectanea Wolfiana. Collectio variorum opusculorum ex codd. Bodleianis potissimum descriptorum a Ioh. Christoph. Wolfio* p. 401: *Ex Cod. Langb. XX descripsi sequentia:*

Λιβανίου λόγος ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ
cum lectionibus variis editionis Olearianae

p. 407 *Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* ex MS. f. 17^b
421: *In eodem volumine descripserat Langb. Libanii λόγον Ἐπιτάφιον εἰς Ἰουλιανόν ἀπεφάλως, et μειούρως: descripsit, ut lacunae in edit. exstantes, ex Ms. suppleri possint, et sane fieri potest feliciter simulque variis locis.*

p. 437 *Ex eodem Codice Langb. descripsi sequentes Libanii epistolas etc.*

Inspexi anno 1885.

Sed iam antequam codex Baroccianus 219 bibliothecam Bodleianam intravit, anno 1629 excerptus est Londini a viro docto cuius nomen traditum non est, sed quem Patricium Iunium fuisse conicio.¹⁾ Cuius opera continetur

- 31 27. codice Cantabrigiensi Collegii Trinitatis (Gale Collection O. 2. 54), olim signato 130. B. 64²⁾ chartaceo formae quartae, qui exhibet

ἀνεκδότους descripsi (HSReimarus, De vita et scriptis I. A. Fabricii p. 353).

1) Is enim inde ab anno 1612 fuit bibliothecarius Regius et codices Baroccianos, ut antea (1627) Arundelianos anno 1628 Londinum advectos recensuit. (Cf. Kemke, Patricius Iunius, Lips. 1898 p. XVI.) Ac revera in epistula die 12. februarii anni 1651 ad Lucam Holstenium data citat *epistolam Libanii nondum editam*, quae ut in Barocciano gr. 219 ep. 146 ita in hoc apographo exstat (*Ὅ γὰρ, ut verbis Libanii in epistola ad Aca-cium nondum edita finem faciam*) εἰς ἀχάριστον καταθήσῃ τὴν χάριν, ἀλλὰ εἰς βοῶντα καὶ κηρύττοντα, ὃ λάβοι (= ep. 565). (Kemke l. l. p. 115. Cf. p. 76.)

2) Fuit olim Thomae Gale (Catal. codd. Angl. et Hibern. p. 189 n. 5970: *Libanii Epistolae collatae cum diversis MSS.*) et ab huius filio Rogerio cum tota manuscriptorum collectione bibliothecae Collegii Trinitatis donatus est.

Fol. 1^v: *Ex cod. Arund. Ms^o [= Arund. 517 fol. 58]*¹⁾

Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ

Εἰ ταῦτα γλώττης κτλ. (= ep. 1588)

fol. 2 ὑπὲρ τῆς τιμωρίας τοῦ ἀνθρώπου (sic) cum nota marginali: Ση^α in Volumine unde hanc descripsimus haberi duas alias Libanii orationes nondum editas. una est ad Antiochenos Ἀ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως [= περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς], altera inscriptionem non habet, εἰς δὲ βαρὺς ὥς δὲ ἐπαχθῆς etc. [= πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας].

Sequitur oratio πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας cum subscriptione: *Londini in palatio Divi Iacobi Feb. 13. 1629: ~*

fol. 14 *Orationis funebris in necem Iuliani Imp. lacuna pag. 300.*²⁾ ~

πῶγωνας ἐκείσε usque ad παρεκάλει τὰς πόλεις etc. quae sequuntur in impresso codice pag. 304.

Sequitur oratio πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς desinens voce φρονιζόντων³⁾ cum nota: *Desiderantur reliqua huius orationis.*

Inde a folio 23 sequuntur epistulae primum exscriptae e Barocciano 4, non omnes quae leguntur in apographo Langbainiano, sed tantum 251 (ultima in fol. 106^v τῷ μεγάλῳ βασιλείῳ ὃ χρόνων ἐκείνων (= ep. 1603); deinde nonnullae exscriptae e Baroccianis 9, 56, 50, denique una fol. 113 λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ὁμολογῶ καὶ λεληπῆσθαι (= ep. 1226) e Bodl. Misc. 38.

Inspexi anno 1880.

1) Thomas Arundel anno 1627 codices graecos a Guilelmo Petty ex Oriente transportatos acceperat. Eodem autem anno etiam tomus secundus operum Libanii Morellianus prodierat. Iam cum paulo post etiam codices Barocciani in Britanniam venissent, proclive erat quaerere, quid inediti hi quidem thesauri continerent. Fortasse hoc exemplo Langbainius incitatus est, ut codices Bodleianos denuo de anecdotis perscrutaretur.

2) Numeri sunt editionis Morellianae. Sunt verba editionis Reiskianae I 576, 2—585, 3.

3) = I 498, 9 R.

- 32 28. Codex Parisinus Suppl. gr. 656 bombycinus formae octavae (21×14), saeculi XV a Minoide Myna ex Oriente advectus continet post Iliadis lib. II 158—V et Dionysii Catonis disticha a Maximo Planude versa:

fol. 83 μελέτη λιβανίου τῆς λάλου¹⁾

89 ἀφαιρεθεῖς τῆς βρισηίδος, in marg. ἡ μελέτη ᾧ, cum protheoria (IV 81 sq.)

100 λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας λόγος β̄

106^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου λόγος γ̄

110 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν λόγος δ̄

114 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας λόγος ε̄

115^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῶ λόγος ζ̄

120^v μονωδία εἰς ἰουλιανὸν λόγος ἐνδέκατος

124 ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν λογ ιᾶ

161 τοῦ αὐτοῦ περὶ φαρμάκων; (ιθ add. Mynas)

163^v τοῦ αὐτοῦ ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς (κ' add. Mynas)

167 τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα (κα' add. Mynas)

168 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ (κβ̄ add. Mynas). Desinit folio 171.

In margine lectiones variae et scholia manu librarii ipsius vel huic aequali posita sunt.

Ordo orationum et numeri singulis manu librarii appositi lectionesque mea causa ab Henrico Lebègue humanissime exscriptae demonstrant codicem nisi e Vindobonensi ipso, certe ex eodem quo hic exemplo, sed neglegentissime deductum neque ullius pretii esse.

Codicem meum in usum examinaverunt Alfredus Iacob et Henricus Lebègue.

- 33 29. Codex Vaticanus gr. 1835 bombycinus formae octavae (19×13) saeculi XIII exeuntis vel XIV ineuntis, vermibus corrosus et tenui membrana reparatus, post tractatum physicum acephalum et imperfectum continet

1) Tituli sunt rubricati.

primum epistulas Libanii inde a folio 86 usque ad 117^v, quarum prima est ὃν ἐξήτουν ἔχω (358), ultima διπλὴν ἀνήρησαι (372), item interposito carmine sex versuum inscripto περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος στίχοι ἡρωικοί iterum a folio 118 λιβάνιος φλωρεντίω· ἐπειδὴ σου (ep. 59) usque ad 159^v οὐκ ἔσχε μὲν σῶσαι (ep. 925); deinde:

fol. 160 Λιβανίου μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος; des. fol. 161^v.

Quae foliis 162—165 scripta sunt fere omnia evanuerunt, nisi quod in extremo folio 165^v exitum vitae Aristidis rhetoris a Philostrato vit. soph. II 9 conscriptae certo dispicere mihi licuit.

Fol. 166 Ἰουλιανὸς μαξιμῷ φιλοσόφῳ· Ἀλέξανδρον μὲν
(= ep. 15 ed. Hertl.)

τῷ αὐτῷ· ὁ μὲν μῦθος (= ep. 16)

λιβανία σοφιστῇ καὶ κοιαιστωρὶ· ὥς ὤνησε
(= ep. 72)

Ὀδυσσεὺ μὲν (= ep. 34)

γεωργίῳ ὑπάτῳ· Ἥλυθες τηλέμαχε (= ep. 8)¹⁾

167^v Ἰουλιανοῦ φάλαρις πρῶτος (= Lucian. t. II 103
ed. Iac.) et δεύτερος (ib. 111)

172^v λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

175 συνεσίου κατάστασις

176 τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία

179 γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης περὶ τῆς τοῦ σώματος
τῶς ἡμῶν κατασκευῆς

187 πλουτάρχου περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς

193 λόγος β'

204 λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν
καλέσαντας

211^v Τρίς με τυραννήσαντα κτλ. (= Anth. Pal. XI
442).

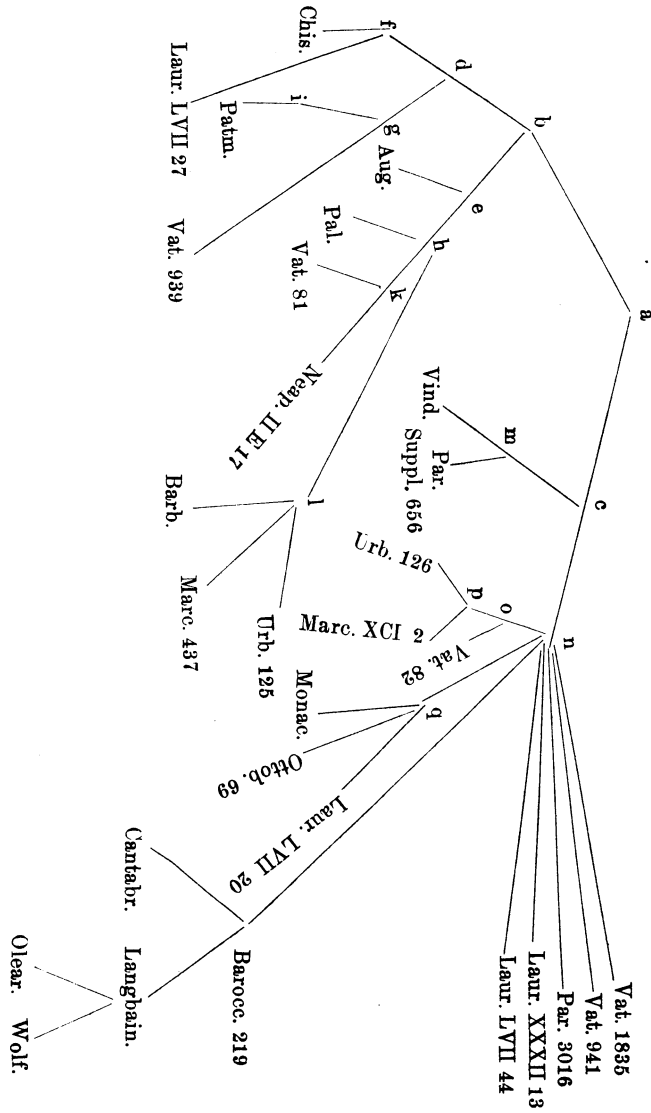
Leo Allatius lectiones varias ex hoc codice ad oratio-

1) De hac classe codicum qui epistulas Iuliani continent cf. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien p. 68 sq.

nem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτ. καλ.* in margine codicis Barberini (v. supra p. 33) adnotavit, quae non solum eum cum multis aliis ad exemplar deperditum *n* redire sed etiam singularibus vitiis inquinatum et interpolatum esse evincunt. Ego anno 1895 eum tractavi.

Iam si quaerimus quo necessitudinis vinculo hi 29 codices qui orationem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* continent, cohaereant, lineas cardinales stemmatis easdem quas in *Blφ* (cf. p. 70) esse facile apparet. Itaque potissimum qui locus iis codicibus qui *Blon* non continent, dandus sit eruamus necesse est.

Omnes igitur codices ad duo apographa (*b* et *c*) archetypi (*a*) redeunt. Utrumque apographum periit; item apographa duo *e b* facta (*d* et *e*); item apographa duo *e d* facta (*f* et *g*). Servati autem sunt codices Chisianus et Laur. LVII 27 deducti *e f*, Patmius et Vat. gr. 939 deducti *e g*. Ex *e* apographa facta sunt duo: Augustanus et codex deperditus *h*, fons trium codicum: Palatini et duorum deperditorum, *e* quorum uno (*k*) Vaticanus gr. 81 et Neapolitanus II E 17, ex altero (*l*) Barberinus, Marcianus gr. 437, Urbinas 125 fluxerunt. Etiam duo *e c* facta apographa perierunt, quorum ex uno (*m*) fluxerunt Vindobonensis et Parisinus Suppl. gr. 656, ex altero autem *n* plurimi codices. Quorum unus (*o*) periit, fons communis codicis deperditi (*p*), *e* quo fluxerunt Urbinas gr. 126 et Marcianus XCI 2, et Vaticani gr. 82; periit alter (*q*), fons codicis Monacensis 101, Ottoboniani 69 Laurentiani LVII 20. Reliqui codices Laur. LVII 44; XXXII 13; Parisinus 3016, Vaticani 941 et 1835, denique Baroccianus 219 via directa *e n* manasse videntur. E Barocciano excerpti sunt codices Cantabrigiensis (anno 1629) et Langbainianus, *e* quo duo apographa facta sunt, unum ab Oleario, alterum a Wolfio. Huius necessitudinis imaginem hoc tibi stemma ante oculos proponet.

Ad apographum autem *b* restituendum sufficiunt codex Chisianus, Augustanus, Palatinus, Barberinus, Marcianus 437; item ad *c* codices Vindobonensis, Urbinas gr. 126, Marcianus XCI 2, Monacensis gr. 101. Aetate sane reliquos qui e *n* fluxerunt codices superat Laurentianus LVII 44. Sed quoniam tam neglegenter et inscite descriptus est, ut in unaquaque fere voce sit peccatum, quamquam totum collatum habeo, tamen his sordibus apparatus criticum onerare nefas duxi. Neque Baroccianus ullis splendet luminibus, ut denuo conferendus fuerit; satis est lectiones eius ex editione principe Fabriciana (= Fabr) attulisse, etsi tenendum est hanc minime in omnibus codicis ipsius scripturam reddere. Neque, quantum e speciminibus iudicare licet, meliores sunt reliqui eiusdem familiae codices.

In universum prior familia codicum (*b*) alteram (*c*) fide superat.

Quamquam oratio non 'corporis' finibus circumscripta mansit, sed etiam in eclogas recepta est, tamen, si excipis locum p. 254, 6 sq. qui fortasse ab auctore florilegii paululum mutatus est, et mentionem genetivi *ἐπιπάππου* qui p. 241, 14 occurrit, in lexico Vindobonensi anno 1343 ab Andrea Lopadiota consarcinato p. 57, 3 factam, nullus locus in florilegiis vel apud grammaticos citatur.

Reiskius textum editionis principis cum versione latina Olearii a Fabricio (cf. p. 231) factae ex ingenio¹⁾, postea etiam codicibus Augustano et Monacensi adhibitis multis locis emendavit; quo magis dolendum est quod nihilominus textus editionis culpa uxoris²⁾ hic illic editione principe deterior est.

Monnerius cuius de editione impressa sed nunquam foras missa supra (p. 15) rettuli, p. 194—235 nihil nisi textum praebet Reiskianum hic illic tentatum, sed nusquam emendatum. Nonnulla vitia Sintenis, Cobetus, Gasda³⁾ sustulerunt.

1) Animadv. V 201 sq.

2) Cf. p. 76.

3) Cf. p. 78.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΒΑΡΥΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΛΕ- R 171
ΣΑΝΤΑΣ.

1. Ὡς δὲ βαρύς, ὡς δὲ ἐπαχθής, εἴρηται τισι
περὶ ἡμῶν. ὁ δ' ἀπαγγέλλων Ἀνδρομάχος ἦν ὁμνύς,
ἐπιστεύετο δ' ἂν καὶ οὐκ ὁμνύων καλός τε ὢν κἀγα- 5
θός καὶ ἡμῖν ἐταῖρος καὶ οὐχ ἡδέως τὰ τοιαῦτα ἀκού-
σας· οὕτω πλείστον ἀπεῖχε τοῦ | τὰ οὐκ εἰρημένα πλά- R 172
σαι ἂν ποτε κατ' ἐμοῦ. προκαλοῦμαι τοίνυν αὐτοὺς
εἰς ἔλεγχον καὶ ἀξιῶ δεῖξαι τοῖς εἰρημένοις ἀληθείας
τι μετόν· ἀλλ' οὐχ ἔξουσι. 10

<i>A</i>	= codex Augustanus (Monacensis gr. 483)
<i>C</i>	= codex Chisianus
<i>P</i>	= codex Palatinus 282
<i>B</i>	= codex Barberinus
<i>M</i>	= codex Marcianus 437
<i>V</i>	= Vindobonensis
<i>U</i>	= Urbinas 126
<i>I</i>	= Marcianus (olim S. Ioannis et Pauli) XCI 2
<i>Mo</i>	= Monacensis 101
Fabr	= editio Fabriciana
Re	= Reiskius

4 καὶ δεικνυμι καὶ δεικνύω *V*

ἀπ
4 ἀγγέλλων *A* 7 ἀπεῖχεν, sed *v* erasum *A* | τὰ] *τ* cum
rasura unius litterae *U* | οὐκ om *U* inser *I*² 10 τὶ *ABVI*
Mo | μετόν corr in μεστόν *C*² με τὸν *Mo* μεστόν Fabr quod
corr Toupus, Emend. in Suidam et Hesych. t. IV 177

2. Καὶ πρῶτον μὲν ἐκείνο θαυμάσαι τις ἂν
δικαίως, πῶς εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον οὕτως ὄντα
μακρὸν οὐκ ἦλθε ταυτὶ τὰ ἐγκλήματα. Ἔτερα μὲν γὰρ
εἴρηται πολλὰ ψευδῇ μὲν καὶ αὐτὰ καὶ παρὰ ἀνθρώ-
5 πων ἐχθρῶν, οἷς αἰσχύνεσθαι τε ὕστερον συνέβη καὶ
μόνον οὐκ εἰς γόνυ κατενεχθεῖσιν ἱκετεύειν συγγνώμην
ἔχειν αὐτοῖς μωράνασι, καὶ ἔσχον, τουτὶ δὲ νῦν εἰσῆλ-
θεν ἀναμειναν ἑβδομον καὶ ἐξηκοστὸν ἔτος. 3. οὐ γὰρ
δὴ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς λεγόμενον ἐλάνθανεν, ὥσπερ οὐδὲ
10 τᾶλλα. τῆς τε γὰρ τῶν λεγόντων ἀσελγείας ἦν μὴ
κρύπτειν, εὐνοί τε ἡμῖν πολλοί, παρ' ὧν ἂν ἐπυνθα-
R 173 νόμην. 4. | τί οὖν; χορὴ νομίζειν, ὅτι νεώτερος μὲν
ὦν ἡπιστάμην σωφρονεῖν, προοιούσης δὲ τῆς ἡλικίας
διεφθάρην; ἀλλὰ τοῦναντίον εἰκὸς ἦν, λῆξαι με νῦν,
15 εἰ καὶ πρότερον ἐπαχθῆς ἦν. δεινὸς γὰρ παιδεύειν
καὶ ἐπανορθοῦν ὁ χρόνος. 5. ἀλλ', οἶμαι, τοιοῦτόν ἐστιν·
ἅπαντα τᾶλλα διεξέληλυθότες, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐρυ-
θριάσαντες, ἐπειδὴ σιγᾶν οὐ δύνανται, φροντίσαντες
οὐδέν, εἰ μὴδὲν ἐροῦσι πιθανόν, ἐπὶ τοῦτο ἐξηνέχθη-
20 σαν, ὅπως αὐτοῖς φεύγουσι τὰς ἐμὰς συνουσίας εἴη
λόγος.

6. Βαρὺς ἐγώ; τί οὖν ἔστιν ἀκούειν τῶν ἐπὶ τῶν
ἐργαστηρίων, ὅποτε παρίοιμι, λεγόντων; οὐχ ὁ μέ-

1 θαυμάσαι A in marg αὐτοὺς ἐροῖτο CAV et in marg
P³ et Mo Re | τίς PMo 4 παρ' BMIMo edd 6 μόνον
οὐκ eraso acuto et spiritu leni A μονοτον CB 7 ω in
μωράνασι in ras P² 9 ἐλάνθανεν ἂν Monnier 10 τᾶλλα C
et m. rec. in τᾶλλα corr A 11 ante πολλοί duae litterae (sine
dubio quae in Vat. 82, οἱ) erasae in I 12 τί — 13 ἡπιστάμην
Mo² in marg | τί οὖν χορὴ libri Fabr corr Re 14 με Mo in
marg et m. rec. corr e μὲν A et P² in ras μὲν VMo 17 καὶ
ante καθ. V et Fabr καθ' ἕκαστον V

τριος; οὐχ ὁ κοινός; οὐχ ὁ καὶ τὰς τῶν πενεστώ-
 των προσρήσεις ἀμειβόμενος τοῖς ἴσοις; ἔστιν
 οὖν ὅστις ἂν ἐκείνοις αὐτὸν ἴσον ἐν οἷς ἔξεστι ποιῶν
 τῶν ἐν τέλει καὶ δυνατῶν κρείττων ἂν ἀξιώσειεν εἶναι;
 οἷ φιλοῦσι μὲν μου καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν καὶ 5
 χεῖρας, εἰ καὶ μὴ σφόδρα φιλοῦσιν αὐτόν, ἔχοντες δ'
 οὐδὲν ἔλαττον ἀπέρχονται. 7. ποῦ τοίνυν ὁ βαρὺς;
 ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ἄρχοντας; ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες, οἷ
 τε εἰσιδὼν καθιζάνω παρὸν ἔς τι κάλλιον, καὶ μεθ' ὧν
 ἅπαντῶ καὶ προπέμπω, καὶ τίνων ἀποσχιζόμενος, ὧν 10
 ἐλκόντων με παρ' | ἑαυτοὺς πολλάκις οὐδὲν μᾶλλον R 174
 ὑπακούσας φαίνομαι. 8. καὶ τί ταῦτα λέγω, λέγειν
 ἔχων τὸ γραμματεῖον ἐκεῖνο, ὃ διεωσάμην, ὅπως μὴ
 σεμνότερος γεγενῆσθαι δόξαιμι; καίτοι γε ὑπῆρχε λα-
 βόντι δεινὰ πάσχειν λέγειν οὐχὶ βαδίζοντων παρ' ἐμὲ 15
 τῶν τὰς ἀρχὰς ἐχόντων καὶ θορύβου γε ἐμπιπλάναι
 τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς, ὅποτε παρ' αὐτοὺς ἐρ-
 χοίμην. ἀλλ' οὐδέτερον ἐβουλήθην οὐδέ γε ἡγησάμην
 μέγα οὐδὲ ταῖς διὰ τὸν τρόπον μου τιμαῖς | ἡξίωσα R 175
 προσθεῖναι τὰς ἀπ' ἐκείνων τῶν γραμμάτων. 9. ἡθὲ- 20
 λησεν Ἀρχέλαος ὁ γέρον ἐλθεῖν ὡς ἐμέ, διεκώλυσα·
 Δομνίκος μετ' ἐκεῖνον, καὶ τοῦτο ἐκώλυσα προαισθό-

13 Cf. Eun. vit. p. 7, 23 sq. cum nota 21 I 161, 5 sq.

5 μ in μου in ras I² ον cum rasura unius litterae ante ο
 U πον BMMo Fabr 7 signum interrogationis posui auc-
 tore Cobet Mnem. V 103 (= Coll. crit. 99) 8 ἅπαντες om
 U, inser I² | οἷός Fabr 9 παρ' ὧν A (posteriore manu
 aliquid de ω rasum est) CPBMV et in marg Mo παρὸν Fabr |
 ἔς τι] ἐστι CAPBMV εἰς UIMo Fabr 10 ἅπαντῶ I |
 ὧν om Fabr ὧι U ὡς I 12 πάντα CAPV et in marg Mo
 13 διεωσάμην e διεωσάμην corr CAP²I² διεωσάμην Mo
 in marg 22 Δομνίκος Fabr

LIBANIUS ed. Foerster.

16

μενος. ἦλθεν Ἀρχέλαος ὁ ἀδελφιδοῦς Ἀρχελάου λαθῶν
 γε καὶ ἐλύπησεν ἐλθὼν καὶ τοῦτ' ἤκουσεν αὐτὸ καὶ
 εἶξε. Σαπῶραι δὲ καὶ Ἰούλιοι καὶ Βίκτωρες ἀρρω-
 στοῦντος οὐκ ἔχοντος φυγεῖν ἤκον, ἐγὼ δὲ εἰς γῆν
 5 ὑπ' αἰσχύνης ἔβλεπον, ἔργῳ δῆλον ποιῶν, ὅτι τῇ τιμῇ
 βαρυνοίμην.

10. Ἀλλὰ βαρὺς εἰμι τοῦ γένους μεμνημένος.
 ἐμοὶ δὲ ὑπῆρχε μὲν πλὴν ὀλίγων κομιδῇ λέγειν πρὸς
 ἅπαντας, ὥς ἔνεκα γένους οὐδ' ἀντιβλέπειν ἔχοιεν ἂν
 10 πρὸς ἐμέ, εἶπον δὲ οὐδεπώποτε οὐδὲ ἐπήρθην ταῖς εἰκόσιν
 αὐτῶν οὐδὲ ταῖς λειτουργίαις, ἀλλ' ἀρκεῖν ἡγησάμην
 τὸ ταῦτα ἡμῖν συνειδέναι τὴν πόλιν, τοῖς δ' ἄλλοις
 ὥς οὐδὲν φανυτέροις εἰς γένους λόγον ὁμιλῶν δια-
 τελεῶ. 11. πάππον δὲ καὶ ἐπιπάππον μνησθῆναι μὲν
 15 ὁμολογῶ καὶ πολλάκις, μνησθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτοις,
 ἀλλ' ὅτι τῷ μὲν καὶ μαντικῇ γένοιτο τέχνη πρὸς ἐτέ-
 ροις ἀγαθοῖς, παρ' ἧς προμάθοι τὸ βιαίως αὐτῷ τοὺς
 R 176 νίεις ἀποθανεῖσθαι | τοὺς καλοὺς, θατέρου δὲ τὴν
 περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμέλειαν πολλάκις διηγουμένη· δι'
 20 ἣν ἦλθε μὲν εἰς Ἀπάμειαν αὐτός, ἤγαγε δὲ πείσας πολ-
 λοῖς χρήμασι σοφιστοῦ σθένος, ἀπέφηγε δὲ θανμαστὸν

9 cf. p. 80, 10 sq. 16 cf. p. 81, 4 sq.

2 αὐτός *Mo* (sed in marg αὐτὸ) edd | καὶ in marg *Mo*

num ἤκουσε καὶ αὐτός? 3 Σαπῶραι Re βίκτωρες *A*
 num Βίκτωρες? | os in ἀρρωστοῦντος *P*⁵ in ras 4 εἰ in φυγεῖν
 in ras *I*³ 7 μεμνημένος; Re 8 μὲν om *U* inser *I*² | κο-
 μιδῇ *AC* 10 οὐδὲ πώποτε libri edd | οὐδὲ] δὲ *B* 11 i alte-
 rum in λειτουργίαις ex ei corr *I*² 14 ἐπιπάππον γράφει
Λιβάνιος lex. Vindob. s. v. p. 57, 3 15 καὶ om Re 16 τέχνη
 om *U* 17 η in ἧς in ras *P*² 18 νίεις] ὡς εἰς *Mo* 21 σοφι-
 στῶν σμῆνος MSchmidt Philol. X 409 at cf. 86, 12

οὓς ἐγέννησε, τοὺς τῆς ἐμῆς μητρὸς ἀδελφούς. καὶ ταῦτα διεξήγειν οὐ ψιλῆς χάριν εὐφημίας, ἀλλ' ὅπως πατήρ τις ἀκούσας ζηλώσειεν.

12. Ἐν τοίνυν τῇ νεότητι διεφύγομεν ἂ μὴ πᾶν ῥάδιον, καὶ τοῦτου μάρτυρες πρὸς τοῖς πάντα ἐπίστα- 5 μένοις θεοῖς εἰσὶ μοι τῶν ἡλικιωτῶν οἱ ζῶντες ἔτι, νῦν μὲν σαπροί, τότε δὲ ἡνθοῦμεν. ἡνώχλησα οὖν ἐγὼ τῇ μνήμῃ τῆς σωφροσύνης; εἶπον ἄξιος εἶναι διὰ τοῦτο τιμῶν; ἢ οὓς ἐξῆν μάρτυρας καλεῖν, ἐκάλεσα; 13. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, τῶν περὶ τοὺς λόγους ἐμνημόνευσα 10 πόνων ἢ τῶν ἐνταῦθα ἢ τῶν ἐτέρωθεν; ἢ ὥς ἀρόμενος Ἀθήνησιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸν θρόνον ἔφηνον; τούτων οὐκ οὔσης ἀνάγκης ἐμνημόνευσα, λαμπρύνων ἄλλως ἐμαυτόν; οὐκ ἔστι, παρακλήσεως δὲ εἵνεκα τοῖς νέοις πολλάκις· ᾧ τοῦνομα τοῦτο ὁ βαρὺς ἦμιστα ἂν 15 προσήκοι.

14. Ἀλλὰ τοὺς παρ' ἐτέρων λόγους ὄντας ἢ σπουδαίους ἢ οὐ τοιούτους ἐκβάλλω ταῖς εἰς ἐμαυτὸν εὐφημίαις· ἐγὼ τὸν δεῖνα σοφιστὴν ἐνί-

12 or. I § 24 sq.

14 ἔνεκα καὶ εἵνεκα Πλάτων, Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι, Θουκυδίδης δὲ ἀεὶ ἔνεκα B² (= Thom. M. s. v. ἔνεκα p. 151, 4). 19 λέγων δηλονότι V

2 διεξήγει Mo 4 διεφύγον μὲν Cobet Mnem. V 103 (Coll. crit. 99) 8 ἄξιος I, sed σ in ras ἄξιον BMU | διατοῦτο BMI Mo 9 καλεῖν μάρτυρας V 10 τῶν] rasura duarum litterarum U | ἦμο in ἐμνημόνευσα in ras I² 12 Ἀθήνηθεν Re | τούτων I sed acutus et ω in ras m² 14 ἔνεκα Fabr 15 πολλάκις τοῖς νέοις V | ᾧ] ὥστε? | ἦμιστ' V 17 ἐτέρους U | σπουδαίους^{ους} Mo 18 τοιούτους^{οι} Mo 19 post εὐφημίαις signum interrogationis delevi cum Gasda

κησα καὶ τὸν δεῖνα ἐπεστόμισα καὶ τὸν δεῖνα
κατέβαλον καὶ τὸν δεῖνα κατεπάλαισα καὶ τὸν
δεῖνα φεύγειν ἠνάγκασα καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ
τοὺς πολλοὺς καὶ τοὺς Ἀθήνησι τοὺς τρεῖς εἰς
5 φόβον κατέστησα, καλούμενος ὑπὸ τῆς ἐν ἐκα-
τέρῳ βουλῆς; 15. οὐχ ἐτέρων ταῦτα ἀπαγγελλόντων
μεμαθήκατε; εἰ δ' οὐκ ἀπήγγελλον, ἡγνοεῖτ' ἂν ἕνεκά γ'
ἐμοῦ τὰς νίκας. ἐπεὶ καὶ περὶ τῶν εἰκόνων καὶ ὧν ὑπὲρ
9 αὐτῶν ἔγνωσαν οὐ μικρὰ τινες οὐδὲ ὀλίγαι πόλεις, οὐπω
R 177 μὲν | ἀκηκόατε, πένσεσθε δ' ἴσως, οὐ μὴν ἐμοῦ γε λέ-
γοντος. 16. καίτοι τοιούτου γε οἶδον περ οἷδε φασὶν
ἀνθρώπου τί ποτ' ἦν; πάντα τόπον καὶ καιρὸν ἐμπι-
πλάναι τῶν τοιούτων ῥημάτων καὶ ἡμέρας γε ἐκάστης,
τοτὲ πρὸ μεσημβρίας, τοτὲ μετ' ἐκείνην.
15 17. Καὶ μὴν καὶ ὅστις γε εὖ ποιήσας πολλάκις
μνημονεύει τῆς χάριτος, βαρὺς, εἴπερ ἐγγὺς μὲν τοῦτο
τοῦ ὀνειδίζειν, λυπηρὸν δὲ ἐκείνο. σκοπῶμεν τοίνυν,
εἰ μὴ εὖ πεπονήκα τὴν ἑμᾶντοῦ, δεσμὸν μὲν ἰσχυρὸν
ἀπορρήξας, ᾧ με κατέδησε βασιλέως ψῆφος οὗ πάντες

4 cf. or. I § 25

19 cf. p. 120, 5; 132, 5 sq.

11 οὐ καλῶς ἔχει V

1 ἀπεστόμισα Mo | κατέβαλλον UI 3 τῇ Διονύσου? i. e.
Nicaea cf. p. 107, 8 5 κατέστησαν eraso v Mo 6 ταῦτ' V |
ἐπαγγελλόντων Mo 7 ἀπήγγελλον Mo | γέ· μου A et in γε
ἐμοῦ corr P² 10 δὲ Re 11 τοιούτου scripsi τοῦτο libri Fabr
τοῦ Re | οἶδε V 12 loco vocis ἀνθρώπου rasura quattuor
litterarum in U | ἐμπιπλάναι in marg, ἐμπιπλάναι in textu Mo
13 τοιου in τοιούτων in ras P³ | γε om U inser I² 14 τοτὲ
scripsi bis cum I το τὲ U τό τε reliqui libri edd | πο in πρὸ
in ras P³ 15 μὴν καὶ om U καὶ in ras I² 16 βαρὺς Fabr
Re βαρὺ libri 19 οὐ Mo δν I Fabr

ἴστε, δραμῶν δὲ ὡς ὑμᾶς οὐκ ἀκίνδυνον δρόμον [δρό-
μον], ἐναντίον τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίᾳ, ἐπίδοσιν δὲ
λαμπρὰν τοῖς λόγοις ἐνεργασάμενος. ταύτην οὖν προ-
φέρων τῇ πόλει τὴν εὐεργεσίαν οὐδοτιοῦν | ἀνῆκα; R 178
καὶ τίς οὕτως ἀναιδής, ὅστις εἰπεῖν τολμήσειεν ἄν; 5

18. Ἄλλ' ἢ βάδισις φορτικῇ. πόλα, πλήν εἰ τὴν
παρὰ τοῦ νοσήματος λέγοι τις; ἀλλὰ τὸ βλέμμα, ἀλλ'
αἱ ὀφρῦες, ἀλλ' ἡ φωνή. οὐ τὸν ἐπὶ χάριν με καλεῖν
εἰώθατε; ταῦτ' οὖν οἶόν τε τὰ ὀνόματα συνελθεῖν,
ᾧστε τὸν αὐτὸν τοῦτό τε καὶ βαρὺν ἐν δίκῃ καλεῖσθαι; 10

19. εἰς τοίνυν τινές, οἱ τῷ τὸν γέλωτα καθάπαξ φυ-
γεῖν ταύτην ἠνέγκαντο τὴν προσηγορίαν. πότ' οὖν ἢ
διεκώλυσα γελῶντας ἢ νέφος ἐπήγαγον εὐφροσύνη;
ποσάκις δὲ αὐτὸς ἡγεμῶν ἐγενόμην γέλωτος ἐν οἷς
ἔξῃν; ἐπεὶ σπουδῆς γε καὶ προνοίας πραγμάτων ἐπι- 15
στρεφούσης πρὸς ἑαυτὴν πονηρὸν ἂν ἦν γελᾶν τε αὐτὸν
καὶ γελᾶν ἑτέρους ποιεῖν. 20. τοσοῦτον δὲ ἀπέχω
ταύτης τῆς αἰτίας, ᾧστ' οὐδὲ πρὸς τοὺς φοιτῶντας
τοιούτος γεγένημαι, ἀλλ' ἡδονὴν τινα τὴν ἀπὸ τῆς
ἡμερότητας καταμιγνύω τῷ πράγματι, δι' ἣν οὐδὲν δέο- 20
μαι πληγῶν ἐκόντων ἅπαντα ποιούντων, ἑτέρους δὲ
ἴσμεν μυρίας ῥάβδους ἀνηλωκότας, οἱ οὔτε τοσοῦτον
ἐδυνήθησαν οὔτ' ἐκλήθησαν ὃ νῦν ἐγώ.

1 εἰς ἡμᾶς *M* | δρόμον alterum cancellavi 3 ἐνεργασά-
μενον *Mo* 4 οὐδ' ὅτι οὖν acuto supra ó et spiritu leni supra
v eraso *A* οὐδ' ὅτι οὖν *C* οὐδ' ὅτι οὖν *PBMUI* | signum inter-
ai úes

rogationis om *Re* 6 εἰ] ἢ *Mo* 7 ἀπὸ *Re* 8 ἡ ὀφρῦς *Mo*
ἡ ὀφρῦς *UI* ὀφρῦς *Fabr* 10 τοῦτον *Fabr* 11 τῷ inser *I*²
15 ἐπὶ *Mo* | γε in ras *I*³ ante ε una littera erasa in *U*
δὲ *Mo* | πραγμάτων προνοίας *BM* 18 ᾧστε *BM* | τοὺς om *UI*
22 τοσοῦτο edd 23 οὔτε *Mo*

21. *Τί δ'· ἐν ταῖς ἀρρωστίαις ἔστιν εἰπεῖν, ὥς τοὺς μὲν ἄλλους δι' ἐκάστης ἡμέρας ἤξiouν παρ' ἐμὲ βαδίζειν, τοὺς δὲ καὶ νυκτός, ἐνίοις δὲ μηδ' ἀπαλλάττεσθαι τῆς κλίνης, αὐτὸς δὲ ταύτην ἐλλείπων τὴν φορὰν*
 5 *εἰκὸς τι ποιεῖν ἐνόμιζον; τοῖς μὲν γὰρ πρόκειν τὴν λειτουργίαν, ἑμαυτῷ δὲ τὴν περὶ ταῦτα ἀτέλειαν.*
22. *καὶ μὴν πάλοι μὲν ἐωρώμην θέων ἐπὶ τὰς θύρας*
 R 179 *τῶν ἀσθενοῦντων καὶ κλίμακας, | νῦν δὲ φερόμενος,*
τὰ μὲν ἵππῳ, τὰ δὲ χερσὶν οἰκετῶν. καίτοι τίς οὐκ
 10 *ἂν ἱκανὴν ἔχειν ἀπολογία ἡγησάμενος τό τ' ἐν τοῖς*
ποσὶ κακὸν τό τε γῆρας ταύτης αὐτὸν ἀφῆκε τῆς τα-
λαιπωρίας; ἀλλ' οὔτε τοῖς οὐκ ἐπισκεψαμένοις με κά-
μνοντα τοῦτο πάποτε ἐμεμψάμην αὐτός τε καὶ παρὰ
δύναμιν πολλάκις ἦκον ἐπισκεψόμενος.
- 15 23. *Τί λοιπόν; ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν εἰμι βαρὺς, τὸν μὲν ἀεὶ γιγνόμενον κρότον, καὶ ἥ πολὺς, ὥς ἐλάττω τοῦ δέοντος ἀτιμώμενος, ταῖς δ' εἰσδυταῖς φωναῖς προστιθέναι καινὰς ἀξιῶν, τὰς δὲ εὐφημίας, ὥσπερ λιβνός, δεχόμενος καὶ οὔτε ὀφθαλμοῖς οὔτε χειρὶ τοὺς*
 20 *ἐπαινέτας οὔτε μειδικίᾳ τιμῶν; 24. ἐγὼ δὲ αὐτοὺς οἶδα καὶ ῥήμασιν ἐπισχών, δεόμενος μὴ οὕτω λίαν κόπτειν αὐτοὺς μηδ' ἐν οἷς ἐμὲ κοσμοῦσι ταλαιπωρεῖν. ἃ δ' ἡγανάκτησα πολλάκις ὑπὲρ Πλάτωνος καὶ Δημο-*

22 Dem. prooem. 29 p. 1439, 18 et 37 p. 1446, 15

1 post δ' signum interrogationis inser Re 3 μηδὲ BM
 4 ἐλλείπων in marg, ἐλείπων in textu Mo prius ε in ἐλ-
 λείπων in ras P² | 5 εἰκὸς τί Mo 6 ἑμαυτῷ τῷ δὲ Mo
 7 μὴ Mo | acutus et ην in ἐωρώμην in ras P³ | τρέφων BM
 8 φέρομαι? 9 καίτοι] καὶ BM 10 ἔχειν ἱκανὴν BM
 12 οὐκ inser Fabr μὴ inser I² 13 ὑπὲρ? 15 εἰμι] εἰ μὴ
 Mo 16 γινόμενον BMUV | ὥς om U inser I² 18 δ' Re
 21 οὔτε Mo 22 αὐτοὺς BMV | μηδὲ BM

σθένους, ὅποτε ἀδικοῖντο ὑπὸ τοῦ θεάτρου, τὰ πολὺ διεσπηγμένα συναρόντων ταῖς βοαῖς, οἶμαι πάντας εἰδέναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ προλόγῳ ταῦτα ἔπαυσα, μᾶλλον δὲ ἐβουλήθη μὲν, ἔτι δὲ ταῦτόν ἐστιν οὗ | τολ- R 180
μᾶται. 5

25. Αὐτὸ τοίνυν τὸ πλῆθος τῶν ἐπιδείξεων, ἐπειδὴ τινὰς ἡσθόμην δυσχεραίνοντας, ἥμην δὲ γε αὐτοῖς ὁ ἡλίθιος χαρίζεσθαι τῇ πυκνότητι, κατέλυσα καὶ ἃ πρότερον ἐν πλείοσι, ταῦτ' ἐν τοῖς φοιτῶσι δεικνύω. οὕτω πᾶν δέδοικα <καὶ> τὸ δοκεῖν εἶναι βαρὺς. 10

26. Νῆ Δί', ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν οὐδεὶς αἰτιᾶται, ἐκεῖνο δὲ τὸ τὰ πάλαι μὲν ὄντα ποθεῖν τε καὶ ἐπαινεῖν, τῶν παρόντων δὲ κατηγορεῖν, καὶ τότε μὲν φάσκεν εὐδαίμονας εἶναι τὰς πόλεις, νυνὶ δὲ δυστυχεῖν, καὶ τοῦτον αἰεὶ τε καὶ πανταχοῦ καὶ καθ' ἡμέραν 15 λέγεσθαι μοι τὸν λόγον. 27. εἰσὶ δὲ οἱ ταῦτα μεμφόμενοι καὶ οἱ τοῖς λόγοις ἀνιῶμενοι τούτοις, οἷς τὰ παρόντα συνήνεγκεν· οἷς δ' ἐλυμήνατο, τῶν ἐπαινούντων. γερόνασι δὲ οὗτοι μὲν ἐξ ἐνδόξων ἄδοξοι καὶ ἐξ εὐπόρων ἄποροι, ἐκεῖνοι δὲ τούναντίον ἐν δόξῃ καὶ 20 πλούτῳ καὶ δυνάμει, ὧν τοσοῦτον ἀπείχον ταῖς ἐλλείψιν, ὅσονπερ τοῦ πτήσεσθαι. 28. οὐκοῦν τοῖς μὲν εὖ

22 ἦται πετάσειν V

4 δὲ om U inser I² | οὐ supra δ P³ γρ οὐ supra δ M δ VUI Mo Monnier γρ δ in marg A 8 τῇ πυκνότητι om U inser I² 9 ταῦτ'] ταῦτα νῦν I (νῦν tamen inser m²) et Fabr 10 καὶ inserui e V 11 οὐδεὶς οὐδὲν V οὐδὲν om Mo inser I² οὐδ' cum rasura duarum litterarum U | οὐδεὶς om U 14 νῦν Mo 15 τε om BMV | καὶ καθ' ἡμέραν om BM καὶ om UI Fabr καθ' ἡμέραν e καθ' ἡμέραν corr M², post λέγεσθαι μοι Fabr καθ' ἡμέραν AV 17 οἱ del? 18 οἷς] εἰς Mo | ἐλυμήνατο Mo 19 δ' Re 20 ἐν δόξῃ] ἐνδοξοι U 22 ὅσονπερ] ὅσονπερ καὶ Fabr ὅσον πῶς Mo

πράττουσι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀηδὴς εἰμι καὶ βαρὺς ταῦτα
 R 181 λέγων, | τοῖς δ' ἐξ εὐδαιμόνων κατενεχθεῖσι κεχα-
 ρισμένος, οἷα δὴ συναχθόμενός τε καὶ πεπληγμένος
 ταῖς ἐκείνων συμφοραῖς. διὰ τί οὖν, ὅταν με βαρὺν
 5 καλῶσιν, οὐ προσδιορίζουσι μικρόν τι προστιθέντες
 τὸ σφίσιν· οὐ γὰρ ἅπασί γε ἐγὼ βαρὺς, ἀλλ' οἷς τὰ
 κακὰ τῶν πολλῶν ἀγαθὰ. πᾶσι μὲν οὖν ὦν βαρὺς
 ἡσχυρόμην ἂν τοῖς λεγομένοις, εἰ δὲ τοῖς οὕτως εὐτυ-
 χηκόσι, σεμνύνομαι. 29. οὕς ἡδέως ἂν ἐροίμην, πό-
 10 τερά με ψεύδεσθαι φασὶ τοῖς ἐπαίνοις τουτοισί καὶ
 τοῖς φόροις ἢ οὐ. εἰ μὲν γὰρ ψεύδεσθαι, δεῖξάτωσαν,
 ὥς οὐκ ἀμείνω ταῖς πόλεσι τὰ πρόσθεν· εἰ δ' ἀληθεύ-
 ει, τί χαλεπαίνουσι; τί δ' οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν βαρεῖαν
 καλοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἐπόμενον ἐκείνη βαρὺν; οὐ γὰρ ὁ
 15 ἕμους λόγος τὰ πράγματα πεποίηκεν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πραγ-
 μάτων οἱ λόγοι τοιοῦτοι γηγένηται. 30. εἶπον, ὅτι
 πάλαι πολλαὶ θυσίαι καὶ μεστὰ τῶν θυόντων τὰ ἱερὰ
 καὶ θαλλαὶ καὶ αὐλοὶ καὶ ᾠδαὶ καὶ στέφανοι καὶ πλοῦ-
 τος ἐν ἐκάστῳ κοινὴ τις οὗτος τοῖς δεομένοις ἐπικου-
 20 ρία. τί οὖν ἐψευσάμην; καὶ νῦν τοὺς νεῶς ἴδοι τις
 ἂν τοιούτους; μᾶλλον δέ, ἴδοι τις ἂν πενίαν ἐτέρωθι
 τοσαύτην; 31. εἰσὶ μὲν οἱ ὥς ἡδιστ' ἂν θεοὺς ἀναθήμασι
 τιμῆσαιεν, ἴσασι δ', ὥς εἰ κομίσαιεν ἐκεῖσε, ταῦτα ἐτέρων
 ἐστίν, ὅπου γε καὶ τὴν πολλὴν ἐκάστου τῶν θεῶν γῆν

2 δὲ BM 4 ὅτ' ἂν A 7 βαρὺς ὦν UI Fabr 13 χα-
 λεπαίνουσι per ras e χαλεπαίνουσιν BM | δὲ BM 15 ἀλλὰ
 BM 17 πολλὰι <αἱ> Re Anim | ἐστὰ in μεστὰ in ras P² et
 I² μετὰ U et in marg Mo 20 signum interrogationis post
 οὖν posuit Gasda post ἐψευσάμην delens 21 τίς A τίς
 Mo 22 inter μὲν et οἱ habent οὖν BM γὰρ inser I²
 ὥς om BMU inser I² | ἡδιστα MoU et corr in ἡδιστ' I²
 ἀναθήματι B 23 τιμῆσαιεν ἂν BM | δ' inser I² 24 γε
 om Fabr

ἕτεροι γεωργοῦσι καὶ τῆς προσόδου μέτεστι τοῖς βωμοῖς
οὐδοτιοῦν. 32. εἶπον, ὅτι τοῖς περὶ τὴν γῆν πονουῦσιν
ἦν καὶ κιβώτια πάλαι καὶ ἐσθῆς καὶ στατήρες καὶ μετὰ
προικὸς οἱ γάμοι. νῦν δὲ διὰ πολλῶν μὲν ἐρήμων ἦξεις 4
ἀγρῶν, οὓς τὸ πιέζεσθαι | ταῖς εἰσπράξεσιν ἐκένωσε R 182
προστεθέντος ἑτέρου κακοῦ μελζονος, τῶν τὰ ἄντρα
σφῶν αὐτῶν ἐμπεπληκότων, τῶν μέχρι τῶν ἱματίων
σωφρόνων. ὅσοι δὲ καὶ μένουσιν ἐν ἀγροῖς, οὐδὲν
δέονται κλείειν θύρας· οὐδεὶς γὰρ φόβος ἀπὸ ληστῶν
τῷ γε οὐδὲν ἔχοντι. 10

33. Ἀλλὰ τὰς βουλὰς ἐρεῖς. ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο
διέκειτο κακῶς, τοῦτό γ' ἂν ἔπειθε μόνον λέγειν οἰά-
περ λέγω. ἀντὶ μὲν ἐξακοσίων τῶν τότε οὐδὲ ἐξή-
κοντα νῦν. ἐξήκοντα εἶπον; οὐδὲ μὲν οὖν ἔξ παρ'
ἐνίοις. 34. ἀλλ' εἰσὶ τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὁ αὐτὸς 15
εἰσπράττει, λούει καὶ πάλιν λούει. τί τοῦτό ἐστι τὸ
αἰνιγμα; λούει τε τῇ χορηγίᾳ τῶν ξύλων καὶ τὸν ἀμ-
φορίσκον λαβὼν βαλανεὺς ὁ λειτουργῶν γίγνεται. εἶθ'
ὁ μὲν θερμόν, ὁ δὲ ψυχρὸν ὕδωρ ἐξήτησε, τῷ δέ, οὐκ
ἐνι γὰρ μερισθῆναι, τὴν θατέρου φέρειν ὀργὴν ἀνάγκη. 20

16 cf. or. I. t. II 586, 12 sq.

6 σῆ^μ (om V) περὶ μοναχῶν τοῦτο λέγει (om A) *AMV Mo* qui
addit: καθὼς καὶ ἡ (ἐν Re) τῷ ὑπὲρ ἱερῶν καταφέρεται μοναχῶν.

2 οὐδ' ὅτιοῦν *CAPBMUI* 3 καὶ om *I* (sed in rasura
2 litterarum) et Fabr. inser *P^s* | μετὰ τῆς προικὸς *B* 4 μὲν
om Re 5 ταῖς Fabr. τε libri, sed in γε corr *I²* 6 προ-
τεθέντος *Mo* 7 με in ἐμπεπληκότων *C^v* in ras 9 γὰρ ἐν
ἄλλω: κλεισὶ *A* in marg 11 ἐξαίρεῖς Gasda 12 διέκειντο *B* |
ἂν om Re | μόνον ἔπειθε *BM* 14 νῦν — 15 τῶν *I* in marg,
postea inser *U* 17 λούειν *B* 18 ὁ βαλανεὺς λειτουργῶν
Fabr. | γίγνεται *BMV* 19 ὕδωρ om *BM* | ἐξήτησε Fabr. | τὸν
V | δ' Re

R 183 35. ἀλλ' οὐ παρ' | ἡμῖν ταῦτα. μηδέ γε, ὦ Ζεῦ,
 γένοιτο, ἀλλ' οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, οὐ ταῦτα οὐκ
 ἔστιν, ἀλλ' ὅτι, οὐ ταῦτα ἔστιν, ἐνι. καὶ μὴν αἷς μὲν
 τῶν βουλῶν ἢ γῇ πονηρά, τῷ μεγέθει τῶν φορτίων
 5 ἀπολώλασιν οὐδενὸς τῆς τοιαύτης ἐρῶντος γῆς οὐδὲ
 ὠνούμενου, παρ' οἷς δὲ βελτίων, ἀντὶ τῶν κεκληρο-
 νομηκῶτων ἔχουσι τοὺς πρίσθαι δυνάμενους δεσπό-
 τας. εἶθ' οἱ μὲν πολιτευόμενοι ταπεινοὶ καὶ ὀλίγοι καὶ
 οὐ πένητες μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ πτωχοί, οἱ δ' οὐκ οἷδ'
 10 ὀπόθεν εἰσπесόντες, θέντες τιμὴν, τὸ γὰρ ἀληθὲς εἰρή-
 σεται, τρυφῶσιν ἐν τοῖς ἐκείνων, οἱ μὲν οἰκίας, οἱ δὲ
 ἀγρούς, οἱ δὲ ἀμφοτέρω κεκτημένοι. 36. καὶ τὸ μὲν
 τῆς βουλῆς ἀξίωμα οὐδαμοῦ, σοβοῦσι δὲ οἱ ξένοι καὶ
 γαμοῦσιν, ἡμεῖς δὲ ὀρώμεν καὶ συνδειπνοῦμεν καὶ συν-
 15 ευχόμεθα γῆρας, βουλευόντι δὲ οὐδεὶς ἂν δοῇ κόρην.
 οὐχ οὕτω μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ. μὴνός ἂν θεοὶ τῷ γε δι'
 ἀκριβείας εἰπεῖν βουλομένη τὰς τῶν ἐν ταῖς βουλαῖς
 συμφοράς.

37. Οἶδα καὶ ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν, ὥσπερ ὑπὲρ
 20 τῶν βουλευόντων, στενάζας οὐδὲ τούτων ἴσως ἀδικίας,
 πεινῶντων καὶ φηγούντων καὶ οὐδ' ὀβολὸν ἐχόντων
 διὰ τὴν τῶν λοχαγῶν καὶ στρατηγῶν δικαιοσύνην, οἱ
 τοὺς μὲν ἀθλιωτάτους ποιοῦσιν, αὐτοὺς δὲ πλουσιω-
 τάτους. πεινῶσι δὲ καὶ οἱ τῶν ἱππέων ἱπποὶ, ὁ δὲ

13 Dem. c. Mid. § 158 p. 565, 29

1 ἀλλὰ *BM* 2 δεῖ om *BM* 6 αἷς *UIB* et in marg
M Fabr 9 δὲ *UIMo* 10 εἰσπαίσαντες Cobet Mnem. V 103
 (Coll. crit. 99) 11 et 12 δ' Re 13 οὐδαμῇ *U* 16 ἔτω *C* | τῆς
 Fabr | δ' ἂν? 17 ἀκριβείαν Fabr 19 ὥς *UIMo* Fabr | περὶ
 Fabr 20 βουλευτῶν *I* | τούτων] περὶ τούτων Fabr τοῦτο Cobet
 Mnem. V 104 (Coll. crit. 100) 21 φηγούντων bis *A*, prius e
 φηγόντων corr *f*, alterum erasum φηγόντων *Mo* et e φηγόντων
 corr *I*² | καὶ om *U* inser *I*² 23 αὐτοὺς *Mo*

λιμὸς οὗτος χρυσὸς ἐκείνοις πρὸς τῷ | παρὰ τοῦ R 184
 βασιλέως, ὃς διὰ τῶν χειρῶν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς
 ἐκείνων ἐρχεται. 38. καὶ καλὸν μὲν ἐμέσαι καὶ μεθυ-
 σθῆναι καὶ συνάψαι τούτοις εὐθὺς ἐδωδὴν ἐτέραν καὶ
 πόσιν, αἰσχρὸν δὲ αἰ μελέται καὶ τὸ ἐν τῷ πεδίῳ πρέ- 5
 πουςι πόνοις αὐτὸν γυμνάσαι. τοιγαροῦν ἐν ταῖς μά-
 χαις ἀρκεῖ βοῆσαι τοῖς πολεμίοις, καὶ οἱ μὲν ὄχοντο
 ἀπιόντες, ὁ δὲ μένων πεισόμενος ἔμεινε. καὶ περιδε-
 εῖς μὲν αὐτοῖς αἰ ψυχὰς, σκιῶν δὲ οὐ πολὺ διαφέροντα
 τὰ σώματα. 39. πικρὰ δὲ καὶ ἡ γῆ τοῖς ποσὶν ὑπο- 10
 δημάτων ἀπορίᾳ· δεῖ γὰρ δὴ καὶ εἰς γύναιον ἀναλ-
 σκειν καὶ παῖδας, ἔστι δὲ ἐκάτερον ἐκάστῳ καὶ οὔτε
 τοὺς γάμους κωλύουσιν οὔθ' ἢ τις ἂν γένοιτο τροφῇ
 καὶ ταῖς τικτούσαις καὶ τοῖς τικτομένοις, σκοποῦσι.
 τεμνομένου τοίνυν εἰς τοσαύτας τομὰς τοῦ σίτου τῷ 15
 στρατιωτῇ πόθεν ἐκείνῳ κόρος; ἡ δὲ ἀπὸ τούτου βλάβη
 ζημία τῷ πολέμῳ καθίσταται. 40. ἀλλ' οὐκ ἐν ἐκεί-
 νοις τοῖς καιροῖς οὐδ' ἐπαινω, ταῦτα ἦν, ἀλλ' εὐδοξίας
 μὲν ἀντὶ χρημάτων ἥρων οἱ ἡγούμενοι, τὰ δὲ τῶν
 στρατιωτῶν οὐδεὶς ἦν ὁ ἀφαιρησόμενος. οἱ δ' αὐτοὶ 20
 καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ τεχνῖται πολέμων καὶ οὐκ

3 μεθυσθῆναι καὶ ἐμέσαι? 6 αὐτὸν ex αὐτὸν corr P² |
 ai in ταῖς et μάχαις in ras I² τ μάχ ἀρκεῖ cum rasura sin-
 gularum litterarum U 7 ἤρκει? | βοηθῆσαι Mo sed βοῆσαι in
 marg | ὄχοντο Mo, sed ω m² corr ex ε, supra o acutus itemque
 aliquid post o erasum (ἐχόντων?) ἔσχοντο Fabr 8 ὡς οὐ-
 δὲν χαλεπώτερον πεισόμενος Gasda | ἔμεινε U 9 οὐ] οὐδὲ U
 10 καὶ om V 11 γύναια Re perperam hanc lectionem in A
 esse asserens 12 δὲ] γὰρ UIMo edd 13 οὔτε BM οὐτ'
 UMo Fabr | ἢ in ras I², εἰ UMo Fabr 14 καὶ om V |
 ταῖς inser P² | τεκνούσαις Re 15 τιμὰς V 17 ἐν om
 UMo 18 οὐδ' ex οἷς corr I² οἷς U 20 ἦει Re Anim | δ
 om Fabr

ἐράμουν, ἀλλ' ὅπως μὴδὲ δεήσονται γάμων, εὖρητο. οἱ δὲ
 γε ἵπποι φέροντες τοὺς ἵππείας ἡδιστον μὲν <τοῖς> οἰκέλοις
 R 185 θάμα, φοβερόν δὲ τοῖς ἀντιπάλοις, καὶ | ἦν εἰρήνη
 παραινούντων ἑαυτοῖς τῶν βαρβάρων τὴν ἡσυχίαν
 5 ἄγειν. 41. εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν τὰ ἔθνη διοικούν-
 των ἀρχόντων εἰπεῖν, ἥρχον μὲν οἱ βέλτιστοι κριθέν-
 τες, τούτων δὲ οἱ μὲν ἐμμελῶντες τῷ τρόπῳ κατεργή-
 ρων ἐν τοῖς θρόνοις, οἱ δὲ ἐκπεσόντες ἑαυτῶν ἀπέ-
 θνησκον, καὶ οὐκ ἦν παραίτησις. τοῦτ' οὖν ἐποίει τοὺς
 10 νόμους κρατεῖν. 42. ἀλλὰ νῦν τρέχει μὲν ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν ὁ πρίσθαι δυννηθεῖς, μεταστρέφεται δὲ περι-
 σκοπῶν, μὴ οὐ πολλοὺς ἀπέχει σταδίους ὁ διαδεξόμε-
 νος. ὁμολογεῖ δὲ εὐθύς, ὥς ἦκε ληψόμενος, καὶ τοῦτο
 τῆς ἀρχῆς τὸ προοίμιον, ἐν δὲ τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς
 15 τὰ πρότερον ἐν σκότει γιγνόμενα τολμᾶται, καὶ ἐξέλθῃ
 τῆς ἀρχῆς, μικρόν τι τοῦ παντὸς ἐξεμέσας τὸ πλεόν
 κατέπεψε. βαρὺς οὖν ὁ τὰ μὲν μισῶν, τὰ δὲ θαυμάζων;
 43. Εἶεν· εἰ δὲ δὴ καὶ ἄλλα με πάντα φίλον
 ἐποίει τοῖς παροῦσιν, οὐκ ἔν με καὶ μόνα τὰ περὶ
 20 τοὺς λόγους εἰκότως ἐξεπολέμωσεν; οἷ πάλαι μὲν
 ἥστραπτον, νῦν δ' εἰσὶ σκοτεινοί, καὶ πάλαι μὲν

16 Ar. Ach. 6. Eq. 1148

1 μη cum rasura duarum litterarum I | δεήσονται CA
 PBM Re 2 τοῖς inserui auctore Re Anim 6 ἀρχόντων
 delere vult Cobet l. l. 7 δὲ om Fabr 8 αὐτῶν I αὐτῶν U
 10 τρέχει μὲν scripsi eVUI in quo τρέχει inser m², Mo Fabr,
 ut etiam Sintenis proposuit · μὲν τρέχει CAPBM Re
 μετα
 11 περιστρέφεται M 12 σκοπῶν BM | ἀπέχει Fabr et Cobet
 l. l. ἀπέχῃ libri et Re 13 δ' Re | ἦκει Gasda, fortasse recte
 14 ἀρχῆς om Mo 15 πρότερον Mo, sed πρόσθεν in marg
 γινόμενα VUIMo 18 ε in εἶεν in ras C^v 20 τοὺς om Fabr
 λαι in πάλαι in ras I² πά cum rasura trium litterarum U

εἶλκον τὴν πανταχόθεν νεότητα, νῦν δ' οὐδὲν εἶναι
κέρκνται. 44. ἀλλ' οἱ μὲν εἰκέναι δοκοῦσι πέτραις,
εἰς ἃς ὁ σπείρων μάλνεται προσπολλὺς τὴν σποράν.
καρποὶ δ' ἐτέρωθεν ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν φωνῆς, ὧ δέσποινα 4
Ἀθηνᾶ, καὶ τῶν νόμων. | οὗς ἔδει πρότερον φέρον- R 186
τας τοὺς ἐπισταμένους ἐστάναι πρὸς τὸν ῥήτορα βλέ-
ποντας, ἀναμένοντας τό· ὧ οὗτος ἀναγίνωσκε. ἦδη
δὲ καὶ ὑπογραφεῖς ἐν ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς, ὁ δὲ τὸ
λέγειν ἀντ' ἐκείνου μαθὼν ὑπ' ἐκείνων τε καταγελάται
καὶ αὐτὸς ὁδύρεται. 45. πολλοὶ δὲ πολλοῖς οὐσίας ἐκ 10
συνηγοριῶν σεσωκότες ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν δικαστη-
ρίων ὀπλίται γεγέννηται, οὐ τῆς ἐκ τῶν χειρῶν δόξης
ἐπιθυμοῦντες, ἀλλ' εἰδότες, ὅτι δόρυ ἐλοῦσιν εὐθύς
ὑπάρξει ραμεῖν καὶ τὰ τῆς γυναικὸς ἐσθλῆιν, πολεμίου
δὲ ἐπελθόντος ἐν ἀκμῇ μάχης ῥᾶστον ἀντὶ τῶν χειρῶν 15
χρησασθαι τοῖς ποσίν, ὥς οὐκ ἐσομένων εὐθυνοῦν.
46. τῶν τοίνυν καλουμένων σημείων τρεψαμένων μὲν τὸν
Ἑρμῆν, | τρεψαμένων δὲ τὰς Μούσας, τὴν δ' οὐσαν R 187
τοῖς περὶ ἐκείνας εὐδαιμονίαν εἰς αὐτὰ μεταθέντων,
καὶ τῶν μὲν τεταπεινωμένων, τῶν δὲ τὰς γνάθους φυ- 20
σώντων ἀγανακτεῖ τις, εἰ τῆς τέχνης ἀχρήστου μοι
γεγενημένης ἀλγῶ;

4 p. 178, 6 sq. et 193, 6 20 Dem. or. 19 § 314 p. 442, 16.
Cf. IV 634, 24 R

1 λκ in εἶλκον in ras I², εἰ cum rasura trium litterarum
U (videtur fuisse εἶλον, ut in Vat. 82) | ἀπανταχόθεν V | δὲ
Re 5 φέροντας om Mo 8 ὑπογραφὴν Mo 9 ἐκείνου
Mo | τε om UI 10 πολλὰς B 13 εἰδότες ὅτι δόρυ I, sed
es ὅτι δο in rasura 5 litterarum m² 13 ὅτι om U | ἐλοῦσιν
scripsi λέγουσιν libri Re δορυλέγουσιν Fabr δεῦρο ἤκουσιν
Gasda 15 δ' Re 16 οὐκ om B 18 δὲ BM 19 τοῖς]
τ cum rasura unius et lacuna trium litterarum B | αὐτὰ BMMo
αὐτὰ U 20 φυσσώντων U Mo 21 τῆς om UI | μοι om B

47. Ἄλλ' οὐχ ὑπὲρ ταύτης, φησί, μόνον ἀλ-
 γεῖς, ἀλλ' ὅλως ἐπιλαμβάνη μὲν τῶν νῦν,
 ὕμνεῖς δὲ τὰ πρότερα καὶ περιεργάζη. τίνα, ὦ
 βέλτιστοι, παραβαλὼν νόμον, τίνας ὑπερπηδῶν ὄρους
 5 τῇ περὶ ταῦτα λύπῃ; πῶς ἀδίκημα γίνεταί τοις
 πράττουσι κακῶς συνάχθεσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ χρηστό-
 τητος εἶναι νομίζω τὸ μὴ μόνον ὑπὲρ τῶν οἰκείων
 ἀνιᾶσθαι κακῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐτέρῳ συμβαλίνουσι
 ταῦτ' οὖν ποιεῖν. 48. καὶ οἶδα πολλοὺς οὐ μόνον τοὺς
 10 καθ' αὐτούς, εἰ ἀτυχοῖεν, ἐλεοῦντας, ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν
 τραγωιδῶν ἀναγνώσεσι δάκρυα κατὰ τῶν βιβλίων ἀφιέν-
 τας. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ τούτους κακίζετε; 49. ῥᾷδιόν
 γέ τοι πρὸς αὐτοὺς λέγειν· τί δὲ ὑμῖν μέλει τῶν
 Νιόβης τέκνων, ἢ εἴ τις Κάδμου θυγάτηρ τὸν
 15 αὐτῆς ἀπέκτεινε; Λάιος δὲ ὑμῖν πατήρ; Οἰδί-
 πους δὲ ἀδελφός; Ἑκάβη δὲ μήτηρ; Κρέων δὲ
 ὁ Κορίνθιος θεῖος; Γλαύκη δὲ ἀνεψιά; πρῶν
 Ἰππόλυτον τὸν Εὐριπίδου θορήων οὐκ ἤξιωσα τοσού-
 των, ὅσων περ ἄν, εἰ παρῇν καὶ ἑώρων τὸ πάθος; τί

1 φασί Fabr 2 ὅ ως cum rasura unius litterae U
 3 ὕμνεῖς Mo | περιεργάζη Mo | οὐν Fabr 4 βέλτιστε BM | νό-
 μων A νόμων P | νόμους Mo sed ὄρους in marg 5 γίνεται
 BMV 6 κακῶς πράττουσι Re πράγμασι κακοῖς Fabr | ἐγὼ —
 9 ποιεῖν] fortasse ex hoc loco libavit auctor florilegii, quod
 suum in usum convertit Maximus confessor serm. VI 550 Comb.
 (e quo hauserunt Antonius meliss. I 24, Michael Apostol. prov.
 XV 81^d. Arsen. viol. XLVII 14) Λιβανίου· Συγκαίρειν χρὴ τοῖς
 φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὥς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις | η alterum
 in χρηστότητος in ras I² χρηστότ τοις cum rasura unius
 litterae (α) U 8 αὐτοῖς Mo sed καὶ τοῖς in marg 9 τὰ Fabr
 10 αὐτούς Mo | τύχοιεν BM 11 ἀφέντας B 13 μέλοι B
 15 αὐτῆς U αὐτῆς I 16 Ἐπικάστη? 17 πρῶν δὲ UI 18 ι
 prius in εὐριπίδου in ras I² | οὐκ om V et delere vult Gasda
 19 ὅσων BM | εἰ παρῇν] εἴπερ ἦν U (sed er erasum) IMO Fabr

οὐν οὐκ ἐγκαλοῦμαι ταῖς | πρὸ τῶν Τρωικῶν συμ- R 188
φοραῖς πληττόμενος; 50. ὑμεῖς δέ, ὦ πρὸς Διός, νέων
ἐκφερομένων καὶ πατέρων ἀκολουθούντων συνεκφέρον-
τες οὐ θρηνεῖτε, καὶ ταῦτα οὐδεμιᾶς ἀναγκαζούσης
συγγενείας; τοὺς ἐπιτιμῶντας οὐν εἰκότως ἂν ἔχοιτε. 5
καὶ μὴν ἐν εὐεργέταις οἷς ταῦτα εἰσενηνόχατε γονεῦσιν
ἠρόλθμησθε. 51. εἰ δ' οὐδὲν δεινὸν τὸν οὐ προσήκοντα
ἀποθανόντα δακρύειν, πῶς δεινὸν τοὺς ζῶντας ἐν ὁδύ-
ναις, ὃ πολὺ τοῦ θανάτου πικρότερον; εἰ δ' ἄξιον
ἀθνμῆν κακῶς φερομένης πόλεως, διὰ τί μὴ καὶ 10
ἔθνους; εἰ δὲ ἑνός, διὰ τί μὴ καὶ πλειόνων; 52. ἀλλ'
ἐμοὶ μὲν τοὺς συναχθομένους, εἰ καὶ πλείστον ἀπέ-
χοιεν τῶν περὶ λόγους, φιλῶ, τοὺς δ' ἐν ἑτέροις ζῶν-
τας εἰ μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοίην, οὐκ ἀδικήσω; οὐκ ἐσμέν
Κύπριοι οὐδέ, σὺν Ἀδραστείᾳ δὲ εἰρήσεται, τῷ σεισμῷ 15
κατενεχθεῖσαν ἐπείδομεν τὴν πόλιν, ἀλλ' ὅμως οἰω-
γαι | καὶ ὁδορμοί, καὶ ὦ πόλεις, ποῦ ποτε ἄρ' R 189
ἔστέ; πολλῶν ἦν ἀκούειν λεγόντων, καὶ οὐδείς ἐπέ-
πληξεν, εἰ τοσαύτη τῆς νήσου διειργόμενοι τῇ θαλάσῃ
μετέχειν τῆς συμφορᾶς ἐνομίζομεν. 53. τί οὖν αὐτοῖς 20

8 Menand. monost. 296 M. Philem. com. fr. IV 63 (109)
M. III 532 (202) K. 15 Zosim. IV 18 ?

3 ἐκφερομένων] ἐπὶ ταφῇ· ὅθεν καὶ ἐκφορά V

1 συμφορῶν Fabr 6 μὲν Mo 7 δὲ BM 9 δὲ BM

10 φνόμενης Mo | τῆς πόλεως U 11 δ' BM | διατί B 13 δὲ
BM 14 οὐκ delere vult Re 15 οὐδέ om Fabr 16 εἰ
in ἐπείδομεν in ras I² οὐκ ἐπ. Fabr 17 ποτ' Re | ἄρα
BUIMo Fabr 18 ἦν ἂν UI 19 τοσαύτης Fabr | διειργο-
μένης Fabr | τῇ om B | θαλάττῃ IMo Fabr 20 αὐτῶν B

ἡ περιεργία βούλεται; οὐκ εἰμὶ μὲν τῶν δυνάμεων
 ἡγεμῶν οὐδὲ ἐκοινωνήσα τῶν ἐν Θράκῃ παρατάξεων
 οὔτε ὡς στρατηγὸς οὔτε ὡς στρατιώτης, ἀλλ' οὐδ' ἂν
 ἀπὸ δένδρου ποθὲν ὑψηλοῦ τὴν θέαν ἤνεγκα ἂν τῆς
 5 μεγάλης ἐκείνης μάχης, ἀλλ' ὅμως ἀκούσας τῆς συμ-
 βολῆς τὸ πέρας τό τε μέτωπον ἔπληξα καὶ τῶν τριχῶν
 ἔτιλα καὶ τὰς αἰτίας πρὸς ἑμᾶντὸν ἐξήτασα τῶν κακῶν,
 ὧν τῆς ὑστεραίας καὶ πρὸς ἄλλους ἐμνήσθην. ἡμάρ-
 τανον οὖν τούτοις; καὶ τίς ὁ τοῦτο φήσων;
 10 54. Οὐ βουλεύω μὲν, ἀλλ' ἀφείμαι ταῖς περὶ τοὺς
 λόγους φροντίσιν, ἄχθεσθαι δὲ ἔξεστί μοι καὶ τῇ τῶν
 βουλευόντων πενίᾳ καὶ τῷ τῶν τοῖς ἄρχουσιν ὑπηρε-
 τούντων πλούτῳ, ὧν ἔνιοι πέρυσι κρέα παλοῦντες, οἱ
 δὲ ἄρτους, οἱ δὲ λάχανα ταῖς ἐκείνων οὐσίαις μεγάλοι
 15 γεγένηνται περὶ τιμῆς οὐδὲν διενεχθέντες· τοσοῦτος |
 R 190 αὐτοῖς ἐστὶν ὁ χροσός. 55. οἱ δὲ καὶ τῷ μεγέθει
 τῶν οἰκῶν λυποῦσι τοὺς γέλτονας οὐκ ἔδωτες τῆς ἡμέ-
 ρας ἀπολαύειν καθαρῶς. εἴτ' ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀδι-
 κεῖν σοι δοκοῦσι τῇ μεταβολῇ καὶ ταῖς τῶν πραγμά-
 20 των διορυσίν, εἰ δέ τις ἐπὶ τούτοις οὐ δύναται σιω-
 πᾶν, φορτικὸς οὗτός ἐστι καὶ βαρὺς; 56. ἀλλὰ σὺ

5 Amm. XXXI 13

10 ἀφείμαι] τοῦ βουλεύειν ἔξωθεν νοουμένου V 20 διο-
 ρυχαῖς] ἦτοι ζητήσεσι καὶ περὶνοῖαις V

1 περιεργία U(ε m² supra α) I | δυνάμεων V 3 οὐδὲ
 UIMo Fabr | ἂν om UIMo Fabr 4 ποθὲν om UI 5 συμ-
 βολῆς Mo 6 τε om Re 7 ἔτιλα V (λ suprascr. r | ἐξήτασα
 scripsi e CAPBM ἐξήτησα Mo ἐξήτησα VUI edd 8 ἄλ-
 λους cum rasura 1 vel 2 litterarum post λ prius A 11 δ' Re
 12 τῷ om U inser I² | ἄρχουσι I 13 πέρυσιν CA πέρσην
 Mo 16 ἐστὶν ex ἐστι corr I² 18 καθαρῶς ἀπολαύειν
 BM | εἴτα BM 21 v in σὺ ex οἱ corr V²

μέν, εἰ σοί τις τῶν συγγενῶν ἴσος γένοιτο κατὰ πλοῦτον, ἀποπνίγη, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἀνεκτὸν καὶ ἥδιστ' ἂν δίκην ἔλαχες τῇ Τύχῃ, ἐμὲ δὲ αὐτὴν ὥς δίκαια ποιοῦσαν ἐπαινεῖν ἡξίους, οὕτω πολλῇ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀδικία κεκορημένην καθ' ἐκάτερον, καθελουῖσάν 5 μὲν οὖς εὖ ποιεῖν ἐχορῇν, δοῦσαν δὲ τὰ παρ' αὐτῆς τοῖς καθάρμασιν. 57. ἢ καὶ τὸν τῶν ἡνιόχων πλοῦτον ἐπαινεῖν με προσήκει καὶ ὅς ἐστιν ἐτέροις τισὶν ἐπὶ τινι γέλῳτι καὶ τὸ πρόχειρον εἶναι ζώνης τυχεῖν καὶ τὸ τοὺς νεανίσκους ἀναισχυντεῖν, καὶ τὸ τοὺς πα- 10 τέρας ταῦτα ὀρῶντας ἀνέχεσθαι, καὶ τὸ τῆς μὲν ἡμέρας τὸ πλεόν καθεύδειν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐν τῷ μέλλειν λοῦσθαι δαπανᾶν; ἐν ᾧ δὲ μέλλουσιν, ὅ τι καὶ ὅπου ὀρῶσιν, οὐ λέγω.

58. Τέτταρες ἦσαν ὑπογραφεῖς ἐκείνῳ, περὶ οὗ 15 λέγων τι καλὸν οἶδα λυπῶν, καὶ τὰς ἀγγελίας οἱ φέροντες ἑπτακαίδεκα, καὶ ὁ τούτοις ἐφεστηκώς ἄθλον εἶχε πολλῶν ἐτῶν τὴν περὶ τὸν χαλκὸν ἀρχήν, οἱ δ' ἄλλοι | τὰς πόλεις ἐποιοῦν λαμπράς. τὰ δὲ νῦν, R 191 οἱ μὲν εἰσιν εἴκοσι καὶ πεντακόσιοι, οἱ δὲ τῶν μυ- 20 ρῶν πλείους, ᾧ δὲ μέλει τούτων, ὅπότ' αὐτῷ δόξειεν,

15 ἐκείνῳ] σ^η περὶ Ιουλιανοῦ A cf. t. I 567, 8 — 569, 4 R (O. Hirschfeld, Act. Acad. Berol. 1893, 435)

1 τίς ABVMo | ~ in ἴσος in ras P³ | γένοιτο corr e γένηται
 U²I² γένηται Mo | κατὰ πλοῦτον inser I² 2 post ἀνεκτὸν
 inserendum ducat quispiam ἡγή, sed cf. or. VI p. 242, 20 R
 δεινόν τι τοῦτο 3 δ' Re 4 ἡξιοῦ Fabr num ἄξιοις?
 5 κεκορημένην Mo 6 οὖς inser P³ | αὐτῆς corr ex αὐτῆς
 P³I² αὐτῆς AUMo αὐτοῖς Fabr 11 ταῦθ' V | ταῖς B |
 ἡμέραις B 12 τε Fabr 15 ἐκείνου BM 16 τί PBM
 VIMo 18 τῶν χαλκῶν BM | οἱδ' Mo 20 ἦσαν I η σ ν
 (singulis litteris erasis) U 21 αὐτοῦ Mo

LIBANIUS ed. Foerster.

ὑπαρχος ἀνεφάνη. 59. τούτοις κεντοῦμαι τὴν ψυχὴν, περὶ τούτων οὐ δύναμαι μὴ τὰ δίκαια λέγειν καὶ ἔχω γε τοὺς ἀποδεχομένους, ὥσπερ ὑμεῖς ἀλλήλους ἐν τοῖς καλοῖς συμποσίοις, ἐν οἷς πολλή μὲν ἡ χιών, πολλή
 5 δὲ ὕβρις, αἰσχροὶ δὲ ἄμιλλαι, πονηραὶ δὲ νῆκαι, ὕμνοῦνται δὲ ἀντὶ τῶν θεῶν οἱ τῶν κακῶν τῶν παρόντων αἵτιοι.

60. Τῷ πολλάκις γάρ, φησί, τοῦτο ποιεῖν βαρὺς εἶ. τὸ πολλάκις δὲ λέγειν ἃ καλῶς ἔχει λέ-
 10 γειν, τῷ λέγοντι μέμψιν [ἄν] ἐνεργεῖν δίκαιον; καὶ πῶς; ἢ γὰρ οὐ λεκτέα, ἃ μὴ χρῆν, ἢ καὶ πολλάκις,
 R 192 ἃ προσῆκεν. 61. | ὁρᾷς, ὥς τοῖς αὐτοῖς κατὰ τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκάστην ἀλλήλους προσαγορεύομεν καὶ οὐκ ἐσμέν βαρεῖς οὐδὲ λυποῦμεν τοῖς φήμασιν, ἀλλ' ἡδIOUS ποι-
 15 οῦμεν, ὃ δ' οὐ προσειπὼν ἠτίμασεν. οἱ δὲ περὶ τὰς τραπέζας ὑμῖν ἄδοντες νέοι καὶ ὑφ' ὧν τοῖς ἄσμασι πίνετε, οὐ τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν παραπέμπουσι τὰς κύλικας καὶ εἰσιν ἡδIOUS αὐτοῦ τοῦ πόματος; πῶς οὖν ἐκείνο μὲν οὐ βαρὺ, τοῦτο δέ; εἰ γὰρ ἐκείνο τοῖς πότοις
 20 πρέπει, καὶ τοῦτο ταῖς συμφοραῖς. 62. οἶδα δὲ ἔργωγε

4 Plut. de tuend. san. p. 124 F

6 τοὺς τὸν χριστιανισμόν εἰσαγαγόντας ὑβρίζει C^s

1 τούτους Mo 4 τοῖς — ἐν om V 5 δὲ ἡ? 6 τῶν (3) om BM

9 τὸ m³ supra τῷ P τῷ C τῷ A 10 ἄν om BMV et cancellavi, ut fortasse ortum e syllaba ultima lectionis variae δικαίαν | ἐνέγκη Mo | δίκαιον in marg, in textu δικαίαν Mo ἐνέγκη δικαίαν Re 11 ἢ] καὶ Fabr Re, qui tamen coniecit (quod etiam Sintenis proposuit) ἢ γὰρ οὐδ' ἄπαξ (sc. δεῖ λέγειν) λεκτέα scripsi δίκαια libri edd δίκαιον Gasda 12 καθ' ἐκάστην ἡμέραν BM 15 ἠτίμασεν Re | παρὰ Cobet Mnem. V 104 (Coll. crit. 100) 16 ὁμῶν UI Fabr 17 ἡμῖν V 20 δ' BM

πολλοὺς ἐπὶ δεινοῖς τισιν ἐν θρήνοις ἀποθανόντας,
 ὧν οὐδεὶς κατηγορήσεν, ὅτι μὴ προεπαύσαντο, ἀλλὰ
 καὶ καλῶς ἔδοξαν ῥηθῆσθαι τῶν κακῶν αὐτῷ τῷ συν-
 εκβεβιωκέναι τῇ λύπῃ. 63. στήσον τὴν λύμην τὴν
 περὶ ἕκαστον καὶ στήσεις μοι τοὺς περὶ αὐτῆς λόγους. 5
 εἰ δὲ ἐκέλευε χωρεῖ, τί μοι τὴν γλῶττιαν ἀποφράττεις;
 αὐτὰ γάρ με κινεῖ τὰ πράγματα πρὸς τὰ ῥήματα· σὺ
 δ' ὅμοιον τι ποιεῖς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς οὐκ ἔχων
 ἔλκος ἰάσασθαι τὸν ὀδυνώμενον ἐκέλευε μὴ στένειν.
 64. ἀπόδος τὴν παλαιὰν ἰσχύν τε καὶ ὥραν ταῖς πό- 10
 λεσι, καὶ τῆς παλινφθίας ἀκούσῃ. κατὰστησον εἰς τὴν
 ἔμπροσθεν τάξιν τοὺς λόγους, καὶ τότε αὐτοὺς ἀπαίτει
 τοῦ καιροῦ τὴν εὐλογίαν. εἰ δὲ ἡ νόσος βαδίζει καὶ
 τὸ κακὸν αἰεὶ <μεῖζον> γίγνεται καὶ μικρὰ | τὰ πρὸ R 193
 τοῦ πρὸς τὰ νῦν καὶ τιμιώτερα τὰ φανυλότερα καὶ 15
 ἀτιμότερα τὰ κρεῖττω, τί με τὴν φθορὰν ἀναγκάζεις
 ἐγκωμιάζειν;

65. Μάλιστα μὲν οὖν τὰ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης
 ἔμμαντοῦ νενόμικα, βελτίω τε καὶ χείρω, καὶ γίγνομαι
 τοιοῦτος, οἷον ἂν με ποιῶσιν αἱ ἐκέλευς τύχαι, μισεῖσθαι 20
 δὲ ὁ φιλῶν τὴν οἰκουμένην οὐκ ἄξιος. 66. εἰ δ' οὖν

21 ταῦτα οὐ καλῶς ἔχει V

1 τισιν e τι corr I² | θανόντας UI 3 ῥηθῆσθαι ex
 ῥηθῆσθαι corr I² ῥηθῆσθαι Gasda, fortasse recte | συνεκ-
 in συνεκβεβιωκέναι in ras P³ συμβεβιωκέναι A γο in marg,
 VUIMo Fabr 5 αὐτῆς P sed ἡ ex οὐ corr m⁴ et M sed
 αὐτ in ras m² 6 ἀποφράττεις scripsi ἀποστρέφεις libri edd
 8 ἰατρῶν UI | ω in ἔχων in ras P⁴ 14 μεῖζον ego ante, Fabr
 post γίγνεται, Gasda κἀκίον ante αἰεὶ inser 16 ἐπαινεῖν BM
 19 γίνομαι BMVUI 20 ποιῶσιν BM 21 οὐ in οἰκουμέ-
 νην ex o corr P³ | οὐκ in rasura quattuor vel quinque littera-
 rum P³ οὐκ ἂν BMV et A γο in marg | ἄξιος εἴη BM

καὶ κατακλείοι μέ τις εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἐνεργούσης
 πρόνοιαν, ἀτυχεῖν μοι δοκεῖ ταῖς μετοικίαις αὕτη πολ-
 λῶν τινῶν, οἳ τὰς αὐτῶν καταλιπόντες πόλεις καὶ
 4 οἴκους, εἰ δὴ καὶ οἴκους, καὶ οὐδ' ἂν ὕναρ ἡδέως ἰδόν-
 R 194 τες οὐπερ ἔφυσαν, | ξένοι πολιτῶν κρατεῖν οἴονται
 δεῖν, τρέμοντες, μὴ νόμον θῆ βασιλεὺς εἶναι τῶν
 παραδόξων πλούτων εὐθύνας. 67. οἷς οὐκ ἔξαρκεῖ
 τὰ ἡμέτερα ἔχειν, ἀλλὰ κἄν αἰτιάσῃται τις τὴν Τύ-
 χην, θυμοῦνται, καὶ βαρὺς ὁ μεμψάμενος· τὸ γὰρ εἰς
 10 τοῦθ' ὑμᾶς ἤκειν παρορησίας, ὅντας οἰοῖπερ ἐστέ, πῶς
 οὐ πάνδεινον; 68. εἰ δὲ γεωργὸς ὢν ἀεὶ σπείρων οὐδὲν
 κομιζόμενος κατεβόων τῶν ἐτῶν τῶν τὸ μὲν λαβόντων,
 τὸ δὲ οὐ δεδωκότων, ὀχληρὸς ἂν ᾦν τοῖς ταῦτα καθ'
 ἕκαστον ἔτος ἀκούουσι; καὶ πῶς ἐνῆν μὴ θρηνεῖν ἐν
 15 αὐχοῖς καὶ ἐπομβρίαις καὶ νοσήμασιν ἄλλοις καὶ τῇ
 περὶ τὴν σπορὰν αὐτὴν ζημίᾳ; 69. ἀλλὰ μητρὸς μὲν
 τηκομένης μήκεσι νόσων ἔδει κλάειν, πατρὶδος δέ, ἥ
 καὶ πρὸ τῆς μητρὸς ἂν εἴη, κακῶς διακειμένης ἐορτά-
 ζειν ἐχρῆν; ἥδειν ἀρέσκοντα ποιῶν τοῖς λαχοῦσιν αὐτὴν
 20 δαίμοσι, τοῦτο δὲ ἡπιστάμην δίκαιον ὄν. δίκαια τοίνυν
 ποιῶν οὐκ ἡδίκουν.

1 κατακλείει VI Fabr | μέ τις] μέμψις B | ὑπὲρ om UI
 2 ἀτυχείας Fabr | αὕτη CAPBMV Re 3 οἱ edd | αὐτῶν
 APBUMo Fabr 4 οἴκους, εἰ corr ex οἰκοῦσι Cⁿ οἰκοῦσι A
 et Mo in marg γρ οἴκους A in marg | δὴ corr in δεῖ Cⁿ et I²
 δεῖ PV | οὐς in οἴκους in ras P⁴ 6 οὐ ante τρέμοντες inser
 edd 11 δέ] δέ τις Fabr | post ὢν rasura quattuor litterarum
 in I 12 κατεβόα Fabr | νειῶν MSchmidt Philol. X 590
 13 καθ' ἕκαστον ἔτος] κατ' ἔτος Fabr 14 ἔτος om UI
 16 τὴν σπορὰν] τὸν σῖτον I et U sed in hoc ἔτ eras | αὕτη
 U αὕτη BIMo αὕτη M 17 κλάειν Fabr κλάειν Re
 18 πρὸς Mo | διακειμένην B 20 δαίμοσιν CABM | δ' Re
 τ' coni Monnier

70. Ἐν μὲν τοῦτο τοσοῦτον ἐπειθε λέγειν, ἕτερον δὲ οὐκ ἔλαττον· ἡλιπίζον δράσειν τι τὸν λόγον καὶ λάσεσθαι καὶ ἐπανορθώσειν | ἑτέρων πρὸς ἑτέρους R 195 αὐτὸν φερόντων, ἕως εἰς ὧτα τοῖς βασιλεῦσιν ἀφίκοιτο.
71. δεδυστύχηται δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ μάτην με ταῦτα ⁵ ἐλπίσαι. περὶ παντὸς γὰρ μᾶλλον διαλέγονται τοῖς βασιλεῦσιν οἷς τούτου μέτεστιν ἢ τῶν τηλικούτων, καὶ τὰ συμφέροντα ὑπερβάντες ἀφ' ὧν χαριοῦνται λέρουσι.
72. καὶ τί δεῖ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾶν; οὐδ' αὐτὸν ἐκί-
νησα τὸν ὑπαρχον εἰς φροντίδα τῶν βουλῶν εἰπών, ¹⁰
(ὃ τίνα οὐκ ἂν ἐπεσπάσατο;) ὅτι τὸ γένος τοῦτο ἐκ-
λείψει παίδων βουλευταῖς οὐκ ἐσομένων, γάμων αὐτοῖς
οὐ γιγνομένων, τοῦ βουλευεῖν κακῶν εἶναι δοκοῦντος
ἐσχάτου. 73. ὁ δ' ἐλέγχειν μὲν οὐκ εἶχέ μοι τὸν λό-
γον, εἰπὼν δὲ κακῶς τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν πολιτευο- ¹⁵
μένων σὺν ὀργῇ μεγάλη πᾶν ὃ προσῆκεν ᾤετο πεπλη-
ρωκέναι καὶ τῷ τρυφᾶν πάλιν αὐτὸν ἔδωκε.
74. Τί οὖν λοιπόν; εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς χεῖρα ὀρέ-
ξαι καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς γεωργοῖς καὶ ταῖς βουλαῖς
καὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων φωνῇ καὶ τὰ μὲν οὐ δικαίως ²⁰

20 cf. p. 178, 7 sq.

1. ὃν post τοσοῦτον inser Re Anim | ἐπαθε U | ον in ἕτερον
in ras P⁴ 2 τί APBI τι Mo 3 λάσεσθαι I sed i et
σεσθαι in ras m² et U sed ε in lacuna λάσεσθαι M
4 ἀφίκεται V 5 τῶι A τῷ Re 7 τούτου in τοῦτ' οὐ
corr I² τούτων? an | μέλει? 11 ἂν om Fabr 13 οὐ in
ras I² ου U | γινομένων VUI | κακὸν U et in κακῶν corr
I² | δοκοῦντες Mo 14 ἐσχάτου in marg, ἐσχατον in textu
Mo ἐσχάτου ex ἐσχατον corr I² | μοι om UI Fabr 17 τρυ-
φᾶν scripsi auctore Re γράφειν libri edd | αὐτὸν ex αὐτὸν
corr I² 18 εὐχεσθε U et I sed in hoc ε ultimum in ras
m² | ὀρέξιν BM

ἡὺξήμενα μικρὰ ποιῆσαι, τὰ δὲ ἀδίκως καταφρονούμενα
τὰ αὐτῶν κομίσασθαι δοῦναι τε ἀφορμὰς ἐμοὶ χαρᾶς
ἀντὶ τῆς νῦν ἀνίας.

3 ἀλλ' ἡ ἀνία οὐ νῦν μᾶλλον ἢ ἀπελθόντι τηρηθήσεται καὶ
μεγίστοις τηρηθήσεται θεὸν μὴ γνόντι (καὶ inser ?) τὴν ὥς ἀλη-
θῶς πανήγυριν τῶν δηλαδὴ σεβόντων V

2 αὐτῶν *BMI* αὐτῶν *U* | δὲ *edd*

III.

Oratio πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου quae item de se ipso a Libanio sene post seditionem Antiochenam anni 387 (cf. p. 276, 11 sq.) scripta est, in universum quidem eadem fata habuit quae πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας, sed paulo minus lecta itaque paucioribus quam illa codicibus servata est. Sunt enim 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 77. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 5^v, sed mancus est; folio enim uno inter 5 et 6 amisso perierunt verba inde a διαλέξομαι p. 269, 7 usque ad φαίητ' ἂν p. 274, 4. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 164. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 193. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 39. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 150. Vide supra p. 39 sq.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 50^v. Vide supra p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 148^v iterumque fol. 195^v, ubi tamen statim post novem lineas verbis συνόντες δὲ p. 269, 3 desinit. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 330^v. Vide supra p. 48 sq.

10. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 153. Vide supra p. 53 sq. E parte mihi contulit Georgius Mayen.

11. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 269. Vide supra p. 59 sq.

12. Wolfenbottelanus 511 Gudianus gr. 77 saec. XV fol. 299. Descriptus est e Laurentiano LVII 27. Vide supra p. 64 sq.

13. Escorialensis T II 9 saec. XVI. Descriptus est ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

14. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 207. Vide supra p. 209 sq.

15. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 146^v. Vide supra p. 211 sq.

16. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 274^v. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

17. Marcianus Appendicis XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 348^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

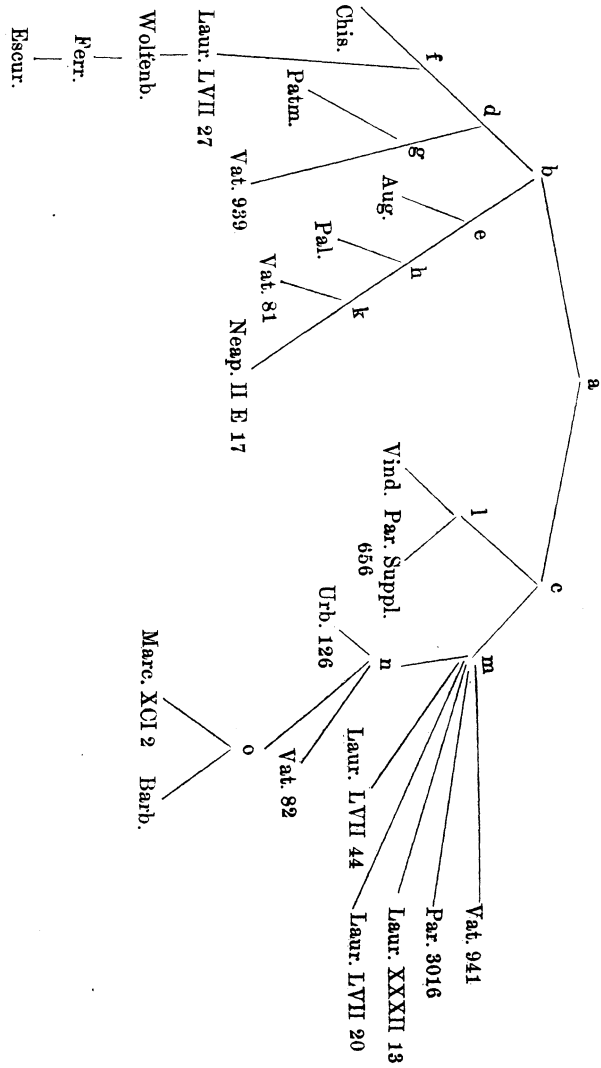
18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 163. Oratio est inscripta: *πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας ὅτι μὴ μελετῶν, sine dubio ad exemplum Aristideae πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ὅτι μὴ μελετῶν* (II 571 Df.). Vide supra p. 224 sq. Contuli.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 100. Vide supra p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 154. Vide supra p. 228 sq.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 106^v. Vide supra p. 234.

Neçessitudinis vinculum quo hi codices inter se coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponit stemma

Quod simillimum esse apparet ei quod supra in oratione II πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας stabilivimus excepto quod Barberinus ex eodem quo Marcianus XCI 2 (I) codice (o) fluxit, qui communem cum Urbinatē gr. 126 fontem habuit.

Laurentianus autem LVII 44 etiam in hac oratione tantopere vitiis scatet, ut lectiones eius ab apparatu critico exulare iusserim. Interpolatoris manus vel in titulo manifesta est. Ceterum ad ea quae de oratione πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας praefatus sum te delego.

Testimonia desunt.

Editio Ferrariensis (Ferr) (fol. 191^v—194^v) e codice Wolfenbittelano fluxit. Morellus editione singulari¹⁾ postea

1) Editio hodie rarissima cuius unum exemplar in bibliotheca nationali Parisina reperire contigit, inscripta: *Libanii Sophistae Sermo ad Iuvenes, de oratione seu apologia silentii*. [Federicus Morellus Professorum et interpretum Reg. Decanus Graeca recensuit et ex Mnssm. Coddm. fide emendavit, Latine vertit, ac notis illustravit. Lutetiae.] Apud Fed. Morellum Architypographum Regium. Non sine Reg. privilegio primum dat versionem latinam (p. 3—15), deinde textum graecum (p. 1—13), duas epistulas Λιβάνιος Ἀνδρονίκῳ· Ἄλλ' ἐγὼ σοι (= ep. 175) et Ὀλυμπιανῷ· Ὡσπερ οἱ τοὺς (= ep. 584) (p. 13—15) quae etiam in operum tomo II p. 575 et 576 huic orationi succedunt, denique: Σχόλια στοχαστικὰ σφαλμάτων διόρθωσιν (p. 16). Annus quo editio foras missa est, desideratur. In „Catalogue de la Bibliothèque du Roi, Belles Lettres T. I p. 107 n. 1727“ anno 1613 assignatur. Cautius erit dicere non ante hunc annum eam prodixisse, quippe quae vers. lat. p. 7 lin. 3 (consule *Ecfrasin Libanianam Iunonis pronube nuper a nobis διγλωττως editam*) editionis ἐκφράσεως Ἡρας hoc anno foras missae mentionem faciat. Fons quem sequeretur potissimus fuit editio Ferrariensis; praeter hanc quem vel quos adhibuerit codices, certo dicere non queo, cogitare tamen licet de Vaticano gr. 939 (cf. p. 68), praesertim cum *Index orationum* tomo secundo operum praemissus *Codicem Romanum et Bavaricum* nominet, et codicis Vaticani copiam iam ante annum 1614 ipsi factam esse Morellus in praefatione Βασιλικῷ testetur, Bavaricus autem id est Monacensis gr. 101 et 113 (cf. p. 220 sq.) hanc orationem non contineat. A Parisino autem gr. 3016 discedunt duae lectiones ἀπὸ et ἡμῖν cum compendio γρ in margine op. II 570 (= p. 272, 8 et 10) a Morello prolatae.

in operum tomum II 568—575¹⁾ recepta textum illius fere paucis, Reiskius²⁾ ex Augustano codice et suo ipsius ingenio multis locis correctum praebet. De incuria uxoris confer quae supra p. 76 dixi. Etiam hic nonnulla vitia detexit et sanavit Sintenis, plura ope potissimum codicis Vindobonensis Gasda.³⁾

1) Coniecturae a Morello in margine apposita voce *ἰσως* prolatae, quas item in editionem operum transire iussit, fere infelices sunt.

2) Nonnullos locos iam in Animadv. V 391 sq. tetigit.

3) Zu Libanius I p. 13.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΝΕΟΤΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

R 196 1. Οὐθ' ὑμᾶς ἄν τις αἰτιάσαιο τὸν εἰωθότα ἀπαι-
 τοῦντας λόγον, ὃ δόξης ἐπιθυμοῦντες ὑμεῖς, ἐμοί τε
 τὴν σιωπὴν ἔχειν ἡγοῦμαι λόγον· ὃν ἀκούσαντες συγ-
 5 γνώσεσθε μὲν ἐμοί, κατὰ δὲ τῶν παρεσχηκότων τὴν
 ἀνάγκην οὐκ ἄδηλον ὅτι καλέσετε τῶν θεῶν οἷς ἐστὶ
 μάλιστα κεχαρισμένον καὶ ποιεῖσθαι λόγους καὶ λέγε-
 σθαι. 2. θαυμάζω δέ, εἰ μὴ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλο-
 γίσασθε, τί τὸ κεκινηκὸς τοντονὶ τὸν νόμον, καὶ πά-
 10 λιν, εἰ μὴ λογισάμενοι τοῦτ' αὐτὸ κατείδετε, καὶ πάλιν,
 εἰ μὴ κατιδόντες ἀντὶ τοῦ τὴν ἡσυχίαν ἔρειν ἢ μά-
 χεσθαι γε τοῖς τούτων αἰτίοις ἐτολμήσατε λόγου μνη-
 μονεῦσαι πρὸς ἐμέ. 3. εἰ δ' οὖν οὔτε ἐξητήσατε οὔτε
 εὔρηκατε, λανθάνει δὲ ὑμᾶς τὰ παρὰ τῶν εἰς ἡμᾶς
 15 ἀδίκων, οὐδ' ὑμῖν ἐνι διαφυγεῖν τὸ μὴ ταῦτα ἀδικεῖν,

C = Codex Chisianus
A = Codex Augustanus Monacensis gr. 483
P = Codex Palatinus 282
V = Codex Vindobonensis
U = Codex Urbinas gr. 126
I = Codex Marcianus XCI 2
B = Codex Barberinus
 Ferr = editio Ferrariensis
 Mor = editio Morelliana
 Re = Reiskius

10 αὐτοὶ Sintenis 11 μὴ cancellavit Re Anim 14 ἡμᾶς
 scripsi e *VIB* cum Gasda et Sint ὑμᾶς *CAU* et *P* sed in
 hoc ὁ m⁴ in ras et edd

εἰ δέον ἐργηγορέναι | καθεύδετε καὶ δέον εἰδέναι R 197
 τῶν περὶ ἡμᾶς ἕκαστον ἡγνοήκατε, καὶ ταῦτα ἐν ταῦτῳ
 μὲν χωρίῳ διατρέβοντες, συνόντες δὲ καὶ λαλοῦντες
 καθ' ἡμέραν ἀλλήλοις καὶ οὐ μᾶλλον γε ἕκαστος αὐτὸν
 ἢ τὸν πέλας εἰκότως ἂν ἐπιστάμενοι. οὐ γὰρ ἀπραγ- 5
 μοσύνης τοῦτ' ἂν εἴη μᾶλλον ἢ περὶ ἡμᾶς ἀμελείας.

4. Διαλέξομαι τοίνυν ὑμῖν ὥς οὐδὲν τούτων ἡσθή-
 μένους, ὃ τίς ἂν πιστεύσειεν;

Εἰ μὲν οὖν ἀργίᾳ καὶ φραθυμίᾳ σιωπῶν ἡλεγχόμεν·
 ἡσχυρόμην ἂν κακοῦ τινος ἀνδραπόδου νόσημα τοῦτο 10
 ἡγνούμενος, ᾧ τὸ κείσθαι καὶ ἡ μηδὲν ἢ μικρὰ κινεῖ-
 σθαι ἑορτῶν ἢ μεγίστη. 5. νῦν δὲ τίς οὐκ οἶδεν, ὥς
 ἐν αἰτίαις μὲν εἰμι παρὰ τοῖς φίλοις ἐπὶ τοῖς ἐν γῆρα
 πόνοις, τὸ ἀεὶ τι πλάττειν καὶ συντιθέναι λόγον μέ-
 λιτος ἥδιον ἄγων, καὶ τῆς περὶ τὰ ἄρθρα νόσου τοῦτ' 15
 ἔστι τὸ δεινότατον, ὅτι κωλύει γράφειν. τίνος οὖν
 εἵνεκα πολλοῖς λόγοις ἔχων πληροῦν τὸν νόμον οὐκ
 ἐβουλήθην, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσίν, ἐγὼ δὲ οὐ δεικνύω;

6. Ἴσως μὲν τις οἶεται τὴν περὶ τὰς ἀμοιβὰς ἐρεῖν
 ἀδικίαν. ἱκανὸν μὲν καὶ τοῦτο πρὸς ὀργὴν ἀνδρωπον 20
 ἀγαγεῖν καὶ ποιῆσαι σιωπᾶν, νέος χρήματα | παρὰ R 198
 τοῦ πατρὸς λαμβάνων, ὥς τῷ σοφιστῇ κοιμῶν, ὧν τὰ

2 ἡμᾶς I 3 λαλοῦντες et 4 ἀλλήλοις scripsi coll. 219, 2;
 211, 3 R καλοῦντες et ἀλλήλους libri edd 4 καθ' ἡμέραν PVI
 αὐτὸν P sed m² in ras αὐτὸν I 5 ἂν om B et fortasse
 delendum 6 voce ἀμελείας A fol 5 desinit; quae sequuntur us-
 que ad φαίητ' ἂν p. 274, 4 uno folio amisso perierunt 10 νό-
 σημα om I 12 οἶδεν scripsi cum Sinteni εἶδεν libri edd
 14 τὸ] ποιῇν IB τὸ δ' — ἄγω coni Sintenis 17 εἵνεκα reposui
 e libris ἔνεκα edd 18 ἐβουλήθην IB 21 παρὰ τοῦ πατρὸς
 λαμβάνων] παρὰ του προσλαμβάνων Mor 22 γρ κοιμῶν P^s supra
 κομίσων κομίσαι IB et Wesseling Diodor. Sic. t. II p. 581 |
 ὦν del Cobet Mnem. V 104 (Coll. 100) τα I et in τὰ corr P^s

μὲν εἰς πότους ἔτρεψε, τὰ δὲ εἰς κύβους, τὰ δὲ αἰδοί-
 οῖς ἔδωκε θρασυτέροις ἔστιν οὗ τοῦ νόμου· ἔπειτα
 πρὸς αὐτὸν ὀνειδίσας τὴν ἀναίδειαν εἰσπηδᾷ, κέκραγεν,
 ἀπειλεῖ, τύπτει, πάντας ἡγρεῖται καθάρματα, μισθὸν
 5 ἀξιοῖ νομίζεσθαι τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. 7. τῷ πένητι δὲ
 καὶ συγγνώμη καὶ μέμψις· τὸ μὲν γὰρ μὴ διδόναι τοῦ
 μὴ δύνασθαι, τὸ δὲ συντεταγμένους τοῖς ἑτέροις μετ'
 ἐκείνων ὑβρίζειν ποῦ φορητόν; 8. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μάλ-
 λον ἐκείνων παροινούσιν, ὥς ἐν τούτῳ κρύψοντες τὸ
 10 μηδὲν τεθεικέναι, εἴτ' ἐκείνοις ὑποπεπωκότες τὸν μὲν
 χρόνον εἰς τὴν καλὴν ταύτην κολακείαν ἀναλίσκουσιν,
 ἀπελθόντες δὲ οἱ μὲν αὐτῶν οὐδὲ ἴσασι τὸν σοφιστήν,
 οἱ δ' ὅ,τι καὶ δύναιντο, ποιοῦσι κακῶς.

R 199 9. Ἄλλος μὲν οὖν ἂν καὶ ταύτην ἐποίησατο | τοῦ
 15 μὴ λέγειν αἰτίαν, οὐκ ὀκνῶν βοᾶν, ὥς ἀμύνουτο τοὺς
 τοιούτους τῷ μὴ πάντα παρέχειν· ἐμοὶ δέ, πάλαι γὰρ
 ἐθάς εἰμι τοῦ μὴ λαμβάνειν, ἴσως μὲν ἀμφοτέρους
 ζημιῶν, τὸν τε οὐ διδόντα τὸν τε οὐ λαμβάνοντα, πα-
 λαιὸν δ' οὖν τοῦτό γε καὶ ταύτῃ συγκεχωρημένον. τὰ
 20 μὲν οὖν περὶ ἀργύριον οὐκ αἴτια τοῦ μὴ τὰς τῆδε
 συνουσίας κατακλυσθῆναι λόγῳ.

1 Od. ο 373

1 αἰδοίοις] τὴν παιδεραστείαν διὰ τούτου αἰνίττεται C¹P³
 16 οὐ καλῶς ἀποδέδοται V

1 bis τα I et in τὰ corr P³ 3 αὐτὸν PIB | ὀνειδίσας
 Mor Re ἀναιδέας libri (ἀναιδεύσας V, cui in marg adscriptum
 est: κακὸν τοῦτο) et Ferr | ἀνανδρίαν Re 5 αὐτοῦ scripsi
 αὐτοῦ libri edd 6 καὶ prius om Re | μὴ inser P² 7 ad
 δύνασθαι Mor in marg ἴσως συγγνωστόν | τοὺς ἑτέρους IB
 8 πῶς? 9 ἐκείνον I | κρύψαντες IB 10 τὸν] νῶν IB
 13 ὅτι IB 14 ἄλλως I 17 μὴ om B 20 αἰτία PVUIB
 η in τῆδε in ras P² τῆτες IB 21 κατακλυσθῆναι UIB et
 P sed in hoc ει in ras m⁴

10. Τί οὖν, εἰ μὴ ταῦτα; οὐχ ὁρῶ τοὺς νέους ἅπαν-
 τας ἐρῶντας τῶν ἐπιδείξεων οὐδὲ εἰδότες, ὅ τι ἐστὶ
 τὸ ἡμέτερον. καὶ τούτου λαμπρὰν ἐποιήσαντο τὴν ἀπό-
 δειξιν ἥρῃ τε καὶ χειμῶνος κἂν τοῖς ἐν ἑκατέρῳ λό-
 γοις. 11. σκοπεῖτε δέ· καλεῖν κελεύω τοὺς νέους ἐπ' 5
 ἀκρόασιν. δραμῶν ὁ παῖς τοῦτο ποιεῖ. οἱ δ' οὐ μι-
 μοῦνται τὸν ἐκείνου δρόμον, ὃν ἔδει τῷ παρ' αὐτῶν
 καὶ νικᾶν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ταῖς ῥῥαῖς μένουσιν, ἃς
 ἴσασιν ἅπαντες, οἱ δ' ἐν φλυαρίαις, οἱ δ' ἐν γέλωσι,
 τῆς δὲ ἐν τούτοις βραδυνήτος παρὰ τῶν ὁρώντων 10
 κατηγορουμένης εἴ ποτε καὶ γνοῖεν εἰσελθεῖν, κατὰ τὰς
 νύμφας βαδίζουσιν ἢ, τό γε ἀληθέστερον, κατὰ τοὺς
 ἐπὶ τῶν κάλων ἰόντας, πρὶν τε εἴσω θυρῶν εἶναι καὶ
 εἰσελθόντες, ὥστ' εἶναι τοῖς | καθημένοις ἀγανακτεῖν R 200
 οὕτω βλακεύοντας ἀναμένουσι νέους. 12. καὶ τοιαῦτα 15
 μὲν τὰ πρὸ τοῦ λόγου, λεγόμενου δὲ ἤδη καὶ δεικνυ-
 • μένου πολλὰ μὲν νεύματα πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἡνιό-
 χων καὶ μίμων καὶ ἵππων καὶ ὀρχηστῶν, πολλὰ δὲ
 ὑπὲρ μάχης ἢ γενομένης ἢ μελλούσης. 13. ἔτι τολύπην
 οἱ μὲν ἐστᾶσι, λιθίνοις ἑοικότες, καρπῷ καρπὸν ἐπι- 20
 βάλλοντες, οἱ δ' ἑκατέρῃ χειρὶ τὰς θῖνας ἐνοχλοῦσιν,
 οἱ δὲ κἀθηνται τοσοῦτων ὄντων τῶν κινούντων, οἱ

21 cf. Scriptt. physiogn. II 134, 15

1 ἅπαν I πάντας U 2 οὐδ' PVIB | ὅτι PIB 3 ἀπό-
 δειξιν scripsi ex UIB reliqui ἐπιδείξιν 4 ἥρος V | κἂν
 τοῖς V 6 οἱ P (acutus tamen m³ in ras) et V 7 αὐτῶν
 scripsi αὐτῶν libri edd 9 bis οἱ P (acutus tamen in ras)
 et V | γέλωσιν B 10 δ' Re | περὶ I 11 ποτ in pote ab-
 reptum et m. rec. (p) suprapos C 12 ἀληθέστερον εἰπεῖν V
 19 γινόμενης I 20 λιθίνοι I λίθοις Gasda ἀνδριόει
 λιθίνοις coni Mor | ἑοικότες B ἑοικότες I | καρπὸν καρπῷ IB
 21 οἱ P (acutus m³) et VI | ἑκατέρῃ τῇ χειρὶ I | ἐνοχλοῦντες Re

δὲ βία καθίξουσι τὸν κεινημένον, οἱ δ' ἀριθμοῦσι
 τοὺς ἐπεισερχομένους, τοῖς δ' ἀρκεῖ πρὸς τὰ φύλλα
 βλέπειν, τοῖς δὲ λαλεῖν ὅ τι τύχοιεν, ἥδιον ἢ παρ-
 χεῖν αὐτοὺς τῷ ῥήτορι. 14. τὰ δ' αὖ νεανικώτερα,
 5 τὸν γνήσιον τῷ νόθῳ βλάψαι κρότον καὶ βοήν κωλύ-
 σαι προελθεῖν καὶ διὰ τοῦ θεάτρον πορευθῆναι παν-
 τὸς ἀφέλκοντα τῶν λόγων ὁπόσους οἶόν τε, νῦν μὲν
 ἀγγελίαις ἔψευσμέναις, νῦν δ' ἐπὶ λουτρὸν κλήσει τὸ
 πρὸ ἀρίστον, δαπανῶνται γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτά τινες.
 10 οὐτ' οὖν ὑμῖν, ὧ κακοὶ νέοι, κέρδος οὐδέν, ὥσπερ
 οὐδὲ τοῖς ἀποῦσιν, οὔτε τῷ λέγοντι τό γε ἐφ' ὑμᾶς
 ἦκον, ὅταν ὅς μόνος ἐστὶ μισθὸς ἐπιδείξω, τοῦτον
 οὐκ ἔχη.

15. Καὶ οὐκ ἂν με φαίη τις συνοφαντεῖν καὶ νῦν
 15 αἰτίαν οὐκ οὔσαν ἐπιφέρειν· εὐθὺς γὰρ ἂν ἐν αὐτοῖς
 τοῖς πραττομένοις ὀργῇ χρήσασθαι καὶ λόγοις ὀργιζο-
 μένου κατὰ τῶν ἀδικούντων. ἴστε γὰρ δὴ πολλάκις
 τοῦτό μοι πεπραγμένον καὶ ὥς ἐκέλευσα βοήσας οὐκ
 R 201 ὀλιγάκις | ἐπιθέντα τινὰ τῷ τοῦ ῥαθυμοῦντος αὐχένι
 20 τὴν δεξιὰν ἐκρίψαι· εἰ δὲ μὴ γεγένηται, τῶν δεηθέν-
 των τοῦτο.

16. Τοῦ μὲν οὖν ἀμαρτάνειν ὑμᾶς εἰς ἐμὲ πίστις
 ἃ νῦν διῆλθον. τῶν δ' ἡνίκα ἤκουον οὐκ ἀξιούντων

15 οὐ καλῶς οὐδὲ τοῦτο ἔχει V

1 οὐ PVB 2 τοὺς om Mor 4 αὐτοὺς I 5 κωλύσαι ?
 cf. p. 90, 11 7 οἶονται IB 8 λουτρὸν — τὸ scripsi cum
 Re Anim qui postea coni λουτρὰ — τὰ λουτροῦ — τοῦ libri
 edd γρ ἀπὸ λουτροῦ Mor in marg 9 τὰ om V 10 γρ ἡμῖν
 Mor in marg 11 ἀποῦσι I 14 τίς B | καὶ νῦν] κενὴν IB
 15 οὐκ οὔσαν om IB | γὰρ ἦν ἐν coni Mor 18 α ἐν βοήσας
 in ras P⁴ 20 ἐκρίψαι IB 22 οὐν inser P³

προσέχειν ἣν δήπου τὸ μηδὲ ἐν τῇ ψυχῇ μηδὲν τῶν
εἰρημένων ἀποφέρειν. 17. οὐ τοῦναντίον ἣν ἐπὶ τῶν
πρὸ ὑμῶν ἐνταυθοὶ νεμομένων· ἄλλος ἄλλου του με-
μνημένος ἀπῆει, εἴτα συνελθόντες συναρμόττειν καὶ
ποιεῖν ἐπειρώντο τὸν λόγον κὰν τοῖς διαφεύγουσι σφᾶς 6
οὐσιν οὐ πολλοῖς ἡμιῶντο, ἣν τε αὐτοῖς ἐν ἔργον τὰ
εἰρημένα μέχρι τριῶν ἢ καὶ τεττάρων ἡμερῶν οἴκοι τε
πρὸς τοὺς πατέρας καὶ πολὺ πλεόν ἐνθάδε. 18. ὑμεῖς
δὲ | ἐπὶ τὰ ἔσματα πάλιν, ὧν ἄριστα ἀπομνημο- R 202
νεύετε, λήθῃ τὸν Δημοσθένη παραδόντες ὁμοίως ἅ τε 10
τελευταῖα γέγραπται καὶ ἅ πρώτα. κὰν ἐρηται τις
ὑμᾶς, εἰ εἰπομι καὶ ὃ τι, τὸ μὲν ὡς εἶπον, ἀκούσεται,
ὃ τι δὲ τοῦτό ἐστιν, οὐκ ἔτι.

19. Νῆ Δία, χείρων γὰρ ἐγὼ νῦν, καὶ τὰ νῦν
οὐκ ἴσα τοῖς πρότερον. ἀλλ' οὐ ταῦτά φασι οἱ 15
οὐπω τε γέροντες οὗτοι καὶ γέροντες, οἱ μὲν ἔτ'
ὄντες ἐν τῷ συνδικεῖν, οἱ δὲ δι' ἐκείνων τῶν ἄδλων
ἐπὶ τοὺς τῶν ἀρχῶν ἦκοντες, οὓς οὐδὲ μικρὸν ἐξ
καθῆσθαι τῶν λεγομένων ἕκαστον. ὧν ἔστιν ἀκούειν
βοώντων ὑπ' ἑαυτοῦ με νενικῆσθαι· καλῶν γὰρ ὅν- 20
των τῶν προτέρων εἶναι τι πλεόν ἐν τοῖς νῦν καὶ τὸ
γῆρας οὐ διακαλύειν. 20. οὐ τοίανν ὑμῖν ἔστιν ἐπὶ

3 ἐνταυθὶ I edd | ἄλλου IB 4 ἀπελθόντες Re | καὶ ἔνα
ποιεῖν Re Anim 6 οὓσι πολλοῖς B 7 ἡρημένα Ferr Re |
ἀπαγγέλλειν post εἰρημένα inser Kayser Philostr. II p. VI ed.
Teub., ἀναφέρειν post πατέρας coni Mor | ν in τριῶν in ras
P⁴ | καὶ om B 9 πάλιν <ἔτε>? 10 Δημοσθένην IB 12 εἰ|
καὶ I | ὅτι IB 13 ὅτι IB | οὐκέτι P οὐκ ἐστι IB 14 νῦν
ἐγὼ I 15 πρὸ in πρότερον abreptum et m. rec. (p) suprapos. C
πρότεροις Re 16 οὐπω τε scripsi auctore Re οὐπω τότε
CPVU edd οὐποτε IB 17 ὅν in ὄντες in ras P⁴ | ν τ in
ἐν τῷ in ras P⁴ 18 nam πρὸς <θεόνους>? 20 λεγόντων I |
με in marg B² om edd | κενωῆσθαι Re Anim 21 nam
πρότερον, ut l. 15?

LIBANIUS ed. Foerster.

18

τι τοιοῦτον καταφυγεῖν· ὁ γὰρ παρ' ἐκείνων ἔπαινος
 μαρτυρίαν ἔχων τοῦ κρείττονος ὑμᾶς ἀποκλείει τῶν
 κατὰ τῶν λόγων μέμψεων. οὐ γὰρ δὴ δεξιώτεροι
 φαίητ' ἂν ἐκείνων εἶναι κρῖναι λόγον· οὐς περι-
 5 φανῶς καὶ αὐτοὺς ὑβρίζετε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐν τῇ
 κινήσει τῇ 'κείνων ἡσυχίας. καίτοι χοῆν, εἰ καὶ τυφλοί
 τινες ἦτε περὶ τοὺς λόγους, ἀντὶ χειραγωγῶν ἐκείνοις
 χρωμένους κοινωνεῖν τῆς βακχείας. 21. ἀλλ' οὐκ ἐσχρή-
 9 κατε ψυχὰς νέων ὃ τι ποτέ ἐστὶν ὁ σοφιστὴς εἰδότες, |
 R 203 οἷς ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐκείνων πράγμασι καὶ τὸ μὴ σω-
 φρονεῖν καλόν. ὁ γοῦν εἰπὼν αὐτοὺς ἐνταῦθα μαί-
 νεσθαι φίλος, οὐκ ἐχθρός, καὶ κεκόσμηκεν, οὐ διαβέ-
 βληκεν. 22. οἷους ἐγὼ τε καὶ πολλοὶ πολλαχοῦ γῆς
 ἐωράκαμεν τοὺς μὲν τῶν ἴσων ἀξιοῦντας τούτους τε
 15 καὶ τοὺς γονεῖς, τοὺς δὲ καὶ μειζόνων τούτους γε,
 καὶ ταῦτα <οὐκ> ἀγνοοῦντας τοὺς πατέρας τῶν τε πρατ-
 τομένῳ χαίροντας καὶ ταῦτα ἐν τοῖς σώμασι τῶν υἱέων
 ὀρῶντας τεκμήρια τῶν ὑπὲρ ἐκείνων πολέμων, οὐλὰς
 ἐν κεφαλαῖς, οὐλὰς ἐν προσώποις, οὐλὰς ἐν χερσίν,
 20 οὐλὰς πολλαχοῦ. καὶ τουτὶ τὸ φέλτρον τὸ πολὺ τε
 καὶ σφοδρὸν τοῖς οὕτω διατεθεῖσι καὶ συγκατεγέρρασε.
 23. τίνα τίς ὑμῶν ὑπὲρ ἐμοῦ τοιαύτην εἰπεῖν ἂν
 ἔχοι λειτουργίαν; ποίαν μάχην; ποῖον κίνδυνον; ποίαν
 πληγὴν; μᾶλλον δὲ ποῖον ὄημα; ποίαν φωνήν; ποίαν
 25 ἀπειλήν; ποῖον βλέμμα; 24. οἷ τὰς μὲν γνώμας

4 ab ἐκείνων rursus inc. A. (fol. 7) 7 τ in ἦτε in ras P⁴

9 ἐστὶ σοφιστὴς IB 10 ὥς IB | ἐκείνου? 11 γ' οὖν A |
 μαίνεσθε I μένετε B 12 κεκόσμηκεν e καὶ κόσμηκεν corr m.
 rec. (s) C 16 οὐκ inserui auctore Re om libri excepto V
 qui τα οὐ in ras 2 litterarum habet, et edd | ἀκούοντας Sintenis
 αἰνοῦντας vel ἐπαινοῦντας MSchmidt Philol X 590 | ας in πα-
 τέρας in ras C^v 17 υἱῶν IB 20 τε om I 21 συγκατε-
 γράσατε B 23 ἐξη B 25 μὲν om B

ὑμῶν ἀπεσχίσασθε τοῦ σοφιστοῦ, μερισθέντες δὲ εἰς ἄλλους θρόνους καὶ προσηγορίας, μεταθέντες ἐκεῖσε τὰ χρέα τὸν μὲν ἀδικεῖτε, τῶν δὲ προβέβλησθε πάντα φθειργόμενοι, πάντα ἐργαζόμενοι, πάντα χαρι- 4 ζόμενοι, τὰ δεύτερα | πρότερα καταστήσαι βιαζόμε- R 204 νοι, μέγα ποιούμενοι τὰς δι' ὑμῶν ἀποστάσεις τῶν νέων καὶ τὸ ὅτῳ συντέταχθε, τοῦτον ἀνέξῃσαι ταῖς εἰς ἑτέροους βλάβαις. 25. ὑπὲρ δὲ τῶν ἐμῶν τοσοῦτ' ἀπέ- χετε τοῦ τινα πόνον ὑπενεργεῖν, ὅσον οὐδ' ἂν εὔξα- σθαι. καὶ οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἤδη καὶ καταρᾶσθε. 10 26. πόθεν τοῦτο πέπεισμαι; δύο τοῖς μεγίστοις σημεῖ- οῖς, λύπη τε τῇ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν ἡδονῇ τε τῇ παρὰ τῶν δυσκόλων. ἢ οὐ ταῦτα ποιεῖτε νέων τῶν μὲν προστιθεμένων, τῶν δὲ ἐτέρωσε πλεόντων; διὰ ταῦτ' ἄρα προσήκει με εἶρεῖν; 15

27. Πάντες οὖν, φήσει τις, κακόννοι, χρηστὸς δὲ οὐδεὶς οὐδὲ δίκαιος μαθητής; ναί· ἀλλ' οἱ | τοιοῦτοι μὲν εὐαρίθμητοι, τὸ μοχθηρὸν δὲ πολὺ. εἰ R 205 δ' οὕτω τοῦτ' ἔχει, μᾶλλον τὸ μὴ λέγειν δι' ἐκείνους εὐλογον ἢ διὰ τούτους τὸ λέγειν. εἰ μὲν γὰρ ἐνῆν 20 ἰδίᾳ τούτοις χαρίσασθαι, πλείστον τοῦτ' ἂν ἐτιμησά-

12 ἢ παρὰ ἐπὶ ἐμψύχον· τοῦτο δὲ οὐκ οἶδα ὅπως ἐπῆλθε τῷ ῥήτορι εἰπεῖν V

1 ἀπεσχίσασθε V ἀπεσχίσασθαι I 3 τὸν I 4 πάντα χαριζόμενοι om C 5 πρότερα I 7 συντέταχθε A sed in marg γο συντέτα (reliqua abscisa sunt) et P sed αχθε in ras m^s συντέτακται UI | τούτων U 8 ἐταίρους B | τοσοῦτον I 9 ὑπενεργεῖν I | ὅσον οὐδ' scripsi auctore Re Anim ὅσω δ' CAPV Ferr ὅσω γ' Mor ὥστ' οὐδ' UIB et γο in marg A et Re | εὔξαισθε P sed αι in ras m², U et γο in marg A Re εὔξεσθε IB 11 δυοῖν V 13 ἀρὰ τ in παρὰ τῶν in ras m. rec. (p) C 14 προστιθεμένων I | ἐτέρωσε om IB 21 ἐ μνησάμην cum rasura duarum vel trium litterarum U

μην· ἐπεὶ δὲ ἀμήχανον, ἐνεγκάτωσαν οἱ βελτίους, εἰ μὴ δύναμαι δοῦναι χάριν ἣν ἐβουλόμην.

28. Ἄλλ' ἐγὼ δώσω πάλιν ἀφορμὰς εἰς ὅμοια τοῖς καταράτοις τούτοις, δι' οὓς ἐναγχος ἐν ἐγκλήμασιν οὕτω θεινοῖς γέγονα περὶ νέων ἀκοσμίης, ὃ Ζεῦ, τοιούτους ἀκούων λόγους παρὰ τῶν ὡς μάλιστα χαιρόντων τῷ τι καθ' ἡμῶν ἔχειν λέγειν. καὶ εἰ μὲν μετὰ ἀληθείας αἰτιῶνται, λέγειν οὐκ ἂν δυναίμην, ἔδει πέντοι τῷ λίαν σωφρονεῖν ἅπαντας μὴδὲ σκιὰν εἶναι ἐμπυεσιν.

10 29. Ἦν ἀνάγκη μεγάλη ταῖς γενομέναις αἰτίαις ταῖς πυκναῖς ἐπιδείξουσιν, ὅτ' ἔδει μὲν τὸν φιλόανθρωπον βασιλέα τῶν παρ' ἡμῶν δικαίων τυχεῖν, ἔδει δὲ πυθέσθαι πατέρας, ὥς ἐν ἔργῳ τε ἡμεῖς καὶ σὺ κατενεχθέντες τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἐν ἀφωνίᾳ κείμεθα. 30. νῦν 15 δ' οὐχ ὁρῶ τὸ ποιοῦν τὴν ἐπίδειξιν. καὶ γὰρ αὖ κακείνο. μὴ καλῶν μὲν οὓς εἰώθειν, λυποῖν ἂν οὓς | R 206 οὐ κάλλιον· καλῶν δὲ μᾶλλον ἂν ἐμπεύρους ποιοῖν τῆς ὑμετέρας κακίας, οἱ δ' οὐκ ἂν ἀπελθόντες σιγῶεν. τί οὖν δεῖ τὰ τῇδε μᾶλλον ἐκδηλὰ ποιεῖν;

20 31. Καίτοι μετὰ τῶν ἐπιεικεστέρων, φαίη τις ἂν, ἥτουν κακείνων τινὲς τὸν λόγον. οἱ δὲ ἥτουν μὲν, ἥτουν δὲ τῇ γλώττῃ μόνον, ἢ γνώμῃ δὲ οὐ ταῦτα ἐβούλετο. ἐγὼ δὲ οὐχ οὕτως ἡλθίς, ὥς μακροῦ χρό-

11 Cf. or. XIX. XX t. I 626 sq. R. Zosim. IV 41

1 δ' UB Re 2 ἦν ex ἡν corr m. rec. A 3 πάλιν δώσω I 4 περὶ I 5 τί APIB | μετ' ἀληθείας IB 10 ἦν I | μεγάλη om IB | γενομέναις V | <ἐν> αἰτία πυκναῖς? | τὰς γενομένας αἰτίας διαλύσασθαι conl Re 13 ἡ in ἡμεῖς m ras B² 17 δὲ οὓς μᾶλλον I 18 ὑμετέρας I | οἱ APVIB | σιγῶεν scripsi cum Gasda σιγῶσι libri edd 20 τίς A 21 κακείνον I | δ' Re 22 ταῦτά IB

νου καὶ πραγμάτων τοσούτων ἰσχυρότερον ποιήσασθαι ταύτην τὴν παιδείαν.

32. Τίς οὖν ἔσῃ, φησί, περὶ τουτὶ τὸ μέρος, εἴ σε θεῶν τις ἐφ' ἑτερον ἔτος ἄξει; εἰ μὲν τι γένοιτο βέλτιον, μέριστον δὲ ἡ τύχη, τοῖς πράγμασιν ἔψομαι· εἰ δ' ἄπερ νυνί, μένει, τοῖς αὐτοῖς δῆπου χρή-
σομαι σκοπῶν, ὅπως δι' ἄλλης ὁδοῦ πλεονεκτεῖν ὑπάρ-
ξει τοῖς σώφροσιν.

33. Εἴτα θαυμάσεται τις, εἰ παρὸν ἀπηλλάχθαι τοιοῦτων ὁμιλητῶν, ξῆν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ τοιοῦτοις αἰροῦ-
μαι κακοῖς. ἀλλὰ τί δράσω; τοὺς μὲν ἀπελάσω, ποιήσω
δὲ τὸ περὶ ἐμὲ βραχύ; καὶ πῶς ἂν μᾶλλον ἡσθεῖη
Πρίαμός τε καὶ οἱ ἐκ τούτου; οὐ τέτανται πρὸς ἐμὲ
βουλόμενοι τοῦτ' ἰδεῖν, ὀλίγοις ἐφεστηκότα ἐμὲ καὶ
τὴν ἀρχὴν ἐλάττω. | εἶδον δέ γε καὶ στρατηγὸν φαύ- R 207
λων μὲν ἡγρούμενον στρατιωτῶν, πείθοντα δὲ αὐτὸν
ἀνέχεσθαι, τοῦ μὴ τῶν πολεμίων γενέσθαι τούτους
προουοούμενον. 34. γίνεταί δέ τι καὶ παρὰ τῆς ἐμῆς
φύσεως ἀργότερόν πως εἰς τιμωρίαν ἐχούσης καὶ φέρειν
μᾶλλον ἢ κολάζειν πεπαιδευμένης. τὸ δὲ μέριστον, 20
φιλία μὲν μοι πρὸς τοὺς τούτων γονέας, φιλία δὲ πρὸς
πόλεις· καὶ δέδοικα δῆ, μὴ τὴν ἐκβολὴν ἀκούσαντες,

13 Π. α 255

13 τέτανται] ἥτοι ἀποσκοποῦσι V

1 καμάτων V | ἰσχυροτέρων Re Anim 2 παιδιῶν V
3 τί I 4 ἔθος coni Mor | ἄξει scripsi ἄξειεν CAPUIB edd
ἀνάγοι V | ι in τι in ras P² τοι IB Mor 7 ὑπάρξη B
Ferr Mor 12 γηθήσαι vel γηθήσειε MSchmidt Philol. X 626
14 ἐμέ. PIB 16 τα in πείθοντα del m. rec. A | αὐτὸν in
marg inser I 18 γίνεταί V 21 πρὸς τὰς πόλεις Re

ἄπερ ἂν ἐπὶ τεθνεῶσι ποιῶσιν ἢ καὶ πλείω γε, δεινο-
 τέραν τοῦ θανάτου κρίνοντες τὴν ἀτιμίαν, εἰδότες
 οὐσαν τὴν γε τοιαύτην τῆς ἐκ δικαστηρίων δεινοτέραν.
 35. ἐκείνη μὲν γε κἂν λυθείη, ταύτην δὲ μένειν ἀθά-
 5 νατον ἀνάγκη παρακολουθοῦσαν ἐκ νεότητος εἰς τελευ-
 τήν, ἐφ' ἐκάστης ἡλικίας τὴν παρρησίαν ἀφαιρουμένην·
 ἀναίσχυντε, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, οὐ σὺ μέντοι
 τῶν περὶ λόγους ἱερῶν ἐξώσθης, ὥς μιαινὼν
 ταῖς Μούσαις τὸ χωρίον; 36. φειδόμενος τολῶν
 10 καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ πόλεων καὶ τῶν ἐσομένων
 παίδων, ἐφ' οὓς ἔδει τὴν ἀτιμίαν διαβαίνειν, τὸ μὲν
 οὐκ ἐποίησα, τὸ δὲ ἐμαντῶ παρήνευσα, δίκαια παραινῶν,
 ὥς γε ἐμαντὸν πείθω.

37. Ἐστὲ δὲ κύριοι τοῦ μηδὲν ἔτι συμβῆναι τοιοῦ-
 15 τον. εἰ γὰρ ἀμείνους γένοισθε, ῥάδιον δὲ βουλομένοις,
 ὄψεσθε καὶ παρ' ἡμῶν πάντα ἐκπληρούμενα καὶ κα-
 λοῦντά με μᾶλλον ὑμᾶς ἐπὶ τὸν τοιοῦτον λόγον ἢ
 παρακαλούμενον.

7 Π. α 225

1 ποιήσωσιν B 2 κρίνοντες in κρίναντες corr I
 4 κἂν scripsi καὶ libri edd | λυθείη ἂν V 8 ἐξέωσθης CU
 Re at cf. I 128, 5; 488, 15 R 11 παίδων] πόλεων ἐσομένων
 καὶ τῶν παίδων IB 16 ὄψεσθαι I

IV.

Oratio *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* contra Eutropium a Libanio sene non ita multo post cladem Maximo tyranno a Theodosio die V Kal. Augustas anni 388 illatam¹⁾ conscripta, si de numero et necessitudine codicum superstitem quaerimus, medium quodammodo inter *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* et *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*, sed illi paulo propinquiorem tenet locum. Sunt autem codices quibus continetur:

1. Chisianus R. VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 80^v. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 7^v. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 179^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 168^v. Vide p. 24 sq. Leo Allatius in margine lectiones codicum Vat. 81. 939. 941. Pal. 282 adscripsit, quas excerpsi. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 41^v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 152^v. Vide supra p. 39 sq.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 46^v. Vide supra p. 41 sq. In titulo: *Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὡς ληρωδοῦντα* interpolatio est manifesta aequae atque in oratione III codicis Laurentiani LVII 44; cf. p. 264.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 193^v sine titulo. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 187. Vide supra p. 209 sq.

1) Cf. p. 291, 7 cum Hydatii chronico ed. Mommsen, Chron. min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 17.

10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 130^v. Vide supra p. 211 sq.
11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 122. Vide supra p. 213 sq. Contuli.
12. Urbinas gr. 125 saec. XIII fol. 50^v. Vide supra p. 214 sq.
13. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 269. Vide supra p. 216 sq. Contuli.
14. Marcianus appendicis XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 332. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
15. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 252. Vide supra p. 220 sq. Contuli.
16. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 163. Vide supra p. 222 sq.
17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 101^v. Vide supra p. 227 sq.
18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 158^v. Vide supra p. 228 sq.
19. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 110. Vide supra p. 234.
- 34 20. Parisinus gr. 1000, olim Colbertinus 5179, antea fortasse Memmianus¹⁾, anno 1732 in bibliothecam Regiam illatus, chartaceus formae octavae saeculi XV continet post τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν γεηροφίλου νύσσης ὁμιλίας inde a folio 149 usque ad 170 Libanii epistulas quattuor (891. 968. 1073. 494^a) et initia epistularum nonnullarum, ἔκφρασιν μέθης (150^v) excerpta e ψόγῳ ὀργῆς (153), σπληνίου φιλοσόφου περὶ γενέσεως καὶ ὅθεν τρέτα καὶ ἐννεατα καὶ τεσσαρακοστά (170^v)²⁾, quibus succedunt fol. 171 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας
173 λιβάνιος εὐσταθίου (m^a)
τοῦ αὐτοῦ (rubr.). Οἷα τετόλμηται (= ep. 551)

1) Cf. Cod. Par. lat. 9364 fol. 11. Pulch, Herm. XVII 177 sq.

2) Cf. Jahrb. f. class. Philol. 1876, 215 sq. Wuensch praef. ad Lyd. de mens. p. XXV. Papadopoulos Kerameus Byz. Zeitschr. X 453.

174 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
τοῦ αὐτοῦ (rubr.)

175 τοῦ αὐτοῦ περὶ πενίας

176 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἢ ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ ἀδελφῷ
μονωδία

181 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν: τοῦ αὐτοῦ (rubr.). De-
sinit fol. 184^v.

Codex ut ecloga orationum ostendit, propinquus est
classi codicum scholasticorum (= s) qui nullius in crisi
Libaniana pretii sunt. Collatus est a Boissonadio.¹⁾ Ipse
anno 1880 inspexi.

21. Vaticanus gr. 2243, olim Caroli Aretini teste 35
inscriptione folii 1^v: *Iste liber est Caroli Marsupini*, de-
inde Salviatorum et Columnensium (*Colonens.* 82), bom-
bycinus formae octavae saeculi XIV continet:

fol. 2 ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοῖ σοφιστῶν²⁾

3 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλénης·
μενέλαος

6^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

7^v τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς

9^v βοὸς ἐγκώμιον

12 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

13 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

13^v ἑτέρας γραφῆς

14 ἕαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι

14^v καλανδῶν

15^v μέθης

16 πολέμου

17 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

17^v Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

18^v περὶ φίλων

19^v ἀριστείδου (rubr. in marg.) Τὸ μὲν τῆς ψυχῆς πρᾶον
(t. II 207, 8) des. τὴν πλάσιν ἔχουσα 209, 12; cf. Keil p. 201)

20 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν.

1) Cf. supra p. 78.

2) Vide supra p. 1.

Desinit fol. 20^v verbis τὸν ἴσον βεβίωκα χρόνον (289, 17). Reliqua pars huius folii vacua relictā est.

21 Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Est collectio Lacapeniana 264 epistularum. Huic succedunt altera manu scripta:

128^v λιβάνιος ἰωάννη τῷ χρυσοστόμῳ (rubr.) ξέ (in marg.) Δεξιμένός σου τὸν λόγον (= ep. 1576)

Βασίλειος ὑπερεχίῳ (ᾱ in marg.) Καὶ προσαγορεύω (ep. 328)

Βασίλειος ὀλυμπίῳ (β in marg.) Ὡσπερ τῶν ἄλλων (ep. 13)

Βασίλειος ἀβουργίῳ (γ in marg.) Οὗτός ἐστιν (ep. 304)

γρηγόριος νικοβούλῳ (ᾱ in marg.) Τὸ λακωνίζειν (ep. 3)

et priore manu scripta:

fol. 129 Πλουτάρχου πῶς ἂν τις αἰσθοίτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ

138 πῶς ἂν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου

165^v τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης

173 ἀριστείδου πανηγυρικός ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ

178 αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ ἀντωνίνῳ σεβαστῷ καὶ αὐτοκράτορι καίσαρι λουκίῳ αὐρηλίῳ κομόδῳ σεβαστῷ αἴλιος ἀριστείδης χαίρειν: (I 762 Dind.)

180 τοῦ αὐτοῦ παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ

182^v λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῷ. Des. fol. 186.

Hic quoque codex e genere scholasticorum neque ullius pretii est. Inspexerunt mea causa Augustus Mau et Hugo Linke; ipse anno 1895 examinavi.

36 22. Cheltenhamensis 10618 in „Thirlestaine House“, olim Phillippsianus, insignitus: B 48. 556, et in catalogo bibliothecae inscriptus: *Excerpta ex Sophistis graecis Libanio etc.* chartaceus in folio sub finem XVII vel initium saeculi XVIII exaratus a Leonardo Adami continet:

fol. 1 Λιβανίου Τοῦ Σοφιστοῦ κατὰ Σεβήρου λόγος. Inc. Πάρεσι μὲν οἱ δικάσοντες (III 227, 1 R), des. κείμενον ἐξέχεε (III 233, 6) cum versione latina in folio 3¹) scripta

5 Λιβανίου τοῦ Σοφιστοῦ κατὰ Φλωρεντίου λόγος. Inc.

1) Folium 2 est vacuum; item 4, 5^v, 6—8, 22, 32, 37, 55, 60^v et 61.

Οὐδὲν καινὸν, ὃ βασιλεῦ (II 463, 1); des. αὐτοῦς πεπρα-
κῶτων τοῖς ἐχθροῖς (II 465, 10)

9 Λιβανίου τοῦ Σοφιστοῦ Πρὸς Εὐστάθιον τὸν Καρα
λόγος cum nonnullis lectionibus discrepantibus codicis Otto-
boniani 69 („*Othob.*“) ¹⁾ et versione latina (10)

11 Πρὸς Νικοκλέα περὶ Θρασυδαίου ²⁾ λόγος ιβ' cum
versione latina (15—18).

Ad ἔτεροι (t. II 230, 1) in margine folii 12 scriptum est:
ἔτερον legitur in Cod. Pal. a quo hanc orationem accepi-
mus; in margine folii 13 ad p. 234, 4: *Ad oram Ms.*
Cod. legitur eadem manu οἶμαι οὕτως: καὶ παρατάξας.
ἐγκαλῶν δὲ.

19 πρὸς Εὐμόλιον λόγος ιδ' cum versione latina (23
—26). In fol. 19 ad πόνον (t. II 366, 16) legitur: *In*
Pal. Codicis textu est πόνον at eadem manu suprarepositum
legitur πόρον.

27 περὶ τοῦ πλέθρου λόγος cum versione latina (29—31)

33 πρὸς Τιμοκράτην cum versione latina (35 et 36)

38 πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς
cum versione latina (42—45)

46 περὶ τῶν φαρμάκων, λόγος ιε' cum nonnullis lectio-
nibus discrepantibus codicis Vaticani 81 (*Cod. Vat.*) et
versione latina (48—49)

50 πρὸς Πολυκλέα λόγος ιθ' cum nonnullis lectionibus
discrepantibus codicum Ottoboniani 69 (*Othob.*) et Pala-
tini 282 (*Pal.*) et versione latina inscripta: *Libanii Sophistae*
ad Polyclem Oratio Leonardo Adamo interprete (52—54)

56 ὑπὲρ Θαλασσίου λόγος Inc. Ὑβρισθέντι (t. II 388, 1)
des. τὸ πρᾶγμα δοκεῖν (415, 6) cum versione latina (60)

62 κατὰ Ἰκαρίου δεύτερος cum versione latina in-
scripta: *Libanii Sophistae contra Icarium Oratio secunda*
Leonardo Adamo interprete (64—65)

1) Vide supra p. 222 sq.

2) Haec inscriptionis forma ut in Marciano XCI 2, e quo
Bongiovannius sumpsit, exstat, ita in subscriptione Palatini 282
fol. 129^v manui correctrici debetur.

66 κατὰ Σιλβανοῦ

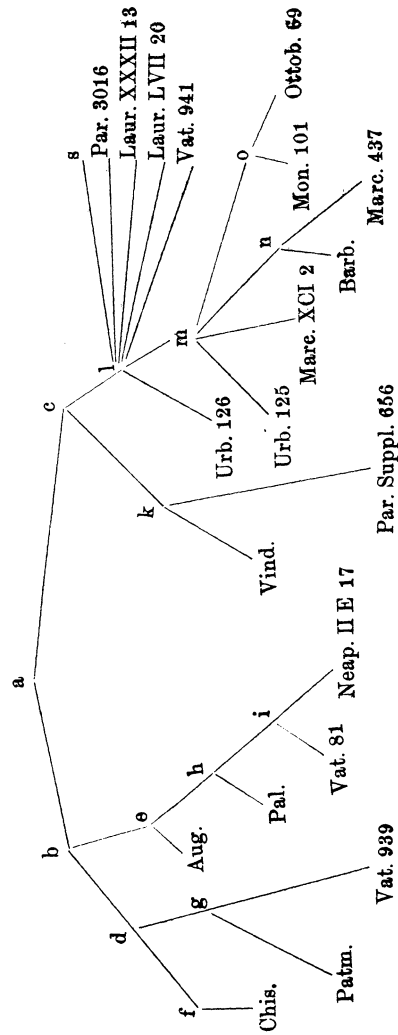
68 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν

70 Ἀντιόχεια παραμυθητικὸς des. fol. 71 οἶσθα τὸν Ἀρχιλόχον.

Sunt igitur schedae Leonardi Adami († 1719), qui prius, similiter ac paulo post Bongiovannius, editionem orationum a Morello praetermissarum, postea operum omnium parabat, ut testantur Amadutius Anecd. litter. I 7: *Leonardus Adamius Vulsiniensis Libanii graeca opera auctiora atque emendatiora cudenda paraverat; eius schedas in Bibliotheca Card. Josephi Renati Imperialis, quae Romae est, adservatas nunc consulere haud liceat* et Fabricius Bibl. gr. VII 414, sed quominus propositum exsequeretur, morte vel alia causa impeditus est.¹⁾ Codices ab ipso adhibiti sunt Palatinus 282, Vaticanus 81, Ottobonianus 69. Codicem anno 1880 examinavi.

Necessitudinis qua hi codices coniuncti sunt vinculum hoc tibi stemma ante oculos ponit:

1) Cf. Wolf Lib. epist. praef. p. 3.

Adhibendos censui codices eosdem quos in oratione II, ad cuius praefationem te delego.

Testimonia desunt.

Primus hanc orationem e codice Marciano gr. 437 (*M*) adhibito etiam Marciano append. XCI 2 (*I*), sed propter inscitiam linguae graecae valde mendose Io. Ant. Bongiovanni (= Bong) Venetiis 1754 p. 15 sq. edidit¹⁾, multo melius adhibitis codicibus Augustano (*A*) et Monacensi 101 (*Mo*) Reiskius, cuius ingenio et acumini iam Animadv. vol. V 493—501 multorum locorum explicatio vel emendatio feliciter cesserat. Nonnulla hic quoque Gasda (Zu Libanios I p. 13 sq.) bene expedit.

1) Cf. p. 214.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΛΗΡΕΙΝ.

1. Πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ λῆρος ὑπ' R 208
 αὐτοῦ κεκλημένος ἐν τῷ ὑμετέρῳ τούτῳ πειράσσομαι
 δεῖξαι πολὺ τοῦτο τὸ ῥῆμα τῆς ἀληθείας ἀφεστηκὸς
 οὕτω μεγάλοις τοῖς ἐλέγχοις, ὥστ' αὐτὸν τοῦτον τὸ 5
 μὴ ἔχειν ἀντειπεῖν ὁμολογῆσαι τῇ σιωπῇ. 2. εἰ μὲν
 οὖν ἅπας ὅστις εἰς γῆρας ἦκεν, οὗτος ἐξέπιπτε τοῦ
 φρονεῖν καὶ τῆς φύσεως οὗτος ἦν νόμος τὸν ἐκείνο
 λαβόντα τοῦτο οὐκ ἔχειν, μάλιστα μὲν οὖν οὐδ' οὕτως
 ἐχοῖν ὑπερφρονεῖν οὐδ' ὀνειδίζειν οὐδὲ κακίαν τοῦ 10

<i>C</i>	=	codex Chisianus
<i>A</i>	=	codex Monacensis gr. 483 (Augustanus)
<i>P</i>	=	codex Palatinus gr. 282
<i>V</i>	=	codex Vindobonensis
<i>U</i>	=	codex Urbinas gr. 126
<i>I</i>	=	codex Marcianus append. XCI 2
<i>B</i>	=	codex Barberinus II 41
<i>M</i>	=	codex Marcianus gr. 437
<i>Mo</i>	=	codex Monacensis gr. 101
Bong	=	editio Bongiovanniana
Re	=	Reiskius

2 *Εὐτροπίου* vid. § 16.

3 δεῖξαι πειράσσομαι *BM* 4 δεῖξαι om Bong 5 τοῖς
 om *IBM* Bong | *ν* in αὐτὸν m. rec. (*p*) in ras *C* | τοῦτο *CAPIBM*
 Bong | *ὁ* in τὸ corr in *ω* *P*⁴ τῷ *V* sed *ω* m. rec. (*r*) in ras
 7 οὕτω *I* | ἐξέπεσε edd 9 οὖν om *PVIBM* *Mo*, fortasse recte |
 οὕτω *σ'* ἐχοῖν ex οὕτω *σε* *χοῖ* corr *A* 10 ὑπερφρονεῖν scripsi
 φρονεῖν libri edd καταφρονεῖν coni Sinenis | κακία *Mo*

γέροντος τὴν ἀτυχίαν νομίζειν, ὥσπερ οὐδὲ τῶν μικρῶν
 ἢ σιμῶν ἢ κωφῶν ἢ τυφλῶν· 3. εἰ δ' ἔστι φρονεῖν καὶ
 πρὸς τοῦτο προβάντα χρόνον καὶ πολὺν πλείους τῶν
 4 τοῦτο παθόντων οἱ μὴ παθόντες εἰσὶ, τί δεῖ κατὰ τῆς
 R 209 ψυχῆς τὴν ἡλικίαν | λαμβάνειν καὶ νομίζειν τὸ γῆρας
 ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ληρεῖν κομίζειν; 4. ἢ σὺ τολμήσεις
 εἰπεῖν, ὥς ἐλήρει μὲν Πλάτων, ἐλήρει δὲ Ἰσοκράτης,
 ἐλήρει δὲ Σοφοκλῆς, οὐκ ἐσωφρόνει δὲ Γοργίας, οὐκ
 ἥδει δ' ἑαυτὸν ὁ Τυανεύς ἐκεῖνος; 5. Ὅμηρος δὲ τί
 10 μαθὼν εἰς Ἴλιον ἔγει τὸν Πύλιον γέροντα τὸν τοῖς
 τε Λαπίθαις συνηγωνισμένον καὶ μετὰ τῶν Ἀτρειδῶν
 πλέοντα; ἢ ἵνα γέλωτα παρέχῃ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν ταῖς
 ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλαῖς ἐκφερόμενος τοῦ θεόντος;
 6. ἀλλ' ἵνα μή τις τῶν σοὶ παραπλησίων ὑπολάβῃ τι
 15 τοιοῦτον ἀκούων τὸ μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσε,
 διὰ τῆς εὐχῆς Ἀγαμέμνονος ἅπαν τοῦτ' ἀνεῖλεν, ἣν
 ἐποίησατο πρὸς τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν
 Ἀθηνᾶν νίκην αἰτῶν. ἀφεις γὰρ Αἴαντα τὸν Διοκρόν
 καὶ τὸν μέγαν καὶ τὸν Τυδέως καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα

3 Cf. [Lucian.] Macrob. § 21 | [Luc.] l. l. § 23 8 Cf.
 [Luc.] l. l. §§ 24 et 23. Plin. n. h. VII § 156 9 Philostr. vit.
 Apollon. Tyan. VIII 29 p. 171 10 Cf. [Lucian.] l. l. § 3
 11 Il. α 269 15 Il. α 252 16 Il. β 371 sq.

3 τοῦ χρόνου edd χρόνον Mo | πολλοὶ I 4 τούτῳ I
 6 αὐτῷ in textu, γὰρ ταυτῷ in marg A ταυτῷ PBM Mo
 Bong ταυτὸ I 7 πλάττων I | ἐλήρει δὲ] καὶ BM | Ἰσοκράτης A
 Ἰσοκράτης M σωκράτης PIB Mo 8 η in σοφοκλῆς in ras
 duarum litterarum C^v 10 παθὼν Bong 11 συνηγωνισά-
 μενον Bong 12 ἄγοντα Mo | ἢ scripsi ἢ libri edd 13 ἐκ-
 φερόμενος Mo ἐκφερόμενον Re 14 ὑπολάβοι BM sed in
 hoc oi in ras | τί CAIMo om V 15 δὲ om BM τ tertium
 in τριτάτοισιν in ras C^v 18 Ἄαντα vel Αἴαντας Gasda
 19 καὶ secundum inser P⁴ om CAVUMo Re

δέκα συμβούλων ἐμνήσθη Νέστορι παραπλησίων, ὥς οὕτω δράσων, ἐφ' ὅπερ ἤκεν.

7. *Εἶεν. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά, τί δαὶ Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ὁ πονεῖν εἰδώς, ὁ τῷ θη- 4*
σαυρῷ πλούσιος; τί δαὶ ὁ Σπαρτιάτης σοφιστῆς ὁ R 210
τῷ πίνειν εὐπορώτερος εἰς λόγους γιγνόμενος; τί δ' ὁ
παρ' ἐκείνων μὲν οὐ φοιτήσας, παρ' ἑνα δὲ τῶν ἐκεί-
νου μαθητῶν, ὁ Καππαδόκης, ὃ καὶ τεθνεῶτι τῶν
βασιλέων τις τὸν νεκρὸν τιμήσας ἀπέπεμψε; 8. τού-
του μακροβιώτερος ἦν, ὃ πολλή τις ἢ παρὰ τῶν προ- 10
λόγων δόξα παρενδοκιμούντων τοὺς ἀγῶνας αὐτῷ.
οὗτος τοίνυν ὁ Αἰγύπτιος οὐκ ἐν πλούτῳ μὲν ἀπῆλθεν,
ἀφῆκε δὲ τὴν ψυχὴν ἄνευ πλάνης.

9. Ἀλλὰ τῶν ἐνταῦθά με βούλει μεμνήσθαι; οὐκοῦν ὑγαίνων μὲν Αἰδέσιος τὰς φρένας ὥχετο, ταῦτό δὲ 15
 ὑπῆρξε τοῖς μετ' ἐκείνων; ὦν ἐγὼ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸν ἴσον βεβίωκα χρόνον καὶ οἶδά γε θρηνησας αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, νέος τῶν ἐκείνου ἡνεμάτων ἀποστερου-
 μένος· καίτοι ληροῦντος ἀπελθόντος τί θρηνεῖν ἔδει; ἀλλ' οἶμαι τὸν σοφιστὴν εὐρίσκομεν καθ' ἐκάστην ἡμέ- 20
 ραν ἐπιδιδόντα.

4 Philostr. vit. soph. II 1, 15 p. 73 et 2 p. 56 8 Pausanias
 Caesarensis (Philostr. l. l. II 13)? 12 Ptolomaeus vel Apol-
 lonius vel Pollux Naucraticae (Philostr. l. l. II 15, 2; II 12)?
 15 Eunap. vit. soph. 48, 8 sq. 16 Zenobius cf. p. 130, 15;
 134, 11 et ep. 407

2 ~ et ω in οὕτω in ras P² τοῦτο U 4 δὲ VBM^{Mo}
 Bong 5 δὲ VIBM^{Mo} Bong Sintenis 6 εὐπορώτερος I |
 γινόμενος IV | δαὶ I δὲ BM 9 τίς VIBM^{Mo} | ἀπέπεμψε
 B 10 διὰ BM Bong 11 δόξαν Mo sed ν erasum 14 με
 scripsit Re e Mo μοι reliqui libri Bong 15 αἰδέσει os cum
 rasura unius vel duarum litterarum U 18 νέους Mo | ν in
 ἐκείνων in ras P² | ἀπεστερημένος Re 19 καὶ τί I 20 καθε-
 κάστην Mo

LIBANIUS ed. Foerster.

10. Ἀλλ' ἐγὼ ληρῶ καὶ παραφρονῶ καὶ γήρῳ
 R 211 τοῦτό μοι συμβέβηκεν· εἴτ' ἐν τοσαύτῃ πόλει | σοὶ
 μόνῳ τοῦτ' ἀνεφάνη, τοὺς δ' ἄλλους ἔλαθε τοὺς προσ-
 αγορεύοντας, τοὺς προσιόντας, τοὺς συγκαθημένους,
 5 τοὺς ὁμιλοῦντας, τοὺς λαλοῦντας, τοὺς ἐν ταῖς ἐπι-
 δειξέσι πάντα ποιοῦντας; οἱ πότ' ἂν ὑπήκουσαν ἀν-
 θρώπῳ μεθύνοντι καὶ πρὸ τῆς τῶν οἰκείων φροντίδος
 τὰς ἐμὰς φλυαρίας ἔθεντο;

11. Ἀλλ' ἐάσωμεν, εἰ δοκεῖ, τὴν εἰς χρόνον ζημίαν.
 10 περὶ δὲ τῶν παιδᾶς τοὺς αὐτῶν εἰσαγόντων καὶ παρα-
 διδόντων, παῖδες δὲ καὶ πρὸ τῶν ψυχῶν τοῖς πατράσι,
 τί τις ἂν φάη; καὶ γὰρ εἰ τοὺς ἀπόντας τὸ πρᾶγμα
 διέφυγε, (καίτοι πῶς ἂν τοῦτό γε ἡγροήθη;) τοῖς γε
 παροῦσιν ἐκδηλον ἂν ᾔη. 12. ἔστιν οὖν ὅστις εἴλετ'
 15 ἂν ὃν ἐγέννησε κατακρημνίσαι; καὶ βορβόρου μὲν οὐκ
 ἂν ἔδωκε πιεῖν, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀφροσύνης; οὐκ
 ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν· οὐδ' ἂν κρατήσῃς εἰς ὃν καὶ
 οὗτος πλῆθκος τοσοῦτων μὲν γονέων, τοσοῦτων δὲ
 πόλεων, οὕτω δὲ πολλῶν ἐθνῶν. οὐδὲ γὰρ εἰ Λάφην
 20 ταύτην τὴν οὕτω καλὴν καὶ δένδρεσι καὶ κήποις καὶ
 πηγαῖς καὶ καταγωγαῖς ἀηδὲς εἶναι λέγοις χωρίον,
 περιέσῃ τῆς ἀληθείας.

R 212 13. Βούλεσθ' ἐμε προσθεῖναι|ταῖς ἀποδείξεσιν, ἢ

2 μοι τοῦτο IBM Bong | συμβέβηκε Re | εἴτα IBM
 4 προσιόντας in προσόντας corr A² 5 τοὺς λαλοῦντας om Bong
 6 οἱ <πῶς> ποτ' Cobet Mnem. V 105 (= Coll. 101), fortasse
 recte | ἡκουσαν ἀνθρώπου μεθύοντος Mo 7 μεθιέντι Gasda
 9 ἐάσωμεν Mo | ἐς I 10 ἐαντῶν I αὐτῶν APMo | εἰσα-
 γόντων B 12 τίς CAPMo 13 καίτοι γε IM Bong | τοῦ I
 14 δῆλον ᾔη ἂν Mo 17 σαις in κρατήσῃς in ras P³
 κρατήσας U 21 καὶ om Bong | λέγεις PBM (in hoc tamen
 ε in ras) Bong 23 εἰ et ε in ἀποδείξεσιν in ras P³ ex o
 γε ἢ
 et α ut videtur | εἰ A εἰ CPMo

καὶ τοῖς εἰρημένοις νενίκηκα; ἀλλὰ περιττὸν μὲν, τὸ
 δ' οὖν ὑμῖν ἀρέσκον οὐ φεύξομαι· οὐκοῦν, ὥσπερ
 ὑμῶν ἕκαστος, οἶδα μὲν τὸ πρεσβύτερον τῆς πόλεως
 μέρος, οἶδα δὲ τὸ νεώτερον καὶ ποτέρωθι μὲν τὸ θεία- 5
 τρον, ἐν ποτέρῳ δὲ ὁ ἱππόδρομος, καὶ τῶν πυλῶν
 ἑκάστη ποῖ φέρει, καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς ἄνευ ταλαιπωρίας
 καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ ὡς ὁ παῖς αὐτῷ μέγας ἐστὶν
 ἐν παιδί. ἐπίσταμαι δέ, πόσοι μὲν ἄρχοντες ἡμῖν, πό-
 σον δὲ ἑκάστῳ τὸ μέτρον, καὶ τί τὸ αἰ παρὸν τῆς
 ἡμέρας μέρος, καὶ τί μὲν ἐμόν, τί δ' οὐκ ἐμόν, καὶ 10
 τῷ μὲν χρῶμαι, τοῦ δ' ἀπέχομαι. 14. τί δαί; τοῦς
 φοιτῶντας ὡς ἡμᾶς οὐκ οἶδα, καὶ τίνος ἕκαστος καὶ
 πόθεν, ὀνόματά τε αὐτῶν καὶ τύχας, καὶ τίνι μὲν
 αὐτῶν ἐνι χρήματα, τίνι δὲ οὐ; ἀλλ' ἐπὶ τὸ δειπνεῖν
 ἐρχόμενος ἐμνήσθην τοῦ σιτίου μὲν ὡς ποτοῦ, ποτοῦ 15
 δὲ ὡς σίτου; καὶ τί δεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα διατρίβειν,
 ἀλλ' οὐκ ἐξ ὧν αὐτῶν δεῖ, καλῶς τὴν κατηγορίαν
 ἐλέγχειν; ἐὰν γάρ με λάβῃς ἀγνοοῦντα, τίς εἶ σὺ καὶ
 τίνων γέγονας, μαλινεσθαί με μᾶλλον ἢ τὸν Ὀρέστην
 λέγειν.

20

7 Μάξιμον cf. Zosim. IV 47. Oros. VII 35. Pacat. Paneg.
 Theod. c. 40 sq. | Ἀρκάδιος cf. Hydat. chron. ed. Mommsen
 Chron. Min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 14

20 λέγειν ἦτοι λέγε· τῆς ἀττικῆς καὶ τοῦτο συνηθείας· καὶ
 ποιηταὶ τοῦτω χρῶνται· Σοφοκλῆς· τότε ἤδη φάσκειν ἐμὲ μαν-
 τικῇ μηδὲν φρονεῖν (Oed. R. 462. Cf. Bruhn, Sophokles, Anhang
 § 123), καὶ Ἀριστείδης πολλαχοῦ τῶν ἐαυτοῦ λόγων τοῦτω χρῆται V

1 τοῖς cum rasura unius litterae U 2 οὖν om Mo |
 ἡμῖν I 4 ποτέρωθεν Mo 6 πῇ I 7 ὡς om Bong
 10 δὲ B 11 δὲ VBMo Sintenis 14 δ' Re | ἀλλὰ I
 15 μὲν τοῦ σιτίου Re | τοῦ om Mo 16 σιτίου V 17 αὐτῶν
 Re e Mo αὐτῶν reliqui libri Bong 20 εἰν in λέγειν in
 ras P^a λέγειν A sed γε supra γειν m^a λέγε U

19*

R 213 15. Κῶμη τις ἤνεγκέ σοι τὸν πατέρα, φυχῶν | δὲ
 ἐκεῖνος πόνους τοὺς τῷ γεωργῷ προσήκοντας καὶ κατὰ
 τοῦτο τὴν τε γῆν ἀδικήσας οἷς τε τῶν καρπῶν μέλει
 θεοῖς θυρωρὸς ἄρχοντος κιναίδου καθίσταται καὶ ᾧ
 5 κιναίδων ἔδει, καὶ τὸ τὰ τοιαῦτα τοῦτον ὑπηρετεῖν
 δύνασθαι δοῦλον αὐτῷ τὸν ἄρχοντα ποιεῖ, τοῦτο δὲ
 τούτῳ χρυσίον. 16. γενόμενος δὲ Εὐτροπίου τοῦδε
 πατὴρ, δέον τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι δικέλλη καὶ σμινύη
 καὶ βουσί καὶ ἀρότρῳ, καὶ διὰ τοῦδε τὴν γῆν ἀδικεῖν
 10 ἥξιόν μεταθεῖς αὐτὸν ἐπὶ μουσεῖα καὶ λόγους οὐκ
 οὔσης τοῖς διδασκάλοις ἐξουσίας οἷς βούλονται κλεῖν
 τὰς θύρας. 17. καὶ πάλιν αὐτὸς ἦν ὁ πατὴρ, διὰ μὲν
 τῶν προτέρων τὴν Δήμητραν ἀδικῶν, τῷ δὲ τῶν μισθῶν
 ἀποστερεῖν τὰς Μούσας. οὐκ οὐν ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν
 15 τὸν λαβόντα. καὶ ταῦτα ἐπολεῖ παρόντων χρημάτων
 ἀπὸ τῆς διακονίας ὧν ἔφην, τῆς μὲν τῶν οὐκ εἰσπρα-
 τόντων ἀπολαύων ἐπιεικείας, τῆς δὲ τῶν δεινὰ πάσχειν
 λερόντων καταφρονῶν ὀργῆς. 18. ὦν δὲ οὗτος ὁ λίθος
 R 214 μεγάλης αἵτιος | τοῖς διδάσκουσι ταλαιπωρίας ἔχων
 20 αὐτὸς οὐδὲν ἄγεται μὲν ἐπὶ τὴν τῶν νόμων μάθησιν,
 ὃ τῶν τὴν διάνοιαν βραδυτέρων ἐστίν. ὦν δὲ καὶ ἐν
 ἐκείνοις λίθος διφθέρας μὲν παχείας τε καὶ πλατείας
 τὰ γόνατα βαρυνούσας ἔφερεν, ἥδη δὲ τοῦ τῶν συνη-

1 τίς CAPIB 2 ἐκεῖ I 5 ι prius in κιναίδων
 in ras M² | τὸ scripsi e VMo τῷ C τῷ P sed ὁ m³
 suprapos. τῷ reliqui libri edd | τὰ om V 6 αὐτῷ edd
 αὐτὸν τῷ ἄρχοντι m² supra αὐτῷ τὸν ἄρχοντα P τῷ ἄρ-
 χοντι U 7 τοῦ δὲ Mo 8 ἀποδοῦναι τὸν υἱὸν Re | σμινύη M
 9 νοί in βουσί in ras P³ 10 ἐπὶ τὰ μουσεῖα Mo 11 acu-
 tus supra α et οἷς in διδασκάλοις in ras P³ 13 ν in δήμη-
 τραν in AP erasum Δήμητρα Re 14 ἔχει CAPI | τίς CAI
 19 διδασκάλοις Re 23 δὲ om Mo

γόρων μετεσχηκῶς ἀριθμοῦ συνεῖπεν οὐδενὶ τῶν πάντων, οὐ ξένοις, οὐ πολλταῖς, οὐκ ἀνδράσιν, οὐ γυναιξίν, οὐκ ἀπόροις, οὐκ εὐποροῦσιν· οὐ γὰρ ἐδόκει χρήσιμος ἂν γενέσθαι. διόπερ οὐκ εἶχε τοὺς αὐτοῦ δεη-
5

19. Ἄρα σοι δοκῶ ληρεῖν ἐν τούτοις ἢ τῶν ἀληθῶν ὑπὸ τῆς ἡλικίας ἐκφέρεσθαι, ἀλλ' οὐκ αὐτὰ τὰ ὄντα διὰ πάσης ἀκριβείας ἐν τούτοις εἰρηκέναι τὰ τε τοῦ πατρὸς τὰ τε σά; καίτοι τοῦ γε παραφρονοῦντος ἦν ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων λέγειν καὶ μηδ' αὐτὸ τοῦτ' εἰδέναι, 10 ὅτι ἀνθ' ἑτέρων ἔτερα. εἰ μὲν οὖν τοῦτο πέπονθα, δεῖξον καὶ οὐκ ἀδικεῖς· εἰ δ' οὐκ ἂν δύναιο, πῶς οὐκ ἡσέλγαινες;

20. Εἴμι δὴ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν, σὺ δέ με παρ-
 τηρεῖν. ἐδόκεις εἶναι δίκαιος Κυνηγίῳ λειτουργεῖν καὶ 15
 τῇ 'καίνου ψήφῳ | τῶν βοηθούντων ἦσθα. ταύτης R 215
 τῆς ψήφου τὸ δίκαιον βοηθείαις ἀδίκους ποιήσας
 ἀσθενὲς καὶ καταναγκάσας τὴν βουλὴν εἰς ἑαυτὴν
 γενέσθαι κακὴν ἄρχων ἡμῖν ἀφίξει, οὐ μισθὸν ἀρετῆς
 τὴν ἀρχὴν λαβών. οὐτε γὰρ ἐν πολέμῳ σύ γε λαμ- 20
 πρὸς, οὐδὲ γὰρ στρατιώτης σύ τις, οὐτ' ἐν τοῖς διὰ
 λόγων ἀγῶσιν, ὀλίγον γὰρ δὴ τῶν ἐν ταῖς εἰκόσι φη-

15 Cf. Hydat. chron. ed. Mommsen chron. min. saec. IV—VII
 t. 2 p. 15, 18. Gothofr. Pros. Theod. p. 356.

1 συνεῖπε δὲ Mo 3 ἐδόκει τισὶν (τίσιν B) ἂν γενέσθαι
 χρήσιμος BM Bong 4 αὐτοῦς Mo 7 ἀληθείας I 9 τοῦτο
 γε Mo 10 ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου Re | μηδὲ IM | τοῦτο IBM
 Bong | γνώσκων I 11 α in πέπονθα in ras ex ε P^s
 12 δὲ IB 13 ἢ in ἡσέλγαινες in ras M² 14 δὴ] δεῖ I
 δὲ Bong 16 βουλευόντων Mo | ἦσθα C 17 ἐποίησας Re
 18 α ultimum in καταναγκάσας in ras C^v | ἑαυτὴν τε V
 19 γενέσθαι] εἶναι U 21 γὰρ om V 22 ο in ὀλίγον ex ω
 corr C^u ὀλίγων Bong | εἰκόσι ex εἴκοσι corr C^s

τόρων διήνεγκας. 21. ἀλλ' ἦκεις ἐωνημένος, ὅπερ ἂν
καὶ σοῦ τις φανλότερος, καὶ τὴν τιμὴν οἴκοθεν ἄπασαν
οὐ καταβαλὼν δοῦλος εἴ τῶν δεδανεικόντων συγκαθημέ-
νων, συνδειπνούντων, ἐπικειμένων, ὃ τι βούλοιντο κε-
5 λευόντων, νυττόντων, εἰς κλοπὰς ἐπεγείροντων. 22. καὶ
διὰ τοῦτο τὸ δάνεισμα νόμοι τε παραβαίνονται καὶ
χάριτες πονηραὶ δίδονται, καὶ νίκας καὶ ἥττας οὐ συμ-
βαινούσας τοῖς νόμοις δέχεται τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ
τοῖς ὑπηρέταις ἐπιτάττων καὶ θυμούμενος ὑπ' ἐκείνοις
10 τέ ἐστι καὶ ταῖς ἐκείνων ὀργαῖς, κἂν μὴ τὸ δοκοῦν
σφίσι καταπραχθῇ καὶ ταχέως, ἐβρόντησαν. 23. φημὶ
R 216 δέ σε καὶ ταπεινὸν εἶναι καὶ ὑβριστήν· τὸ | μὲν
γὰρ ἂ σὺ νομισθῇ σαυτῷ ποιεῖ, τὸ δ' ἴν' ἐκείνο κρύ-
πτηται, γίνεταί, καὶ ἔστι τὸ προπηλακίζειν παραπέ-
15 τασμα ταῖς κλοπαῖς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ κλοπὰς τό γε
σὸν ἄξιον καλεῖν· ὁ μὲν γὰρ κλέπτῃς ὅπως ὑφαίρου-
μενος λήσει, ζητεῖ καὶ τὴν ἴσῃν ποιεῖται σπουδὴν περὶ
τε τὸ λαβεῖν καὶ τοῦτο· σὺ δὲ τὰ τῶν ἀπαιτούντων
ἂ δεδώκασι μιμῇ καὶ διὰ τῶν πόλεων χωρεῖς ἀγέλων,
20 ἔχων τοὺς προδορῶντας πρὸς τὰς βουλὰς βοῶντας· ἢ
δότε ἢ ἀπολείσθαι· ὁ γὰρ ἀντίκα ἡξίων οὗτος
πρῶτος μὲν τοῖς διδοῦσι καὶ πατήρ, χαλεπὸς δὲ
τοῖς τοῦτο μὴ ποιοῦσι καὶ σκορπίος. 24. καὶ ὥς
οὐ ψεύδομαι, μαρτυροῦσαν μὲν ἔχω Χαλκίδα τὴν δε-
25 ξαμένην πληγὰς πεπραμένης, μαρτυροῦσαν δὲ τὴν Ἀπα-

3 καταλαβὼν Bong 4 ι prius in ἐπικειμένων corr ex
ei C* 7 ἥττας καὶ νίκας I 9 καὶ om Mo | ἐκείνους Mo
11 παραχθῇ Mo 13 σὺ νομισθῇ cum rasura 1 litterae post
α Mo | δὲ I edd | ἴνα IBM Bong | ἐκείνοις M 14 γίνεται
BM | ἔστιν A | τὸ — 15 κλοπαῖς versum comoediae agnoscit
Kock Fr. com. Att. III p. 500, 499 τὸ om Bong 17 λήσῃ
M Bong 19 χωρὶς I 24 μὲν om Bong 25 πεπραμένης
Re e Mo πεπραγμένης reliqui libri (sed γ erasum in V) et Bong

μέων τὴν ἄνδρας μὲν ἀρίστους ἡδικοῦσαν, φλὴν δὲ
 σοί, καὶ κακῶς μὲν ὑπ' ἄλλων ἀκούουσιν, ἐπαίνων δὲ
 παρὰ σοῦ τυγχάνουσιν διὰ τὴν εἰς τὴν εὐλογίαν |
 ἀνάγκην τὴν ἀπὸ τοῦ πάντα λαβεῖν. οὐδὲ γὰρ R 217
 ὁσπρίων ὁ σεμνὸς οὗτος ἀπέσχετο, ὧν ἐνέπλησε τὸν 5
 ἄγρὸν τὸν ἑαυτοῦ πιέσας τοὺς ὧμους τῶν τοῦτον
 αὐτῷ γεωργούντων. 25. καὶ περὶ τεττάρων δὲ ἐτέρων
 πόλεων οὐχ οὕτω μὲν μεγάλων, πόλεων δὲ καὶ αὐτῶν
 ἡκουσα παραπλήσια τοῦ πευθῆντος ἐλεοῦντος μὲν τοὺς
 δεδωκότας, ἀπειλοῦντος δὲ τῷ λαβόντι, ἕως αὐτὸν 10
 διηύλλαξεν ἢ κοινωνία τῶν λημμάτων. 26. ἡσθόμην δὲ
 αὐτὸν καὶ τῇδε χεῖρας μὲν | ἐπὶ τὴν βουλὴν ἀφέντα, R 218
 ἐλκύσαι δὲ οὐ δυνηθέντα τοῖς χειροτέχναις ἐπιθέμε-
 νον. μελλήσεως δέ τινος γενομένης τὰς πληγὰς ἐκεί-
 νας ἡκουσα τὰς ἀμυνθῆτους γενέσθαι, παρ' ὧν περ 15
 ἤλπισε καὶ θανάτους ἔσεσθαι. 27. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν
 ἰχθῦς ἐσθιόντων ἀγανακτῶν οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἔλαιον
 ὠνοομένων καὶ ξύλα τοὺς μὲν ὅλως ὧν ἐπώλουν ἔπαυε,
 τοῖς δὲ τῶν τιμῶν ἀφῆρει, ἀλλ' εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ
 προᾶσιν ταῦτα ἄγων ἐκακοτέχνει, καὶ τὸ μὲν σχῆμα 20
 εὐπρόσωπον, τὸ δ' ἔργον χρηματίζεσθαι βουλομένου.
 28. χρημάτων τολῖνν εἵνεκα λέγει τε ὅσα λέγει, πράτ-

9 πευθῆν ὁ τὰ μακρόθεν μανθάνων καὶ ἀπαγγέλλων V
 19 ἀφῆρει] τι δηλονότι· ἀφαιρεῖται δὲ τὴν ἀρχὴν τις τὴν τοῦ
 δεινός ἦτοι μετὰ ἐξουσίας ἀρπάζει καὶ ὡς ὑπερέχων V

5 ὁσπρίων Re ὁ σπείρων libri (sed in P pro ὁ est rasura
 unius litterae) et Bong 8 μὴ Mo 10 ω in δεδωκότας
 corr ex o Cⁿ 12 αὐτοῦ I | ἐφέντα conicio coll. II. α 567
 Od. α 254 Eur. Hec. 1128 17 ἐσθιόντων ex ἐστιόντων corr
 B | οὐδὲ IBM Bong | ὧ in τῶν corr ex ol P^s 18 ὅλως om
 IBM Bong 19 τοὺς C | αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Bong
 20 στάσιν I 21 δὲ IBM 22 τοῖνν] τὲ IBM Bong

τει τε ὅσα πράττει, κἂν τοῖς ὀνείρασιν οὐ πόλεις, ἃς
 οὐκ εἶδεν, ὀρᾷ οὐδὲ πηγὰς καὶ λίμνας καὶ πελάγη καὶ
 ποταμούς, ἀλλ' ἀργύριον, χρυσίον, ἐσθῆτας, βαλλάντια,
 R 219 νῦν μὲν ἐν | ταῖς χερσὶ κείμενα, νῦν δὲ διαφεύγοντα,
 5 μεθ' ἡμέραν δὲ καθ' αὐτόν τε ὧν ἐκεῖσε βλέπει κἂν
 λαλῇ τῷ, τὴν ψυχὴν ἐν ἐκείνοις ἔχει κἂν ταῖς ἐωθιναῖς
 εὐχαῖς ἀνθ' ὑγείας καὶ εὐδοξίας καὶ παίδων σωτηρίας
 τὸν δώσοντα φανῆναι παρὰ τοῦ Διὸς αἰτεῖ. ῥύεται
 δὲ οὐδένα τῶν ὑπηρετῶν οὐδ' ἡ λίαν πενία. ταῦτα
 10 ὁ ληρῶν ἐγὼ παρὰ τῶν ἐξεπισταμένων ἀκούσας καὶ
 μέμνημαι καὶ δεινὰ νομίζω.

29. Νομίζω δὲ κἀκείνο δεινὸν τὸ δυστυχεῖς τινὰς
 ἀρτοπόπους εἰσπράττειν ἐθέλειν χρυσίον, ὥς τινος
 ἀλοῦντος αὐτοῖς τὸν σῖτον ὕδατος. ὧν ἐπ' ἐμὲ κατα-
 15 φργόντων καὶ λεγόντων δίκαια κατηγορῶν οὗτος ἄλλα
 τε καὶ ὥς ἐμὲ παρακροῦντο, (τοῖς δὲ ἐβοήθει τάλη-
 θές), οὐ πρότερον ἀπέσχετο, πρὶν ἢ ἔσεισε. τότε δὲ
 ἔλεγον δίκαια, οὓς οὗτος ὑφ' ἑαυτῶν ἔφασκεν ἐξελη-
 λέγχθαι.

20 30. Ἄλλ' οὐδ' ὅταν Σκύλλαν σε καλῶ, παραφρο-

20 Cf. p. 93, 8. Aesch. Ag. 1232. Eur. Med. 1342. 1358.
 Cic. in Verr. V 146

1 καὶ BM Bong 2 οἶδεν M Bong 3 χρυσὸν Re |
 βαλλάντια VM Bong cf. I 244, 13 R 4 δὲ καὶ διαφεύγοντα B
 5 μεθημέραν V | δὲ scripsi τε libri edd | τε C sed τ m. rec.
 (v) in ras om Mo 6 τῷ e τῷ corr P³ τῷ Mo | ἐν om Mo
 7 ὑγείας V edd cf. I 466, 5 R 8 ο in δώσοντα in ras m. rec.
 (n) C 10 ἐπισταμένων I Bong 13 ἀρτοπόπους CA (sed in
 hoc in marg γρ ἀρτοποιούς) P (sed in hoc acutus et πους in
 ras m⁸) Re ἀρτοποιούς VUIBMMo Bong Cf. Cobet Miscell. 148
 14 ἀλοῦντος BM 16 post τάληθες in A erasum καὶ
 17 σε in ἔσεισε in ras C^v ἔσεισεν AM 18 αὐτὸς B | ἔλεγεν
 ὑφ' ἑαυτῶν BM Bong | ντῶ in ἑαυτῶν in ras C^v 20 σκύλλαν V

νῶν καὶ ἀμαρτάνων τοῦτο ποιῶ, ἀλλ' εἰπὲρ τις ἕτερος,
 νοῦν ἔχων. περὶ γὰρ δὴ τὴν σὴν ὁρῶ κεφαλὴν |
 ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐτέρας οὐκ ὀλίγας συγγενεῖς, ἀκρι- R 220
 βῶς συγγενεῖς, ταῦτά ζητοῦντας, τῶν αὐτῶν ἐπιθυ-
 μοῦντας, περισκοποῦντας, ἐφ' ὃν χρὴ τοὺς ὁδόντας 5
 ἐνεργεῖν. σὺ δ' εἰς εἶναι δοκῶν πολλαπλοῦς τις ὢν
 ἐλέγχῃ, καὶ οἱ μὲν κήρυκες μόνου, τὸ δὲ ἄρχειν κοινὸν
 τοῦ γένους. 31. καὶ οὐδὲ αἱ γυναῖκες ἕξω τοῦ καὶ
 ἀπειλεῖν καὶ κερδαίνειν. καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς ἄρχον-
 τας οἱ τοῖς προσαιτοῦσι πρότερον διδόντες τῶν προσ- 10
 αιτούντων γεγένηται καὶ βοηθοῦντες τέως ἐν τῷ δεῖ-
 σθαι τῶν βοηθησόντων εἰσὶ. 32. παρὰ τούτων ἴσως
 ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ὑβρεσιν αἷς ὑβρίζεις ἀκούεις, ἐλάτ-
 τους μὲν, ὅταν εἰς τοὺς ἄλλους, μεῖζους δέ, ὅταν εἰς
 ἐμέ· εὖ γε, ὦ οὗτος· τοῦτ' ἄρχων, τοῦτ' ἀνὴρ, 15
 τοῦτ' εἰδῶς αὐτόν. | οὕτως ἂν γένοιο μέγας, εἰ R 221
 τὰ τοῦδε καθέλοις, εἰ μὴ πορευθείης ὥς αὐτόν
 μηδὲ τὴν τῶν τοῦτο παθόντων μιμήσαιο τα-
 πεινότητα, τῶν μὲν εἰς τὴν οἰκίαν ἐλθόντων
 αὐτῷ, τῶν δ' εἰς τὸ διδασκαλεῖον. 33. καὶ οὐχ 20
 ἤκέ γε. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ λαμπρόν, κἄν τις αὐτόν
 ἔρηται· σὺ δὲ δὴ τῷ ποτε τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς σε-
 μνύνη μάλιστα; τοῦτ' ἂν εἴποι τὸ τῶν τετιμηκότων
 με ταύτῃ πολλὴν κατεγνωκέναι μωρίαν.

4 ταῦτα *Mo* 8 καὶ alterum om *B* 13 ἄς *Re*, quod e *Par*
 1000 corr *Boissonade* An. IV 352 16 αὐτόν *I* 17 κατέλιξ
I | εἰς *BM Bong* 18 τὴν in marg pos. m. ant. (*p*) *C*
 suprapos. m. ant. *A* om *VIBM Bong* 20 αὐτῶν *I* 21 καὶ
 τοῦ τοῦτο *I* 23 τὸ] τῷ *BM Bong* | κατεγνωκότων *M Bong*
 24 μοι *B* | ταύτῃ *Mo* | ante μωρίαν rasura duarum litterarum
 (ut videtur *ei*) in *I*

34. Οὕτως οἶδά σου τὰς πολλὰς κεφαλὰς, αἱ πᾶσαι
 δίκην ἂν ἔδοσαν, εἰ μὴ τοῦτο ὁ ληρῶν οὗτος ἐκάλυ-
 σεν. ὥς γὰρ ὁ φόβος ἐνεποίησεν αὐτῷ νόσον δι' ἀγρυ-
 πνίας καὶ ἦν δῆλον, ὥς οὔτε δεδιὼς καθευδήσοι, μὴ
 5 καθευδὼν δὲ ἀπολείται, λέγει πρὸς ἐμὲ ταῦτα ὁ πρε-
 σβύτης ἱατρὸς καὶ ὥς, εἰ μὴ τις σβέσει τὸν φόβον,
 οὐδὲ αὐτὸς δυνήσεται τὴν νόσον, ἐλεεινὸν τε ἔφασκεν
 εἶναι θάμα γυναικα καὶ παιδία. 35. κἀγὼ πᾶσι μὲν
 λόγοις, ἀπάσῃ δὲ τέχνῃ τοὺς δικαίως ἂν ἀπολομένους
 10 ἐξήρπασα. ὁ δ' ἀπαλλαγείς τοῦ τὸ σῶμα νοσεῖν ἐνόσει
 R 222 τὴν ψυχὴν πάλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ἐτάραττεν | οὐδα-
 μοῦ στήναι τὰς ἐφ' ἐκάστῳ τιμὰς ἔων, εἰδὼς, ὥς ἀπὸ
 νοσοῦσης καὶ αὐτῆς καὶ φθειρομένης γένοιτ' ἂν τις
 καὶ πρόσσοδος αὐτῷ τε καὶ τῷ γένει. τοῦτ' αὐτὸν
 15 ἐποίει κινεῖν τὰ τεταγμένα [καὶ] παρὰ τῶν εὖ φρο-
 νούντων καὶ νενομοθετημένα. 36. ὁ δ' ἄλλους οὐκ
 ἐρρωσθαι τὰς φρένας λέγων αὐτός, οὐκ ὦν γέρων, ἐν
 μάχῃ τῇ πρὸς αὐτὸν ζῶν οὐκ οἶδε. ξίφει μὲν γὰρ
 τοὺς ἄξια θανάτου δεδρακότας οὐ παραδίδωσιν εὐλα-
 20 βῆς εἶναι λέγων καὶ πρὸς τοὺς τοιούτους ὀκνηρὸς θα-
 νάτους, μάστιγι δὲ ταῦτ' οὐκ οἶται δοῦν, ὃ
 φησι φεύγειν. 37. ὃς καὶ χθρὲς πληγῶν εἶδος πολὺν

2 οὗτος] ἐγὼ Bong | ἐκάλυψε I 3 φόβος V sed v erasum
 4 καθευδήσει coni Re, recte, ut videtur 5 ταῦθ' BM Bong
 6 σβέσει BM Bong 9 ἀπάσῃ] πάσῃ V | ἀπολομένους scripsi
 ex AVUI et P in quo tamen o alterum in ras m² ἀπολουμέ-
 νους CBMMo add 10 νοσεῖν] νοσῇ Mo 13 καὶ alterum
 om I | φθειρομένης scripsi, ut suprascriptum est m⁵ supra
 φερομένης in P φερομένης libri add 14 τοῦτο IBM Bong
 15 καὶ cancellavi 16 καὶ scripsi τὰ libri add | οὐδ' I
 18 ἐαυτὸν P et m. ant. ex αὐτὸν corr A αὐτὸν IMo 19 εὐλα-
 βεῖς I 21 αὐτὸ Mo 22 ὥς Mo

ἤδη χρόνον ἐξεληλαμένον ὥς ὑβρίζον τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας, ἀνενεώσατό τε καὶ πάλιν τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς ἔδειξε κρύπτων τὸ τοῦ ξαινομένου πρόσωπον ὅφ' ἐτέρῳ, πῖλος τοῦτ' ἔστιν εἰς ὄνου πρόσωπον πεποιημένος, μὴ γὰρ τοιοῦτόν ποτε κακῶς γέλωτα καὶ 5 προστιθεὶς διὰ τῆς τέρεψως τῇ συμφορᾷ ποιοῦντός τι καὶ τοῦ κώδωνος καὶ τὸν γενόμενον ἂν διὰ τῶν δακρύων ἔλεον ἐξορίζων. 38. καὶ ταύταις ταῖς πληγαῖς πολλοὺς ἀποκτείναντες οὐκ ἀποκτεῖναι φησι, διότι πληγαῖς. ἔστι δὲ τοῦτο πολλῶν δεινότερον βραδὺν ἂντ' ὀξέος 10 ποιοῦν τοῦ θανάτου τὸν τρόπον. καίτοι | χρηστοὶ R 223 μὲν οὐκ ἦσαν οὗτοι, πονηροὶ δὲ οὐχ οὕτως ἐν κλοπαῖς τις μικραῖς ὄντων αὐτοῖς τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνιοὶ ναῦται μετὰ ναυαγίαν ταῦτα ἠναγκασμένοι. ἀλλ' ὅμως [καὶ] ἀπέθνησκον καὶ μαστιγούμενοι. 15

39. Τίνες οὖν οἱ μισθοὶ σου τῆς πολλῆς συνέσεως; οἱ ληροῦντες ἡμεῖς ὁρῶμέν σε τρέμοντά τε καὶ σαντῶ φυγὴν ἐπιβάλλοντα καὶ ζητοῦντα πόλιν ἔξω Συρίας τῆς ἀρχαίας. οὕτως ἤρχθη καλῶς. ὑπὸ δὲ φρονήσεως κηρύττεις ὃ ποιήσεις, κύριος ὧν σιωπᾶν. 40. ἐγὼ 20 δὲ ὥσως ἔξω τὸν οὐ τοιαῦτα περὶ ἐμοῦ λέγοντα, οἷα

6 προστιθεὶς] ἦτοι αὐτῶν V

1 ο in ἐξεληλαμένον in lacuna inser M^s | ὀβρίζων Mo
 ὑβρίζων I 5 τοιῶδε BM Bong 6 ὄψεως BM Bong 9 ἀπο-
 κτείναντες πολλοὺς IBM Bong 10 τοῦτο] τὸ οὕτω Mo | πολὺ
 BM Bong | spiritus et ξ in ὀξέος in ras P^s 11 χρηστοὶν Mo
 12 οὕτως ex ὅτως corr. C^a 15 καὶ om UP sed in hoc
 rasura trium litterarum cancellavi 17 ἡμεῖς om Bong |
 τε om Mo 18 γη in φυγὴν in ras P^s 19 ἀρχαίας Mo |
 ἤρχθη I 21 ἔξω UMo | τὸν οὐ in textu, γὰρ τοῦ νοῦ (accentus
 periit) in marg A τοῦ νοῦ UMoB sed in hoc τ ν in ras m^s
 τὸν τοῦ νοῦ οὐ I τοιαῦτα scripsi ταῦτα libri edd

R 224 σὺ, | πρότερον μὲν, ἡνίκα τῶν ἐταίρων τινὰ πέμψας
 ἡξίουν γραῦν τινὰ δίκην δικάσαι πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν
 ἀνηλωκυῖαν, ὕστερον δέ, ἡνίκα μέ τις τῶν ὑπηρετῶν
 ἐφησεν ἐπεσθαί σοι. καὶ ὁ μὲν ᾤετό σε πῆδημα συνά-
 5 ψειν τοῖς πρώτοις ῥήμασι, σὺ δὲ τὸν μὲν ἀπειλῆς
 ἄξιον ἡγήσω, τὸν ἡνίοχον δὲ τῷ ποδὶ πρὸς τάχος ἐκ-
 νησας, πρὸς δὲ τὸν παρακαθήμενον εἶπες, ὅτι πάλιν
 οὗτος ἥκει κόψων ἡμᾶς οἷς φλυαρήσει· ἐγὼ δὲ
 τὰκριβὲς μὲν ὕστερον ἐπυθόμην, τότε δὲ ἐκ τῶν ὁμμά-
 10 των τὴν γνώμην εὐρὼν ὡς τάχιστα ἀπῆλθον, ἀφείς τὸ
 περὶ ὧν ἀφίγμαι διαλεχθῆναι.

2 ἀριθμῶν *I* 4 σου *Mo* 8 κόψω cum rasura unius
 litterae *U* 9 δ' *BM* Bong 11 ἀφίγμην Gasda, at cf. or.
I p. 97, 10 ἀπολογήσομαι. or. VI § 9 p. 243, 12 *R* ἡγείται et ib.
 § 17 p. 245, 10 οἰεταί.

V.

Oratio Ἀρετμῆς inscripta qua deae rhetor senex ob se auditoresque e mortis periculo servatos grates agit, tradita est 16 codicibus. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 83^v. Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 10^v. Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 182^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 200. Vide supra p. 24 sq. Contuli.
5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 45. Vide supra p. 35 sq. Contuli.
6. Patmius 471 saec. XIV fol. 53^v Ἐπαινος ἀρετμίδος. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος Ἀρετμῆς. Vide supra p. 41 sq.
7. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 150. Vide supra p. 44 sq.
8. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 191. Vide supra p. 209 sq.
9. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 133. Vide supra p. 211 sq.
10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 124^v. Vide supra p. 213 sq. Contuli.
11. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 283. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
12. Urbinas gr. 125 saec. XIII fol. 53. Vide supra p. 214 sq.

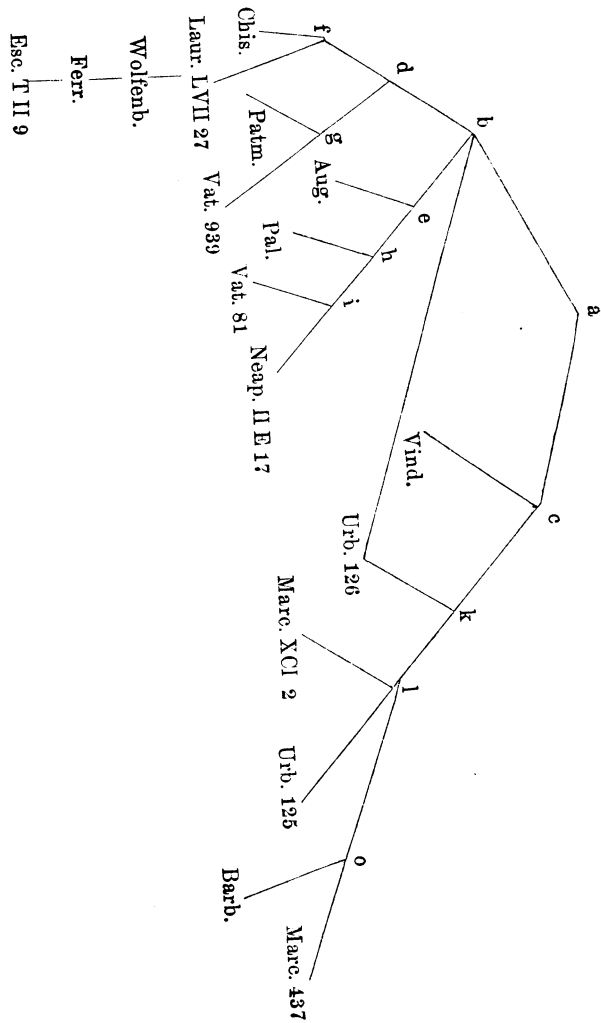
13. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 332. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

14. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 272^v. Vide supra p. 59 sq.

15. Wolfenbottelanus 511 (Gud. gr. 77) saec. XV fol. 303, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide supra p. 64 sq.

16. Escorialensis T II 9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide p. 67.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi stemma prodit:

Utraque codicum familia (*b* et *c*) suam habet auctoritatem.

Prioris familiae (*b*) memoriae restituendae idonei sunt codices *CAP*, alterius (*c*) *VIBM*. Codex *U* recensionem praebet ex utraque familia mixtam. Cf. p. 217.

Testimonia desunt.

Editio Ferrariensis (fol. 194^v—199) fluxit e codice Wolfenbottelano; quam repetivit Morellus (t. II 661—670) usus exemplari paucis in margine coniecturis ornato quod nunc penes me est (= Ferr in marg).¹⁾ Reiskius praeter has duas editiones codicibus Augustano et Wolfenbottelano adhibitis multos locos correxit, nonnullos codice usus Vindobonensi Gasda.²⁾

1) Cf. supra p. 68 not. 3.

2) Zu Libanios I p. 14—15.

ARTEMIS.

1. *Αὐτὸ τοῦτο τὸ νῦν ἐμὲ καὶ ξῆν καὶ λέγειν καὶ R 225*
ὁρᾶν τε ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι παρὰ τῆς Ἀρτέ-
μιδός μοι σαφέστατα, ὧ ἄνδρες, ἥ μ' ἐξ αὐτῶν τῶν
τοῦ θανάτου πυλῶν ἐρρύσατο καὶ διέσωσεν. οὐ δὴ 5
ἀχάριστον χρή γενέσθαι περὶ τὴν ταῦτα δοῦσαν θεόν,
ἀλλὰ δίκαιον δεικνύμενον τηρεῖν τὸν περὶ ταῦτα νόμον.
 2. *ὁ δὲ νόμος ἐστὶν εὖ παθόντα ὑπὸ του τῶν κρειτ-*
τόνων τιμᾶν τοῦτον τὸν εὖ πεποιηκότα. τιμᾷ δὲ ὁ
μὲν κρατῆρας ἀνατιθείς, ὁ δὲ χρυσίδα, ὁ δὲ ἑτερόν 10
τι σκεῦος, ὁ δὲ στέφανον, ποιμὴν δὲ αὐλὸν καὶ θηρα-
τῆς θηρίου κεφαλὴν καὶ ποιητῆς ὕμνον ἐν μέτρῳ καὶ
ῥητορικῶς ὕμνον ἄνευ μέτρου. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τοῖς

C = Codex Chisianus

A = Codex Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Codex Palatinus gr. 282

V = Codex Vindobonensis

U = Codex Urbinas gr. 126

I = Codex Marcianus append. XCI 2

B = Codex Barberinus II 41

M = Codex Marcianus gr. 437

Ferr = editio Ferrariensis; Ferr in marg = lectiones margini
 exemplaris mei editionis Ferrariensis adscriptae

Mor = editio Morelliana

Re = Reiskius

5 Π. ο 290. ε 646.

2 τὸ om *U* 3 ἐφ' *I* 4 ἥ μ' ἐξ in ras *P*³ 5 δὴ
καὶ ἀχάριστον B 6 γενέσθαι χρή *M* | *θεάν Mor* 7 δια-
κείμενον Gasda 10 ἀναθείς Ferr Mor 11 θηρευτῆς Ferr
Mor 13 ὕμνον om *V*

LABANIUS ed. Foerster.

θεοῖς ὕμνος χρυσίου προκεκρίσθαι, εἰ δὴ καὶ ἄνθρω-
 R 226 ἀγαθὸς τήνδε ἂν θεῖτο | περὶ τούτοις τὴν ψῆφον,
 σεμνότερος τούτῳ μᾶλλον ἢ κείνῳ γιγνόμενος. 3. ἀμει-
 βόμεθα δὴ σωτηρίαν λόγῳ, δοῦναι δὲ μὴ τοῦ παντός
 5 ἀμαρτεῖν ἐν τῷ λόγῳ τῆς καὶ τὸ ἔτι εἶναι δούσης θεοῦ,
 λαβεῖν δὲ αὐτῇ τοῦτο παρὰ τοῦ μυνσηγέτου τε καὶ
 ἀδελφοῦ ῥάδιον.

4. Ἀρτεμις Διὸς καὶ Αἰτωῦς θυγάτηρ, πατρὸς μὲν
 τοῦ μερίστου τῶν θεῶν, μητρὸς δέ, ἣν ἐκεῖνος εἰς
 10 τοιαύτας ἐξελέξατο γυνάς, Αἰήλου δὲ ἀνασχούσης καὶ
 σταθεύσης τε καὶ στησάσης τὴν Αἰτῶν προεκτρέχει μὲν
 ἡ Ἀρτεμις τοῦ Ἀπόλλωνος, βοηθεῖ δὲ τῇ μητρὶ πρὸς
 τὸ καὶ τὸν Ἀπόλλω τεκεῖν. 5. καλὸν μὲν δὴ καὶ τὸ
 ἐκτραφεῖντα χρόνῳ ὕστερον ἐκτίνειν τροφείᾳ τοκεῦσιν,
 15 ἡ δὲ ἅμα τε ἐγερόναι καὶ ἡμεῖβετο τὴν τεκοῦσαν ἐν
 καιρῷ μάλιστα δὴ δεομένῳ βοηθοῦ. ὥστε καὶ ὧν Ἀπόλ-
 λων αἷτιος ἀγαθῶν ἀνθρώποις, ἀμφοτέροις ἰστέον χά-
 ριν, τῷ τε ἐπειδὴ ἐγένετο δόντι τῇ τε μαιευσαμένῃ.

6. Καὶ ὥς μὲν καὶ εὐθὺς ἐν ταῖς πρώταις ἡμέραις
 20 ἀνδρειοτέρα ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὰ ἐκ τῆς Ἥρας
 δεύματα, ὅθεν δὴ καὶ ὀνόματα τῇ μὲν Ἀρτεμιν, τῷ δὲ
 γενέσθαι Λοξίαν, ταυτὶ μὲν ἐτέροις ἔδειν ἀφείσθω.

7. γίγνεται δὲ αὐτῇ γενομένη παρὰ τῆς Γῆς τόξα τε
 καὶ βέλη δῶρα καὶ τὸ εὐθὺς ἐπίστασθαι τὴν τέχνην,
 25 ἔλαφοι τε εὐθέως ἐφάνοντο, παρὰ τῆς Γῆς, οἶμαι, καὶ

12 [Apollod.] bibl. I 4, 1. Serv. ad Aen. III 73. ecl. IV 10.

20 Cf. Paus. II 7, 7. Lemma Anth. Pal. III 6

2 θεοῖτο Re 3 τούτῳ om M | γινόμενος V | ἀμειβόμεθα
 Mor, fortasse recte 6 τε om BM 12 ἡ om Mor
 14 χρόνῳ om I 16 δεομένον B 19 καὶ alterum om V
 22 ἔδειν ἐτέροις IBM 23 γίγνεται VI

τοῦτο, καὶ ἐβάλλοντο ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις μελέτης εἵνεκα
τῆς περὶ τὴν τοξικὴν. | τοῦτο δὴ φαίνεται πεποιοηκὸς R 227
καὶ τὸν Ἀπόλλω τοξότην, ἡ μύμησις τῆς Ἀρτέμιδος,
ὥστε εἶη <ἄν> Ἀρτέμιδος Ἀπόλλων ἐν τοξικῇ μαθητής.

8. Ἀύξομένη δὲ ἡ θεὸς κάλλει τε ἥστραπτε καὶ 5
ἔφενυγε γάμον καὶ ὤμνυ τὴν τοῦ πατρὸς κεφαλὴν ἡ
μὴν παρθένος μενεῖν. τοῦ μὲν οὖν κάλλους ἄλλοι τε
ποιηταὶ μάρτυρες καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος, τοῦτο μὲν
τὴν Ἀλκίονου θυγατέρα τῇ ταύτης εἰκόνι τιμήσας, τοῦτο
δὲ τὴν Ἰκαρίου, προσθεῖς τῇ Ἀρτέμιδι τὴν Ἀφροδίτην 10
εἰς ἴσον ταῖν θεαῖν ἔργων τὰ κάλλη. 9. Παρθενίον τε
τὸν ἐν Παφλαγόσι ποταμὸν ὄντα καλὸν καλὸν δὴ εἶναι
λόγος, ὅτι λουτρὸν Ἀρτέμιδι γένοιτο. τοῦ γε μὴν ἀπο-
διδράσκειν τὴν πρὸς τὸ ἄρρεν κοινωνίαν μάρτυς Ἰκα- 15
νὸς ὁ δυστυχῆς Ὠρίων σκορπίῳ κατενεχθεὶς ὁ τηλι-
κούτος, ἐπειδὴ ὦν οὐκ ἐξῆν ἥπτετο. 10. τὴν μὲν δὲ
Ἀθηνᾶν οὐδὲν θαναμαστὸν παρθένον ἐλέσθαι εἶναι,
φῦσαν ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς, ἡ δὲ ἐκ γάμου γενομένη

6 Hom. h. in Ven. 26 sq. 8 Od. ζ 102 10 Od. ρ 37.
τ 54. 11 Il. β 854 15 [Eratosth.] Catast. 32. Serv. ad
Aen. I 535. Lucan. IX 836. Od. λ 572

1 ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις scripsi auctoribus Iacobsio (Philostr. 562.
Seebodes Krit. Bibl. III 1, 457. Lectt. Stob. 104) et MSchmidtio
Philol. X 590 ἄλλαις πολλαῖς libri edd, nisi quod in V ἄλλαις
m. rec. (g) in ἄλλαις corr et in marg adscriptum est: ἄλλη ἡ
πλάνη ἄλλοις πολλοῖς coni Mor 2 δὲ I 4 εἶναι V | ἄν
inserui ex IBM, quod etiam Sintenis deesse adnotavit | Ἀπόλλω
V | μαθητὴν V 5 ἥστραπτο B 7 μενεῖν e μένειν corr P³
coni Mor μένειν CAPUVIB Ferr Mor | τε πολλοὶ B 8 μάρ-
τυρες ποιηταὶ BM 9 τὴν τοῦ ἀλκίονου IBM γρ Ἀλκινόου
Mor in marg 12 Παφλαγονία Re | ὄντα] λόγος εἶναι IBM |
λ in καλὸν (2) in ras m. rec. V | δὴ scripsi auctore Gasda δὲ
libri edd, delendum censuit Re δέον MSchmidt Philol. X 635
καλεῖσθαι pro καλὸν δὲ εἶναι coni Sintenis 15 ὠρίων C

τὴν παρθενίαν ὅμως ἐδῶξε. καὶ ἡ μὲν Ἀφροδίτη διὰ
τὸ κάλλος αὐτῇ τε ἀνδρὶ συνεζύγη καὶ ἐπέστησεν αὐτὴν
γάμοις τε καὶ ὑμεναίοις, τὴν δὲ οὐκ ἔπεισε τὸ κάλλος
συνουκεῖν τε θεῶ καὶ κύειν καὶ τέκτειν οὐδὲ ὑπέθηκεν
5 αὐτὴν τοῖς τοῦ γήμαντος βουλήμασιν.

11. Οὐ μὴν οὐδὲ ἰστὸν καὶ ἔρια καὶ ταλασίαν καὶ
ἔργα γυναικῶν ἠξίωσεν ἐφορᾶν, ἐλάττω ταῦτα τῆς ἑαν-
τῆς κοίνασα φύσεως, ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ θηρία,
9 νάπας τε καὶ ὄρη καὶ ἄλσιν καὶ θρυμνοὺς ἐπιούσα, τέρ-
R 228 ψιν ἔχουσα τὴν θήραν. οὐ γὰρ | δὴ πόνου δεῖ τῇ
Ἀρτέμιδι πρὸς τὸ βάλλειν, ἀλλ' ὅσα ἡμεῖς ταῖς καθειργ-
μέναις ὄρουσι, χρῆται ἐκείνη κάπροις τε καὶ ἐλάφοις
καὶ ὅτῳ ἄλλῳ θηρίῳ δόξειε. 12. καὶ ἔστιν ἀκριβῶς
δέσποινα τῶν θηρίων μᾶλλον ἢ ἡμεῖς τῶν οἰκετῶν.
15 τῶν μὲν γε ἀντέβλεψεν ἤδη τις καὶ ἐλύπησε φήματι καὶ
ἀποδρᾶς ᾗχετο, τὰ δὲ ὅ τι περ ἂν ἐκείνη δοκῇ, πάσχει
τε καὶ στέργει τοῖς ἀπὸ τῆς θεοῦ. 13. ἡ δὲ τέρεται
μὲν ὀρώσα αὐτὰ θέοντα, τέρεται δὲ διώκουσα, τέρ-
πεται δὲ τοξεύουσα. τῇ τέρπει δὲ αὐτῇ τῷ γένει τῷ
20 τῶν ἀνθρώπων ἀμύνει, τὰ δυσμενῇ τῷ γένει ποιοῦσα

6 Od. α 356

2 ἐπέστησεν· ἦτοι ἐπιστάτην ἔταξεν αὐτήν V 18 τὸ
διώκειν καὶ ἐπὶ ἑτέρου τρόπου τοῦ ζητεῖν καταλαβεῖν τι V

2 ἀνδρὶ θνητῷ MSchmidt Philol. X 635 5 αὐτὴν I
6 ταλασίαν M 8 αὐτὴν I 10 τὴν θήραν· ἔχουσα τέρεψιν
IBM 11 ταῖς οἰκίσκῳ καθ. MSchmidt Philol. X 635 12 τε
inserui ex AUVIBM 14 ἡμεῖς] αὐτοὶ M 15 γε m. post.
(p) corr in γὰρ CA γε P sed ε m³ in ras et γρ γὰρ in marg
m⁴ vel ⁵ | ἀντέβλεψεν CAP sed in hoc α alterum in ras m², U
et Re | ἤδη om U 19 τ in τοξεύουσα in ras P⁴ | τῷ alterum
om VBM 20 ποιοῦσαν I

ἐλάττονα, δοκεῖν δέ μοι, καὶ τῷ μὴ χωρεῖν αὐτὰ ἐπὶ
τὰ ἄσκη μὴδὲ προσπίπτοντα σπαράττειν τε καὶ κατε-
σθίειν καὶ κενοῦν τὰς πόλεις ἀνθρώπων. 14. τίς γὰρ
ἂν ἤνεγκεν ὁμοθυμαδὸν ἐπιόντα τῶν θηρίων τὰ φύλα,
ὅπου γε καὶ ἦν ἐν τι τούτων δὴ τῶν ἐν τοῖς ζωργείοις 5
τεταλαιπωρημένων ὑπερβὰν τὸ ἐρκίου θῆη διὰ πόλεως,
βλέμματι μόνῳ ταράττει τε καὶ ἐκπλήττει καὶ ποιεῖ
σκοπεῖν ἢ ἂν τις σωθελή, θύραι τε κλείονται καὶ βοή.
πρὸς ἀλλήλους καὶ θόρυβος, ὅσος ἂν ἐκ πολέμιων
εἰσπεσόντων γένοιτο; 15. τί δὴ ἂν οὖν οἰόμεθα συμ- 10
βῆναι ἐν θηρίων ἐπιστρατείαις ἡγουμένων λεόντων;
τῆς θεοῦ | τολύνη χάρις τὰ νῦν γινόμενα, τὸ μένειν R 229
ἐν ταῖς ὕλαις, ἃ οὐκ ἦν ἐνεργεῖν ἐπιόντα.

16. Φήσκει τις μεγάλῳ ἔργῳ, τοῖς πολεμικοῖς,
ἐπιστατεῖν τὸν Ἄρη τε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. ἔστι δὲ οὐκ 15
ὀλίγη μοῖρα τῶν ἐν πολέμοις Ἀρτέμιδος, εἰ μὴ μικρὸν
τῷ δοκεῖ τοῖς πολεμοῦσιν εἶναι τόξα καὶ βέλη, δι' ὧν
ἔστι πόρρωθεν τῶν ἐναντίων κρατεῖν δρωῶντας ἄνευ

8 σημειῶσαι τὸ ξενίζον τοῦ σχήματος· ἀφελὲς γὰρ πρὸς τὸ
ἔμφυχον θηρίον ἐπάγειν τὰ ἐξῆς κῶλα παρενέβαλε τὸ ἄφυχον·
θύραι τε κλείονται εἰπὼν· καὶ ἔτι ἐξένισε τῷ σχήματι βοῆς
ἀνθρώπων μνησθελὲς καὶ ὧν ἄλλων καταλέγει V

1 δοκεῖν Re δοκεῖ libri Ferr Mor | τῷ Re τὸ libri Ferr
Mor 2 εἰ in κατεσθίειν m. rec. (n) in ras (ι ex ει corr) C
4 τὰ φύλα τῶν θηρίων BM 5 τούτων δὴ] δὴ τούτων
IBM | ρει in ζωργείοις in ras P³ ζωργείοις C (sed ι m. rec. (n)
in ει corr) AUI 6 ὑπερβᾶς B 10 οὖν in ras P³ om U |
οἰόμεθα I 11 στ in ἐπιστρατείαις in ras P² ἐπι στρατεί-
αις I 12 τανῦν V | γινόμενα VIB 13 ἐπεξιόντα MSchmidt
Philol. X 635 14 τίς APIB | μεγάλων ἔργων e μεγάλῳ ἔργῳ
corr B et coni Re cf. p. 100, 5 | ἐν ante τοῖς inserendum coni
Re | ἐπιστατεῖν τοῖς πολεμικοῖς V 15 τὸν τε Ἄρη Re |
ἄρην V 16 ἀρτέμιδι U 17 εἶναι om U

τοῦ παθεῖν. 17. εἰ γοῦν τοῖς μὲν εἶεν τῶν μαχομένων
τοξόται, τοῖς δὲ μή, τάχιστ' ἂν ἀναλωθεῖη τὸ ὀπλιτικὸν
ὑπὸ τῶν τοξευμάτων, πρὶν συμπεσεῖν, καὶ ἀπίοιεν ἂν
καθαροὶ τραυμάτων νευικηότες οὗτοι δὴ οἱ τοξόται, καὶ
5 πολιορκῶν δὲ τοξότης κατενέγκαι ἂν τὸν ἐπὶ τείλους πολ-
λάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ τείλους δ' ἂν τὸν τειχομαχοῦντα ῥα-
δίως ὁ πολιορκούμενος. ὀπλίτου δὲ πόσον ἂν ἐνταῦθα εἴη
τὸ ἔργον. 18. μάθοι δ' ἂν τις καλῶς παρ' Ἑρακλέους,
ὁπόσον τι δύναται τόξον, ὃς ὁρμήσας καθαίρειν τὴν
10 γῆν, οὐ θώρακα ἐνδὺς οὐδὲ ἀσπίδα λαβὼν ἐχώρει πρὸς
τὸ ἔργον, ἀλλὰ τόξα καὶ φαρέτραν, οἷς τὰ πολλὰ κατειρ-
γάξετο. 19. τῶν δὲ ἐκείνου τόξων ἀπέλυσεν εἰς νίκην
καὶ ὁ μετ' ἐκείνου ἐπὶ Ἴλιον ἦκων στρατός. εἰ δὲ μή
ῥῆθεν ἐκ Αἴμνου Φιλοκτήτης μετὰ τῶν τόξων Ἑρα-
15 κλέους, μικρὰ ἂν ἦν τὰ τῶν ὀπλιτῶν. 20. ὅλως δὲ
R 230 ὅστις | θηρᾶν ἀγαθός, οὗτος καὶ πολεμεῖν ἀγαθός.
ἀγαθὴ γὰρ πολέμου διδάσκαλος ἢ θήρα. καὶ ὁ μὲν
ἐκεῖθεν δεῦρ' ἦκων θαρραλέος, εἰδὼς σωθῆναι τε καὶ
διαφθεῖραι, ὁ δ' ἄνευ θήρας δειλός τε καὶ κακός καὶ
20 πολεμίοις χαρά.

21. Ἀριθμεῖ δὲ ὁ χρηστὸς Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ
κυνηγεσίῳ λόγῳ τοὺς ἀπὸ τοῦ θηρᾶν μακαρλίους τε

21 Xen. Cyneg. 1

1 π in παθεῖν in ras P⁴ 4 ς in νευικηότες in ras P⁴
5 δὴ I 6 ἐπὶ τοῦ τείλους IBM | δ' om BM 7 σ in
πόσον corr in σ P⁴, supra σ rasura | ἐντεῦθεν I 9 τί IB |
τὸ τόξον I 11 ἀλλὰ καὶ τόξα B 12 ἀπέλυσεν conl Ferr
in marg et Mor ἀπέλυσαν libri Ferr Re 13 ἐπ' Re
16 ἀγαθός alterum delet Cobet Mnem. V 105 (Coll. 101) contra
usum dicendi Libanianum 18 δεῦρο Re 21 ρ in ἀριθμεῖ
in ras P² 22 κυνηγεσίας Re at cf. Paus. VIII 20, 3

καὶ θαναματοὺς καὶ οἷους λύνειν κινδύνους γεγενημέ-
 νους. καὶ ἴστε, ὦ νέοι, τοὺς ἄνδρας οὓς ἀριθμεῖ Ξε-
 νοφῶν. 22. θανασται δὲ ἐντεῦθεν καὶ γυναικες, ὅσας
 ἐφίλησεν Ἀρτεμις καὶ ἔσχεν ἐν θήρᾳ διατριβούσας· αἱ
 μοι δοκοῦσιν ἄνδρας ἀπείρους θήρας ἐν πολέμῳ λα- 5
 βοῦσαι δεῖξαι ἂν καλῶς, ὥς νόθος ἄπας ὁ στρατιώτης ὁ
 πολέμου πρὸ θήρας ἀπτόμενος. 23. δηλοῖ δὲ ἡ τῶν
 Λακεδαιμονίων πόλις· μάλιστα δὴ δοκοῦσα φροντίσαι
 <τῶν> πολεμικῶν μάλιστα δὴ φαίνεται φροντίσασα τῶν
 περὶ θήραν. νόμος γοῦν αὐτοῖς ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος 10
 ἑορτῇ τὸν ἥκοντα ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ τεθηρευκότα δοκεῖν
 τε ἀδικεῖν καὶ διδόναι δίκην. ἡ δὲ δίκη, ἀμφορέα τις
 ὕδατος κομίσας καταχεῖ τῆς τοῦ παιδὸς κεφαλῆς, ἣν
 παῖς οὗτος ἦ, ἄνδρὸς δὲ τῆς χειρὸς | ὁ δάκτυλος R 231
 τοῦτο ὑπομένει, καὶ ἔστιν ἐν Λακεδαιμόνι τοῦτο τὸ 15
 ὕδωρ ἀτιμία. ἐπιθυμοῦντες γάρ, οἶμαι, τοῦ νικᾶν ἐν
 τοῖς ὅπλοις ἐν τούτῳ μέγιστον εὕρισκον εἰς νίκην ἐφό-
 διον, θηρίων περιεῖναι.

24. Ἐχοι δ' ἂν τι λέγειν οὐ πρὸς Ἀρην καὶ Ἀθη-
 νᾶν μόνον, εἰ βούλοιτο, Ἀρτεμις, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαν- 20
 τας θεούς, οἱ τέχνας παραδόντες ἀνθρώποις ἔχουσί
 τε αὐτοὺς ἐργαζομένους αὐτὰς τάς τε ἀπὸ τούτου καρ-
 ποῦνται τιμάς. μὴ ὄντων μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἀπώλ-

2 Xen. Cyn. 13, 18

6 δεῖ in δεῖξαι in ras P² | ὁ prius om VU 7 πρὸς C
 sed σ erasum | ἡλ in δηλοῖ in ras P² | δὲ καὶ ἡ Re | τῶν om
 CA 8 δὴ] γὰρ vel γάρ δὴ conl Re 9 τῶν inserui
 10 γ' οὖν A 12 ε in τε in ras P² | ε in ἀμφορέα in ras
 P² | τίς APVIB 15 τὸ ὕδωρ τοῦτο BM 16 ἀτιμίαν I |
 τοῦ om PU | ἐν om M 19 ἔχει B 20 καὶ om B 21 ἀν-
 θρώποις in marg inser I² 22 τε (alt.)] τ' Re 23 μὲν
 in marg inser I²

λυντ' ἂν αἱ τέχναι, ἄνθρωποι δὲ οὐκ ἂν ἦσαν ἐν
 ὠδίσι διαφθειρομένων τῶν τε φερουσῶν ἅ τε φέροιτο·
 κοινὸς γὰρ ἀμφοῖν ἐν τῷ τοιῷδε ὄλεθρος, ἐκράτει δ'
 ἂν οὗτος οὐκ ὄντος τοῦ ἀρήγοντος. 25. τίνες ἂν οὖν
 5 οὐκ ὄντων τῶν τικτομένων ἢ θάλατταν ἔπλεον ἢ γῆν
 εἰργάζοντο ἢ λόγους ἐποίουν ἢ σώματα ἐθεράπευον ἢ
 ἐχάλλεον ἢ ᾠκοδόμουν ἢ ἐναυμάχουν ἢ ἐπέζομάχουν
 ἢ ἀπ' ἵππων ἐμάχοντο θανάτου τὴν γένεσιν φθάνον-
 10 τη; ἢ γὰρ οὐδὲν ἐρίγνετο ἂν ἢ κομιδῇ τινα εὐαρίθ-
 10 μητα οὐδὲ αὐτὰ ἄπρηα. 26. ἐπεὶ καὶ ὅσα πάποτε ἢ οὐ
 διέφυνγε τὸν κλύδωνα ἢ ἤκεν εἰς φῶς ἀνάπρηα, ὥστε
 αὐτοῖς γενέσθαι τὸ μὴ τεθνάναι ζημίαν, ταῦτα ἄνευ
 14 τῆς θεοῦ τῆσδε τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὰ μὲν οὐδὲ ἦλθε,
 14 τὰ δὲ οὐ καλῶς. οὕτω πάντη τὸ τὴν γῆν ἐσχηκός τε
 R 232 γένος ἀνθρώπων | καὶ ἔχον καὶ ἔξον ἐν ἡλικίαις
 ἀπάσαις παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος δέδοται τῇ γῇ, τό τε ὅν
 τό τε οὐκ ὄν τό τε ἐσόμενον. 27. καὶ ἃ δὴ τὸν Γάμον
 ὑμνεῖν ἐν γάμοις εἰώθαμεν, ὥς ὄντα πατέρα ἀνθρώπων,
 τὰ τε τούτου τοῦ θεοῦ τὰ τε τῆς Ἀφροδίτης μάταια
 20 ἂν ἦν, εἰ μὴ Ἀρτεμις χεῖρα ἐν ὠδίσιν ὥρεγεν. ἐπεὶ
 καὶ τὴν Εἰλείθυιαν ὅταν ἀκούσης, ἀκούεις τὴν Ἀρτε-
 μιν. 28. οὕτω καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἢ σπουδῇ, ἔστι δὲ

17 Cf. Nonn. Dion. XL 402. Choric. epithal. Procop. p. 19, 19

1 δ' Re 2 ε in τε (1) ex ι corr P² | φέροινο V 3 δ' ἂν
 in ras P² 4 οὖν inser P³ om U 6 ι alterum in εἰργά-
 ζοντο inser C^p 9 ἐρίγνετο V ἐγένετο IBM 11 ἴσ. ἤκεν
 Ferr in marg, ἤμεν Ferr et Mor (qui ἦλθον coni), quod in ἤκεν
 correxit Koen Greg. Cor. p. 146 Sch. 13 οὐδὲ om IBM |
 οὐ διῆλθε Ferr Mor 14 οὐ καλῶς scripsi e VU et P in quo
 m⁴ in rasura sex litterarum οὐ reliqui libri οὕτω Ferr Mor
 τὰ δ' οὐ διέμεινεν coni Re | οὕτω in ras P⁴ οὕτω corr ex
 οὐ C^p 21 εἰλείθυιαν M εἰλείθειαν B εἰλήθυιαν V | ὅτ' ἂν A

αὕτη παίδων εἵνεκα, διὰ ταύτης εἰς τέλος ἔρχεται, καθάπερ τοῖς τὰ πελάγη πλέουσι διὰ τῶν λιμένων. εἰ δὲ ἀλλόμενα πάντα ἦν καὶ οὐκ ἦν τὸ δεξιόμενον, ἄκαρπον ἂν ἦν τὸ πεπλευσμένον περιρρηγνυμένων τοῖς προβόλοις τῶν πλοίων. λιμὴν δὴ καὶ ἦδε ἡ θεὸς τοῖς 5 τὸν ἐν τῇ νηδίᾳ πλέουσι πλοῦν. 29. Διὰ τοῦτο ἐν τιμαῖς πανταχοῦ τε καὶ παρὰ πᾶσι, καὶ νεώ τε μεγαλοπρεπεῖς καὶ βωμοὶ καὶ θυσαίαι καὶ ἑορταί. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ μνηδὸς ὀνόματι γεραίρουσι τὴν θεόν, ὃ γὰρ δὴ Ἐλαφβολίων τοῦτό ἐστιν. ἐν ἐτέρῳ δέ γε μηνί, Μου- 10 νυχίων οἶμαι, καὶ τὰς παρθένους αὐτῇ πρὸ γάμων ὑπάρχουσιν, ὅπως προτεθεραπευμένης Ἀρτέμιδος οὕτως | ἐπὶ τὰ Ἀφροδίτης ἴωσι. 30. δυοῖν δὲ ὄντοιν σφίσι R 233 πλείστον ἀξίον χωρίον, Πειραιῶς τε καὶ τῆς ἀκροπόλεως, ἡ μὲν ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος. 15 Ἐφεσίοις δὲ καὶ τὸ νόμισμα [καὶ] τὴν ἔλαφον ἔφερεν ἀμοιβὴν τῇ θεῷ τῶν μεγάλων ἀγαθῶν.

31. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ὕγρεια παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἀνθρώποις, αὐτὸ μνηύει τοῦνομα, καὶ τὸν Αἰνείαν ἴσμεν

16 Xen. Hell. II 4, 11. Paus. I 1, 4. Mionnet Descr. de méd. III p. 85 n. 159 sq.; 207 sq. Suppl. VI p. 111 n. 184 sq. 19 Cornut. theol. c. 32

1 ἔνεκα M 4 ἦν ἂν V ἂν om BM | πεπλευσμένον scripsi e V πεπλευμένον reliqui libri edd | ι in περιρρηγνυμένων in ras P² περιρρηγνυμένων VBM 5 δὲ IBM | ἦδε A 6 διατοῦτο PVIBM 7 ε in τε ex ι corr P² 10 τοιοῦτό sed to erasum U | ἐστὶ B | Μουννυχίων scripsi auctore Gasda μουννυχίων libri (μουννυχίων B μουννυχίων M) edd 11 ὦν in γάμων in ras C^v 12 οὕτως | εἶτα BM 15 ὃ scripsi ex APIBM cum Gasda et Cobeto Mnem. V 105 (Coll. 101) ἡ reliqui libri edd 16 καὶ cancellavi om BM et P sed in hoc rasura trium litterarum 19 Αἰνείαν CA et P sed in hoc ι post ε inser m⁴

παρ' Ὀμήρου μαθόντες ὑπό τε Αἰητοῦς καὶ ταύτης ἐν
μεγάλῳ ἀδύτῳ φωννύμενον· 32. τοῦ γε μὴν ὅλως
αὐτῇ μέλειν ἀνθρώπων καὶ τόδε μέγα τεκμηρίον. θυόν-
των γὰρ αὐτῇ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπους οἰομένων
5 δεῖν μερίστοις ἀντὶ μερίστων τιμᾶν, μετέστησε τὸν νόμον,
ἐπεὶ καὶ παρ' οἷς αἵματι τιμᾶται ἐπὶ τοιούτῳ, ζῶντι
τιμᾶται αἵματι· 33. ἡ δὲ αὐτῇ καὶ φιλάνθρωπος καὶ
φιλέλλην. ἦλθεν οὖν ὡς Ἑλλήνας ἀφείσα Σκύθας.
καὶ τὰ ἀπὸ Σελήνης δὲ ἀγαθὰ, τὰ τε εἰς φυντὰ τὰ τε
10 εἰς ἀνθρώπους, Ἀρτέμιδος δόσεις, καὶ τὴν τῆς Ἐκάτης
δὲ ἀρχὴν, τοὺς δαίμονας τοὺς πολλούς, Ἀρτέμιδος
ἀρχὴν νομιστέον· Ἀρτεμις γὰρ δὴ καὶ ἐκεῖνα.

34. Ἐπισταμένη δὲ εὖ ποιεῖν ἀνθρώπους ἡ θεὸς
ἐπίσταται καὶ κολάζειν ἀνθρώπους, τὰ τοῦ πατρός,
15 οἶμαι, ποιοῦσα, παρ' οὗ καὶ πλοῦτος καὶ κεραυνολί, τὸ
μὲν τοῖς δικαίοις, τοῖς δὲ οὐ τοιούτοις τὸ πῦρ. 35. ὁρᾷ
δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἄμφω ποιοῦντα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
πολεμῆσαντων τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ἑλλήνων,
οἷς λοιμὸν ἐνέβαλέ τε καὶ ἔλυσε τὸν αὐτόν, ἑκάτερον
20 τῷ ἱερεῖ χαρισάμενος, τὴν μὲν νόσον, ἐπειδὴ ὕβριστο, τὴν
R 234 δὲ ἀπαλλαγὴν, | ἐπειδὴ τὴν παῖδα ἀπειλήφει. 36. τοι-
αῦτα δὴ καὶ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος· ἡ παρῆψε μὲν διὰ

1 Il. ε 447 5 Eur. Iph. T. 1460 7 or. I § 23 p. 93, 15
18 Il. α 8 sq.

1 Ὀμήρου B sed ou in ras ὁμήρου IM 6 ἐπὶ om
VUP sed in hoc rasura 3 vel 4 litterarum post τοιούτῳ inter-
puncti cum VBM, post τιμᾶται reliqui libri edd τιμᾶται ἐτι,
τῷ τῶν ζώντων τιμᾶται αἵματι Gasda 9 gravis supra α et
ἀ in τὰ ἀπὸ in ras P^s | ὑπὸ U | δὲ om IBM 10 δόσεις B
13 δ' BM 18 τῆς om BM | ἑλλένης C 19 λοιμὸν IB
21 ἐπειδήπερ ἀπειλήφει τὴν παῖδα V

κυνὸς τὴν ἀποικίαν εἰς Ἰωνίαν, συνεφήψατο δὲ Ἀλεξ-
άνδρῳ τῆς στρατείας εἰς τὴν Ἀσίαν διαβάντι. 37. Ὡς
δὲ ἄμεινον αὐτὴν τιμᾶν ἢ καταφρονεῖν, ἔδειξε μὲν ἡ
Ταντάλου Νιόβῃ θορηγήσασα κόρας ἕξ τετοξευμένας,
ἔδειξε δὲ Ἀκταίων ἰδῶν, ἃ μὴ θέμις, ἔδειξε δὲ ὁ τῶν 5
Αἰτωλῶν ἄρχων Οἰνεύς, ὃς θυσίας αὐτὴν ἀποστερήσας
τινὸς ἔστεινεν ἐπὶ τοῖς δένδροις τοῖς ἑαυτοῦ κειμένοις
ἡττωμένων τῶν φίλων σὺς ἐνὸς ἐμβολῆς. κρατηθέν-
τος δὲ τοῦ θηρίου μόλις τε καὶ σὺν τῷ τῶν ἐλόντων
κακῷ, (τοσοῦτους ἄνδρας ἀνάλωσεν), ἔτερον δ' ἔτεκε 10
κακὸν ἢ δορά τε καὶ ἡ κεφαλὴ, πόλεμον, ὅπως μηδεὶς
Ἀρτέμιδος ἐν θεῶν τιμαῖς μὴδ' ἐκὼν ἀμελοῖ μὴτ' ἐπι-
λανθάνοιτο.

38. Καὶ παιδεύει δὲ τοὺς ἀνθρώπους μηδὲν ἔξω
τοῦ μέτρου μήτε λέγειν μήτε δοῦν, τὸν μὲν Ἀγαμέ- 15

1 sq. cf. Arr. Anab. I 17, 10 sq. 4 II ω 602 sq. 15 cf.
διήγημα a me editum Act. Acad. Berol. 1885, 917

15 σημειῶσαι καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο· τὸν μὲν Ἀγαμέμνονα
ἀναγκάσασα, ἄλλον δὲ ποιήσασα τὸ καὶ τό. οὕτως ἦν τὸ
κατάλληλον, ὥς τὸν μὲν τῆς μετοχῆς ἀποδοθῆναι πρὸς σύνδεσμον
πάλιν μετοχῆς. ὁ δὲ ῥήτωρ καὶ πάντῃ ἐνῆλλαξεν εἰπὼν ἕτερον
δὲ ὁμοιόν τε καὶ οὐχ ὁμοιον V

1 σὺς ut scribatur, suadere videtur fragmentum ex Ἐφε-
σίῳ Ὡροῖς Creophyli servatum apud Athenaeum VII 361 C
(Mueller Fr. hist. IV 371) ἡ ἂν ἰχθὺς δείξῃ καὶ ὅς ἄγριος ὕψη-
γήσῃται Ἰωνος vel Νηλέως G. Cuper Harpocr. 199 3 τιμᾶν
αὐτὴν I 5 ἃ μὴ θέμις om B | ε in θέμις in ras P² | ἔδειξε
δὲ scripsi e V ἔδειξεν reliqui libri (nisi quod δ' in marg inser
M²) edd 8 ν in φίλων in ras P² | σ in σὺς in ras P⁴ |
σ in ἐμβολῆσ erasum in CAI ἐμβολή P sed ἡ m³ corr in ἡ
ἐμβολῇ UV 10 δ' in ras P² om U cancellavit Re δη
Sintenis 12 ἀμελοῖ scripsi ἀμελῇ libri edd | ἐπιλανθάνη-
ται IBM

μνονα κάλλιον αὐτῆς εἰπόντα βαλεῖν τὴν ἔλαφον ἀναγκάσασα τῷ βωμῷ τὴν παῖδα προσαγαγεῖν ὑπὲρ τῆς ἀναγωγῆς, ἣν ἐπεῖχεν ἡ θεὸς ἀπλοῖα τὴν ὑπερφηανίαν
 4 κολάζουσα πειθομένων αὐτῇ τῶν ἀνέμων οὐχ ἤττον ἢ
 R 235 τῷ Αἰόλῳ, τῷ σφῶν αὐτῶν ταμίᾳ, οὗ | δὴ καὶ φιλανθρωπίαν κατέμειξεν ἡ θεὸς μετενεγκοῦσα τὸ ξίφος ἀπὸ τῆς κόρης ἐπ' ἔλαφον, καὶ ἡ μὲν ἠφάνιστο, ἡ κόρη, ἡ δὲ ἦν ἐν χερσίν, ἡ ἔλαφος. 39. ἕτερον δὲ ὁμοίον τε καὶ οὐχ ὁμοιον· ἀνὴρ τις περὶ Ἰταλίαν σὺς χοῆμα
 10 μέγιστον ἐλών, ἀλλ' οὐ νῦν γε, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν λέγων, τῆς Ἀρτέμιδος ἔσται τοῦ σὺς ἡ κεφαλὴ, τῷ δ' ἡρῆκότι τοῦτο ἀνακείσεται ἐμοί. ταῦτα εἰπὼν ἐκ δένδρου τὴν κεφαλὴν ἀναρτήσας ὑπ' αὐτῇ καθύδδε μεσημβρίας ἡκούσης, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ
 15 δεσμοῦ λυθέντος πεσοῦσα κτείνει τὸν τιμιώτερον τῆς θεοῦ κυνηγέτην.

40. Τιμωμένη δὲ ἦτις ἐστίν, εἰ πάλιν ἀκούειν ἐθέλοιτε, μέλλοντες Ἀθηναῖοι τρέχειν ἐπὶ τοὺς εἰς τὴν χώραν ἀποβαίνοντας τῶν βαρβάρων, τὸν Δαρτείου στό-
 20 λον, εὐξάντο τῇ Ἀγροτέρᾳ θύσειν αὐτῇ <χιμάρους>, ὅσους ἂν κτείνωσι τῶν βαρβάρων. καὶ ἀπέκτειναν ὁπόσους ἀκούομεν. ἦν μὲν γὰρ καὶ Ἡρακλῆς ἐν τοῖς

9 Her. I 36, 1 17 Xen. Anab. III 2, 12. Plut. de malign. Her. 26 p. 862 B. Schol. ad Ar. Eq. 660. Ael. v. hist. II 25
 22 Polem. or. II § 41. 62. Paus. I 15, 3

ζον.
 1 φ in ἔλαφον in ras P² 3 ἀποπλοῖα B 4 κολάσασα A
 γο κολάσασα m^s supra κολάζουσα P κολάσασα CB 8 χερσὶν
 BM 9 τι M 10 ἀλλὰ IBM ἄλλω νῦν γε CA sed in hoc
 m. post. in ἀλλ' οὐ νῦν γε corr | 'ν in ἑαυτὸν in ras C^v
 12 δὲ IBM | τοῦτον BM 14 καθύδδε V ἐκάθευδε PUIBM
 20 χιμάρους inserui 21 β m^s, εἰς in βαρβάρων m² in ras P

μυροῖς τούτοις, ἦν δὲ καὶ ὁ Πάν, αὐτὸν παρακαλέσας, τὸ πλεόν δέ μοι δοκεῖ τῆς Ἀρτέμιδος γενέσθαι, δυνατωτέρας θεοῦ. 41. καὶ τί δεῖ τὰ ἐτέρων λέγειν; ἀλλ' ἦδε ἡ πόλις ἡ πολλὴ Σκυθῶν ἂν ἐγερόναι καὶ ἀνήρ- 5 παστο κατὰ τὴν πάλαι στρατεῖαν, εἰ μὴ ἦδε τὸν ἀδελ- 5 φὸν παραλαβοῦσα τοξεύονσα φεύγοντας | ἔδειξε Φλέ- R 236 γρας ἥδη ταύτας ἔχοντας· στρατὸς δὲ ἡμῖν ὁ δεξιόμε- νος τοὺς ἐπιόντας οὐκ ἦν, οἱ δὲ ἂ τῶν βαλλομένων ἦν, βοῶντες ἀπήεσαν, οἱ Σκύθαι, δύο τοξότας οὐ φέ- 10 ροντες.

42. Καὶ τὸ ἱερὸν δὲ τουτὶ τὸ μέγα, τὸ πρὸς ἔω, τὸ ἐν τῷ προαστείῳ, γυναικὸς ἐστὶ τῆς Καμβύσου δαπάνη, μισθὸς ὀφθαλμῶν αὐτῇ παρὰ τῆς θεοῦ σεσω- 15 σμένων. 43. ἐγὼ δέ γε οὐκ ὀφθαλμῶν μόνον οὐδ' αὖ χειρῶν ἢ ποδῶν ἢ τινος ἄλλου μέρους οἶδα μισθὸν 15 ὀφείλων, ἀλλ' ὅλον τε ἔμαντοῦ καὶ τοῦ χοροῦ. ἦν μὲν γὰρ μὴν ὁ ἐπώνυμος τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ γε μνητὸς ἐβδόμη ἰσταμένου, ἐν ᾗ νόμος ἐν Μερόῃ ταύτη ποιεῖσθαι τῇ θεῷ τὴν ἑορτήν, ἥς καὶ τὸ κεφάλαιον αἶμα ἀπὸ πυγμαῆς. πύκται δέ, ὁπόσαι φυλαὶ τῆς πόλεως, 20 εἰς ἀφ' ἐκάστης, καὶ ἕρις ὑπὲρ νίκης θαυμασθή, οὐχ

1 Her. VI 105 Polem. or. I § 35. II l. l. 12 t. I p. 291, 4 R sq.

15 ὡς ἀθρόωτος συμπαύτων σύ γε ὦν διὰ τοῦτο καὶ μισθὸν εἰδῶλοις μάλλον ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους ἄπαντας ὀφείλειν λέγεις V

1 αὐτὸν m² ex αὐτὸν M αὐτὸν VIB 6 Φάγρας
OMueller Antiqu. Antioch. p. 14 Πάγρας Gasda, fortasse recte,
sed cf. p. 129, 4 οὐ λόγος κατακαυθῆναι τοὺς Γιγαντας (Sievers
l. l. p. 63 et 91) 7 ο in δεξιόμενος in ras P² et ex α corr I
δεξιόμενος CAVM 8 & m. post. (p et s) corr ex ἂν C
ἂν A (sed ν erasum) IM 18 ἐκτη Roscher Philol. LX 362

19 καὶ om M 20 ὑπὸ B 21 ἀφ' in ras P³ ἔφ' A

ὑπὲρ μεγάλων μὲν τῶν ταῖς φυλαῖς εἰς αὐτοὺς ἀνη-
 λωμένων, μανίᾳ δὲ τὸ πρᾶγμα ἔοικε τῇ θεῷ χαρίζομέ-
 νων. 44. πέλαι μὲν οὖν δρόμος ἦν ἀπάντων ἐπὶ τὴν
 R 237 θέαν καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν οὐκ | εὐσεβές, τῷ καιρῷ δὲ
 5 ἀμβλυνθείσης τῆς εορτῆς οἱ μὲν ἐπύκτενον, διδάσκαλοι
 δὲ λόγων ἐν συνουσίαις, διδόντες μὲν δίκην οὐ δοκοῦν-
 τες τοῖς πολλοῖς, καιρῷ δὲ εἰκόντες. 45. πρῶν τολύων
 οἱ μὲν ῥχοντο εἰς Μερόην, οἱ πύκται, ἐγὼ δὲ εἰσεκά-
 λουν τοὺς νέους. οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον· εἶναι γάρ τι
 10 τὸ τὸν ὄκνον ἐμποιοῦν, ὃ οὐκ ἔχει μὲν εἰπεῖν ὃ τι
 εἴη, δεινῶς δὲ ἀποκωλύειν. ῥαθυμίαν δὲ ἐμοῦ τὸ
 πρᾶγμα καλοῦντος, εἰ τὰ τῆς προτεράλας αὐθις ζητοῖεν,
 ἡ δὲ οὐκ ἦν ἔργων, δειματός τινος θορυβοῦντος σφίσι
 R 238 τὰς ψυχὰς ὥμυνσαν | εἶναι τῆς συνουσίας τὴν φυγὴν.
 15 46. οὕτω δὲ συνεχώρουν. τὸ δὲ ἦν ἄρα τῆς Ἀρτέμιδος
 ἄρωγῇ τὸν γενόμενον ἂν κωλυούσης ὕλεθρον. ὥς γὰρ
 δὴ ἀπηλλάγησαν οἱ πεφοβημένοι καὶ ἦν μόνος ἐν τῷ
 βουλευτηρίῳ τούτῳ, λόγον τις οὐ πολλῷ ὕστερον φέρων
 ἔρχεται νέος εἰρημένον οἱ πολλάκις, εἰ παρέχοι καιρός,
 20 ἥκειν σὺν τῷ βιβλίῳ, καὶ γὰρ ἦν τις περὶ τοῦ λόγου
 λόγος. εἰληφθαι δὴ καιροῦ νομίσας ὁ νεανίσκος ἤκεν.
 47. οὕτω δὲ ἀναστὰς ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θύραν ἐστῶς
 ἐστῶτος ἡκροώμην. καὶ ἀνέγνωστό τε ἔπη πλείω ἢ
 διακόσια, καὶ με ἔννοια τῆς νόσου τῆς τῶν ποδῶν

1 οὐ κελὸν τὸ ἀνηλωμένον ἐνταῦθα V

1 λων μὲν τῶν τὰς φυλα in ras P² | ταῖς φυλαῖς scripsi
 auctore Re τὰς φυλὰς libri edd | αὐτοὺς P sed in ras m³
 αὐτοὺς CAVBM 4 post δὲ rasura duarum litterarum in P |
 5 ἀμβλυνθείσης in textu, γε ἀναβληθείσης in marg B 7 δὲ
 post δοκοῦντες VUBP et manibus post. (p) C et A Ferr Mor
 del Re 10 ὅτι PIM 11 ἀπεκάλυψε coni Mor 13 ἔργον
 CUVIB et in ras P³ 15 δὲ (prius)] δὴ V 18 τίς APB
 19 οἱ CA 24 τῆς (1) Ferr Mor τις libri τις τῆς Re

εἰσῆι καὶ ὥς πολὺ βέλτιον καθήμενον ἀκούειν. 48. ἀπελ-
θὼν οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου κελεύσας
ἐκείνον ταῦτο ποιεῖν ἐπὶ θατέρου, τετταράκοντα ἐπὼν
οὕτω ἀνεγνωσμένων ὁρῶ κόνιν ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς θύρας 4
τῆς μεγίστης τε καὶ μέσης φερομένην. ἔπειτα | ἀπορ- R 239
ραγὲν κῦμα λίθων ἐφέρετο μέγα καὶ ἦν ἐπὶ γῆς τῶν
πολλῶν συντριβέντων. 49. ἐγὼ δὲ οἷς μὲν εἶδον ἐξε-
πεπλήγμην, ἐπεπόνθειν δ' ἄν τι καὶ πλέον, εἰ τὸν
κτύπον ἅπαντα τοῖς ὥσιν ἐδεδέγμην. νῦν δὲ προῦ-
νοήτην τε καὶ ἤρκεσαν αἱ χεῖρες. 50. ὁ δ' ἐπιτετραμ- 10
μένος τὰς τῶν φοιτητῶν εἰσόδους οὗτος εἰσιῶν πως
τότε τῇ σκιᾷ τοῦ κατιόντος σώζεται βλέψας τε ἄνω καὶ
ἐπὶ πόδα ἀναχωρήσας ἥδη εἶσω τὸν ἕτερον ἔχων, ὥστε
αὐτῷ καὶ ἐπέπληκτο τὸ τοῦ ὑποδήματος ἄκρον. 51. τὸ
δὲ ἀπορραγὲν τοῦτο ὄφρως ἦν ὥρας εἵνεκα ὑπὲρ τῆς 15
θύρας τεταμένη λίθου τοῦ στίλβοντος ἐγκειμένου τῷ
μὴ τοιούτῳ· ὃν κοιλάναντες εἰς ὑποδοχὴν τοῦ κρείττο-
νος τὸ μὲν ἐνέθηκαν αὐτοῦ, τῷ δὲ προῦχειν ἔδοσαν
τέρψιν εἶναι ὁρῶσι. τέως μὲν οὖν ᾧ συνείχετο ἰσχύ-
οντος, ξύλον τι σμικρότατον τοῦτο ἦν, ἔμενε, χρόνῳ 20
δὲ ἐκείνου καμόντος ἐξίστατό τε τὸ ἐνηρμοσμένον, καὶ |
ἦν χαμαὶ σωρὸς λίθων μεγάλων οὐκ ἂν εἰκασθέντων R 240

4 τοῦ ὑπερθύρου λέγει C²A²P³ ἤτοι τοῦ ὑπερθύρου V
10 χεῖρες] τὸ στρογγύλον τῆς γλώττης κἀνταῦθα διεφάνη καὶ τὸ
δι' ὀλίγων πολὺ δηλώσαι V

2 ε prius in καθεζόμενος corr ex ι P² καθιζόμενος CA
3 ἐκεῖνο I 4 θύρας in marg I 5 τε om I 10 τε om BM
12 σωίζεται CA 13 ἐπὶ πόδα] ὑποπόδα V 15 ὄφρως
CAPU | ἔνεκα BM 16 λίθου του V num λίθου του ?
18 τὸ] τὸν UI | οὐ in αὐτοῦ in ras P² αὐτῷ U | τὸ M
19 ἰσχύοντι⁹⁵ I 20 ξύλον δέ τι V | μικρότατον V 21 ἐξίστατο
VU et ex ἴστατο m. rec. (s) C et P⁵ ἴστατο AIBM

- πρὸ τοῦ πάθους, οἶμαι, τοσούτων, οἷ μὴ ὅτι νέους ἐν
 εισόδοις τε καὶ ἐξόδοις διέφθειραν ἂν ἐπιπεσόντες,
 ἀλλ' οὐδὲ καμύλων τε καὶ ἐλεφάντων κεφαλὰι διέφυ-
 γον ἂν τὸ μὴ οὐκ ἀντίκα κείσθαι. 52. ἀλλ' αὐτῇ
 5 ἐσάωσε, εἶπεν ἂν Ὀμηρος, καὶ παῖδάς τε γονεῦσιν
 ἀπέδωκεν ἐμέ τε ἐξέλλκυσε σαφῶς τῆς ἐγγυὸς οὔτω
 πληγῆς τῇ περὶ τοῖν ποδοῖν φροντίδι τῷ τε πατρὶ τῷ
 Διὶ καθαρόν θανάτων διετεθήρησε τὸν νεών. εἰ δ' οὐκ
 ἐπεκούρει, πόσας ἂν οἴομεθα δεῦρ' ἐλθεῖν κλίνας ἀναι-
 10 ρησομένας [τότε] τὸ τῆς πόλεως ἄνθος. 53. ἔξεστιν
 οὖν μοι φιλοτιμείσθαι κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ἀδελφοὶ
 δὲ ἀκκείνον ἔσωζον Ἀρτέμιδος ὁμοπάτριοι. Σιμωνίδῃ
 μὲν οὖν ἀντ' ᾧδῆς ἐκεῖνα παρὰ τοῖν Διοσκοούροι, ἐμοὶ
 δὲ ταῦτα καὶ πρὸ ᾧδῆς.
 15 Ἀλλ' ἰδοὺ νῦν γε ἀποδεδώκαμεν, τοῦ δὲ μὴ λέξαι
 κακῶς αὐτῇ τε καὶ Ἀπόλλωνι τῷ μουσηγέτῃ μελήσει.

5 Il. 1. 752 Od. δ 513 11 Cic. de or. II 86 § 352 sq.

8 σημείωσαι καὶ ταῦτα καὶ διὰ τὴν γλῶτταν καὶ διὰ τὸ
 δεισίδαιμον τοῦ λέγοντος V

1 τοὺς νέους C 5 Ὀμηρος ἂν εἶπεν (εἶπε M) BM 6 τ' M
 7 τοῖν] τὴν M 7 et 8 inter τῷ et Διὶ rasura duarum
 litterarum in C 7 τῷ alterum om I 8 θανάτων scripsi
 θανάτω CAPUIBM Ferr Mor θανάτων V Re | δὲ IBM
 9 οἴομεθα IB 10 τότε cancellavi auctoribus Gasda et Cobeto
 Mnem. V 105 (Coll. 101) et Sinteni τό γε V | τὸ om V 11 ἐμοὶ
 Re 12 ἔσωζον CA | Σιμωνίδῃ Gasda in exemplari program-
 matis I p. 15 manu ipsius correcto ex impresso Σιμωνίδῃς σιμων-
 νίδῃ libri excepto V qui habet σιμωνίδῃς, et edd ω in σιμωνίδῃ
 in ras P² 13 ἀντ' ᾧδῆς Gasda l. l. corr ex impresso ἀντῶ-
 νῇδῃ ἀντῶννησεν CA ἀντῶννησεν PUIBM ἀντῶδῃσεν V |
 ταῖν BM 16 μελήσει τῷ μουσηγέτῃ BM

**BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.**

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. II.
ORATIONES VI—XI.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIII.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geb. M. 1	geb. M. 2		geb. M. 1	geb. M. 2
Aelianus ed. Hercher. 2 voll.	9. —	10. 05	Boetius de inst. arithm. ed. Friedlein	5. 10	5. 60
— varia historia.	— 90	1. 30	— de consolatione ed. Peiper	2. 70	
Aeneas ed. Hug.	1. 35	1. 75	— comm. in libr. Aristotelis <i>negl</i>		
Aeschines ed. Franke.	— 90	1. 30	— <i>ἑρμηνείας</i> rec. Meiser. 2 voll.	8. 70	9. 70
— ed. Blass	2. 40	2. 80	Buccolici Graeci ed. Ahrens. Ed. II	— 60	1. —
— Ed. mai. c. Ind. Aeschin.	8. —	8. 60	Caesar ed. Dinter. Ed. II min.	1. 50	2. 10
[—] Ind. Aeschin. comp. Preuss.	6. 40		— bell. Gall. Ed. II min.	— 75	1. 10
Aeschylli tragoediae ed. Weil	1. 50	2. —	— bell. civile Ed. II min.	— 60	— 90
— Singulae tragoediae	— 30	— 60	— ed. Kübler. bell. Gall. Ed. min.	— 75	1. 10
[—] Schol. in Pers. ed. Dahnhardt	3. 60	4. 20	— Ed. maior	1. 20	1. 60
Alexander Lycop. ed. Brinkmann	1. —	1. 25	— bell. civ. Ed. min.	— 60	— 90
Ammianus M. ed. Garthausen. 2 voll.	7. 20	8. 40	— Ed. maior	— 90	1. 30
Anacreon ed. Rose. Ed. II	1. —	1. 40	— b. Alex., b. Afr. Ed. mai.	1. —	1. 40
Andocides ed. Blass. Ed. II	1. 20	1. 60	— Ed. min.	— 60	1. —
Anna Comnena ed. Reifferscheid. 2 voll.	7. 50	8. 60	— b. Hisp. Fragm. Indices	1. 50	1. 90
Anthimus ed. Rose	1. —	1. 25	Callinici vita S. Hypatii	3. —	3. 40
Anthologia Gr. ed. Stadtmüller. I	6. —	6. 60	Calpurnii Flacci declamationes		
— II, 1	8. —	8. 80	— ed. Lehnert	1. 40	1. 80
— Lat. I, 1 ed. Riese. Ed. II	4. —	4. 60	Cassius Felix ed. Rose	3. —	3. 40
— II ed. Buecheler. 2 fascic.	9. 20	10. 35	Cato ed. Keil	1. —	1. 40
Antiphon ed. Blass	2. 10	2. 50	Catullus ed. Müller	— 45	— 75
Antoninus ed. Stieh	2. 40	2. 80	— Tibull., Propert. ed. Müller	2. 70	3. 20
Apollonius Perg. ed. Heiberg. 2 voll.	9. —	10. —	Cebetis tabula ed. Praechter	— 60	— 90
Apollonius Rhodius ed. Merkel	1. —	1. 40	Chronica min. ed. Frick. 2 voll. Vol. I	6. 80	7. 40
Appianus ed. Mendelssohn. 2 voll.	9. —	10. —	Cicero ed. Müller. 5 partes (= 11 voll.		
Apuleius metamorph. ed. v. d. Vliet	3. —	3. 50	— = 37 fascic.). Pars I, 1. 2. M. 3. 45.		
— Apologia, Florida ed. v. d. Vliet	4. —	4. 50	— geb. M. 4. 40. Pars I, 1. 2. M. 3. 45.		
Archimedes ed. Heiberg. 3 voll.	18. —	19. 80	— geb. M. 7. 80. Pars III, 1. 2. M. 7. 80.		
Aristaeus epist. ed. Wendland	4. —	4. 50	— geb. M. 9. —. Pars IV, 1. 2. M. 6. 30.		
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll. Ed. II	3. —	4. —	— geb. M. 7. 80.	23. 85	29. —
— Singulae comoediae	— 45	— 75	— oratt. sel. ed. Müller. 2 partes	1. 50	2. 20
Aristoteles, de partibus animal.			— add. Eberhard-Hirschfelder	2. —	2. 50
— ed. Langkavel	1. 80	2. 20	— epistolae ed. Wesenberg. 2 voll.	6. —	47. 20
— de arte poetica ed. Christ	— 60	— 90	— sel. ed. Dietrich. 2 partes	2. 50	3. 40
— physica ed. Prantl	1. 50	1. 90	Claudian carmina ed. Koch.	3. 60	4. 20
— ethica Eudemia ed. Susemihl	1. 80	2. 10	Cleomedes ed. Ziegler	2. 70	3. 20
— Nicomachea ed. Susemihl	1. 80	2. 10	Commodianus ed. Ludwig. 2 voll.	2. 70	3. 50
— de coelo, al. ed. Prantl	1. 20	1. 60	[Constantinus] Inc. I. de C. Magno		
— de coloribus, al. ed. Prantl	— 60	— 90	— ed. Heydenreich	— 60	— 90
— politica ed. Susemihl. Ed. III	2. 40	2. 80	Cornelius Nepos ed. Fleckeisen	— 30	— 60
— magna moralia ed. Susemihl	1. 20	1. 60	Cornutus ed. Lang	1. 50	2. —
— de anima libri III ed. Biehl	1. 20	1. 60	Curtius Rufus ed. Vogel	1. 20	1. 60
— ars rhetorica ed. Römer. Ed. II	3. 60	4. —	Damasus ed. Ihm	2. 40	2. 80
— metaphysica ed. Christ	2. 40	2. 80	Demetrius Cydonius ed. Deckelmann	1. —	1. 40
— fragmenta ed. Rose	4. 50	5. —	Demosthenes edd. Dindorf-Blass		
— oeconomica ed. Susemihl	1. 50	1. 90	— 3 voll. (= 6 partes). Ed. IV min.	4. 50	6. —
— de plantis ed. Apelt	3. —	3. 40	— 3 voll. Ed. IV maior	7. 20	9. —
— <i>noiv. A9iv.</i> ed. Blass. Ed. III	1. 80	2. 10	Dietys ed. Meister	1. 50	2. —
— parva naturalia ed. Biehl	1. 80	2. 10	Dinarchus ed. Blass	1. —	1. —
Arriani expeditio Alex. ed. Abicht	1. 20	1. 70	Dio Cassius ed. Meib. 5 vil. Vol. I. II	8. 10	9. —
— scripta minora ed. Eberhard	1. 80	2. 10	Dio Chrysost. ed. Dindorf. Vol. II	2. 70	
Athenaeus ed. Kaibel. 3 voll.	17. 10	18. 90	Diodorus ed. Vogel. 5 voll. Vol. I.—III	11. 20	13. —
Augustini de civ. dei ed. Dombart.			Dionysius Halic. ed. Jacoby. Vol. I.—III	9. 60	11. 40
— Ed. II. 2 voll.	6. —	7. 20	— opusc. rhet. edd. Usener et Rader-		
— confessionum II. XIII ed. Knoll	2. 70	3. 20	— macher. Vol. I	6. —	6. 60
Aulularia ed. Peiper	1. 50	2. —	Diophantus ed. Tannery. 2 voll.	10. —	11. —
Ausonius ed. Peiper	6. 60	7. 20	Donatus rec. P. Wessner. Vol. I	10. —	10. 80
Autolyens ed. Hultsch	3. 60	4. —	Epic. Gr. fragm. ed. Kinkel. I	3. —	3. 50
Avieni Aratea ed. Breysig	1. —	1. 40	Epic. poes. Gr. ludi. corpusc. I		
Babrius ed. Schneidewin	— 60	1. —	— edd. Brandt et Wachsmuth. 2 voll.	6. —	7. —
— ed. Crusius. Ed. maior	8. 40	9. —	— Epictetus ed. Schenkl. Ed. minor	6. —	6. 60
— Ed. minor	4. —	4. 60	— Ed. maior	10. —	10. 80
Bacchylidis carmina ed. Blass. Ed. II	2. 40	2. 90	Euclidis Elementa ed. Heiberg. 5 voll.	94. 60	27. 40
Benedicti regula ed. Wölflin	1. 60	2. —	— Data ed. Menge. Optica ed. Heiberg	10. —	11. 2

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. II.

ORATIONES VI—XI.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIII.

LIPSLAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

VI.

Quinque primis orationibus quae de Libanio ipso agunt, succedunt tres generales vel ethicae, quae primo quidem aspectu declamationibus haud dissimiles esse videntur, revera autem et ipsae propositum habent monstrare, quid Libanius ipse de fortuna, de divitiis iniustis, de bono amicorum sentiat. Quae omnium maxime etiam in scholis tractatae et excerptae plurimis codicibus ad nostram aetatem pervenerunt. Qui si nihil aliud nisi has tres orationunculas coniunctas cum certis quibusdam aliis orationibus, declamationibus, progymnasmatis continent, nullius se esse pretii critici produnt. Hae enim tres orationunculae *περὶ ἀπληστίας*, *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*, *περὶ πενίας* vel, ut inscribi coepta est *περὶ φίλων*, et *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῶ*, declamatio *προσβετυτικὸς πρὸς τοὺς Τρωῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Μενελάου*, progymnasmata *ψόγος ὀργῆς*, *βοῆς ἐγκώμιον*, *σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*, *ἐκφράσεις δρόμου τῶν ἡρώων*, *ἑτέρας γραφῆς*, *ἕκτος συγγραφικῶν χαρακτήρι*, *καλανδῶν*, *μέθης*, *πολέμου*, *αὐτῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*, epistularum collectio Lacapeniana prae ceteris Libanii operibus digna iudicata sunt, quae praemissa vita Eunapiana in eclogam vel chrestomathiam reciperentur. Codex autem e quo haec fluxit, deterioris erat generis, suspensus ex apographo illo *l*, quod in stemmate quartae orationis indicatum est. Sed ne haec quidem opuscula omnia in codicibus huius generis exstant: modo *προσφωνητικὸς*, modo *προσβετυτικὸς*, modo progymnasmata sive omnia sive pleraque omissa sunt. Multo rarius evenit, ut una alterave oratio, veluti monodiae vel *Προσβετυτικὸς πρὸς Ἰουλιανὸν* vel *Προσβετυτικὸς Ὀδυσσεὺς* vel *ἡθοποιῖα τίνος* *ἂν εἴπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα*, adderetur. Quod genus codicum scholasticum (*s*) appellandum duco.

Oratiuncula contra obtrectatores Fortunae aequae atque
duae sequentes a Libanio sene composita et *περὶ ἀπληστίας*
inscripta quibus servata est codices hi sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 87^v.
Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 13^v. Vide
supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV
fol. 225^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 58. Vide
supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII
fol. 48^v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol.
46. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol.
278. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

8. Laurentianus LVII 44 saec. XIII fol. 130. Vide
supra p. 224 sq. Contuli.

9. Patmius 471 saec. XIV fol. 58^v. Vide supra
p. 41 sq.

10. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 153. Vide supra
p. 44 sq.

11. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 151. Vide supra
p. 209 sq.

12. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 100^v. Vide
supra p. 211 sq.

13. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 353. Vide supra
p. 48 sq.

14. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 77. Vide
supra p. 39 sq.

15. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 277. Vide supra p. 59 sq.

16. Wolfenbottelanus 511 saec. XV fol. 309. Vide supra p. 64 sq.

17. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

18. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 241^v. Vide supra p. 53 sq. Verba *γλῶτταν* 241, 16 — *διὰ πολλῶν δὲ* 244, 7 R desunt. Contulit Gasda.

19. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 114. Vide supra p. 234.

20. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 171. Vide supra p. 280 sq. Collatus est a Boissonadio. Vide p. 78.

21. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 6^v. Vide supra p. 281 sq.

22. Athous Laurae S. Athanasii *θέσεως* Ω num. 123, 37 olim 4¹), chartaceus formae folii minoris (26 × 18 cent.) saeculi XIII²) continet haec:

fol. 1 *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός*

16 *Σωκράτους ἀπολογία*

32 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινες τῶν ὁμιλη-
τῶν ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις i. e. πρὸς τοὺς εἰς
τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας³)

36 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος

39 πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν

44 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

48 εἰς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὑπατον

54 προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ

57 πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους

1) In catalogo bibliothecae a Chrysantho Notara sub initium saeculi XVIII facto et a Constantino Satha *Μεσαιων. βιβλιοθήκ.* I 273 sq. publici iuris facto obiter descriptus est (p. 273).

2) Alexander Lauriotes bibliothecarius gratiosissimus saeculo XI vel XII codicem tribuere vult.

3) Cf. Laur. LVII 20 (n. 6 supra p. 40) fol. 33^v et Mon. 101 (n. 22 supra p. 221) fol. 146^v, quocum in parte prima (fol. 1—72) omnino consentit.

62 αὐτοκράτωρ ἰουλιανὸς τῷ ἐταίρῳ λιβανίῳ ἀποδέ-
δωκας ἀριστοφάνει (= ep. 74 Hertl.)

62^v λιβάνιος ἰουλιανῷ· ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= ep. 670¹)

63 πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως

68 πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

72^v τὰ ὀνόματα τῶν ἰβ μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπὸ ῥω-
μαίων, μακεδόνων, ἐβραίων, αἰγυπτίων, ἐλλήνων, ἀθηναίων.

73 Λιβανίου μελέται

ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

75^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν

78 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν

82 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πλούσιον

86 δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον

91 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος

96 δύσκολος λάλον γήμας γυναικα

100 νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

103 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως αἷτιον

107 νόμος τὸν ἀποκτείναντα τύραννον (= Choric. p. 49
ed. Boiss.). In margine scriptum est: τοῦ χωρικίου ἔστιν,
ὥς ἐγὼ οἶμαι.

112 Ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν (= Chor. p. 198).

ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν καταλεῖψαι τὸν λόγον
(= Choric. p. 201)

ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον (ib. p. 202)

ἡ διάλεξις πεποιήται μὲν πρὸς τὸ δεῖν (ib. p. 203)

113 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

120 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν

123 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει

126 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης

128 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ

136 τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν

139 μετὰ τὰ ἐν χαιρωνεῖα ἔπεμψε φίλιππος

142 οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλίππῳ γενομένῳ ἀμφικτύονι ὁ
αἰσχίνης (III 396 R)

1) Cf. Barber. (n. 4 supra p. 28), Laur. LVII 20 (n. 6 p. 40),
Vat. 941 (n. 26 supra p. 229), Neapol. II E 19 (n. 40 p. 332).

148^v μετὰ τὰ ἐν χαιρωνείᾳ φίλιππος ἐξήγησε δημοσθένην (IV 240 R)

151^v μετὰ τροίας ἄλωσιν

156 μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι

161 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς

166 ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι

170 φήμῃ ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα

175 ἐξήγησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην (IV 253)

178^v ἐπιτάφιος ἐπὶ μαρία μητρὶ μαρκιανοῦ (= Choric. p. 37) cum nota in margine adscripta: *Μὴ τοῦτο ἐστὶ τοῦ Χωρικίου ὥς ἐγὼ νομίζω*

181^v ἐπιτάφιος ἐπὶ προκοπίῳ σοφιστῇ γάξης (Choric. p. 1) cum nota in margine adscripta: *τοῦ χωρικίου τοῦτο ἐστὶν ὥς ἐγὼ νομίζω*

187 ἐγκώμιον ἐκ τοῦ προχείρου εἰς σοῦμμον τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην (Choric. p. 25) cum nota in margine adscripta: *τοῦ χωρικίου ἐστὶν ὥς οἶμαι*

190 λιβανίου περὶ ἀπληστίας

191 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

192 περὶ πενίας

193 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

196 ἡθοποιία· τίνες ἂν εἴποι λόγους πόρνη σωφρονήσασα

ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος des. fol. 203.

Sequuntur post ἐπιστολὰς φαλάριδος (fol. 204) ἀπολωνίου τοῦ τυανέως (215), βρούτου (219), συνεσίου κυρηναίου ἐπιστολὰς καὶ λόγους (224) inde a folio

272 λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima ἕτερον τοῦτον δέχον (= ep. 1160), ultima (251) οὐ μόνον ἐπὶ τὴν χρηστότητα (= 826) folio 323 desinit. Abscisa sunt reliqua folia 36 continentia Libanii quae sequebantur in exemplari epistulas, fortasse etiam alia.

Inspexerunt mea gratia codicem anno 1879 Manuel Gedeon, 1894 Alexander Lauriotes bibliothecarius, qui etiam partem orationum et declamationum Libanii et Choriciana contulit simul cum Ottone Kern et Parthenio Pappajannopulo (1886).

- 38 23. Escorialensis 482 (Ψ—IV—12) chartaceus formae quartae saeculi XVI exeuntis continet post *πίνακα* (fol. 1—4)

fol. 5 *λιβανίου σοφιστοῦ ῥητορικῶν προγυμνασμάτων μελέται*

μῦθος ἡθικός α^{ος}. *Οἱ λύκοι* (IV 853 R)

5^v *σεμνὸς ἦν ib.*

6 *ἔ]δοξε τῷ δι*

7 *διήγημα δ]ραματικόν· Δ]ημιάνειραν* (855)

διήγημα τὸ κατὰ τὴν πλὴν Inc. "Ἡρα τῆς Πίλτος·

des. *θρῆνον εἶναι* (1108)

7^v *διήγημα τὸ κατὰ τὸν ἀγαμέμνονα*, descriptum et editum a me Act. Acad. Berol. 1885, 917

8 *ἐγένοντο Δαναῶ* (1106)

8^v *ἔ]τερον· ἀ]κούεις ἄνθος* (855)

ἔ]ρως ἄπτεται (855)

9 *χ]ρεία π]ρακτική· ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς* (856)

des. folio 16, cuius pars reliqua vacua relicta est

17 *ἐ]τέρα χρεία· Δ]ιογένης μειράκιον* (862)

22^v *Ἴ]σοκράτης τ]ῆς παιδείας* (867)

32 *ἐτέρα χρεία· Θεόφραστος* (1122)

36 *γ]νώμη προτρεπτική· δεῖ δὲ χρημάτων* (1125)

38^v *γ]νώμη ἀποτρεπτική ο]ὐ χρή παννύχιον* (875)

43 *εἰς τὸ αὐτὸ* (879)

46 *ἀ]νασκευὴ δ]τι οὐκ εἰκὸς τ]ὸν χρόσῃν* (881)

47^v *ἀνασκευὴ δ]τι εἰκότα τ]ὰ κατὰ τὴν κ]ρίσῃν* (884)

51 *κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀ]χιλλέως ῥογὴν* (888)

54^v *ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν Αἴαντα* (1127)

60 *κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὸν Αἴαντα* (1131)

63^v *τόπος δὲ λέγεται τὸ περιέχον* des. *διακειμένους τῷ κατηγορουμένῳ*

68^v *κοινὸς τόπος κατὰ προδότου* (901)

70^v *κατὰ ἀνδροφόνου* (893)

79 *κατὰ τυράννου* (916)

83 *ὑπὲρ τυραννοκτόνου* (921)

87 *κατὰ ἱατροῦ φ]αρμακείας* (908)

95	ἐγκώμιον ἀχιλλέως
101	ὁ]δυσσέως
107 ^v	δ]ιομήδους
114 ^v	δικαιοσύνης
117 ^v	γεωργίας
120 ^v	βοὸς συγγραφεὶς χαρακτῆρι
124	θ]ερσίτου
129	ψ]όγος ὀργῆς ¹⁾
135	πλούτου
138	ἀ]μπέλου
141	ἐ]κτορος
145	φ]ιλίππου
148 ^v	α]ίσχρινου (sic)
151	σ]ύγκρισις ἀ]γροῦ καὶ πόλεως
155 ^v	ν]αυτιλίας καὶ γ]εωργίας
158	ἀ]χιλλέως καὶ δ]ιομήδους
161	α]ἴαντος καὶ ἀχιλλέως
163	δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
167	ἡ]θοποιίαι
	τίνας ἂν εἴποι λόγους Μήδεια μέλλουσα (1009)
169 ^v	τί ἂν εἴποι Μήδεια ἐτέραν (1033)
171	τίνας ἂν εἴποι λόγους Νιόβη
173	Βελλεροφόντης
174	Χείρων
175 ^v	Ἀχιλλεὺς ἐρῶν Πενθεσιλείας
177	Ἀχιλλεὺς ἀφαιρεθεὶς Βρι-
σηίδος	
178	Ἀχιλλεὺς καταπονουμένων
τῶν ἐλλήνων	
181 ^v	Ἀχιλλεὺς πεσόντος πατρό-
κλου	
182	ὁ Αἴας ἀφαιρεθεὶς τὰ ὄπλα
(1038)	
183	ὁ Αἴας μετὰ τὴν μανίαν
(1039)	

1) Haec et sequentia progymnasmata lacunosa sunt.

184 ^v	τὸ αὐτὸ (1041)	
186 ^v		Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Κύ-
κλωπα (1030)		
187 ^v		Ὀδυσσεὺς κατατροπώσαμε-
νος τοὺς μνηστῆρας (1031)		
189 ^v		Μενέλαος (1023)
191		Ἀνδρομάχη (sic) (1011)
192	τί ἂν εἴποι Πολυξένη	
193	τίνας ἂν εἴποι λόγους	π]όρνη σφαρονήσασα
194		μενοικεὺς
195		δειλὸς ἰδὼν πόλεμον
196		ζωγράφος γράφων
197 ^v		δ]ειλὸς φιλάργυρος εὐρῶν
198 ^v	ἐκφράσεις	
	ἐκφράσις πεζομαχίας	
200 ^v	γραφῆς	
202 ^v	ἐτέρας γραφῆς	
203 ^v	λιμένος	
204 ^v	κήπου	
205 ^v	θήρας	
206 ^v	ναυμαχίας	
207 ^v	λέοντος κατέχοντος	
208 ^v	Ἡρακλέους καὶ ἀνταίου (1082)	
210	ἐτέρα τῶν αὐτῶν (1083)	
213	Ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ	
214	Τ]ρωίδος ἀ]πεστραμμένης (1093)	
215 ^v	Ἡ]ρας	
217	Π]ολυξένης	
219	Προμηθέως	
222	δρόμου τῶν ἡρώων	
223	πανηγύρεως	
225	καλανδῶν	
228	μέθης	
229 ^v	ἔαρος σ]υγγραφικῷ χαρακτῆρι	
232	θ]έσις εἰ γαμητέον	
238 ^v	ἐγκώμιον δημοσθένους	
242 ^v	ἐγκώμιον φοίνικος	

- 245^v ψόγος ἀχιλλέως
 251^v πενίας
 254^v ἡθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσέως ἐν τῷ
 σπηλαίῳ
 257 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 259 περὶ φ]ίλων
 262^v ἔκφρασις ἡρακλέους βαστάζοντος τὸν Ἐρμύανθιον
 κάπρον
 263^v ἔκφρασις μηδείας
 264^v περὶ ἀπληστίας des. 268^v.
 Folia 269—271 vacua sunt.
 272 Ἀρχὴ τῶν λόγων· Α]ιβανίου σοφιστοῦ κ]αὶ
 κοιαιστόρος λ]όγοι.
 272^v βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα cum
 προθεωρία, sed desinit folio 304^v verbis τὸ συμβεβηκὸς
 θήσεται· ὥσπερ γὰρ τοῖς ἀρίστοις (III 305, 5).
 Folia 305—311 vacua sunt.
 312 π]ρὸς τοὺς εἰς παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
 Folium 335 vacuum est.
 336 Αἰ μελέται.
 Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης.
 μενέλαος
 345^v πρεσβευτικὸς δεύτερος πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς
 ἐλένης· Ὀδυσσέως
 378 ἀριστείδου ξήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 394 ἀπολογία παρὰ ἀχιλλέως
 429 [μελέτη πατρόκλου] cum προθεωρία, sed desinit
 fol. 430^v verbis ὕπουλον ἔχειν· οὐ μὴν τῇ (82, 20).
 Foliis 431—434 alia charta aliaque manu exaratis
 continentur εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου
 βίῳ σοφιστῶν.
 Insuper mea causa anno 1876 Carolus Graux; ego
 anno 1880 progymnasmata nonnulla contuli, unum de-
 scripsi atque edidi.
 24. Vaticanus gr. 937 chartaceus formae octavae 39
 saeculo XV duabus manibus alternis exaratus, qui quando

in bibliothecam Apostolicam illatus sit¹⁾), incertum est, continet

- fol. 1 λόγος ἰσοκράτους πρὸς δημόνικον
 8 λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ
 10 μελέται λιβανίου· πραγματικὴ δύσκολος γήμας λάλον
 17 φθονερὸς τοῦ γέλτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος
 26^v νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν
 35 ἔκφρασις μέθης.
 Fol. 36 incipit altera manus
 ἀντιρρητικός πρὸς τὸν ἀριστείδου ὀδυσσεά· ἀχιλλεύς
 50 ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς βρισηίδος
 62 οἱ ποτιδαῖται ἀλλήλων ἐγεύσαντο
 72^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν
 80 νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἶσω λ' ἐτῶν
 85 νόμος τὸν θορύβου
 92 νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα
 97 πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς· μενέλαος
 101^v δικάζεται ποσειδῶν
 104^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄρης
 109 πλούσιος ἀριστεύσας τυραννίδος ἐπιθυμίας κρίνεται
 115 ἔχων τις γυναικᾶ καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ
 121 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα
 127^v φήμη ἣν συνεῖναι πλούσιον τῇ πένητος γυναικὶ
 134 φιλαργύρου παῖς θαλλοῦ στέφανον
 143 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ (ρκ)
 180^v εἰς ἐτεωνέα ἐπικήδειος²⁾
 184 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας
 187^v βοὸς ἐγκώμιον
 189 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 191 ἔκφρασις ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 192 καλανδῶν
 193^v πολέμου
 195 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

1) In indice Serap. XII p. 262 est n. 581. De inventario latino idem quod supra p. 209 dicendum est.

2) Folia 180—183 bombycina alia manu exarata sunt.

195^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 196^v περὶ φίλων
 198^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ
 205^v πρεσβευτικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα
 218 ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ (σο')
 334^v λιβανίου ἡθοποῦλα· τίνας ἂν εἶπε λόγους πόρνη
 σωφρονήσασα

336 συνεσίου κυρηναίου ἐπιστολαὶ ἐπισκόπου πτολε-
 μαίδος. Desinit fol. 377.

Codicem anno 1869 examinavi. Initium orationis περὶ
 ἀπληστίας contuli.

25. Neapolitanus II E 19, CLIV in indice a Cyrillo 40
 confecto, chartaceus formae octavae saeculi XV, olim Iani
 Parrhasii, qui testamento reliquit familiari et discipulo
 suo Antonio Seripando teste subscriptione (fol. 178^v:
Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento), ab huius
 fratre et herede cardinale Hieronymo Seripando in biblio-
 theca monasterii Neapolitani S. Ioannis ad Carbona-
 riam ordinis Augustinensium anno 1550 repositus¹⁾ et
 ex hac anno 1799 in Regiam bibliothecam translatus
 continet

fol. 1 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίου
 σοφιστῶν

2	λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας	α'
4	ψόγος ὀργῆς	β'
6	βοῶς ἐγκώμιον	γ'
7	σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως	δ'
9	ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων	ε'
9 ^v	ἐτέρως γραφῆς	ς'
	ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι	ζ'
10 ^v	καλανδῶν	η'
12	μέθης	θ'

1) In indice codicum graecorum huius bibliothecae a
 Fabricio-Harles, Bibl. graec. V 797 sq. edito est n. 32 (p. 797):
Libanii sophistae, declamationes cod. bomb. s. XIV. In hac
 bibliotheca codicem vidit Montfaucon Bibl. Mst. I 232 d. Cf.
 H. Keilium Charis. praef. p. VIII.

- 12^v ἔκφρασις πολέμου ι'
 13 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ια'
 13^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτε-
 ρον ιβ'
 14^v περὶ φίλων ιγ'
 16 προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ ιδ
 21^v πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν ιε'
 31^v περὶ δουλείας ις'
 41 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφά-
 νους ιζ
 47^v Ἰουλιανὸς λιβανίῳ· ἀποδέδωκας (= ep. 74)
 48 λιβάνιος Ἰουλιανῷ· ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= ep.
 670)¹⁾
 48^v εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον ιη'
 58 μετὰ τροίας ἔλωσιν — ὀρέστης α'
 66^v δύσκολος ἄλλον β'
 72^v Τίμων ἐρῶν γ'
 79^v μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι δ'
 85^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς ε'
 91^v ὁ κίμων αἰτῶν ς'
 96 δύσκολος ὤλισθεν ζ
 99 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης
 μενέλαος η'
 102^v πρὸς τὸν ὀδυσσεύς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντι-
 λογία ἀχιλλέως θ'
 113 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 119 ῥήθοποιία περὶ τοῦ μενέλαου μαθόντος τὴν τελευ-
 τὴν ἀγαμέμνονος (IV 1023 R)
 120^v πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν
 141 μελετῶμεν τὸν πάτροκλον ια'
 154 παρὰσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς ιβ'
 158 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ιγ'
 161^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ιδ'
 166^v ἐξήγησεν ὁ φίλιππος — βωμόν
 172 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας. des. fol. 178.

1) Cf. supra p. 324 n. 1.

Examinavi codicem et ἔκφρασιν ἐτέρας γραφῆς contuli anno 1869.

26. Parisinus gr. 963 chartaceus formae octavae 41 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim cardinalis Nicolai Ridulphi¹⁾ († 1550), deinceps Petri Strozzae († 1558) et Catharinae de Medicis, cuius codices anno 1599 bibliothecam Regiam intraverunt, continet

fol. 1 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων: λόγος $\bar{\alpha}^{\circ}$

14^v λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ: λόγος $\bar{\beta}^{\circ}$

23 αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ — αἴλιος ἀριστείδης χαιρεῖν: ἐπιστολή λόγος $\bar{\gamma}^{\circ}$

26^v τοῦ αὐτοῦ παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ: λόγος $\bar{\delta}^{\circ}$

31 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ ἑλένης, μενέλαος: λόγος $\bar{\epsilon}^{\circ}$

37 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας: λόγος $\bar{\zeta}^{\circ}$

39 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου περὶ φίλων: λόγος $\bar{\xi}^{\circ}$

41 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἔκφρασις ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι: λόγος $\bar{\eta}^{\circ}$

42^v ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος: ~

quarum prima

Ἰουλιανὸς ἱαμβλίῳ φιλοσόφῳ: ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς (= ep. 41 Hertl.), ultima (κβ) ἱαμβλίῳ φιλοσόφῳ: Ὀδυσσεῖ μὲν ἐξήρκει (= ep. 34)

51^v λιβανίου ἀκακίῳ: Ὅτι τὲ ὑγιαίνεις (= ep. 42)

ὕγινω· Οὐδὲν ἄτοπον (= ep. 67)

53 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Ἰουλιανῷ

110 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου, μονωδία ἐπὶ τῷ ἐν δάφνῃ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀναλωθέντι πυρὶ· ὥς φασὶ δὲ κεραιυνῶ

1) In catalogo codicum e Parisino gr. 3074 latine reddito a Montefalconio Bibl. Manusc. II 766 sq. est: *Libri greci — Oratori et altri autori in prosa de umanità N 6: λιβαρίου προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ* etc. (p. 771 a). In codice ipso infra praefixum πίνακα legitur: *No VI:*

112 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικημεδεῖα des. fol. 116^v.

116 στίχοι τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου ἀθηνῶν κυροῦ μιχαήλ τοῦ χονιάτου ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορήσει αὐτῶν, τουτέστι τῆς πόλεως τῶν ἀθηνῶν:

multaque alia quae hoc loco recensere longum est.

Codex a Morello adhibitus est, ut elucet e nota in margine apposita fol. 15 ad προσφωνητικοῦ verba γὰς οὐκ ἐλεφαντίνην κτλ. I 406, 9 R: *F. Morel* γρ. παρ ἡφαιστ. γὰς ἐλεφαντίναν λαβὰν τὸ ξίφος χρυσοδέταν ἔχων, quam idem in editione huius orationis e duobus¹⁾ *Regis codicibus* anno 1610 facta et in Oper. t. II 173 repetivit, et e nota in marg. fol. 70 ad ἐπιτάφιον Ἰουλιανοῦ apposita: *F. Morell.* ἀνιτάλλουσα. Etiam lectiones ad orationem περὶ ἀπληστίας in margine compendio γρ. indicatas sine dubio ex hoc codice sumpsit. Etiam Boissonadius eum contulit. Ipse anno 1880 inspexi.

42 27. Parisinus gr. 2577 A chartaceus formae octavae maioris saeculi XV unus e codicibus qui anno 1740 Constantinopoli in Regiam bibliothecam illati sunt, continet post Manuelis Moschopuli schedographiam

fol. 101 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν: ~ λιβάνιος (rubr. ut omnes tituli sequentes)

102 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας

103 ψόγος ὀργῆς

105^v βόδς ἐγκώμιον

107 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

108 ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

108^v ἐτέρας γραφῆς

109 ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

109^v καλανδῶν

110^v μέθης

111 πολέμου

111^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

112 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

1) Alter fuit Par. gr. 3035, olim Fonteblandensis.

113 *περὶ φίλων*

114 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία εἰς τὸν θεοστρυγῆ ἰουλιανόν:*

117 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ (σζα').* Est collectio Lacapeniana.

208 *διάλεξις ἣτις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν, ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ἡμᾶς ὄντας τοῦ μύθου καινότερον τί συνεισφέρειν διήγημα* = Choric. ed. Boiss. p. 202.¹⁾

Succedunt aliae epistulae Libanii, quarum prima *σξβ' ἀκακίῳ· καινή γε ἡ κλοπή* (= 57), ultima *νιέ λιβάνιος βασιλεῖω· εἰ μὲν τι περὶ τοὺς λόγους* (= ep. 1591).

248^v *λιβανίου προσφωνητικὸς τῷ θεοστρυγεῖ καὶ παραβᾶτῃ ἰουλιανῷ*

253 *λιβανίου πρεσβευτικὸς εἰς τὸν καταρατότατον ἰουλιανόν:* β. Desinit fol. 254^v verbis *ἡμάρτομεν ὁμολογοῦμεν καὶ γεγόναμεν* (I 458, 6 R).

255 *ψαλμὸς α^{ος} etc.*

Examinavit codicem mea causa anno 1874 Car. Graux; ipse anno 1880 inspexi et *διάλεξιν* fol. 208 contuli.

28. Sinaiticus monasterii S. Catharinae 1198, bombycinus formae quartae saeculo XIV diligenter exaratus, olim unum volumen effecit cum codice hodie bibliothecae Paulinae Lipsiensis Tischendorfiano VII, qui continet foliis 21 initium, scilicet: *ἀριστείδου πανηγυρικὸν ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ, αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ ἀνρηλῳ ἀντωνίνῳ, τοῦ αὐτοῦ παλινωδίου ἐπὶ σμύρνη, πλουτάρχῳ πῶς ἂν τις αἰσθοίτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ, τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης* et foliis 11 finem, scilicet Libanii duas declamationes *ἀποκηρυττομένου λόγον* (IV 639 R) et *Δημοσθένους ἀποθανεῖν ἀξιοῖ* (IV 817) et *Νικηφόρον τοῦ Γρηγορά λόγον προσφωνηματικὸν εἰς τὸν βασιλέα*.²⁾ Sinai-

1) Vide supra p. 41 et 324.

2) Cf. Tischendorf, Wiener Jahrb. 1845 Anzeigebl. p. 40—42. Westermann, Excerptorum ex bibl. Paulin. Lips. libr. manuscr. pars prima, Lips. 1865, p. 3 sq. et quae exposui in annal. Fleckeis., 1876, 635 sq. quae neglecta sunt a Gardthauseno,

ticus vero continet initio privum *προσβευτικὸν πρὸς τοὺς Τρωῶας ὑπὲρ Ἑλένης Μενελάου* incipientem a verbis *πῶς ἂν τις χρήσαιο* (IV 6, 22)

2^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

3^v τοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἐθλιώτερον

4^v περὶ φίλων

5 τοῦ αὐτοῦ προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ

9 *λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί*, quarum ultima (583) codex fol. 115 desinit. Inter 111 et 112 duo folia exciderunt quae hodie sunt in bibliotheca universitatis Cantabrigiensis Ms. Add. 1880, 7.¹) Codex cum Friderico Francisco principe hereditario magni ducatus Mecklenburgici Sverinensis gratiosissime intercedente in eo esset ut anno 1875 mihi Rostochium mitteretur, in monasterio S. Catharinae Cairensi retentus ibique a Guilelmo Spitta meo rogatu inspectus et a N. Gregorio Bernardaki descriptus est, qui paulo post mihi apographum *προσβευτικοῦ, προσφωνητικοῦ*, epistularum dono misit.

- 44 29. Vaticanus gr. 1534 A membranaceus formae octavae parvae saeculi XIV unus ex iis codicibus quos Pontifex Sixtus V anno 1585 a Fr. Accida dono accepit. Fol. 1 incipit *εἰς τί χρήσεσθε — τὸ ἄχρηστον* (= ep. Bruti Cois 29 ed. Hercher).

κῶι βροῦτω· Τούς μὲν ἰδίους (= ep. 30) aliaeque huius commercii epistulae succedunt.

Fol. 3 nova incipit manus

λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί (σξγ'). Est collectio Lacapeniana.

158 τοῦ μεγάλου βασιλείου· πρὸς τοὺς νέους· ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων

169^v *Πλουτάρχου* πῶς ἂν τις αἰσθοίτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.²)

Catal. codic. Sinait., Oxonii, 1886 p. 246 et Catal. codd. graec. bibl. univ. Lips. p. 51.

1) Cf. Annal. Fleckeis. l. l. p. 636 et Act. Acad. Berol. 1885, 916.

2) Cf. Vat. gr. 2243 (supra p. 282) et Sinait. (p. 335).

- 182^v τοῦ αὐτοῦ πῶς ἂν τις διακρίνειε τὸν κόλακα
 213^v τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης
 222^v ἄριστείδου πανηγυρικός ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ
 230 αὐτοκράτορι μάρκῳ ἀνρηλίῳ κτλ.
 233 ἄριστείδου παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ
 237^v λιβανίου προσφωνητικός ἰουλιανῷ cum scholiis
 244^v epigrammata Palladae
 251 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς
 ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος
 255^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας. Des. fol. 256.
 Examinavi anno 1895.

30. Vaticanus gr. 1704 chartaceus in folio saeculi 45
 XVI, olim Aloysii Lollini episcopi Bellunensis¹), con-
 tinet post *Πρόκλου* διαδόχου εἰς τὸν πλάτωνος *πρῶτον*
Ἀλκιβιάδην (fol. 1), *γεμίνου* εἰς τὰ φαινόμενα (des. 58),
συνεσίῳ φιλοσόφου πρὸς *διόσκορον* εἰς τὴν *βίβλον δημο-*
κρίτου ὡς ἐν *σχολίοις* (71), *διονυσίου ἀλικαρνασέως* περὶ
 τῆς *δημοσθένους* φάσεως πρὸς *ἄμμαϊον* (78) inde a folio
 133: *λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνητικός ἰουλιανῷ* cum scho-
 liis iisdem atque cod. Vat. 1534 A (n. 44).

- 139^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας²)
 137 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων ψόγος ὀργῆς
 141 βοδς ἐγκώμιον
 142 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 143 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 144 ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
 144^v καλανδῶν
 145^v μέθης
 146 πολέμου
 147 αὐλῆς τοῖς (sic) ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 147^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 148 περὶ φίλων. Des. fol. 149^v.

Examinavi anno 1895.

1) Hic e Patmo insula potissimum graecos codices nactus
 est. Cf. Serap. II 44. Foscarini Archiv. stor. Ital. V 275.

2) Bibliopegi culpa folium quod 140 esse debebat, post
 136 locum cepit.

- 46 31. Marcianus append. XCII 7 (olim classis XI codex II) chartaceus formae folii minoris saeculo XV nitidissime exaratus, sed male habitus, olim bibliothecae coenobii SS. Ioannis et Pauli codex graecus X¹), continet post Aesopi vitam et fabulas, Athonii Progymnasmata, Hermogenis *περὶ εὐρέσεως* cum scholiis, Theophrasti Characteres, Dionysii Halic. de compos. verborum

fol. 174 ἐκ τῶν προγυμνασμάτων λιβανίου· ψόγος ὀργῆς

175 βοὸς ἐγκώμιον

175^v σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

176 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

ἑτέρας γραφῆς

176^v ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

καλανδῶν

177 μέθης

πολέμου

177^v ἀνλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

178 περὶ φίλων

178^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας.

Sequitur fol. 179 titulus *προεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος* sine declamatione.

Examinavi et ὅτι τὸ πλουτεῖν contuli anno 1870.

- 47 32. Vaticanus gr. 113 chartaceus formae octavae saeculo XV una manu exaratus, qui quando in bibliothecam Vaticanam illatus sit, incertum est²), continet post τοῦ Φιλῆ εἰς τὸν καταπαθῆ λωβόν, Βίον Αἰσώπου, Αἰσώπου μύθους, Πλανούδους περὶ γραμματικῆς, παροιμίας συλλεγείσας παρὰ τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου κυροῦ γρηγορίου τοῦ κυρίου κατὰ ἀλφάβητον

inde a fol. 91 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοι σοφιστῶν

92 λιβανίου σοφιστοῦ *προεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· μενέλαος*

1) Nuova Raccolta d'opuscoli scientifici e filologici t. XX (Venezia 1770) p. 179. Cf. supra p. 217 not. 1.

2) In indice Rehdigerano Serap. XII p. 148 est n. 72. Cf. p. 44.

- 95 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας
 96 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς
 98 βοὸς ἐγκώμιον
 99^v σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 101 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 101^v ἑτέρας γραφῆς
 102 ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 102^v καλενδῶν
 104 μέθης
 104^v πολέμου
 105 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 106 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 106^v περὶ φίλων
 107 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Est collectio Lacapeniana teste subscriptione fol. 186 αὐται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ λιβανίου ἦσαν γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κυροῦ γεωργίου τοῦ λακαπηνοῦ
 187 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων
 193 λιβανίου σύγκρισις ναυτιλίας καὶ γεωργίας
 195 ἐξήγησις ποιητικῶν ῥημάτων
 203 ἐπιστολαὶ λακαπηνοῦ κυροῦ γεωργίου καὶ τοῦ ξαρίδου κυροῦ ἀνδρονίκου
 307 συνεσίον κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαίδος.
 Contuli anno 1869 fol. 92—106.
 33. Vaticanus gr. 1588 chartaceus formae octavae 48 saeculi XV, olim *Prosperi Podiani Perusini*¹⁾, cuius nomen folio praefixo inscriptum est, deinde Collegii Graecorum Romani, unde in Vaticanam venit, continet post συνεσίον κυρηναίου ἐπιστολὰς (fol. 1), κατὰ ἀνδρονίκου (19), γεωργίου τοῦ θεολόγου ἐπιστολὰς (117), διαφόρων φιλοσόφων ἐπιστολὰς (187)
 fol. 196 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπι-(πι m² corr. in γ)γεγραμμένου βλοι σοφιστῶν

1) Cf. Franc. Zambecari und die Briefe des Libanios p. 53.

- 198 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
 ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος
 203^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας
 205^v τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς
 209 βοδὸς ἐγκώμιον
 211 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 213^v ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 214 ἑτέρας γραφῆς
 214^v ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 215^v καλενδῶν
 217 μέθης
 218 πολέμου
 219 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 220 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 221^v περὶ φίλων
 223 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί (σξδ'). Est collectio

Lacapeniana cum glossis interlinearibus et marginalibus et subscriptionibus: ὁ χριστὸς αὐτός ἐστιν ἀρχὴ καὶ τέλος et αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ λιβανίου, αἱ ἐκλεγείσαι τῇ κυρῇ γεωργίῳ τῷ λακαπηνῷ· ὁμοῦ αἱ πᾶσαι, διακόσαι ἐξηκοντατέσσαρες (fol. 348^v)

349 βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων. Des. fol. 360.

Pars codicis fol. 196—360, ut ordo opusculorum et lectio καλενδῶν ostendit, e fonte cum Vaticano gr. 113 (47) et Mutinensi LV (49) et Barocciano LXVIII (50) communi fluxit. Dum autem in Collegio Graecorum Romae est, collectio epistularum Libanii anno 1597¹⁾ a Leone Allatio puero undecim annorum descripta est, id quod ipse testatur in diatriba de Georgiis p. 364: *Ex innumeris Libanii Sophistae epistolis elegantiores selectioresque numero CCLXIV in unum volumen digessit* (Georgius Lacapenus), *quarum prima illa est ad Clearchum* ἔμειλλον γράφων δεήσεσθαι· namque in fine adnotabatur: αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ

1) Cf. Rodotam apud Satham *Νεοελλην. φιλολογ.* p. 268 not. 1.

λιβανίου αἱ ἐκλεγείσαι τῷ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Λακαπηνῷ
 δμου αἱ πᾶσαι σξδ'. *Eas puer adhuc undecennus in Grae-*
corum Collegio, nimium tunc temporis Libanii scriptis ad-
dictus ex antiquo codice mihi furtim exscripseram.

Examinavi anno 1895.

34. Mutinensis gr. codex LV (Ms. III B 3) char- 49
 taceus formae octavae maioris saeculi XIV, olim Georgii
 Vallae († 1499) secundum inscriptionem in fine epistu-
 larum Georgii Lacapeni et Andronici Zaridae positam
 γεωργίου τοῦ βάλλα ἔστι τὸ βιβλίον παρόν¹⁾, a cuius here-
 dibus emit Albertus Pius princeps Carpensis (fol. 81^v:
 ἀλβέρτου πίου ἄρχοντος καρπαίων τὸ βιβλίον²⁾), e cuius
 hereditate testamento anno 1531 accepit eius nepos Rodul-
 phus Pius Cardinalis, quo mortuo emerunt cardinales
 Hippolytus et Ludovicus Estenses³⁾, anno 1796 Parisios
 transportatus, 1815 redditus, continet post Synesii epistulas
 ρνς' initio privas⁴⁾ alia manu scriptas inde a

fol. 82 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου
 βίου σοφιστῶν

82^v λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρεῶς
 ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενέλαος

85 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

86 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς

88 βοὸς ἐγκώμιον

89 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

90 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

90^v ἑτέρας γραφῆς

91 ἕαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι

1) Manus recentior ἔστι correxit in ἦν et παρόν delevit.

2) Cf. Puntoni, Stud. Ital. di filol. class. IV 421.

3) Cf. Memorie di Religione, di Morali e di Letteratura
 Ser. III tom. XVII (Mutinae 1854) p. 212 sq. Heiberg, Philol.
 XLII 432 sq. Beitr. z. Gesch. Georg Vallas (16. Beiheft z.
 Centralbl. f. Bibl.) p. 108. In indice codicum Georgii Vallae
 est n. 41 (Heiberg l. l. 121).

4) Incipit fol. 1 verbis τοὺς φύλακας εἶναι = ep. 131
 p. 718, 18 ed. Hercher.

91^v ἔκφρασις καλενδῶν

92 μέθης

92^v πολέμου

93^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

94 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

94^v περὶ φίλων. Des. fol. 95^v.

Sequitur sed alia manu exarata subscriptio, cuius prima et secunda linea dimidia erasae sunt *ιανὸς ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς θεοφάνης μοναχὸς ἐν ἔτει ς̅ω̅π̅ (= 1372) ἡμέρα κυριακῇ· φευρ. κθ'.* τῆς σταυροπροσκυνήσεως.

96 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί* (σξδ). Est collectio Lacapeniana teste subscriptione (fol. 160) *αὐται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ λιβανίου, ἦσαν γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον κυροῦ γεωργίου τοῦ λακαπηνοῦ· ἦτοι ὁμοῦ αἱ ὅλαι διακόσσαι ἐξήκοντα τέσσαρες*, quae monocondyliis repetita est.

161 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.

Alia manu exarata sunt:

168 *ἐπιστολαὶ τοῦ λακαπηνοῦ κυροῦ γεωργίου καὶ τοῦ ζαρίδου κυροῦ ἀνδρονίκου* cum glossis interlinearibus et commentario

τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου τοῦ πλανούδη διάλογος περὶ γραμματικῆς et περὶ μέτρων

300 *βίος αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ* et Aesopi fabulae. Des. fol. 315.

Codex ex eodem fonte quo Vaticani 113 et 1558¹⁾ fluxit.

Codicem anno 1870 examinavi.

50 35. Bodleianus Baroccianus gr. LXVIII chartaceus formae quartae minoris saeculo XV nitidissime scriptus continet post *Λεξικὸν Ἀρμενοπούλου* inde a

fol. 101 *Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν*

102 *λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας· ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος*

1) Cf. supra p. 338 et 339 sq.

πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἐλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων

245 ἀριστείδου πανηγυρικὸς ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ.
Codicem anno 1870 inspexi.

- 52 37. Parisinus gr. 2209 chartaceus in folio, saeculi XV, olim Colbertinus (2152) continet post Paulum Aeginetam (fol. 1—198) alia eaque nitidissima manu scripta titulis plerumque priva:

fol. 199 [ψόγος ὀργῆς]

200 βοὸς ἐγκώμιον

201 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

202 [ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων]

[ἐκφρασις ἐτέρας γραφῆς]

202^v [ἐκφρασις ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι]

[ἐκφρασις καλανθῶν]

203^v [ἐκφρασις μέθης]

[ἐκφρασις πολέμου]

204 [ἐκφρασις αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ]

204^v [ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον]

205 [περὶ φίλων]

205^v [περὶ ἀπληστίας.] Des. fol. 206^v.

Inspexi anno 1880.

- 53 38. Baroccianus gr. LVI chartaceus saeculo XIV negligenter exaratus, olim Demetrii Tribolis Spartani teste inscriptione in fol. 87^v ἡ βίβλος ἥδ' ἐστὶν ἐμοῦ δημητρίου τοῦ τριβόλου πελοποννησίου ἐκ σπάρτης, continet post Synesii epistulas et orationes et Pythagoreorum carmina
fol. 27^v ἐκ τῶν λιβανίου διήγημα δραματικὸν Δημό-
νειραν τὴν οἰνέως

ἕτερον· Ἀκούεις ἄνθος ὑάκινθον

ἕτερον· Ἐρως ἄπτεται

ἀπολλώνιος δομετιανῷ· (= ep. 20 Hercher)

- 28 ἰσίδωρος ὠφελίῳ γραμματικῷ (= Isidor. Pelus. II 42, qua continetur etiam epistula Libanii ἰωάννη· δεξι-
μενός σου τὸν λόγον i. e. ep. 1576)

29^v ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι τοῦ πατρὸς (?) σοφοῦ
[βασιλείου] καὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ

33 ἰουλιανὸς μαζίμῳ φιλοσόφῳ· Ἀλέξανδρον (= ep.
15 Hertl.)

τῷ αὐτῷ· ὁ μὲν μῦθος (= 16)

λιβανίῳ σοφιστῇ καὶ κοιαιίστωρι· Ὡς ὤνησέ γε (= 72)

γεωργίῳ ὑπάτῳ· ἤλυθες τηλέμαχε (= 8)¹⁾.

34^v Ἐρρέτω μοι γένος προαγωγῶν i. e. ἡθοποιία· τίνας
ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα (IV 1044 R)²⁾

λιβάνιος μωδέστῳ (rubr.) Τίς ὁ ἐξαπατήσας (= ep. 1113)

διοφάντῳ· εἰ μὲν ἡγνόεις (= 629)

35 συνεσίῳ κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἢ περὶ
βασιλείας κτλ.

99 Sequitur collectio epistularum Libanii, quarum
prima (ᾧ) λιβάνιος ἀκακίῳ (rubr.) = 726, ultima (κῆ)
κρήσκειντι· ἐμὸν τὸ γράμμα = 480 est.

107^v ἀριστείδου ἐκφράσις εἰς νέον. Inc. Τὸ μὲν γε τῆς
ψυχῆς des. τὴν πλάσιν ἔχουσα i. e. fragmentum Ἀπελλᾶ
γενεθλιακοῦ t. II 207, 8 — 209, 12 K, ut Keilius p. 201
perspexit. Cf. supra p. 281.

107^v λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας (rubr.)

108^v τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων (rubr.)

ψόγος ὀργῆς

110 βοὸς ἐγκώμιον

111 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

111^v περὶ φίλων.

Alia manu scriptae sunt

112^v λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima ἰὸν
ἰὸν τῆς πλεονεξίας (1125), ultima c^s (1128) desinit fol.

131^v verbis καὶ τιμᾶν δάκρυσι (l. 11).

Sequuntur dialogi Luciani usque ad finem (fcl. 175).

Pars epistularum apographo Langbainiano continetur
Advers. 21 (vide supra p. 230 sq.).

Examinavi anno 1880.

1) Cf. supra p. 235 et Bidez et Cumont, recherches sur la
tradition manuscrite des lettres de Julien p. 68.

2) Cf. quae Mus. Rhen. L 168 contra Cumontium Rev. de
philol. XVI 161 dixi.

- 54 39. Laudianus gr. 16 chartaceus formae quartae, saeculo XV nitidissime exaratus, olim *Guilelmi Laud Archiepiscopi Cantuariensis et Cancellarii Universitatis Oxo-niensis*, anno 1638 in Bodleianam translatus continet post Moschopuli erotemata et Platonis Alcibiadem primum inde a

folio 124 *πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα* (rubr.) cum nota marginali: *αἶλλον ἀριστείδου δῆτορος πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα· Ὀδυσσεύς* (rubr.)

133 *λιβανίου ἀντιρρητικός· ἀχιλλεύς ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς Ὀδυσσεά πρεσβεύοντα ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα: τοῦ λιβανίου*

152^v *εἰς ῥώμην ἀριστείδου*

176 alia manu *ἐπιστολαὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ* (rubr.), quarum prima (α') est *κλεάρχῳ* (1), ultima (οε') *ἀνατολίῳ· οὐκ ἔσχε μὲν σῶσαι* (925) desinit folio 215

216 *τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης: μενέλαος*

221 *τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας*

222^v *τοῦ αὐτοῦ ψόγος ὀργῆς*

225^v *βοὸς ἐγκώμιον*

227^v [*σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*]

229^v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

231 [*περὶ φίλων*]

232^v *λόγος παραινετικός ἰσοκράτους πρὸς δημόνικον.*

Examinavi anno 1880.

- 55 40. Laurentianus LXX 13 bombycinus formae duodecimae saeculo XV diligenter exaratus continet foliis tribus primis quae sunt chartacea saeculi XVI:

fol. 1 *εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου ἐπιγεγραμμένον βίῳ σοφιστῶν*

3 *βασίλειος Ὀλυμπίῳ· ὥσπερ τῶν ὀρίμων* (= ep. 13)

γρηγόριος νικοβούλῳ· τὸ λακωνίζειν (= ep. 3)¹⁾,
deinde inde a folio 5²⁾ usque ad 183 Libanii epistu-

1) Cf. de codice Vaticano gr. 2243 supra p. 282.

2) Folium 4 est vacuum.

larum collectionem Lacapenianam (261), deinde alteram (σξβ' usque ad τπ = ep. 1588)¹⁾

183 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν
ἐξ ἑλληνικῶν ὀφελοῖντο λόγων λόγος α'

195 λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ λόγος β

202^v αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ — αἴλιος ἀρι-
στείδης χαίρειν

204^v ἀριστείδου παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ

209^v λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
ὑπὲρ ἐλένης μενέλαος

215 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας

217 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου περὶ φίλων des. κοσμεῖ τὰ
ῥήματα ταῦτα τὸν (= I 253, 1 R).

Ex eodem fluxit exemplari quo Vat. gr. 1534 A
(v. supra p. 336). Contuli anno 1869.

41. Denique hoc loco nominandus est codex qui olim 56
Antonii Augustini archiepiscopi Tarraconensium fuit,
sed hodie iam non exstare videtur, sive quia cum pleris-
que illius codicibus in bibliothecam Escorialensem illatus
incendio anni 1671 consumptus est sive alibi periit.²⁾
Describitur in catalogo bibliothecae qui anno post Augustini
mortem prodiit, *Antonii Augustini Tarraconensium Antistitis
bibliothecae M. S. Graecae anacephaleosi, Tarracone apud
Philippum Mey MDXXCVII*³⁾, sub philologicorum nu-
mero 237:

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsal. et Lincop. p. 14.

2) Nam non omnes codices Augustini bibliothecam Escu-
rialensem intrasse ostendit Valentinelli, Delle biblioteche della
Spagna (Act. Acad. Vindob. XXXIII) (1860) p. 135. Sed etiam
inter codices illius graecos, quos ab Ioanne Baptista Tolra
anno 1594 comparatos bibliotheca monasterii Cisterciensium
Santas Cruces hodie diruti accepit (Villanueva, Viaje literar. a
las Iglesias de España t. XX 120—130) hic frustra quaeritur.
Dubitatio prius solvi non poterit, quam catalogus bibliothecae
Escorialensis a Nicolao de la Torre compositus integer publici
iuris factus sit.

3) Repetita est in Augustini opp. t. VII p. 29—161.

*Philostrati Sophistae ex Heroicis Phoenix cum scholl.
inter lineas*

*Eiusdem imaginum liber perfectus. Manuelis Moschopuli
epistula et hyposchesis*

*Libanii Sophistae Antiocheni ex Coelesyria vita ab
Eunapio conscripta*

Eiusdem Libanii oratio prosphonetica ad Iulianum

Eiusdem oratio ad Troianos de Helena

Alia de insatiabilitate

Alia ex progymnasmatibus de irae vituperatione

Alia de bovis encomio

Eiusdem ruris et urbis comparatio

Eiusdem ecphrasis cursus heroum

Ecphrasis altera descriptionis

altera veris

altera kalendarum

altera ebrietatis

altera belli

altera aulae in senatu.

*Eiusdem quod ditescere iniuste infelicius est quam in-
opem fieri.*

eiusdem de amicis.

Euripidis epistulae ad diversos

Hippocratis epistulae XIV et Artaxerxis

*Democriti epistulae ad Hippocratem et Hippocratis ad
Democritum et ad Thessalum*

*Heracliti epistulae VIII ad Hermodorum et Darium et
alios et Darii ad Heraclitum*

Diogenis Cynici epistulae XXIX

Cratetis epistulae XIV

Platonis epistulae VI

Aeschinis Rhetoris epistulae IV

Libanii Sophistae monodia ad Imperatorem Iulianum

Aesopi fabulatoris vita

Eiusdem fabulae CXXVII

*Basilii Magni ad iuvenes de utilitate quae percipi
potest ex libris gentilium*

Proverbia ordine litterarum diversorum auctorum forte Gregorii Patriarchae Cypri et alterius.

Catonis Romani sententiae a Maximo Planude conversae cum scholiis in margine.

Basilii Magni epistulae XI ad Libanium

Libanii ad Basilium epistulae XIV.

Iuliani Apostatae epistulae ad Libanium et Iamblichum.

Gregorii Theologi epistula ad Basilium Magnum.

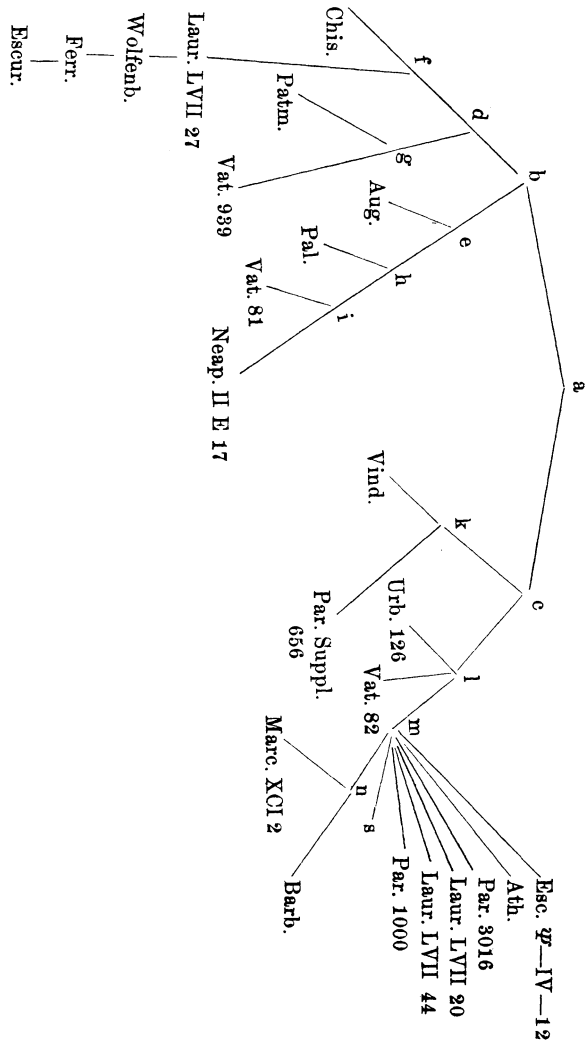
Epicteti Philosophi enchiridii fragmentum.

Liber in veteri charta annor. CCC forma quadrati.

Patet codicem e genere fuisse scholasticorum (cf. p. 321).

Iam si quaestio movetur, quo necessitudinis vinculo codices quos enumeravi inter se coniuncti sint, fieri non potest, ut scholasticorum¹⁾ cuique suus certus atque fixus locus assignetur, sed nisi te erroribus implicari vis, archetypum eorum *s* ad apographum *m* quod ipsum e *l* fluxit redire dices et in hoc fere stemmate acquiesces:

1) Ex horum genere etiam Vaticanum gr. 2243 (35) esse supra p. 282 dixi.

Neque lectiones codicum scholasticorum quamquam e Vaticano gr. 113 (n. 47) et Laurentiano LXX 13 (n. 55) omnes exscriptas habeo, in apparatus criticum recipere e re visum est. Sunt enim in universum multo peiores Urbinatæ 126 et Marciano XCI 2, quin etiam Barberino, qui ex eodem fonte fluxerunt. Satis habui lectiones a Morello ex huiusmodi codice Parisino 963 (n. 41) enotatas et cum γρ. in margine editionis positas ex hac repetivisse.

Neque de sordibus lectionum codicis Laurentiani LVII 44 a me collati communicandis alia mihi fuit sententiā atque in orationibus II et III (cf. p. 238 et 266).

Ad archetypum (a) duarum familiarum (b et c) restituendum prorsus sufficiunt codices quos omnino ut potissimos duces sequendos esse duximus Chisianus (C), Augustanus (A), Palatinus (P), et Vindobonensis (V), Urbinas 126 (U), Marcianus XCI 2 (I), qui manu recentiore (3) e codice simili Barberini correctus est, Barberinus (B). Raro lectiones aliorum codicum attuli.

Si autem de testimoniis quaerimus, nominanda est una *ῥοδωνιά* Macarii Chrysocephali, metropolitæ Philadelphiensis, conscripta fere anno 1345¹⁾ et servata codice Marciano gr. 452 chartaceo formæ octavæ sæculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, olim Bessarionis, inscripto: *flores ex diversis auctoribus per quendam macarium monachum liber b. card. Tusc.*, qui ut e magno numero scriptorum graecorum, ita etiam e Libanio et Choricio per multos flosculos sententiarum decerpit (fol. 77^v—95 et 96—104)²⁾ usus in Choricio codice simili Matritensis N—101, in Libanio pariter atque qui Barberinum consarcinavit pluribus. Incipit autem fol. 77^v *λιβανίου σοφιστοῦ ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ ἰουλιανῶ: λόγος α̃*, sed hunc sequuntur primum *μελέται*, quarum prima (*τῆς μελέτης*) *ἐν ᾗ πτωχὸς πλούσιον κρίνει μοιχεύει μελετ. α̃*, ultima *ἐν ᾗ*

1) Cf. Aloysium de Stefani, Stud. ital. di filol. class. VIII 492 sq.

2) Cf. quæ post Villosionum Anecd. II 4 sq. dixi in annalibus Fleckëisen. anni 1876 p. 210 sq.

καλύοντος τινος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ σωκράτην διαλέγεσθαι ἀντιλέγει τις· μελέτ. λῆ, tum (fol. 88) ἐκ τοῦ πρεσβευτικοῦ ἰουλιανῷ: λόγος β̃, τοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ἔπα-
τον λόγ. δ̃, τοῦ πρὸς (suprascriptum est εἰς) καισάριον:

λόγ. ε̃ κτλ. usque ad τοῦ περὶ δουλείας	λόγ. λῆ
Τοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν	λόγ. λῆ̃
Τοῦ περὶ ἀπληστίας	λόγ. λῆ̃̃
Τοῦ ψόγου ὀργῆς	λόγ. μ̃
Τοῦ ἐγκωμίου βοός	λόγ. μα
τῆς ἐκφράσεως μέθης	λόγ. μῆ
Τοῦ περὶ φίλων	λόγ. μῆ̃

Τοῦ εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα λόγ. ν̃ (fol. 94).

Succedunt fol. 95 pauca ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου et ἐκ τῆς ἀντιλογίας παρ' ἀγίλλεως πρὸς ὀδυσσεά πρεσβεύοντα.

In orationibus περὶ ἀπληστίας et περὶ πενίας eum e cōdice scholastico libasse ut ordo opusculorum supra allatorum et titulus περὶ φίλων, ita lectiones ipsae documento sunt.

Omnia quae ad Libanium spectant ipse anno 1870 contuli vel descripsi, quae ad Choricium, Constantinus Sathas.

Editio Ferrariensis (fol. 199—200) e codice Wolfenbützelano fol. 309 fluxit. Hanc Morellus t. I 945—948 repetivit nonnullis locis emendatam ope codicis *Regii* i. e. Parisini gr. 963 (n. 41), cuius lectiones passim in margine cum γρ. adnotatae sunt. Eodem anno 1606 quo tomus ille primus cuius in fine tres illae oratiunculae exstant, prodiit, sed paulo post hunc¹⁾ Morellus eas latine versas edidit dedicatas Nic. Brulartio, Franciae procancellario, hoc titulo: *Libanii Sophistae dissertationes tres. I De opibus et inopia. II de amicis. III de inexplebili cupiditate. Fed. Morellus interpret Reg. Latine convertit et notulis illustravit. Lutetiae, Apud Federicum Morellum, Architypographum Regium MDCVI*. Editio hodie raris-

1) Cf. quae infra de oratione VIII exponam.

sima 16 paginis comprehensa nihil nisi versionem latinam (p. 3—14) et *notata* i. e. notas exegeticas (p. 15—16) continet.¹⁾

Reiskius textum Morellianum multis locis emendavit ope potissimum codicis Augustani quem praeter Wolfenbottelianum contulit; Reiskianum hic illic Gasda²⁾ adiutus codicibus Vindobonensi et Parisino 3016 ab ipso collatis. Exemplar Reiskianum cum codicibus Parisinis 963 et 1000 Boissonadius contulit.³⁾

1) Usus sum exemplari bibliothecae Regiae Berolinensis. Cf. Maittaire, *Ann. typogr.* III 850. Parum recte in *Catalogue de la Bibl. du Roi. Belles Lettres T. I p. 107 n. 1724 A* haec editio tres oratiunculas *graece et latine* praebere dicitur.

2) *Kritische Beiträge zu Libanios II* (Lubani 1870) p. 1.

3) Vide supra p. 78.

ΠΕΡΙ ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ.

R 241 1. Οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν, ὃ ἄνδρες, ἀνθρώπων μὴ
 λαιδοροῦντι τὴν Τύχην καὶ τὴν μὲν ἄδικον, αὐτὸν δὲ
 ἀτυχή καλοῦντι. καλεῖ δὲ αὐτὴν ἄδικον καὶ ἡγείται
 ἀτυχεῖν ὁ μὲν ὢν καλός, ὅτι μὴ καὶ μέγας, ὁ δὲ μέγας,
 5 ὅτι μὴ καὶ καλός, ὅτῳ δὲ ταῦτα ἄμφω, ὅτι μὴ καὶ
 ἰσχυρός, καὶ ὅτῳ δὲ ἐνὶ τὰ τρεῖα, διὰ τὸ μὴ καὶ ταχὺς
 εἶναι αἰτιᾶται τὴν θεόν. 2. ἀλλ' οὐδ' εἰ πάντα αὐτῷ
 παρελή τὰ τοῦ σώματος ἀγαθὰ, στέργοι ἂν οὐδ' ἂν
 10 εἰμι ῥητορικός, ἐρεῖ πρὸς αὐτόν, οὐδὲ λατρικὴν

C = Codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
V = Vindobonensis
U = Urbinas gr. 126
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
 Ferr = editio Ferrariensis
 Mor = editio Morelliana
 Re = Reiskius

1 Οὐ — 3 καλοῦντι citat Macar. Chrysoc. fol. 93, ita ut
 addat τοῦτο δὲ γίγνεται, ἐπειδὴ ἀπληστόν τι χοῖμα ἀνθρώπος
 καὶ ἀχάριστον (cf. infra p. 357, 3) | ἐντυχεῖν, ὃ ἄνδρες] ὃ ἄνδρες
 ἐντυχεῖν *IB* Macar 2 καὶ] ἢ Laur. LXX 13 et γρ *Mor* in
 marg | αὐτὸν ex αὐτόν *P*² 3 αὐτόν γρ *Mor* in marg 4 μὴ
 καὶ *U* sed erasum, *I* sed m³ e καὶ μὴ, *B* Par 3016 et *Re* καὶ
 μὴ *CAP* (sed in ras m²) *V* Ferr *Mor* 5 μὴ καὶ in ras *P*²
 καὶ μὴ *V* | ὅτῳ] ὁ *I* sed in rasura quattuor litterarum, *B* γρ ὁ
Mor in marg 7 τὴν θεόν αἰτιᾶται *IB* *Mor* | πάντ' *B*
 8 στέργοι ἂν e στέργοιεν *C*²*A*² 9 ταύτῃ om *IB*

ἐπίσταμαι οὐδὲ κρατῶ διαλεγόμενος οὐδὲ οἶδα
 κιθαρίζειν οὐδὲ ἡγεῖσθαι στρατοπέδων. ὑπερ-
 βαίνων οὖν ἃ ἔστιν αὐτῷ, ἃ μὴ ἔστιν ἀριθμῶν οὐ
 τυγχάνειν οἴεται τῆς Τύχης, ἀδικῶν, οὐκ ἀδικούμενος.
 3. κὰν τούτοις μὲν ἦττον ἂν καταβοήσεις τῆς Τύχης, 5
 ἐν δ' αὖ τῇ χρημάτων τε πέρι καὶ ἀρχῶν ἐννοία φεῦ
 ὥς πολλή γε ἡ καταδρομή, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς στήσει
 τὴν κακήγορον γλῶτταν. μέμφεται | δὲ ὁ μὲν ἔνα R 242
 γεωργῶν ἀργόν, ὅτι μὴ δύο, ὁ δ' αὖ δύο, ὅτι μὴ
 τρεῖς, ὁ δὲ τρεῖς, ὅτι μὴ τέτταρας, ὁ δὲ δέκα, ὅτι μὴ 10
 εἴκοσιν, ὁ δ' αὖ τοσοῦτους, ὅτι μὴ δις τοσοῦτους, ὁ
 δὲ δις τοσοῦτους, ὅτι μὴ πολλάκις τοσοῦτους. παύει
 δὲ οὐδεὶς ἀριθμὸς οὔτε τὴν ἐπιθυμίαν οὔτε τὰ ἐγκλή-
 ματα. 4. πάσχουσι δὲ ταῦτόν καὶ ὁπόταν ἐννοήσωσιν,
 ὥς ὧν κέκτηνται χρημάτων ἔστι τι πλεόν, καὶ διὰ τοῦτο 15
 ταῦτό σμικρόν τε αὐτοῖς καὶ μέγα, μέγα μὲν, πρὶν
 παραγενέσθαι, σμικρόν δέ, ἥδη ὃν ἐν χειρὶ. σμικρόν
 δὲ χίλια χρυσοῦ τάλαντα διὰ τὰ διςχίλια, καὶ αὖ τὰ
 διςχίλια διὰ τὰ δεκάκις τοσαῦτα. 5. καὶ ὅλως οὐκ
 ἔστιν ὃ ποιήσειεν ἂν ἐπαινεθῆναι τὴν Τύχην. ὁποῖον 20

6 Plat. Hipp. mai. p. 287 B

8 Plat. Phaedr. p. 254 E

2 κιθαρίζειν οἶδα IB | στρατοπέδων ἡγεῖσθαι IB 5 κὰν]
 ἀλλ' ἐν IB | καταβοήσεις scripsi e V καταβοήση PU et e κατα-
 βοήσει corr C^p A^p καταβοήσαι IB καταβοήσει edd 6 τε om B
 Ferr Mor 7 ἂν post οὐδὲν B et inser I^s et Boiss. Anecd. V 392
 e Par 963 | αὐτῷ B et in ras I^s et γε Mor in marg αὐτοῦ
 Gasda e Par 3016 | στήσει scripsi e V στήσαι reliqui libri sed
 in P acutus m^s in ras, et edd 8 κη in κακήγορον in ras C^s
 κατήγορον VB et γε Mor in marg | μέμφεται γε Mor in
 marg | δὲ om B et γε Mor in marg | ὁ μὲν] μὲν ὁ B et γε
 Mor in marg 15 διατοῦτο PB 16 ταυτὸν e ταυτὸ corr
 V^s | 16 et 17 (bis) μικρόν V 18 δὲ in dubitationem vocavit
 Sintenis

δὴ τι καὶ τὸ τῶν ἀρχῶν. ἄρχει τις πόλεως· ὅτι μὴ
καὶ ἔθνους, ἀτυχεῖ. ἔθνους ἕτερος· ὅτι μὴ πλειόνων,
ἄθλιος· πλειόνων ἄλλος, ὅτι μὴ ὑπαρχος. μηδεὺς
ἦντων ἢ μόνου τοῦ τὸ σχῆπτρον ἔχοντος ἀτυχῆς τις
5 παρ' ἑαυτῷ κέκριται. ἀτυχῆς δὲ καὶ ἐκείνος ὁ μέγας
ὑπαρχος, εἰ μὴ καὶ ἐν ὑπάτου σχήματι καθήμενος
φανεῖη. ἡκεῖ καὶ τοῦτο, ὁ δὲ καὶ πάντα πελθεῖν ἔχειν
τε ἢ δοκοῖ τὸν βασιλέα βουλόμενος, εἰ οὐκ ἂν οἶός τε
εἶη, δεινόν τι τοῦτο, καὶ ἡ Τύχη δυσμενῆς καὶ οὐδ'
10 ὅτιοῦν τῶν ἑαυτῆς δέδωκεν.

6. Ὡς προκατὰ γε ἦδε ἡ θεός, ὦ νέοι, καὶ ἴσως
που καὶ γελᾷ πρὸς τὴν τῶν οὐ μέγα εἰληφέναι λεγόν-
των ἀγνωμοσύνην, ὥς οὐκ ἀγανακτήσασα εὐθὺς ἀφαι-
ρεῖται τὰ δεδομένα, διδάσκουσα, ὅποσα ἦν σφίσι, οἱ
15 δὲ οὐκ ἡσθάνοντο. 7. δοκεῖ δέ μοι καὶ Κύρος καὶ
Δαρεῖος καὶ Ξέρξης στρατεύοντες ἐφ' ἣν οὐπω εἶχον,
μεμφόμενοι τῇ Τύχῃ τοῦτο ποιεῖν, ὅτι μὴ καὶ τούτων |
R 243 ἐκράτουν, καὶ εἰ ἐγερόναι τῆς Ἑλλάδος δεσπότης
οὗτος ὁ Πέρσης, δοκεῖ μοι καὶ τὴν ὅλην γῆν ἀπαι-
20 τῆσαι τὴν Τύχην ἢ κακῶς ἂν εἰπεῖν, ὥς οὐκ εὐμενῶς
πρὸς αὐτὸν ἔχουσιν. 8. καὶ διὰ πάντων δὲ ἀνθρώπων
ἀπολαύσῃ τῆς τύχης, κάθηται στένων ἀνάγκης οὔσης

1 τι U τίς PIB | ὅτι μὴ — 2 ἕτερος om B 3 καὶ post
μὴ B et inser I³ Mor Re 3 punctum post ὑπαρχος delendum
censuit Sintenis 4 μόνο cum rasura unius litterae U | τις
om B 5 καὶ om VB 6 καὶ om V | ὑπάρχου Ferr et
Mor (sed γε ὑπάτου in marg) 7 καὶ prius om U 8 ἢ
δοκοῖ om B | δοκεῖ VU et C^p supra δοκοῖ et edd | οὐκ ἂν
οὐχ I sed χ m⁸ in ras trium litterarum, B | οἶόν B 10 τὸν
UI 11 γε om B | ἦδε ex ἦδε corr A^p ἦδη B | ἀνδρες
I³ in ras B et γε Mor in marg cf. or. V p. 311, 2 13 ὥς —
15 ἡσθάνοντο om B 19 δοκεῖ μοι καὶ scripsi praeunte
Sinteni qui tamen καὶ servavit ἐδόκει μοι καὶ ACPUI edd
ἐδόκει ἂν μοι καὶ V ἐδόκει μοι om B

ἀποθανεῖν ἀνθρώπων καὶ μακαρίζει δὴ τὸν οὐρανὸν καὶ
τὸν ἥλιον τοῦ ἀεὶ τε ἔσεσθαι καὶ μηδέποτε ἀπολείσθαι.
οὕτως ἀπληστίον τι χρῆμα ἄνθρωπος καὶ ἀχάριστον.
9. διὰ τοῦτο καὶ Ἐκτωρ τιμώμενος οἷς εἰκὸς στρατηγόν
τε ἄνδρα καὶ ἐπίδοξον μετὰ τὸν πατέρα βασιλεύσειν, 5
τῶν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς εὔχεται τιμῶν
τυχεῖν, ὥς δὴ καὶ τούτων ἄξιος ὢν τοῖς Τρωσίν. οὐκ-
οῦν ἐλάττωσιν ἢ οἷς ἡγείται χρῆναι τιμώμενος ἀτυχεῖν
ὑπελάμβανε. 10. πότε οὖν, ὃ τᾶν, ἐπαινέσεις τὴν
Τύχην, εἰ θεὸς μὲν οὐκ ἔσῃ, τοῦτο δὲ ἐθελήσεις, καὶ 10
εἰ βωμῶν μὲν καὶ θυσιῶν οὐ τεύξῃ καὶ ταῦτα ἔτ' ὢν
ἄνθρωπος, μικρὰ δὲ τὰ ἄλλα πάντα εἶναι σοι δόξει;
11. Ἦν δέ τις ἀνὴρ ἐν Αἰγύπτῳ φιλοχρήματος.
οὗτος ἐποιεῖτο φίλους, οἷς παῖδες οὐκ ἦσαν, ὅπως αὐτὸς
αὐτοῖς εἴη παῖς. γενόμενος δὲ ἐξ ἀπόρου πλούσιος εἰς 15
τὰ τῶν τελευτώντων εἰσιῶν ἡχθετο τοῖς ἔτι ζῶσι του-
τωνὶ τῶν πατέρων. μακαρίζοντος δὲ αὐτόν ποτε ἄν-
δρὸς ἐτέρον τὰ αὐτὰ νοσοῦντος τῆς τύχης, δι' ἣν
αὐτῷ πλοῦτος εἰς μέγας ἐκ πολλῶν ἀθροισθείη, μή πο

6 Π. Θ 540.

3 ἀπληστον — ἀχάριστον citat Macar. v. supra p. 354, 1—3
4 οἷο cum rasura unius litterae U 5 εἰν in βασιλεύσειν
in ras Cp 7 οὐκοῦν — 9 ὑπελάμβανε om B 8 ἐλάττωσιν
ἢ οἷς corr ex ἐλάττωσιν Ap; ex ἐλάττωσιν Cp, ἐλάττωσ' ἢ οἷς
P, ἐλάττω ὢν V, ἔλαττω ἢ οἷς U, ἐλάττωσιν ἢ οἷς I sed sin
m⁸ in ras 9 γε γοῦν Mor in marg | τῶν ACB edd
10 ἐθέλεις IB et γε Mor in marg 11 ταῦτ' B | ἔτι B
et ex ἔτ' I² in ras et Mor 12 τᾶλλα B | πάντ' B
14 αὐτὸς om Ferr αὐτοῖς αὐτὸς B Mor 17 δέ ποτε αὐτόν
ex δέ αὐτόν ποτε corr I³ et Mor δέ ποτ' αὐτόν B 18 ταυτὰ
B 18 δι' — 19 ἀθροισθείη om B 19 εἰς μέγας in dubi-
tationem vocavit Sintenis

γ', ἔφη, μὴ μακάριόν με καλεῖν, πρὶν ἂν καὶ οἷδε ἀπέλθωσιν, εἰπὼν, ὧν εἰς τὰς οὐσίας ἐκεχῆναι.

12. Τοιοῦτον ἂν τι πάθοι καὶ στρατηγὸς τύχη μὲν μάχην νενικηκώς, οὐ συλλαβεῖν δὲ αὐτήν οἱ λέγων δια
 5 τὸ μὴ καὶ διαπορθῆσαι τῶν πολεμίων τὴν πόλιν. τὸ
 R 244 δὲ κλῖναί | τε φάλαγγας, ὧ γὰρ, καὶ καταδιῶσαι
 τρωσά τε καὶ κατενεργεῖν, ἔτι δὲ σκυλεῦσαι τε καὶ
 δοῦναι νεκροὺς ἀνελέσθαι μὴ βουλομένης ἂν ἐπέπρακτο
 τῆς Τύχης;

10 13. Οἶδα δὲ ἔγωγε καὶ ἐμπόρους πολλοὺς μὲν ὠμικηκότες λιμέσιν, ἐνίοις δὲ οὐχὶ θυνηθέντας οὐκ ἀγαθῇ τύχῃ πεπλευκέναι λέγοντας, ὅτι μὴ καὶ ἐκείνοις. τὸ δὲ πολλὴν μὲν, ὧ βέλτιστε, θάλατταν ἐξ οὐρίων διαδραμεῖν, διὰ πολλῶν δὲ ἐμπορίων μελίζω
 15 καταστῆσαι τὰ ὄντα οὐκ εὐτυχές; 14. καὶ τί ἂν νομισθεῖεν οἱ ἅμα τε ἀνηγμένοι καὶ καταδύντες, οἷα πολλὰ δρᾶται τοῖς ἐξαλφνης ἀνέμοις; εἰ γὰρ δὴ τόδε ἐλεεινόν, ὃ πελάγη τε διαβαλὼν καὶ πολλάκις μὲν κατηρκώς, πολλάκις δὲ ἀναχθεὶς πράσει τε τῇ τῶν φορτίων
 20 τὸ βαλάντιον ἠύξηκώς πῶς οὐκ ἂν μετὰ Τύχης ἦφθαι τῆς ἐμπορίας δοκοίη; ἀφ' ὧν τοίνυν καταψεύδονται

13 Soph. Ai. 1083

1 γε UI 2 εἰς om U 4 μάχην] ἐν μάχῃ B et I sed in hoc ἐν m^s inser μάχῃ Ferr Mor 6 τε] τὰς B 7 ἔτι — om UI 9 τῆς τύχης ἐπέπρακτο IB 10 οἶδα δὲ] οἶδ' B et in ras trium litterarum I 13 μὲν om B | ἐξουρίων P 15 τίνες B et ex τί corr I^s et γε Mor in marg 16 τε om IB 17 ἀν'μοις U 18 κατηρτηκώς Mor 19 τε corr e τῇ I^s τῇ om IB | ν in τῶν in ras C^p | φορτί ν U 20 βαλλάντιον CAPV cf. p. 296, 3 | ποιείσθαι post ἂν B et in ras I^s et γε Mor in marg | μετὰ τῆς τύχης B | ἦφθαι om IB et γε Mor in marg 21 τὰς in ras I^s et γε Mor in marg | δοκοίη corr e δοκοῖ C δοκοῖ V δοκῇ B | καταψεύδονται μὲν τῆς B

τῆς Τύχης ἀρκεῖ τε οὐδὲν αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λῦπαι τε αὐτοῖς καὶ ἀνλῆαι καὶ τὸ τήκειν σφᾶς αὐτούς.

15. Ἄλλ', ὦ ἄνθρωπε, προσκύνει τὴν θεόν, ὥς εὐτυχίης, ἣν ὑγιαίνης μὲν τὴν ψυχὴν, ἀκέραιον δὲ ἡ 5 σοι τὸ σῶμα, ἣ γυνή δὲ σωφρονῇ, κόσμιοι δὲ ὧσιν οἱ παῖδες, μένη δὲ τὰ πατρῶα, φίλων δὲ ἀπολαύης σαφῶν. 16. καὶ σὺ δέ, ὦ τὸν βίον ἀπὸ τῶν χειρῶν ποιούμενε, μέγα οἶον τὸ χρῆσθαι ταῖν χειροῖν, καὶ σὺ δέ, ὦ σύνδικε, τὸ τοῖς λόγοις, κἂν μηδεὶς ἀρχὴν διδῷ, καὶ σὺ 10 δέ, ὦ πόλεως ἄρχας, κἂν μηδεὶς ἐτέρων διδῷ, καὶ σὺ δέ, ὦ διδάσκαλε, τὸ ζῆν ἐν ἀτελείᾳ. | καὶ πᾶς δὲ ὅστις R 245 λατρῶν οὐ χρήζων λελουμένος ἐστιασόμενος ἔρχεται καθαρὸς θρόνων οὓς ἐπιφέρει σνκοφάντης, καὶ οὗτός γε ἐν τοῖς δικαίως ἂν ὑμνοῦσιν εἴη τὴν Τύχην. 17. ὃ 15 δὴ καὶ πρόην πρὸς τινα τῶν ἐπιτηδείων ἔλεγον. ὥς γὰρ δὴ ἤμεν ἐν μόνοις ἤδη τοῖς χιτωνίσκοις λουσόμενοι καὶ τὴν τε Ἀφροδίτην παρεκάλουν καὶ τὸν Σάτυρον ἡσθέντα με ἀπελθεῖν, οὐκ εἶναι οὐ δυστυχεστέρον ὁ ἐταῖρος ἔφασκεν. ἐγὼ δὲ ἐπέπληττον ἀκούσας, 20 εἰ ἐξουσίᾳς οὔσης λοῦσθαι τε καὶ δειπνεῖν καὶ ἥκειν

1 δὲ BI sed in hoc δ in ras m⁸ | τούτων om U, inser I⁸
 5 ἦν' BI sed in hoc ἦ in ras m⁸ 7 ἀπολαύσης BI sed
 in hoc σης in ras m⁸, Mor sed in marg γρ ἀπολαύης | in σα-
 φῶν supra α m. rec. (Sambuci?) ο pos. V 9 ταῖν corr e
 τοῖν A² τοῖν C 10 ἀρχὴν — 11 μηδεὶς om B ἀρχὴν in
 ras I⁸ 11 ὦ om Mor | πόλεως scripsi coll. p. 356, 1
 πόλεων libri edd | ἐτέρων scripsi coll. l. l. ἐτέρων ACPVU
 Ferr Re | τάξιν post ἐτέραν I⁸B Mor 12 δέ om B
 15 τὴν τύχην εἴη IB Mor 16 πρόην CUIB 17 ἤμεν AC
 ἤμεν B et ex ἤμεν corr I⁸ 18 γε V 19 οὐ scripsi
 auctore Re οἱ libri edd | δυσχερέστερον BI, sed in hoc χερ in
 ras m⁸, γε Mor in marg 20 γρ ἔτερος Mor in marg (et Laur
 LXX 13) 21 λελοῦσθαι B | ἥκειν scripsi auctore Gasda
 ἥξειν ACPVU edd πίνειν BI⁸ in ras et γρ Mor in marg

ἐπ' οἶνον, οὐ φάρμακον, ἔπειτα ἀτυχεῖν οἴεται. ψηφί-
ζεται δὴ με δίκαια λέγειν κἀντεῦθεν ἐπάδων ἀντὶ τὸ
εἰρημένον, ὅποτε πληγέη τὴν ψυχὴν, οὕτως ἐρίγνεται
ῥάων.

3 Plat. Symp. p. 218 A

1 ἐπ' om *IB* et γρ Mor in marg | εἶτα *B* et ex ἔπειτα
corr *I*^s et γρ Mor in marg 3 πληγείη] τρωθείη *I* sed τρωθ
in ras m^s τῷ τρωθείη *B* τῷ τρωθείη γρ Mor in marg ἤλγει
V (et Patm in marg) | οὕτως om *B* | ἐρίγνεται *V*

VII.

Oratiuncula vel ut accuratius dicam libellus inscriptus
ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον,
compositus ille quidem a Libanio sene non ita multo post
*ὅπερ τῶν ἱερῶν orationem*¹⁾, quibus continetur codices
hi sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 89.
Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 14^v et
saec. XIII/XIV fol. 37. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV
fol. 226. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 56.
Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus
fol. 48^v. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol.
279^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 44^v. Vide supra
p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 192. Vide supra
p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 152. Vide supra
p. 209 sq.

10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 102^v. Vide
supra p. 211 sq.

11. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 353^v. Vide supra
p. 48 sq.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 78. Vide
supra p. 39 sq.

1) Cf. p. 375, 17 sq.

13. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 211^v. Vide supra p. 53 sq. Contulit Gasda.

14. Escorialensis T—II—9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

57 15. Matritensis N-XLIX bombycinus formae quartae maioris saeculo XIV exaratus, posteriore manu correctus, madore valde affectus, continet post *πίνακα τῶν ἐνθάδε μελετῶν λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ* a Constantino Lascari factum (fol. 1 et 2)

fol. 3 *εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίου σοφιστῶν*·

4 *λιβανίου σοφιστοῦ μελέται*
Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (739 R)

14 *φήμη τις ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα* (568) β' (m²,
ut sequentes numeri)

18 *φήμη τίς ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον* (552)

22^v *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα βουλευσεως* (841)

27 *νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας*
(799, 22)

34^v *νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα* (582) ζ

42^v *μετὰ τροίας ἄλωσιν*

49 *οἱ ποτιδαῖται ἀλλήλων ἐγέυσαντο* η

55^v *Τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου*

60^v *ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταῖρα τίς*

64^v *ἔχων τις παῖδας δύο πρὸς τὸν ἕτερον* (669)

68^v *φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταῖρας* (827)

73^v *Νόμος ἐν λαπεδαίμονι τὸν εἶσω τριάκοντα* ιγ

76 *Νόμος τύραννον μὴ θάπτεσθαι* ιδ

79 *Ἀφαιρεθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος* ιε

86 *Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας· μενέλαος*

88 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσσεύς*

95 *ἐζήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην — βωμόν*

98^v *Δικάζεται ποσειδῶν ἄρει*

100 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης* κ

102^v *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὧν ὑπὸ πατρὶ*

106 *τὰς πλεονες ψήφους κρατεῖν*

109 *μετὰ τὰ ἐν χαιρωνείᾳ ἔπεμψε*

- 112 Λουκιανοῦ τυραννοκτόνος (rubr.)
 115 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν
 127 Ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 131 ἀντιρρητικὸς πρὸς τὸν προηγησάμενον λιβανίου
 139^v νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα
 142 ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένους ἀφειθεὶς
 152 Οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλίππῳ
 159^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν
 161^v καλοῦ βίον γέρας εἶναι ἀμφισβητοῦσι
 169 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ κέφαλος
 175 κωλύει τις σωκράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
 178 [Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτος] Inc. *Βιάζεται*
καὶ πατέρα (= 771 R. Choric. 205). In margine man.
 rubr. adscriptum est *αὕτη μελέτη χορικίον ἐστίν.*
 186 Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον (514)
 193 μετὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν [ὁ νεοκλῆς]
 (374) λζ'
 197 λιβανίου (rubr.) ἐπὶ τῷ κομισθέντι παρὰ τοῦ λή'
 202^v πρὸς τὸν ἀξιώσαντα λέγειν ἐκ τοῦ παραχρηῖμα (rubr.)
 208^v εἰς τοὺς σοφιστὰς τοῦ αὐτοῦ.
 Hae tres orationes non Libanii sunt, sed Themistii.
 211^v σωκράτους ἀπολογία
 228 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλι-
 ώτερον μβ

Des. fol. 228^v verbis ἐπικεῖσεται ζημία.

Codicem examinavi et declamationes inde a folio 152—159, 161^v—186 contuli, postquam lacunam in Aristophontis declamatione a me e Parisino gr. 2998 edita ex apographo codicis Matritensis fol. 168 a Carolo Graux facto in Hermae volumine XII p. 217—222 supplevi. Quinque declamationes (fol. 22^v, 106, 142, 159^v, 193) a me rogatus Henricus Schenkl anno 1897 contulit.

16. Ambrosianus I 49 sup. (T. 215) chartaceus 58 formae quartae, scriptus anno 1488 a Michaele Suliardo Naupliota secundum subscriptionem folii 350 δόξα σοι ὁ θεὸς διότι τέλος τῆς παρουσίας νυν δέλδου· λιβανίου σοφιστοῦ καὶ διδασκάλου ξένου: ἐν ἔτει ς·D·G·ζω μηνὸς ὀκτω-

βρίον· ξ̄ ἡμέρα σαββάτον, ὥρα δ'· ἰνδικτιῶνος ξ̄· παρ' ἐμοῦ
 μιχαήλ σουλιάρδου ἐκ ναύπλου ἄργους, ex eodem exemplari
 quo Parisinus gr. 3017 (infra n. 83), olim *Ioannis Vincentii*
*Pinelli*¹⁾ Paduani († 1601) et a Friderico Borromeo
 cardinale pro collegio Ambrosiano emptus continet post
 πίνακα τοῦ βιβλίου (fol. I):

fol. 1 λιβανίου λόγος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὑπὲρ ἀρι-
 στοφάνους λόγος ις m. post. in marg. add. (= Par. gr.
 3017 fol. 4)

9 τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στά-
 σεως· λόγος β^{ος} (= Par. 3017 fol. 12)

16^v λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία λό-
 γος γ^{ος} (m. post. in v^d corr.) (= Par. fol. 20^v)

14^v λυσίου ξήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς
 δ^{ος} (= Par. fol. 55^v)

54 εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα εἴ' (= Par. fol. 65)

55 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς
 διαλλαγαῖς ε^{ος} (= Par. fol. 66)

62 τοῦ αὐτοῦ λόγος πρεσβευτικὸς, πρὸς τὸν αὐτοκρά-
 τορα ἰουλιανὸν ξ' (= Par. fol. 73^v)

72^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως
 ὀργῆς ῆ' (= Par. fol. 85)

80^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν θ'
 (= Par. fol. 92^v)²⁾

92^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς φωνηματικὸς ἰουλιανῷ· ι'^{ος}
 (= Par. fol. 106)

99 πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ καλλιμάχον
 ἀναγκαῖοι πάνν ια'^{ος} (= Par. fol. 114)

103 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου πατήρ ιβ (m.
 post.) (= Par. fol. 117)

Fol. 111 inc. παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον α̃^{ος} λόγος (= Par. fol. 122 inc. α^{ος})

1) Cf. Mai, *Iliadis fragmenta antiquissima* p. V.

2) In margine inferiore folii 81 manus posterior scripsit:
 διαρραγέτησαν τὰ σὰ παμπόνηρα χεῖλη βδελυκτὲ φλύαρε.

114 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως β̃^{ος}
(= Par. fol. 124^v β')

123 δύσκολος γήμας λάλον γ (= Par. fol. 131 γ')

131 νόμος ἐν λακεδαίμονι δ^{ος} (= Par. fol. 136^v δ')

135^v ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος ε̃ (= Par.
fol. 140 ε')

148 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ ξ^{ος} (= Par. fol. 149 ε')

161^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν ζ^{ος} (= Par.
fol. 158^v ζ')

168^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἐταίρα τίς ἥ^{ος} (= Par.
fol. 163^v η')

176 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα θ^{ος} (= Par.
fol. 169 θ')

181^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς ι^{ος} (= Par.
fol. 173 ι')

188 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν (sic) ια̃^{ος} (= Par.
fol. 178 ια')

193^v ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν, πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι
τῆς μελέτης τὸ λείπον· βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαρι-
ζομένη· Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν κτλ. — τὸν λόγον ὑφάντας
(= Choric. p. 203—204 ed. Boiss.) (= Par. fol. 182^v)

194 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ ἐξαίφνης ιβ' (= Par.
fol. 183 ιβ')

203^v μετὰ τροίας ἄλωσιν ιγ^{ος} (= Par. fol. 190^v ιγ')

213 τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου ιδ^{ος} (= Par. fol. 197^v ιδ')

220^v σκέμμα, ὃ πομπημανὸς προὔβαλεν· ἔχων τις γυ-
ναῖκα ιε̃^{ος} (= Par. fol. 204 ιε')

227 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ις' (= Par. fol. 208^v ις')

230 'κ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ιξ^{ος} (= Par. fol.
211^v ιξ')

234^v ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ιη̃^{ος} (om.
Par.).

Desinit fol. 239^v verbis γέννησθε προῶι.

Folia 240—242 vacua sunt.

243 ἐξήτησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην — βωμόν
ιη (= Par. fol. 215 ιη')

Folii 249^r dimidia pars et 249^v vacua sunt.

250 παράσιτος τοῦ τρέφοντος ιθ' (= Par. fol. 219^v ιθ')

254 ἔχων τίς παιῖδας δύο, πρὸς τὸν ἔτερον κ' (= Par. fol. 222^v κ')

261^v νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα κα' (= Par. fol. 228 κα')

274^v νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου κβ^{os} (= Par. fol. 238 κβ')

285 Τύραννος ἤτησεν ἐξαστυγέιτονος κόρην κγ^{os} (= Par. fol. 246 κγ')

298 Οἱ ποτιδαῖται ἀλλήλων δδ^{os} (= Par. fol. 256 κδ').

Folium 308^v vacuum est.

309 ῥήτορος ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα om. Par.

316 λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά κε (= Par. fol. 264 κε).

333 μενέλαου πρὸς τρῶας περὶ ἐλένης om. Par.

337^v ὑπόθεσις λόγου τοῦ πρὸς τὴν φιλιππου ἐπιστολήν· δημοσθένους. ὁ λόγος ια, desinit post 8 lineas verbis ἐκείνου δύναμιν, μὴ (= I p. 131, 2 Dind.). Om. Par.

338 inc. πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης· ὀδυσσεύς· κς^{os} (= Par. fol. 273^v κς'),

cuius ultimis verbis τοῦθ' ὑμῖν ἀρέσκει fol. 350 succedit subscriptio quam supra in medium protuli.

Post spatium vacuum septem linearum exstat carmen περὶ τῶν ἐπτά σοφῶν, quod incipit

ἐπτά σοφῶν ἔρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὐνομα, φωνήν
μέτρον μὲν κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον (Anthol. Pal. IX 366) (= Par. fol. 283)

351 inc. Τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία, ἐπὶ νικομηδείᾳ τῇ πόλει κς'

353^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν κή'

358 inc. Ἐν τοῖς ῥητόρων λόγοις, διατὶ προτέτακται τὸ προοίμιον τῶν ἄλλων κτλ.

Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον des. fol. 368^v verbis οὐ γὰρ χρυσίον οὐ χρήματα (= IV 538, 7 R).

Reliqua pars folii 368^v et folium 369 vacua sunt.

370 inc. νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

376 πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν

381^v λοιμὸς ἐπέιχε τὴν πόλιν

389 δύσκολος ὤλισθεν

393 μετὰ τὰ ἐν καιρῶναια, ἔπεμψε φίλιππος des. fol. 398^v voce πλείω† (IV 279, 25 R).

Folium 394 vacuum est.

400 πόνοι σοφιστοῦ, καὶ διδασκάλου ξένου; posteriore manu suprascr. λιβανίου

[Νεοκλῆς] Inc. Ἄνδρες δικασταὶ

407^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς

416 inc. ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτει (sic), revera μονωρόδω ἐπὶ Ἰουλιανῷ I 507—521 R.

420 Luciani dialogi mortuorum quorum primus inscriptus πλούτων καὶ πρωτεσιλάου est 23.

Folio 428 incipit manu saeculi XIV exaratus Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ; desinit folio 438^v verbis βασιλείοις ἱερὸν μὲν οἰκοδομεῖται (I 564, 24 R).

Folium ultimum 439 continet post nonnulla ascetica item scripta manu saeculi XIV λιβανίου· ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον, sed desinit verbis ἐγὼ δὲ οὐκ ἔφην οἷς ἐστὶ (247, 7 R); folium 439^v continet epistulas Iuliani

διογένηι· σὸς υἱὸς ὀφθεῖν μοι διόγενες (70 ed. Hertl.)

Μικροῦ με ὑπῆλθε (ep. 33)

λιβανίω· ἀνέγνων χθὲς λόγον (ep. 14)

λιβάνιος Ἰουλιανῷ· εἰ ταῦτα (ep. 1588).¹⁾

Angelus Maius ex hoc codice apographum fecit dialéxeως folii 193^v quod codice Vaticano lat. 9539 58^a continetur inscripto illo quidem *Angeli Mai Miscellanea graeca et latina. Iuliani Imperatoris et Libanii sophistae*

1) Cf. Annal. Fleckeis. 1876, 498. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition des lettres de l'empereur Julien p. 126.

Epistolae et orationes, graece. Libanii Fragmentum orationis pro templis, graece nec tamen eo usus est, cum hanc cum reliquis *διαλέξεν* ex Ottoboniano gr. 69 in Spicilegio Romano t. II p. 391 sq. ederet. Ex eiusdem codicis folio ultimo ibidem etiam Iuliani et Libanii epistulas descripsit.

Ipse codicem Mediolani annis 1870 et 1895 examinavi et nonnulla quae necesse visum est contuli.

17. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 191. Vide supra p. 323 sq.

18. Escorialensis Ψ—IV—12 (482) saec. XVI fol. 257. Vide supra p. 326 sq.

A classe codicum scholasticorum prope abest

19. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 174. Vide supra p. 280 sq. Contulit Boissonadius.

Scholastici sunt:

20. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 17^v. Vide supra p. 281 sq.

21. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 195^v. Vide supra p. 329 sq.

22. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 13^v. Vide supra p. 331 sq.

23. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 112. Vide supra p. 334 sq.

24. Sinaiticus 1198 saec. XIV fol. 3^v. Vide supra p. 335 sq.

25. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 147^v. Vide supra p. 337 sq.

26. Marcianus append. XCII 7 saec. XV fol. 177^v. Vide supra p. 338. Contuli.

27. Vaticanus gr. 113 saec. XV fol. 106. Vide supra p. 338 sq. Contuli.

28. Vaticanus gr. 1588 saec. XV fol. 220. Vide supra p. 339 sq.

29. Mutinensis gr. LV saec. XIV fol. 94. Vide supra p. 341 sq.

30. Baroccianus gr. LXVIII saec. XV fol. 116. Vide supra p. 342 sq.

31. Taurinensis CCCLVI saec. XV fol. 208^v. Vide supra p. 343 sq.

32. Parisinus gr. 2209 saec. XV fol. 204^v. Vide supra p. 344.

33. Baroccianus gr. LVI saec. XIV fol. 111. Vide supra p. 344 sq.

34. Laudianus gr. 16 saec. XV fol. 229^v. Vide supra p. 346.

35. Vaticanus gr. 481 chartaceus formae octavae 59 maioris pluribus manibus saeculo XV, anno, ut videtur, 1438 exaratus secundum inscriptionem folii 159^v *ἐν ἐτει 5^ω Μ^ω μ^ω ινδ. β' ἐν μηνὶ νοεμβρίου κτλ.*, qui quando in Vaticanam illatus sit, incertum est¹⁾, continet post *γορίου τοῦ θεολογία ἐνδιαπρέψαντος ὑπόθεσιν δραματικὴν κατ' εὐριπίδην περιέχουσιν τὴν δι' ἡμῶν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἄρρητον σάρκωσιν καὶ τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν αὐτῇ κοσμοσωτήριον πάθος* nova manu inde a

fol. 56 *λιβανίου σοφιστοῦ ψόγος ὀργῆς*

59 *βοὸς ἐγκώμιον*

61 *σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*

63 *ἔκφρασις τοῦ δρόμου τῶν ἡρώων*

63^v *ἐτέρας γραφῆς*

64^v *ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι*

65 *καλανδῶν*

67 *μέθης*

67^v *πολέμου*

69 *αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*

69^v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

71 *τοῦ αὐτοῦ περὶ φίλων*

72^v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενέλαος*

76 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ἐπὶ τροίαν ὑπὲρ ἐλένης ὁδυσσεύς*

1) In indice vetere bibliothecae Vaticanae Serap. XII p. 263 est num. 592.

84^v ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

89 ἐπιστολαὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, quarum prima
βρασίδα· οὐδὲν θανμαστὸν (ep. 978), ultima (ρλδ) fol. 157^v
σωζομενῶ· πολλὰ με τὰ πεποιηκότα (= ep. 1145) est.

Fol. 158^v εἰς τοὺς ἰβ μήνας

160 δημητρίου τοῦ κυδῶνι τῷ ἀσάνῃ κυρῷ κών-
σταντι· ἐγὼ δὲ πρότερον ὥμην inedita, ut videtur.

Codicem anno 1869 examinavi et initium declamatio-
nis ἔχων τις γυναικα contuli.

60 36. Vaticanus Palatinus gr. 209 chartaceus formae
octavae saeculi XIV/XV continet post Basilii et Gregorii
Nazianzeni epistulas (fol. 3—58) et πρὸς τοὺς νέους πῶς
ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων orationem (fol. 59—72)
fol. 75 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐγγεγραμμένου βίῳ
σοφιστῶν

77 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας
ὑπὲρ τῆς ἑλένης· [Μενέλαος]

86 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων

ψόγος ὀργῆς

89 τοῦ αὐτοῦ βοὸς ἐγκώμιον

91^v τοῦ αὐτοῦ σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

93 ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

94^v ἐτέρας γραφῆς

96 καλανδῶν

99 πολέμου

100^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

101^v ὅτι τὸ ἀδίκως πλουτεῖν τοῦ πένεσθαι ἀθλι-
ώτερον

102^v περὶ φίλων

104^v λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Est collectio Laca-
peniana, sed desinit in folio 129 epistula νη εὐφημίῳ· τί
τοῦτο νομίσαι χρῆ (= ep. 210) et in folio 130^v epistula
νθ' ἀμβιανῶ· οὐτ' ἐγὼ σε χάριν (= ep. 215).

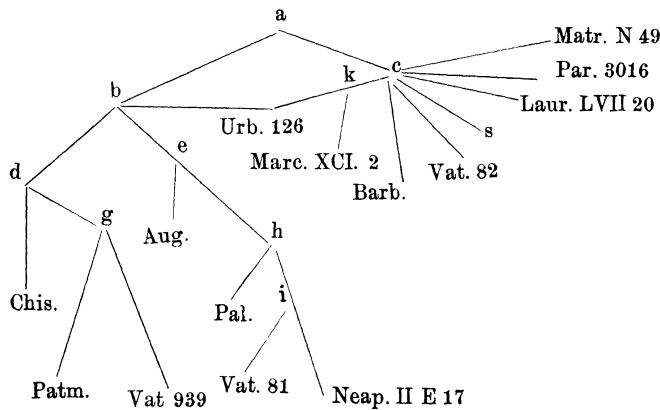
Folia 130^v—135 vacua sunt.

Inde a folio 136 sequitur ἀλκινόου λόγος διδασκαλικὸς
τῶν πλάτωνος δογμάτων multaue alia quae recensere huius
loci non est.

Codicem anno 1869 examinavi et *πρεσβευτικὸν Μενελάου* contuli.

Denique ad hanc scholasticorum classem etiam codex pertinet qui fuit Antonii Augustini (n. 56. Vide supra p. 347 sq.)

Necessitudinis vinculum quo codices superstites coniuncti sunt stemma tibi ostendit simile eius quod in oratione V statuimus, nisi quod codices Vindobonensis, Urbinas 125, Marcianus 437, Laurentianus LVII 27 cum Wolfenbottelano omnino desunt et editio Ferrariensis¹⁾ e codice scholastico fluxit:

1) Vide supra p. 66.

Codicum scholasticorum (*s*) satis erit attulisse testem unum Marcianum append. XCII 7 (n. 46) (= Ma). Qui ut cum codice Barberino (B) ad archetypum familiae *c* restituendum sufficit, ita alteri familiae (*b*) repraesentandae pares sunt codices Chisianus (C), Augustanus (A), Palatinus (P). Urbinas (U) hic quoque recensionem ex utraque familia mixtam praebet. Ad eundem fontem redit Marcianus XCI 2, sed manu tertia e codice scholastico correctus est.

Testimonia desunt.

Editio princeps Ferrariensis (fol. 246) (= Ferr) e codice scholastico fluxit; cuius textum Morellus (= Mor) paucis locis non e codice — nam in Parisino gr. 963, qui ei in oratione VI praesto erat, deest — sed coniectando correctum praebet t. I p. 939—941 ¹⁾, pluribus locis Reiskius (= Re) usus codice Augustano.

1) De eius versione latina cf. supra p. 352.

ΟΤΙ ΤΟ ΠΛΟΥΤΕΙΝ ΑΔΙΚΩΣ ΤΟΤ ΠΕΝΕΣΘΑΙ ΑΘΛΙΩΤΕΡΟΝ.

1. Χθές τις ἐσπέρας ἤλγει τε καὶ ἔστυνε τοὺς R 246
προσαιτουήτας ἀριθμῶν, τοὺς μὲν ἐστῶτας, τοὺς δὲ οὐδὲ
τοῦτο δυναμένους, τοὺς δὲ οὐδὲ καθῆσθαι, καὶ τοὺς 5
μὲν ἠκρωτηριασμένους, τοὺς δὲ μᾶλλον τετηκότας ἢ
πολλοὶ τῶν τεθνεώτων. ἐλεεινὸν δὲ ἔφασκεν εἶναι καὶ
τὸ ἐν ῥακίοις τοιοῦτοις ψῦχος τοιοῦτον διαφέρειν τοῖς
μὲν ὄντων μόνων διαζωμάτων, τοῖς δὲ ἐκ βουβώνων
τε καὶ ὤμων ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν γηγυμνωμέ- 10
νων. 2. ἐφαίνοντο δὲ τινες καὶ οἷς οὐδ' ὅτιοῦν ἐκε-
κάλυπτο τοῦ σώματος, δεήσεις τε ἦσαν ἀφ' ἐκάστου
συχνὰ | δοῦναί τι τὸν παριόντα, καὶ μέγα ἦν οὐκ R 247

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
Ma = Marcianus append. XCII 7

3 Χθὲς τίς *B* 5 τοῦτό γε *B* *Ma* Ferr Mor 6 τετυχη-
κότας Patm, sed γρ τετηκότας in marg „malim συντετηκότας“
Re 8 διαφέρειν τοσοῦτον *B* *Ma* Ferr Mor et e τοιοῦτον δια-
φέρειν corr *I*^s | ὑποφέρειν conl Mor 9 μόνον *U* | διαζω-
μάτων] χιτωνίσκων καὶ τούτων σαπρῶν *B* *Ma* Ferr Mor et in
ras *I*^s 11 δὲ καὶ τινες Gasda, at cf. p. 386, 16 | οὐδοτιοῦν
UIB *Ma* Re | ἐπεκεκάλυπτο *I* *Ma* Ferr Mor ἐπεκάλυπτο *B*
12 ἐφ' *CAPU* 13 τι om *CAPU*

ἄρτον μόνον λαβεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ ὀβολόν. 3. ἐν δὲ τῷ στένειν καὶ ἀποκαλεῖν ἀθλίους ὄντος ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου λελουμένοι τινὲς σοβοῦντες ἤεσαν ὑπὸ λαμπάδων ἐπὶ δεῖπνα πάντα ἔχοντα πλὴν ἀμβροσίας καὶ 5 νέκταρος. ὁ δέ, ὥς εὐδαίμονες οἱ ἄνδρες, ἐβόησε καὶ διεξήκει χρυσὸν πολὺν τίκτοντα χρυσόν. 4. ἐγὼ δὲ οὐκ ἔφην οἷς ἐστὶ πλοῦτος, τούτους πάντως δεῖν καὶ μακαρίους νομίζειν. εἶναι γὰρ ἐνόους τῶν ἄγαν πλουσίων μᾶλλον ἀξίους ἐλεεῖσθαι ἢ οἷς ἡ δεξιὰ διὰ 10 πάσης ἡμέρας ὑπὲρ τέταται προκαλουμένη τὸν δάσονται. 5. τοῖς μὲν γάρ ἐστὶ τὸ κακὸν ἐν τῷ τὸν δάσονται ζητεῖν, οὐ μὴν ἀποροῦσί γε τοῦ δάσονται, ξῶσι γοῦν, δικαστὴς τε οὐδεις οὔτε ἐπὶ γῆς οὔτε ὑπὸ γῆς δίκην ἂν πτωχὸν ἀπαιτήσαι πτωχείας τῆς κατὰ τὴν τύχην. 15 6. οὐδὲ εἰσι νόμοι κείμενοι κατὰ τῶν ἢ οὐ μεγάλας ἐκδεξαμένων οὐσίας ἢ οὐκ αὐτῶν κτήσασθαι δυνηθέν-
R 248 των, κατὰ δέ γε τῶν κτησαμένων | αὐτῶν, οὐ μὴν σὺν τῷ καλῷ, γραφαί τε καὶ κρίσεις καὶ κατηγορίαι καὶ δίκαι καὶ μίσση παρὰ τε ἀνθρώπων καὶ θεῶν. 20 7. καὶ αὐτοῖς τὰ τῇδε φεύγουσι δικαστήρια πλέον

1 ἄκολον Naber Mnem. XVI 116 coll. Od. p 222 αἰτίζων ἀκόλους 2 τῷ inser B² | ὄντως ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους Mor 3 τανθρώπου B | λελουμένοι U Mor Re λελουμένου CA (sed in hoc ω supra ου m²) P λελουμένω I sed ω in ras

m³, BMa Ferr | τινὲς A τινὲ I sed ι (2) in ras m³, BMa Ferr | ἄνδρες inter σοβοῦντες et ἤεσαν I³ BMa Ferr Mor | λαμπάδων I sed σιν in ras m³, BMa Ferr Mor 4 πάντ' I sed apostrophus in ras m³, BMa Ferr Mor 5 εὐδαίμον U cum ras duarum litterarum | οἱ om U 6 τίκτοντα χρυσόν] χρυσὸν τίκτοντα I³ B Ma Ferr Mor 7 πλοῦτον B 8 ὀνομάζειν B et e νομίζειν corr I³ 11 τὸ om Mor 12 γ' οὖν CA γὰρ B 13 οὔτ' IBMa Ferr Mor | οὔθ' BMa Ferr Mor | γῆν B 14 τὴν om BMa Ferr Mor 16 αὐτάς coni Mor 17 κτησαμένων voce des. fol. 14 in A, αὐτῶν inc. fol. 37 | αὐτάς coni Re 20 δικαστήρια φεύγουσι BMa Ferr Mor

οὐδέν, ἀλλ' ὃν οὐχ οἶόν τε ὑπερπηθῆσαι, κἀθηται
δικαστῆς Μίνως ὁ Διός, διαγιγνώσκων εὐθύς ἰδὼν
ψυχὴν ἄδικόν τε καὶ δικαίαν· συμμαχία δὲ οὐδαμῶθεν
τῇ κακῇ οὔτε ἀπὸ λόγων δεινότητος οὔτε ἀπὸ χρημά-
των πλήθους οὔτε ἀπὸ συγγενείας ἢ φίλων, ἀλλ' ὥσθει- 5
σαν οἷ τέτακται φέρειν ἀνάγκη κολαζομένην.

8. Ὅστις οὖν ὀρθῶ ἐλέφ' ἰσχύεται, μᾶλλον αὐτῷ
δόξουσιν οἷδε οἱ πλούσιοι τῶν πτωχῶν ἐκείνων ἐλε-
εινοί, κἄν πάννυ πεινῇν ἐκείνοι λέγωσιν ὁμνύντες. πολὺν
γὰρ δῆπου δεινότερον τοῦ μετὰ τῶν κυνῶν ἐν φορυτῷ 10
καθεύδειν τὸ ἐν ἀργυραῖς κλίνειν οὐ καλῶς πεπορι-
σμέναις. 9. τούτων τοίνυν τῶν τοὺς μεγάλους εἰργα-
σμένων πλούτους οὐκ ὀλίγους εὖροις ἂν ἐτέρους ἐκδε-
δυκότας, οὐ κατὰ τοὺς λωποδύτας τουτουσὶ τοὺς τὰ
μικρὰ ἀδίκους, ἀλλὰ πολλοὺς μὲν οἰκέτας, πολλὰς δὲ 15
συνοικίας ἀφελομένους, πολλοὺς δὲ ἀγρούς, πολλὰς δὲ
ὀλκάδας, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα. 10. οἱ δὲ καὶ
τεμένη τε καὶ νεῶς κτήματα ἑαυτῶν ἐποιήσαντο, εἴτα
μέλα εὐχερῶς ἐκρύψαντες τὰ ἔδη ξύλων, οἱ δὲ ἀχρύρων

19 ἔδῃ τὰ ἀγάλματά φησι τῶν δαιμόνων Max. Plan. cod.
Palat. 129 fol. 38 (cf. p. 73).

1 ὑπερπηθῆσαι οὐχ οἶόν τε *B*Ma Ferr Mor 2 καὶ διαγι-
γνώσκει γε *I* sed καὶ inser m³, γ post ι eras et ει in ras, *B*Ma
Patm (in marg) Ferr Mor 4 οὐτ' *B*Ma Ferr Mor | ἀπὸ λόγων
δεινότητος om *B* 4 et 5 οὐτ' *B*Ma Ferr Mor 6 ἢ *UI*
7 ὀρθῶς *Ma* et coni Mor 9 λέγουσιν *B* 10 τῶν eras *I* om
*B*Ma Ferr Mor | ἐν om Mor | ἀκαθάρτῳ φορυτῷ *B*Ma Ferr Mor

δν
13 ἐκδεδυκότας *AC* sed in hoc δν suprascr. p 17 ἄργυρον
scripsi cum *UIB*Ma Ferr Mor coll. p. 385, 4 ἀργύριον *CAP* sed
in hoc corr ex ἄργυρον, et Re 18 τε om *B*Ma edd | κτήματα
ἑαυτῶν scripsi κτήματά τε αὐτῶν *CAP* sed in hoc spir. asper
m³ in ras κτήματά γε αὐτῶν *UI* κτήματα αὐτῶν *B*Ma edd
19 μέλα om *B* in lacuna octo litterarum | γε ἐκρύψαντες
Patm in marg | τὰ eras *I* | οἱ δὲ scripsi e *CAP* ἢ *IB*Ma
edd om *U*

τοὺς νεῶς ἐνέπλησαν, οἱ δὲ αὖ ἀνδρεϊότεροι καὶ καθε-
 R 249 λόντες | οἰκίας ᾠκήσαν τῶν ἐκεῖθεν λίθων πεποιη-
 μένας.

11. Ὡν οἱ μὲν ἔδοσαν ἤδη δίκην, οἱ δὲ οὐπω μὲν,
 5 οὐκ ἔστι δὲ ὅ, τι αὐτοὺς ἐξαιρήσεται. λέγων δὲ
 αὐτούς, αὐτοὺς λέγω καὶ παῖδας καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων.
 ὧν ἐφ' ὅντινα ἂν ἔλθῃ τὸ πλήττον, ὁ γεννάδας ἐκείνος
 πέπληκται. 12. τούτους οὖν οἰκτερεῖν χρεῶν ἂν εἴῃ
 μᾶλλον ἢ ὅσοι βλέπουσιν εἰς τοὺς ἐτέρων δακτύλους·
 10 ὥς τοῖς μὲν ἡ τελευτὴ λύσει τὸ χρήζειν τῶν ἐπαρκε-
 σόντων, τοῖς δὲ ἀντὶ μικροῦ χρόνου τοῦ τῆς ἡδονῆς
 ἀθάνατος ἐπικεῖσεται ζημία.

1 ἐπλησαν *B* *M* *a* *Ferr* *Mor* 2 ᾠκισαν vel ᾠκοδόμησαν *coni*
Re 5 δὲ (2)] δ' *B* *M* *a* *Ferr* *Mor* 6 αὐτοὺς alterum om
B *M* *a* *Ferr* *Mor* | λέγω καὶ παῖδας] καὶ παῖδας λέγω *B* *M* *a* *Ferr*
Mor 8 χρεῶν *C* et m. rec. in χρεῶν corr *A* 9 μᾶλλον
 χρεῶν ἂν εἴῃ *B* *M* *a* *Ferr* *Mor* 10 τῶν ἐπαρκεσόντων χρήζειν
B *M* *a* *Ferr* *Mor* et e χρήζειν τῶν ἐπαρκεσόντων corr *I*^s
 11 μικροῦ, sed α in ras *I* | τοῦ inser *I*^s, om *U* 12 ἀθά *P*
 (in fine lineae) | ἡ ζημία *Ma*

VIII.

Oratiuncula *περὶ πενίας* vel ut in codicibus scholasticis inscripta est *περὶ φίλων*, quibus continetur codices hi sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 90.
Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 37.
Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 227. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 44.
Vide supra p. 216 sq. Contuli.
5. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 277. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
6. Patmius 471 saec. XIV fol. 45^v. Vide supra p. 41 sq.
7. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 193. Vide supra p. 44 sq.
8. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 153. Vide supra p. 209 sq.
9. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 102^v. Vide supra p. 211 sq.
10. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 79. Vide supra p. 39 sq.
11. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 130^v.
Vide supra p. 224 sq. Contuli.
12. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 248^v.
Vide supra p. 220 sq. Contuli.
13. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 160. Vide supra p. 222 sq. Contuli.
14. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 192.
Vide supra p. 323 sq.
15. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 175. Vide supra p. 280 sq.

- 61 16. Oxoniensis collegii Lincolniensis 25 chartaceus formae octavae saeculi XV ineuntis, olim Georgii Wheleri canonici Dunelmensis¹⁾, continet:

fol. 1 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μελέται ἢ (?) τὰ τῆς ρ

κῆς (ῥητορικῆς?) προγυμνάσματα (rubr.)

Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων in marg μῦθος ἡθικός
Ἔτερος ἡθικός (rubr.): Σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος (sic)

1^v Ἔτερος ἡθικός (rubr.): Ἐδοξε τῷ διὶ

2 διήγημα δραματικόν (rubr.): *Ληϊάνειραν*

Ἔτερον δραματικόν (rubr.): Ἀκούεις ἄνθος ἰάκινθον

Ἔτερον δραματικόν καὶ αὐτό (rubr.): Ἐρως ἀπτεται.

χρεῖα πραγματική: Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος,
ποῦ ἂν ἔχει τοὺς θησαυροὺς, τοὺς φίλους ὑπέδειξεν.

Inter fol. 2^v quod desinit verbis ἡγούμενον δὲ πλήθει 857, 1 et fol. 3 quod incipit verbis φαίην μέγιστα 858, 29 unum folium excidit, inter folium 3^v quod desinit verbis φρονῆσαι παραπλήσια 860, 25 et folium 4 quod incipit verbis τοῖς δέ γε οὐδέ 869, 14 quinque folia exciderunt, quorum paenultimo initium chriae Ἰσοκράτης (867, 3) continebatur. Haec desinit fol. 7 ultimis verbis ἂ δὲ θανμάζομεν 875, 13. Succedit ἑτέρα χρεῖα (rubr.) μικτὴ ἥρουν πραγματικὴ καὶ λογικὴ· Διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν, τὸν παιδαγωγὸν ἔπαισεν εἰπὼν, τί γὰρ τοιαῦτα παιδείας.

9^v γνώμη ἀποτρεπτικὴ· οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα (875—879)

12 ἀνασκευή, ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρύσην εἰς ναύσταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων (881—884)

13 κατασκευή, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κοῖσιν τῶν τοῦ ἀχιλλέως ὄπλων (884—888)

14^v κοινὸς τόπος κατὰ προδότου (901—908)

17^v Ἔτερος κοινὸς τόπος κατὰ ἱατροῦ φαρμακείως lacunosus desinit verbis νόμιζε ἐξεῖναι 910, 1.

18^v ἐγκώμιον γάμου· Inc. Ἐπὶ πολλῶν μὲν i. e. θέσις, εἰ γαμητέον des. verbis γαμεῖν προσῆλθεν 1062, 8

1) Catal. cod. Angl. et Hibern. II n. 9114. 43. Act. Acad. Berol. 1885, 903.

- 20^v ἐγκώμιον δικαιοσύνης cum lacuna
 21^v ἐγκώμιον βοῶς συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 23 ψόγος ἔκτορος
 24^v ψόγος φιλιππου
 26 ἡθοποιία (sic)· τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς πε-
 σόντος πατρόκλου
 27 ἑτέρα ἡθοποιία· τί ἂν εἴπε λόγους ἀχιλλεὺς ἀφαι-
 ρεθεὶς βρισηίδα
 27^v ἑτέρα ἡθοποιία· τί ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς καταπονον-
 μένων ἐλλήνων (cum lacuna) .
 28^v [Ἀνδρομάχη 1011]
 29 [Αἴας 1038]
 29^v [Αἴας 1039]
 30 [Πολυξένη 1037]
 30^v [πόρνη σωφρονήσασα 1044]
 31 [δελὸς θεασάμενος πόλεμον 1021]
 31^v [Ὀδυσσεὺς 1031]
 32 [ἐκφράσις πεζομαχίας 1046]
 33 [ἐκφράσις δρόμου τῶν ἡρώων 1056]
 33^v [σύγκρισις δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
 1000]
 35 Inc. II]λούσιον ἄνθρωπον i. e. περὶ
 πενίας.

Des. fol. 36 εἶναι τὸν πάτροκλον: ~

37 Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί: Est collectio Lacapeniana cum epistulis amoebaeis Libanii et Basilii, quae desinunt fol. 152^v verbis ὅμηρος οὗτος ἀνὴρ (ep. 1600 lin. 6)¹⁾.

153 Συνεσίον σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ ρνζ'

236^v Inc. μετὰ τὸ Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι.

Des. 238 εἰ δὲ μή, τέθνακας μοι. i. e. non, ut Coxius Catal. codd. Mss. Colleg. et Aul. Oxon. Lincoln. p. 15 ait, *tractatus de philosophia*, sed Lysidis Pythagorei ad Hipparchum epistula (Hercher epistologr. 601).

Codicem anno 1880 examinavi; denuo inspexit a me rogatus A. B. Poynton.

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsaliensibus p. 9.

Περὶ φιλων inscriptionem exhibent codices:

17. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 57. Vide supra p. 24 sq. Contuli.
18. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 212^v qui in hac parte e codice scholastico fluxit. Vide supra p. 53 sq. Contulit Gasda et codices scholastici:
19. Escorialensis Ψ—IV—12 (482) saec. XVI fol. 259. Vide supra p. 326 sq.
20. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 18^v. Vide supra p. 281 sq.
21. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 196. Vide supra p. 329 sq.
22. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 14^v. Vide supra p. 331 sq.
23. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 113. Vide supra p. 334 sq.
24. Sinaiticus 1198 saec. XIV fol. 4. Vide supra p. 335 sq.
25. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 148. Vide supra p. 337 sq.
26. Marcianus append. XCII 7 (class. XI n. II) saec. XV fol. 178. Vide supra p. 338.
27. Vaticanus gr. 113 (= Va) saec. XV fol. 106. Vide supra p. 338 sq. Contuli.
28. Vaticanus gr. 1588 saec. XV fol. 221^v. Vide supra p. 339 sq.
29. Mutinensis gr. LV saec. XIV fol. 94^v. Vide supra p. 341 sq.
30. Baroccianus gr. LXVIII saec. XV fol. 117. Vide supra p. 342 sq.
31. Taurinensis 356 saec. XV fol. 210. Vide supra p. 343 sq.
32. Parisinus gr. 2209 saec. XV fol. 205. Vide supra p. 344.
33. Baroccianus gr. LVI saec. XIV fol. 112^v. Vide supra p. 344 sq.
34. Laudianus gr. 16 saec. XV fol. 231. Vide supra p. 346.

35. Vaticanus gr. 481 saec. XV fol. 71. Vide supra p. 369 sq.

36. Vaticanus Palatinus gr. 209 saec. XV fol. 102^v. Vide supra p. 370.

37. Laurentianus LXX 13 saec. XV fol. 217. Vide supra p. 346 sq. Contuli.

38. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 39. Vide supra p. 333 sq.

39. Leidensis Ms. Vulcanii F. 2 chartaceus in folio 62 saeculi XV manu Georgii Hermonymi Spartani exaratus¹⁾, olim Pauli Aemilii canonici Parisiensis²⁾, deinde Ioannis Arcerii Theodoreti testibus inscriptionibus folii 1^v: *Ioan: Arc. Theodoreti A. 1565 et: fuit Liber pauli Aemilii Canonici paris: nunc Ioannis Arcerii Theodor.,* denique Bonaventurae Vulcanii († 1614), continet post ξενοφώντας ῥήτορος λακεδαιμονίων πολιτείαν (fol. 2), ἀπομνημονεύματα (7^v), οἰκονομικόν (51^v), συμπόσιον (73) et excerpta Polybii (fol. 87) πολυβίου τοῦ ε' λόγου περὶ διαφόρων πολιτειῶν; 100^v περὶ δυναστειῶν καὶ οἷα καλλίστη; 106 τοῦ ιη; 108^v τοῦ ι λόγου; 109^v περὶ μηδίας (= X 27) et μαξίμου Τυρίου πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ διαλέξεων περὶ ἡδονῆς κτλ. (fol. 111) inde a

fol. 122 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης, μενέλαος

125 λιβανίου ἡθοποιῖα (rubr.) Inc. Οἷμοι τῶν συμφορῶν, ἡτυχήσαμεν i. e. Severi ethopoia τινὰς ἂν εἶπε λόγους Μενέλαος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην ἀρπάσαντος (Rhet. gr. I 543 Walz)

125^v περὶ πρεσβείας Inc. Πρεσβεις ἢ παρ' ἡμῶν ἢ πρὸς ἡμᾶς ἀποστέλλονται (= Excerpt. de legationibus ed. Bonn. p. 6. Anonymi Byz. strat. c. 43 ed. Koechly et Rüstow, Griech. Kriegsschriftsteller II 2, 192).³⁾

126^v λιβανίου περὶ φίλων

1) Cf. Omont, Bulletin de la Société de l'Histoire de Paris t. XIII 111.

2) Cf. Omont, Georges Hermonyme (Paris 1885) p. 33 sq.

3) Cf. Annal. Fleckeis. 1876, 214.

127 ἔκφρασις ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

128 Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος ῥωμαίου διάλογος περὶ γήρως· κάτων ἢ περὶ γήρως· ἐρμηνεία Θεοδώρου· ἐννίου στίχοι

fol. 143¹) inc. nova manus: εἰκόνες τοῦ φιλοστράτου cum scholiis quibus manus recentior adscripsit: *Μοσχοπόλου ταῦτα εἶναι ὑπολαμβάνω*. Des. fol. 163 voce *πιμελῆς* i. e. ultima libri I.²)

163 πάλου σιλεντιαρίου. εἰς τὰ ἐν πνθίοις θερμὰ. ἡμίμβια δίμετρα, καταληκτά cum scholiis et glossis interlinearibus. Des. fol. 164^v.

Codicem anno 1875 examinaui et de eo in annal. Fleckeisen. l. l. rettuli.

40. Escorialensis T—II—9 saec. XVI ex editione Ferrariensi descriptus. Vide supra p. 67.

41. Antonii Augustini codex deperditus. Vide supra p. 347 sq.

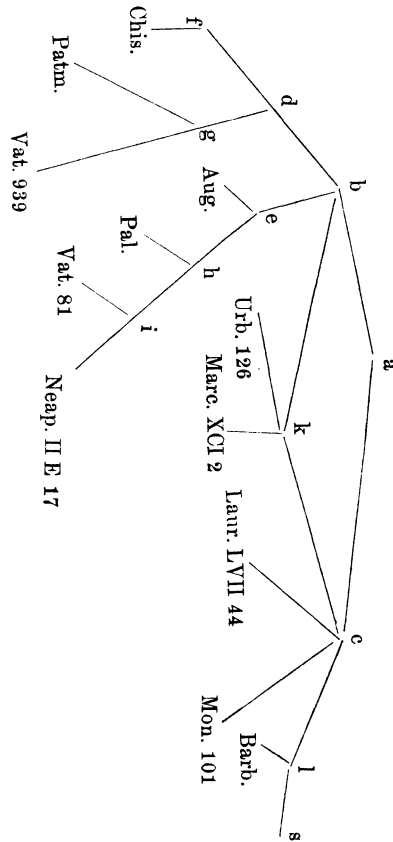
Signum quo utramque in hac oratiuncula familiam dignoscas lacuna est in paragrapho § 9 p. 388, 5. Verba enim manifesto genuina καὶ κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν Ἀλέξανδρον desunt in codicibus *CAPUI*, exstant in *La Mo B* et scholasticis (*s*) ita quidem ut in *Mo* ordo tantum paululum mutatus sit in hunc modum: τὸν ἀλέξανδρον ταῦτα τὰ ῥήματα. Contra non titulum modo περὶ φίλων, sed etiam multas lectiones (cf. p. 386, 13 sq. et 389, 8 sq.) tantum auctoris archetypi codicum scholasticorum conamina reddere suo Marte corrigendi scripturas corrupte traditas documento est codicum *La Mo* in his cum codicibus *CAPUI* consensus. *U* vero et *I* e codice mixtae recensiois fluxerunt. Memoriam familiae secundae meram repraesentant Laurentianus LVII 44, Monacensis, Barberinus, ad quem proxime accedunt scholastici. Ex his sufficit attulisse lectiones unius codicis Vaticani 113 et manu tertia correctas

1) Folium 142 vacuum est relictum.

2) Cf. cod. Wolfenbittel. 511 fol. 363 sq. (supra p. 64 sq.)

codicis *I*. Nam is in hac quoque oratiuncula manum correctoris codicem scholasticum adhibentis passus est.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma simillimum eius quod in oratione antecedenti cognovimus ante oculos ponit:

De Macario Chrysocephalo unius loci (p. 387, 14—16) teste cf. supra p. 351 sq.

Editio princeps Ferrariensis (fol. 246^v—248) (= Ferr) e codice scholastico fluxit; quam Morellus (= Mor) t. I p. 942—944 paucis locis correxit ex parte ope codicis, quem ipse indicat in versione latina eodem anno 1606 edita (v. supra p. 352), ubi p. 10 haec (ad § 13) adnotavit: *Pag. 9 superiore, li. antepen. praestantiores iis qui vulgo nominantur segnes. Asteriscum apposui huic loco, qui dignum vindice nodum habet; cum in graecis editis et mns. Reg. legatur βέλτιους ὄντας τῶν ἐν λόγοις ἀργῶν. idque novum ac prope absurdum videatur, ut nihilo mancipiis meliores, praestare famosis inertibus dicantur. ergo coniectura sola nixus scribendum autumo τῶν ἐν λόγοις Ἀργείων meliores iis qui vulgo memorantur Argivi. ex veteri Argiva paroemia Ἀργεῖοι φῶρες. Quem hoc loco dicit Mns. Reg., sine dubio est Par. gr. 963¹), unus e scholasticis (vide supra p. 333 sq.), qui anno 1599 bibliothecam Regiam intraverat. Quod autem ἀργῶν legi etiam in Graecis editis dicit, non Ferrariensem — haec enim praebet ἀργύρω —, sed suam ipsius editionem spectat, quippe cuius in textu ἀργῶν, in margine γρ. ἀργυρῶν, coniectura vero Ἀργείων omnino non exstet. Unde simul discimus editionem illam singularem versionis latinae post operum tomum I prodiisse.*

Reiskius (= Re) nonnulla correxit ope codicum Augustani (A) et Monacensis 101 (Mo), sed titulo περὶ πλούτου in Augustano postea adscripto decipi sese passus est. Boissonadius contulit codices Parisinos gr. 963 et 1000, Gasda²) Par. gr. 3016.

1) Reliqui codices Parisini in censum venire non possunt, utpote qui anno 1606 nondum Regii fuerint.

2) Kritische Beiträge zu Libanios II 1.

ΠΕΡΙ ΠΕΝΙΑΣ.

1. Πλούσιον ἄνθρωπον ἄνθρωποι νομίζουσί R 250
 τε καὶ ὀνομάζουσιν, ὅτῳ πολὺς μὲν χρυσός, πολὺς
 δὲ ἄργυρος καὶ γῆ καὶ ἀνδράποδα καὶ οἰκία καὶ
 συνοικίαι καὶ νῆες καὶ βοσκήματα. καὶ ὅτῳ γε μὴ 5
 πάντα ἐνὶ μὲν ταῦτα, ἐν δὲ τι τούτων ὅτι πλεῖστον,
 καὶ τοῦτον οὕτω καλοῦσι, καὶ ἄλλον δὲ ἄλλον πλου-
 σιώτερον καὶ ἔτερον ἥττον ἐτέρον καὶ τὸν αὐτὸν
 δὲ ἐκάτερα πρὸς τε τὰ προστιθέμενα πρὸς τε τὰ
 ἀπογινόμενα. 2. καὶ χάρει τε αὐτὸς ἀξιομένων αὐτῷ 10

C = codex Chisianus
 A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
 P = Palatinus gr. 282
 U = Urbinas gr. 126
 I = Marcianus append. XCI 2
 Mo = Monacensis gr. 101
 La = Laurentianus LVII 44
 B = Barberinus II 41
 Va = Vaticanus gr. 113

1 περὶ πενίας titulus in A postea repositus, tum oblitus
 et pone eum περὶ πλούτου positus περὶ πενίας I, γε περὶ
 φίλων adscr. m³ περὶ φίλων B Va Ferr Mor περὶ πλούτου Re
 2 ἄνθρωπον ex ἄνθρωποι corr I³ | ἄνθρωποι inser I³ om
 Mo | νομίζουσί τε καὶ ὀνομάζουσιν] νομίζουσιν Mo 4 οἰκία
 ILa B Va Ferr Mor et ex οἰκία corr P³ 5 συνοικία La 6 μὲν
 delendum censuit Sintenis 7 δὲ] οὐδὲν B 8 ον in ἔτερον in
 ras I³ | ἥττον om IB 9 δὲ om Ferr Mor 10 ἀπογινόμενα
 Mo | αὐτῷ] τὲ αὐτῷ (αὐτῷ La) CAPUMoLa sed in hoc τὲ
 m² del.

τῶν ὄντων ἢ πάντων γε ἐφεξῆς ἢ μέρους ἑνός τινος
 ἔρχονται τε συνησθησόμενοι καὶ συνεορτάζοντες, ὁπόσον
 R 251 ἔν τε | φίλοις καὶ γένει. 3. ἀφαιρουμένης δὲ τῆς
 Τύχης καὶ τὸν αὐτῆς ἰστὸν ἀναλνούσης πολλοὶ μὲν οἱ
 5 συναχθεσθησόμενοι, λύπη δὲ ἀντίπαλος τῇ πρόσθεν
 ἡδονῇ κατέχει μὲν αὐτὸν ἐκείνον, κατέχει δὲ οἰκείους
 τε καὶ ἐπιτηδείους, λόγος τε πολὺς ἐν ταῖς πόλεσι πρὸς
 ἔλαττον ἰέναι τῷ δεῖνι τὴν οὐσίαν νῦν μὲν οἰκετῶν
 πονηρίᾳ, νῦν δὲ κακούργων ἐπιβουλῇ, νῦν δὲ ἀρχόν-
 10 των ψήφοις· ἐργάσασθαι δ' ἂν τι καὶ ἐγγυῆ τοιοῦτον
 ὁλκάδες τε οὐκ εὐτυχῶς ἐπὶ κέρδη θαλάττια πλεύσασθαι.
 4. ἔν τε δὴ οὖν λουτροῖς ἔν τε ἐργαστηρίοις οἶκοι τε
 ἀνὴρ ἕκαστος πρὸς γυναῖκά τε καὶ τέκνα λέγει τι περὶ
 † τῆς μεταβολῆς τὸ ἐν τῇ μεταβολῇ λογιζομένων τῶν
 15 ἀνθρώπων· οἶος ἀνθ' οἴου γεγέννηται· μέγας, εἴτα
 R 252 μικρὸς· | μακάριος, εἴτα ἄθλιος. εἰσὶ δὲ οἷς καὶ
 θανάτου πικρότερον τοῦτο εἶναι φαίνεται. μάρτυρας

4 Od. β 105 et 109

2 δὲ AP Mor τὲ I sed τε m³ in ras | ὁπόσοι Gasda,
 at cf. I 409, 9; 3, 7 R 4 αὐτῆς Mo 5 συναχθεσόμενοι
 CPUMo συναχθεσόμενοι La συναχθεσθησόμενοι Va et in
 ras A⁵ γε συναχθεσ μένοι cum ras quattuor litterarum in
 marg A² συναχθεσθησόμενοι corr e συναχθεσόμενοι I³ συνα-
 χθεσόμενοι Cobet Mnem. V 106 (= Coll. 102); at cf. Aeschin.
 or. III 242 | πρόσθε Mo 7 πρὸς om U in lacuna duarum
 litterarum 8 μὲν bis Mo 12 οὖν om Mo | οἶκοι' Mo
 13 πρὸς τὴν γυναῖκα La | τε inserui ex AILa | verba inde a
 τι quod om B, labem contraxerunt: videntur τι περὶ τῆς μετα-
 βολῆς delenda ut lectio varia sequentium τὸ ἐν τῇ μεταβολῇ
 et pro τὸ scribendum ὃ 14 τὸ] ἔγκειται τὸ Mo post
 lacunam 5 litterarum ται τὸ La in C lacuna 4, in A 2 litte-
 rarum ante τὸ | τὸ — 15 ἀνθρώπων] delenda censuit Sintenis
 ἔτοιμοι δὲ λογίζεσθαι ἄνθρωποι BVa Ferr Mor | οἷα τὰ ἐν τῇ
 μεταβολῇ coni Re 15 οἶων I 17 τοῦτ' BVa Ferr Mor et
 e τοῦτο corr La² | νρας in μάρτυρας in ras duarum littera-
 rum I μάρτυς CAPULA

δὲ εἶναι τῇ δόξῃ τοὺς πενομένους αὐτοὺς στένοντας, ὅτι μὴ τεθνήκασιν.

5. Πρὸς μὲν οὖν ταῦτα οὐ μαχοῦμαι οὐδ' ἂν ἐπιλαβοίμην οὔτε λύπης τῆς περὶ ταῦτα οὔτε λόγων· ἀλλ' ἔστι καὶ ἕτερος πλοῦτος καὶ ἑτέρα πενία, τοῖς πολλοῖς 5 οὐ δοκοῦντα εἶναι τοιαῦτα. οὐκ οὖν οὔτε παρόντων πλουτεῖν λέγουσιν ἄνθρωπον οὔτε οἰχομένων πένεσθαι.

6. τίνα δὲ ταῦτά ἐστι; φίλοι. φημὶ γὰρ δὴ τὸν μὲν πολύφιλον εἶναι τε πλούσιον καὶ δεῖν οὕτω καλεῖσθαι, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος τοῦτο ἀφηρημένον γερο- 10 νέειν πένητα. 7. ἢ οὐ πλουσίον καὶ μακαρίου πολλοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, πολλοῖς δὲ ὠσὶν ἀκούειν, πολλὰς δὲ χρῆσθαι χερσὶ καὶ ὅλοις γε σώμασί τε καὶ γνώμας ταῖς ἀπὸ τούτων; ἢ τυράνῳ μὲν μέγα εἰς φυλακὴν εὐνοιά τε καὶ πληθὸς δορυφόρων, ἀνδρὶ δὲ ἰδιώτῃ 15 μικρόν τι καὶ φαῦλον εὐνοιά τε καὶ πληθὸς ἐπιτηδείων;

11 Xen. Cyr. VIII 2, 10 sq.

14 Plat. Rep. VIII 18 p. 567

2 ὅτι μὴ τεθνήκασιν στένοντας Mor 4 παρὰ Mo 5 ἔστιν ἕτερος Mo | ἕτερος del La² | πλοῦτος om La | πλοῦτος ἕτερος BVa Ferr Mor 6 οὐκοῦν CAU|La Va Ferr Mor | παρόντων] παρόντος τούτου BVa Ferr Mor 7 λέγουσι πλουτεῖν Mo | οὐτ' PUI | οἰχομένου BVa 8 τίνα δὲ ταῦτα] τίς δὲ (δὲ Ferr Mor) ὁ πλοῦτος οὗτος BVa Ferr Mor | μὲν om Ferr Mor 9 πλούσιον cum rasura 6 vel 7 litterarum U 11 καὶ οὐ μακαρίου Patm sed in marg γρ καὶ μακαρίον om B 13 καὶ ὅλοις γε σώμασι om B | τε καὶ γνώμας scripsi γνώμας τε καὶ libri (et Re), sed καὶ del A, eras I om BVa Ferr Mor 14 ἀπὸ] ἐκ I³ in ras BVa Ferr Mor | τούτων] τούτων ὀφελείαις Mo Re num πολλῶν? | τυράνῳ — 16 ἐπιτηδείων citat Macar. Chrysoc. fol. 93^v 15 δορυφόρων — p. 388, 1 ἀδικεῖν in ras 15 litterarum, partim in marg P³ 16 μικρόν τι καὶ φαῦλον] μεῖζον Macar.

25*

8. Ἀδικεῖν οὖν μοι δοκοῦσι καὶ οὐδὲν ἐπίστασθαι
περὶ πραγμάτων οἱ μὴ καὶ ταῦτα ὧδε καλοῦντες, καὶ
ταῦτα ὅπου τῆς ἀποκρίσεως ἀκηκόασιν, ἣν περὶ τῶν
4 ⁴ θησαυρῶν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐποιήσατο. 9. εἰ
R 253 δὲ θησαυροὶ οἱ φίλοι καὶ | κοσμεῖ τὰ δῆματα ταῦτα
τὸν Ἀλέξανδρον οὐχ ἦττον ἢ τὰ πολλὰ τροπαια, διὰ
τί καὶ μὴ ὅτῳ μὲν πολλοὶ φίλοι, τοῦτον ἡγοῦμεθα
πλούσιον, ὅτῳ δὲ ἦττους, τοῦτον ἦττον πλούσιον, ὅτῳ
δὲ οὐδεὶς, τουτονὶ πτωχόν; σωφρονοῦντων δ' ἂν εἴη
10 καθ' ἑκάστην τελευτὴν ἀποφέρουσαν φίλον πενέστερον
γεγενῆσθαι λέγειν ἐκείνον, ᾧ τοῦτο ἀπόλωλε. 10. νῦν
δὲ οἰκετῶν μὲν ἀποθνησκόντων λέγεται τουτὶ τὸ δῆμα
καὶ ζημία δοκεῖ μὴ ὅσοις πρότερον, ἐπιτάττειν ἔχειν
οἰκέταις· φίλους δὲ ἐπὶ φίλοις ἄνθρωπος ἐξενεγκῶν
15 καὶ καταθάψας μετὰ τῆς ἴσης οὗτος ἂν οὐσίας ὑπο-
στρέφοι; 11. καὶ πῶς; εἰ γὰρ δὴ μήτε ὕψεται ἐτι τοὺς
ἐν ταῖς θήκαις ἐκείνους μήτε λεγόντων τι καὶ παραι-
νούντων ἀκούσεται μήτε συμμαχοῦντων ἀπολαύσεται
μηδὲ τὰ μὲν κελεύοντος ποιούντων, τὰ δὲ καὶ σιω-

4 t. IV 856 R sq.

1 περὶ πραγμάτων ἐπίστασθαι B Va Ferr Mor 2 περὶ m²
supra παρὰ Mo | ταῦθ' B Va Ferr Mor 3 ὅπου scripsi ὅσοι
libri (ὅσοι περ cum lacuna unius litterae U) edd | περὶ τῆς I
5 καὶ κοσμεῖ — 6 τὸν Ἀλέξανδρον om CAPUI | 6 τὸν ἀλέξαν-
δρον ταῦτα τὰ δῆματα Mo 7 μὴ καὶ B Va | ἡγοῦμεθα Mo
8 ἦττους — ὅτῳ δὲ om Mo | ἦττον] ἦττω La 9 τοῦτον
B Va Ferr Mor et ex τουτονὶ corr I³ | δ' om Mo 10 καθε-
κάστην AILa 11 ὅς Mo | ἀπόλωλεν Re 14 οἰκέτας La
15 οὐσίας οὗτος ἂν B Va Ferr Mor | ἀνουσίας La 16 μήτ'
ἐτι ὕψεται ἐπὶ τοὺς B Va Ferr Mor | ἐτι] ἐπὶ La Mo 17 θήκαις
scripsi e B et Par 1000 auctore Boissonadio Anecd. IV 31
συνθήκαις reliqui libri edd | τί B γε τὲ Mor in marg
19 μήτε Re | καὶ om B

πῶντος, οὐκ ἂν αὐτῷ περιεκομμένον τηλικούτου κτή-
ματος | ἐν ἐλάττοσι ζῳή; 12. οὐδὲν δ' ἂν κωλύει R 254
τὸν ἄνδρα καὶ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν, ὅταν περὶ τὸν
αὐτὸν ἄμφω, χρήματα μὲν μεγάλα, φίλοι δὲ ἀντὶ πλειό-
νων ἐλάττους, ὥστ' ἦν ὁ μὲν αὐτὸν λέγῃ πλουτεῖν, 5
ἕτερος δὲ ἀπορεῖν, οὐδέτερος ἂν τὸν γε ἕτερον ἐξ-
ελέγξει ψευδόμενον· ἐπεὶ κἂν περὶ τοὺς λόγους τὸ
ἴσον γένοιτο. 13. ὁρῶμεν γὰρ δῆπουθεν ἐν μὲν τοῖς. | †
ὄντας ἄνευ χρημάτων, τοὺς δὲ ὧν ἐώνηται δούλων R 255
ταυτησί βελτίους. ᾧ ἀργύρῳ δὲ οὗτοί γε. βελτίους 10
δὲ ἀργύρῳ. οὗτοι δὲ δύνανται καὶ γεφυρωῶσαι ποτα-
μούς. κἂν τις αὐτοὺς εἴπῃ πένεσθαι, παρὰ τοὺς ἱατρούς
τοῦτον ἄξει τις λαβών, ἵν' ἐλλεβορῶζοιτο. ὁ δὲ μειδιῶν

1 αὐτὸν περιεκομῆσθαι τηλικούτου εἵπωμεν κτήματος ἐν ἐλάτ-
τοσι ζῶντα Mo 2 ἐν ἐλάττοσι ζῳή om Va | ζῳή e ζῶν corr A
ζῶν La et C sed in hoc ζῳή in marg p | δ' inserui
auctore Gasda | ἂν om Va Ferr Mor | κωλύειν Mo 3 γρ
τὸν αὐτὸν καὶ Mor in marg | fortasse scribendum τὸν αὐτόν,
ὅταν παρ' ἄμφω 4 μὲν ἦ B Va Ferr Mor 5 αὐτῶν B |
λέγειν La Mo | τεῖν in πλουτεῖν in ras P² 7 ψευδόμενον
ἐξελέγξειεν B Va Ferr Mor | κἂν scripsi καὶ libri edd 8 ἂν
post ἴσον B Va Ferr Mor et inser I³ | ὁρῶ μὲν A ὁρῶ UI |
verba ἐν μὲν — 11 ποταμούς reliqui, ut corrupte leguntur
in CAPUIMoLa quae praebent I³ in ras B Va Ferr Mor
τοὺς μὲν ἐν τούτοις ὄντας ἄνευ χρημάτων, τοὺς δὲ ὧν μὲν
(om Mor) ἐώνηται δούλων οὐδαμῇ βελτίους· βελτίους δὲ ὄντας
τῶν ἐν λόγοις ἀργύρῳ (ἀργῶν Mor e cod. Reg. i. e. Par. 963;
in marg γρ ἀργυρῶν; in vers. latina anni 1606 conī Ἀργείων;
vide p. 384) καὶ δύναιντ' ἂν οὗτοί γε καὶ ποταμούς γεφυρωῶσαι
(οὗτοι δὲ δύνανται καὶ γεφυρῶσαι ποταμούς I), interpolata et
a sententia Libanii aliena sunt; qui fortasse scripsit ἐν τούτοις
τοὺς μὲν ζῶντας ἄνευ χρημάτων, τοὺς δὲ ὧν ἐώνηται δούλων
οὐδαμῇ βελτίους· ἀργύρῳ δὲ οὗτοί γε δύνανται καὶ γεφυρῶσαι
ποταμούς. MSchmidt Philol. X 635 conī τοὺς δὲ ὧν ἐώνηται
δούλων ταυτηλ ἀβελτερωτέρους. ἀργύρῳ δύνανται 10 ταυτησί
— βελτίους δὲ om U in ras | ταυτησί — 11 ἀργύρῳ om Mo
12 ἀλλ' ἂν αὐτοὺς εἴποι τίς (τις Va) B Va Ferr Mor εἴποι UI |
περὶ Mo 13 τοῦτον om La | λαβών om B Va Ferr Mor, qui
in marg habet: ἄξει, ἵνα | ἵνα B Ferr Mor et ex ἵν' corr I³

ἄμα καὶ διδάσκων περὶ τῆς κατὰ τοὺς λόγους πενίας
τάχα ἂν πολλοὺς πείθοι νομίζειν αὐτὸν ὑγιαίνειν, ὥστε
μηδὲν ἐλλεβόρου δεῖν.

14. Ἐξέσται ἄρα ἡμῖν τοὺς πολυχρούς πένητας
5 ἀποκαλεῖν κατ' ἐκείνο ὃ μὴ ἐκτίσαντο μηδὲ ἔχουσιν.
ἐξέστω δὲ καὶ ἐμὲ πενέστερον γεγενῆσθαι λέγειν. μᾶλ-
λον δὲ ὅστις οὐ τοῦτό φησιν, οὗ μοι δοκεῖ τὰμὰ ἱκα-
νῶς ἐξητακέναι οὐδ' ὡς ἡμέρας ἂν δέοι πρὸς ἀριθμὸν
τῶν ἐμοὶ τεθνεώτων φίλων. 15. ἐγγόνει δὲ ἄρα καὶ
10 ὁ Ἀχιλλεύς πενέστερος τοῦ Πατρόκλου πεσόντος οὐ
δι' ἃ συγκατέκανσεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι τὸν Πάτροκλον
ἔκλαε. καὶ ἔρωγε αὐτὸν ἐπαινω ποιήσαντα ἢ ποιῆσαι
φησιν αὐτὸν Ὅμηρος ἀκούσαντα μηκέτι εἶναι τὸν Πά-
τροκλον.

11 Il. ψ 165 sq. et 224

13 Il. σ 22 sq.

1 τοὺς inser *I*^s om *Mo* 2 τάχ' *BVa* Ferr Mor | πείθοι
πολλοὺς *BVa* Ferr Mor | νομίζων *Mo* γρ νομίζων Mor in marg
3 ἔτ' ἐλλεβόρου Re 4 δ' ἄρα Sintenis 5 μὴ] μήτ' *B* Ferr
Mor et e μὴ corr *I*^s μηδὲ scripsi μήτε *ACULaMoP* sed in
hoc τε in ras m^s Re μή τ' *I* cum ras. post τ' *BVa* Ferr Mor
8 ὥς *La* | ἂν ὄλης *BVa* Ferr Mor 10 ὃ inserui e *CAMoLa*
om reliqui libri edd 11 αὐτὸν *La* 12 ἔκλαε *BVa* Ferr Mor
13 μηκέτ' *BVa* Ferr Mor et e μηκέτι corr *I*^s | τὸν om *B*

IX.

Oratio εἰς τὰς καλάνδας vel laus kalendarum Ianuariarum a Libanio sene composita nec querelarum de aevo sub Theodosio mutato expers¹⁾ paucis lecta paucisque codicibus ad nostram aetatem propagata est. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 91. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 38. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 185. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 214. Vide supra p. 209 sq. Contuli.

5. Neapolitanus II E 17 (= N) saec. XIV fol. 152^v. Vide supra p. 211 sq. Contuli.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 266^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

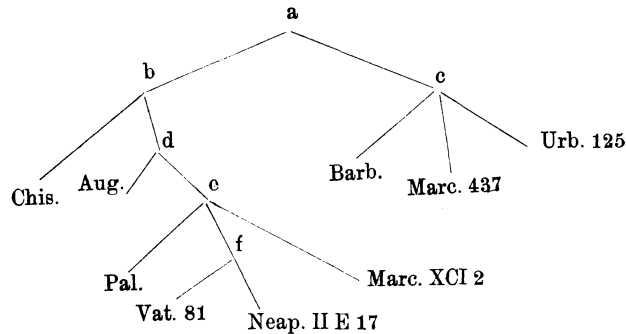
7. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 202. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

8. Marcianus gr. 437 saec. XV fol. 150^v. Vide supra p. 213 sq. Contuli.

9. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 92^v. Vide supra p. 214 sq.

Necessitudinis vinculum quo inter se coniuncti sunt ex hoc disces stemmate:

1) Cf. p. 393, 12 sq. et 398, 2 sq. Fortasse hac oratione Asterius Amasenus permotus est, ut λόγον κατηγορικὸν τῆς ἐορτῆς τῶν καλανδῶν (Patrol. graec. ed. Migne t. XL 215 sq.) scriberet.

Vides igitur hic quoque codices in duas discedentes familias, quarum prior primis 6, altera reliquis tribus codicibus continetur. Sed prior alteri utique praestat. Quamquam ne haec quidem libera est corruptelis, ut p. 398, 1 crucem apponere necesse fuerit. Contuli omnes codices excepto Urbinatē 125, qui ex eodem quo Barberinus et Marcianus 437 fonte fluxit.

Testimonia desunt.

Primus orationem protraxit Leo Allatius in Excerptis variis Graecorum Sophistarum ac Rhetorum, Romae 1641 editis p. 115—124 descriptam e codice Barberino, ita tamen ut etiam Vaticanum gr. 81 inspiceret, e quo p. 396, 13 *θανάτω* vocem in illo omissam et p. 397, 20 *ἄν* post *ἥδε* petivit. Quod vero inscripsit *ἐκφράσιν Καλανδῶν*, in hac re codicum auctoritatem dereliquit deceptus similitudine quam orationcula cum *ἐκφράσει καλανδῶν* (vol. IV 1053 R) praebet. Emendationi corruptelarum fere non operam dedit, ut largam messem relinqueret Reiskio, qui adiutus est codice Monacensi Augustano, non nusquam tamen parum recte a lectionibus Allatii recessit. Nonnulla acute observavit Sintenis. Orationem e parte in Germanicum sermonem libere versam illustravit Gustavus Bilfinger, *Das germanische Iulfest*, Stuttgartiae 1901 p. 41 sq.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΑΝΔΑΣ.

1. Ἡ μὲν οὖν ἑορτὴ καὶ αὐτὴ προσάγει τὸ αὐτῆς R 256
 εὖ ποιήσουσα ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ οὐπω πρότερον αὐτῇ
 πεποιθήκαμεν ἐγκώμιον, καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι τιμὴ μὲν
 τοῦτο καὶ αὐτοῖς τοῖς δαίμοσιν ὧν ἑορταί, δαίμονος 5
 δὲ μεγάλου τήνδε εἶναι συμβαίνει τὴν ἑορτήν. 2. πρὸς
 ὃν τί ἂν ἀποκρινάμεθα μεμφόμενόν τε καὶ καταιτιώ-
 μενον, εἰ τοσαῦτα ἀνθρώπους ἐπαινέσαντες ἑορτῆς
 τοσαύτης ἡμελήκαμεν, καὶ ταῦτα εἰδότες τῶν πρὸ ἡμῶν
 τινας τοῦτο οὐ πεπονθότας. 3. ἐπεὶ οὖν οὐκ ἂν οὐκ 10
 ἐπαινοῦντες ἀπελογησάμεθα — τί γὰρ | ἂν καὶ λέγοι- R 257
 μεν; — ἐπαινοῦντες ἀπολογησώμεθα. βέλτιον γὰρ ἀπο-
 δόντας τελευτᾶν τὸν βίον ἢ ὀφείλοντας.

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
Va = Vaticanus gr. 81
N = Neapolitanus II E 17
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437

5 Ovid. Fast. I 115 sq.

1 ἑκφρασις Καλανδῶν Allat. | *Εἰς*] πρὸς *IVa N* 2 αὐτῆς *I*
 3 ποιῶσα *BM All* 4 ὅτι in ras *P*^s 5 ὧν inser *A* in
 marg | αἱ ἑορταὶ edd 9 ἡμελήσαμεν *BM All* 10 οὐκ
 alterum om *All* | οὐκ ἐπαινοῦντες *N* sed οὐκ ἐ in ras *m*^s
 11 ἀπελογησάμεθα *I* ἀπολογησάμεθα coni Sinenis

4. Ταύτην τὴν ἐορτὴν εὖροιτ' ἄν, ὃ νέοι, τεταμέ-
 νην ἐφ' ἅπαν ὅσον ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ τέταται, καὶ κι-
 νεῖται τε ἕκαστος καὶ χαίρει καὶ γέγηθε. καὶ εἰ δὴ
 ἦν οἶόν τε κατεπελγεῖν χρόνον ἀνθρώποις, ὃ περὶ τὸν
 5 ἥλιον γενέσθαι φησὶν ὑπὸ τῆς Ἥρας [ὁ] Ὀμηρος, κατή-
 πειρον ἄν ἔθνη τε ἅπαντα καὶ πόλεις ἅπασα καὶ οἶκος
 ἅπας καὶ ἀνθρώπων ἕκαστος. 5. ἀνθεὶ δὲ ἐν ἅπασι
 μὲν ἡ ἐορτὴ πεδίοις, ἐν ἅπασι δὲ γηλόφοις, ἐν ἅπασι
 δὲ ὄρεσι καὶ λίμναις καὶ ποταμοῖς, ἐν οἷς πλοῖά τε καὶ
 10 πλέοντες, καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ δ' ἄν, εἰ μὴ ἄπλους ἦν
 ὑπὸ τῆς ὤρας ἡ θάλαττα, ναυτῶν τε καὶ ἐμπόρων
 τεμνόντων τε ὁμοῦ τὰ πελάγη καὶ ἐορταζόντων. 6. παν-
 ταχοῦ δὲ πότοι καὶ τράπεζαι Συβαριτικαὶ καὶ γέλωτες.
 αἱ μὲν τῶν εὐδαιμόνων τοιαῦται, τῆς εἰωθυίας δὲ καὶ
 15 ἡ τοῦ πένητος ἀμείνων. ἔρως γὰρ τις λαμβάνει τοὺς
 ἀνθρώπους δαπάνης, ὥστε τὸν ἅλλον χρόνον τῇ συλ-
 λογῇ χαίροντες τότε ἐν κέρδει τὴν ἀνάλωσιν ποιοῦνται,
 πρότερον δὲ εἰωθότες τὴν γαστέρα κολάζειν τότε ὁπό-
 σον αὐτῇ δύνανται χαρίζονται. 7. καὶ τὸ ἔτι κάλλιον,
 20 οὐδὲ μετεμέλησε κεχαρισμένοις, ὥς δὴ τὰ δίκαια πρὸς
 αὐτὴν οὕτω πεποιηκόσιν. εἶναι γὰρ ἐκ τοῦ νόμου
 φαργεῖν τε πλεόν καὶ πιεῖν, καὶ τοὺς τοῦτο δρῶντας
 ἱκανῶς τούτους εἶναι τοὺς ἃ βούλοιτ' ἄν ἡ ἐορτὴ πε-

1 cf. IV 1053, 5
 15 cf. I. l. 1053, 10

3 cf. I. l. 1053, 7
 21 cf. I. l. 1055, 9

5 II. σ, 239

1 εὖροι τις B All 3 δὴ P sed ἡ in ras m³ δ' Va
 om N in ras duarum litterarum 5 η in φησὶν ex α corr
 I² | ὁ in dubitationem vocatum a Sinteni cancellavi 9 καὶ
 (3) om I 10 α in πλέοντας ex ε corr I² 15 ις in τις
 in ras P³ τι A Va N 21 ν in πεποιηκόσιν add I² 22 πλεόν
 om BM | ποιεῖν I 23 ἐορ in ἐορτῇ in ras P²

ποιηκότας. 8. τιμῶν τε ἡ γῆ πλήρης τιμώντων ἀλλή-
 λους ἀνθρώπων δώροις τε καὶ ξενίοις, τοῖς μὲν ἐκ
 πόλεων εἰς πόλεις ἐρχομένοις, | τοῖς δὲ ἐξ ἀγρῶν R 258
 εἰς ἀγρούς, τοῖς δὲ ἐξ ἀγρῶν εἰς ἄστυ, τοῖς μὲν τεθη-
 ραμένοις, τοῖς δὲ ἐκτεθραμμένοις. πλήρεις δὲ ἀτραποί 5
 τε καὶ λεωφόροι φορτίων, ὧν τὰ μὲν ἀνθρώπων, τὰ
 δὲ τετραπόδων, τούτων δέ γε αὐτῶν ἐτέρων τε τιμιω-
 τέρων ὁδοί τε ἐν ἄστυ κατὰστέγοι στενωποί τε μεστοί.
 9. καὶ τοῖς μὲν ἴση ἡ τέρψις δοῦναί τε καὶ λαβεῖν,
 τοῖς δέ, εἰ καὶ μὴ λαβεῖν ἐνείη, τό γε δοῦναι ἡδὺν 10
 κατ' αὐτό γε τοῦτο τὸ δυνηθῆναι δοῦναι. ποιεῖ δὲ
 καλὴν τὴν γῆν τῷ μὲν ἥρι τὰ ἄνθη, τῇ δὲ ἐορτῇ τὰ
 δῶρα πανταχῇ πανταχόθεν ἰόντα. 10. καὶ τοῦτό γε
 ἔτους τὸ ἡδιστον εἶναι λέγων τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι,
 ὥστ' εἰ πάντα τὸν χρόνον ζῆν ὑπῆρχεν ἐν ἴσοις, οὐκ 15
 ἂν ἦσαν ἐν ὄσῳ περ νῦν λόγῳ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις
 αἱ μακάρων νῆσοι. ἡδὺν μὲν γὰρ καὶ ἡ πρώτη χελι-
 δών, ἀλλ' οὐ καλύει πονεῖν, ἡ δὲ ἀξιοῖ τὰς αὐτῆς
 ἡμέρας ὅτι περ πόνου μετέχει, πᾶν τοῦτο ὑποχωρεῖν ἐπι-
 τρέπει τε ταῖς γνώμαις καθαραῖς ἀπολαύειν. 11. αὐταὶ 20
 φόβους νέων ἀγέλαις λύνουσι διττούς, ὧν ὁ μὲν ἐκ
 διδασκάλων, τὸν δὲ ἐπάγει παιδαγωγός. αὐταὶ δούλοισ

8 cf. l. l. 1055, 13 17 Ovid. l. l. 157 21 cf. l. l. 1055, 21

3 δ' *PIB* edd 4 δ' *PB* edd | in τεθηραμένοις
 suprapos. γ supra θ *I*² 6 τε om *I* 9 καὶ στενωποί τε *M* |
 νν in δοῦναι in ras *P*² 12 ἥρει *B* All 13 ἰόντα praeter
 ι in ras paulo maiore *N*² 14 τοῦ ἔτους Re | post ἡδιστον
 erasum τοῦτο in *C* 18 αὐτῆς scripsi αὐτῆς Re αὐτάς libri
 All 19 ante πᾶν rasura unius vel duarum litterarum in
A 20 ι in καθαραῖς erasum in *N* 21 ἀγέλαις *M* om
I | πο in ἀπολύουσι in ras *I*²

ὥς οἶόν τε ἐλευθερίαν φέρουσι. καὶ πού τι καὶ ῥα-
 θυμήσας οἰκέτης ἔδοξε μὲν ἀδικεῖν, πληγὴ δὲ οὐδαμοῦ,
 ἀλλὰ καὶ ἔργον φυγῶν προσκαθίζηται κύβοις, ἢ πρὸς
 τὰς ἡμέρας αἰδῶς ἐξητήσατο τὸν ἄνθρωπον. 12. καὶ
 5 δὴ καὶ δίκας ἀνέβαλον καὶ γραφὰς καὶ τιμωρίας κλεί-
 σασαι δικαστηρίοις μὲν θύρας, κατηγοροῖς δὲ τὰ στό-
 ματα. ἡδονῆς τι καὶ ἐπ' αὐτά μοι δοκοῦσι τὰ δεσμο-
 τήρια πέμπειν. καὶ ποτε τὸν ἐπ' αὐτοῖς τεταγμένον
 R 259 ἡρόμην, εἴ | τι καὶ ἐκεῖσε τῆς ἐορτῆς ἐρχεται. ὁ δὲ
 10 ἔφησέ τε ἰέναι καὶ δεικνύναι τὴν ἐορτὴν καὶ τοῖς
 δεσμώταις τὴν ἑαυτῆς δύναμιν νέφους τε ἀφαιροῦσαν
 τοῦ κατὰ τῶν προσώπων καὶ τινα αὐτῶν καὶ μειδιᾶσαι
 πελθουσαν. 13. ἔπεισε δὲ καὶ πατέρα θανάτῳ παιδὸς
 κείμενον αὐτόν τε ἐσθίοντα τροφὴν τε δυσχεραίνοντα
 15 διαλλαγήναι τε πρὸς αὐτὴν ἀποθέσθαι τε τὴν ἀχλὺν
 λῆξαι τε ἀρχμῶντα καὶ ἐλθεῖν ἐπὶ λουτρά, καὶ ἃ μὴ-
 δεις τῶν δεινοτάτων πελθεῖν ἐδυνήθη λέγων, ταῦτα
 ἐδυνήθη τῆς ἐορτῆς ἢ ῥώμῃ. 14. διήλλαξε δὲ καὶ
 πολίτην πολίτην καὶ ξένῳ ξένον καὶ παῖδα παιδὶ καὶ
 20 γυναικα γυναικὶ τὰ τε ἐν ταῖς συγγενείαις διεστηγότα

2 cf. l. l. 1055, 24

3 cf. l. l. 1055, 18

14 Arist. Vesp. 286

1 ὥς inser C^p 3 σ in προσκαθίζηται inser I²
 προσκαθίζηται BM All 5 ἀνέβάλοντο BM All 6 δικα-
 στηρίον B All 7 δοκοῦσι inser I² 12 αὐτὸν I 13 δὲ
 inser P³ om VaN | καὶ om M | θανάτῳ om B (inser All
 e Va) 14 αὐτὸν AI et ex αὐτὸν corr P³M² Re | μὴ ante
 lineam qua ἐσθίοντα incipit inser A et Re, quod delendum
 vidit αὐτὸν restituens Cobet Misc. 165 collato Arist. Vesp. 286
 μὴδ' οὕτως σεαυτὸν ἐσθιε, cui addas Lib. ep. 833 or. II 424, 4 R |
 ραῖνο in δυσχεραίνοντα in ras P⁴ 17 λόγων M | ταῦτ' BM
 All 18 ἡδυνήθη Re | δὲ Re τε libri All 19 πολίτην
 πολίτη BM All 20 ἐν corr e τέκ cum rasura unius vel
 duarum litterarum I²

συνέστησε τῶν εἰς διαλλαγὰς ἀγόντων τοῦτο μόνον λεγόντων, τὴν ἐορτήν, τῶν ἄλλων σφίσι τῶν πρότερον καταπεφρονημένων.

15. Μέγα δὲ αὐτῆς καὶ τόδε· διδάσκαλος ἀνθρώποις γίνεταί τοῦ μὴ σφύδρα ἔχεσθαι χρυσίου, προῖεσθαι 5 δὲ καὶ εἰς ἄλλων ἐντιθέναι δεξιὰς. παιδεύεται δὲ ταύτην τὴν παιδείαν ὑπ' αὐτῆς καὶ βασιλεὺς ὑπακούων μὲν τῆς νυκτὸς ἀλεκτρονόοισιν ἐγείρουσι, τοὺς θησαυροὺς δὲ αὐτῷ ποιῶν ἐλάττους ταῖς δόσεσι, τῇ χειρὶ κοσμῶν τὸ διδόμενον, αὐτοῦργῶν, ἀλλ' οὐ κελεύων. 10

16. Τί δέ; τοῖς διδασκάλοις οὐ φίλη; φιλότιμη μὲν οὖν καὶ οὐχ ἡττόν γε ἢ τὸ θῆρος τοῖς σπείρασι. χρυσᾶ γέ τοι μῆλα παρέχει τρυγᾶν ἐπαινεῖν τε σφῶν αὐτῶν τοὺς περιττοὺς πόρους, ὥς οὐ τηνάλλως ἀνηλωμένους, 15 ὅταν ἐφ' ὅτῳ ἐρίγνοντο, ἤδη παρῇ καὶ βάθρον δέχεται τὸν καρπὸν. 17. κοινὸν δὲ ἄρα τὸ τῆς ἐντεῦθεν εὐφροσύνης | τῷ τε λαβόντι τῷ τε δόντι. ἔστι γὰρ δὴ R 260 καταθέντι τοὺς μισθοὺς δικαιοσύνης δόξα καὶ ἅμα παρακέκληκε τὸν εἰληφότα καὶ πεποίηκε βελτίονα. οὕτω καὶ περὶ κτήσιν παιδείας ἦδε ἂν λυσιτελοίη. 20

18. Κόσμος δὲ αὐτῇ καὶ τὸ τῶν ὑπάτων ὕνομά τε καὶ σχῆμα καὶ ἔργον· ὧν τοὺς μὲν ἀφίησι, τοὺς δὲ

11 cf. l. l. 1055, 6

21 cf. Ovid. l. l. 81

2 πρότερον scripsi ex CAPIVaN προτέρων BM edd
4 αὐτοῖς BM 5 γίνεταί Re 9 αὐτῷ AVaNIBM All |
δόσεσιν CA 10 δίκαιον M 11 δαί M et cum rasura
duarum litterarum (τε, ut videtur) A 14 περ in περιττοῦς
in ras A² | τηνάλλως AI 16 ἄρα] καὶ Sintenis num ἄρα καὶ ?
17 διδόντι τῷ τε λαβόντι BM All | δόντι scripsi auctore
Sinteni διδόντι libri edd 20 ἂν παιδείας ἦδε BM ἂν παι-
δείας ἦδε ἂν All

† ἀντικαθίστησι. διὰ τοὺς πορευσομένους. ἔπειτα ἦκε
 τὸ αὐτό, βωμοί τε θεῶν νῦν μὲν οὐ πάντα ἔχουσι τὰ
 πρόσθεν νόμου κεκωλυκότες, πρὸ δέ γε τοῦ κωλύματος
 ἦδε ἡ νομηνία πολὺ μὲν πῦρ, πολὺ δὲ αἶμα, πολλήν
 5 δὲ ἐποίει κνίσσαν ἀπὸ παντὸς χωρίου πρὸς τὸν οὐρα-
 νὸν ἀνιούσαν, ὥστε καὶ τοῖς θεοῖς εἶναι λαμπρὰν ἐν
 τῇ ἑορτῇ τὴν δαῖτα.

5 Il. α 317. cf. or. I p. 140, 16.

1 Locum reliqui ut est in libris corruptelae signo apposito.
 Nonnulla excidisse „de processione novi consulis et turba ante
 ambulante“ putavit Re. Equidem potius verba διὰ τοὺς —
 2 αὐτό ut e scholio corrupta delenda censeo, id quod visum est
 etiam Sinteni πορευσομένους in nota marginali librarii Christiani
 e πονηρευομένους corruptum dicenti | ἦκεν αὐτὸς coni Re
 2 τε] δὲ? | ε in ἔχουσι in ras P⁵ 5 κνίσσαν C κνίσσην All
 6 ἀπιούσαν BM All 7 δαῖταν B

X.

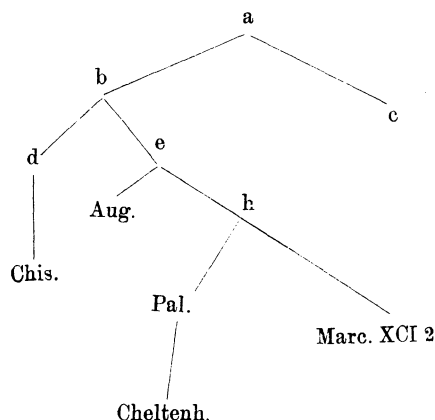
Oratio *περὶ τοῦ Πλέθρου* anno 383/84 Proclo Comite Orientis scripta paucorum nacta est admirationem. Non pluribus igitur quam quattuor vel si dis placet quinque codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. codex Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 93. Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 39. Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 234. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 267^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
5. Cheltenhamensis 10618 fol. 27. Vide supra p. 282 sq.

At quem supremum nominavi vix veri codicis loco habendus est, quippe qui saeculo demum XVII vel XVIII a Leonardo Adami e Palatino descriptus sit. Ex apparatu igitur critico exulare iubendus est.¹⁾

Marcianus autem ex eodem quo Palatinus codice fluxit, ut singularis in lectionibus potissimum pravis consensus demonstrat. Codices secundae familiae desunt. Necessitudinis igitur quo coniuncti sunt vinculum hoc ex stemmate palam fit:

1) De apographo Augustani codicis Peirescio ab Ehingero misso cf. supra p. 19 sq.

Testimonia deesse facile ex orationis argumento intelligitur.

Qui primus in lucem protraxit Bongiovannius (p. 138—150) codice Marciano XCI 2, quamquam eum non nominavit, usus est atque ita quidem ut omnia fere eius vitia manifesta in textu relinqueret. Quorum magnam partem nullius codicis ope sanavit Reiskius Animadv. V 546—552, etiam maiorem, ubi copia ei codicis Augustani facta est, in editione. Nonnulla emendanda reliquit Carolo Sintenis et Augusto Gasda.¹⁾

1) Kritische Beitræge zu Libanios II p. 2.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΕΘΟΥ.

1. Ἐπειδὴ πολλοὺς ὁρῶ χάριν εἰδότας *Πρόκλῳ* R 261 τῆς προσθήκης, ἣ μείζον ποιεῖ τὸ θέατρον, ᾧ πλευραὶ μὲν τέτταρες, τὸ δὲ ἐν μέσῳ Πλέθρον δέχεται τὸ μετὰ μεσημβρίαν ἔργον τῶν ἡκόντων ἀθλητῶν ἐπὶ τὰ Ὀλύμπια, βούλομαι δεῖξαι τὸν μὲν ἀμαρτάνοντα τῇ προσθήκῃ, τοὺς δ' ἃ χρῆν αἰτιᾶσθαι, ταῦτα ἐπαινεῖν προηγμένους.

2. Ἐγκαλέσαι δ' ἂν τις οὐ *Πρόκλῳ* μᾶλλον εἰκότως ἣ τοῖς πολιτευομένοις. οἷς ἐξῆν μὲν ἀντειπεῖν ἐπὶ τῷ 10 συμφέροντι καὶ βουλευόμενον ἐπισχεῖν, οἶδε γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐπεσθαι τοῖς παρ' ἐκείνων πολλαχοῦ, οἱ δὲ κολακεῦσαι τῷ θανατῶσαι τὸ γεννησόμενον εἴλοντο μᾶλλον ἣ διαλεχθῆναι τὰ πρέποντα. 3. εἰ μὲν οὖν ἦν μοι

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
I = Marcianus append. XCI 2
Bong = editio Bongiovanniana

2 Cf. p. 177, 14 sq.

1 τοῦ inser *P*^s 3 ᾧ — 5 Ὀλύμπια glossema censuit Gasda 4 δέχεται δὲ τὸ *CA* (sed δὲ erasum) *P* (sed δὲ inser in ras m³) 7 τοὺς δ' *PI* et e τοὺς δ' corr *A*^s | χρῆν *C* | προηγουμένους *Bong* 11 βουλόμενον in βουλευόμενον corr *A*^s et coni Gasda et Cobet Mnem. V 106 (Coll. crit. 102), fortasse recte | ὁ inser *C*^s eras *P* 12 spiritus lenis in ἀνὴρ *P*^s | οἱ δὲ *C*^s | post κολακεῦσαι eras δὲ *C*

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

26

φιλία πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ ὁμιλία καὶ λόγοι, καθάπερ
ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦδε τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐσχηκότων, ἐπει-
R 262 ρώμην ἂν τοῦτό τε | διακωλύσαι καὶ τῶν ἄλλων ὅσα
οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει μοι πράττεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἦκε μὲν
5 ἐκ Φοινίκης πεπεισμένος μὴ πάννυ τοῖς παρ' ἐμοῦ
προσέχειν, ὥς ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας πολλὰ διαφθεί-
ροντος, ἐγὼ δὲ τοῦτο αἰσθόμενος ἐπὶ μὲν προσηγορίᾳ
χρῶμαι ταῖς εἰσόδοις αἰ τοῦ μηνὸς γίνονται τετράκις,
τοῦτο δὲ ποιήσας ἄφωνος καθέξομαι δεικνύς, ὥς οὐ
10 τοῦ πολλὰ πράττειν ἐπιθυμῶ, καὶ γὰρ τοῦτ' ἀκήκοε
καὶ τὸν εἰπόντ' οὐκ ἐμέμψατο, λοιπὸν ἦν τὸν μὲν ἔαν
ποιεῖν τὸ δοκοῦν, διδάξαι δὲ τοὺς βουλευμένους ἀκούειν,
ὅτι χεῖρω γένοιτ' ἂν ἡμῖν τῇ περὶ ταῦτα σπουδῇ τὰ
'Ολύμπια. 4. τῶν γὰρ ἐν αὐτοῖς δρωμένων ὁ μὲν σαλ-
15 πιγκτῆς καὶ ὁ κήρυξ ἀπάντων ἦν ἀκοῦσαι, τουτὶ δὲ
ὑπὲρ οὐπερ ὁ νῦν λόγος, ἐδέχετο μὲν τοὺς ἀθλητάς
ὥραν ὀγδόην τε καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ, ἐδέχετο δὲ τοὺς
θεατὰς ἀσίτους, ὃ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ καύματος διεκώλυε
19 βλάβην, ἥσαν δὲ οὗτοι μαστιγοφόροι τε καὶ ἐφ' οἷς ἡ
R 263 κρίσις καὶ τῶν λειτουργηκότων οἷς | ἥδιον. ἦλθεν
ἂν τις καὶ σύνδικος καὶ διδάσκαλος. 5. ἔδραι τε λίθου
δύο, τοῦ ἐδάφους ὁπόσον τῆς πρώτης πλησίον· οὐδὲν
γὰρ ἔδει πλείονος οὐ πολλοῦ γε τοῦ εἰσιόντος ὄντος.
οὔτε γὰρ οἰκέτης οὔτε ἔτι φοιτῶν νέος οὔθ' οἷς ἀπὸ
25 χειρῶν ὁ βλός οὔθ' οἷς ἔργον τὸ μηδὲν ἐργάζεσθαι.

3 τε inser I² | διακωλύσαι? cf. p. 272, 5 7 δ in δὲ in
ras P³ τε I 10 ου in τοῦ in ras m. rec. A 13 χείρων
I Bong 15 κήρυξ e κήρυξ corr P³ κήρυξ AI 20 λει-
τουρηγῶτων. οἷς ἥδιον ἦλθεν libri Bong corr Re 22 ὁπόσον
τι ὑπερτερεῖν (vel ὑψηλότεραι), τῆς coni Re Anim 23 ὄντος
om Bong 24 οἰκέτης εἰσῆμι coni Re | φοιτῶν νέος] φοιτῶν
γένος Bong φοιτῶντες Re perperam hoc in A legi asserens
simulque coniciens τὸ ἔτι φοιτῶν γένος

τριχῶν τε τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἷς σφόδρα ἔμελεν,
 εἴργοντ' ἂν ἰσχυραῖς ταῖς περὶ τὰς θύρας φυλακαῖς ἢ
 μὰ Δία γε οὐδὲ προσήεσαν εἰδότες, ὥς ἔστι τὸ κωλύ-
 σον. 6. μυστηρίων τε τιμὴν εἶχε τὰ ἐν τούτῳ τῷ
 Πλέθρῳ. τοσαύτη μὲν αἰδῶς ἦν, ἣν ἀλλήλους τε καὶ 5
 τοὺς ἀθλητὰς οἱ παρόντες ἡδοῦντο, τοσαύτη δὲ ἡσυχία,
 τοσαύτη δὲ σιωπή· καὶ γὰρ εἴ τι πάλαισμα θανάματος
 ἦν ἄξιον, σιγῇ τοῦτο ἐθανμάζετο. τῆς βοῆς δὲ ἔδει
 τοὺς θεωμένους κρατεῖν τοῦ σκήπτρου | παρέχοντος R 264
 τὸν φόβον. 7. ἰσχυρότερον δὲ καὶ κρεῖττον τοῦτο ῥα- 10
 δίως ἐγίνετο <τὸ> τῶν οὐ πολλῶν. οὐ πολλοὶ δὲ
 ἦσαν τῷ μὴ πολὺ τὸ δεχόμενον εἶναι. πολλῶν δὲ
 οὐδὲν ἐδεῖτο τουτὶ τῶν Ὀλυμπίων τὸ μέρος, ᾧ κόσμος
 ἦν αὐτὸ τοῦτο, τὸ μὴ πολλῶν εἶναι. τοιοῦτον δὲ ἄρα
 τι καὶ τὸ τῶν τελετῶν, αἷς οὐκ ἂν συναχθεσθείης 15
 ἐλάττωσιν ἀντὶ πλειόνων ἑαυτὰς παρεχούσαις. 8. οὐδὲν
 τοίνυν ἐνταῦθα μεῖζον ἐδύνατο τοῦ νόμου, τοῦ νόμου
 δὲ ἦν ἀπειναι κραυγὴν καὶ τοῦ χείρονος καὶ τοῦ βελ-
 τίονος. ὑπῆρχε μὲν γὰρ ἐκάτερον εἰδέναι, πρὸς δὲ τὸν
 πέλας εἰπεῖν τι ἕξῃν περὶ τε τούτου περὶ τε ἐκείνου 20
 καὶ ταῦτα ἡρέμα, τὸ δ' ὑπὲρ τοῦτο παράνομον.

9. Τί οὖν τὸν κόσμον τὸν περὶ τοῦτο, ὃ πλείστης
 σωφροσύνης μετείχε, συνέχεεν; ἀγνωσθεῖτ' μὲν Ἀργύ-
 ριος μετὰ τὸν ἕτερον τοῖν ἑμοῖν θείοιν τὸν πρεσβύτε-
 τον, ἀνὴρ τῇ μὲν ἄλλῃ πολλοῦ τινος ἄξιος, ταύτην δὲ 25

24 Πανόλβιον cf. t. III p. 110, 6 R sq. or. I § 13 p. 88, 3

1 ἔμελλεν I Bong 3 κωλύσον? cf. p. 402, 3 4 δὲ?
 6 τοὺς om I Bong 11 τὸ inserui | πολλοὶ] πολὺ I Bong
 16 αὐτὰς Re 17 κἀνταῦθα coni Re 18 χείρωνος I Bong
 20 τί I 23 συνέχεε P

βλαβεράν δούς τοῖς Ὀλυμπίοις τὴν χάριν. ποιεῖ γὰρ
 δὴ διπλάσιος τὰς ἔδρας τὰς λιθίνας τῷ προσθεῖναι
 τοσοῦτον, ὅποσον ἦν πρότερον. ποιεῖ δὲ καὶ διπλα-
 4 σλους τοὺς ἐπὶ τὴν θείαν ἰόντας. 10. καὶ ἦσαν μὲν
 R 265 οἱ περιμόντες ὡς ἐπ' ἔργῳ γενναῖῳ | τὸν Ἀργύριον
 ἐπήνουν, νενικῆσθαι τοὺς πρὸ αὐτοῦ λέγοντες ἅπαντας
 τῷ πεποιημένῳ, τουτὶ δὲ ἄρα ἔμελλέ τι κινήσειν τῶν
 ἐνταῦθα νομίμων, καὶ συνεισῆει τοῖς πλεόσι θεαταῖς
 πολλὰ τῶν ἔμπροσθεν οὐκ ὄντων. ὁ δὲ μετ' ὀργῆς
 10 ἐπιὼν τῷ θορυβοῦντι τὸ μὲν ἔπαυεν ἄν, τὸ δ' οὐκ
 εἶχεν, ἦν δ' ἂν βελτίων τηρῶν τὸ καθεστηκὸς μᾶλλον
 ἢ χρεῖαν φαρμάκου ποιῶν. 11. ὅμως δ' ἦν τις αὐτῷ
 καὶ ἐκ τούτων ἡδονὴ πρὸς τὸ πλεόν βλέποντι καὶ τῶν
 ὑμνησόντων τὸ προσγενησόμενον οὐκ ἠπόρει, οἱ τὸ μὲν
 15 ἀπολωλὸς ἰδεῖν οὐκ ἐδύναντο, <δι'> ὃ δὲ ἀπωλώλει, τοῦτο
 μέγα ἦγον καὶ χρήστην αὐτῷ τῆς χάριτος ἔφασκον
 εἶναι τὸν Δία. 12. ἡξίου μὲν οὖν ἔργωγε Φασγάνιον,
 τῶν θείων μοι τὸν νεώτερον, μηδὲν πρὸς ταῦτα παθεῖν
 καὶ ταῦτα φρονήσει δοκοῦντα διαφέρειν, ἀλλὰ τὸν μὲν
 20 ἀντ' ἀγαθοῦ κακόν τι πεποιημέναι νομίζειν, τῶν δὲ
 καταγελᾶν, ὡς ἀπολελειμμένων τῆς ὀρθῆς περὶ τοῦ
 πράγματος κρίσεως. 13. νῦν δ' ὁ συνετὸς ἐκείνος
 ἐδήχθη τὴν ψυχὴν, ἐξηλοτύπησεν, ἐμιμήσατο, τὴν οὐ

2 δὴ om I Bong 3 δὴ AP 5 περιμόντες e περιόντες
 corr C^v παριόντες Re perperam παριόντες in A legi asserens,
 cf. p. 407, 18 6 ἢ in ἐπήνουν in ras P^s 7 κινήσει I Bong
 8 συνεισῆει scripsi auctore Re συνῆει libri Bong γὰρ συνεισῆει
 Gasda 13 τὸ ras corr e τῷ C^v 14 προσγενησόμενον CP
 sed in hoc γενῇ et acutus supra ultimum ε in ras m^s
 15 <δι'> δ scripsi δ libri Bong aut ὅφ' οὐ ἀπολώλει aut
 ὁ προσεγγόνει coni Re φ Sinentis | prius ω in ἀπολώλει ex
 o cort P^s ἀπολώλει Bong | τοῦτον μέγαν Sinentis 18 τὸν
 θεῖον I Bong | πρὸς om P

καλὴν ἤρισεν ἔριν, καὶ προσθήκη πάλιν ἐτέρα, δυνα-
 μένη τοσοῦτον, ὅσον ἀμφοτέρω, τό τε ἀρχαῖον καὶ τὸ
 δεύτερον, καὶ πλείων μὲν ὁ ὄχλος, πλείων δὲ ὁ θόρυ-
 βος. τὸ πρόσωπον δὲ ἐκείνο τὸ καταπλήξει | δεινὸν R 266
 ὠφέλει μὲν, μικρὰ δὲ ταῦτα, καὶ καθ' ἐκάστην Ὀλυμ- 5
 πιάδα τὴν ἀκοσμίαν ἦν ἰδεῖν ἀξιομένην. 14. τελευ-
 τώντων μὲν τῶν παρὰ τῶν ἀθλητῶν εἰς ἡλίου δύσιν
 διὰ τὸ καὶ τὸν τῆς ἀρχῆς τουτωνὶ τῶν ἔργων κεκι-
 νῆσθαι χρόνου, ἀνάγκη γὰρ ἦν βραδύτερον ἀρχομένους
 βραδύτερον πεπαῦσθαι, τολμώντων φανερώς ὁμολογεῖν 10
 τῶν πολλῶν μὴ ἂν δύνασθαι τὸ καῦμα ἀνέχεσθαι τῶν
 προτέρων ἐπὶ τῷ πάνν δύνασθαι φιλοτιμουμένων, φωναὶ
 δὲ αἱ τῶν ἄλλων θεατῶν εἰσῆλθον ἐκείσε πᾶσαι μεμιγ-
 μέναι ταῖς τῶν Ἑλλήνων αἱ Ῥωμαίων τῶν μὲν φασκόν-
 των ἐκτετάσθαι τὸν παλαιστήν, τῶν δὲ οὐ. ὥστε τοῖς 15
 τὰ πρότερα εἰδόσι ταῦτ' ἐλεῖν ἐπῆει ὄνομά τε αὐτοῖς
 ἐτίθεντο τὸ τῆς ἐορτῆς ἐκείνης, ἐν ᾗ τὸ μηδὲν ὀκνεῖν
 πολὺ. 15. ὑβρισμένων δὴ καὶ καταπεφρονημένων τῶν
 ἐν τῷ Πλέθρῳ, τῶν ἐντιμοτάτων τε καὶ σεμνοτάτων,
 ῥᾶον ἤδη τὰ ἄλλα μεθίστατο κελεύοντων μὲν τινων 20
 [τὰ] ἄριστα ποιεῖν τὰ δεῖπνα τὸν τε ἀγωνοθέτην τοὺς
 τε ἑλληνοδίκας καὶ πειθόντων, ἀνισταμένων δὲ ἐκεί-
 νων καὶ διασπειρομένων οἰκαδε ἐκάστου, δεικνύντων

17 Μαῖονμα. cf. O Müller, Ant. Antioch. 33.

5 num ὠφέλει? 9 τὸν χρόνον Bong | ἀρχομένους scripsi
 e CA ἀρχομένοις PI edd 16 αὐτῶν Bong 18 καταπε-
 φρονημένων scripsi e CA et γρ in marg P καταπεπατημένων
 PI edd cf. p. 397, 3 19 τῶν cancellavit Re Anim, at cf.
 p. 408, 15 sq. 21 τὰ cancellavi auctore Re 22 ἑλληνοδίκας
 A ἑλληνοδίκας CP sed in hoc ἑλληνο in ras m^s

ἐν τοῖς προσώποις ὑπὸ τῇ δάφνῃ τὸν οἶνον. 16. καὶ |
 R 267 ταῦτα δὴ φημι τὴν γένεσιν ἐκείθεν λαβεῖν, ἀπὸ τῆς
 ἐν τῷ Πλέθρῳ παροιμίας. ἐλογίζοντο γὰρ οἱ ταῦτα
 ἀξιοῦντες, ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις ταῦτα
 5 ἄμαρτάνεσθαι. τῆς δὲ ἐν ἐκείνοις πλημμελείας αἴτιον
 τὸ πλῆθος, τούτου δὲ αὐτὸ τὸ ἔχειν, οὗ τοσοῦτοι καθ-
 εδοῦνται. 17. οὕτως ἡμῖν ὁ καλὸς Πρόκλος πονηρό-
 τερα τὰ ἐκεῖ ποιεῖ, καὶ ὁ χαίρων, εἰ τοῦτο μείζον ἔξο-
 μεν τὸ θέατρον, ἐπὶ τῷ μείζῳ τὴν ἀσέλγειαν ἔσεσθαι
 10 χαίρει. χαίρων δὲ τοῦτο πολεμεῖ τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ
 δείκνυσιν, ὥς οὐκ ἂν τελεῖσθαι βούλοιο τὰ γε ὥς
 ἀληθῶς Ὀλύμπια. 18. ἐγὼ δὲ ἡξίουں Πρόκλον μαθεῖν
 τε ἅπαντα τὸν περὶ τὸν τόπον λόγον βοηθῆσαι τε τοῖς
 πάλαι νενομισμένοις. τοῦτο δὲ ἦν ἀφελεῖν τὸ νεώτερον
 15 καὶ καθίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῦ πρεσβυτέρου
 μόνου καὶ μὴ φροντίσαι τῶν διαβαλούντων τὸ ἔργον,
 ὥς συνοφαντούντων. τὸν γὰρ τῷ νόμῳ συνηγωνισμένον
 οὐκ ἡδικηκένοι, οὐδέ γε πανταχοῦ τὸν μὲν ἀφαιροῦντά
 τινος ἀδικεῖν, τὰς προσθήκας δὲ εὐδοκιμεῖν, ἀλλ' εἶναι
 20 καὶ προσθέντα βλάψαι καὶ ἀφελόντα ὀνῆσαι. 19. τοῦτο
 δὲ ἴδοι τις ἂν μάλιστα ἐν τοῖς σώμασιν, ἐν οἷς αἱ
 προσθήκαι τῶν ἀποκοψόντων δέονται, καὶ ὁ ἱατρὸς
 τοῦτο φαρμάκοις ἢ καὶ τῷ σιδήρῳ δυνηθῇ, τὸν μισθὸν
 ὧν ἀφείλεν ἔχει. μάλιστα μὲν οὖν ἐχρῆν τὸν καλὸν
 25 ἀγαθὸν Πρόκλον οὕτω τὴν περὶ τὸν Δία σπουδὴν
 ἄπασιν ἐπιδείξει. 20. πάντως γὰρ εἰ καὶ μὴ πάνν |
 R 268 πολλούς, ἀλλὰ τούς γε σπουδαίους ἔπειθεν ἂν αὐτὸν

5 πλημμελείας PI 6 αὐτὸ scripsi αὐτοῦ libri edd „malim
 αὐτὸ“ Re | ἔχον Bong 7 πρόκλος in marg C² | πονηρότατα
 I Bong 8 ὁ delendum censet Re | οὕτω ? | ο in ἔξομεν ex
 ω corr C² 10 τούτω C et e τοῦτο corr P³ et Re 26 γὰρ
 inser C³ 27 ἔπεισεν Bong

ἐγκωμιάζειν. εἰ δ' ὄκνει τοῦτο ποιῶν ὀφθῆναι, οὐκ
 εὐλογον μὲν τὸ πάθος, ἔστω δέ τις τῷ ὄκνῳ τῷ περὶ
 τοῦτο λόγος. ὁ δὲ τί μαθὼν λίθους ἐπὶ λίθοις δει-
 κνύει καὶ πόνον ἕτερον καὶ δαπάνην ἄλλην καὶ προ-
 θυμίαν πολλὴν πειρωμένην νικῆσαι τὰ τρία; 21. τίς 5
 γὰρ οἴσει τὰ γενησόμενα; τίς τὸν ἐσπεσόμενον ὄχλον;
 τίς οὐχ ἡγήσεται ληρεῖν τὸν κήρυκα μεμνημένον ἡσυ-
 χίας; τίς δείσει τὸ σκῆπτρον; τίς αἰσχυνεῖται τὸν στέ-
 φανον; τίς τὴν ἀρχὴν αὐτήν; 22. εἴσονται γὰρ, ὥς
 ἦν μὴ δουλεύῃ τοσοῦτοις οὔσι τοῖς θεαταῖς, ἐμβρο- 10
 τηθεὶς ὑπὸ τῆς βοῆς ἅπεισιν, ἀρκεῖν ἡγούμενος σώζειν
 εαυτόν, τῇ 'κείνων ἀφελὲς βουλήσει τὸ περὶ τοὺς ἀθλη-
 τὰς· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ θεάτρον μέγεθος ἐπισπάσεται
 τοὺς οὐ δικαίους τῶν αὐτόθι γινομένων μετέχειν. με-
 τέχουσι μὲν γὰρ καὶ νῦν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτοι, μεθέξουσιν 15
 δὲ ἐκ τῶν προστιθεμένων πλείους, ἡ ζημία δὲ ἐν αὐτῷ
 τῷ πλείονι.

23. Τί οὖν περιόντες λέγετε; μικρὰν ὁ Πρόκλος
 τὴν πόλιν παραλαβὼν μεγάλην ἐποίησεν. ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ μέρει, καὶ μαρτυρεῖ μοι τὰ 20
 πράγματα, μικροτέρα αὐτόν φημι ποιεῖν τὴν πόλιν.
 ἐν γὰρ τῷ τοιαῦτα οἰκοδομεῖν καταλύει τῇ πόλει τὸ
 κεφάλαιον τῆς δόξης, μᾶλλον δὲ προσδιαφθείρει μετὰ
 τῶν λίθων τῇ λύμῃ τῇ παρὰ τῶν ἐμπροσθεν | 24
 προστιθεῖς, ὥς μηδενὶ τὸ λοιπὸν διεστάναι τό R 269
 τε τοῦ Διονύσου θεάτρον τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμ-
 πίου. 24. ἔδει μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων τῶν τῆς ἐορ-
 τῆς χωρίων ἐκβεβλήσθαι τοὺς ἀσχήμονας τούτους

6 τὸ γενησόμενον Bong
 18 τὴν πόλιν ὁ πρόκλος C

11 σώζειν C

12 αὐτὸν Rē

θορούβους καὶ ἐν μηδενί γε τῶν τριῶν τούτων μηδὲν
 ἰσχυρότερον εἶναι τοῦ νόμου, εἰ δὲ πᾶν ἀσθενέστε-
 ρον τῆς ἐν ἐκάστῳ θεραπειᾷς, τοῦτο γοῦν ὑγιαίνον
 παρέρχεται. 25. νῦν δ' εἰ μὴ μείζων καὶ αὐτὸ
 5 καθέξει νόσος, ἀτύχημα τοῦτο κέκριται. ἐπέδωκε γὰρ,
 φασί τινες, εἰς πολυανθρωπίαν ἢ πόλιν. ἐγὼ δὲ ἐβου-
 λόμην μὲν μὴ τὰς ἐν ταῖς ἄλλαις συμφορὰς ἠὲ ξηκέναι
 σώμασι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ἀλλ' ἔχειν μὲν ἐκά-
 στην τοὺς ἑαυτῆς, εἶναι δὲ ἡμῖν ἐλάττους ἢ οὕτω
 10 πλείους· ἐπεὶ δὲ οὓς ἐξέβαλεν οἰκοῦν τὸ κακῶς
 πράττειν, οὗτοι δεῦρο συνερρυνήκασιν, μὴ διὰ τοῦτό γε
 ἡμῖν αἰρεσθαι τουτὶ τὸ θέατρον. 26. οὐ γὰρ ἄξιον τὴν
 ἐκείνων ὥς ἡμᾶς καταφυγὴν τοῖς Ὀλυμπίοις γενέσθαι
 R 270 βλάβην. | ἀλλ' ἰδρυσέσθω μὲν τῇδε τὸ φεῦγον ἐτέ-
 15 ρωθεν, μὴ προσπολλύσθω δὲ τῆς ἐορτῆς ὃ τῶν ἐν
 αὐτῇ δρωμένων πλείστην ἔχει τὴν σεμνότητα. 27. ἔτι
 τοίνυν οὐδ' ἐπὶ τῶν πρώτων ἐκείνων οἱ καθιζάνοντες
 μόνοι τὴν πόλιν ᾤκουν, ἀλλ' ὄντων οὐκ ὀλίγων, οὐ
 γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ πολλοὶ τὴν πόλιν ᾤκουν, οὐ πλείους
 20 ἢ προσῆκεν ἤρχοντο ταῦτα ὁψόμενοι. πῶς οὖν ἐκέ-
 νων εἰκόντων τοῖς τεταγμένοις τούσδε τιμῆσομεν τῇ
 τοῦ πράγματος ἀτιμίᾳ; πῶς δ' ἡμᾶς ἀναγκάσουσιν οὗτοι
 μείζον ποιεῖν τοῦ θεάτρον τὸ μέτρον οὐκ ἀναγκάσαν-
 τος τοῦ τότε πλήθους τοὺς τότε ἄρχοντας μείζον ποιῇ-
 25 σαι τὸ θέατρον; 28. οὐ τοίνυν οὐδ' ὀπόσον μέλλει

19 cf. p. 493, 4 sq.

2 εἰ — 3 θεραπειᾷς verba videntur labem contraxisse
 1 η in μὴ in ras P^s 7 μὲν om I Bong 9 ἢ οὐ γε Gasda
 11 διατοῦτο PI 12 αἰρεσθαι ἔδει coni Re αἰρέσθω Gasda
 et Sintenis 17 καθίζοντες Bong 23 ποιεῖν — 24 μείζον
 om I Bong 24 ποιεῖν Re

δέξεσθαι πάντας, ἐνι τῷ Πρόκλῳ ποιεῖν, οὐδ' εἰ πάντα
 ἄξιοιόν δύνασθαι. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτ' ἡδίκηται τὸ μὴ
 θεώμενον | ἔχον εἰπεῖν τοὺς θεωμένους. οὐκοῦν οὐδ' R 271
 εἰ μὴ τοῦτο θεῶτο, δύναιτ' ἂν ἐγκαλεῖν. ἦσαν, ὦ
 Πρόκλε, καὶ πάλαι λίθοι καὶ τό γε ἦν ὄρος τουτὶ τὸ 5
 τεμνόμενον καὶ τεκτόνων τέχνη καὶ χεῖρες ἔτεράι καὶ
 ἄμαξαι καὶ δοκοὶ καὶ κάλῳ, ἀλλ' οὐδεις ἦν λογισμὸς
 ὁ πέλσων πλείονων ποιῆσαι τὴν θέαν. 29. σὺ δ' οἶει
 τῷ πλήθει φαιδρότερον καταστήσειν τὸ Πιλέθρον, κακῶς
 ὑπολαμβάνων. ὀρᾷς γοῦν, ὥς Ὀλυμπίων ἀρχομένων 10
 ἔλαττον ποιοῦμεν τῇ πόλει τὸ πλήρωμα τῶν τε ἐπὶ τῆς
 σκηνῆς τοὺς πολλοὺς ἐξελαύνοντες καὶ πόρνας καὶ
 ἑταῖρας καὶ πόρνοους. καίτοι χρῆν, εἰ ἐν τῷ πλείονι
 τὸ βέλτιον ἦν, ὅπως ἄλλοθεν ταῦτα ἐπεισοίσομεν, σκο-
 πεῖν. 30. νῦν δ' ὅταν ἀνδρῶν μόνων ποιῶμεν τὴν 15
 Δάφνην, τὰς γυναῖκας δὲ ἔξω τῶν ἐκείνης ὁρίων, τί
 ποιοῦμεν; φανυλότεραν τὴν Δάφνην; ἱερωτέραν μὲν
 οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ ἐδακρύσαμεν εἰς τὸ μὴ πάσας ποτὲ
 σχεῖν ἐκβαλεῖν ὑπ' ἀνδρὸς ἀσεβοῦς βιασθέντες. καί-
 τοι πλεον ἐρίγνέτο παρὰ τὰς γυναῖκας τὸ τότε ὃν ἐν 20
 Δάφνῃ, ἀλλ' ὅμως κατηρώμεθα τῷ παροινοῦντι, καὶ
 οὐ τηνάλλως, ὥς ἔδειξε τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος. συμ-
 βαλὼν ἄκροις τοῖς τῶν ποδῶν δακτύλοις | τὸ μέτω- R 272

15 cf. Paus. V 6, 7. Leonardos, 'H Ὀλυμπία p. 24 sq.

1 ε alterum in δέξεσθαι in ras P⁵ δέξεσθαι CI Bong
 contra usum Libanii 2 διατοῦτ' I 3 ο in οὐδ' in ras P²
 5 τότε Re perperam id in A legi asserens | ἦν Re οὖν
 libri sed in ras P³, Bong 7 ὁ λογισμὸς ὁ AIP edd, sed in
 P prius ὁ erasum, quod delendum vidit Gasda 10 ὑπο-
 λαμβάνων Re, quod correxit Sintenis 11 οἱ in ποιοῦμεν in
 ras P² | τε om Bong τ' Re 16 τῶν] τῆς Bong 21 παρ-
 οικοῦντι Bong 22 prius λ in τηνάλλως in ras P³ τηνάλλως CI

πον χρόνον πολὺν ὅδ' ἤρδει τε ἐν οἷς ἔκειτο καὶ τὸν θάνατον ἐκάλει.

31. Καὶ μὲν δὴ κάκ τῶν ἀθλητῶν τοῦτ' ἴδοι τις ἄν, ὅταν τοὺς μὲν ὁ κήρυξ· εἰσάγῃ τῇ φωνῇ, τοὺς δὲ
 5 μὴ τῇ σιωπῇ τῆς περὶ αὐτοὺς βασάνου τούτων ἐκάτε-
 ρον ποιούσης. καίτοι πλεοὺς ἂν ἦσαν οὐκ οὔσης
 ἐξετάσεως. ἀλλ' ἦν ἂν μετὰ τοῦ βελτίονος τὸ χεῖρον·
 ἐγένετ' οὖν τοῦλαττον τοῦ πλεονος ἄμεινον. 32. ταῦτα
 εἰδότες Ἥλειοι μεγαλοφρονοῦσι τῷ μόλις ἐπτά παρ'
 10 αὐτοῖς ἀποδύεσθαι. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ τῶν Δελ-
 φῶν. παρ' ἄλλοις δέ γε ἀθλητῶν ἀγέλαι δευτέρας
 ἡμέρας εἰς τὸν ἀγῶνα δεόμεναι, τοῦνομα μέντοι γε
 οὐκ ἴσον, οὐδ' ἐστὶν οὕτως ἀναιδὴς οὐδείς, ὅστις ἂν
 14 τοὺς ἀθλητὰς ἀνταριθμῶν ἀξιῶσαι ἂν πρὸ ἐκείνων
 R 273 τετάχθαι τῶν τοῖς ὀλίγοις χρωμένων. | 33. ὅλως δὲ
 εἰ φιλόανθρωπόν τις οἶεται τὸ πάντων εἶναι ταῦτα ὀφθαλ-
 μῶν, τί δεῖ πράγματα ἔχειν ἕτερα ἐφ' ἑτέροις τιθέντα,
 ἐξὸν ἂν δέλλης δοῖται, τοῦ προμήκους ποιῆσαι θεάτρον
 τοῦ γέλτονος καὶ τὸ νῦν τῶν τριῶν ἡμερῶν ὅλῳ δοῦναι
 20 τῷ μηνὶ καὶ μηδὲ περὶ τῆς ἐσθῆτος πρὸς μηδένα δια-
 φέρεσθαι; γένοιτο γὰρ ἂν οὕτω πλείους. 34. μᾶλ-
 λον δὲ ἔστι τι καὶ τούτου πρότερον εἰς τὰ τοιαῦτα.
 τί τοῦτο; τὸ ὑπὸ τῷ ὄρει θεάτρον, ἄλλως θ' ὅτε καὶ
 αὐτὸ τὸ ὄρος ἀντὶ θεάτρον καθίσταται. ἀλλ' ἔξω

23 Archaeol. Jahrb. XII 106

1 ὅθ' corr ex ὁ δ' P³ ὁ δ' CAI Re 3 τοῦτο C 4 κήρυξ
 e κήρυξ P³ 5 τῆς σιωπῆς, Bong | βασάνους I Bong 7 ἂν
 om I Bong 9 Ἥλειοι om I Bong | τὸ I Bong 13 ἴσον ex
 ἴσον corr P³ ἴσον A 14 ἀξιῶσαι I Bong | ἂν τούτους πρὸ
 conī Re 15 τοῖς om I Bong 17 πρᾶγμα Bong | ἕτερο
 Re 18 τοῦ om Bong 22 ι in τι in ras P³ τοι AI
 Bong Re qui tamen conī τι 24 αἱ in καθίσταται in ras C³

τοῦ νόμου ταῦτα. τὸ δὲ νῦν τοῦτο, εἰπέ μοι, κατὰ τὸν νόμον; ἢ τὸ μὲν ἄλλοσε τὸ πρᾶγμα μετενεγκεῖν ἄτοπον, τὸ δὲ τῷ πρᾶγματι ποιῆσαι θέατρον ἀπᾶδον καλόν;

35. Πρόκλος οὐκ οἶεται μὲν ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι, 4
πολλὰς δ' ἂν αἰτίας οὐκ | εἶχεν ὧν ἔχει νῦν, εἰ μὴ R 274
τὰς παρ' ἐμοῦ συμβουλὰς ὑπώπτευνεν. ὃ δὴ με μὴδὲ
συμβουλεύειν ἔπεισε. καὶ νῦν ἐπαίνους μὲν ἐπὶ τοῖς
περὶ τὸ Πλέθρον πολλοὺς ἀντὶ καὶ μεγάλους ἔσεσθαι
φασί τινες, τῷ δ' ἂν ἦν κέρδος, εἰ μὴ στήσῃ τοὺς
ἐπαρασσομένους ἔμελλεν. 36. οἶδα ἐγώ, πόσον τι τοῦτο 10
ἔσται, ὅταν κλύδωνος γέμῃ τὸ Πλέθρον, ὅταν εἰς
σπουδὰς τὸ πλῆθος διηρημένον ἐκβαλίνωσι καθ' ἑκάτε-
ρον τὸ δίκαιον, οἷς τε βοηθοῦσι καὶ δι' ὧν ἐναν-
τιοῦνται, ὅταν αἱ μὲν χεῖρες πανταχοῦ φέρονται, ἡ
βοή δὲ ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, προὔωσι δὲ τινες καὶ 15
ἐπὶ τὸ συρίττειν. τότε τῶν γεγηρακότων οὐκ ὀλίγοι
τῶν ταῦτα μὲν ὁρώντων, τὰ πάλαι δὲ ἑωρακότων
ἀλγοῦντες τῇ πολλῇ μεταστάσει τίνος ἀφέξονται ῥήματος,
ἐρασταὶ παλαιοὶ τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπίων; 37. ταῦτα
οἱ μισθοὶ τῆς καλῆς ταύτης προσθήκης. καὶ διαβή- 20
σονται οὗτοι διὰ τοῦ παιδὸς ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν οὐδὲν
ἐνταῦθα ἡδικοκότηα, τῶν λυπουμένων δὲ οἶμαι καὶ
τοῦτο, θανμαστόν γε τὸ ἄθλον Ὀλυμπίων προσαγόντων
καθησθαι φοβούμενον, εἰδότα οἷα ἀκούσεται.

21 Τατιανόν cf. t. II 467, 5 R

2 τὸν om I Bong 3 inter ἀπᾶδον et καλὸν excidisse
puto τῶν καλῶν. ἀπαθόντων καλόν libri Bong, ἀπᾶδον, τῶν κα-
λῶν Re 9 μὲν Bong 14 πανταχοῖ? 17 ἂ in τὰ in ras paulo
maiore P³ τῶν AI Bong Re, qui tamen τὰ coni 21 δ' οὗτοι
Sintenis 22 τῶν λυπούντων δὲ οἶμαι καὶ τοῦτο (θανμαστόν
γε) τὸν ἄθλιον Re Anim, qui tamen in editione quavis muta-
tione abstinuit post τοῦτο fortiter interpungens.

XI.

Ἀντιοχικός, oratio in laudem patriae anno, ut videtur, 360 conscripta et e parte in ludis Olympiis huius anni recitata¹⁾ atque posteriore aetate²⁾ multum lectitata, triginta octo (vel si duo Monacenses 101 et 113 pro uno habentur, septem) codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 96. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 42. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 272. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 6. Vide supra p. 209 sq. Contuli.

5. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 1 continet tantum finem orationis inde a p. 518, 13 ac ne hunc quidem integrum. Vide supra p. 211 sq.

1) Cf. p. 498. 1 sq.; p. 531, 3 sq.; ep. 34 *τῆς ἡμετέρας εὐφημίας* (cf. p. 438, 1; 441, 4). Orationem sub Constantio esse scriptam primus Reiskius Anim. V 225 coniecit, etsi dubitanter, nam alio loco (p. 216) *quī (Valens)*, inquit, *si est, neque in eo fallor, necesse est, ut haec oratio sub Theodosio sit conscripta* (= t. I p. 323 not. 17; cf. p. 332 not. 88 et p. 365 not. 65). De Iuliano imperatore, qui ep. 27 p. 517, 2 ed. Hertl. anno 363 eius mentionem fecit, cogitavit Mueller Ant. Antioch. p. 17, sed annum 360 Sieversius l. l. p. 245 sagaci computatione extricavit. Cf. Archaeol. Jahrb. XII 110 et Album Gratul. in hon. Herwerd. p. 47.

2) Mentio eius facta est etiam a Manuele Chrysolora in comparatione veteris et novae Romae per epistolam ad Ioannem Imperatorem data (Georg. Codin. excerpt. de ant. Constant. Venet. 1729 Hist. Byz. t. XXI p. 81) *ἀκούομεν δὲ τὸ τῆς Ἀντιοχείας κάλλος παρὰ πολλῶν τε ἄλλων καὶ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου ἐν οἷς ἐπὶ τοῦ δμωνύμου ταύτῃ λόγον ἐγκώμια τῆς πατρίδος γράφει.*

6. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 1. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 124. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

8. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 72^v. Vide supra p. 213 sq. Contuli.

9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 135^v. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

10. 11. Monacenses gr. 113 et 101 (= Mo) saec. XVI, quos unius quasi corporis instar esse supra p. 221 sq docui. Ac quoniam de altero quae necesse erat illic exposui, hoc loco prioris succincta danda est descriptio.

Monacensis gr. 113 chartaceus in folio saeculi XVI 63 tribus manibus exaratus est, quarum prima in foliis 1—76 (τὰ Πυθαγορικά ἔπη χρυσᾶ cum commentario Hieroclis) et 234—263 (Ἰουλιανοῦ καίσαρος, εἰς τὸν βασιλέα ἡλίον, πρὸς σαλουζῖνον), secunda in foliis 77—115 (Θεμιστίου περὶ τῶν ἡτυχημάτων aliaeque orationes) et 211—224, tertia eadem quae Monacensem gr. 101 exaravit¹⁾, in foliis 116—210 et 225—233 (Φίλωνος Ἰουδαίου περὶ τῆς ἐβδόμης) versata est. Ac

fol. 116 inc. Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως λόγος β': ~

123^v τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα: ~

124^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλαγαῖς: ~

132 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

139^v Τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς Ἰουλιανῷ. Desinit in folio 145^v, cuius pars vacua relicta est.

146 inc. Φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα

152 Νόμος ἣν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας

163^v Τύραννος ἥτησεν ἐξ ἀστυγέτονος κόρην

179 Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ: καὶ τοῦ ἐνὸς αἴφνης

1) Vide supra p. 220 sq.

πεπλουτηκότος. Desinit in folio 189^v, cuius reliqua pars aequae ac folium sequens haud numeratum vacua est.

Fol. 190 inc. *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός*: In folio 196^r librarius media in linea post vocem *ἀγνοοῦντες* (458, 6) nulla lacuna indicata perrexit scribendo *τέθεινται*, *τὴν μὲν* (485, 22) omissis omnibus mediis, quae exstant in uno quaternione codicis Monacensis gr. 101 fol. 262—269. Sine dubio in exemplari describendo quaternionum ordine confuso factum est, ut quaternio qui incipit verbis *ὥς ἐνὶ* (458, 6) et desiit verbis *τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν* (485, 22) in fine demum totius codicis a librario describeretur. In fine orationis fol. 210^v scriptum est *τέλος τοῦ ἀντιοχικοῦ*. Reliqua pars huius folii aequae atque unum sequens vacua relicta est.

A folio 211 altera incipit manus, qua exarata sunt: *Ὁ Κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι*. Desinit in folio 215^r; folium 215^v vacuum est.

216 *Ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας*:

217 *Ἐμφρασις ναυμαχίας*

217^v *κήπου πόλεως·/·ναυτιλίας* (i. e. *λιμένος* IV 1078)

218 *θήρας*

218^v *λέοντος κατέχοντος ἔλαφον*

219 *ἡρακλέους καὶ ἀνταίου*

220 *ἑτέρα τῶν αὐτῶν*

221 *ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ*

221^v *Τρωίδος ἀπεστραμμένης*

222 *ἥρας*

222^v *πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτολέμου*

223^v *προμηθέος*.

Desinit in folio 224^v, cuius pars cum uno folio sequenti vacua relicta est.

Qui codicum Monacensium gr. 113 folia 116—210 et 101 folia 190—269 exaravit, idem secutus est exemplar atque librarius codicis Ottoboniani gr. 69¹), atque ita

1) Vide supra p. 222 sq.

quidem, ut inciperet ab *Ἀντιοχικῷ* — nam videmus positos numeros quaternionum *α' β' γ'* in foliis 190^r, 198^r, 206^r codicis Mon. 113 — pergeret oratione *πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως* — nam huius in titulo videmus scriptum *λόγος β'* — reliquisque quae hanc sequuntur in codice 113 orationibus et declamationibus inde a folio 123^v usque ad 189^v, transiret ad orationes quae sunt in 101 fol. 190—260 et ad partem residuam *Ἀντιοχικοῦ* (fol. 262—269). In parte priore codicis 101 (fol. 64—189) aliud exemplar secutus est.

Codicem 113 etiam eandem manum correctricem passum esse atque 101 supra¹⁾ commemoravi.

Reiskius codicem quem Bavaricum primum appellavit anno 1770 collatum primus adhibuit. Declamatio *Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα* ex eo descripta primum in huius editione vol. IV p. 771 sq. exstat; altera *Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστρωγέτονος κόρην ὥρασαν* ibidem p. 798 sq. repetita est, postquam primum per Reiskiam²⁾ Lipsiae anno 1775 lucem vidit. Ipse codicem anno 1895 contuli.

12. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 1. Vide supra p. 323 sq. Contulit meum in usum gratiosissime Alexander Lauriotes.

13. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 391. Vide supra p. 59 sq.

14. Patmius 471 saec. XIV fol. 83^v orationem tantum usque ad verba *ὁπὸ τῶν κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν* (455, 1) continet. Vide supra p. 41 sq.

15. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 117^v. Vide supra p. 44 sq.

16. Vaticanus gr. 84 chartaceus in folio nitide exaratus anno 1425 teste subscriptione in fine (fol. 254^v) posita *ἐτελειώθη μηνὶ ἰουλίῳ δωδεκάτῃ ἰνδικτιῶνος γ' ἔτους*

1) Cf. p. 222.

2) Eine Rede des Libanios. Zum erstenmal aus einer Handschrift der Churfürstl. Bibliothek zu München abgedruckt, Leipzig 1775.

ῥ^{ου} Ν^{ου} λ^{ου} iam sub Nicolao V in bibliothecam Apostolicam illatus¹⁾ continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί: quarum prima κλεόρχω· ἔμελλον γράφω (1), ultima (ρι) ἀνδρονίκω· ἀλλ' εἰ καὶ μὴ (61). Ecloga est collectionis Lacapenianae.²⁾

- 41 λιβανίου ῥήτορος μελέται
 δύσκολος ὤλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε
 43^v δύσκολος γήμας λάλον
 48^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς
 51 δύο γελτονες ἦσαν πτωχοί (= φθονερός τοῦ γεί-
 τονος ἐξαίφνης πλουτήσαντος)
 57 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν
 62 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ
 72 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας μενέλαος
 75 ὀδυσσεύς
 84 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὀδυσσεύς
 89 λιβανίου ἀντιρρητικὸς· ἀχιλλεύς
 99 μετὰ τὴν τροίαν ἄλωσιν ὀρέστης
 106 μονωδία ἐπὶ νυκτομηδεία
 108 ἐπὶ τῷ ἐν τῇ δάφνῃ νεῶ
 109 ἐπὶ ἰουλιανῷ
 112 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ
 139 εἰς κώνσταντα καὶ κωνστάντιον
 157^v εἰς ἰουλιανὸν ὑπατον γενόμενον
 165^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ
 169 πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους
 175 πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων
 182 πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 187 πρὸς θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων
 193 πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
 198 πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ ῥητόρων

1) In inventario latino inter *Libros rethorices* ita describitur: *Item unum volumen de forma media de papiro, copertum corio rubeo, et intitulatur Libani Epistole, declamationes et orationes alie* (Muentz et Fabre, *La Bibliothèque du Vatican au XVe siècle* p. 335). In catalogo Rehdigerano (Serap. XII p. 147) est n. 69.

2) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsal. p. 14.

203 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν ἀποσκόψαντας

210 ὑπὲρ θαλασσίου

216 πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν

229 ἀντιοχικός

251 κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν.

Secunda pars codicis quae orationes continet (fol. 106—254), e Palatino gr. 282 manu tertia correcto vel certe ex eodem fonte fluxit. Examinaui et orationem εἰς ἰουλιανὸν ὕπατον γενόμενον contuli anno 1869.

17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 12. Vide supra p. 214 sq.

18. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 23. Vide supra p. 222 sq.

19. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 230. Vide supra p. 48 sq. Initium orationis (p. 437—441, 12) contuli.

20. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 1. Vide supra p. 39 sq. Inter folium 1 quod vocibus ὥσπερ τῶν (442, 11) desinit, et 2 quod vocibus δὲ ἡμῶν (447, 19) incipit, unum folium excidisse l. l. monui. Initium orationis (p. 437—456, 18) contuli.

21. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 42^v. Vide supra p. 227 sq.

22. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 57. Vide supra p. 228 sq.

Fuit autem Ἀντιοχικός etiam in orationum numero quae pro exemplo ἐγκωμίου in eclogas reciperentur. Ita modo cum Basilico in Constantium et Constantem conscripto modo cum monodiis et epitaphio Iuliani modo cum singulis aliis orationibus vel cum eclogis epistularum et declamationum codicibus traditus est.

Huic quidem classi tribuendi sunt:

23. Laurentianus LIX 30 formae octavae post varia 65 quae Bandinius recensuit, continet in charta manu saeculi XIV exaratas

fol. 151 epistulas amoebaeas Basilii et Libanii.

157^v alia manu aequali:

μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὸν τοῦ ἀπόλλωνος
 158^v τοῦ αὐτοῦ διάλεξις· ἥτις ἔχει μὲν τὸ ξόδον ὑπό-
 θεσιν· ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου και-
 νότερόν τι συνεισφέρει διήγημα (= Boissonad. Anecd. nov.
 p. 346. Choric. p. 202 sq.)

Folium 160¹) incipit pars bombycina codicis scripta
 saeculo XV quae continet

λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα ἀντιόχειαν,

180^v εἰς κώνσταντα καὶ κωνσάντιον, cuius finis (fol.
 196—202) in charta alia manu suppletus est

fol. 202^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα θεοδόσιον περὶ
 τῆς στάσεως

208^v τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

214^v περὶ δουλείας

222 ὑπὲρ τῶν ἱερῶν.

Folium 228 alia manu exaratum continet ἔκφρασιν
 μέθης et δρόμον τῶν ἡρώων.

Inde a folio 229 rursus manu priore exaratae in
 charta sequuntur:

μελέται τοῦ λιβανίου
 μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῦ νεοκλῆς τὸν θεμι-
 στοκλέα

235 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς

240^v γ ὁ κίμων αἰτῶν

247 δ πλούσιος ἀριστεύσας

253 ε δικάζεται ποσειδῶν

256^v ς ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης

261^v ζ ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέ-
 φυγεν ἐπὶ τὸν ἑλέου βωμόν

267 η σκέμμα ὃ πομπημανὸς προῦβαλεν· ἔχων τις
 γυναικα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ

273^v θ φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν
 δωρεάν

281 ι φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος

1) Folium 159^v vacuum est.

291 ια πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλέ-
νης μενέλαος
295^v ιβ νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι
301^v ιγ νόμος τὸν θορόβου καὶ στάσεως αἴτιον ἀπο-
θνήσκειν

Inde a folio 309 in charta manu saeculi XIV ineuntis scripta sunt:

ιδ (add. m²) μετὰ τὰ ἐν χαιρωνεία φίλιππος ἐξήγησε (IV 817 R)

313^v ιε' (add. m² saeculi XV eadem quae α usque ιγ, ις et ιζ in margine scripsit) ἐκδοθεὶς φιλίππω δημο-
σθένους ἀφεθεὶς δὲ μὴ πολιτευόμενος

325^v ις ἀντιρρητικός πρὸς τὸν ἀριστείδου ὀδυσσεά·
ἀχιλλεύς (titulus manu recentiore scriptus est)

Folio 335 alia incipit manus saeculi XIV qua scripta sunt
ιζ ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς, cuius ultima septem
folia (340—346) eadem manu qua 196—202 suppleta sunt.

Codicem anno 1870 examinavi et e parte contuli.

24. Marcianus gr. 438 chartaceus formae octavae 66
saeculo XV diligenter exaratus olim Bessarionis, qui anno
1468 basilicae S. Marci Venetae dono dedit¹⁾, continet:

fol. 2^v λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι
8^v τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιτάφιος

58 λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν

95 τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα

127^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀρι-
στοφάνους

138 μονωδία ἐπὶ νικομηδεία πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτρι-
βείσῃ

141^v μονωδία ἐπὶ τῷ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀφανισθέντι πυρὶ.

Des. fol. 143. Sequuntur orationes Demosthenis.

Ex eodem quo Matritensis N—78 (n. 67) fluxit fonte.

1) In indice codicum ab Henrico Omont, Inventaire des manuscrits grecs et latins donnés à Saint-Marc de Venise par le cardinal Bessarion, Parisiis 1894 (Revue des Bibliothèques Mai-Juin 1894) publici iuris facta est n. 298: *Item orationes quaedam Libanii et Demosthenis, in papyro* (p. 32).

Codicem anno 1869 examinavi.

- 67 25. Matritensis N—78 chartaceus formae quartae saeculi XV continet:

fol. 1 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι*
6 *τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιτάφιος*, cuius in fine (52^v)
legitur *τέλος. δόξα σοι ὁ θεός* ✠ *ἀμήν*

53 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὴν ἀντιόχειαν*. In folio 83 verbis τὰ πρὸς *τροπὴν ἐξευρημένα* (526, 18) statim succedunt ἡ *τύχη* τὰ (529, 4) sed interpositum est signum ~ et in margine adnotatum ~ *ζήτει τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι λάθος ἐγένετο*, et verba illic omissa sequuntur in folio 85^v, ubi adnotatum est *ἐνταῦθα ἐστίν*, et 86. In fine (86) positum est *τέλος: ἀντιοχικοῦ*. Folia 86^v—91 vacua sunt.

Codex olim pars fuit codicis Matritensis N—86 qui declamationes continet. Nam non solum manus, forma, charta plane cum hoc concinit¹⁾, sed etiam tres quas ille praebet olim in hoc fuisse monstrat *πῖναξ* huic praefixus fol. 3: *Πῖναξ τῆς βίβλου*

Τάδε περιέχεται ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ,

Λιβανίου σοφιστοῦ μελέται καὶ λόγοι διάφοροι

qui post octo (γ—ι) quae in hoc codice exstant declamationes enumerat tres orationes quae in hoc desunt, in illo exstant:

ια τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

ιβ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιτάφιος

ιγ τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικός· ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 68 26. Casanatensis 197 (olim G. V. 4; antea I. II. 3) chartaceus in folio saeculi XV²⁾, olim Hieronymi Casanatensis cardinalis (1620—1700)³⁾ continet:

1) Cf. Iriarte, Catal. codd. graec. Matrit. p. 354.

2) Franciscus Bancalari Stud. ital. di filol. class. II 167 saeculo XVI eum assignat.

3) Penes quem vidit Schurzleischius, Epist. arcan. t. II ep. 69 p. 102.

- fol. 1 ἐπιστολαὶ φαλάριδος τοῦ τυράννου
 31 μῆθραδάτου τῶν βρούτου ἐπιστολῶν συναγωγὴ et
 βρούτου ῥωμαίων ὑπάτου ἐπιστολαὶ
 41 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κυέστορος ἐπιστολαί¹⁾
 128 λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηθεία — λόγος γ^{ος}
 φύλλων γ
 131 βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κόνσταντα λόγος δ^{ος}
 φύλλων κζ
 157^v λιβανίου ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν λόγος ε
 φύλλων λα'
 188 πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν λόγος ς^{ος} φύλλων ια'
 199 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς βασιλέως ὀργῆς λόγος ζ^{ος}
 φύλλων ζ' Des. fol. 199.²⁾

Codicem anno 1868/69 examinavi orationesque contuli.

27. Mutinensis graecus 236 (III F 18) chartaceus 69
 in folio miscellaneus diversis manibus saeculi XV et XVI
 exaratus continet post varia Michaelis Pselli, Symeonis
 Thessalonicensis, Euthymii Zigabeni, Sexti Empirici, Ioannis
 Chrysostomi quae recenset Victorius Puntoni in catalogo
 codicum graecorum Mutinensium³⁾, inde a folio 156 manu
 saeculi XV exarata

ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ: λιβανίου σοφιστοῦ (rubr.)

196 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ (rubr.). Desinit statim
 folio 196^v verbis οὐ γὰρ τοὺς μὲν εὐώχει (I 508, 15 R).

Reliqua amissa sunt.

197 λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικὸς (rubr.).

Desinit fol. 225. τέλος τοῦ ἀντιοχικοῦ. In marginibus
 inferioribus foliorum 197, 213, 221 numeri quaternionum
 α^{ον}, β', γ' positi sunt.

Pars codicis quae Libaniana continet (fol. 156—225),
 non solum eadem manu exarata est qua codex Mutinensis
 gr. 181 (III F 3), sed etiam latitudo (12 cent.) et longi-

1) De hac collectione fusius egi in libro Francesco Zam-
 beccari und die Briefe des Libanios p. 89 sq.

2) Folia 25—30, 39—40, 127^v vacua sunt.

3) Studi italiani di filologia class. IV 517.

tudo (22 cent.) foliorum exaratorum plane concinit; quin etiam eadem manus secunda in margine supplens in utroque codice cernitur, vix ut dubitari queat quin ambo ex eadem fabrica prodierint atque inter se cohaereant.

Codicem annis 1870 et 1895 examinavi.

- 70 28. Vaticanus gr. 1152 chartaceus formae quartae parvae miscellaneus plurima e parte saeculi XVII continet post ἀναστασίου πατριάρχου διήγησιν περὶ τῆς ἐν περσίδι γενομένης συνόδου (fol. 1—31 saec. XV) et πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου συγκροτ. ἐν κωνσταντινουπόλει (fol. 33—49 saec. XVII), περὶ αἱρέσεων (51—89), λόγον συνοδικὸν ἀνώ-
νυμον (94), ἰουλιανοῦ πρὸς τὸν Σαλλούστιον εἰς ἥλιον τὸν βασιλέα (108—124), τοῦ αὐτοῦ μισοπάγωνα ἢ ἀντιοχηκὸν (125—146) (saec. XVII) manu alia eaque deterrima saeculi XVII

fol. 147 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

151 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ cum glossis marginalibus

168¹⁾ ἀντιοχικός. Des. fol. 179.

Codicem anno 1868 inspexi.

- 71 29. Monacensis gr. 495 chartaceus formae octavae maioris miscellaneus continet manu saeculi XV nitide sed mendosissime exarata foliis 1—8:

fol. 1 Λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ ἰουλιανῷ

6 λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν, sed iam desinit fol. 8^v verbis τὴν δευτέραν ἀσμένως δέχεσθαι (447, 7).

Mea causa inspexit initiumque Antiochici contulit Franciscus Boll.

- 72 30. Vaticanus gr. 914 chartaceus formae octavae maioris saeculi XV continet post diversa opuscula: (fol. 1 Inc. οὕτως γίνεται ἡ χρυσογραμμία; fol. 2 σκευασία μελανίου μαύρου· τοῦ καταστατοῦ βαρζίου; fol. 4 φωνυλίδου ποιήσεις ὠφέλιμος; Πυθαγόρου ἐπη χρυσᾶ; 8 Γεωργίου οὐ

1) Folia 166 et 167 vacua sunt.

τὸ ἐπικύημα χοιροβόσκου περὶ τρόπων ποιητικῶν; 12 ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ δήτορος Πηλέως τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Λευκίπτην καὶ Κλειτοφῶντα; 20 καλλιστράτου ἐκφράσεις (εἰς Σάτυρον — τοῦ Ἑρωτος); 21^ν Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος ἀντιοχικὸς ἢ μισοπάγων; 28^ν λύσεις εἰς τὰ προβληθέντα ἵπποκράτεια ἱατρικὰ καὶ φυσικὰ ζητήματα)

fol. 36 λιβανίου μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος

et post alia (36^ν πλουτάρχου παραμυθητικὸς εἰς ἀπολλώνιον; 38 αἰσώπου τοῦ σοφοῦ μῦθοι; 40 λουκιανοῦ δήτορος λόγοι; 45 Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου ὅτι μέγιστον κακὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἢ περὶ θεοῦ ἀγνωστία; τοῦ αὐτοῦ ὕμνωδία κρυπτή; 47 ποίμανδρος; 50 Ἰσιδώρου ἱερομονάχου ἐπιστολαί; 56 τοῦ αὐτοῦ εὐχαί; 59 τοῦ αὐτοῦ ἔτεροι ἐπιστολαί; 63 Ἀριστείδου γένος καὶ βίος συγγραφεῖς παρὰ φιλοστράτου; 67 ἀριστείδου δήτορος μονωδία ἐπὶ σμύρνῃ; Ἀπελλᾶ γενεθλιακὸς κτλ.)

144 λιβανίου λόγοι. ἀντιοχικός

160 βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα.

Des. fol. 161 verbis ἐξ ἀγορᾶς ὀνίων III 277, 9 R.

Sequuntur fol. 162 λουκιανοῦ λόγοι; 180 λέξεις ἀναγκαῖαι εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον aliaque multa usque ad finem (fol. 192).

Codicem inspexi anno 1868.

31. Vaticanus gr. 1898 chartaceus formae octavae 73 miscellaneus ex diversis pannis consutus continet post varia (homilias, Theodoretum, Hieroclem in carmen aureum, Polybium, Clementis διατάξεις, Theodori Studitae epistulas) inde a fol. 85 usque ad 108^ν manu saeculi XVI exaratum:

λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός.

Librarius ipse se indicavit hac quidem epistula in fine fol. 110 subiecta¹⁾:

ἀπέστειλά σοι τὸν τοῦ σοφιστοῦ λιβανίου ἀντιοχικὸν λόγον λογιώτατε δέσποτα. ὃν τηρικαυτά ποτε συναντήσας σέ

1) Fol. 108^ν et 109 vacua relictia sunt.

καθ' ὁδὸν ἐπιπότην¹⁾ ὑποσχέθην καὶ κατένευσα. ἀρμονίᾳ ὄντως παιδικῇ τοῦτον ὁ σοφιστὴς κατακοσμήσας ἐξετέλεσε· λέξω γὰρ εἰ καὶ δεινὸν, ἅπασαν τὴν τῆς ἑαυτοῦ ἐπιστήμης παιδείαν, ὥς αὐτὸς ὕστερον ὅψει, ἐνταυθοῖ προσθήκην ἡβουλήθη ποιῆσαι· τοῦτο δὲ ἄρα ἐποίησα, τὸ μὲν, κατὰ χάριν. τὸ δὲ, ἵν' ὅπως ἐπ' ὅψια ὑμῖν αὐτοῖν τὰ γράμματα γένηται· καὶ εἰ μὲν δοκεῖ τῷ κυρίῳ καρδηνάλῳ²⁾ καὶ αὐτῷ, γενήσομαι παρὰ τῇ παγκάλλῳ ὑμῶν ὁμηγύρει καὶ ἀθροίσει, τὸ τῆς ἐμῆς ἐπιστήμης ποιῶν κατὰ δύναμιν. ἐπείπερ μεθ'

οὔτινος δεσπότην συνοικοῦντα με τυγχάνω, τὸν ἐξῆς ὑπουργεῖν χρόνον οὐ βούλομαι· ἢ δ' αἰτία, οὐ . . . ^{ου} ³⁾ ^μ ³⁾ λεπτέα· περὶ δὲ τοῦ μισθοῦ, ὅπως ὑμῖν καὶ τοῦτο δῆλον ποιήσω, οἷον ἂν βουληθῇ ὁ κύριος, καὶ ἐμοὶ καταθύμιον. καίτοι, δὲ καὶ τρεῖς τοῦ κόπου ἤγνυσεν οἶδε τοῦτο θεὸς τοῦνομα κύριος χρυστόφορος⁴⁾ παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καρδηνάλου ῥεδόλφου⁵⁾ πεμπόμενος προσκαλῶν με συνοικήσειν μετ' αὐτῶν.

ἀλλὰ δὴ καὶ παρὰ τοῦ σαβιάτη⁶⁾ καρδηνά μάλιστα, τῆς γραφικῆς ἐπιστήμης οὕνεκα. ἀλλ' οὐκ ἔνευσα, ἕως ἵνα τὸ ὑμέτερον ἴδω βούλημα· ἔρρωσο λογιώτατέ μοι δέσποτα: ~ σὸς οἰκέτης, φραγκίσκος γραϊκός⁷⁾: ~

τὸ πλέον τοῦ λόγου νυκτὸς ἔγραψα τῇ ἀσχολίᾳ⁸⁾: ~

Post⁹⁾ varia, ut idyllium Xenophontis et Philemonis nominibus inscriptum fol. 115 et 116¹⁰⁾ et scholia in Hesiodi

1) = Via lata (Corso).

2) Santa Croce vel Sirletus vel Columna?

3) Post οὐ tres fere litterae abreptae sunt, quas x ἐσ[τ]ί fuisse coniecit I. Sturm. Byz. Zeitschr. V 561, cuius ceterum leves errores tacite correxi.

4) Christophorus Auer. Cf. Omont, Manuscr. grecs de la bibl. Nat. introd. p. XXXVII.

5) Ridolfi.

6) Ioannes de Salviatis.

7) Num Franciscus Cladius Cretensis qui anno 1552 Venetiis descripsit codicem Monacensem gr. 104?

8) Cf. I. Sturm, Byz. Zeitschr. V 560.

9) Folia 110^v et 111 vacua relicta sunt.

10) Ex hoc codice edidit I. Sturm, Byz. Zeitschr. X 433 sq.

theogoniam, incipit manus saeculi XIV quae inde a fol. 166 scripsit *Γεωργίου πόνημα τοῦ καὶ πισσίδους*

et inde a fol. 215 (bombyc.) alia manus aequalis quae scripsit:

λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.
Des. fol. 216^v.

Sequitur post diversa (fol. 217 Nicephorus Gregoras; 219 *ἐπιγραφαὶ Ὀδυσσεύς*¹⁾; 220 *πολέμωνος σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς κυναίγειρον* (chart. s. XV); des. verbis *τέθαπται καλλιμαχος ὑπὸ τῶν βελῶν* (= p. 16, 14 Hinck); 224 *vita Platonis*²⁾; 226 *εἰσαγωγή εἰς τὴν πλάτωνος βίβλον*: ~ *ἀλβίνου πρόλογος* (saec. XV) etc.)

pars codicis gravissima foliis 324 usque ad 341 bombycinis saeculi XIV comprehensa, quae continet nomine auctorum privas *διαλέξεις εἰς ῥόδον, ἡθοποιίας, ἐκφράσεις* Procopii Gazaei, quas sub Choricii nomine ex hoc codice ediderunt Angelus Maius Spicil. Rom. V 410 sq. et Boissonadius Choric. p. 129 sq., Procopii esse evicit Curtius Kirsten, Qu aest. Choric. p. 51 sq., denuo meum in usum collatas a Guilelmo Kroll ipse edam.

Atque has inde a folio 332 usque ad 334 excipit item *ἀνεπίγραφος* monodia quam sub Choricii nomine ediderunt Maius l. l. V 449 et Boissonadius l. l. p. 179 sq., Nicephori Basilacae esse ostendi³⁾. Sequuntur *τὸ τοῦ μέμνονος ἄγαλμα* i. e. Callistrati ecphrasis 9 et sequentes usque ad ultimam, denique inde a fol. 335 *φιλοστράτου εἰκόνες*, quae desinunt fol. 341 verbis *ἐγγεῖν τῷ χαλκῷ* (I 28 p. 54, 6 ed. Vind. Cf. praef. p. XI).

Codicem postquam mea causa inspexerunt Augustus Mau et Guilelmus Kroll, qui Procopiana, monodiam Basilacae, magnam partem Callistrati contulit, ipse anno 1895 examinavi.

1) Ex hoc codice edidit I. Sturmius ann. philol. Fleckeis. 137, 810.

2) Edidit I. B. Sturm, Biographisches über Plato, Kaiserslautern 1901.

3) Philol. LIV 93.

74 32. Ambrosianus L. 64 chartaceus formae octavae maioris pulchre, sed mendosissime saeculo XIV exeunte scriptus, olim (anno 1400) Ioannis Chortasmeni patriarchalis notarii teste inscriptione folii 1 τὸ βιβλίον ἰωάννου πατρι-
αρχικοῦ νοταρίου τοῦ χορτασμένου· μηνὶ ἀυγούστῳ. ἰνδικτιῶ-
νος η'· τοῦ ς^{του} τοῦ η' ^{του} ἔτους¹⁾, anno 1467 venum datus Venetiis, deinde scholae Hieronymi Calchi Mediolanensis
testibus inscriptionibus folii praefixi hisce:

1467 die VI Iulii Venetiis.

Meletae. hoc est declamationes Libanii Sophistae.

precii ducatorum quattuor.

Declamationes XXXII.

.1479.

Hic liber est scholae Domini Hieronymi Calchi

continet:

fol. 1 λιβανίου εἰσιν αὗται αἱ μελέται: (m. rec. add.)
εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφι-
στῶν: λιβάνιον ἀντιόχεια μὲν
3 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ
16 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν
22^v φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον
30 ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα δ
38 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως μελέτη ε'
47 σκέμμα ὃ πομπηιανὸς προὔβαλε
ἔχων τις γυναιῖκα καὶ ὃν ὑπὸ πατρὶ κτλ. add. m²:
μελέτη ε' φύλλ. η
55^v φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτῷ πλουτήσαντος κτλ.
add. m²: μελέτη ζ φύλλ. ια
66^v μετὰ τὰ ἐν χαιρωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος κτλ. add. m²:
μελέτη η φύλλ. ζ
73^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κέκνοντος
add. m²: μελέτη θ φύλλ. ζ
81 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα μελέτη ι φύλλ. ζ
87^v ἀκλίππη θυγάτηρ ἄρεος ἦν μελέτη ια φύλλ. δ

1) Fortasse hic etiam codicem exaravit; nam manus huius inscriptionis par est ei quae codicem ipsum exaravit.

91^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἔρως μελέτη ιβ φύλλ. ε
multis locis correcta

97 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον παρακληθεὶς μελέτη ιγ'
φύλλ. δ item multis locis correcta

100^v ὁ κίμων αἰτῶν μελέτη ιδ' φύλλ. ε.

106^v προθεωρία. βιάζεται καὶ πατέρα πολλάκις ἢ πρὸς
τὸ κοινὸν εὐνοια παίδων ὑπερορᾶν· αὕτη τὰς τοῦ λεῶ
θυγατέρας ἀπέκτεινεν κτλ. Ἡ μελέτη αὕτη χορικίον, οὐ
τοῦ λιβανίου: μελέτη ιε. φύλλ. ις'; est declamatio IV 771 R.
Choric. p. 205 Boiss. Multi loci manu recentiore sup-
pleti sunt.

123 μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς
add. m²: μελέτη ις' φύλλ. η'

130^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς. add. m²: μελέτη
ις φύλλ. η'.

138^v Νόμος ἦν τὸν ξενίας ἀλόντα add. m²: μελέτη
ιη'. φύλλ. ζ'

145 λιβανίου λόγος πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν
ἀποσκώψαντας (rubr.). post rasuram: φύλλ. ιγ'

157^v ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα

165 ἀχιλλέως ἀπολογία, ὅτε ἦκον οἱ πρέσβεις ὑπὲρ τοῦ
ἀγαμέμνονος αὐτῷ πρεσβευσόμενοι: λιβανίου. μελέτη κ'
φύλλ. ις

182^v (add. m²: λιβανίου λόγος) ἀντιοχικὸς λόγος κα
φύλλ. ξβ

217 σωκράτους ἀπολογία λόγος κβ. φύλλ. λ' de-
sinit in fol. 244^v verbis παιδὰς ἐποιήσατο νομίζων οὐκ
εἶναι τῆς αὐτοῦ (III 59, 12 R). Reliqua pars folii 244^v
et tria sequentia vacua sunt.

248 παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφῆσαντος
desinit medio in folio 253 cuius reliqua pars vacua est,
aversa continet ἐπιστολὴν πρὸς γεώργιον τὸν βλάχον.

Folio 254 nova incipit manus eiusdem aetatis λιβα-
νίου σοφιστοῦ μελέται (rubr.) Νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράν-
νου add. m² μελέτη κγ φύλλ. ιγ.

267^v Νόμος τὸν ἀνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης
μελέτη κδ φύλλ. ιγ

- 281^v μετὰ τροίας ἄλωσιν μελέτη κε' φύλλ. ι'
 290^v Οἱ ποτιδαιάται ἀλλήλων μελέτη κς' φύλλ. ι.
 301^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα μελέτη
 κς' φύλλ. θ' cum multis lacunis
 311 Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δω-
 ρεᾶν μελέτη κη φύλλ. ς'
 316^v Τύραννος ἐξ ἀστυγέλτονος ἤτησε πόλεως μελέτη
 κθ' φύλλ. η'
 324^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν μελέτη λ φύλλ. δ
 328^v ἔχων τίς παιδας δύο πρὸς τὸν ἔτερον μελέτη
 λα' φύλλ. ιβ'
 341 δύσκολος γήμας λάλον μελέτη λβ φύλλ. η'.

Desinit fol. 349.

Examinavi annis 1870 et 1895.

- 75 33. Matritensis—N—130 (olim 2050)¹) chartaceus
 in folio saeculo XVI in Italia a librario diligenti quidem
 sed graecae linguae parum gnaro, in prima parte ex eodem
 quo Monacensis gr. 96 codice, descriptus continet

I. inde a fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ μελέται (rubr.)²)

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης

μενέλαος

- 5^v Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν (= Mon. gr. 96
 fol. 1)
 13 Πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο (= Mon.
 fol. 8^v)
 18^v Οἱ Ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγέυσαντο (= Mon. fol. 13^v)
 29^v Ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος (= Mon. fol. 24^v)
 43 Μετὰ τὴν τῆς τροίας ἄλωσιν — ὀρέστης (= Mon.
 fol. 43)
 53^v Μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος (= Mon.
 fol. 48)
 59^v Μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ — δημοσθένης ἀποθανεῖν
 ἄξιόι (= Mon. fol. 54)

1 Cf. Miller, Notices et Extraits des Manuscrits t. XXXI
 (1886) 2 p. 10 sq.

2) Etiam sequentes tituli omnes rubricati sunt.

65^v ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένῃς ἀφεθεὶς (= Mon. fol. 59^v)

82^v Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου (= Mon. fol. 75^v)

96^v Φθονερός τοῦ γείτονος (= Mon. fol. 90)

107 Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἐταίρας (= Mon. fol. 108)

115 Νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα πιπράσκεσθαι (= Mon. fol. 116^v)

120^v Ἐγράφατό τις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα (= Mon. fol. 121^v)

127^v Νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως (= Mon. fol. 128)

135 Νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι (= Mon. fol. 136)

140^v λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν (= Mon. fol. 142)

Desinit fol. 147^v: τέλος (= Mon. fol. 149).

II. Folii 148—165 alia manu scriptus est *λιβανίου ῥήτορος λόγος Ἀντιοχικός* α⁹⁵. Folium 165^v vacuum est.

III. Folio 166 (quaternione ᾱ) incipit nova manus qua scripta sunt e codice Laurentiano olim Marciano 308¹)

λιβανίου ῥήτορος μελέται

Δύσκολος ὤλισθεν (= Marc. fol. 104^v)

169^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς (= Marc. fol. 118)

173 Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ καὶ τοῦ ἐνὸς ἔφρης πεπλουτηκότος ὁ ἕτερος προσιὼν τοῖς δικασταῖς αἰτεῖ κώνειον (= supra fol. 96^v sq. = Marc. fol. 123)

182^v Ἐπιστολαὶ *λιβανίου σοφιστοῦ* (= Marc. fol. 134).
Sunt epistolae septem 442, 447, 320, 415, 280, 271, 464.

Quarum in fine (fol. 184) scriptum est: *τέλος ὁ θεὸς διδούς τὴν χάριν*: ~ *δόξα αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας*. Folium 184^v et 185 vacua sunt.

Inde a folio 186 (quaternione ᾱ) alia manu exaratae sunt *Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ* 107 (= Marc. fol. 40).
Desinunt folio 243; in fine legitur: *τέλος*. Eaedem epistolae ex eodem exemplari deductae etiam in Monacensi gr. 51 exstant.

1) Cf. Act. Acad. Berol. 1885, 904 et Rostagno e Festa, Indice dei codici greci Laurenziani non compresi nel catalogo del Bandini, Stud. ital. di filol. class. I 181.

Codicem mea causa inspexit Carolus Graux, ipse anno 1880 examinavi et e parte contuli.

- 76 34. Escorialensis Σ—III—16 (112) chartaceus formae quartae saeculi XV, fortasse olim Matthaei Danduli Veneti († 1570)¹, e codice Marciano Append. XCI 2 (= I) secunda manu correcto descriptus, continet post Aristidis, Demosthenis, Themistii, Gregorii Nazianzeni orationes inde a fol. 183: *λιβανίου λόγος Ἀντιοχικός* (inscriptio posteriore manu, teste Carolo Graux Nicolai Turriani bibliothecarii, addita est

202^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μελέτη πρὸς τὸν ὁδυσσεῖα ἐν λιταῖς πρέσβιν. ἀντιλογία ἀχιλλέως.

212 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης. ὁδυσσεύς. Desinit folio 220^v verbis *κινῆσαι τὴν πελοπόνησον· ἔδει δὲ πολέμου* (IV 46, 17 R). Reliqua pars codicis amissa est.

Inspexit anno 1876 Carolus Graux, examinavi anno 1880, *Ἀντιοχικὸν* Carolus Galland et ego contulimus.

- 77 Vaticanus gr. 1883 membranaceus in folio saec. XIV continet post *Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥμιον πρὸς σαλουστίνον* (fol. 1), *Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀντιοχικὸν ἢ μισοπάγωνα* (7), *Θεμιστίου φιλοσόφου βασιανιστὴν ἢ φιλόσοφον* (15), *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα* (21) fol. 23^v: *λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικός*. Des. fol. 32^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 78 36. Vaticanus gr. 1448 membranaceus formae octavae pulcre exaratus saeculo XV a Caesare Stratego, ut observavit Henricus Schenkl, olim Guilelmi Sirleti cardinalis († 1585), ut monstrat inscriptio involucri (*emptum ex libris Card. Sirleti*), deinde bibliothecae Altempsianae unusque e centum codicibus huic a Paulo V „exceptis“ et postea in Vaticanam illatis²) continet post fol. 1: *Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς*

1) Cf. Graux, Les origines du Fonds grec de l'Escorial p. 102 sq. et 473.

2) Cf. inscriptionem codicis Ottoboniani gr. 122 (n. 79) p. 431.

τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλλούστιον; 19 ἀντιοχικὸς ἢ μισο-
πῶγων; 42 θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστῆς ἢ φιλόσοφος;
58 τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα

fol. 64 λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικός

95 θεμιστίου σοφιστοῦ καὶ ἐπάρχου λόγος περὶ τῶν
ἡτυχηκότων κτλ.

175 ἰσοκράτους ἐπιστολαί des. fol. 194.

Themistii orationes exceptis duabus e codice Vaticano
gr. 936 descriptas esse Henricus Schenkl¹⁾ contendit.
Libanii Antiochicus e Vat. gr. 1883 (n. 77) fluxisse videtur.

Codicem anno 1868 inspexi.

37. Vaticanus Ottobonianus gr. 122 chartaceus 79
formae quartae anno 1620 exaratus secundum inscriptionem
folii 1: „*Unus ex codicibus bibliothecae Altempsianae a*
Paulo quinto manu regia exceptis nunc vero a Io. Aug.
ab Altaemps Duce propriis sumptibus fidelissime ex ori-
ginalibus transscriptis, ut bibliotheca praedicta tanto honore
iam decorata quoad potuit non careret“²⁾, et subscriptionem
folii 459^v Τὸ τέλος τοῦτου βιβλίου γεγραμμένον, ἔτει τοῦ
Παύλου πέμπτου ἄκρου ἀρχιερέως τῆς ἀρχιερωσύνης ἐς³⁾ con-
tinet „*Iuliani Apostatae quaedam grece*“ (εἰς τὸν βασιλέα
ἥλιον πρὸς Σαλουστίνον, ἀντιοχικὸν ἢ μισοπῶγον), Θε-
μιστίου Φιλοσόφου βασανιστὴν et εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα
et fol. 128—209^v ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙ-
ΟΧΙΚΟΣ quem sequuntur iterum θεμιστίου σοφιστοῦ
περὶ τῶν ἡτυχηκότων ἐπὶ οὐάλεντος aliaeque orationes et
Ἰσοκράτους ἐπιστολαί.

Codex non, ut Henricus Schenkl³⁾ contendit, e Vaticano
936, sed e Vaticano gr. 1448 descriptus est.

38. Bodleianus Miscellaneus 57 (Auct. E 4 12) 80
(Mus. 71. olim MS. e Museo 123) bombycinus formae
quartae saeculi XIV, mutilus ac valde corrosus continet

1) Stud. Vindob. XX 212.

2) Cf. Catal. codd. graec. Ottobon. praef. p. XXVI. Zanelli,
la biblioteca Vaticana p. 48.

3) Stud. Vindob. XX 212.

post Iuliani in Solem orationem et Misopogonem, Themistii Basanisten inde a folio 42 usque ad 53^v Ἀντιοχικόν titulo et initio privum inde a verbis οἱ μὲν ἅπαντι τῷ κύκλῳ (447, 10) usque ad finem exceptis p. 456, 18—474, 7 quae uno folio inter 43 (des. κρείττω) et 44 (inc. ἀνασχόμενοι) amisso continebantur. Sequuntur Synesii calvitii laus et Aristidis Platonici III et πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ.

Codicem anno 1880 examinavi.

Hi vero codices 'eclogarii' quovis fere pretio critico carent. Aut enim e codicibus quos adhuc habemus descripti sunt, ut Escorialensis Σ—III—16 (34) e Marciano append. XCI 2 (7), aut ad exemplar redeunt eiusdem quidem familiae, cuius sunt Marcianus gr. 437 (M), Barberinus (B), Monacensis (Mo), sed multo his ipsis mendosius. Atque hoc quidem etiam in codices Urb. gr. 125 (17), Ottob. gr. 69 (18), Vat. gr. 82 (19), Laur. LVII 20 (20), Laur. XXXII 13 (21), Vatic. gr. 941 (22) cadit. Quin etiam Athous Laurae Ω 123 (12) qui ad idem exemplar atque Laurentianus LVII 20 redit et ex eodem quo Ottob. gr. 69 et Monacensis fonte fluxit, aetate quidem hos superat, fide cedit. Nam propter temeritatem non minus quam incuriam librarii adeo vitiis scatet, ut nisi apparatus criticum plane inutili ratione onerare quam instruere mavis, lectiones eius exulare iubendae sint.

Nec plus lucri e codicibus Laurentiano LVII 27 (13), Patmio (14), Vaticano gr. 939 (15) in hac oratione quam in Vita capi posse memor eorum quae de illa p. 70 sq. exposuimus facile intelleges.

Vaticanus autem gr. 84, quippe qui si minus e Palatino gr. 282 ipso, certe ex eius fonte manaverit, relegendus est.

Denique ne Vaticani quidem gr. 81 (4) et Neapolitani II E 17 (5), quorum uterque, etsi prior paulo melius quam alter, ex eodem codice gemello Palatini gr. 282 fluxit, lectionibus suppressis quicquam pretio apparatus

detrahi testari possum. Plerumque enim Vaticanus, quem collatum habeo, cum Palatino congruit; ubi vero ab eo recedit, fere improbandus est.

Restant igitur qui in censum vocandi sint codices:

Chisianus (*C*)
 Augustanus (*A*)
 Palatinus (*P*)
 Urbinas gr. 126 (*U*)
 Marcianus app. XCI 2 (*I*)
 Marcianus gr. 437 (*M*)
 Barberinus (*B*)
 Monacensis gr. 113 + 101 (*Mo*).

Qui in duas discedunt classes, quarum prior (b) codicibus *CAP*, altera (c) *IMBMo* continetur. Vides enim habentes

	<i>ACP</i>	<i>IMBMo</i>
441, 15	μεσσεύειν	μεσεύειν
443, 11	αὐτῆς	ταύτης
445, 7	λοετροῖς	λουτροῖς
453, 3	λαὸν	λεὼν
454, 13	καὶ	om.
455, 16	ναὸν	νεὼν
497, 4	om.	κρεμαμέναις
498, 18	om.	τε
501, 4	τὸν λόγον	τῶν λόγων
506, 6	Ὀρόντου	Ὀρρόντου
520, 3	ἀπόλλω	ἀπόλλωνος
523, 13	λειπόμενον	λειπόμενα
524, 11	ὠθησμός	ὠθισμός

lectiones modo probas modo pravas.

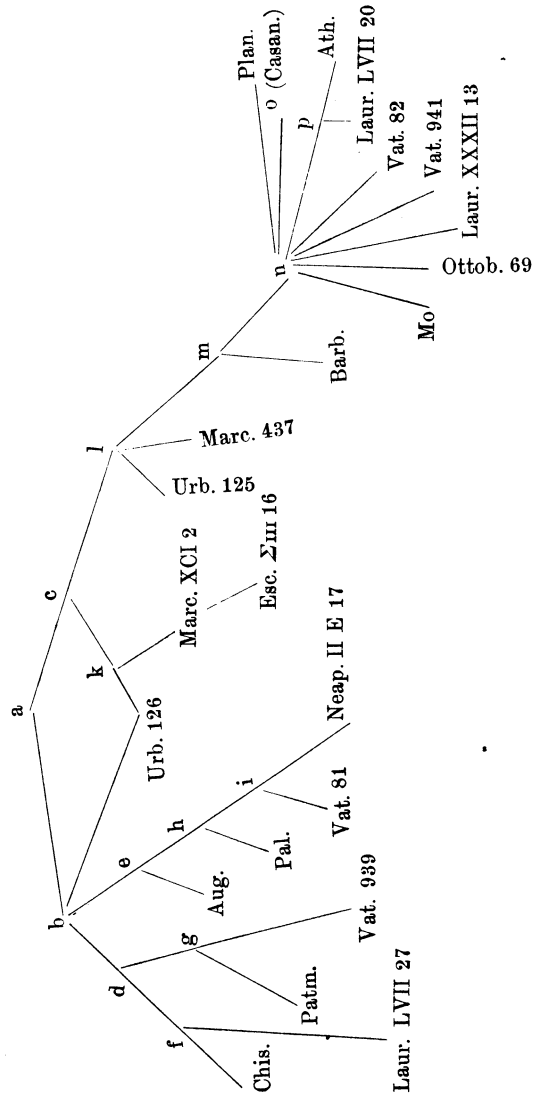
U vero hic quoque recensionem ex utraque classe mixtam praebet. Nam ut lectiones quas modo recensuimus plerasque congruenter codicibus *IMBMo* exhibet, ita cum *ACP* in falsis lectionibus, ut τῆς ante πόλεως 441, 6, οὐ ante τετραγόνου 509, 12, in verbis καὶ τέταρτος ὁ νῦν ἐστηκώς

ἔστιν prave ante ὥσπερ γὰρ ὁ τοῦ Πυθίου νεὸς πολλαῖς εἴξε τύχαις 516, 14 collocatis concinit. Plerumque autem cum codice *I* facit.

Altera classis in duas distinguitur familias, quarum prior codice *I*, altera codicibus *MBMo* continetur. Sed *I* quoque crebro secunda manu e codice alterius familiae correctus est. *M* et *B* ad idem redeunt exemplar, ita tamen ut *B* non directe ex eo fluxerit, sed per medium codicem hodie deperditum (*m*), qui idem fons fuit et codicis *Mo* et archetypi codicum 'eclogariorum' (*o*) et codicis quo Maximus Planudes¹⁾ usus est. Codicum 'eclogariorum' satis erit attulisse testem unum Casanatensem (= *Ca*).

Necessitudinis igitur quae inter codices intercedit vinculum hoc tibi stemma ostendet:

1) Vide p. 73.

Praeter Planudem paucos locos citavit Thomas Magister.

Primum oratio edita est a Morello (= Mor) t. II p. 332—388 *e codice bibliothecae Vaticanae*, ut ipse in praefatione testatur, qui Vaticanus gr. 939 fuisse videtur¹⁾, tam mendose, ut in omnibus eius lectionibus afferendis operam meam lectorumque perdere noluerim. Quorum vitiorum postquam magnam partem suoapte ex ingenio Reiskius (= Re) Animadv. V 205—225 sanavit, ope codicum Augustani (Monacensis 483) et Monacensium 113 et 101 fundamenta novae recensiois iecit, quae etiam magis Morellianam superasset, si Reiskia editionem ipsam (t. I p. 275—365) maiore cum diligentia et religione curasset. Nunc haud pauca in illa melius quam in hac leguntur. Nonnulla correxerunt Iacobsius²⁾, Sintenis, Cobetus, Gasda³⁾ adiutus ille quidem nova codicis Augustani collatione. Praeter hos qui singulos locos tentaverunt, eorum nomina suis locis proferentur.

1) Cf. supra p. 68.

2) Cf. supra p. 76 sq.

3) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 2—5.

ANTIOXIKΟΣ.

1. Ἀμφοτέροις ἂν τις εἰκότως ἐπιτιμήσειεν, ἔμοι τε R 275
 τῷ ζῶντι περὶ τοὺς λόγους καὶ τοῖς ἀκροαμένοις ὑμῖν·
 ὑμῖν μὲν, εἰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν ἐν ταῖς ἄλλαις
 ὑποθέσειν ὥς ἥδιστα ὀρῶντες καὶ παρακαλοῦντές γε 5
 ἐπ' ἐνίας αὐτῶν ἐν τούτῳ οὐκ ἐπετάξατε, κοσμήσαι
 λόγῳ τὴν πόλιν, ἔμοι δέ, εἰ πλείστα δὴ τῶν νῦν ὄντων
 συγγράμματα πεποιηκώς καὶ τοὺς μὲν ἐπαινέσας, τοῖς
 δὲ συμβουλευσας, οὐκ ὀλίγα δὲ ἡγωνισμένος ἐν πλά-
 σμασιν εἰς γε τὸν τῆς ἐνεργουσύης ἔπαινον ἄφρωνος 10
 γέγονα. 2. μᾶλλον δὲ ὑμῖν μὲν οὐκ ἔστιν ἐπιτιμῆσαι

- C* = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
I = Marcianus append. XCI 2
Mo = Monacensis gr. 113 fol. 190—196 + 101 fol. 262—269
 + 113 fol. 196—210
M = Marcianus gr. 437
B = Barberinus II 41
Ca = Casanatensis

1 ἀντιοχικός· ἦτοι ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν *U* ἐγκώμιον
 εἰς ἀντιόχειαν *MCa* ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν τὴν ἐαυτοῦ πα-
 τρίδα *B* 3 τοὺς om *U* eras *I* 5 ὥς om *Ca* ὥς ἦμισα
Mor, *l*σ. οὐχ ἦκ. in marg 6 ἐπατάξατε sed primum α ut
 corrigeretur, oblitum *C* 8 τοῖς corr m^s in τοῖς, m⁴ in τοὺς *P*
 τοῖς *U* | τοῖς corr e τοῖς *P*^s 9 δ' Re 10 ἐνεργουσύης γῆς
Mor, γρ σῆς ἔπαινον in marg | ἔπαινον *C*^s in marg

μὴ τὸν ἐπαινέτην ζητοῦσιν, εὐφημίαν γὰρ ἡδὺ μὲν
 ἀκούσαι, μνηστεύσαι δὲ ἴσως ἀβέλτερον· ἐμὲ δὲ τὸ
 ἔγκλημα καταλαμβάνει σαφῶς, ὅτι δὴ χρέα πάντων
 ἐντιμότερα καταθεῖναι δεόν εὐθύς εἰς τόδε ἐμέλλησα
 5 καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐπανσάμην ἐν τῇ πόλει
 λέγων, τὸν δ' εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀναβέβλημαι λόγον,
 ὥσπερ τις ἑτέρους μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς τῆς μητρὸς θερα-
 πεύων, αὐτῆς δὲ ἐκείνης καταμελῶν. 3. καὶ μὴν οὐδ'
 R 276 ἐκείνῳ | γε εὐλογον παρὰ μὲν ὑμῶν ὁμολογεῖν τὴν
 10 τέχνην ἔχειν, ὑπὲρ δὲ τῶν δεδωκότων μὴ χρῆσθαι τὸν
 λαβόντα τῇ τέχνῃ, ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς ἐπ' ἀγορᾶς συνου-
 σίαις, ὅσῃ τὰς ἄλλας νικᾷ, δεικνύειν, ταύτας δὲ τὰς
 ἀποδείξεις μὴ τολμῆσαι ποιῆσαι βιβλίον.

4. Οὕσης δὲ τοσαύτης ἀφθονίας τῷ βουλομένῳ
 15 μέμφεσθαι τὴν σιγὴν ὅμως ἐνι τις ἀπολογία τῇ σιωπῇ.
 οὐ γὰρ τὸ μὴ λέγειν ἐγνωκότες ἦν διὰ τέλους μὴ
 λέγειν, ἀλλ' ἐκράτει μὲν εἰπεῖν, ἐν δὲ τῷ διαμέλλειν
 ἦν τις ἐλπίς μείζω τὴν δύναμιν ἔσεσθαι τοῦ χρόνου
 προστιθέντος τῇ τέχνῃ. 5. τιμῶντος οὖν ἦν, οὐ ῥαθυ-
 20 μούντος, καὶ κοσμεῖν ἐπιθυμοῦντος κάλλιον, ἀλλ' οὐχ
 ὅλως τὸ κοσμεῖν φεύγοντος ἢ μέχρι τοῦδε σιγῇ, καὶ
 πέπρακται μὲν εἰς τοὺς λόγους πλέον οὐδέν, ὥς ἀρκέσαι

2 ἀνόητον supra ἀβέλτερον B² 3 χρὴ Mor 4 ο in
 ἐντιμότερα in ras P² | ἐς Ca | τόδε A, γε τοῦτο in marg
 8 δ Re | οὐδ' ex οὐδὲ corr I² οὐδὲ MB 9 μὲν] καὶ
 Mor 12 " et ας in ἄλλας, νικ in νικᾷ et δει in δεικνύειν P²
 in ras 15 τίς AIB 16 τοῦ Re e Mo τὸ reliqui libri
 Mor et restituerunt Iacobs in exemplari et Lect. 339 et Cobetus
 Mnem. V 106 (Coll. 102) | διατέλους Mo 18 τίς AIMo
 19 οὖν] μὲν οὖν MBCa μὲν Mo 20 ἀλλ' om M 21 καὶ
 Iacobs l. l. 22 μὴ Mor quod corr Re Anim | οὐδ' C sed del.
 et in marg οὐδὲν pos. s, M sed οὐδὲν suprascr. m², B sed
 rasura corr ex οὐδὲν, MoCa

τοῖς παροῦσι, τὴν δ' οὖν παραίτησιν τοῦ μὴ πρότερον εἰρηκέναι παρὰ τῆς γνώμης ἔχειν ἔσται μοι.

6. Κοινὸν μὲν οὖν τῶν ἐγκωμιαζόντων ἔθος λεῖπεσθαι φάσκειν τὴν αὐτῶν ἀσθένειαν τοῦ μεγέθους τῶν ἔργων οἷς προσάγουσι τὸν λόγον, καὶ συγγνώμην 5 αἰτεῖν παρὰ τῶν ἀκουόντων, εἰ βουλόμενοι τῆς ἀξίας | ἔγγυς ἐλθεῖν ἄκοντες ἐλάττους γίγνοιτο· ἐγὼ δὲ R 277 ταύτην ἐμαυτῷ ἀπανταχόθεν ἡγοῦμαι προσήκειν, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδ' ὀφθεοῦν, ὁπόσοι πρὸς τήνδε τὴν ὑπόθεσιν ὥρμησαν. 7. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοθεν ἐπελθοῦσιν 10 οὐκ ἦν ἀνάγκη τοῦ λόγου, ἀλλὰ λέγοντες μὲν τεχνικῶς ἐχαρίζοντ' ἄν, τοῦτο δὲ μὴ ποιοῦντες οὐκ ἄν ἐδόκουν φορὰν ἀναγκαίαν ἐκλείπειν· ὁ δὲ κύριος ὢν εἰπεῖν τε καὶ μή, τυγχάνων μὲν τῆς σπουδῆς ἐπαλνου ἄξιος, ἀμαρτάνων δὲ οὐδὲ συγγνώμης. 8. ᾧ γὰρ ἐξῆν μηδὲ 15 καταστῆναι τὴν ἀρχὴν εἰς παραιτήσεως χρεῖαν, οὗτος ἐκὼν εἰς τὴν χρεῖαν ἐμβὰς δικαίως ἂν τῆς παραιτήσεως στέροιτο. ἐμοὶ δὲ πρὸς τὸν λόγον ὑπὸ τῶν τῆς πατρίδος ἐλκομένῳ δικαίων καὶ ᾧ δυοῖν ἦν ἀνάγκη θάτερον, ἢ λέγειν ὁπωσοῦν ἀπὸ τῶν παρόντων ἢ κακῶ 20

1 τὴν γοῦν Iacobs num τὴν δὲ γοῦν? 3 μὴ Mor
4 αὐτῶν libri add 5 τοὺς λόγους BMo τ λόγ Ca 8 ἀπανταχοῦ μὲν Re | οἶμαι BMo Ca 9 δ' e δὲ corr I et Re | οὐδ' ὀφθεοῦν scripsi e P et I sed in hoc φεν in ras m² οὐδ' ὀφθεοῦν U οὐδὲν οὖν C sed ὀφθεν οὖν suprapos. s, et Mor οὐδὲνοῦν Mo οὐδ' ὀτιοῦν A sed ὀτιον in ras trium vel quattuor litterarum, B sed γε οὐδαμῶς· οὐδενοῦν in marg m², Ca et Re οὐδοτιοῦν M 13 ἐκλείπειν MBMoCa cf. Paus. X 11, 2 ὡς δὲ ὑπὸ ἀπληστίας ἐξέλιπον τὴν φορὰν 14 ἐπαλνων UI sed in hoc on suprascr. m² MoCa τιμῆς B 15 οὐ MoCa 16 τῆν ἀρχὴν B et e τὴν ἀρχὴν corr I² | οὕτως Mor 17 γε ἔχων Mor in marg | γε τις Mor in marg | ἐς Mo 18 στεροῖτο Re 19 καὶ om Mor | ἦν om UI sed in hoc rasura duarum litt

δοκεῖν εἶναι πολίτη, πῶς οὐ πανταχόθεν ἔτοιμος ἡ
 συγγνώμη; 9. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν μοι χρήματα χορηγεῖν
 ἀποχρῶντα, καλῶς ἂν εἶχεν ἴσως ἐκείνως τὸ δίκαιον
 σῶσαντι μὴ τὸν διὰ τοῦ λόγου κίνδυνον αἰρεῖσθαι.
 5 ἐπεὶ δὲ τὰς ἐκείνῳ μὲν τῷ τρόπῳ λειτουργίας ὑπὸ τῆς
 Τύχης ἀφήρημαι, δεῖ δέ τι φανῆναι καὶ αὐτὸν φέροντα
 τῇ πόλει, τῷ φόβῳ τῆς σιωπῆς ἢ περὶ τὸ λέγειν τόλμα
 τὴν συγγνώμην ἔχει.

9 10. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἡκόν-
 R 278 των τὴν μὲν παροῦσαν | τύχην τῆς πόλεως ὀρῶντες,
 τῆς δὲ ἄνωθεν σεμνότητος οὐδὲν εἰδότες καὶ τὰ μὲν
 θαυμάζοντες, τὰ δὲ οὐκ εἶναι νομίζοντες οἴονται με
 τοῦ μερέθους εὐθὺς ἄψεσθαι καὶ τῆς ἐν τούτοις ὑπερ-
 οχῆς, ὥσπερ καὶ αὐτὸν ὁμολογοῦντα τοῖς μὲν νέοις
 15 νικᾶν τὴν πόλιν, τοῖς δὲ ἀρχαίοις νικᾶσθαι. 11. δεῖ
 δέ με ἐκείνα πρότερον ἀξιῶσαντα μνήμης ἔπειτα οὕτως
 ὑπὲρ τῶνδε λέγειν, ὥστε φανῆναι συμφωνίαν τῶν
 ὄντων πρὸς τὰ πάλαι καθεστῶτα καὶ ὅτι οἷς γε ἐκείνα
 προὔπηρξε, καὶ ταῦτα ὀφείλεται, ἢ δὲ νῦν λαμπρότης
 20 οὐκ ἀπὸ χειρόνων ἡρτῆται.

12. Πρὶν δέ, οἳ τινες πρῶτοι κατέσχον τὴν χώραν,
 διδάξαι, περὶ φύσεώς τε τῆς χώρας καὶ ὅπως μὲν ἀέρων
 εἵληχεν, ὅπως δὲ ἔχει πρὸς θάλατταν, ὅπως δὲ ὑδάτων

1 ἔτοιμος εἰς συγγνώμην Mo 3 ἴσως εἶχεν CBM^{Ca} Mor
 ἴσως om Mo 5 τὰς — 6 δέ om Ca | ἐν ἐκείνῳ μὲν B
 6 καὶ αὐτὸν φανῆναι UIBM^{Ca} 9 μὴ Mor 10 τὴν om
 Mor | μὲν inserui e BMo^{Ca} auctore Re 12 με] μετὰ Mor
 13 ἄψεσθαι scripsi ex I in quo tamen ε in ras m², auctore
 Re ἄψασθαι reliqui libri edd 15 δ' UIM 17 τῶν νῦν
 ὄντων Cobet Mnem. V 106 (Coll. 102) num παρόντων? 19 ὀφεί-
 λεται scripsi cum Gasda ὀφείλετο libri (ὡ ex ὁ corr M²)

21 κατεῖχον Mor | γρ πόλιν πόλιν BMo^{Ca} 22 τε in ras
 P⁴ | τῆς] καὶ Ca | ἄῃ Mor

μετείληφεν, ἥτις δὲ αὕτη καρποὺς ἐκτρέφειν, καὶ ὅλως περὶ τῆς ἐνταῦθα πλεονεξίας διαλεκτέρον. ὥσπερ γὰρ ἡ χώρα πρεσβύτερόν τι τῶν ἐνοικούντων, οὕτω καὶ τὴν ὑπὲρ ταύτης εὐφημίαν προτέραν εἶναι δεῖ τῆς εἰς τὸ γένος ἐσομένης. 5

13. Καὶ ἅμα πρῶτον καὶ μέγιστον [τῆς] πόλεως ἐγκώμιον γῆς ἀρετῇ, καθάπερ, οἶμαι, νεώς, ὅταν ἐπ' ἰσχυρὰν τὴν τρόπιν τὰ ἄλλα ἢ συμπεπηγότα. τοῦτο δὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἐξεταστέον. 14. καὶ οὐ ταῦτόν γε πέλομαι τοῖς πολλοῖς, οὐ πᾶν ὅτι ἂν ἐπαινῶσι χωρίον 10 μέσον τῆς | οἰκουμένης βιάζονται δεικνύειν. πρῶτον R 279 μὲν γὰρ εἰ ὅτῳ τοῦτο ὑπάρχει, καὶ τὸ καλῶ γε εὐθὺς εἶναι προσυπάρχει, μιᾶς πόλεως γίγνεται, ὅτι ταῖς ἄλλαις οὐκ ἔστιν εἶναι μέσαις. ὥστε οἱ πλείους ληροῦσι τῶν λόγων. 15. ἔπειτα εἰ μὲν τὸ μεσεύειν τοῖς ὅλοις 15 ἐδίδου κρατεῖν, εἶχεν ἂν τινα νοῦν ἢ σπουδὴ τοῖς ταῦτα φιλονεικοῦσιν. εἰ δ' οὐ ταῦτόν εἰς καρπῶν φορὰν Αἰγυπτὸς τε καὶ ἡ πέτρα Δελφῶν, τί δεῖ

18 Cf. Suidas s. v. εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σίτον ἄγει et s. v. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίδει δ' ἀπόλλυται (corr ἀπό-

1 αὐτῇ Re 3 τι om Mo ἔστι Iacobs lect. 339 4 φημι et αν in εὐφημίαν in ras P³ 6 πρότερον BMo 6 verba καὶ μέγιστον — 8 συμπεπηγότα citat Plan fol. 99^v 6 τῆς cancellavi om P sed in hoc rasura trium litt, BMMoCa et Plan 6 τῆς — 7 γῆς in ras 12 vel 13 litterarum I² 8 verba τοῦτο δὴ — 442, 2 ἐπαινῇ τις citat Plan fol. 103 9 περὶ τῆς χώρας titulus in marg C | καὶ om Mor 10 ὃ in ἐπαινῶσι P⁵ in ras trium litt ἐπαινέσωσι A Re 12 οὕτω Mo | o alterum in τοῦτο in ras P² 12 καὶ — 13 προσυπάρχει inser A² 13 προσυπάρχει U | ὅτι scripsi καὶ libri Plan edd καὶ γὰρ Gasda 14 μέσαις] μετόχοις (sc. τοῦ καλαῖς εἶναι) M Schmidt

Philol. XII 279 εἶναι μέσαις I μέσαις εἶναι U | πλείστους Mor, γε πλείους in marg 15 μεσεύειν ACP | ἐδίδου τοῖς ὅλοις B 17 φιλονεικοῦσιν ἢ σπουδὴ UI sed in hoc phil inser m² 18 ἡ δελφῶν πέτρα BMoCa Plan

μέσῃν δεικνύειν ἀντὶ τοῦ καλὴν ἀποφαίνειν ἣν ἐπαι-
νεῖ τις;

16. Τοῦτο τοίνυν ἔξεστί μοι περὶ τῆς ἐμαντοῦ
φθέγγασθαι, ὅτι τῆς ὑπ' οὐρανῷ καλλίστης τὸ κάλ-
5 λιστον ἦδε ἐστίν. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τῆς γῆς ἄριστον
εἶναι τοῦθ' ὃ πρῶτον [ῶ] ὁ θεὸς ἀνίσχων προσβάλλει.
17. καὶ βασιλεῦσί τε κτῆμα περιμάχῃτον ἦδε ἡ μοῖρα,
καὶ ὅτῳ γέγονεν, οὗτος παρὰ τοῦτο μείζων, πᾶσι τε
ἀνθρώποις εἰς ἀκοὴν ἐρχόμενον τοῦνομα χάριν τινὰ
10 κομίζον ἔρχεται καὶ τὰς ψυχὰς ἡδονῆς ὑποπίμπλησιν,
R 280 ὥσπερ τῶν ὀνειράτων ὀπόσα κήπων εἰκόσι | τοὺς
καθεύδοντας εὐφραίνει. 18. οὕτω δὲ ἀπάσης τῆς ἐφ' ἡμῶν
ἐρχούσης τὰ πρῶτα εἰς ἡμᾶς ἔρχεται. τοῖς μὲν γὰρ
ἄλλοις ἡ χώρα τὸ μὲν δίδωσι, τὸ δὲ οὐ δίδωσιν, ἡ νῆ
15 Αἶα γε παντοδαπὰ δίδωσι μὲν, ὑπερβολαῖς δὲ ὥρων
τὸ λυπηρὸν οὐκ ἐκπέφυγεν, ἡ διαφεύγει μὲν καὶ τοῦτο,
σπάνει δὲ ὑδάτων καὶ τὴν ἄλλην εὐκαιρίαν ἀμβλύνει.
19. ἡμῖν δὲ πάντα ἀλλήλοις ἐφάμιλλα, ἡ γῆ, τὰ νάματα,

λωλεν e Lib. ep. 208 vel ἀπολωλώς e Schol. Ar. Eq. 534). cf. Soph.
O. R. 463. Eur. Andr. 998. Paus. X 16, 2. Schol. Pind. Pyth. IV 6

3 μοι] μὲν Mor 4 τοῖς BCa γῆς Iacobs lect. 339 | ον
in οὐρανῷ in ras P⁵ | καλλίστοις BCa 5 ἦδε] τότε Gasda |
μὲν om Mo 6 τοῦθ' ὃ scripsi praeunte Morello qui in marg
habet ἴσ. τουθ' ὃ, coll. or. I p. 99, 14 ἀνίσχει ἥλιος διὰ νεφῶν
προσβάλλων τὴν θάλασσαν et Π. η 421 = Od. τ 433 ἥλιος μὲν
ἐπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας τοῦτο libri edd | πρῶτον inser
A² post ῶ ponere voluerunt Re et Gasda | ῶ P sed m² et
post ω ras unius litterae (ut videtur ν) delevi | σ in προσβάλλει
inser P⁶ M² B² 7 δὲ MBMoCa, fortasse recte | χοῆμα Mo
8 verba πᾶσι τε — 12 εὐφραίνει citat Plan fol. 103 | δὲ Ca
10 κομίζων Mo | μ in ὑποπίμπλησιν in ras A, inser MP²
ὑποπίμπλησιν C 12 ἔω MoCa | ἔω ἀνεχούσης Mor, γε
ἐξεχούσης in marg 14 τὰ (bis) MoCa 15 ὑπερβολῇ MoCa |
ὥρων Mo

τῶν ὥρων ἡ κρᾶσις. γῇ τολύνην ἡ μὲν ὑπὲρ τοῖς
 πελάγεσι παρισυνμένη, βαθεῖα καὶ πλείρα καὶ μαλακῇ,
 ῥαδίως μὲν ἀρότροις εἰκονσα, γεωργῶν δὲ ἐπιθυμίας
 ἐπιεικῶς ὑπερβαίνουσα, ὁμοίως μὲν ἀγαθῇ σπείρειν,
 ὁμοίως δὲ ἀγαθῇ φυτεύειν καὶ πρὸς ἐκατέρων τὰς 5
 γονὰς εὖ ἡρμοσμένη, δένδρα μὲν ὑψηλὰ μεθ' ὥρας
 παρεχομένη, τοὺς δὲ ἀστάχους τῶν παρ' ἄλλοις δένδρων
 ὑψηλοτέρους, τοὺς δὲ καρποὺς εἰς πληθός, τὸ δὲ κάλ-
 λος ὑπὲρ τὸ πληθός. 20. ἔπεστι δὲ οὐδὲν ὃ παρῆναι
 βέλτιον, ἀλλ' ἔν τε τὸν Διόνυσον εἴπης, πολλὺς παρ' 10
 ἡμῖν βακχεύει, ἔν τε τὴν Ἀθηνᾶν, τῷ φυτῷ αὐτῆς ἡ
 γῇ κομᾷ· ὥστε πολλὺς μὲν οἶνος εἰς τοὺς ὁμόρους ἐν-
 θένδε ῥεῖ, πολλῶν δὲ ἔτι πλέον ἔλαιον ἐν ὀλκάσιν ἄγεται
 πανταχοῖ. 21. Δημήτηρ δὲ οὕτω δὴ τι τὴν ἡμετέραν
 ἡγάπησε μᾶλλον ἢ Σικελίαν, ὥστε Ἥφαιστος μὲν ἐπὶ 15
 τῆς ἀσπίδος χρυσὴν ἄρουραν ἐποίησεν, ἡ δὲ μοῖραν
 ἡμῖν τῆς γῆς οὐ μικρὰν χρυσῶν προσόμοιον ἐποίησε R 281
 τῇ τε χροῖα καὶ ἅμα ὁ καρπός, οἷος οὐκ ἄλλοθεν, καὶ τὸ
 δῶρον ξανθῆς ὄντως θεοῦ. 22. ὕρη δὲ ἡμῖν τὰ μὲν
 ἐν τῇ χώρᾳ, τὰ δ' αὖ περὶ τὴν χώραν, τὰ μὲν τὴν 20

14 Schol. Theocr. I 65

16 Il. σ 549

19 Il. ε 500

1 ὥρων Mo 2 πελάγεσιν ἐξισυνμένη MoCa 3 ἡδέως
 Mo et γρ Ca in marg 5 δὲ] μὲν Mo 6 μετ' ὀπώρας
 M Schmidt Philol. XII 292 7 verba τοὺς δὲ — 9 πληθός
 citat Plan fol. 103 7 δένδρον Mo 8 τὸ — 9 πληθός A²
 in marg delere vult Gasda | ἔπεστιν οὐδὲν MoCa 10 εἴποις
 Ca εἴποις Mo | παρ' om M 11 ταύτης UIMB MoCa
 12 ἐνθένδε corr ex ἐνθεντε P² 14 πανταχῇ UIM πανταχοῦ
 B MoCa | δήμητρα MoCa | τοι B MoCa 16 ἐποίησεν P sed ν
 in ras m² om B MoCa | ἡ δὲ in ras P² 16 μοῖραν — 18 τῇ
 τε infra textum add P² 17 ἐποίησεν ἢ τε γὰρ χροῖα Re Anim
 18 ἄλλοθεν corr in ἄλλοθι P² I² | καὶ τὸ] ἐστὶ vel καλεῖται ?
 19 οὕτω Mo

πεδίαδά τέμνοντα, τὰ δ' εὐρέα τὴν εἰσοδον, τὰ δὲ πρὸς
 τοῖς τέρμασι περικλείοντα. τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ σχή-
 ματι διέστηκεν τῆς ὑπὲρ εἰς ὕψος ἡρμμένα, τὰ δὲ τῷ
 εὐγέῳ ἀμιλλᾶται τοῖς κάτω, καὶ οὐκ ἐν ἀτιμοτέροις
 5 γεωργοὶ πονοῦσι ξεύγη περὶ τὰς κορυφὰς ἐλαύνοντες,
 ἀλλ' ὅσα μὲν ἡ ἔπεδος ἀλλαχοῦ τρέφει μόνη, ταῦτα
 παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ὄρη γεννᾷ, ὅσα δὲ τῶν ὁρῶν ἐστὶν
 ἀλλαχοῦ δοῦναι μόνων, ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τῶν
 πεδίων τίκτεται. 23. οὐ γὰρ διήρηται τὸ μὲν εἰς φυ-
 10 τῶν αὐξήσιν, τὸ δὲ εἰς σπερμάτων ὑποδοχήν, ἀλλ' ἴδοις
 ἂν ἐν τοῖς αὐτοῖς δένδρα τε ἀναδραμόντα καὶ ὑπὸ |
 R 282 τοῖς δένδρεσι λήμα θάλλοντα, μᾶλλον δὲ καὶ μεμε-
 ρισμένως ταῦτα δείκνυσιν καὶ κατὰ σύνοδον φέρει.
 τουτὶ μὲν <γὰρ> τῆς γῆς πολὺ πυρον, τουτὶ δὲ πολυοι-
 15 νότατον, τουτὶ δὲ πάντα συνείληφε. 24. καὶ τὸ τὰ
 ὄρη μὴ λείπεσθαι τῶν πεδίων εἰς γονὰς οὐ δίδωσι
 χώραν λιμῷ ῥαδίως συμβῆναι. ἐν γὰρ ταῖς τῶν ὁρῶν
 ἀταξίαις οὐχ ἡ αὐτὴ κατ' ἀμφοτέρων βλάβη. τὸ γὰρ
 ἐνδεέστερον πρὸς τὰ κάτω τοῦτο πολλάκις πρὸς τὰ
 20 μετέωρα μέτριον καὶ τὸ 'κείνοις ἐπιζήμιον πολλάκις

1 τὰ — εἰσοδον inserui ex A² (εν et α in εὐρέα rasuram passa
 sunt) P² (partim in rasura sex litterarum antecedentium *μοντα*,
 partim in marg) UI in quo tamen puncta superposita sunt,
 om reliqui libri edd cf. Her. III 117 3 τῆς in ras P² |
 τῷ δ' εὐγέῳ Mo Re 4 εὐγαίῳ U εὐγέῳ reliqui libri et Re
 6 ἔπεδος scripsi e C auctoribus Re Anim et Gasda εἰπε-
 dos AP² (supra *ἐμπεδος*) I (sed v in rasura paulo maiore) et
 Mor *ἐμπεδος* U *πεδιάς* BMMoCa 7 καὶ — 9 *τίκτεται*
 partim in rasura 22 fere litterarum partim in marg P³ 7 καὶ
 om MoCa 8 *μόνον* UBMCa | *ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ* om
 Mor 10 *ς* in *ἴδοις* in ras P² 11 *ἐν* in ras I² *ἐπὶ* U |
καὶ om Mor | *παρὰ* Ca 14 γὰρ inserui auctore Re | δὲ om
 Mo | *πολυονότατον* MoCa 20 *ἐκείνοις* UBMMoCaI sed in
 hoc *ε* erasum 20 *ἐπιζήμιον* — 445,1 *διαφεύγει* C² in marg
 in ras *ἐπικείμενον* Mor

διαφεύγει τὰ κάτω, ὥστ' ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐξεῖναι τὰ πολλὰ
 βιοτεύειν ἢ πάσης εὐθηνούσης ἢ πάντως γε τῶν ἐτέ-
 ρων. 25. τῶν δὲ ὀρῶν ὅποσα οὐ κάρπιμα τὴν φύσιν,
 ἐτέρωθι συντελεῖ. τὰ μὲν γὰρ ταῖς λιθοτομίαις ἴστησι
 τῇ πόλει τοὺς τοίχους, τὰ δὲ ταῖς ὕλαις ἐρέπτει τε 5
 καὶ τᾶλλα συνεργάζεται καὶ χωρὶς τούτων σιτοποιοῖς
 τε καὶ λουτροῖς παρέχει τὸ πῦρ, ὅθεν περιεῖναι τε καὶ
 τροφᾶν ὑπάρχει. 26. πολυμνία τε καὶ αἰπόλια τῶν
 βοσκημάτων εἰς τὴν ἀνθρώπου τροφὴν τελεῖ, καὶ οὐδέν,
 ὥσπερ ἐν τοῖς πεπηρωμένοις σώμασιν, ἀργὸν ἐρριπται 10
 τῆς χώρας, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀμείβεται τοὺς πόνοους μεγαλο-
 πρεπῶς, τὰ δ' ἄνευ πόνων δωροφορεῖ.

27. Ποταμοὺς τοῖνυν ὁπόσοι διαρρέουσι τὴν γῆν,
 τίς ἂν ἐξαριθμήσειε τοὺς μὲν μελίζους, τοὺς δὲ ἐλάττους,
 καὶ τοὺς μὲν ἀενάους, τοὺς δὲ τοῦ χειμῶνος ἐκρόνους, 15
 πάντας δὲ ὁμοίως χρησίμους, | τοὺς μὲν ἐκ τῶν ὀρῶν R 283
 ὀρμωμένους, τοὺς δὲ ἐκ τῶν πεδίων ἀνίσχοντας, τοὺς
 μὲν εἰς ἀλλήλους ἐμβάλλοντας, τοὺς δὲ εἰς λίμνην
 ῥύντας, τοὺς δὲ εἰς θάλατταν στείχοντας;

15 Hes. op. 737

1 ταπολλὰ BMMo 2 ε alterum in εὐθηνούσης in ras I²
 εὐθηνούσης MoCa 3 ὀρῶν BMo et in ὀρῶν corr P² | τὴν
 φύσιν οὐ κάρπιμα Mo 4 ἐτέρωθεν Mor ἐτέρωσε Gasda
 at cf. § 28 p. 446, 3 ἐνταῦθα 5 τὰ τείχη coni Mor | ἐρέπτει
 citat Plan fol. 103 ἐρέπτει τε I sed supra ει circumflex. eras
 et m² gravis supra τε 6 γ in συνεργάζεται in ras P²
 7 λουτροῖς A sed λουτ in ras m², P sed υ in ras m⁴ λοετροῖς
 C et Mor | τε om Mor 9 ἐς Mo | συντελεῖ BCa 10 ὥσπερ
 om B 12 δωροφορεῖ e δωροφορεῖ corr C² 13 περὶ ποταμῶν
 titulus CB in marg 15 ἀενάους A sed prius υ erasum,
 P sed m³ corr in ἀενάους, UICa Re 16 ὁ in ὀρῶν in ras
 P² 18 ἐμβάλ in ἐμβάλλοντας in ras P² ἐμβάντας Mor |
 υ in λίμνην inser Mo² 19 δ' Re | θάλασσαν M

28. Αἴ γε μὴν πηγαὶ καὶ τὸ τούτων ἄφθονον ἡμέτερον ἀκριβῶς γνῶρισμα, καὶ οὐδεὶς οὕτω θρασὺς οὐδὲ ἐπὶ Νύμφαις μεγαλοφρονῶν, ὅστις ἂν ὡς ἴσον ἐνταῦθα ἔχων παρρησιάζσαιοτο.

5 29. Ὅτι δὴ τοιαύτης τῆς ἡμετέρας γῆς αἱ Ὠραι χορεύουσιν ἐμμελῶς οὐ διαφθείρουσαι τὴν ἀπὸ ταύτης χάριν τῷ παρὰ σφῶν ἀηδεῖ· οὔτε γὰρ ὁ χειμῶν ὑπὸ πλεονεξίας ἐπιλαμβάνει τὸν τοῦ ἥρος χρόνον μεθαρμόττων εἰς αὐτὸν τὴν ἐκείνου τέρψιν οὔτε τὸ θέρος 10 ταῦτά ποιοῦν ἐκτείνεται πρὸς τὸν χειμῶνα τὴν αὐτοῦ τε κἀκείνου μέσσην ὥραν ἐκβάλλον, ἀλλ' ἐκάστη τε ἐν ὅροις μένει καὶ τοῦ ἔτους ἴσον ἀποτεμνεται μέτρον καὶ τῆς δευτέρας προσσιούσης ἐξίσταται. καὶ τὸ μέγιστον, αἱ γὰρ ἐκ τῶν ὑπερβολῶν ἀνιαιαὶ τοῖς σώμασιν, ἡ μὲν 15 τοῦ ψύχους, ἡ δὲ τοῦ θάλπους τὸ ὑπερβάλλον δεῦρο κολάζουσαι ταῖς ἡμερωτέραις ἐοικέναι βούλονται. 30. καὶ μοι δοκοῦσι καθάπερ πρὸς ἀλλήλας συνθέμεναι τῆς ἀλλήλων μεταλαμβάνειν δυνάμεως, ὁ μὲν χειμῶν μετουσίαν τινὰ θέρους ἐμφαίνειν τῷ προσηγεῖ καὶ ἀλύπτω,

5 Philostr. im. II 34

γε ἀληθῶς
1 μὲν Mor 2 ἀκριβῶς M ἀληθῶς BMoCa sed in hoc γε ἀκριβῶς in marg | οὐδ' P 3 μέγα φρονῶν I | ἔχων ἐνταῦθα BMoCa 5 ταύτης A sed in lacuna m², P sed prius τ in ras m⁴, UIBMoCa Re 6 ἀπὸ erasum U | η in ταύτης erasum U 7 ὑποπλεονεξίας Mo 9 spir. asper in αὐτὸν A² αὐτὸν PU | κείνου Re 10 ταῦτα U | τὴν om Mor | αὐτοῦ PUBMMoCa 13 προσσιούσης scripsi auctore Re ex UIM sed in hoc σ suprapos et P sed in hoc σιούσης in ras m⁴ προσιούσης reliqui libri edd 14 ἐκ om B | τῶν ὑπερβολῶν] τῶν ὥρων ὑπερβολαὶ UIP sed in hoc τῶν ὥρων et αὶ in ras m² ἐκ τῶν ὥρων ὑπερβολαὶ C^a in marg, quod e scholio ortum videtur | ἄλλως ἀνιαιαὶ A. Hug, Antiochia p. 26 n. 24 | ιαε in ἀνιαιαὶ in ras P² | μὲν ἐκ τοῦ ψυχῶς Mo 18 ὁ μὲν] „Forte καὶ addendum“ Iacobs 19 ν in ἐμφαίνειν erasum M

τὸ δὲ θέρος παρ' ἐκείνον δέχεσθαι τοσοῦτον, ὅσον
 ἔμελλεν εἶναι κώλυμα τῷ λυποῦντι τῆς θέρμης. 31. καὶ
 ὁ μὲν | ὕμβρους ἄχρι κόρον παρέχει τῇ γῇ ψύχος R 284
 ἀφελών, ἡ δὲ ἀνέησι λήια καὶ θερυναῖς αὔραις ἐκτρέ-
 φει ῥυομέναις τὰ τε σώματα καὶ τοὺς ἀστάχους τῆς ἐκ 5
 τοῦ καύματος ζημίας. ὥστε μόνοις ἡμῖν ὑπάρχει τῇ
 παρουσίᾳ τε ἀεὶ τῶν ὥρων ἥδεσθαι καὶ τὴν δευτέραν
 ἀσμένως δέχεσθαι διὰ τὸ πάσαις ἐνεῖναι τι κεκραμένον
 καὶ εὖχαρι. 32. τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείστοι οἱ μὲν
 ἄπαντι τῷ κύκλῳ καταμέμφονται, οἱ δὲ ταῖς μὲν βελ- 10
 τίοσι, ταῖς δὲ οὐ τοιαύταις χρώμενοι ταῦτόν πεπόνθασι
 τοῖς ἐξ εἰρήνης εἰς πόλεμον μεταπίπτουσιν, ἐπειδὴν ἡ
 μὲν ἀμείνων τὰ αὐτῆς ἐκπλήσασα οἶχηται, προσβάλλη
 δὲ ἡ χαλεπωτέρα, καὶ πρὶν ἡσθῆναι καθαρῶς, ἀλγοῦσι
 τὴν μὲν ἀπιοῦσαν οὐ δυνάμενοι κατασχεῖν, τὴν δ' 15
 ἐπιοῦσαν φρίττοντες. ὣν ἡ μὲν ἰδρῶτι ρεῖσθαι κατα-
 ναγκάζει καὶ καλινδεῖσθαι περὶ τὰς κρήνας, ἡ δὲ τοῖς
 κάμνουσι παραπλησίως ἐν ταῖς εὐναῖς διάγειν νιφετῷ
 καθειργμένους. 33. μόνοις δὲ ἡμῖν τό τε παρὸν τοῦ
 ἔτους ἡδύτερον καὶ τὸ προσδοκώμενον οὐκ ἀηδέστερον, 20
 ἀλλ' ἡ μὲν εὐφραδυνασα παρέρχεται, ἡ δὲ τὸ ἴσον κομι-

3 ψύχος^{ος} A ψύχους^{ος} P 4 ὥραις Mo 7 τε] τὸ Mo
 7 καὶ — 8 δέχεσθαι om Mor 8 κεκραμένον IU sed in hoc
 prius μ erasum 10 οἱ δὲ — 19 καθειργμένους citat Plan
 fol. 103 11 δ' Re 13 αὐτῆς PMo Plan et in αὐτῆς corr
 A² | ἐμπλήσασα supra ἐκπλήσασα M² | προσβάλλη MU sed in
 hoc alterum λ erasum 17 καὶ — κρήνας om Mo 18 παρα-
 πλῆσιον Mo Plan 19 κατειργμένους Mo sed ρ inser m²
 20 ἡδὺ Cobet Mnem. V 106 (Coll. 102) at cf. § 69 p. 459, 7 ἡρίκα
 οὐ βέλτιον et Plat. Gorg. p. 503 A εἴτε ἡδίω εἴτε ἀηδέστερα ἔσται
 τοῖς ἀκούουσιν Her. II 46, 1 οὐ μοι ἡδιόν ἐστι λέγειν 47, 2 οὐκ
 εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι 21 εὐφραδυνασα Mo εὐφρη-
 νασα Re

ζουσα πρόσεισι, καὶ διαφέρομεν οὐδὲν τῶν πορευομένων ἐκείνας τὰς ὁδοὺς, ὅσαι πηγαῖς σκιεραῖς καὶ τόποις
 R 285 ἀναπανστηρίοις | ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος διειλημμένοι
 μετ' εὐθυμίας ὁδοιπόρους παραπέμπουσιν.

5 34. Οὕτω δὲ τῶν ὠρῶν λαχόντες οὕτως πρὸς θάλασσαν ἔχομεν, ὥς εἰ μὴ συνέβαινεν ἔχειν, ἐλάττωμα ἂν ἐθέμην. οὔτε γὰρ ἡμερῶν ὁδὸν θαλάττης ἀπέχομεν οὔτε ἐπ' αὐτοῖς αἰγιαλοῖς ἰδρύμεθα.

35. Τούτοις δὲ ἐκάτερον ὁπόσον πόλει βλάβος, ἐν
 10 βραχεὶ δηλώσω. μᾶλλον δὲ τὸ μὲν ὅλως ἀπεστερηθῆναι θαλάσσης ὥς βλαβερόν, ἅπασι δῆλον, καὶ τις ἂν ἐτερόφθαλμον τὴν ὥδε ἔχουσαν προσειπὼν οὐκ ἂν ἀμάρτοι, τὸ δὲ τοῦ μὴ κεῖσθαι ἐπ' αὐτῇ κέρδος τὴν ἀπόδειξιν ἀπαιτεῖ. 36. πρῶτον μὲν τολύνην ἐπικλύσεις ὁπόσας
 15 ἐργάζεται θάλασσα, τὰς κάτω κειμένας ἀνάγκη φοβεῖσθαι καὶ τῷ τῶν καλυφθέντων παραδείγματι τὸ θαρρεῖν ἀφηρηθῆναι. 37. ἔπειθ' οἷς δοκεῖ πρὸς εὐφροσύνην

11 cf. Ἑλλάδα ἐτερόφθαλμον Lachetis apud Arist. Rhet. III 10 p. 1411^a 5

1 διαφέρομεν scripsi auctore Re coll. p. 449, 19 διαφέρει. libri edd 3 ἀναπανστηρίοις CIP sed in hoc vστη in ras m⁴, MB sed in hoc τη supra στη m², Ca ἀναπαντηρίοις reliqui libri Re | ἀπαρχῆς MCa 4 τοὺς ὁδοιπόρους BMMoCa Re 5 περὶ θέσεως τῆς θαλάσσης titulus CBMo in marg 5 Οὕτω — 7 ἐθέμην citat Plan fol. 103 5 οὔτω PBMo | θάλατταν I 6 ἢς εἰ μὴ συνέβαινε μετέχειν vel ὥστ' εἰ ἄλλη συνέβαινε ἔχειν Iacobs in marg. exempl. et lect. 339 7 ἡμέρας edd 8 ἐπαντοῖς Mo | αὐτοῖς τοῖς Gasda 9 βλάβος πόλει Mo 10 ἀπεστερηθῆναι scripsi cum Sinteni ἀποστερεῖσθαι libri sed στε suprapos C^v 11 θαλάττης IMo | θαλάττης ὥς P² in marg | ὥς βλαβερόν om A, nisi forte in margine macula obiecta sunt, et C βλαβερόν in ras P² 13 τοῦ om Mo | π' in ἐπ' in ras I² 14 τολύνην inser I² | ὅσας Mo 15 θάλασσα om Mo

τελείν τὸ βλέπειν ἐξεῖναι πρὸς νῶτα θαλάσσης καὶ
φερομένας ὀλκάδας καὶ κελευσμάτων ἀκούειν, τοῦτο
οὐ πλείους εὐφροσύνας ἢ δυσθυμίας προξενεῖ, ὅταν
ἐλαυνόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων τὸ κλυδώνιον | ἐν R 286
ὀφθαλμοῖς μὲν τῶν ἄρτι τερπομένων βαπτίξῃ τὰ πλοῖα, 5
μεταβάλλῃ δὲ τοῖς ναύταις εἰς οἰμωγὰς τὰ κελεύσματα,
τοῦ δὲ λόγου τῆς ναυαγίας μεστήν ἀποφαίνῃ τὴν πόλιν.
38. τὸ δὲ μέριστον εἰς ζημίαν, πόλιν γὰρ ἐπιθαλαττί-
διον ναυτικῆς ἀπειροκαλλίας ἀνάγκη γέμειν θοορύβων
τε ἀνελευθέρων καὶ φωνῶν βωμολόχων καὶ τῶν ἄλλων 10
ἃ λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν ἦδη πόλεων ἰσχύει·
τοὺς μὲν γὰρ ἔξωθεν καταπλέοντας δέξεται, τοὺς δὲ
αὐτὴ πλέοντας παρῑέξεται. ἔπειτα ἢ τοῦ μέρους κακία
διὰ παντὸς ἦλθε τοῦ πληρώματος. 39. ἀλλ' ἡμῖν γε
ἢ θέσις τῶν ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀγαθῶν ἀπολαύειν 15
παρέχουσα τῶν ἐκείθεν κακῶν καθαγεύειν διδῶσι, καὶ
μετὰ μὲν τῶν ἐν μεσογείᾳ τῆς λύμης ἔξω καθέσταμεν,
μετὰ δὲ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ καρπούμεθα τὴν θάλατταν.
40. καὶ διαφέρομεν τῶν μὲν τῇ τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονίᾳ,

1 Π. β 159 etc.

8 <O> ὁ μόνον ἐπιθαλάττιον (ἐπὶ θαλάττιον cod.) ἀλλὰ καὶ
ἐπιθαλαττίδιον (ἐπὶ θαλαττίδιον cod.), ὡς ἐνταῦθα B² (e Thom. M.)

4 ἐλαυνόμενον — 5 πλοῖα citat Plan fol. 103 4 χειμά-
των Iacobs Ach. T. 619 et in marg exempl., fortasse recte
4 ἐν — 5 τερπομένων om Plan 5 βαπτίξει Plan 6 μετα-
βάλλοι Ca 7 λόγου A sed λόγ in ras γόον U | ἀποφαίνει
IBCa 8 πόλιν — 9 γέμειν citat Thom. M. p. 161, 6 R s. v.
ἐπιθαλαττίδιον· Λιβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· πόλιν κτλ. 8 ἐπι-
θαλάττιον UI sed in hoc ἐπιθαλαττίδιον suprascr. m² 13 πλεόν-
τας αὐτὴ Mo 14 ἀλλ' — 450, 5 ἡττώμεθα citat Plan fol. 103
15 θαλάσσης C | ἀπολαύει Mo 17 μὲν om Mo | καθεστή-

καμεν BMMoCa Plan 18 ἐπὶ I 19 τῶν μὲν inser Mo²

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

29

τῶν δὲ τῇ σωφροσύνῃ τῶν τρόπων καὶ τὰ δοκοῦντα
 παρ' ἀμφοῖν εὐδοκιμεῖν ἔχοντες ἀφ' ὧν ἀμφοτέροι
 ψέγονται, διαφεύγομεν. ὥστε ἐκεῖνοι μὲν ἀλλήλων τὰ
 μὲν πλεονεκτοῦσι, τὰ δὲ ἡττῶνται, ἡμεῖς δὲ μεθ' ἑκα-
 5 τέρων νικῶντες μετ' οὐδετέρων ἡττώμεθα. 41. τοσοῦ-
 τον γὰρ διέχομεν λιμένων, ὅσον ἡμᾶς καθαρούς τε
 τηρεῖ θαλαττίων κακῶν καὶ μετόχους ποιεῖ τῶν ἐκ
 θαλάττης καλῶν. στάδιοι γὰρ τὸ μέσον εἴκοσι καὶ
 ἑκατόν, ὥστε ἀνὴρ εὖζωνος ἅμα ἡλίῳ κινηθεὶς ἐνθύνει
 10 κομιεῖ τι τῶν ἐκείθεν ἔτι μεσημβρίας ἐστώσης.
 R 287 42. Περὶ μὲν οὖν φύσεως | γῆς καὶ κρᾶσεως
 ἄερον καὶ τοῦ πρὸς θάλατταν σχήματος ἀποχρώντως
 ἴσως εἴρηται. ἐχόμενον δ' ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῆς
 εὐγενείας τῶν κατασχόντων τὴν χώραν καὶ τῶν πρῶ-
 15 των καὶ τῶν δευτέρων καὶ τῶν ἐπ' ἐκείνοις καὶ δεῖξαι
 πᾶσιν, ὥς ἡ ἀρίστη τῶν ἀρίστων ἐγένετο, καθάπερ
 πλωτῆρων ἀγαθῶν εὖ πεποιημένη ναῦς. 43. καὶ μα-
 κρότερα μὲν δόξω τοῦ καιροῦ λέγειν, εἰρήσεται δὲ
 πολλοστὸν ὧν εἰπεῖν ἔξεστιν. αἴτιον δὲ τῶν ἀρχαίων
 20 τὸ πλήθος, δι' ὃ τῶν πολλῶν σιωπηθέντων τὸ ῥηθὲν
 τοῦ μήκους οὐ διαφεύξεται δόξαν. τὴν μὲν οὖν ἀκρί-
 βειαν αἱ συγγραφαὶ φυλάξουσιν, ἡμῖν δὲ ὅσα πρέπει
 πρὸς τὸ παρὸν ῥητέον.

9 Her. I 72. 104. II 34. Thuc. II 97 22 Cf. Alb. Gratul.
 in hon. Herwerd. p. 47 sq.

3 ψέγονται e ψεύδονται corr *Mo*² | ὥστ' *Mo* Plan | τα μὲν
 ἡττῶνται, τα δὲ πλεονεκτοῦσιν Plan 6 τε om *Mo* 8 τὸ
 om *A* 9 ὥστε — 10 ἐστώσης citat Plan fol. 103 10 εἴ *A*
 sed acutus m² 13 περὶ τῶν προγόνων titulus in marg *CB*
 14 κατασχόντων *B* | χώραν *I* sed χώρα in ras m² πόλιν *U*
 15 μετ' ἐκείνοις *I* μετ' ἐκείνους *U* 16 ἡ in ras *C*^v om
BMo | ἐγένετο Re 17 ω in πλωτῆρων ex o corr *M*²
 20 διὸ libri *Mor* 23 o in παρὸν in ras *P*²

44. Ἰναχος ἦν υἱὸς μὲν τῆς Γῆς, Ἰοῦς δὲ πατήρ.
 τῇ δὲ Ἰοῖ τανύτῃ Ζεὺς ἐραστῆς γενόμενος συνῆν. ἐπεὶ
 δὲ οὐκ ἐλάνθανε τὴν Ἥραν, ποιεῖ τὴν ἄνθρωπον βοῦν
 καὶ οὕτω συνῆν. Ἥρα δέ, καὶ γὰρ τοῦτο ἥσθετο, πλήτ-
 τει τὴν βοῦν οἴστρω, καὶ δρόμος ἦν αὐτῇ δι' ἐκατέρας 5
 ἡπείρου. 45. Ἰναχος δὲ ζητῶν τὴν αὐτοῦ καὶ εὐρεῖν
 οὐκ ἔχων καὶ λαβεῖν ἐπιθυμῶν ναῦς καθέλκει καὶ ἐμ-
 βιβάσας ἄλλους τε Ἀργείων τοὺς ἐν λόγῳ καὶ Τριπτό-
 λεμον ἡγεμόνα εἶναι τοῦ παντὸς ἐξέπεμψεν ἐπὶ ζητήσιν
 τῆς ἡφανισμένης θυγατρὸς. 46. οἱ δὲ πάντα μὲν πόρον 10
 ἔτεμνον, πάντα δὲ πορθμὸν διέπλεον, πᾶσαν δὲ ἀκτὴν
 παρέπλεον, ἀπέβαινον δὲ εἰς νήσους, διηρευνῶντο δὲ
 παραλίαν, ἀνέβαινον δὲ καὶ πρὸς ἡπειρον μέσσην γνώ-
 μην ἔχοντες πρότερον ἀποθανεῖν ἢ καταλῦσαι τὴν ζη-
 τησιν. 47. ὥς δὲ προσέσχον καὶ τῇδε τῇ γῇ, τῶν 15
 νεῶν ἐκβάντες, νύξ δὲ ἦν, ἀνῆεσαν ἐπὶ τὸ ὄρος παρὰ
 τοὺς ἐνοικοῦντας ὀλίγους δὴ τινὰς καὶ προσιόντες ταῖς
 οἰκίαις θυροκοπία τε ἐχρῶντο καὶ ἐρωτήσκει περὶ τῆς
 Ἰοῦς. τυχόντες δὲ ξενίων | καὶ τινὰ πόθον πρὸς R 288
 τὴν γῆν λαβόντες τοῦτο πέρας ἐποιήσαντο τοῦ πλοῦ 20
 μεταστήσαντες τὴν τῆς ζητήσεως σπουδὴν ἐπὶ τὴν μο-
 νήν, ἐφ' ὃ μὲν ἡπείγοντο, τοῦτο ἀφέντες, ἦν δὲ ἐθαύ-
 μασαν γῆν ἐντιμωτέραν θέμενοι τοῦ σκοποῦ, καθ' ὃν

1 cf. I 479, 21 R 9 Strab. XVI 5 p. 750 17 cf. Malal. p. 29, 10
 18 Antiatt. (Bekker Anecd.) p. 99, 17 Diphil. com. fr. IV 429,
 46 M. II 2 p. 578, 128 K.

1 υἱὸς μὲν] μὲν υἱὸς B Mo 2 ι prius in loī in ras P²
 4 οὕτως ACPMMo 6 ω in ζητῶν in ras P² | αὐτοῦ C sed αὐτον
 in ras m², et ex αὐτοῦ corr P³I αὐτοῦ ACa 7 ἐμβιβάζει Mor
 9 τοῦ παντὸς στόλου coni Re 10 οἱ δὲ — 13 μέσσην citat Plan
 fol. 103 15 τῆς νεῶς Mo 16 ἀνέεσαν Ca 21 μεταστή-
 σοντες Re 23 τοῦ σκοποῦ θέμενοι Mo | post θέμενοι ultimam
 folii 99^r vocem rasura trium litterarum in C

ἐξέπλευσαν. 48. τοῦτο δὲ ἦν οὐκ Ἰοῦς ὑπεριδεῖν, ἀλλ' ὑπεριδεῖν τῆς οἰκείας· προείρηγο γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ πέμποντος ἢ τὴν ἀνθρωπον ἄγειν ἢ μηδὲ αὐτοὺς ἀναστρέφειν. ὥσθ' οἱ τοῦ ζητεῖν παυόμενοι τῆς οἰκείας
 5 ἐκόντες ἐστέροντο. 49. εἰ μὲν οὖν ἐπ' ἔσχατα τῆς οἰκουμένης ἐλθόντες οὐδενὸς εἰς ζήτησιν ἔτι λειπομένου μένειν ἔγνωσαν, εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀλλ' οὐ τὸν ἔρωτα τῆς χώρας τὸ τῆς αἰτίας ἤρχετ' ἄν· ἐπειδὴ δὲ πολλῆς ὑπαρχούσης, ἐν ἧ τινες ἦσαν τῆς εὐρέσεως ἐλπίδες,
 10 οὕτως ἐβούλευσαν, οἱ προτιθέντες τῶν ἐλπίδων τὴν μονὴν τῆς οἰκείας δῆπον τὴν ξένην προὔτιθεσαν. οὕτως αὐτοὺς ἐροῖτευσεν ἡ χώρα. 50. καὶ ὥς ἦσαντο τῆς γῆς, κατάκρας εἶχοντο, καὶ τὸ τῆς πατρίδος φίλτρον ὑπεχώρει τῷ τῆς ἡρηκυίας θαύματι. τὸν δὲ τοῦτῶν
 15 ὕστερον γενόμενον Ὀμηρον οὐκ ἠξίου ἐρωγε μηδὲν εἶναι φῆσαι πατρίδος ἀνθρώποις ἡδίων, τῇ δὲ τῶν Ἀργείων ψήφῳ καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὅτι πολλὰς ἀμείνων χῶρος ἐπισπασάμενος γνώμας ἀνθρώπων ἐξέ-

2 cf. Malal. p. 30, 1

15 Od. ι 34

10 βουλευόμεαι οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ βουλευέω B² (e Thom. M. l. l. οὐ μόνον βουλευόμεαι, ἀλλὰ καὶ βουλευέω· Λιβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· ἐν ἧ κτλ.

4 ζῆν Ca 5 ες in ἐκόντες in ras P² ἐκόντος Ca | ἐστέ-
 ροντο ἐκόντες Mo 9 ἐν ἧ — 10 ἐβούλευσαν citat Thom. M.
 p. 63, 15 10 αν in ἐβούλευσαν in ras B² ἐβουλευέσαντο ex
 ἐβούλευσαν corr I², fortasse recte, si sequens oi deletur post
 ἐβούλευσαν interpunxi e PM, post μονὴν reliqui libri edd |
 τὴν μονὴν τῶν ἐλπίδων BMMoCa 13 κατάκρας e κατ' ἀκρας
 γλύκιον
 corr I² 16 ἡδίων B

βαλε τῆς ἐνεγκούσης τὴν μνήμην. 51. οὗτος τοίνυν
 ὁ Τριπτόλεμος ὁ κατὰ ζήτησιν τῆς Ἀργείας κόρης ἰδρύ-
 σας ὃν ἤγε λαὸν πόλιν τε ἐποίησεν ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ
 Διὸς | ἱερὸν ἐν τῇ πόλει Νεμείου προσειπὼν, Ἰώνην R 289
 δὲ τῇ πόλει τοῦνομα ἀπὸ τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς. ἥς 5
 γὰρ ἀφέντες τὴν ζήτησιν ὤκισαν τὴν πόλιν, ταύτην
 ἐτίμησαν τῇ κλήσει τοῦ ἄστεος· ἥδη δὲ τὴν γῆν ἐργα-
 ζόμενοί τε καὶ καρπούμενοι μετονομάζουσι τὸν Νέμειον
 Ἐπικάρπιον. 52. Τριπτόλεμος μὲν οὖν τὰς πρώτας
 ὑποθέσεις βαλλόμενος τῇ πόλει μεθίσταται καὶ διὰ τῶν 10
 τιμῶν ἐν τοῖς ἥρωσιν ἠριθμεῖτο· θεὸς δὲ ᾧ κατὰ νοῦν
 ἡ πόλις κατεσκευάζετο, βουλόμενος αὐτὴν ἐκ τῶν ἀρί-
 στων ἀύξεισαι γενῶν κινεῖ Κάσον ἐκ Κρήτης, ἄνδρα
 ἀγαθόν, καὶ δεῦρο ἄγει, τῷ δὲ ἄρα εἶπετο Κρητῶν τὸ
 δοκιμώτατον. 53. ἐλθόντες δὲ εὖρον τοὺς Ἀργεῖους 15
 ἀμείνους τῶν οἰκοί. Μίνως μὲν γὰρ φθονῶν ἐξέβαλεν,
 Ἀργεῖοι δὲ ἀσμένως ἐδέχοντο καὶ μετέδωκαν πόλεώς τε
 καὶ χώρας καὶ ὅσων αὐτοῖς μετῆν. οὐ μὲν εὖ παθεῖν
 μάλλον ὁ Κάσος ἢ εὖ ποιεῖν ἠπίστατο. καὶ κατιδὼν

5 cf. Steph. B. s. v. Ἰώνη· οὔτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀντιόχεια ἡ
 παρὰ Λάφνην, ἣν ὤκησαν (corr ὤκισαν) Ἀργεῖοι 11 Strab.
 XVI p. 750 13 cf. Malal. p. 201, 19

1 μνήμην P sed μνήμη in ras m², I sed μν in ras m², B
 sed μνή in ras, et coni (sed postea abiecit) Re et Cobet Mnem.
 N. S. V 107 (Coll 103) γνώμην reliqui libri edd στοιχήν
 Iacobs | οὗτος κτλ. in mente habet Euagrius h. eccl. I 20 cf.
 p. 466, 10 3 post ἤγε rasura 3 vel 4 litt in C | λεῶν IBMoCa |
 δὲ Mo | ἐπὶ UI 4 „ἕως Νομίου“ Mor in marg | Ἰώνη IMo
 6 ante ζήτησιν rasura 6 litterarum I | ὤκησαν UIMo | τῇ
 πόλει Mo 8 τε om Mo | τὸ Mo | νέμιον UBCa 10 βαλ-
 λόμενος UI 13 κάσον Mo 16 ἐξέβαλλεν A (sed alterum λ
 erasum) CPMo Mor 18 καὶ (2) — 19 ἠπίστατο om Mo 18 ὅσων
 A ὅσον C | τῇ in μετῆν in ras P² 19 μάλλον inser I² om U

τῶν Τριπολέμου νομίμων τὰ πολλὰ μεθεστηκότα ταῦτά
 τε ἐπανήγαγε καὶ τὴν Κασσιῶτιν ᾤκισε. 54. μείζω δὲ
 ἤδη περὶ νοίαν λαμβάνων ἐπιχειρεῖ κτήσασθαι τῇ πόλει
 τὴν Κυπρίων εὐνοίαν καὶ γαμῇ τὴν θυγατέρα Σαλα-
 5 μίνου, ὃς ἐτυράννει Κυπρίων. πλεούσῃ δὲ τῇ παρθένω
 συνανήγετο στόλος παραπομπὴν τῇ νύμφῃ ποιοῦντες
 θαλάττιον. ὥς δὲ ἐγεύσαντο τῆς ἡμετέρας, ἀφείσαν
 R 290 τὴν νῆσον καὶ | ἐγένοντο μοῖρα τῇ πόλει. 55. ση-
 μείον δὴ ποιήσαιτ' ἂν τις τοῦ κατ' ἀρετὴν βεβοῆσθαι
 10 τὸν Κάσον τὸν ἄρχοντα νῆσον τοσαύτης τὸ κῆδος
 ἀσμένως συνάψασθαι καὶ τῆς γε ἡμερότητος τοῦ Κάσου
 σημείον τὸ τοὺς ἄγοντας τὴν κόρην ἀνθελέσθαι τῶν
 φιλιάτων τὴν προστασίαν ἐκείνου. 56. λέγεται δὲ καὶ
 τῶν Ἡρακλειδῶν τινὰς κατὰ τὴν ἔλασιν ἢν ὑπ' Εὐρύ-
 15 σθέως ἡλαύνοντο, πολλοὺς Ἡλείων ἄγοντας καὶ τὴν
 μὲν Εὐρώπην ἄπασαν, τῆς δὲ Ἀσίας τὴν ἄλλην ὑπερ-
 ιδόντας ἐνταῦθα στῆσαι τοὺς μόχθους καὶ αὐτοῦ τε
 ἰδρυθῆναι καὶ προσθήμην ἀνεγείραι τῇ πόλει τὴν
 Ἡράκλειαν. 57. σκοπεῖτω δὴ τις τὴν εὐγένειαν καὶ
 20 ὥς ὅτι περ κράτιστον τῶν ἐκασταχοῦ, τοῦτο ἐνταυθοί

9 Her. III 39, 2 10 Thuc. II 29, 3 14 cf. Malal. p. 204, 9

2 κασιώτην M^{Ca} Mor κασιώτην Mo | ᾤκισε I ᾤκησε Mo
 4 Σαλαμῖνον scripsi e Pausania Damasc. fr. 4 apud Malal.
 1. 1. (Mueller fr. hist. IV 469) ὁ Κάσος βασιλεὺς ἡγάγετο Ἀμνικὴν
 τὴν καὶ Κιττίαν, θυγατέρα Σαλαμῖνον (cod. Oxon.: σα|σαλαμί-
 νου) τοῦ Κυπρίων βασιλέως σαλαμῖνος libri edd 7 „malim
 ἀφῆκαν αὐτ ἀφείσαν“ Re 9 δὲ P δὲ IB 10 Κάσον] ἄνδρα
 Mo 11 κάσσον Mo 13 λέγεται — 19 Ἡράκλειαν citat Plan
 fol. 103 13 καὶ om UIBMMoCa Plan 16 δ' Re
 18 ἰδρυθῆναι Ca | ἀνεγείραι C sed ν suprascr. m² ἐγείραι
 MMoCa ἀγείραι I sed γρ ἀνεγείραι suprascr. m² B Plan
 19 δέ M 20 ἑκαστον B ἀπανταχοῦ Mo

συνεργούηκεν, ὥσπερ εἷς τι χωρίον ἐξηρημένον ὑπὸ τῶν
κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν ἀξίων θανμάσαι, καὶ
μόνοις ἡμῖν αἱ εἶξαι τὰ παρ' ἐκάστοις σεμνὰ συνήγαγον
εἰς ταυτό, τὴν Ἀργείων παλαιότητα, τὴν Κρητικὴν
εὐνομίαν, γένος ἐκ Κύπρου βασιλείον, τὴν Ἡρακλέους 5
ἀπορροήν. 58. Ἀθήνηθεν δὲ οὐς ἐδεξάμεθα καὶ ὅσοις
ἄλλοις Ἑλληνικοῖς γένεσιν ἀνεκράθημεν, ἐπειδὴν ὁ
λόγος χωρῶν ἐπ' ἐκείνους ἔλθῃ | τοὺς χρόνους, R 291
εἰρήσεται.

59. Νυνὶ δὲ λεκτέον, ὥς καὶ τῇ Περσικῇ βασιλείᾳ 10
τὸ χωρίον ἄνωθεν αἰδέσιμον. καὶ νῆ Δία γε καὶ τοῖς
Περσῶν θεοῖς ἐντιμον καὶ πρό γε ἐκείνων Ἀσσυρίοις.
ἐστράτευε μὲν γὰρ ἐπ' Αἴγυπτον ὁ Καμβύσης, γυνὴ
δὲ αὐτῷ Μερόη παρῆν. σκηνώσαντες δὲ ἐν τῷ τόπῳ,
ᾧ τὴν αὐτῆς ἔδωκε προσηγορίαν ἢ γυνή, ἢ μὲν ἦλθεν 15
εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ὥς θύσεις, Σεμίραμις δὲ
ἢ Ἀσσυρίων ἄρχουσα τῇ θεῷ τὸν νεῶν ἐπεποιήκει.
60. Ἰδοῦσα δὲ τὴν ὀροφὴν ὑπὸ γήρως ἀπειρηκυῖαν
δεῖται Καμβύσου θεραπεῦσαι τὸ πεπονηκός. ὁ δὲ
μετεωρότερόν τε τὸν νεῶν ἦρεν ἐπιβολαῖς τοίχων καὶ 20
περιήλασε περιβόλον ἱκανὸν δέξασθαι πανήγυριν, αὐτῇ
δὲ τῇ πανηγύρει τοῦνομα ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἔθετο· ἢ

2 καὶ μόνοις — 6 ἀπορροήν citat Plan fol. 103 3 αἱ
εἶξαι excepto αἱ (2) eras U ἐρίζεται I sed γὰρ αἱ εἶξαι suprascr. m²
4 τὴν (1)] τῶν Ca om B | Κρητῶν Plan 5 τὸ γένος Gasda
6 ὅσους Mo 12 ἀσσυρίοις MoCa edd formam constantem
optimorum librorum hic et ubique reposui 13 ἐστράτευσε
BMMo 14 τῷ om Mo 15 αὐτῆς ex αὐτῆς corr A² | ἢ
γυνή om U | ὁ Mo 16 εἰς in ras P³ ὥς A ὥς Re | νεῶν
UIBMMoCa | δ' MMo 17 ἀσσυρίων MoCa edd cf. ad l. 12
18 „num ἀπειρηκυῖαν?“ Iacobs 20 ναὸν U | ἐπιβολῇ
Mo | τῶν τοίχων MoI sed in hoc τῶν inser m², Re 21 τὴν
πανήγυριν Ca 22 τῆς om Ca

δὲ κλήρους τε ἀνῆκε τῇ δαίμονι καὶ γυναῖκας ἐγκατέ-
 στησεν ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῆς Περσικῆς εὐδαιμονίας τὸ
 ἱερὸν ἐνέπλησε θρόνους ἀναθεῖσα καὶ κλῖνας καὶ τόξα,
 πάντα χρυσᾶ. 61. τούτων δὲ ἐπιτελεσθέντων ἐπήλθε
 5 τοῖς τὴν Ἰώνην κατοικοῦσι καταβῆναι πρὸς Καμβύσην.
 ὥς δὲ εἰσῆγγειλαν οἷς τοῦτο προσέκειτο, καλεῖ παρ' |
 R 292 αὐτὸν καὶ ἤρετο, τίνες ὄντες καὶ τί παθόντες τὴν
 ἐκείνου κατέχοιεν. 62. γνοὺς δέ, ὅθεν τε ὥρμητο, καὶ
 τὰς τύχας ὅφ' ὧν ἐκομίσθησαν, καὶ θαυμάσας τὸ
 10 συμμιῆξαι βουληθῆναι μᾶλλον ἢ παριόντα λαθεῖν, οὐχ
 ὥς ἀπαιτεῖν δίκαιος ὦν χάριτας τοὺς τὴν αὐτοῦ κατέ-
 χοντας, ἀλλ' ὥς ἂν αὐτὸς ἐκείνοις ὀφείλων τῆς ἐνοι-
 κήσεως οὕτω διετέθη τὴν γνώμην. σημεῖον δέ, δῶρα
 δοὺς ὥσπερ εὐεργέτας ἀπέπεμψε. 63. λεγέτω τοίνυν
 15 ὁ βουλούμενος τὴν ἀγριότητα Καμβύσου καὶ ὥς οὐκ ἦν
 ἑαυτοῦ. μᾶλλον γὰρ τὸ μετὰ θεῶν τε καὶ ὑπὸ θεοῖς
 ζῆν τοὺς προγόνους φανείται. τὸ γὰρ τὸν ὀργῇ χρώ-
 μενον εἰς ἅπαντα καὶ τὴν ὠμότητα ποιοῦμενον ἡδονὴν
 κρείττω γενέσθαι τῆς φύσεως πρὸς τὴν ἐκείνων θείαν
 20 καὶ μὴ παροξυνθῆναι πρὸς ἄνδρας Ἑλλήνας τὴν βασι-
 λέως νεομομένους πῶς οὐ θεοῦ τινος ἦν ἄντικρυς ἐπὶ

15 Her. III 30 sq.

2 περσικῆς ἐπιμελείας καὶ εὐδ. Mo 3 ἐπλησε BMCa
 5 οἰκοῦσι Mo 6 πρὸς BM 7 αὐτὸν APUIBMCa Mor |
 „malim μαθόντες“ Re 8 κατέχοιεν Mo 10 παρόντας ?
 11 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr A² αὐτοῦ UBMMoCaP (οὐ in ras et
 circumflex. e gravi m³) I (οὐ in ras m³) 15 ἦν ἐν ἑαυτοῦ
 Cobet Misc. 146 16 γὰρ] δὲ B γὰρ οὕτω Gasda coll. 489, 13 |
 τὸ in τῷ corr M² 17 post προγόνους inser νικῆσας M²
 18 εἰς — 19 γενέσθαι om Ca 18 πρὸς Re | ἅπαντας U
 ἅπαντας I 19 κρείττω γενέσθαι τῆς excepto κρείττ in ras
 P³ | γινόμενον C sed εἶσθαι suprascr. s ABMMo Re | τῆς
 αὐτοῦ φύσεως U et (αὐτοῦ corr in αὐτοῦ) I 20 καὶ eras A
 del Re

τὴν σκηνὴν αὐτοὺς παραπέμποντος καὶ παρασκευάζοντός γε ἀμφοτέρω, τοὺς μὲν, ὅπως θαρρήσαιεν, τὸν δ' ὅπως | μὴ τραχυνθείη, καὶ τῶν μὲν ἐξαιρουντος R 293 τὸν φόβον, τοῦ δὲ κοιμίζοντος τὸν θυμόν; 64. καὶ τί δεῖ τεκμαιρόμενον λέγειν ἀφέντα ἔργον περιφανε- 5 νές; παρὰ θεοῖς ἄνωθεν ἐράσμιος ὁ χῶρος. ὃν γὰρ μέριστον ἄγουσι θεὸν Πέρσαι τὸν Ἥλιον, καὶ τὰς † σατραπείας ὑπ' αὐτῷ Περσίδι φωνῇ, οὗτος, ἐπειδὴ τὸν Καμβύσην ὕπνος ἔλαβεν, ἐπὶ τῷ πρώτῳ στάς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνειράσιν αὐτῷ διελέγετο κελεύων 10 αὐτὸν αὐτοῦ καταλιπεῖν μηδὲ εἰς Αἴγυπτον ἄγειν καὶ προεῖπέ γε, ὥς πόλιν ὁ τόπος δέξεται, Μακεδόνων πόλημα. 65. Καμβύσης δὲ χαρίζεται τῷ θεῷ καὶ πλησίον πού τῆς Ἀρτέμιδος τὸν ἀδελφὸν ἰδρύσατο. καὶ οὕτως ἐδέξατο τὸν Περσῶν θεὸν ἔνοικόν τε καὶ 15 ἐραστὴν ὁ τόπος καὶ μάντιν τῆς μελλούσης τύχης οὐδὲν τοῦ Καμβύσου πρὸς τὴν πρόρρησιν παθόντος ὦν εἴωθεν ἐμποιεῖν ὁ φθόνος. 66. οἱ μὲν οὖν λαμπρύνοντες τὰς τε Ἀθήνας καὶ Κορινθίων τὸ ἄστυ θεομαχίας περὶ τὰς πόλεις ἱστᾶσιν, ὑπὲρ Κορίνθου 20

3 Eur. Phoen. 991 4 Plat. Leg. IX p. 873 A 7 Hesych.
s. v. Μίθρης. Curt. IV 13, 12.

2 ἀμφοτέρους Re | θαρρήσαιεν — 3 ὅπως om Mor 7 ἄδουσι Re, quod iam correxerunt Iacobs Ach. T. 795 et Lobeck Phryn. p. 419 7 οἱ Πέρσαι Ca | καὶ — 8 φωνῇ verba labem vel lacunam contraxerunt 8 στρατείας UI sed in hoc γε σατραπείας suprascr. m² num τὰς στρατείας ὑπ' αὐτῷ <ποιοῦνται, (Μίθρης δὲ καλεῖται) Περσίδι φωνῇ>? | ἐπ' Re 9 τόπω supra πρώτῳ C^o, P⁴ in ras, UI τόπω πρώτῳ Mor 11 αὐτοῦ] αὐτῶν Mo 12 δέξαιτο UI sed in hoc δέξεται suprascr. m² 14 ἀδελφὸν in τῶν δελφῶν corr C^o 15 ο in θεὸν in ras I² θεῶν P 16 ἐλλ in μελλούσης in ras P⁴ μελούσης A 18 οἱ μὲν — 458, 8 πίστιν citat Plan fol. 103 20 ἱστᾶσιν U sed ā erasum, I sed ā in ras m², B sed ι prius in ras m²

R 294 μὲν | Ἡλίου πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάσσης, ὑπὲρ
 δὲ τῆς Ἀττικῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τὸν αὐτὸν τοῦτον θεόν,
 καὶ μικροῦ διαλύουσι τὴν ἁρμονίαν τοῦ παντὸς εἰς
 τὴν τῆς θεομαχίας τόλμαν δυσσεβέσι κόσμοις κοσμοῦν-
 5 τες ἃς ἐπαινοῦσι πόλεις καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ θεῖον
 ὕβρεως πληροῦντες τῆς εὐνοίας τὴν χάριν, ἀγνοοῦντες,
 ὥς ἐνὶ τούτῳ ψεύδει καὶ τῶν ἄλλων ἐπαίνων ἀφαι-
 ροῦνται τὴν πίστιν. 67. ἡμῖν δὲ ἐρασταὶ μὲν γερόνασι
 θεοί, πόλεμος δὲ ἐκείνοις πρὸς ἀλλήλους οὐδεὶς, οὐδὲ
 10 γὰρ θέμις· ὥστε τὸ μὲν καλὸν τῶν ἐν Ἑλλήσι καὶ
 τῇδε, ὃ δὲ καὶ παρ' ἐκείνοις κρεῖττον ἂν ἦν μὴ ζηθέν,
 τοῦτο τῇδε οὐ τετόλμηται. 68. ἔχοντες τολύνην τὴν
 Ἰώνην οἱ τότε, παῖδες ἀεὶ παρὰ πατέρων δεχόμενοι,
 καὶ δικαιοσύνη μὲν εἰς ἀλλήλους χρώμενοι, τὸν δὲ βίον
 15 ἀπὸ τῆς γῆς ποιοῦμενοι καὶ τελοῦντες τὰ εἰκότα τοῖς
 θεοῖς μετ' εὐδαιμονίας ἀπάσης ᾧκουν ἐν μέσῃ τῇ βαρ-
 βάρῳ πόλιν Ἑλλάδα παρεχόμενοι καὶ τηρήσαντες τὸ
 ἥθος καθαρὸν ἐν τοσαύτῃ νόσῳ τῇ κύκλῳ κατὰ τὸν

1 Cf. t. I p. 434, 3 R. Paus. II 1, 6 2 Arist. or. I 169, 11 D.

1 ἡλίῳ⁹ B ἡλίῳ M Mo Plan | α alterum in ἄρχοντα in
 ras 3 litterarum Cⁿ | θαλάττης I 2 ἀθηνᾶς B ἀθηνᾶ
 M Mo Plan 3 π in παντὸς in ras P⁴ 4 τῆς inser Mo³ |
 θεομαχίας supra θεολογίας C^s et A² γε θεομαχίας supra μυθολογίας I² θεολογίας B μυθολογίας Mo Ca Plan 6 τῆς εὐνοίας
 scripsi coll. p. 468, 19 τοῖς ἀνθρώποις libri Plan edd | vocī
 ἀγνοοῦντες in Mo media in linea succedunt τέθεινται τὴν μὲν
 (= p. 485, 22) κτλ. verba media inde ab ὥς ἐνὶ usque ad προ-
 κάμνειν leguntur in Mon. gr. 101 fol. 262—269^v, quem eundem
 compendio Mo significo. Cf. Proll. p. 414 10 „malim κάλλι-
 στον“ Re | ἐν om Mo 11 ἦν om M 16 ἀπάσης in marg
 add I 18 κύκλῳ supra ὀφθαλμῶ B²

ἐπ' Ἀλφειῷ νευικηκότα μῦθον, ὃς ἐκ Πελοποννήσου
πρὸς Σικελίαν ἄγει | τὸν ποταμὸν διὰ θαλάσσης R 295
μέσης ἀμυγῇ πρὸς τὴν θάλατταν.

69. Οὐ μὴν εὐθύς ἡ πόλις μεγάλη καὶ πολυάν-
θρωπος, οὕτω γὰρ ἦν, οἶμαι, συμφέρον, ἀλλ' ἀνέμενεν 5
ἡ ταύτης αὐξήσις τὸν ἀμείνω χρόνον· τέως δὲ ἐν βρα-
χυτέρῳ διῆγε πλάσματι μένουσα ἐλάττων, ἥνικα οὐ
βέλτιον εἶναι μέλζω. 70. τί δὲ τοῦτο ἐστίν; εἰ τὸ
μέτρον αὐτῆς ὡς ἐπὶ πλείστον ἐξῆκτο τῆς γῆς ἔτι
Περσῶν τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, οἳ καὶ χρήμασιν ἰσχυον 10
καὶ ὄπλοις ἔρρωντο καὶ πᾶσιν ἐξέλαμπον, ἣν ἀνάγκη
καλουμένους ὑπὸ τῶν ἡγουμένων εἰς κοινωνίαν στρα-
τείας ἢ πειθομένους στρατεύεσθαι ἢ μὴ πειθομένους
Πέρσαις πολεμεῖν, μίαν δὲ πόλιν τοσαύτη βασιλείᾳ.
ἦν δ' ἂν οὔτε ἐκεῖνο καλὸν οὔτε τοῦτο ἀκίνδυνον. 15
71. νῦν δὲ οὐκ αὐξηθέντες παρὰ καιρὸν, ἀλλ' ἐν τούτῳ
σχήματος στάντες, ὃ καὶ τοῦ δρᾶν τι δυσχερὲς καὶ τοῦ
παθεῖν τι κακὸν ἀπήλλαττεν, εἰς μέγεθος προὔβησαν,
ἥνικα ἄρχειν ἔδει, οἷα παῖδες εὐγενεῖς ἐν τυραννίδι
μὲν τῇ νεότητι διαλαθόντες, εἰς ἡλικίαν δὲ ἐλθόντες 20

1 cf. διηγήματα IV 855 et 1107 sq.

1 τοῦτόν φασι τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν διὰ μέσης θαλάττης
ῥέοντα γλυκύν τε εἶναι καὶ πότιμον B²

1 olim conieci Ἀλφειοῦ, at cf. p. 491, 2 τὸν ἐπ' Ἀμαζόσι
λόγον πιστωσάμεναι 2 θαλάττης IBM 3 θάλασσαν CUCa
Re 5 οὕτω Sintenis | ἦν inserui ex UIBM Ca om reliqui
libri edd | ἐνέμενεν B 8 μείζων CIBMMo Mor et eraso v
AP νομίζων Ca 9 ἐπιπλείστον B 10 οἷ] ἡ Mo 12 ὅπο
— 13 ἢ πειθομένους in marg add Mo² 15 οὐτ' I 16 δ'
Re | παρὰ καιρὸν B 17 σχήματι C sed os suprascr. f, et Mor
18 κακὸν] δυσχερ Ca 20 διαλαθόντες Mo sed θ suprascr.
m² | δ' Re

ἤδη πεπαυμένης. 72. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἰσσω μάχην
καὶ τὴν τοῦ Λαρείου φυγὴν Ἀλέξανδρος τῆς Ἀσίας τὰ
μὲν ἔχων, τῶν δὲ ἐπιθυμῶν, καὶ τὸ μὲν κεκρατημένον
4 μικρὸν ἡγρούμενος, βλέπων δὲ πρὸς τὰ πέρατα τῆς γῆς
R 296 ἤκεν εἰς τήνδε τὴν χώραν, | στησάμενος δὲ τὴν σκη-
νὴν ἐγγυὲς τῆς πηγῆς, ἢ νῦν μὲν ἐκείνου ποιήσαντος
εἰς ἱεροῦ τύπον ἐσχημάτισται, τότε δὲ αὐτῇ κάλλος ἦν
μόνον τὸ ὕδωρ, ἐνταῦθα τὸ σῶμα θεραπεύων ἐπὶ τοῖς
πόνοις πίνει τῆς πηγῆς ὕδωρ ψυχρόν τε καὶ διαφανές
10 καὶ ἥδιστον. 73. ἡ δὲ τῆς πόσεως ἡδονὴ τοῦ μητρῶον
μαστοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ἀνέμνησε καὶ πρὸς τε τοὺς
συνόντας ἐξεῖπεν, ὥς ὅσαπερ ἐκείνῳ, τοσαῦτα ἐνείη
τῷ ὕδατι, καὶ τοῦνομα τῆς μητρὸς ἔδωκε τῇ πηγῇ.
Λαρείῳ μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Τέαρος ἐν
15 Θράκῃ ποταμὸς ἔδοξεν εἶναι κάλλιστος, καὶ στήλην ὁ
Λαρείος στήσας τοῦτο ἐνέγραψεν αὐτῇ Τέαρον εἶναι

10 p. 525, 11. 465, 11. Malal. p. 234. Anth. Pal. IX 699

14 Her. IV 90 sq. Anth. Pal. IX 703

9 πίνει τις οἶνον. πίνει δὲ τὴν κύλικα· τὸ δὲ προπίνω ἀεὶ
αἰτιατικῇ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· προῖπιε
τὴν Ἑλλάδα B² (= Thom. M. p. 293, 5 s. v. πίνει) 11 μαστός
ἐπὶ γυναικὸς διὰ τοῦ ὅτι ἐκφέρεται, οἶονε μαστός· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς
διὰ τοῦ σθῆ, δηλονότι ὁ μὴ ἐσθιδόμενος. γράφεται δὲ ὁ τῆς γυναι-
κὸς καὶ μαστός καὶ θηλή· εὐρεται δὲ μαστός παρὰ τοῖς ποιηταῖς
B² (cf. Thom. M. p. 232, 16 s. v. μαστός et p. 176, 13 R)

1 Ἰσσω Re 2 τοῦ om UIBM Ca | ἀλέξανδρος τὰ μὲν τῆς
ἀσίας UI 3 ἔχων — 4 δὲ om Ca 5 ἤκεν — 6 πηγῆς om
Ca 6 ἐντός B | μὲν om Re | μὲν ἐκείνου] ἐκείνου μὲν UI
9 τὸ ὕδωρ Gasda | τε om I 12 ἐξεῖπεν scripsi e Ca (et
Athoo et Vaticano gr. 82) cum Iacobsio et Sinteni ἐξεῖπεν
reliqui libri edd sed corr in ἐξεῖπεν I² et ἐξεῖπ ν U | τοσαῦτ'
B 14 Ταίναρος Mor quod correxit hic et l. 16 Wesseling ad
Her. IV 90 p. 322 16 τοῦτον Mo | αὐτὸ CP sed in hoc
corr in αὐτῇ m⁵, Mo sed in hoc αὐτῇ in marg m² 16 εἶναι
— 461, 1 ἡμετέραν Mo² in marg

ποταμῶν κάλλιστον· Ἀλέξανδρος δὲ τὴν ἡμετέραν πηγὴν
οὐ πρὸς ὑδάτων ἄμιλλαν ἐξήγαγε, τῷ δὲ τῆς Ὀλυμ-
πιάδος ἐξίσωσε γάλακτι. τοσαύτην εὗρεν ἐν τοῖς νάμασι
τὴν ἡδονήν. 74. τοιγαροῦν ἥσκησέ τε εὐθὺς τὸν τόπον
κρήνη τε καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς <ἐνῆν> ἐν τοσούτῳ δρόμῳ 5
τῷ διὰ τῶν παραγμάτων, ὃν ἐκείνος ὀξύτατον ἔθει, καὶ
πόλιν ὥρμησεν οἰκίζειν, ὥς ἂν ἐντυχὼν τόπῳ θυνα-
μένῳ χωρήσαι τὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν. 75. διττῷ
δὲ πόθῳ κατελιημένος, τῷ μὲν πρὸς τὴν ἡμετέραν
χώραν, τῷ δὲ πρὸς τὴν τῶν ὑπολοίπων κτήσιν, καὶ 10
τοῦ μὲν ἀναγκάζοντος | μένειν, τοῦ δὲ ἐπείγοντος R 297
τρέχειν [καὶ] τὴν ψυχὴν ἀνθελκόμενος εἰς οἰκισμὸν τε
καὶ πόλεμον οὐκ ἐποιήσατο κώλυμα θατέρῳ θάτερον
οὐδὲ ἡνέσχετο οὔτε τὴν ὅλην σπουδὴν ἀνελεῖν διὰ τὴν
πόλιν οὔτε ἐκείνην πληρῶν ἦν εἰς τὸ πολλῶν ἔσχευ 15
ἐπιθυμίαν σβέσαι, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐχόμενος τῇ μὲν
ἐδίδου τὰς ἀρχάς, ἐπὶ δὲ τὴν Φοινίκην ἤγε τὴν δύναμιν.
76. αἱ δὲ ἀρχαὶ τοῦ κατοικισμοῦ Ζεὺς Βοττιαῖος ἰδρυ-
θεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου <καὶ> ἡ ἄκρα τῆς ἐκείνου πατρι-
δος λαβοῦσα τοῦνομα καὶ Ἑμαθία κληθεῖσα. τουτὶ 20
δέ, οἶμαι, σύμβολον ἦν τῆς Ἀλεξάνδρου γνώμης, ὥς

18 Βόττεια πόλις Μακεδονίας B² 20 Ἑμαθία ἡ τοπρὶν
Παιωνία προσαγορευομένη B² (cf. Suidas s. v.)

1 ποταμὸν PB | τὴν in ras P⁵ | τὴν μὲν ἡμ. UIBMoCa
5 οἷς ἐνῆν scripsi δς CAPMo Re ὥς reliqui libri Mor Sintenis
ante ὥς excidisse δῆλον ποιῶν vel simile quid putavit ReAnim
8 αὐτοῦ C et ex αὐτοῦ corr A² αὐτοῦ reliqui libri 9 τὴν
inser I² om U 11 κατεπείγοντος U 12 καὶ cancellavi
18 ι prius in βοττιαῖος in ει corr B² 19 τοῦ ἀλεξάνδρου
UI | καὶ inserui | ἡ τε O. Mueller Antioch. p. 23 ἡ Mo
ἡ Re cf. p. 465, 8

ἐπὶ τῷ τέλει τῶν πραγμάτων τήνδε ἀντὶ τῆς οἰκείας αἰρήσεται. 77. τοιαῦτα δὴ προοίμια τῆς οἰκίσσεως ἕσας καὶ τελῶν ἡμῖν εἰς οἰκιστὰς ὁ τοῦ Διὸς παῖς λεγόμενος τε καὶ πιστωσάμενος τοῖς ἔργοις τὴν φήμην αὐτὸς μὲν
 5 ὡς τὸν τοκέα τὴν ταχίστην μεταστὰς οὐκ ἔσχε τέλος ἐπιθεῖναι τῷ πόθῳ· ὁ δ' ἐκείνον διαδεξάμενος, μᾶλλον δ' ἐν πολλοῖς διαδόχοις μόνος ἄξιος τῆς ἐκείνου ἀξέως κληρονόμος, Σέλενκος ἀντ' Ἀλεξάνδρου τῇ πόλει γίνεται τὴν ἀρχὴν ἀνδραγαθία κτησάμενος καὶ πρότερον καὶ
 10 δεύτερον. 78. οἷς μὲν γὰρ ἐβοήθησε, τούτους τῶν ἐχθρῶν μείζους ἐποίησεν· οὓς δὲ ἐποίησεν ἰσχυρούς, ὑπὸ τούτων ἐπεβουλεύετο. σωθεῖς δὲ ἐκ μέσης τῆς πάγης |
 R 298 πάλιν ἑτέροις βοηθῶν ἐθαυμάζετο. τυχῶν δὲ τούτων δικαίων ἐν τῷ μέρει τὴν χάριν ἀπελάμβανεν. ἡ δὲ
 15 χάρις ἦν κομισασθαι ταῦτα ὧν ἐξέπεσεν ἀδικοῦμενος. 79. ὁ Σέλενκος γὰρ διὰ μὲν εὐψυχίαν ἱππαρχος ὑπὸ Περγάδικον γίνεται, Περγάδικον δὲ ἐν Αἰγύπτῳ τελευτήσαντος καλούμενος ὑπὸ τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν ἐκείνου δυναστείαν εἰσῆλθε καὶ εἶχε σατραπείαν τὴν Βαβυλωνίαν. 80. Ἀντιγόνῳ δὲ πολεμοῦντι πρὸς Εὐμενῇ σύμ-

16 Diod. XVIII 3. Appian. Syr. 57. 17. Arrian. et Dexipp. ap. Phot. bibl. XCII p. 71^b 28 et LXXXII p. 64^b 28

2 οἰκίσσεως scripsi .e M auctore Re coll. Thuc. V 11, 2 οἰκίσεως libri edd 3 εἰς in ras I² ος U | οἰκιστὴν U 4 τοῖς inser I² 5 τηνταχίστην B 6 ἐκείνο U sed post o rasura unius litt | δεξάμενος UI sed in hoc δια antepos. m² 7 δὲ R | εἰς in ἄξιος in ras B² 8 γίνεται UIMBCa et e γίνεται corr Mo² 14 ν in δικαίων add. Mo² | ἀπολαμβάνει B et m² supra ἀπελάμβανεν M 15 ὡς Mo 16 ἱππαρχος I sed ιπ in ras m² ἱππαρχος Ca 16 et 17 περγάδικον IBM 19 σατραπείαν IM 20 εὐμενῇ acuto supra altero ε et post η duabus litteris erasis I εὐμεν duabus litteris erasis U cf. Eust. ad Il. ε 576

μαχος ἐλθὼν τὸν μὲν Εὐμενῇ συγκαθείλε, πονηρὸν δὲ ἄρα τὸν Ἀντίγονον εὖ ποιῶν οὐκ ᾔδει· ὃς ἐπειδὴ δι' ἐκείνου μέγας ἐγγόνει, φθόνον εἰς τὸν εὐεργέτην λαβὼν ἐβούλευε θάνατον. ἐντεῦθεν δὴ θεῶν τις χεῖρα ὑπερέσχευ, ὥσπερ ἐν δράματι· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς οἰκίας ὃ τε φόνος αὐτῷ κατεσκεύαστο καὶ τὸ τῆς σωτηρίας εὐρίσκετο. 81. τοῦ μὲν γὰρ Θησέως τὴν ὥραν Ἀριάδνη θαναμάσασα τῇ μηρύνθῃ τοῦ λαβυρίνθου τὸν νεανίσκον ἐξέσωσε, Σελεύκου δὲ τὴν ἀρετὴν ὁ παῖς Ἀντιγόνου Δημήτριος ἀγασθεὶς γράμμασι μηνύει τὸν ἐπ' ἐκείνῳ τοῦ πατρὸς δόλον, ἃ τῷ στύρακι τοῦ δορὸς εἰς τὴν κόριν ἐνέγραψε τῷ μὲν δηλῶν τὸ μέλλον, τοὺς δὲ παρόντας λανθάνων. 82. ἐντεῦθεν τὰ Εὐαγόρου Σέλευκος ὑπέμενε καὶ μικρὸν ὕστερον ἴσχυσε. τῷ καιρῷ μὲν γὰρ ὑποχωρήσας εἰς Αἴγυπτον ἀπαλλάττεται, | βεβαιούμενος δὲ αὐτόθι Πτολεμαῖον τὴν βασι- R 299 λείαν, οὐ πλῆθος στρατιᾶς παρεχόμενος, ἀλλ' ἐν σῶμα τὸ αὐτοῦ καὶ ψυχὴν μίαν, ἐπειδὴ τοῖς ἐκείνου πράγμασιν ἀσφάλειαν περιέθηκεν, ἐπεσπάσατο Πτολεμαῖον εἰς τὸ κατάγειν αὐτὸν καὶ λαβὼν ἱππέας καὶ πεζοὺς, ἀμφοτέρους εἰς χιλλοὺς, ἐξέσωσε μὲν τῆς Βαβυλωνίων τοὺς ἐχθροὺς, ἐκομίσσατο δὲ τὴν ἀρχὴν καὶ γυναικὰ καὶ παῖδας καὶ τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. 83. ἡγησάμενος δὲ τὰ μὲν αὐτοῦ διὰ τούτων ἀπειληφέναι, τὴν δίκην

13 Isocr. Euag. § 26 sq.

1 εὐμενῇ C 4 ἐνταῦθα I sed ταῦ in ras m² | δὲ Re
 5 ὑπέσχευ Ca 6 φόνος scripsi auctore Cobeto Mnem. III
 246 φθόνος libri edd 9 νεανίαν UI | ἐξέσωσε ACPBMMoCa
 Mor 10 ἀγασθεὶς I sed ἀγ in ras m² ασθεὶς U sed ante α
 rasura 2 vel 3 litt 11 φόνον UI sed in hoc γρ δόλον suprascr.
 m² | τῷ e τὸ corr I² 15 ὅπ. αὐτίκα ἀπ. εἰς Αἴγ. Mor
 18 αὐτοῦ PBMMoCaI sed in hoc ' in ' corr m² 24 αὐτοῦ ex
 αὐτοῦ corr A²I² αὐτοῦ PUMo

δὲ αὐτῷ τῆς ἐπιβουλῆς ὀφείλεσθαι στρατεύσας ἐπ'
 Ἀντίγονον ἐν Φρυγίᾳ συμβαλὼν καὶ νικήσας ἀπέκτεινε
 τῆς ἐπ' αὐτὸν ἐνέδρας ἐμφανεῖ μάχῃ τὴν τιμωρίαν
 πραξάμενος καὶ τὴν μὲν διαφυγῶν, ὥς ἂν τις θεοφιλῆς,
 5 τὴν δὲ ἐπιθελς, ὥς ἂν τις ἀρετὴν ἡσκηκώς. 84. Ἀντι-
 γόνου δὲ ἤδη κειμένου γίνεται τὰ τοῦ πεσόντος τοῦ
 νενικηκότος, καὶ ὥρζετο ἡ δυναστεία Σελεύκου Βαβυ-
 λωνί τε καὶ τοῖς κατ' Αἰγύπτου ὄροις. καὶ χρόνος
 ἄρα ἐφειστήκει τικτων ὥσπερ πάλαι τῇ πόλει τὰς ἀρχάς,
 10 οὕτω τότε τὸ μέγεθος. 85. καὶ γίνεται τὸ πᾶν ὑπὸ
 θεοῦ. πόλις ἦν Ἀντιγόνου μὲν ἐπώνυμος, ὑπ' Ἀντι-
 γόνου δὲ πεποιημένη. τῆς δὲ νῦν οὔσης πόλεως τὸ
 μεταξὺ πρὸς ἐκείνην στάδιοι τετταράκοντα. ἐν ταύτῃ
 μετὰ τὴν νίκην ὁ Σέλευκος ἔθνε, τοῦ ταύρου δὲ
 15 ἐσφαγμένου καὶ δεδεγμένων τῶν βωμῶν ὅποσα νόμος,
 ἥδη μὲν τὸ πῦρ περιεῖπε τὰ κείμενα καὶ σφοδρὸν
 R 300 ἀνεκαίετο. 86. | Ζεὺς δὲ κινήσας ἐκ τοῦ σκήπτρου
 τὸν ἐταῖρον ἑαυτοῦ καὶ φίλον ὄρνιν ἐπὶ τὸν βωμὸν
 ἔπεμψεν. ὁ δὲ εἰς μέσσην καταποτώμενος τὴν φλόγα

11 Diod. Sic. XX 47 Malal. p. 199 18 Il. ω 292. 310. 315

4 π in πραξάμενος in ras C² 6 γίνεται BMCa
 9 num ἐφειστήκει? | ὥς BMCa 10 γίνεται AP | ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ PCa Re 12 <μῇ> πεποιημένη? | τῆς δὲ — 13 τετ-
 ταρακόντα ante ἐν ταύτῃ — ἔθνε collocavi 13 στάδιοι M
 πρὸς
 στάδια Ca | τεσσαράκοντα I 14 μετὰ B | ἔθνεσε UI et
 supra ἔθνε Mo² 15 δεδεγμένον τοῦ βωμοῦ UI 16 περιεῖπε
 Mor num περιεῖχε? 17 ἀνεκαίετο Mor | ἐκ τοῦ σκήπτρου
 ex ἐκ σκήπτου corr I² om B σκήπτου Ca sed γρ σκήπτρου
 in marg 18 τὸν ἐταῖρον in marg inser I | ἑαυτοῦ ex ἑαν-
 τὸν corr P⁴ ἑαυτῷ B et ex αὐτῷ corr I² αὐτοῦ U αὐτῷ M
 19 καταπετόμενος U et Re Anim καταπτόμενος BMCa
 καταπτόμενος Cobet Misc. 147

ἀνελόμενος τὰ μηρία γέμοντα πυρὸς ἀπέφερε. 87. τοῦ
 συμβάντος δὲ πάντα ὀφθαλμόν τε καὶ γνώμην ἐπιστρέ-
 φοντος καὶ δηλοῦντος ὥς οὐκ ἄνευ θεῶν ἐδράτο,
 τὸν υἱὸν ἐφ' ἵππον ἀναβιβάσας ὁ Σέλευκος εἰς τὸ τὴν
 πτῆσιν ἀπὸ γῆς διώκειν καὶ τῷ χαλινῷ τὸν ἵππον 5
 ἰθύνειν πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ πτεροῦ, βουλόμενος εἰδέναι,
 τί τοῖς ἡρπασμένοις ὁ ὄρνις χρήσεται. 88. ὁ δ' ἰπ-
 πεύων τε καὶ ἀναβλέπων ἄγεται πρὸς τὴν Ἡμαθίαν
 ὑπὸ τῆς πτήσεως. οἱ δὲ κατάρας ὁ ἀετὸς ἐπὶ τὸν
 βωμὸν ἐθήκε τὸν τοῦ Βοττιαίου Λιός, ὃν ἰδρυσάμενος 10
 ἦν Ἀλέξανδρος, ἥλικα αὐτὸν εὗφρανεν ἡ πηγή· ἐδόκει
 τε δὴ πᾶσι καὶ τοῖς οὐ δεινοῖς συμβάλλειν ὁ Ζεὺς
 εἰσηγεῖσθαι πολίξειν τὸν χῶρον. καὶ οὕτως ἢ τε Ἀλέξ-
 ἀνδρον πρὸς τὸν οἰκισμὸν ὁρμή τε καὶ ἀρχὴ πρὸς
 τέλος ἦει καὶ ἡμῖν ὁ τῶν θεῶν κορυφαῖος διὰ τῆς 15
 μαντείας οἰκιστῆς ἐγίνετο. 89. ἐνταῦθα δὲ Σέλευ-
 κος πᾶσαν μὲν τεκτόνων συνήγαγε τέχνην, πᾶσαν δὲ
 εἰς ὑπουργίαν χεῖρα, πᾶσαν δὲ λίθων φαιδρότητα·
 ὕλη δὲ εἰς ὀροφὰς ἐτέμνετο, πλοῦτος δὲ εἰς τὴν οἰκο-
 δομίαν ἐξεχεῖτο. 90. ὑπογράφων δὲ τὸ ἄστυ τοὺς μὲν 20
 ἐλέφαντας κατὰ τὴν χώραν διίστη τῶν ἐσομένων πύρ-
 ρων, στοῶν δὲ καὶ στενωπῶν μῆκός τε καὶ εὗρος

22 cf. Arrian. Anab. III 2, 1

4 σημείωσαι τὴν σύνταξιν B cf. schol. ad I 427, 25 R

3 δήλον ὅντος Cobet Mnem. V 107 (Coll. 103), fortasse recte
 4 ἀναβίβασεν Sintenis „aut ἀναβιβάσει aut pro εἰς τὸ leg.
 κελεύει“ Re 6 εὐθύνειν UI (sed in hoc in ἰθύνειν corr m²)
 et in marg Mo² 10 ι prius in βοττιαίου in ει corr B²
 βοττιαίου Mo 12 τε del? | μὴ BMCa 13 τὴν χώραν Re
 16 προσεγίνετο ex ἐγίνετο corr I² 17 δ εἰ πουργίαν cum
 rasuris U 19 οἰκοδομήν BMCa 20 ἀνεξεχεῖτο U 22 τε
 om UI | εὗρος UM et ex εὗρος corr B²

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

30

τεμνόμενος πυροῖς ἐχρήτο πρὸς τὴν τομήν, οὓς ἄγουσαι
 νῆες εἰστήκεσαν ἐν τῷ ποταμῷ. 91. καὶ ταχὺ μὲν ἡ
 R 301 πόλις ἤρετο, ταχὺ δὲ τὸ ποιηθῆν | ἐπίπλατο τῶν
 τε ἐκ τῆς Ἰωνῆς εἰς αὐτὴν καταβάντων Ἀργείων καὶ
 5 Κρητῶν καὶ τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, οἷς ἦν, οἶμαι, συγ-
 γένεια Σελεύκῳ κατὰ τὸν παλαιὸν Τήμενον, καὶ τῶν
 ἐπομένων αὐτῷ Σελεύκῳ στρατιωτῶν τῇδ' ἐλομένων
 οἰκεῖν. 92. Ἀντιγονίαν δὲ αὐτὴν μὲν ἠφάνισεν, ἀνδρὸς
 δυσμενοῦς ὑπόμνημα, τὸ δὲ πλήρωμα δεῦρο μετέστησεν,
 10 ἐν οἷς ἦσαν καὶ Ἀθηναῖοι. οὗτοι δὲ οἱ μεταστάντες
 τὸ μὲν πρῶτον ἔδρισαν, μὴ τῆς πρὸς Ἀντίγονον ὁργῆς
 ἀπολαύσειαν, ὥς δὲ ἔγνωσαν ἐπ' ἀμείνοσι μετακομι-
 σθέντες, τιμῶσιν εἰκόνη χαλκῇ τὸν Σέλευκον τάφου
 κέρατα τῇ κεφαλῇ προσθέντες, τοῦτο δὲ τὸ γνώρισμα
 15 τῆς Ἰοῦς. 93. Σελεύκου μὲν οὖν ἡ πόλις ἐπάννυμος,
 τοῦνομα δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀντιόχου, καὶ ὑπὸ μὲν
 τούτου δεδημιούργηται, τῷ δὲ ἔσωσε τὴν μνήμην· ὃν
 γὰρ τῶν ἑαυτοῦ τιμιώτατον ἦγε, τούτῳ τῶν ἔργων

6 Her. VIII 137 sq. Thuc. II 99. Iul. or. III p. 106 C

2 ἐστήκεσαν APUB et M (sed ι eras) et I (sed ι inser m²)
 3 ἐπίπλατο A (sed μ suprascr. m²) CP 4 ἰων σ cum rasura
 2 litterarum U ἰωνίας Ca 5 γρ καὶ τῶν — 6 Σελεύκῳ in
 marg add Mor 6 ε in τήμενον in ras P², in ras I² τήμε
 on cum rasura 1 litterae post ε U τήμερον A Mo Mor quod cor-
 rexit Re 7 τῇδε UIBM 8 μὲν inserui ex P²IBM Ca
 10 in animo habuit Euagrius h. eccl. I 20 (v. supra ad p. 453, 1)
 14 προστιθέντες UBM et I sed in hoc τι eras 15 num
 <οὗχ> ἡ? 16 πατρὸς in marg P⁵, παιδὸς P² in ras I (sed ιδ
 in ras m²) U et in marg Mo², cui lectioni patrocinatur Malalas,
 ut genuinae πατρὸς Pausanias Damasc. apud eundem p. 204, 2
 ὁ δὲ σοφὸς Πανσανίας ἐξέθετο, ὥς εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς
 ἔθηκεν τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ αὐτὸς Σέλευκος . . .
 ἔστι γὰρ λῆρος . . . πόλιν εἰς ὄνομα Ἀντιόχου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ
 νιοῦ, ὥς προεῖρηται, ἐκάλεσε. Cf. Alb. Gratul. in hon. Herwerd.
 p 47 sq. 18 prius τῶν e τὸν corr P² τὸν Mo

τῶν ἑαυτοῦ τὸ ἐντιμότερον ἔνειμε. 94. καὶ τὸ προ-
 ἄστειον τοῦτο | δὴ τὸ πολυύμνητον, τὴν Δάφνην, R 302
 Σέλευκος εἰς ἱεροῦ μοῖραν κατέστησεν ἀνεῖς τῷ θεῷ
 τὸν ἡῶρον, ἐπειδὴ τὸν μῦθον ἔργον εὔρεν. Ἀπόλλων
 γὰρ Δάφνης ἐρασθεὶς οὐ πελθὼν ἐδίωκεν· ὥς δὲ δι' 5
 εὐχῆς μετέβαλεν εἰς φυτόν, στέφανον ποιεῖται τὰ παι-
 δικά. 95. ταυτὶ μὲν ἄδεται, Σελεύκῳ δὲ ἡ θήρα τοῦ
 λόγου τὴν ἀλήθειαν ἐξέφηρεν· ὁ μὲν γὰρ κύνας ἄγων
 καὶ ἵππον ἐλαύνων μετῆι τὴν ἄγρην. ὥς δὲ ἦκε παρὰ
 τὸ δένδρον, ὃ πρότερον ἦν ἡ παρθένος, ὁ μὲν ἵππος 10
 ἐστὼς κρούει εἰς τοῦδαφος τῇ ὀπλῇ, ἡ γῆ δὲ ἀκίδα
 χροσθῆν ἀνέπεμψεν. 96. ἡ δὲ ἐδήλου γράμμασι τὸν
 δεσπότην· Φοίβου γὰρ ἐνεγέγραπτο. πρὸς γὰρ, οἶμαι,
 τὴν μεταβολὴν τῆς κόρης ἀλγήσας ἐξέχεε τοὺς οἰστούς,
 ἡ δὲ ἀκίς ἐνὸς διαλυθεῖσα κρύπτεται τῇ γῇ καὶ ἔφυ- 15
 λάττετο Σελεύκῳ παραλυσίς εἰς τὸ κοσμήσαι τὸν τόπον
 καὶ νομίσαι τοῦθ' ὅπερ ἦν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος. 97. θαῦμα
 μὲν οὖν καὶ τὸ ἐν Ἑλικῶνι κρήνην [ἵππου κρήνην]

5 cf. IV 1102 περὶ Δάφνης

1 prius τὸ inser C^f | ἔνειμεν C 4 εὔρεν ἔργον UI
 5 ἐρασθεὶς Ca 6 μετέβαλεν UI | π διὰ cum rasura U
 9 ἐπὶ supra παρὰ I² περὶ B 10 τῷ δένδρῳ M | ἡ om M Ca
 12 ψ in ἀνέπεμψεν in ras I², eras U ἐξέπεμψεν in marg
 Mo² 13 ἐγέγραπτο M 14 μετὰ supra βολὴν C^f 15 ἐνὸς in
 ἐντὸς corr B² | ἐφυλάσσετο I 16 τῷ σελ. U 18 τὸν supra τὸ
 Mo² | ἦν alterum in κρήνην in ras I² | ἵππου κρήνην cancellavi
 (Zambecc. p. 200) ut glossema praeceuntibus Sinteni et e
 parte Reiskio qui proposuit Ἑλικῶνι περὶ τὴν ἵππου κρήνην,
 ἦν et Iacobsio in exemplari et lectt. Stob. (1827) p. 150, qui
 κρήνην ἵππου delendum, κατὰ pro καὶ scribendum, ἡ ante
 κρήνην inserendum censet, postquam olim (exercitt. critt. in
 scriptt. vet. t. II Lips. 1796 p. 33) coniecit: θαῦμα μὲν οὖν καὶ
 τὸ ἐν Ἑλικῶνι ἐκ πτέρυγος ἵππου κρήνην ἐκδοθῆναι φασί, in
 Animad. ad Anthol. gr. IX 335 (Lips. 1800), lectt. p. 339 et in
 exemplari πτέρυγῃ pro altero κρήνην proposuit

ἐκδοθῆναι, φασί, Πηγάσου τῷ ποδὶ τὴν πέτραν πλή-
 ξαντος, τοσούτῳ δὲ τοῦτο θαυμαστότερον, ὅσῳ μᾶλλον
 εὐλογον πηγὰς ἐκ γῆς ἢ ἀκίδας ἐκπηδᾶν. 98. Σέλευ-
 κος δὲ ὁμοῦ τε ταύτην ἀνηρεῖτο καὶ δράκοντα φερό-
 5 μενον ἀντιπρόσωπον ἑώρα μετεώρῳ συρλίττοντα τῇ
 κεφαλῇ. ὁ δὲ ὥς ἐπέλασεν, ἡμερον εἰς αὐτὸν ἰδὼν
 ἠφάνιστο. προστεθέντος δὲ τοῦ δράκοντος τοῖς ἀπὸ
 τῆς γῆς ἐκφανέισι μείζων ἢ πίστις, ὥς ὁ θεὸς ἐμβα-
 R 303 τεύοι τὸν τόπον. | καὶ αὐτίκα τέμενός τε ἀπεδέδεικτο
 10 καὶ φυτὰ καὶ νεῶς ἐδέχετο καὶ ταχὺ τὸ ἄλλος ἔθαλλε
 καὶ ἀραις ἰσχυραῖς ἐφρουρεῖτο. 99. καὶ πάντα ἦν ἡ
 Δάφνη Σελεύκῳ. πρὸς γὰρ τοῖς εἰς ὅσιν ἐλθοῦσι
 φάσμασιν ἔτι καὶ χρησμὸς αὐτὸν ἦγεν, ὃν παρὰ τὴν
 δυσκολίαν ἐκ Μιλήτου δεξάμενος ἀνεθάρρησεν, ὃς τὴν
 15 τε μέλλουσιν ὑπισχνεῖτο τύχην καὶ λαβόντι τὴν Σύρων
 ἀρχὴν Δάφνην αὐτῷ ποιεῖν ἱερὰν ἐπέταξεν. 100. οὕτω
 δὴ τὰ περὶ τοὺς θεοὺς κατεσκευασμένος καὶ ὄθεν ἄξιον
 ἀρξάμενος, ἀπὸ κρηπίδος ὀρμηθεὶς παρεχούσης ἐλπί-
 δας, τῆς τε ἐκείνων εὐνοίας λέγω καὶ τῆς ἡμετέρας
 20 πόλεως, μεστὸν ἀπέφηνεν ἄστεων τῆς γῆς τὸ κράτιστον

8 Aesch. Pers. 447 Cratin. II 182, 22 M. I 106, 321 K.

1 ἦν ante ἐκδ. BMCa | φασί in ras P² 3 πηγὴν Re
 4 τε scripsi auctore Re ex UI γε reliqui libri (sed in τε
 corr P²) et edd | ἀνηρεῖτο UI 6 ἐς I 8 ἡ om M | οι in
 ἐμβατεύοι in ras P⁴ ἐμβατεύει UICa 9 τῷ τόπῳ UI sed
 in hoc τὸν τόπον suprascr. m² | αὐτίκα τέμενός] ἀντικαταθέ-
 μενός Mor correxit Valesius ad Amm. Marc. XXII 13, 1 p. 329 |
 ἀποδέδεικτο BM Re et supra ἀπεδείκνυτο I² ἀπεδείκνυτο U
 12 γὰρ inser I² | ἐλθοῦσιν ἔτι BMCa 13 „malim ἐνήγεν“
 Re | τὴν in ras A² 16 αὐτῷ ex αὐτοῦ corr P² αὐτοῦ A |
 καὶ οὕτω B 20 ἄστέων UI et ex ἄστεων corr P²

ἡμερῶν τὴν ἔρημον· οὐ γὰρ εἰς τρυφὴν ἄρα τὴν ἡμε-
 τέραν ᾤκισεν, ἀλλ' εἰς ἐτέρων πόλεων ἀφορμὴν, ὥστε
 ἀντὶ τῶν σταθμῶν αἱ πόλεις τοῖς ὁδοιπόροις ἔστησαν.
 101. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι βασιλεῖς τῷ τὰς οὔσας καθελεῖν
 σεμνύνονται, τὸν δὲ τὸ τὰς οὐκ οὔσας ἐγείραι κεκό- 5
 σμηκεν· ὃς τοσαύτας ὑπὲρ γῆν ἔστησεν, ὥστ' ἀρκέσαι
 καὶ πρὸς ὁμωνυμίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πρὸς ἐπω-
 νυμίαν | τῶν ἐν τῇ συγγενείᾳ κλήσεων καὶ πολλὰς R 304
 γε μᾶς προσηγορίας ἐπωνύμους ὀρθᾶσθαι [καὶ] καθ' ἐκά-
 τερον γένος, ἀνδρῶν λέγω καὶ γυναικῶν. 102. εἰ γὰρ 10
 αὖ κρίνειν τις αὐτὸν ἐθέλοι πρὸς Ἀθηναίους καὶ Μι-
 λησίους, οἱ πλείστας ἀποικίας στείλαι δοκοῦσι, πλείον-
 ὦν τ' ἂν οἰκιστὴς φανείη καὶ τῷ καθ' ἐκάστην μεγέθει
 τοσοῦτον νικῶν, ὥστε μίαν ἡντινοῦν ἀνταξίαν εἶναι
 δέκα. ἔξεστι μὲν ἐπιόντι Φοινίκην τὰς ἐκείνου πόλεις 15
 ὀρᾶν, ἔξεστι δὲ ἐπιόντι Συρίαν ταυτηνὴ τὰς ἐκείνου
 καὶ πλείους καὶ μείζους ὀρᾶν. 103. ἔξέτεινε δὲ τοῦτο
 τὸ καλὸν ἕως Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, περιλαβὼν δὲ
 Βαβυλῶνα πόλεσι πανταχόθεν ἐγκατέσπειρε καὶ τῇ
 Περσίδι καὶ ὅλως οὐδένα τόπον ἐπιτήδειον δέξασθαι | 20

6 sq. Pausan. Damasc. apud Malal. 203, 22 11 Sen. ad
 Helv. VII 2 Plin. n. h. V 112

1 num ἀνήμερον ut Aesch. Eum. 14 χθόνα ἀνήμερον τιθέντες
 ἡμερωμένην? at cf. I 412, 3 R | τρυφὴν Mo 3 τῶν inser I² |
 κατέστησαν BM Re et in marg Mo² et ex ἔστησαν corr I²
 ἔστησαν AU 4 τὸ U 7 ὁμωνυμίαν^α M ὁμωνυμία Ca |
 ἐπωνυμίας^{αν} M ἐπωνυμίας B et (σ e ν corr) I ἐπωνυμία Ca
 9 καὶ cancellavi | ἐκάτερον scripsi auctore Re ἑτερον libri edd
 11 τίς IB 13 καθ' ἐκάστην in καθ' ἐκάστην corr I² 15 μὲν
 — 16 ἔξεστι in marg Mo² 18 τίγρητος Mo sed τίγριδος
 suprascr. m² | παραλαβὼν supra περιλαβὼν A² et Re, qui commate
 post Βαβυλῶνα posito aut πόλεις aut τὴν Περσίδα scribendum
 coniecit 20 ἐπιτήδειον om B

R 305 πόλιν ἀφῆκε γυμνόν, ἀλλ' ἑλληνίζων διετέλεσε τὴν
 βάρβαρον. 104. οὐ μὴν ὥσπερ ἐπὶ ταύτῃ πολλὰς ᾤκι-
 σεν, οὕτως ἔστιν εἰπεῖν, ὡς πρὸ ταύτης ἑτέραν ἔθετο,
 ἀλλ' αὐτὸς τε ἐνταῦθα τὸ σκήπτρον ἰδρύσατο καὶ ταύτῃ
 5 κατὰ τῶν ἄλλων τὸ ἴσον ἔδωκεν, ὥσπερ θεραπαίνας
 αὐτῇ τὰς ἄλλας οἰκοδομοῦμενος καὶ βασιλεῖσι προεπι-
 δεστέραν ἑτέραν οὐχ ὀρῶν.

105. Ἐν τοιούτοις τοίνυν ἔργοις καὶ βιοῦς καὶ
 τελευτήσας οὐκ εἰς φαυλοτέρους τὸν κλῆρον παρέπεμ-
 10 ψεν, ἀλλ' ἀγαθοὶ τε ἐξ ἀγαθῶν πάντες ἔφυσαν καὶ
 ζηλοῦντες αἰεὶ πατέρας τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῷ πρὸς
 τὴν πόλιν ἔρωτι διεδείχθησαν. 106. ἐπιστὰς δὲ ἐπὶ
 τὰ τούτων ἔργα καὶ βλέπων ὥσπερ ἐκ τινος περιωπῆς
 ἐν κύκλῳ τὴν ἀνδραγαθίαν ἐκάστου οὔτε τὴν σιγὴν
 15 δικαίαν ἡγοῦμαι τῶν ἀρετῶν οὔτε τὴν ἀφήγησιν ἐν
 δυνατῷ· τὸ μὲν γὰρ βλάπτουτος ἂν εἴη τοὺς τε ἀρχη-
 γέτας καὶ τὸν ἔπαινον, τὸ δὲ μεῖζον ἢ <κατὰ> πολλὰ

13 Luc. de merc. cond. 15. conv. 11 17 Pind. Nem. X 35
 Pl. β 488 sq.

1 ἑλληνίζω οὐ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἑλληνικῶς ἔχειν
 ποιῶ B². = Thom. M. l. l.)

1 ἑλληνίζων — 2 βάρβαρον citat Thom. M. s. v. ἑλληνίζω
 p. 161, 10 R ὡς ὁ αὐτὸς (Διβάριος) ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ (Ἀντιοχικῷ)
 4 αὐτ' τε cum rasura 2 litterarum U | τὸ σκήπτρον ἐνταῦθα
 UI 5 ἴσον ex ἴσον corr I ἴσον in ἴσον corr A² κράτος
 BMCa 10 τε καὶ ἐξ I 11 τῇ τε ἄλλῃ supra τοῖς τε
 ἄλλοις I² τοῖς τε ἄλλοις U et in marg Mo² 12 διεδείχθησαν

M (sed ε supra ei scr. m²) διεδέχθησαν C διεδέχθησαν I (sed
 δε in ras m²) Mo (sed ει suprascr. m²) διεδ χθησαν Ca
 12 ἐπιστὰς — 471, 1 μέγιστον citat Plan fol. 103 14 ἐν
 κύκλῳ inser I² 16 τὸν τε ἀρχηγέτην Mor 17 τοὺς ἐπαίνοους
 Re | κατὰ inserui auctore Re

στόματα καὶ σοφιστῶν χορὸν | ὥς οἶόν τε μέγιστον. R 306
 107. τίς οὖν εὖρηται πόρος ἐν ἀπορίᾳ τοσαύτῃ; τῶν
 μὲν μνησθῆναι, τοὺς δὲ ὑπερβῆναι, μάλλον δὲ τῶν
 μὲν οὐ πάντα εἰπεῖν, ἀλλ' ἐκ πολλῶν ὀλίγα διελθεῖν,
 περὶ δὲ τῶν ἰσχυρισάμενον, ὥς οὐ χείρους τῶν εἰρη- 5
 μένων, κελεῦσαι τοὺς ἀκροωμένους ἐν ταῖς συγγραφαῖς
 δοκιμάζειν μου τὸν λόγον.

108. Ἀντιόχῳ τολύμῳ Σελεύκου παιδὶ πόλεμος
 μὲν οὐδεὶς ἐπολεμήθη, τὸ γὰρ δυσμενὲς ἅπαν ἐπτήχει
 τῷ φόβῳ, σὺν εὐδαιμονίᾳ δὲ πρὸς γῆρας ἐλθόντι τῷ 10
 παιδὶ τὴν ἀρχὴν ὑπῆρξεν οὐκ ἐλάττω παραδοῦναι.
 τοῦτῳ δὲ καὶ αὐτῷ τὰ μὲν ὅπλα ἡσύχαζεν οὐκ οὕσης
 ἀνάγκης, θαῦμα δέ τι συνέβαινε τῆς ἄκρας εὐφημίας
 τῇ πόλει. 109. κηδεύει μὲν γὰρ Πτολεμαῖῳ τῷ τῆς
 Αἰγύπτου βασιλεῖ, Πτολεμαῖος δὲ ἦκων ἐνθάδε καὶ τὸ 15
 κάλλος τῆς Ἀρτέμιδος ἐκπλαγεὶς ἐβουλήθη τῆς ἐκεῖνον
 χώρας εἶναι τὸ ἄγαλμα καὶ λαβὼν ἀπῆγεν. ἡ δὲ θεὸς
 ἐκεῖ μὲν ἐθεραπεύετο, τῆς δὲ ἡμετέρας ἐπεθύμει καὶ
 νόσῳ τὴν γυναικα τοῦ μεταστήσαντος ἤλανε διδά-
 σκουσα τοῖς ὀνείρασιν, ἀνθ' ὅτου ταῦτα ποιοῖ. πέμ- 20
 πεται δὴ πάλιν ὑπὸ τῶν κεινηκότων καὶ τὸν μὲν νεῶν

2 Aristarch. trag. fr. 2,5 p. 728 N. Eur. Iph. A. 356 14 Athen.
 II 45 b. c. Hieron. ad Daniel. XI 6 p. 705 19 Plin. XXXIV 148

ων
 1 χορὸν Plan χορὸς U Mor et e χορὸν corr M² | μέγιστος
 Mor et e μέγιστον corr M² μεγίστων U et supra μέγιστον
 Mo² 3 τῶν M τὰ B 4 ἐκ τῶν πολλῶν UI 6 ἀκροα-
 τὰς B 8 παρὲς BMCa 9 τὸ — 10 φόβῳ citat Plan fol. 99
 16 αὐτοῦ UIBMCa et supra ἐκεῖνον Mo² ἐκεῖνον supra
 αὐτοῦ I² cf. p. 525, 10 20 οἱ in ποιοῖ in ras P² ποιεῖ
 UIBMCa

τὸν ἀρχαῖον κομίζεται, τοῦνομα δὲ αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον μεταβάλλεται καὶ Ἑλευσινία προσαγορεύεται.

110. Θαῦμα τὸίνυν ἕτερον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας παραπλήσιόν τε καὶ οὐ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ τῷ
 5 μὲν γὰρ εἶναι περὶ θεοῦς συμφέρεται, τῇ δὲ τῶν ξένων δεῦρο μεταστάσει διέστηκε. σαφεὲς δὲ ὃ φημι ποιήσω.
 R 307 111. ἐν Κύπρῳ θεοὶ τιμώμενοι | τὴν Κύπρον ἐξ
 ὕσουπερ ἦν κληρουχοῦντες οὗτοι τῆσδε τῆς χώρας ἐπεθύμησαν καὶ ἡπείγοντο μετοικεῖν. ἐμβαλόντες οὖν
 10 τὴν πόλιν εἰς χρεῖαν τοῦ Πυθοῖ μαντεῖον πείθουσι τὸν Ἀπόλλω λύσιν μίαν τῶν δυσχερῶν ἀνελεῖν, τὴν τῶν ἐν Κύπρῳ θεῶν ὡς ἡμᾶς μετόικησιν. 112. καὶ πέμπει δὴ δι' ὧν ἡλπίζε δράσειν τοῦτο ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν νῆσον. ὡς δ' οὐτ' ἀφελέσθαι φανερώς ἐνῆν οὔτε
 15 διορύξασι λαθεῖν, μηχανῶνται τοιόνδε τι· ἔφασαν βούλεσθαι κατ' ἔχρος τῶν αὐτόθι θεῶν δημιουργήσαι τύπους. τῶν δὲ ἐφέντων φιλοπόνως νύκτα καὶ ἡμέραν ἔξουν, οἱ δ' ἱερεῖς ἀνεπαύοντο. τοῖς δημιουργοῖς δὲ πρὸς τοσοῦτον διηκριβώθη τὸ τῆς μιμήσεως, ὥστε τὰ
 20 μὲν ἀνασπᾶσαντες, τὰ δὲ ἀντικαταστήσαντες ἐνέβαινον εἰς τὰς ναῦς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυπρίων, τὰ παλαιὰ μὲν

ἡς
 3 αὐτοῦ B 4 τῷ (2)]τὸ B 6 σαφεὲς — ποιήσω citat
 Plan fol. 99 7 ἐξότου UI ἐξ ὅου Mo 8 οὕτω Ca Re
 9 ἐπεθύμησαν — ἐμβαλόντες om Mor | καὶ] ὥστ' ? Sintenis
 11 να post ω in ἀπόλλω inser Mo² 12 μετοίκισιν Cobet
 Mnem. V 107 (Coll. 103) 13 τοῦτο δράσειν IBMCa 15 ἀνο-
 ρύξασι supra διορύξασι Mo² | λαβεῖν in marg Mo² 17 τοὺς
 τύπους BMCa | φιλοπόνως inser I² 19 εἰς A εἰς Re |
 διηκριβώθη ex ἡκριβώθη corr I² ἡκριβώθη U 20 ἐνέβαι-
 νον P sed supra ε rasura unius litterae, Mo sed α supra ε m²
 ἀνέβαινον UI sed in hoc ε supra α m³

ὥς νεουργὰ φερόμενοι, τὰ δὲ ἄρτι δεξάμενα τὴν τέχνην
ἐν τῇ δόξῃ τῶν ἀρχαίων ἀφέντες. 113. τοῦτο δὲ ἦν
ἄρα οὐ τῆς τῶν ἀγαματοποιῶν ἀρετῆς, τῆς δὲ τῶν
θεῶν πρὸς τὸν ἔκπλουν ἐπιθυμίας, ὅφ' ἥς ἐνέθηκαν
ταῖς χερσὶ τῶν δημιουργῶν πλέον τι τοῦ θνητοῦ. 5
καίτοι τί τοσοῦτον εἰς δόξαν, ἢ χώραν προσλαβεῖν ἢ
στήσαι τρόπιον ἢ κατακόψαι φάλαγγας ἢ ζωργήσαντα
πολεμίους ἄγειν, ἡλλίκον τὸ τοὺς θεοὺς τῇδε νομίζειν |
αὐτοῖς προσήκειν διαιτᾶσθαι; R 308

114. Καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ τοῦτον ἐχόμενον εἰς τὴν 10
αὐτὴν ἀπόδειξιν φέρει συμβὰν εὐθὺς ἐπὶ τοῦ μετ'
αὐτὸν ἄρχοντος. ἢ γὰρ δὴ Ἰσις, τὸ βούκερων ἄγαλμα
τὸ Αἰγύπτιον, ἀφείσα τὴν Μέμφιν δεῦρο μετοικίζεται
κινήσασα μὲν ὀνειράσι Σέλευκον τὸν ἀπὸ τοῦ Σελεύκου
τέταρτον εἰς τὴν ἐαυτῆς μετάπεμψιν, κινήσασα δὲ Πτο- 15
λεμαῖον εἰς ἔτοιμον τῆς θεοῦ δόσιν, καὶ νῆς εὐτρεπεῖς,
καὶ τὸ ἄγαλμα ἤγετο. 115. καὶ καταγώγιον ἦν τῶν
κρειττόνων ἢ πόλις, ὥστε καὶ πρὸς τὸν Ὀλυμπον
ὑπάρχειν ἡμῖν ἐρλίζειν, εἰ βουλοίμεθα. ἢ μὲν γὰρ αὐτόθι
τῶν θεῶν διατριβὴ ποιητῶν ἐστὶ φήμη, τὰ δ' αὖ παρ' 20
ἡμῖν ὀφθαλμοὺς ἔπεισε. 116. καὶ συμπροήλθε τὰ ἔργα
τῷ χρόνῳ, ἐπεὶ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἰσχύος ἤδη πάντα

3 prius τῶν inser P et in marg Mo² om ACBMCa Mor
4 ὅφ' Ca 6 οἱ in καίτοι in ras P² | τί τοσοῦτον in
rasura 6 vel 7 litterarum P² post τί (τι U) rasura unius
litterae UI 8 τὰς Ca 9 αὐτοῖς APUIBMMo αὐταῖς Ca
αὐτοὺς Mor | κειν in προσήκειν suprascr. P² | ἐνδιαιτᾶσθαι
P sed ἐν in ras m² 10 τὸ om U | τοῦδ' Sintonis 11 εὐθὺς
m³ supra αὐτοῖς I αὐτοῖς U 12 Ἰσις libri Re 13 αἰγυ-
πτίων B | μέμφιν P sed ι in ras m² μέμψιν Ca | οἰκί in
μετοικίζεται in ras I³ μετακομίζεται U 14 τοῦ inser A²
15 ἡς in ἐαυτῆς in ras P² 19 ἡμῖν ὑπάρχειν APUI Re Mor
20 ποιητῶν praemisso ἐκεῖνα — 21 ἔπεισεν citat Plan fol. 99
21 οὖς in ὀφθαλμοὺς ex ὅς corr I³ | συμπροήλθε Re

ἐπισχούσης τοῦτο γε οὐ μετέπεσε τῇ πόλει, ἀλλ' ἔπα-
 θον μὲν τι πρὸς τὸν Κάσιον ἐκείνοι Δία τοιοῦτον,
 οἷον Πτολεμαῖος περὶ τὴν Ἀρτεμιν, καὶ μεθίστασαν, ὁ
 δὲ κεραυνὸς ἐφ' ἅπαντα ἀφιεῖς ἐνέκειτο τὴν ἐπάνοδον
 5 αὐτῷ παρασκευάζων καὶ ἀνέστρεφεν. 117. οὐκοῦν οἱ
 R 309 μὲν ἐτέρωθι | φαίνονται βουλευθέντες ὥς ἡμᾶς ἐλ-
 θεῖν, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν οὐκ ἀνασχόμενοι τὴν ἐτέρωσε
 μετάστασιν, ἀλλὰ τῷ κάλλει μὲν ἔρωτας ἐφ' ἑαυτοὺς
 ἀνάψαντες, αὐτοὶ δὲ ὁ τοὺς ἄλλους ἐποιοῦν, πρὸς ἡμᾶς
 10 πεπονηθότες καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ἐραστῶν ἐλκόμενοι, τῆς
 δ' ἐρωμένης γῆς ἀνθαπτόμενοι πάλιν. τοσαύτη φιλο-
 χωρία μὲν εἶχε τοὺς ἡμετέρους δαίμονας, ἐπιθυμία δὲ
 τοὺς ξένους ἡμετέρους γενέσθαι.

118. Καὶ ἐμήκνυα τὸν περὶ τῶν κρειττόνων λόγον
 15 ὥς οὐκ οὔσης ἐτέρας ἀμείνονος ἐγκωμίων μερίδος οὔθ'
 ἡμῖν οὔτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδέσιν. εἰ δέ τις ἥδιστον
 ἄκουσμα τὰ δι' ὅπλων ἔργα νομίζει, πολλὰ τρόπαια
 τοῖς προγόνοις ἀπὸ πολλῶν ἔστηκεν αὐτοῖς ἐξιοῦσιν,
 οἷος ὁ τῶν τότε πολέμων τρόπος. 119. καὶ τὰ μὲν
 20 ἄλλα τί δεῖ λέγειν; ἀλλ' Ἀντιόχος ὁ μέγας ὄνομα λαβὼν
 ἀπὸ τοῦ μεγάλους ἐπιχειρεῖν τε καὶ ἐξαρκεῖν, μικρὸν
 ἡγησάμενος σώζειν τὰ ὄντα προσθήκην ἐπινοεῖ τοῖς
 οὔσι. καὶ τοῦτο μὲν τὴν νεωτέραν τῆς πόλεως μοῖραν

2 μέντοι ICa | κάσιον UI edd cf. t. I 579, 22 R | ἐκείνοι Δία
 scripsi e CUIBMMoCa Δία ἐκείνοι AP edd | δία e διὰ corr C^f
 δία A 3 τὴν Ἀρτέμιδος μετάστασιν vel μεθιδρῶσιν M Schmidt
 Philol. X 635 4 ἔπασιν supra ἅπαντα Mo² num ἅπαντας?
 5 αὐτῷ U αὐτῶ BCa 9 δ' I | δ inser C^p et ^f ὁ Mo
 11 γῆς e τῆς corr Mo² 16 ἄλλοις I sed οἷς in ras m³
 18 ἀξιοῦσιν C sed e suprascr. f 19 τύπος Re, quod defendit
 Gasda collato Plat. rep. III p. 396 E 20 μέγα BM Mor
 21 ἐπιχειρεῖν I sed ι ante e eras 21 μικρὸν — 23 οὔσι citat
 Plan fol. 99 22 πρὸς θήκην C

οὐ πολλῶ τῷ φανλοτέραν τῆς ἀρχαίας, ἣν ὁ ποταμὸς περιλαμβάνει, προσκατασκευάζεται γένος μὲν Ἑλληνικὸν εἰσάγων, Αἰτωλοὺς καὶ Κρητάς καὶ Εὐβοεῖς, τεῖχει δὲ τὴν ἄπασαν ἀσφάλειαν παρασχών. 120. ὥσπερ δὲ τὸ μέτρον τῆς πόλεως ἐπὶ μείζον ἐξῆγεν, οὕτω καὶ 5 τοὺς τῆς ἀρχῆς ὄρους ἐπὶ πλεῖον ἔτεινε, ὥσπερ R 310 ἡϋξημένῳ σώματι μέλῳ χιτῶνα ὑφαινόμενος. καὶ παραλαβὼν τῶν οἰκητόρων δι' ὅσων ἥλπιζεν ἢ φόβῳ πάντα ἔξειν ἢ νόμῳ χειρῶν, ἥλαννε τὴν ἐν ποσὶν αἰὲ κτώμενος τῶν μὲν ἐκόντων προσχωρούντων, τῶν δὲ ἐν ταῖς 10 ἡτταῖς ὅτι μὴ χρῆν ἀνταίρειν παιδευομένων. 121. καὶ μετὰ τοιούτου σχήματος ἕως Ἰωνίας ἀνέβη δεικνὺς ἐν τε βουλαῖς καὶ πράξεσι τὸν μέγαν Ἀντίοχον καὶ ὥς οὐκ ὀνόματος εὐφημίαν ἔφερε κενήν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ὧν ἔπραττε τοῦτο ἣν ἀκούειν ἄξιος. ἐξ ὧν φόροι τε 15 ἡμῖν ἐφοίτων καὶ τοῖς τοῦ πολέμου δώροις ἢ πόλεις ἐκοσμεῖτο τῶν μὲν ὑπηκόων ἐπιμελουμένη, τοὺς δὲ ἀνθισταμένους καταστρεφόμενη, ἔπειτα καὶ τοῦτοις ἀντ' ἀγαθοῦ δαίμονος γιγνομένη, δυοῖν παριοῦσα τὴν Περσικὴν δυναστείαν, ἰσχύι τε καὶ τῷ τῆς προστασίας ἡθελ. 20

122. Ἐτερος Ἀντίοχος γίγνεται βασιλεύς, εἰρηνικός τε τοῦ τὸν τρόπον καὶ πολεμικός, τῇ μὲν χαίρων, εἰ

9 Her. VIII 89 Aesch. or. I § 5 p. 30, 5 Thuc. III 97, 1 cf. t. I 384, 8 R

1 τῷ UMo Re 2 σ prius in προσκατασκευάζεται inser I²
 4 τῇ ἀπάσῃ Gasda 5 μέτρον] μείζον Ca 9 τ ἡ ν I sed η
 et ν in ras m³ et singulae litterae ante et post η eras om Ca
 11 post χρῆν rasura 2 litterarum M 12 ἀνέβη in marg
 inser Mo ἐπέβη P sed ἐπ in ras m² 19 δυνεῖν CA Re
 ἐνῆν Mor | παριοῦσαν Mo sed ν eras 21 γίγνεται A 21 εἰρη-
 νικός — 476, 4 ἀτιμάζων citat Plan fol. 99

μή τις θρασύνοιτο, πρὸς δὲ ἐκείνον εὐψυχος, εἴ τις ἐπαναγκάζοιτο, καὶ οὔτε τῇ τῆς ἡσυχίας ἡδονῇ τοῖς ἀδικοῦσιν εἰκὼν οὔτε τῷ κρατεῖν ἐν πολέμοις τὴν ἡσυχίαν ἀτιμάζων, ἀλλ' εἰδώς, εἶπερ τις ἀνθρώπων, ὅπλα τε
 5 ἀρπάζει μετὰ τοῦ καιροῦ καὶ καταθέσθαι πάλιν. 123. ὅς ἐπειδὴ ληστικὸν ἐν τῷ Ταύρῳ συνειστίγει καὶ Μυθῶν
 R 311 λείαν ἐποίει Κίλιξι τὰ πράγματα | καὶ μετὰ τῶν ἄλλων προσαπώλλυ τὰς ἐπιμιξίας ἀνθρώπων, ἐλθὼν ἐπ' αὐτοὺς ὀξύτερον ἐξέκοψεν ἢ Μίνως ἐκ τῶν Κυκλά-
 10 δων τοὺς Κᾶρας, καὶ ταῖς πόλεσιν ἀπέδωκεν ἀλλήλαις χρῆσθαι καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον ἐκβαλὼν ἀνέβη τὰς ὁδοὺς τοῖς ἐμπόροις· ἀνθ' ὧν ὑπὸ τῶν εὖ παθόντων ἴστατο χαλκοῦς ταῦρον κεχειρωμένος δηλοῦντος τοῦ ζώου τὸ ὁμώνυμον ὄρος.
 15 124. Ἐχων δὴ καὶ τῶν λοιπῶν βασιλέων οὐκ ὀλίγα διελθεῖν, φεύγων ὅπερ ἔφη, τὸ τῷ μήκει διοχλεῖν, ἐκείνο λέγω, ὅτι ὥσπερ τὰς προσηγορίας ἀλλήλων, οὕτω καὶ τὰς τῶν τρόπων ἀρετὰς διεδέξαντο, οἱ μὲν ἐν

5 Xen. Anab. V 9, 8 6 ep. 673. Dem. p. 248, 23 9 Thuc. I 4

6 ληστικὸν πλοῖον, ληστικὸν δὲ σύνταγμα B² (= Thom. M. s. v. p. 224, 4. cf. Lobeck Phryn. p. 242)

2 ἐπαναγκάζοι coni Gasda et Cobetus Mnem. V 107 (Coll. 103) cf. p. 120, 5 et t. I 566, 1 R, at Libanius talis medii amantissimus | ἀγαθοῖς supra ἀδικοῦσιν I³ 6 ληστικὸν IB sed in his q erasum et UMCa ληστικὸν Mo sed q supra η m² cf. Thuc. I 4 8 ὧν ante προσαπώλλυ inseruit Re | ἀνθρώπων scripsi ἀναιροῦν libri edd 9 ἐξέκοψεν scripsi auctoribus Re et Gasda coll. p. 385, 9 R et Thuc. l. 1. Κᾶρας ἐξελάσας ἔκοψε libri edd 13 χαλκοῦς scripsi auctoribus Gasda et Cobeto Mnem. V 107 (Coll. 103) χαλκοῦν libri Re χαλκοῦς ταῦρος Mor 14 ζώιον C | τὸ ὁ in τὸ ὁμώνυμον in ras 1 vel 2 litterarum P² 15 δὴ e δὲ corr A δὲ Re 16 τὸ inser Mo² | οχλ in διοχλεῖν in ras I²

ἡσυχίᾳ τὴν πόλιν τηρήσαντες, οἱ δὲ ἐν πολέμοις λαμ-
 πρὸν ἀποφῆναντες, πάντες δὲ ἐν ἐκείνῳ ταῦτ' ὀφρονή-
 σαντες, τὸ ἥς ἕκαστος παρελάμβανε μείζω παραδοῦναι
 τὴν πόλιν. 125. ὁ μὲν τις Μίνως | ἱερὸν ἐποίησεν, R 312
 ὁ δὲ Δῆμητρος, ἄλλος Ἡρακλέους, ἕτερος ἑτέρου, καὶ 5
 τῷ μὲν ἐδημιουργεῖτο θέατρον, τῷ δὲ βουλευτήριον, ὁ
 δὲ ὁδοὺς ἐλέαιεν, οἱ δὲ τὰ Νυμφῶν ὀχετοῖς ἐκόμизον,
 οἱ μὲν ἐκ προαστείων εἰς τὴν πόλιν, οἱ δὲ εἰς τὸ
 νεώτερον μέρος ἐκ τῶν πηγῶν, αἷς ἢ παλαιτέρα βροῦει,
 νεῶς τε ἐπὶ νεῷ κατεσκευάζετο καὶ τὸ πλεῖστον ἦν 10
 τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἱεροῖς· τὸ γὰρ αὐτό, κόσμος τε τῇ
 πόλει καὶ φυλακῇ, τῶν θεῶν τὰ ἀνάκτορα. 126. ἀλλὰ
 γὰρ τοὺς χόας τῆς θαλάττης μετρεῖν <ῥᾶόν> ἔστιν ἢ
 τῷ λόγῳ περιᾶσθαι περιλαμβάνειν, ὅσαις ἕκαστος προσ-
 θήκας ἐπὶ μεῖζον ἤρε τὴν πόλιν. διὸ τῶν ἀδυνάτων 15
 ἀποστὰς τὴν ἐπίκλησιν ἑκάστου σημεῖον ποιήσομαι τοῦ
 τρόπου. τῷ μὲν γὰρ ἐγένετο Σωτήρ, τῷ δὲ Θεός, τῷ
 δὲ Καλλίνικος, τῷ δὲ Μέγας, τῷ δὲ Φιλοπάτωρ, τῷ δὲ

9 [Arist.] de mund. 3 p. 392^b 15 13 Plat. Theat. p. 174
 D. Aristid. or. III t. I 30, 17 D.

1 οἱ δὲ] οὐδὲν *Mo* 2 ἐν inser *I*² 4 Ἀπόλλωνος Cobet
 Mnem. V 107 (Coll. 103), at cf. Mueller Ant. p. 70 6 τῷ e
 τῶ corr *P*³ (bis) 9 αἷς *I* et m² supra ἥς *M*, in marg *Mo*²
 et Re ἥς reliqui libri et Mor qui ὄν coni 13 θαλάττης
P sed ττ in ras m³ θαλάσσης *AUMo* Re | ῥᾶόν inserui
 auctore Reiskio Anim, quod Cobetus Mnem. V 108 (Coll. 103)
 pro γὰρ poni iussit 15 ἤγε? cf. p. 475, 5 | διὸ — 17 τρόπου
 citat Plan fol. 99 16 ἀποστὰς *P* sed ἐκ supra ἀπο m²
 suprascr. ἄπο ἐκστὰς *A* ἐκστὰς Re | τὴν ἐπίκλησιν *P* sed ην m²
 in ras et σιν e ν corr m² τὸ ἐπίκλην *ACPlan Mo* sed in hoc
 σιν supra ν suprascr. m², et supra τὴν ἐπίκλησιν *I*³ 18 Μέγας,
 τῷ δὲ om *B*

Ἐπιφανής, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἄμιρος ὦφθη τῆς ἀπὸ
 τοιούτων μαρτυρίας. 127. καίτοι εἰ ταῖς Ἀθήναις
 σεμνὸν τὸ τῶν πολιτευομένων παρ' αὐτοῖς τὸν μὲν
 δίκαιον κληθῆναι, τὸν δὲ ἕτερόν τι, πόσον γε τῇ ἡμε-
 5 τέρᾳ γίγνεται τὸ τοῦ βασιλεῖς τοιούτων προσρημάτων
 R 313 ἀξίους | ὀφθῆναι, καὶ ταῦτα οὐ δύο τινάς, ἀλλ' ἔφε-
 ξῃς ἅπαντας καί, τὸ ἔτι μείζον, εἰς τοσοῦτον ἤκοντας
 ἀριθμοῦ;

128. Οὐ μόνον δὲ ἄρα τῶν ἀρχόντων τὰ κράτιστα
 10 ἀπελαυνάμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκείνων γυναικῶν, αἱ τοὺς
 ἱστοὺς ὑπερβάσαι κρείττους ἐγένοντο τῆς φύσεως εἰς
 τὴν πόλιν, φροντίδας ἀνδράσι προσηκούσας ὑπομένου-
 σαι, αἱ μὲν βοηθοῦσαι τοῖς περὶ τὰς ταφὰς νόμοις, αἱ
 δὲ τοὺς μὲν θεοὺς ἱεροῖς τιμᾶσαι, τὴν δὲ πόλιν τιμῇ
 15 κοσμοῦσαι, καθάπερ οὐκ ἐπὶ παίδων γοναῖς μόνον
 συννοικοῦσαι τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ ὅπως μιμοῖντο τὰ
 ἐκείνων περὶ τὴν πόλιν.

129. Ἔως μὲν οὖν ἐδόκει τῷ δαίμονι τῇ Μακεδό-
 νων γνώμῃ τὴν Ἀσίαν εὐθύνειν, ἥδε ἦν αὐτοῖς τῆς

4 Aesch. or. I § 25 II § 23 III § 181

1 ὃς ἄμιρος Re ἄμιρος ὃς libri nisi quod ὃς in *Mo* m²
 deletum et ante ἄμιρος insertum et in *Ca* post ὦφθη positum
 est, et Mor 3 αὐταῖς *BCa* 4 post κληθῆναι excidisse
 putat τὸν δὲ χρηστόν Cobet Mnem. V 108 (Coll. 103) de Phocione
 cogitans haud improbabiler, etsi locus Aeschinis or. I § 25 etiam
 Solonis mentionem factam esse suadere potest | τῇ γε *CUIMo*
 et in ras corr ut videtur e γε τῇ *P*³ τῇ τε *Ca* 5 γ alterum
 in γίγνεται inser *P*³ γίνεται *U* et inser *I*³ 10 αἱ — 12 ὅπο-
 μένουσαι citat Plan fol. 99 11 ὑπερᾶσαι *Mo* sed ὑπερβάσαι
 in marg m² 14 τῇ ante τιμῇ *I*² τρυφῇ Gasda coll. p. 518, 7
 15 οὐκ in marg inser *P*³ | μόνους *Mo* 16 τακείνων *UI*
 sed in hoc α in ras 2 litterarum m² 18 τῷ e τῇ corr *A*
 τῇ Re 19 εὐθύνειν *M* sed ἐθύνειν in marg | αὐτῆς *UCa*

δυναστείας οἶον ἀκρόπολις, καὶ τύχη τε ἀγαθῇ συνέξων
 ἐνθάδε καὶ τοῖς ἀπανταχόθεν τήνδε ἐπήσκουν· ἐπεὶ
 δὲ τὴν μὲν ἐκείνων ἀρχὴν ἔστησεν ὁ θεός, τῇ δὲ Ῥω-
 μαίων οἶον σειρᾷ χρυσῇ τὰ πάντα ἐξώννυ, ταχέως μὲν
 ἤσθητο τῆς ἐν οὐρανῷ βουλῆς, ἀποφητὶ δὲ τὴν μετα- 5
 βολὴν ἐδέξατο. ὧν δὲ ἀναγκαῖον ἦν γενέσθαι καὶ
 μεμαχημένην, τούτοις ἀμαχεὶ προσέθετο καθαρὸν δυσμε-
 νείας τὸν μέλλοντα παρασκευάζουσα χρόνον καὶ οὐ
 διδοῦσα πρόφασιν μνησικακεῖν. 130. τοιγαροῦν ἀντὶ
 ταύτης τῆς διανοίας τοιαύτης ἀπέλαυσε τῆς τῶν ἡγε- 10
 μόνων προνοίας, ὥστε γένει μόνον ἔδοξε μεταβεβλήσθαι
 τὸ τῆς ἀρχῆς· ὥς ἢ γε τῶν | ἀγαθῶν φορὰ δι' Ἰσων R 314
 παρῆν, καθάπερ οὐχ ἑτέρων μὲν κτισάντων τὴν πόλιν,
 ἑτέρων δὲ παρειληφότων, ἀλλὰ Ῥωμαίων ἃ τὸ πρῶτον
 ἐποίησαν ἐχόντων καὶ τὴν ἀναγκαῖαν εὐνοίαν πρὸς τὰ 15
 αὐτῶν ἔργα σωζόντων. οὕτως αὐτοῖς τὴν τε ὑπάρ-
 χουσιν ἀξίωσιν ἐτήρησαν καὶ ὅση παρ' αὐτοῖς νενό-
 μισται προσέθεσαν καὶ τὸ μητρόπολιν εἶναι τῆς Ἀσίας
 οὐκ ἀπεστέρησαν.

131. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς οἰομένους οὐ πάλα τὴν 20
 πόλιν ἡμῖν ἐν λόγῳ καθεστάναι ταῦτα εἰρησθῶ· πρὸς
 δὲ τοὺς ἀπὸ λαμπροῦ σχήματος κατενεχθῆναι τὰ παρ-

2 ἐνθὲνδε I sed εν ex α corr m² 3 εὐός in θεός in ras I²
 3 τῇ δὲ — 4 ἐξώννυ citat Plan fol. 99 3 ῥωμαίων ἀρχῇ
 Plan 4 ἐξώννυ ὁ θεός Plan 7 μεμαχημένην scripsi e
 P (sed ν erasum) M (sed ν in ras e σ, ut videtur, corr) μεμα-
 χημένης CAIBMoCa Mor μεμαχημένοις U Re, qui etiam μεμα-
 χημένη coniecit | τούτοις — προσέθετο citat Plan fol. 99
 8 ἀπαντα Ca 10 ἀπήλυνσε MCa 12 δι' Ἰσων Re Anim
 ἐξ Ἰσων Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104) 13 παρῆν scripsi
 cum Re et Cobeto l. l. περ ἢ libri edd 14 τοπρῶτον PMB
 15 ν in εὐνοίαν in ras P⁴ εὐροίαν A 16 αὐτῶν ex αὐτῶν
 corr I² αὐτῶν UBMCa 17 ὅση παρ' num ὅσηπερ?

όντα δεικνύσθω, φθόνος δὲ μὴ βάλοι τὸν λόγον. αἱ
 μὲν γάρ, ὥσπερ στρατιῶται γεγηρακότες, τὰ παλαιὰ
 σφῶν αὐτῶν ἄδουσαι τοῖς παροῦσι στένουσιν, ἡμῖν δὲ
 ἐφάμιλλα τοῖς ἄδομένοις τὰ ὀρώμενα, καὶ οὐ διηγρή-
 5 σασθαι μᾶλλον ἔστιν ἢ δεῖξαι.

132. Σκοπεῖτω δέ τις, ὥσπερ ἐν μουσικῇ, τὴν πόλιν
 εἰ διὰ πάντων ἤρμостαι, ἢ νῆ Δία, ὥσπερ ἄγαλμά τι
 R 315 τῶν ὀνομαστῶν, εἰ μὴ τὸ δέον ἐξ | ἡμισείας, ἀλλ'
 ὥς ἐνι μάλιστα τελεώτατα παρέχεται.

10 133. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν βουλὴν σκοπῶμεν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ πᾶν σχῆμα τῆς πόλεως, <ἐπὶ ταύτης> ὥσπερ
 ἐπὶ τινος ῥύζης, ἔστηκε. μόνη τοίνυν αὕτη μερίστη τῶν
 ἀπανταχοῦ καὶ ἀρίστη, πατέρας καὶ ἀππους καὶ ἐπι-
 πάππους καὶ ἐτι περαιτέρω τῆς αὐτῆς τάξεως κατα-
 15 λέγειν ἔχοντες, διδασκάλοις τῆς εἰς τὴν πόλιν εὐνοίας
 τοῖς γονεῦσι κεχορημένοι, μετὰ τῆς οὐσίας ἕκαστος παρει-
 ληφώς, ὅτι χορὴ τὴν οὐσίαν τῷ κοινῷ κεκτῆσθαι.

134. οὗτοι γὰρ διὰ μὲν εὐδαιμονίαν πατρῷα ἐκληρο-

1 Aesch. Ag. 947 Pind. Ol. VIII 56

1 δεικνύσθω scripsi praeunte Re e P (sed σθω in ras m²)
 I (sed σθω in ras m² et τ supra σθ m³ sed erasum) UCa
 δεικνύτω reliqui libri (sed σθω supra τω Mo²) edd | φθόνος —
 λόγον citat Plan fol. 99 | λάβοι M βάλλοι U 1 αἱ — 9 παρέ-
 χεται citat Plan l. l. 3 υσαι in ἄδουσαι in ras I² ἄδοντες
 U | <παρ'> ἡμῖν? cf. p. 482, 7. 483, 13. 494, 4 4 ἐφάμιλλ in
 ἐφάμιλλα in ras I² | ἦσα in διηγρήσασθαι in ras 1 litterae B²
 7 γε post δία inser I² 9 τελεώτατον URe τελεωτάτους Plan
 10 περὶ (τῆς om B) βουλῆς titulus in marg CIB 11 ἐπὶ
 ταύτης inserui, ἐπ' αὐτῆς Re 12 ἐπὶ om I | ἔστηκεν CAMo
 13 ἀπανταχόθεν Re 14 περαιτέρω C 15 καὶ διδασκάλοις
 B 16 κεχορη in κεχορημένοι in ras I² κεχορημένος Mor
 κεχορημένοις Re quod correxit Sintenis 18 πατρῷα scripsi
 auctore Sinteni πατρῶν libri edd πατρῶν μεγάλων coni
 Re Anim, διὰ μὲν φύσιν (aut διὰ μὲν γένος) εὐδαιμονίαν π.
 ἐκλ. in ed.

νόμησαν, διὰ δὲ φιλοτιμίαν πλεῖστα ἀνηλώκασι, διὰ δὲ φιλεργίαν πολλὰ κέκτηνται, τοῦ πλούτου μὲν τὰς ἀρχὰς ἀμέμπτους ἔχοντες, λαμπρότητι δὲ πάσῃ πρὸς τὰς λειτουργίας χρώμενοι, προνοίᾳ δὲ τὴν πενίαν φεύγοντες, ἥδιον μὲν δαπανώμενοι περὶ τὴν πόλιν ἢ κερδαίνουσιν 5 ἔτεροι, οὕτω δὲ πρὸς τὴν δαπάνην ἀφειδῶς ἐξορμῶντες, ὥστ' ἥδη φόβον, μὴ πρὸς ἔνδειαν ὑπενεχθῶσι, παριστάναι, ἐν πολυτρόποις εἶδεσι τὰς ἀναλώσεις ποιούμενοι, νῦν μὲν τὸ πλήθος διατρέφοντες ἐν ταῖς χρεαίαις καὶ ἐπιδόσεσι τὰς τῆς γῆς ἐνδείας ἀφανίζοντες, αἱ δὲ 10 τὴν πόλιν ἄπασαν λουτρῶν τε ἀπολαύσει καὶ θεαμάτων | χάρισιν ὠφελοῦντές τε καὶ ψυχαγωγοῦντες, R 316 ἔτι ζῶντες εἰσάγοντες εἰς τὸ λειτουργεῖν τοὺς παῖδας καὶ τὴν ἐκ τῶν νόμων ἀτέλειαν ταῖς μεγαλοψυχίαις εἰς τέλος ἄγοντες, φαιδρότεροι τῶν οὕτω κεχορηγηκότων 15 οἱ τὰ αὐτῶν ἀνηλωκότες. 135. ὃ γὰρ ἀλλαχοῦ τῷ κερδαίνειν ἔπεται, τοῦτο τῇδε τῷ δαπανᾶσθαι συνέξενται, καὶ μᾶλλον ἂν τις αἰσχύνοιτο πλουτῶν ἐκ τοῦ φεύγειν τὸ λειτουργεῖν ἢ τὴν οὐσίαν ἐλάττω ταῖς λειτουργίαις ποιῶν. ὥσπερ γὰρ θεῶν τινα ἐγγυητὴν ἔχοντες, ὅτι 20 ὧν ἂν πρόωπται διπλάσια παρὰ τῆς Τύχης ἀφίξεται, οὕτως ἐκκεχυμένως ἀναλίσκουσιν εἰς ἀγῶνας ἱππικούς

7 Dem. c. Aristocr. § 103 p. 654, 25

2 ante πολλὰ rasura 2 litterarum *I*, οὐ *BMMo*²*Ca* Mor
7 παριστάναι supra περιεστάναι *I*² περιεστάναι in marg *Mo*²
π στάναι cum rasura 3 litterarum *U* 11 ἀπολαύσει *UI*
(sed in hoc ἀπολαύσει suprascr. m²) Re et supra ἀπολαύσει *Mo*²
13 καὶ ἔτι *I* | εἰσάγοντες *P* sed τ in ras m¹, ες in ras m², ex
εἰσαγοῖ corr *A*² εἰσάγονται *C* sed ες supra αι scr. s | τὰς λει-
τουργίας Re 16 ' in αὐτῶν in ras *P*² αὐτῶν *BMCa* αὐτῶν
U 20 θεῶν *UI*

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

31

τε καὶ γυμνικούς, οἱ μὲν ἀξίως τῶν ὄντων σφίσιν, οἱ δὲ μειζόνως ἢ κατὰ τὰ ὄντα σφίσιν. 136. ἀγώνισμα δὲ ἐκάστω τῶν ἐν αὐτῷ τῷ λειτουργεῖν ἔστι τὸ τὸν μὲν ἔμπροσθεν ὑπερβῆναι, τῷ δὲ ἐπομένῳ τὴν ἔμιλλαν
 5 ἀποκλεῖσαι καὶ τὰ μὲν αἰεὶ ποιούμενα κάλλιον δεῖξαι, τοῖς δὲ εἰωθόσι καινὰ προσθεῖναι. 137. μόνους δὲ παρ' ἡμῖν πλείων ἔρις ὑπὲρ τοῦ λαβέσθαι λειτουργίας ἢ παρ' ἑτέροις ὑπὲρ τοῦ διαδραῖναι, καὶ πολλοὶ πολλὰκις δι' ἀναλωμάτων ἐμνήστευσαν τὴν εἰς τοῦτο
 10 πάροδον δαπάνην δαπάνη συνειρουντες καὶ διὰ τῆς προτέρας εἰς τὴν δευτέραν ἐμβαλνοντας, οὐ μικροῖς ὠνού-
 R 317 μενοι τὴν τῶν μειζόνων | φυχρὴν, ἀλλὰ πολλοῖς ποριζόμενοι τὸ πλεῖον καταθεῖναι. 138. αἰτίον δὲ μεγαλοφροσύνη τις ἔμφυτος, δι' ἣν οὐκ ἀνέχονται μελῶ
 15 λόγον ὑπὲρ ἑτέρων εἰς τὴν ἑαυτῶν φοιτᾶν ἢ περὶ τῆς ἑαυτῶν ἐτέρωσε φέρεσθαι νομίζοντες ἀνεπιφθονον τὴν οἰκείαν ἐν οἷς ἔξεστιν ὑψηλοτάτην ποιεῖν.

139. Σοφίας τολῶν καὶ τῆς ἐν λόγοις ἰσχύος τοσοῦτον ἢ βουλὴ μετείληφεν, ὥστε φαίης ἂν αὐτὴν
 20 χορόν τινα εἶναι σοφιστῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ βίου τὴν τέχνην ἐπιδεικνύντων. οὕτως αὐτοῖς νοῦς τε ὀξὺς

2 Thuc. VII 86, 2

2 σφίσιν delet Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104) contra usum Libanii 4 δ' I 5 καλλίω Sintenis 6 δ' Re 9 ἀνα et α in ἀναλωμάτων in ras C² 10 πάροδον scripsi auctore Re Anim παράδοξον libri edd παραδοχὴν Sintenis 10 καὶ — 11 ἐμβαλνοντας inser in marg Mo² 14 τίς IBMo 15 παρ' U et in ras P⁴ | παρὰ UP (sed in hoc ambo α in ras m⁴) I (sed περὶ suprascr. m³) Mor (γρ περὶ in marg) 18 περὶ σοφίας τῶν βουλευτῶν titulus in marg CAIBMo | σοφίαν Re | τῆς e τοῖς corr C² τοῖς Mo 20 ταρχαῖς UI (sed in hoc m² corr in ἀρχαῖς) et in marg Mo² 21 ὀξὺς — 483, 1 ἄπανστον inser in marg Mo²

καὶ ῥήματα στρογγύλα καὶ ῥεῦμα ἄπανστον, ὥστε πολλοὶ τῶν φιληκόων εἰς τὰ δικαστήρια συνθέουσιν, ὥσπερ εἰς μουσεῖα παιδευτῶν, ἐπ' ἀκροάσει τῶν παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀγώνων, οὓς ἐκ τοῦ παραρχοῦμα ἀνύουσιν ἀσφαλέστερον τῶν ἐσκεμμένων. 140. ἡ δὲ δεινότης ἢδε τοὺς ἄρχοντας ἐπαναγκάζει τοῦνομα | βεβαιοῦν, R 318 ἀλλ' οὐκ εἰς τυράννων μίμησιν ἐκβαλνεν. τί δὲ τοῦτό ἐστιν; οὗ μὲν ἀμαθὴς ἡ βουλή, καὶ πάντῃ ξάχρυσος ἦ, μετὰ ἀφωνίας, τοῖς μὲν ἄρχουσιν ὑβρίσαι πρόχειρον, τοῖς δὲ φέρειν ἀνάγκη σιγῇ. οἱ γὰρ οὐκ ἔχοντες λόγῳ 10 τῶν δικαίων τυγχάνειν, ἀδικεῖσθαι πρόκεινται, καὶ τοῦνομα μὲν αὐτοῖς βουλή, δούλων δὲ τὰ πάθη. 141. παρ' ἡμῖν δὲ τὸ τῶν λόγων κρᾶτος τῇ βουλῇ μὲν τηρεῖ τὴν ἐλευθερίαν ἀκριβῶς, τοὺς δ' ἐφεστηκότας ἐπὶ τῶν ἔργων ὃ καλοῦνται φαίνεσθαι ποιεῖ, τοῖς μὲν 15 σῶφροσιν εἰς εὖρεσιν τοῦ βελτίστου συμβαλλόμενον, τοῖς δὲ θρασέσιν ἀνείργον τὴν ἀσέλγειαν ταῖς ἀπὸ τῆς σοφίας ἀνάγκαις καὶ καθάπερ ἐπωδῇ τῇ ῥητορείᾳ τρέ-

1 Arist. Ach. 686. Cratin. Πυτίν. fr. 119, 1 M. I p. 74, 200 K.
8 Eur. Alc. 498 Iph. T. 1111. Rhes. 439. 370

8 ζάπλουτος κάλλιον ἢ μεγαλόπλουτος· ὡσαύτως καὶ ξάχρυσος ἢ πολύχρυσος B² (= Thom. M. l. l.)

1 παν in ἄπανστον in ras P² 4 τουπαραρχοῦμα B | ἀνύουσιν A sed ν e q corr, I sed νν in rasura trium quattuorve litt m² ἀνορύττονσιν U ἀρύττονσιν CPCa Mor ἀρύττονσιν Mo (sed ν supra q m²) BM 8 οὐ — 9 ἡ citat Thom. M. s. v. ζάπλουτος p. 168, 5 R Αἰβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ 9 μετ' UI Re | πρόχειρον scripsi auctore Re Anim πρότερον libri excepto U qui habet πρό cum rasura 5 litterarum 12 μὲν inser I²

πον τὸν θυμὸν εἰς προτότητα. οὕτω τῆς ἐκείνων ἐξου-
 σίας ἰσχυρότερον κέκτηνται φάρμακον. 142. καὶ οὐκ
 αὐτῇ σὺν τρόμῳ ποιεῖται τὰς εἰσόδους ὥς τοὺς ἄρχοντας,
 ἀλλ' οἱ μέλλοντες ψηφιεῖσθαι σὺν εὐλαβείᾳ καλοῦσιν,
 5 ὥς ἂν ἐν ἀνδράσιν ἀρπασθῆναι μὲν οὐ ῥαδίῳις, κρῖναι
 R 319 δὲ δυνατοῖς | τὴν πείραν δώσοντες. οἱ δὲ τοῦ δικαίου
 μὲν παρορωμένου διαμάχονται, νικῶντος δὲ ἐπαινοῦσι.
 καὶ μέγα εἰς τὸν βίον ἄρχοντι τὸ δόξαι τῇ βουλῇ τὰ
 δίκαια βεβουλευθῆναι. 143. καὶ γὰρ τοι ταῖς μὲν ἄλλαις,
 10 ἣν ἐνέγκωσιν ἄρχοντος θύμῳ καὶ μὴ τελέως κατα-
 κλυσθῶσιν, ἔπεισι φρονεῖν· ἐν ἡμῖν δὲ οὔτινες <ἂν>
 ἄρχοντες εὐδοκιμήσωσι, τὸν ἐπ' ἀρετῇ στέφανον ἀνη-
 ρῆσθαι νομίζουσιν, οὐχ ὥς ἀπειθεστέρων κεκρατηκότες,
 ἀλλ' ὥς ἂν ἐν φρονήμασιν ἐλευθέροις ἐπαίνον τετυχη-
 15 κότες. 144. οὕτω δὲ ἡ βουλή τοῖς ἐφεστῶσι προσ-
 φερομένη πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἂν φαίην ὥς οὐκ ἐρί-
 ζουσιν, ἀλλὰ καὶ πάνυ τοῦτο δρῶσιν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς
 ἀγαθοῖς. τρία γὰρ αὐτὴν διελούσα τέλη τὴν μὲν ἡγε-
 R 320 μονίαν καθ' ἕκαστον τοῖς ἀρίστοις ἀνατέθεικε, | τὸ
 20 λοιπὸν δὲ ἔπεται στρατηγοῖς ἐπισταμένοις ὑπὲρ τοῦ
 μέρους πονεῖν. 145. εἰπεῖν δὲ οὐ τοῖς μὲν ἔξεστιν,
 οἱ δὲ κεκώλυνται, ἀλλὰ κοινῇ μὲν παρρησία, συγκαλ-
 ροῦσι δὲ τῷ τι λέγοντι, χρηστὸν οἱ παρεστηκότες,

3 , BM 5 ἀπατηθῆναι Sintenis, at cf. I 560, 6 R | *us*
 in ῥαδίῳις in ras P⁵ 10 acutus et ὡς in τελέως in ras I³
 11 ἡμῖν scripsi ex UIM coll. p. 480, 3. 482, 7. 483, 13 ὡμῖν
 reliqui libri edd | εἴτινες M | ἂν inserui et 12 εὐδοκιμή-
 σωσι scripsi auctore Gasda εὐδοκιμήσουσι libri edd 15 ἐν
 τοῖς BCa 18 αὐτὴν ex αὐτὴν corr P² αὐτὴν UCa
 19 κατέκαστον I | ἀνατέθεικε scripsi ex UBMCa ἀνέθηκε
 supra ἀνατέθεικε I² ἀνέθηκε ACPMo edd 21 αὐτοῖς Ca
 22 κωλύονται Mo sed κωλύεται in marg m² 23 τί
 APIBMMo

φθέγγεται δὲ ἡ νεότης, καὶ τὸ γῆρας οὐκ ἄχθεται, πᾶν
 μὲν οὖν τοῦναντίον, συμπαρακαλοῦσι καὶ προτρέπουσι
 καὶ προάγονται θαρρεῖν, ὥσπερ αἱ τοὶ νεοττοὺς εἰς
 πτήσιν ἐρεθίζοντες. 146. πρὸς τοσοῦτον δὲ ἦκει τὸ
 σύστημα σεμνότητος, ὥσθ' ὁμοῦ τε ἐφάνη καὶ παρὰ 5
 τῶν ὑπάρχων ὅ τι βούλεται διαπέπρακται. καὶ τῷ
 δόντι μέγιστον εἰς ἡδονὴν τὸ δεδωκέναι· χρηστὸς τε
 γὰρ εὖ ποιῶν οἶδε καὶ δεινὸς εἰπεῖν, ὧν τὸ μὲν πείθει
 μεμνησθαι τῆς χάριτος, τὸ δὲ παρέχει πρὸς ἀξίαν
 ὑμνεῖν. 147. καὶ τί δεῖ λέγειν ὑπάρχους, ὅπου γε καὶ 10
 βασιλεῦσιν ἐν αἰδοῖ τὸ συνέδριον γράμματά τε εἰσ-
 πέμπτον καὶ διαλεγόμενον πρὸ τῶν θρόνων. ἐν δὲ τῷ
 χρηματίζειν τῆς μὲν βουλῆς ἡ φρόνησις ἐδείχθη τῷ
 κρατοῦντι, παρὰ δὲ τοῦ κρατοῦντος ἥλθον τούτοις εἰς
 τιμὴν ἐθνῶν ἀρχαί. 148. τὸ δὲ πρὸς τὴν οἰκίαν φίλ- 15
 τρον ἐπὶ τοῦ βουλευεῖν ἐνλοῦς κατέσχε, καὶ δυοῖν
 ἐκοσμήθησαν οἷς τοῦτο ὑπῆρξε, τῷ τε ἐπ' ἐκεῖνα κεκλη-
 σθαι καὶ τῷ ταῦτα ἡρῆσθαι. τῷ μὲν γὰρ ἀρχικῶς
 ἔχοντες | ἔδειξαν, τῷ δὲ μείζον ἄγοντες ἄρχεσθαι R 321
 τῇ πατρὶδι ζῶντες ἢ τοῦτο ἐκλιπόντες ἐτέρων ἄρχειν. 20
 149. οὕτως ἡδονήν, οὐ μόχθον τὸ τῆς οἰκείας προκά-
 μνειν τέθεινται, τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν πόνων οὐ

1 τὸ om CAPUIMo Mor inser Re | καὶ πᾶν U 2 οὖν
 inser I² | προτρέπονται UI sed in hoc ουσι suprascr. m³
 4 ἐρεθίζοντες P sed ἐ in rasura 3 litterarum m², BMCa 5 θ
 in ὥσθ' in ras I² 6 ὑπαρχόντων supra ὑπάρχων Mo²
 8 ποιῶν in ποιῶν corr A 11 ἐκπέμπτον supra εἰσπέμπτον Mo²
 12 δὲ e δὴ corr I² et conī Mor 16 τοῦ] τὸ U 17 συμ
 in ἐκοσμήθησαν in ras I² ἐκομίσθησαν Ca 18 et 19 τῷ scripsi
 ex UIBMCa praeaeuntibus Re Anim et Sinteni τὸ CAPMo
 edd 20 ἐκλείποντες CMo ἐκλείπόντες A 21 προκαμνειν
 voce desinit manus librarii in Mon. 101 fol. 269^v, τέθεινται —
 τῶν add m² sed a τέθεινται rursus incipit Mon. 113 fol. 196
 media in linea post ἀγροοῦντες (supra p. 458, 6)

δεξάμενοι, τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν μένειν ἀγαπήσαντες, καὶ οἱ μὲν τῷ φυνγεῖν τὰς ἀρχάς, οἱ δὲ τῷ μετὰ τῶν νόμων ἄρξαι κεκόσμηνται.

150. Περὶ δὲ τοῦ δήμου τί μείζον εἴποι τις ἂν ἢ ὅτι τῇ βουλῇ πρέπων ὁ δῆμος καὶ οὔτε ἐκείνην ἐτέρου χορὴν προεστέναι τοῦτόν τε οὐδεμιᾶς τῶν πασῶν ἐτέρας εἶναι. οὕτως ἡ μὲν ἡγείται χρηστῶν, ὁ δὲ ἀρίστοις ἔπεται, καθάπερ δεξιὸς χορὸς κορυφαίῳ βελτίονι. 151. πρῶτον μὲν γὰρ γυνή τέ ἐστὶν ἐκάστῳ 10 καὶ παῖδες καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή· ταῦτα δὲ εὐλάβειαν παιδεύειν δύναται καὶ τὸ τὴν ἡσυχίαν διώκειν, ὥσπερ οἷς οὐδὲν τούτων ἐστὶ, στάσεις τε ὀξεῖς ἐμβαλεῖν καὶ ξιφῶν ἄψασθαι καὶ τέρψιν ποιήσασθαι τὸ φθειρόμενον καὶ συμφορὰν ὅτῳ τύχοιεν προσβαλόντες ἐπ' ἄλλον 15 ἀποδραμεῖν, ἃ πολλὰ μὲν κατ' Αἰγυπτου, πολλὰ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ τολμᾶται τῶν μὲν ἄπαν ῥῆμα θοορύβου ποιουμένων πρόφασιν, τῶν δὲ ἐν ταῖς τῆς βουλῆς ἀκαιρίαις R 322 τρυφῶντων. 152. ὁ δὲ παρ' ἡμῖν δῆμος τὰ | παίδων μιμεῖται πρὸς γονεῖς, καὶ γὰρ ἡ βουλὴ πρὸς τοῦ-

14 Lys. apud Athen. XII p. 552^b (fr. LXXIII 143 Thalh.)

2 τῶν om APUI sed in hoc rasura 3 fere litterarum, Mor 3 κκοσμη in κεκόσμηνται in ras I² 4 περὶ τοῦ δήμου titulus in marg CABMo 5 πρέπον UIMo 6 χορὴν e χορῇ corr I² ἐχορὴν Mo | τε scripsi e BM δὲ reliqui libri edd | οὐδὲ μίᾳς M 7 ἡμῖν Mo | τῶν χρηστῶν BMCa 8 χορὸς inser I² 9 τε inser Mo² 10 παρασκευή BMMoCa 12 ἐστὶν APU ἔστι Mo | στάσιν C sed στάσεις suprascr. m², I sed supra in rasura, UBMoCa | ὀξεῖς C sed ὁ supra εἰς suprascr. s 13 ψυχῶν Mo 14 τύχοιεν scripsi cum Cobeto Misc. crit. 141 τύχοι libri edd | προσβαλόντες m² supra προσβαλόντας M et Re προσβάλλοντες Mor προσβαλόντας C sed ας in ras m², APUBCa προσβάλλοντας MoI sed in hoc β'λλ in ras m² et acutus supra o erasus 15 δ' Re 18 ἡμῶν Mo 19 τοὺς γονεῖς UI

τον τὰ πατέρων μιμεῖται, ἡ μὲν ἔνδειαν οὐκ ἔωσα τῷ
 δήμῳ προσπεσεῖν, ὁ δὲ ἀντεισφέρειν ἐν τροφείων τάξει
 τὴν εὐνοίαν, ἀλγῶν μὲν ἐν ταῖς ἐκείνης δυσθυμίαις,
 ἐν δὲ ταῖς εὐημερίαις ὡς μάλιστα γεγηθώς, κοινωνῶν
 ἐκατέρας τύχης καὶ οὐδὲν τῶν ἐκείνης οὐχ ἑαυτοῦ 5
 νομίζων, ἡδίστα ἂν τῶν παίδων ἀποστὰς ἐπὶ τῇ τῶν
 προεστώτων σωτηρίᾳ. 153. γνοίη δ' ἂν τις τοῦ δήμου
 τὸν τρόπον, εἰ τὴν ἐξέτασιν ἀπ' αὐτῶν ποιοῖτο τῶν
 δυσχερῶν. ἃ γὰρ ἡτιάθη, ταῦτα αὐτοῦ τὴν ἐπιείκειαν
 ἐμφαίνει, καὶ τὸ ἔγκλημα αὐτῷ τὰ τῶν ἐγκωμίων δύναι- 10
 ται. ἐπειδὴ γὰρ πόλιν οὔσαν ἔδει τι καὶ ὑπομεῖναι
 τῶν ἐνοχλούντων τὴν γῆν, τὴν τοῦ μὴ κωλύσαι τὸ
 συμβάν, οὐ τὴν τοῦ δεδρακέναι τι δεινὸν μέμψιν ἐδέ-
 ξατο. 154. οὕτω φύσει πονηρίας ἀφεσθηκώς σωφρο-
 νιστῆς ἀξιοῦται τῶν κακούργων. συμβόλαια τοίνυν ἔλεν- 15
 θέως συγγράψασθαι καὶ φυλάξασθαι πιστῶς τίς δήμος
 ἐγγὺς τῷ παρ' ἡμῖν; φωνῆς δὲ τόνος οὐ παρειμένος
 πρὸς ἀηδίαν, βάδισμα δὲ εὐσχημον, ἀμπεχόνη δὲ οὐκ
 ἐρραθυμημένη, πρὸς δὲ τοὺς ὑπερέχοντας ὑπειξίς, πρὸς

15 συμβόλαια] τὰ ἐπὶ ἐκποιήσει καὶ δανείω γινόμενα γραμ-
 ματεῖα συμβόλαια καλοῦνται· ἃ δὴ καὶ σημειώματα ὀνομά-
 ζονται. λέγεται δὲ καὶ τὰ συναλλάγματα καὶ τὰ σημεία
 (cf. Phot. lex. s. v.) *Mo*

2 προσπεσεῖν om *Mo* 6 ἐπὶ *I* sed 'πὶ in ras m² ἐν *U*
 7 προαστείαν *Mo* | ἂν τὸν τοῦ δήμου τρόπον *Mo* 9 γὰρ
 inser *Mo*² 12 τῇ γῇ *UI* | κωλύσαι ut *M*? cf. p. 272, 5 13 τί
APIBMMo 16 φυλάξασθαι] συγγράψασθαι *Ca* φυλάξει *Re*
Anim, fortasse recte coll. Isocr. or. XVII 20 p. 362e φυλάττειν τὰς
 συνθήκας, at cf. p. 476, 2 17 τῶν (των *U*) παρ' ἡμῖν ἐγγὺς
UI τῷ *Re* τῶν libri sed ν in *M* erasum, et *Mor* | οὐκ ἀνει-
 μένος *BMo* et supra οὐ παρειμένος *M* et γρ in marg *Mor*,
 fortasse recte 18 βάδισμα — 19 ὑπειξίς citat *Plan* fol. 99
 18 δὲ] ἐς *Plan* | μ in ἀμπεχόνη inser *M*², ὄνη in ras *B*²
 19 ὅ in ὑπειξίς in ras *M*²

δὲ τοὺς πεπαιδευμένους φίλτρον, ἀστειοσύνη δὲ ἡ διὰ πάντων, ποῦ ταῦτα ἐν ἄλλῳ δῆμῳ; εἰ δὲ δεῖ τάληθές εἰπεῖν, ποῦ ταῦτα ἐν ἄλλῃ βουλῇ; οὕτω κρείττων ἐστὶ
 R 323 τῆς | προσηγορίας καὶ τῇ περὶ τὸν βίον εὐρυθυμία
 5 καλλίονι προσκεχώρηκε σχήματι. 155. φιλανθρωπία τοίνυν τοσοῦτον περιέστιν, ὥστε ἂ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐτέροις παραλείπεται, ταῦτα τούτῳ περὶ τοὺς ξένους πέπρακται. τῶν γὰρ παρ' ἄλλοις πολιτευομένων δεῦρο ἀνασπασθέντων ἐπ' αἰτίας ὧν ἡ δίκη θάνατος, ἀγο-
 10 μένων ἐπὶ τὰς σφαγὰς ἔπεσε μὲν ὁ δῆμος εἰς δάκρυα καὶ περιέρρεον τὸ βασίλειον σὺν ἱκετηρίᾳ, τὴν δὲ τοῦ τότε κρατοῦντος ζέουσιν ὁρμὴν αἱ τούτων δεήσεις ἐστόρεσαν. 156. οὐκοῦν οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ πρὸς ἔλεον ῥέπειν ἰκέτερον, ὁ δ' ὡς ἀξίοις καὶ τὰ τοιαῦτα λαβεῖν
 15 ἔχαριζέτο, καὶ εἶχον τοὺς μὲν πολίτας αἱ πόλεις, οἱ δὲ τὴν τοῦ καὶ δεδεῆσθαι καὶ τετυχηκέναι δόξαν, ὁ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ νικῆσαι τὸν θυμὸν εὐκλειαν.
 157. Οὐ μὴν ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἡ χρηστότης ἐπι-

4 Plat. Prot. p. 326 b

10 Her. VI 21

1 ἀστειοσύνη — 2 πάντων citat Thom. M. p. 43, 4 ὥσπερ ἀστεῖος, οὕτω καὶ ἀστειοσύνη, ὡς ὁ αὐτὸς (Διβάνιος) ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ: ἀστ. κτλ. | δικαιοσύνη Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104)

1 ἡ διὰ] ἡδεῖα Iacobs 4 γρ εὐθυμία Mor in marg 6 τοσοῦτο BCa τοσοῦτα UI | ὥσθ' Mo 8 παρ' in ras I³ ἐπ' U

10 εἰς om Mor, inser Toup ad Longin. p. 329 et Koen ad Gregor. Corinth. de dial. att. § 20 p. 63 ed. Schaefer

11 τὸ βασίλειον e τῷ βασιλεῖ corr I² | ἱκετηρίαις Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104) 12 ὁρμὴν Re Anim et Cobet l. l. at cf. I 554, 24 R | τοῦτ in τούτων in ras Mo² 13 ἐπὶ scripsi e

BMMoCa coll. p. 299, 19 ἐπὶ CAPUI edd „malim aut ἀπὸ aut ἐκ aut ἔθει aut ἐπιτηδεύσει“ Re | τὸ P sed ὁ in ras m², UI 14 ὁδ' PIBM 16 τὴν in τὸν corr A | καὶ prius om Mo

χώριον ἡμῖν, τὴν δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρίαν μετὰ τῆς
τῶν ὀπλιτικῶν μελέτης ἀποβέβληκεν ἡ πόλις, ἀλλὰ
τὴν μὲν ἔπαυσεν ὁ νόμος, τὴν δὲ ἐτήρησεν ἡ φύσις.
158. τοῦτο μὲν γὰρ Περσῶν ἐπιόντων οὐκ ἡξίωσαν
φεύγοντες σωθῆναι, ἀλλ' ἔμειναν ἐχόμενοι τῆς πατρί- 5
δος ἀκριβέστερον ἢ Λακεδαιμόνιοι τῶν ἀσπίδων, τοῦτο
δὲ τὸν ἐκ Σελευκείας τύραννον ἐξαίφνης ἀναφύντα τε
καὶ δεῦρο | εἰσπεσόντα κατήνεγκε ταῖς τῶν ἐνοικούν- R 324
των χερσὶ, καὶ δεξιά τὰ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ὄργανα
ἀφείσαι στρατιώτας ζῶντας ἐν αἵματι καὶ φόνοις ἀφώ- 10
πλισαν·

159. Κωλύει δὲ οὐδὲν ἴσως, ὅπως ἔσχε τὸ τῆς
ἐπαναστάσεως διελθεῖν. οὕτω γὰρ καὶ ἡ τῶν νενικη-
κότων ἀρετὴ μᾶλλον φανεῖται.

Ἴλην ἔχων ὀπλιτῶν ταξίαρχος ἐν Σελευκείᾳ διέ- 15
τριβε τῷ λιμένι τὸν εἰσπλοῦν ἀπεργαζόμενος βαθύν.
εἰδὼς δὲ παρ' ἡμῖν οὐ καθημένην στρατιάν καὶ τῷ τε
περὶ τὸν ὄρμον πόνῳ κεκοσμημένος καὶ τῇ τῶν κωλυ-
σόντων ἐρημίᾳ τὴν ἐλπίδα λαβὼν τυραννίδος ἐρᾷ. καὶ
οὐκ ἔμελλε καί, ἣν γὰρ ἀλονορὶς ἀγάλματι περικειμένη, 20

6 Xen. Laced. 12, 4 [Plut.] apophth. Lacaen. p. 241 F § 16
et 17 cf. II 86, 1 R 7 De Eugenio cf. or. 19 p. 644, 17 sq.
et or. 20 p. 661, 1 sq. R 10 Π. τ 214 18 [Dem.] or. XIII
§ 19 p. 171, 23

1 δ' Re | ἀνδρείαν MB (sed ι supra ei supraser. m²) MoCa
et ex ἀνδρίαν corr P² 2 ὀπλιτικῶν corr ex ὀπλιτῶν I²
ὀπλ ὁ cum rasura 2 litt post λ et rasura in ο U πολεμικῶν
Cobet l. 1. cf. Thuc. II 39, 1 ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις, at cf.
etiam p. 490, 6 5 ἐχόμενον Mo 6 ἀκρι et ον in ἀκριβέστερον
in ras I² 7 τε inser I² 8 „malim κατήνεγκαν“ Re ἡ πόλις
ante κατήνεγκε excidisse conicio 10 αἵματι P αἵμασι AUI
Re 12 δ' Re 13 γὰρ om Mo 15 ι in ἴλην in ras P⁴
16 ἐργαζόμενος Mo 17 τῷ e τό corr M² | τε om Mo 18 ο
in ὄρμον in ras P² 20 ἔμελλεν ἣν BMMo

ταύτην ἐνδὺς ἔργου εἶχετο. 160. προσπεσόντες δὲ ἐν ταῖς [φόρων] πορείαις τοῖς ἀγροῖς καὶ δι' ἧς ἐχώρουν ἄπασαν φθείραντες περὶ δέλλην ὀψίαν ἀντάγγελοι τὴν πόλιν κατειλήφεσαν, ὥσπερ ἀρκοῦν ὀφθῆναι. ἐμελλον
 5 δὲ ἄρα φάλαγγι μὲν οὐκ ἐντεύξεσθαι στρατιωτῶν, τόλ-
 μαις δὲ ἀνδρῶν φοβερωτέραις ὀπλιτῶν. 161. ὥς γὰρ
 R 325 εἶδον τὸν τύραννον εἰς τὸ βασιλεῖον θέοντα | καὶ
 τὰ τῶν δεσποτῶν ἀρπάζοντα, τὴν ἀτοπλίαν τῶν ὀρω-
 μένων εἰς παράκλησιν λαβόντες οὐκ ἤξιωσαν νύκτα
 10 ἀναμείναντες βουλευσασθαι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἡγη-
 σάμενοι βουλήν, οὐ δέχεσθαι, καὶ προβαλλόμενοι τὰ
 στήθη μὲν ἀντ' ἀσπίδων, τοὺς μοχλοὺς δὲ ἀντὶ δορά-
 των καὶ πᾶν τὸ εἰς χεῖρας ἰὸν ἀρκοῦν νομίσαντες
 ὄπλον, τὸ σκῆπτρον αὐθημερὸν ἀπεκρουόσαντο, τοὺς
 15 μὲν πρώτους οἷς εἶχον αὐτοὶ κατενεγκόντες, ἔπειτα
 τοῖς ἐκείνων ὀπλοῖς κατὰ τῶν ὑπολοίπων χρησάμενοι.
 162. συνεπελάβοντο δὲ καὶ γυναῖκες τοῦ ἔργου οὐχ
 ὅσον κραυγῇ καὶ ὀλολυγῇ καὶ λίθοις ἀπὸ τοῦ στέγους,
 τοῦτο δὲ τὸ Πλαταιᾶσιν, ἀλλ' ἄντικρυς εἰς χεῖρας

11 Tyr. fr. 15, 3 sq. Xen. de re equ. 10, 15 18 Thuc. II 4, 1

2 φόρων AP sed in hoc punctis del, UCa Re om reliqui libri, sed in marg C^s γρ φόρων πορείαις et in I vox supra lineam inter ταῖς et πορείαις inserta sed postea erasa, Mor cancellavi ἅτε ἐν φόρων π. coni Re 3 φθείραντες scripsi e BMCa auctore Re φθείροντες reliqui libri Mor 6 γὰρ] δὲ Ca 8 ἀντοπιστίαν Mor ἀντοπίαν τῶν δρωμένων Gasda | 10 τες in ἀναμείναντες in ras I^s 11 δέξασθαι Mor | καὶ om Mo | προβαλλόμενοι scripsi e CP auctore Re προβαλλόμενοι reliqui libri edd 12 μὲν om Mo 16 λοιπῶν Mo 17 συνεπέλαβον — 491, 1 ἐλθοῦσαι citat Plan fol. 99 17 συνεπεβάλοντο Ca 18 κραυγῇ scripsi (Mus. Rhen. 32, 93) coll. Thuc. I. I. τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἕμα ἀπὸ τῶν οἰκῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμφ βαλλόντων δργῇ libri Plan edd | τέγους M

ἐλθοῦσαι καὶ γευσάμεναι παρατάξεως καὶ τραυμάτων
καὶ τὸν ἐπ' Ἀμαζόσι πιστωσάμεναι λόγον· ὥστε οἱ μὲν
ἔκειντο, οἱ δὲ ἔφευγον, οἱ δὲ ἠλίσκοντο, καὶ ἡ τυραννὶς
οὐκ ἤρκεσεν ἡμέραν εἰς δευτέραν.

163. Τοιαύτη μὲν ἐν τοῖς ἐπείγουσι τῶν κινδύνων ⁵
ἡ πόλις σώζουσα τὰ τολμήματα τῶν προγόνων | ἐν R 326
τῇ φύσει. σκοπῶμεν τολῦν, εἰ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς
Ἀθηναίων ἐφύλαξεν, οὓς ἐδέξατο συνοίκους.

164. Οὐκοῦν μέγιστον μὲν κατ' ἐκείνων ἐγκώμιον,
ὅτι κοινὴν καταφυγὴν ἀνέφωξεν τοῖς δεομένοις τὴν ¹⁰
αὐτῶν, καὶ συνέρρεον πανταχόθεν Ἀθήναζε ξένοι, ἡμεῖς
δὲ καθ' Ὀμηρον μακρῷ ταύτῃ πατέρων ἀμείνους· οὐ
γὰρ ἔστι πόλις, ἥς οὐ δεδέγμεθα μέρος. ἀλλὰ πλείους
μὲν ἀφ' ἐκάστης οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ πολλῶ δὲ ἐλάτ- ¹⁵
τους τῶν καταμεινάντων ἐκασταχοῦ τοὺς δεῦρο μετα-
στάντας δεδέγμεθα, τοὺς μὲν τρυφῆς ἐπιθυμία, τοὺς
δὲ κατ' ἐμπορίας λόγον, τοὺς δὲ κατ' ἐπιδειξίν ὧν
ἐπίστανται, τοὺς δὲ ὡς ἐπὶ πενίας ἀπαλλαγῇ. 165. ἄγχι
δὲ τοὺς μὲν ὑπεροψία τῆς ὑπαρχούσης ὡς ἐλάττονος,
τοὺς δὲ ἀέρων ἔρως τε καὶ φυγῇ· φεύγουσι μὲν γὰρ ²⁰
τὸν αὐτῶν, ἐρῶσι δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν. ὥσθ' οἱ καθ'

9 Dem. Phil. II 9 p. 68, 2 10 Thuc. II 39, 1 12 Il. δ 405

1 ἰοῦσαι A sed in marg γρ ἐλθοῦσαι, P Re 2 τῶν et
λόγων Ca 4 εἰς ἡμέραν δευτέραν BMCa 5 μέντοι BMCa
11 αὐτῶν UB 13 οὐ om MCa Mor | ἐδεδέγμεθα MCa Mor
δεδέσμεθα Mo | πλείονας BM 14 ἐφ' Mo 15 τῶν om
Mo 17 ἐμπορίαν λόγων Gasda coll. or. I p. 110, 1 ἐξ ὅσονπερ
ἐμπορία λόγων, fortasse recte, at cf. Her. III 139, 1 ἀπίκοντο
κατ' ἐμπορίην et Isocr. trapez. (or. XVII) 4 p. 359 a ἐξέπεμψεν
ἕμα καὶ κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ θεωρίαν et p. 492, 2; 508, 12
20 ἀέρος B om Mo 21 αὐτῶν Mo edd

ἐκάστην πόλιν ὑπολειπόμενοι μὲν, φοιτῶντες δὲ παρ'
 ἡμᾶς ἐπιδημίας λόγῳ παρὰ πολίτας φοιτῶσι. τοσοῦ-
 τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἕκαστοι <τοῖς> τῆς αὐτῶν. 166. καὶ
 δὴ καὶ εἴ τις γνώμην ἔχει τὴν γῆν ἐπιέναι κέρδος ποι-
 5 ούμενος οὐ τὴν ὕψιν τῶν πόλεων, ἀλλὰ τὴν μάθησιν
 τῶν παρ' ἑκάστοις τρόπων, τούτῳ τὴν πλάνην ἢ πόλιν
 ἀφαιρουῖσα τὴν σπουδὴν πληροῖ. καθήμενος γὰρ ἐπὶ
 τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς εἰς ἀπάσης πόλεως πείραν ἀφί-
 ξεται· τοσοῦτοις τοῖς ἐκασταχόθεν διαλέξεται. 167. καὶ
 10 οὐ τοῖς ταύτην ἀνθηρομένοις τῆς αὐτῶν εἰς ἐλάττωμα
 R 327 κέκριται τὸ | μὴ τὴν αὐτῶν οἰκεῖν, ἀλλ' οἱ κατα-
 μέλναντες οἴκοι τούτους ζηλοῦντες αὐτοῖς ἐπιτιμῶσιν
 οὐ μεταστᾶσιν. οὕτω κοινὴ μετουσία τῶν ἀγαθῶν
 τῇδε πρόκειται. καὶ οἱ τε ξένοι στέργουσιν ὥς οἰκέλαν
 15 ἦν ἀντὶ τῆς οἰκείας εἴλοντο, οἱ τε πολῖται τῶν ξένων
 οὐκ ἀξιοῦσι πλεονεκτεῖν, ἀλλ' ἀσπάζεται τὰς ἀρετὰς
 τῶν ἐπελθόντων ὥσπερ ἀμέλει τὰς τῶν ἐγγόνων, μι-
 μουμένη καὶ τούτῳ τοὺς Ἀθηναίους. 168. ὥσπερ γὰρ
 ἐκείνοι τοῖς ἐκ Πύλου μετέδωκάν τε τῶν παρὰ σφίσι
 20 ἀρχῶν καὶ ἐπὶ τῶν μεγίστων ἐχρήσαντο, οὕτως ἡμεῖς

18 Her. V 65 Paus. II 18, 9

1 ὑπολειπόμενοι C sed οι supra ι scr. s, AP Re, quod cor-
 rexit Sintenis ἀπολειπόμενοι MCa 2 παραπολίτας Mo |
 τοσοῦτων Mo 3 τοῖς τῆς scripsi coll. l. 9 τοῖς UIBMoCa
 M sed in hoc οι in ras τῆς reliqui libri edd 4 οι in ἔχει
 in ras I² ἔχει UMMoCa 5 οὐ] εἰς Ca 6 τρόπων Mo |
 τούτων Mo 10 ἐκείνων I αὐτῶν Ca 11 αὐτῶν UBMCa
 et in αὐτῶν corr I² 16 οὐκ et ιοῦς in ἀξιοῦσι in ras I² |
 ἀλλ' et ἀσπάζε in ἀσπάζεται in ras I² ἀλλὰ Mo 17 ταῖς
 Mo | κ in ἐγγόνων in ras P² ἐγγόνων A Re cf. Plat. Leg.
 III 595 A τραχείας χώρας ἐγγόνων 18 καὶ Re ἐν Mor
 19 πολέμου Mo | τὰ τῶν Mo 20 s in οὕτως in ras I²
 οὕτω καὶ U

τὰ κράτιστα ξένους τε ἐτιμήσαμεν καὶ ξένων ἀπελαύ-
σαμεν, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν εἰς τὰ πρῶτα τελοῦσιν αἱ
τούτων οἰκίαι.

169. Τῶν δὲ ὥς ἡμᾶς μεταστάσεων ἄνωθ' ἐν τε
ἀρξαμένων καὶ οὐ πεπαυμένων, οἶμαι δὲ οὐδὲ παυσο- 5
μένων εἰκότως εἰς πλῆθος ἐπέδωκεν ἡ πόλις. καὶ
γέγονεν αὐτῇ τοῦτο γνώρισμα ἐναργέστατον τὸ τοὺς
ἐνοικοῦντας εἰς ἀριθμὸν ἀγαγεῖν εἶναι μόνου τοῦ Πυ-
θίου, ᾧ δὴ καὶ τὴν ψάμμον ὁ χρησμὸς ἡριθμηθῆναι
λέγει. 170. τοσαύτη γὰρ οὖσα καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προ- 10
βαίνουσα τῆς γῆς ἅπασα καθ' ἕκαστον μέρος ἐφαμίλ-
λως ἀναμεμίστῳται, καὶ τὰ πρὸ τῶν πυλῶν ἐξετάσης
καὶ τὰ εἰσω πρῶτα καὶ τὰ παρ' αὐτά, | καὶ εἰς τὰ R 328
μέσα προβῆς καὶ εἰς τοὺς στενωποὺς μεταβῆς καὶ εἰς
τὰ πέρατα κύκλῳ τὸν ἐξετασμὸν μετενέγκῃς, πάντα 15
ἴσῃ τῇ πολυανθρωπίᾳ βρῶει, καὶ τοσοῦτον ὅν τὸ ἐν

9 Her. I 47. Schol. ad Arist. Ach. 3. Suid. s. v. ψαμ-
μακοσιογάρα 12 Arist. Ran. 1084

1 τὲ inser I² om ACPU Mor τ' Re | ὦν in ξένων
in lacuna 2 litterarum C² 2 ὥστε Mo | ἔτι om Mo

4 περὶ τοῦ (om CB) πλῆθους in marg CI²B | εἰς A εἰς UMo
5 „malim καὶ οὐπω“ Re 11 ἅπασα — 12 ἀναμεμίστῳται
citat Plan fol. 99 12 ἀναμεμίστῳται C sed prius ε in ras m²,
et I sed να in ras et γρ ἀπο suprascr. m² ἀπομεμίστῳται
BMMoCa Plan | τὰ πρῶτων Mor corr Koen. Greg. Corinth.
p. 197 Sch. | ἐξετάσης — 15 κύκλῳ om Ca 13 καὶ alterum
scripsi καὶ libri edd | αὐτά scripsi auctore Re αὐτὰς libri
edd | inter αὐτά et καὶ leguntur verba οὐ λείπει in CAU sed
in hoc praeter o erasa, et Mor, quae cancellaverunt Re et
Iacobs in I est rasura 3 vel 4 litterarum δῆπουθεν in ras
P² 14 prius εἰς om Mo | τοὺς om IMo 16 ἴσῃ in marg
P² | πολὺ in πολυανθρωπία in ras P² φιλανθρωπία A | τὸ
ἐν μέσῳ bis, sed alterum atramento rubro deletum B

μέσῳ στρεφόμενον ἴσον οἴκοι καταλείπει τὸ οἰκουροῦν.
 171. τὰς μὲν οὖν Ἀθήνας Ἀθηναῖοι φόβῳ τῆς Λακε-
 δαιμονίων ἐμβολῆς ἐκλιπόντες τοὺς δῆμους ἐνέπλησαν,
 καὶ ἦν τῇ πόλει πληθὸς ἢ τῶν ἀγρῶν ἐρημία, παρ'
 5 ἡμῖν δὲ τῶν ἀγρῶν πολλοὺς τῶν ἀστικῶν ἐφελκομέ-
 νων, ὥσπερ κεκενωμένων, ἢ πόλιν εἰς πληθὸς ἀνθεῖ
 καὶ οὕτω διὰ πάσης ἡμέρας ἐπ' ἀγορᾶς ἴσον, ὥστε
 πληθούσης ἀγορᾶς οὐχ ἔν τι μέρος τῆς ἡμέρας τῇδε
 δημοῖ καὶ σφόδρα ἔν τι δημοῦν ἐτέρωθι· τὸ γὰρ ὡμα-
 10 λισμένον οὐδὲν ἐξάλρετον τῆς ἡμέρας μέρος ἀκούσαι
 συγχωρεῖ, ἀλλ' ἦν εἰπῆς πλήθουσιν, πάντα τὸν χρό-
 νον δεδήλωκας. 172. ὥσπερ γὰρ τῶν ποταμῶν ὁπόσοις
 οὐ σκίζουσι τὸ ῥεῦμα πέτραι τινὲς κατὰ τὸ μέσον
 14 ἀνεστηκυῖαι, διὰ μιᾶς συνεχοῦς ὕψους ὁ πόρος πρό-
 R 329 εισιν, | οὕτως ἐνταῦθα τῶν βαδίζόντων ἢ πυκνότης
 οὐδὲν ἐν μέσῳ ψιλὸν ἐξ φανῆναι, ὥστε τῷ πρώτῳ
 ἐπιστάντι καὶ θεωμένῳ δόξα ἂν παρασταλῇ εἶναι μέν
 τινος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτὰς καθ' ἐκάστην πύλην,
 νόμῳ δέ τινι τὴν πόλιν εἰς ταύτας κενοῦσθαι μεριζο-
 20 μένων τῶν οἰκητόρων κατὰ τὴν βούλησιν. 173. ἐνὶ
 δ' ἂν τις δυσχερᾶναι τὴν πόλιν, ὅτι τοῖς ἐπειρομένοις

2 Thuc. II 14 et 52

1 ἴσον in ἴσον corr I^s 2 οὖν inser I² 3 ἐμβολῆς
 inser I² om U 4 καὶ — ἐρημία citat Plan fol. 99 | ἢ om
 Mo | ἀνδρῶν Ca 5 ἀστικῶν UI 6 κεκενωμένων conī Re
 7 πα cum rasura 1 litterae U | ἡμέρας I sed ας in ras m³
 ἡ ρας cum rasura 2 litterarum U | ἐπ' ἀγορᾶς inser I² |
 ὥστε διὰ πλ. Mo 12 ὥσπερ — 16 φανῆναι citat Plan fol. 99
 13 τὸ (2) om Mo Plan inser I² 14 ἐ στηκυῖαι Ca | ὁ
 πόρος om Mo 18 ω et ης in ἔξω τῆς in ras I² | ἑορτὰς ἔξω
 τῆς πόλεως Mo 20 τὴν om BM | ἐνὶ — 496, 3 νεῶς citat
 Plan fol. 99

ἐλθεῖν ποι διὰ τάχους κώλυμα παρέχεται τὸν ὄχλον ἀνακόπτουσα τοῖς ἀπαντῶσιν ὥσπερ κύμασιν ἀντιπροσώποις δρόμον νεῶς.

174. Καὶ τοίνυν τοῖς μὲν τὸ πλῆθος ὁρῶσι, τὴν δὲ τῆς γῆς φορὰν οὐκ εἰδόσι φόβος ἂν γένοιτο περὶ 5 τῆς τροφῆς ἧς δεῖ τοσούτοις. τῷ δὲ τὴν μὲν ἀκούοντι, τὸ δὲ οὐκ εἰδότε θάυμα ἂν παρασταίῃ, τῇ τίνων ἀναλοῦται τροφῇ. οὕτω τῇ τε γῇ πρέπων ὁ ὄχλος ὁ παρ' ἡμῖν τῷ τε ὄχλῳ τῆς γῆς ἡ φύσις, δι' ἣν οὐδεπώποτε τὸν Ξένιον ἠναγκάσθημεν ἀδικῆσαι Δία 10 διὰ τῆς περὶ τοῦς ξένους ἀμότητος, καίτοι τὸ παράδειγμα τῆς Ῥώμης ἔχοντες, ἢ τὴν τῶν ἀναγκαίων σπάνιν, ἥνλικα ἂν τοῦτο συμπίεση, τῇ τῶν ξένων ἐλάσει πρὸς ἀφθονίαν μεθίστησιν. 175. ἡμᾶς δὲ | οὐ κατέ- R 330 κλεισεν εἰς τοιαύτην ἴασιν ἢ γῇ, οὐδ' ἔστιν ὅτε τοῦ 15 πλῆθους αὐτὴν ἀπεστέρησεν ἐπὶ τῷ τὸ λειπούμενον σῶσαι, παλαιόν, οἶμαι, νόμον αὐτῆς τηροῦσα ξένων συμφορὰς λύειν, οὐ ποιεῖν, ἐπεὶ καὶ τὸν παῖδα Ἀγαμέμνονος μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς διὰ τῆς ἄλλης

12 ep. 1439. Themist. or. XVIII p. 222 a. Ambr. de off. III 7. Amm. Marc. XIV 6, 19 cum nota Valesii. Symm. ep. II 7.

4 περὶ τῆς τῶν καρπῶν φορᾶς titulus in marg CABMo
7 τὸ] τῷ B et in to corr U | παρασταίῃ om Re 8 v in ἀνα-
λοῦται in ras P²I² ἀναλοῦνται B | τε om Mo | ὁ inserui ex
UI om reliqui libri edd 9 τῆς om M 10 οὐδεπώποτε
ex οὐδέποτε corr I² οὐδὲ πώποτε ABM | ἠναγκάσθημεν τὸν
ξένιον U et litteris β et α suprapositis I² | ἀδικῆσαι] ἀναγκάσαι
Mo | Δία διὰ scripsi e BMCa cum Valesio ad Amm. XIV 6,
19 p. 27 διὰ reliqui libri διὰ edd 11 s in τῆς erasum
I | ἀμότητι I sed ι in rasura 2 litterarum m² 12 ῥώμης in
marg I | τῇ et 13 σπάνει Mo 13 τῶν om Mo 15 γῇ C
16 αὐτὴν ex αὐτὴν corr I² αὐτὴν MoCa αὐτὴν U | τῷ inser
M² 17 αὐτῆς ex αὐτῆς corr I² αὐτῆς BMMoCa αὐτῆς
U 19 μετὰ] πρὸς Mo | τὸν φόνον] τῶν παίδων Ca

ἀπάσης λυτῶντα κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν θεῶν διωκό-
μενον, αἶ τῇ μανίᾳ τὸν νεανίσκον ἐκόλαζον, ἥδε ἡ γῇ
πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἐπανήγαγεν. ὥς γὰρ ἐπέβη τοὺς
ῥοιούς, ἐλέλυτο ἡ νόσος, καὶ τὸ συμβὰν ὄνομα τῷ τότῳ
5 γίνεταί.

176. Ἄλλ' ἐνταῦθα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξηγέσθην
ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Πελοπίδην ἡδονῆς, ἐπανακτέον δὲ
τὸν λόγον ἐπὶ τὴν τῆς δυνάμεως βάσανον, ἥς ἐν μὲν
ἱκανὸν τεκμήριον τὸ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀρκεῖν, ἔτερον δὲ
10 νῦν ἐπιθήσω σαφέστερον.

177. Τοῦ γὰρ Περσικοῦ τούτου πολέμου ῥαγέντος,
ἐφ' ὃν ἐκ παλαιῶν ἡ Περσῶν ἀρχὴ παρεσκευάζετο
R 331 χρόνων καὶ τῆς χρείας | ἀντιπαρασκευήν ἀπαιτούσης
ἀξιόμαχον καὶ πρό γε τῆς παρασκευῆς χωρίον ἐπιτήδειον
15 δέξασθαι πάντα ὅσα πόλεμος τοσοῦτος ποθεῖ, ἥδ' ἐστὶν
ἡ παρελθοῦσα τὴν χρεῖαν τῇ περιουσίᾳ καὶ συναγα-
γοῦσα τὰς δυνάμεις εἰς τοὺς ἑαυτῆς κόλπους καὶ τὴν
στρατιὰν ἀθρόαν, ἡνίκα καιρὸς ἐκάλει, προπέμψασα.

178. ρεόντων γὰρ εἰς αὐτήν, ὥσπερ εἰς θάλασσαν πο-
20 ταμῶν, πάντων μὲν ὀπλιτῶν, πάντων δὲ τοξοτῶν καὶ

1 Xen. Ages. II 3 4 Malal. p. 142. Strab. XII p. 535
11 sq. cf. t. III 293, 11 sq. R

1 καὶ inter λυτῶντα et κατὰ quod excepto *Mo* libri et
Mor habent, del Re | κατακράτος *APIBM* κρ in κράτος in
ras *C*^a 3 τοῦ ῥοιούς *Mo* et ex τοὺς ῥοιούς corr *B*² Mor
4 ἐλέλυτο scripsi ex *UIMCa* cum Cobeto Mnem. V 109 (Coll. 105)
ἐλύετο reliqui libri edd | τῷ] τὸ *Mo* 5 γίνεταί *B*
12 ἀφ' ὃν *Mo* | Περσικῶν *Ca* 13 ἀπαιτούσης ἀντιπαρασκευήν
M 16 τῇ om *Ca* | αἶα et circumflexus in συναγαγοῦσα in
ras *I*² συνάγουσα *BMMo* 17 ἥς in ἑαυτῆς in ras *I*²
ἑαυτοὺς *Mo* 18 προ in προπέμψασα inser *I*² προσπέμψασα
Mo sed σ erasum 19 θάλατταν *Mo* 20 καὶ ἱππέων
inser *I*²

ἱππέων καὶ ἱππων τῶν μὲν πολεμιστηρίων, τῶν δὲ
 ἀχθοφορούντων καὶ πάσης μὲν καμῆλου, πάσης δὲ
 χειρός, ὡς κεκρύφθαι μὲν τοῦδαφος ἐστῶτων τε καὶ
 ἱξανόντων, κεκαλύφθαι δὲ τοὺς τοίχους κρεμαμέναις
 ἀσπίσι, δόρου δὲ καὶ κυνῆν ὁρᾶσθαι πανταχοῦ, κτύπου
 δὲ καὶ θορύβου καὶ χρεμετισμοῦ γέμειν πάντα, τοσοῦ-
 των δὲ τάξεων ἐγκαθημένων, ὅσων καὶ ταξίλαρχοι μόνοι
 πληθὺς ἂν οὐ μικρὸν προσέσθηκαν, μᾶλλον δὲ τοσαύ-
 της στρατιᾶς συνειλεγμένης, ὅση παρ' ἄλλοις καὶ τὸ
 ὕδωρ ἐλέγξει πινόμενον, οὕτω μὲν ἡμέρως ὑπεδέξατο
 στρατιώτην ἕκαστος, ὥσπερ συγγενῇ χρόνιον ἦκοντα
 θεραπέων, οὕτω δὲ γῆς εὐπόρησεν ἕκαστος, ὥσπερ
 καθ' ἕκαστον οἶκημα τῆς γῆς αὐτομάτως εἰς σπηλαίου
 τύπον σχηματισθείσης, οὕτω δὲ ἄχρη κόρου τρέφεσθαι
 παρῆν, ὥσπερ οὐκ ἀνθρωπείας γνώμης ἢ χειρὸς οὔτε
 προσκοπούσης οὔτε ὑπηρετούσης, ἀλλ' ὡς ἂν θεῶν, οἷα
 θεῶν δύνάμεις, ἀδήλως ἕκαστα ἐτοιμαζόντων. 179. ὥσθ'
 ἡμῖν μάλιστα ἐν τοῖς πολεμίοις οἱ Πέρσαι μέμφονται,

10 Her. VII 21, 1

1 μὲν om libri Mor inser Re 3 τε om Mo 4 οὐς in
 τοίχους in ras P² | κρεμαμέναις inserui ex UIMBMoCa
 5 υ δὲ in δόρου δὲ in ras P^b 6 πάντα γέμειν Mo 7 ὅσον
 UBI sed in hoc in ὅσων corr m² ἂν post ὅσων B 8 πόνον
 conī Re 8 τοσαύτης — 10 πινόμενον citat Plan fol. 99
 10 ἐλέγξει Plan | post ω in οὕτω rasura unius litterae in I
 12 οὕτως τὲ Mo | ἡπόρησεν Mo 16 οὐ in προσκοπούσης
 in ras P² προσκοπούσης MMoCa et τ eras UIB οὐθ' UI
 sed in hoc θ' in ras m² | οἷα U 18 ἐν scripsi praeunte
 Re Anim qui postea verba ἢ τοῖς πολεμίοις delenda censuit
 ἢ libri (in ras I²) exceptis MBCa qui ἢ omisso τῶν πολε-
 μίων praebent, cui tamen in B m² ἢ τοῖς πολεμίοις supra-
 scriptum est 18 ἢ — 498, 1 βασιλέως post παρασχόντες Mo
 18 τοῖς et ις in πολεμίοις in ras I²

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

32

R 332 ὅτι δὴ τῇ βασιλείῳς | ἀρετῇ τὴν πόλιν ἐφάμιλλον
 • παρασχόντες ἀφορμὴν οὐδαμοῦ τὴν ἐκείνου προθυμίαν
 • τῷ τῆς χορηγίας ἐλλείποντι κατεβλάψαμεν. 180. διὰ
 • δὴ ταῦτα ἀντ' ἐρωμένης τῷ βασιλεῖ καθέστηκεν ἡ
 5 πόλις καὶ καθάπερ πατρίδος ἀποδημῶν ἐπιστρέφει τε
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐπάνοδον ὄρκον πεποι-
 ηται καὶ τὴν ἀπουσίαν κουφίζει γράμμασι καὶ πολέμους
 πολέμοις ἀπνευστὶ συνάπτει τοῖς ἐπὶ τῆς ἐσπέρας
 πόνουις τὴν τῆς ἕω θεῶν θηρώμενος, μᾶλλον δὲ τοῖς
 10 ἐπὶ τῆς ἑώας τὴν τῆς ἡμετέρας θεῶν. οὐκ οὐκ ἐτέρωσε
 προὔβη, πλὴν ὅσα πόλεμος ἠνάγκασεν, ἀλλ' ὥς ἀληθῶς
 ὥσπερ ἐν ἐρωμένης ἀγκάλαις τρυφῶν ἡδιστον τοῦ
 χρόνου τὸν ἐνταῦθα ἤγεν.

181. Ἄρ' οὖν τὴν μὲν ῥώμην τῆς πόλεως ἔστιν,
 15 ὥσπερ ἐν ἀνθρώπου σώματι, θαυμάσαι, τὸ δὲ χρῆμα
 τῶν λόγων, ὃ νοῦν πόλεως ἄξιον προσειπεῖν, εἰς ἀμέ-
 λειαν ἐρριμμένον εὐρεῖν; καὶ μὴν τοῦτο γέ ἔστιν, ὃ
 μεγάλην τε οὖσαν σεμνοτέραν ποιεῖ καὶ εἰ μὴ τοσαύτην
 γε εἶναι συνέβη, πάντως ἂν εἰς τὸ θαυμάζεσθαι καθίστη.

20 182. ὥσπερ γὰρ τῶν Ἀθηνησὶ λαμπρὰ μὲν καὶ τὰ ἄλλα,

12 Amm. Marc. XX 11, 32

1 ἀρε in ἀρετῇ in ras I² 3 ποντι in ἐλλείποντι in marg
 add P² 4 ἀντερωμένης Mo 5 στρέφει Mo 8 τῆς] τοῖς
 Mo | ε in ἐσπέρας in ras P² 9 ω in ἕω in ras I² ἕω in
 ἑώας corr P² | τοῖς supra τῇ, quod m² e τὴν corr, I³ Re τὴν
 C sed in ἡ corr s τῇ AP (sed m² in ras) UMBMoCa τῆς
 Mor 10 ἡμετέρας ex ἡμέρας corr I² 11 ὥς ἀληθῶς ex
 ὡσαληθῶς corr B² 12 ἡδίστα Gasda 13 τὸν om Mo
 14 ἄρ' οὖν — 19 καθίστη citat Plan fol. 99 14 titulus π[ερὶ
 τῆς (om CA) σοφίας in marg CAB 16 ὃ νοῦν om U in lacuna
 6 litterarum ὃν οὖν MoCa | νὸν Plan 18 τε om CAP sed in
 hoc post μεγάλην in marg rasura unius litterae γέ M 19 ἂν
 inser I² | καθεισθήκει UI sed in hoc καθίστη supraser m²
 20 τᾶλλα I

αἱ τριήρεις, αἱ ναυμαχίαι, τὸ πολλῶν ἄρξαι, κράτιστον
 δὲ ἡ τῆς σοφίας ἐπιθυμία τε καὶ τιμὴ καὶ κτήσις,
 οὕτω δὴ καὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν μὲν ἔξω θαύματος,
 πάντα δὲ ἐλάττω τοῦ τῆς σοφίας ἔρωτος. 183. καὶ 4
 μοι δοκεῖ βουλευθεῖς ὁ θεὸς ὁ τὴν γῆν δίχα | τεμῶν R 333
 ἐκάτερον μέρος ἐξ ἴσου κοσμησάτω καὶ καθάπερ ἐν ζυγῷ
 τὴν ἰσοροπίαν σῶσαι κελεῦσαι τὸν Ἑρμῆν σπέρματα
 λόγων ἐνταυθοῖ καταθέσθαι τῶν Ἀττικῶν οὐ λειπό-
 μενα καὶ τῇ ῥάβδῳ κινῆσαι τοὺς ἀνθρώπους ὁρέγεσθαι
 τοῦ κτήματος. 184. τοιγαροῦν ὥσπερ πρότερον εἰς 10
 δύο πόλεις διήρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τὴν
 Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας, οὕτω νῦν εἰς δύο πόλεις τὰ
 τῶν Ἑλλήνων καλὰ, τὴνδε τε καὶ τὰς Ἀθήνας, εἰ δὴ
 τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τῷ γένει τὸν Ἕλληνα κλητέον.
 185. καὶ δὴ δὴν αὐταὶ λαμπάδες ῥητορικῆς ἀνίσχουσιν, 15
 ἡ μὲν τὴν Εὐρώπην, ἡ δὲ καταλάμπουσα τὴν Ἀσίαν.
 πρῶτον μὲν γὰρ ἀρετὴν παιδευτῶν τοσαύτην ἡ πόλις
 ἐδέξατο, ὥστ' εἰ μὴ τῶν ἐνταυθοῖ θρόνων, πάντως ἂν
 τῶν Ἀθηνησιν ἤξιωντο· τοσοῦτον τοῖς μὲν τόνου, τοῖς

5 Isocr. Paneg. § 179 p. 78 c

7 Plat. Phaed. p. 109 A

10 Isocr. Paneg. § 16 p. 44 a

14 Isocr. l. l. § 50 p. 51 a

16 Aesch. Ag. 93

16 Εὐρώπη τὸ ἀπὸ Βυζαντίου μέχρι Γαδεΐρων μέρος τῆς
 οἰκουμένης B²

2 τε om Mo 3 οὐδὲν — 4 ἔρωτος citat Plan fol. 99
 4 πάντως Plan 5 ὁ alterum om Mo | τέμνων Mo 6 ἐκά-
 τερον — 10 κτήματος citat Plan l. l. 6 ἐξίσου APBMo Plan
 10 εἰς — 12 νῦν in marg P² εἰς δύο πόλεις διήρητο corr e
 διήρητο εἰς δύο πόλεις P⁸ 12 διήρηται M, διήρητο BCa
 post πόλεις 13 τε inser I² 15 δύο UIMo Re ἐν Mor |
 αὐταῖς Mor 18 πάντω in πάντως in ras I² 19 ν in ἤξι-
 ωντο inser I⁸

δὲ ὥρας περιῆν. 186. ἔπειτα νέων ἔσμοι τὰ μελιττῶν
 νικῶντες συνῆλθον. ἔπειτα οὐδεὶς ἀλσχυνόμενος ἀπῆλ-
 θεν, ἀλλ' ἐμπορευσάμενοι μάλα ἱκανῶς οἱ μὲν ἔμειναν,
 οἱ δὲ ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ὧν ἐκτῆσαντο πρὸς
 5 τὴν δοῦσαν ἐρωτικάῖς ἀνάγκαις δεθέντες, οἱ δὲ σωτη-
 ρίαν φέροντες ταῖς ἑαυτῶν πατρίσι τὰς αὐτῶν διανοίας.
 ἔπειτα ἡ τῶν ἐπανηκόντων λαμπρότης ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 R 334 τελετὴν ἐτέρους ἐξώρμησε, καὶ προπέμπουσιν | οἱ
 μὲν παῖδας, οἱ δὲ ἀδελφούς, οἱ δὲ γείτονας, οἱ δὲ
 10 γνωρίμους, πάντες δὲ ἀπλῶς πολίτας. 187. καὶ γερό-
 νατε τῆς Ἀσίας μητροπόλις οὐ τῇ τῆς ἀξίας ὑπεροχῇ
 μᾶλλον ἢ τῷ πᾶσιν ὁ πάντων ὠφελιμώτατον ἐνθένδε
 γενέσθαι. ὅποι γὰρ ἂν ἐλθὼν βουλὴν εὖρης λόγους
 ὠπλισμένην καὶ ρήτορας ἀσφαλῶς ἀγορεύοντας, ἢ πάν-
 15 τας τῶν ἐνθένδε μουσεῶν ἀθλητὰς ἢ τοὺς γε πλείους
 ἢ πάντως γε οὐκ ἐλάττους εὐρήσεις. 188. οἱ δὲ τῇ περὶ
 τὸ βῆμα τέχνη καὶ τῇ πρὸς τὰς δίκας ἐπικουρίᾳ πρὸς
 τὴν τοῦ δικάζειν τάξιν ἀφικνοῦνται καὶ παρεχόμεθα
 τοῖς ἔθνεσι ρήτοράς τε <καὶ δικαστάς> ἄκρους, οἱ τὰς
 20 πόλεις ταῖς γνώμας ὀρθοῦντες ἐν μόνον κτῶνται τὸ
 τούτων αἵτιοι γίνεσθαι καὶ ἀπλάσι δὴ κεναῖς μὲν
 χειροῖ, τῇ δόξῃ δὲ ἐστεφανωμένοι. ἃ δὴ καὶ ὑμεῖς

14 Od. § 171

3 ἀλλ' scripsi e *Mo* ἀλλὰ reliqui libri edd | ἱκανὰ Re
 5 οὔσαν cum lacuna unius litterae ante o *U* 6 αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr *P*⁴ αὐτῶν *MMoCa* 10 γερόνασι *Ca* 11 α et
 ίας in ἀξίας in ras *I*³ ἐξουσίας *U* | ἡ in ὑπεροχῇ in ras *Mo*²
 12 ὠφελιμώτατόν ἐστιν Re 13 ὅπη *U* | εὖρης scripsi cum
 Gasda εὖροις libri *Mor* ἂν εὖροις Re 19 ἔθνεσιν *Mo* | τε
 erasum *I* | καὶ δικαστάς inserui auctore Re *Anim* 20 αἷς et
 αἷς ὁ in ταῖς γνώμας ὀρθοῦντες in ras *P*² 21 γίνεσθαι e
 γίνεσθαι corr *P*² γίνεσθαι *A Mor* γενέσθαι *Mo Re* | ἀπλάσι
 ex ἀπιάσι corr *C*^s ἀπιάσι *A Re*

εἰδότες Μούσαις τε ἱερὰ πολυτελῶς οἰκοδομεῖσθε νέους
 μὲν ἐνδιατρύβειν, ταῖς δὲ θεαῖς γέρας, καὶ διδασκάλοις
 πολίταις τε χρῆσθε καὶ οὐ φθονεῖτε ξένοις. 189. καὶ
 τῇ φιλανθρωπίᾳ τὸ | τῆς ἀκριβείας ἐπὶ τῶν λόγων R 335
 ἀναμέμικται· τὸ μὲν γὰρ ἔπασιν ἀνεῖσθαι τὰ συνέδρια 5
 τὴν φιλανθρωπίαν, τὸ δὲ τοὺς ἐπαίνους ὧν ἄξιον
 μόνων τὴν ἀκριβείαν ἐνδείκνυται. 190. καὶ καλούντων
 μὲν σύνιτε, πλημμελοῦσι δὲ οὐ συγκρούετε, ἀλλὰ καὶ
 νόημα νοσοῦν καὶ σχῆμα ἡμαρτημένον καὶ ῥῆμα δι-
 φθαρμένον εὐθύς ἤλω. κοινὸς δὲ τῆς κακίας ἑλεγχος 10
 ἐξ ἅπαντος τόπου κινεῖται, καὶ οὐκ ἔστι βαλλομένῳ καὶ
 τοξευομένῳ βλέψαντι πρὸς τι τοῦ θεάτρον χωρίον
 ἀκροατῶν ἀμαθίᾳ τὸν τῆς γνώμης ἀναπαῦσαι θόρυ-
 βον, ἀλλ' ὅποιπερ ἂν ἰδῆς, ἀκριβῆς εὐθυνοσ ἴδρυται.

14 Εὐθύνοσ ῥῆμα τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω καὶ τὸ κολάζω καὶ
 τὸ κατ' εὐθείαν ἄγω· ὅθεν καὶ εὐθυνος, ὡς ἐνταῦθα παρὰ
 Λιβανίῳ, ἢ τοῦ δικαίου οἰοῦν ὁρθότης καὶ στάθμη· ἔτι δὲ
 εὐθύνοσ καὶ τὸ εὐθὺς ποιῶ, ὃ καὶ ἀπευθύνοσ λέγεται. εὐθύνομαι
 δὲ τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι ἢ κολάζομαι B² (cf. Thom. M. s. v.
 εὐθυνος)

2 δὲ inser I² | θεαῖς δὲ MBMoCa s in θεαῖς inser I²
 3 πολίτας τε ἔατε χρῆσθαι Re Anim, postea coni πολίταις αὐτοί
 τε χρῆσθε καὶ τοῖς ξένοις οὐ φθονεῖτε πολῖται? Sintenis | τε
 om Mo | χρῆσθαι M | ε ultimum in φθονεῖτε in ras I²
 4 ἀναμέμικται ἐπὶ τῶν λόγων Mo | τὸν λόγον CAP Mor 5 τὸ
 e τῷ corr I² τῷ MBMoCa | ἂ πᾶσιν Mo 6 τῷ IBMo | aut
 εἶναι inserendum aut οἷς ἄξιον μόνοις legendum putat Re
 7 μόνον UIMo | ἐνδείκνυσθε MBMoI sed in hoc supra v
 rasura et σθε trans lineam m² 8 πλημμελοῦσι PI et e πλημ-
 μελοῦσι corr B | ε ultimum in συγκρούετε ex ai corr I² | καὶ
 om Mo 12 νομένῳ in τοξευομένῳ in ras P² 13 „malim
 ἐναναπαῦσαι aut ἐπαναπαῦσαι“ Re 14 ὅπη περ U | ἧς in
 ἰδῆς ex οἷς corr P² ἰδοὺς Mo num ἰδῆ? | ἀκριβῆς — ἴδρυται
 citat Thom. M. s. v. εὐθυνος p. 108, 19 ὅθεν καὶ εὐθυνος παρὰ
 Λιβανίῳ ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· δικαιοσύνης ἀκριβῆς κτλ.

191. ἄνευ γὰρ τῆς ἐν τοῖς πολιτευομένοις παιδείας τρεῖς
 χοροὶ φητόρων ἰσάριθμοι <ἐν> τοῖς δικαστηρίοις ἀγεί-
 ρονται τὴν ἀκοὴν οὐχ ἥττον εἰς κρίσιν ἢ τὴν γλῶτταν
 εἰς τὸ συνεπιεῖν τεθηγμένοι· ὥστ' οὐτ' εὐδαιμονέστερος
 5 οὐδέ τις τοῦ δεξιοῦ κριθέντος ἐνθάδε κακοδαιμονία τε
 πάντες δεύτεροι τοῦ κατεψηφισμένου. καὶ δὴ καὶ ὅστις
 οὐ σὺν τρόμῳ καὶ δείματι δεῦρο εἰσεῖσιν, οὐκ ἀνδρείος,
 ἀλλ' ἀναίσθητος, ἀγνοῶν, εἰς ὅσον ἐμβαίνει κινδύνου.
 192. οὐτῷ δὲ πάλας τε ἐρριζώθη τῇδε τὸ χρῆμα τῶν
 10 λόγων καὶ δι' ὁμοίας ἀκμῆς ἐχώρησε. καὶ τοῖς ἔξωθεν
 ἐπ' αὐτοὺς ἤκουσι καὶ τοῖς ἀψαμένοις ἐνδοθεν |
 R 336 ὑπῆρχε μετασχεῖν τῶν πηγῶν, ὥστ' ἡδὴ δόξα νευί-
 κηκεν, ὥς ὅστις ἂν ἐπιβῇ τῆς γῆς, γέγρυται τῆς τέχνης
 καὶ φητορείας κεκοινώνηκεν, ὥσπερ τῆς γῆς πνεῦμα
 15 ἀνείσης μουσικόν, καθάπερ ἐτέρωθι μαντικόν.
 193. Οὐ δὴ θαυμαστόν, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις κρα-
 τοῦσα τῶν ἄλλων, τῇ δὲ τῆς σοφίας ἀσκήσει μετὰ τῶν
 ἄλλων καὶ τὰ αὐτῆς νικῶσα τοὺς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἰόντας
 ἐραστὰς ἐαυτῇ καθίστησιν· ὧν ἐκάστῳ καὶ προοίμιον
 20 τῆς διοικήσεως καὶ μέσα καὶ τελευταῖα τό τι προσ-
 θεῖναι τῇ πόλει. καὶ γὰρ οὖν οἷς μὲν ὑπῆρξε προσ-
 θεῖναι, καθάπερ οἱ τοῖς θεοῖς μέγιστα ἀνάψαντες ἀνα-

4 Soph. Ai. 584 8 Xen. Cyr. II 1, 15 9 Plat. Theaet. p. 209 E

1 πολιτευομένοις — 2 τοῖς om Ca 2 ἐν inserui | τοῖς
 ἐν τοῖς δικαστηρίοις BMMo 3 ττ in γλῶτταν in ras P²
 7 δ in δείματι in ras P² δείμασι Ca 8 κινδυνον IMo Re
 13 γέγρυται UBMMoCa 14 ultimum ν in κεκοινώνηκεν add
 P² κεκοινώνηκε A 15 ἀνείσης? 17 τῇ — 18 ἄλλων prae-
 misso κείμενον in marg add I² 18 αὐτῆς ex αὐτῆς corr I
 αὐτῆς A αὐτῆς U ἐαυτῆς BM 19 ἐαυτῆς Re 20 τό τι
 Re τί το libri Mor 22 θεοῖς BMMoCa Re θεοῖς reliqui
 libri Mor

θήματα, σὺν εὐφροσύνῃ τὸν ὑπόλοιπον ζῶσι χρόνον
 ἔχοντες ἐν ταῖς συνουσίαις ὅ τι κάλλιστον ἑαντῶν
 διηγοῦνται, μᾶλλον δὲ πάντα λέγειν ἔχοντες, ἃ λαμ-
 πρύνειν πέφυκεν ἄνθρωπον, τὰ ἄλλα σιγῶντες ἐνι
 τούτῳ φιλοτιμοῦνται θαρροῦντες, ὥς οὐποτε αὐτοὺς 5
 λήθῃ καταλήψεται τῶν ἔργων αὐτοῖς ἐν τῷ καλλίστῳ
 τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐστηκότων. 194. καὶ θαρροῦσί γε
 εἰκότως. ὁ γὰρ οὗ πλείσται σύνοδοι, τῆς αὐτοῦ γνώμης
 σπουδὴν ἐνδείξας εἰς ἀείμνηστον κατέθετο τὴν δόξαν,
 ὥσπερ, οἶμαι, τῶν ζωγράφων οἱ τὴν σοφίαν τῶν χει- 10
 ρῶν εἰς Δελφονὺς ἀναθέντες. καὶ οὐχ οἱ μὲν ἄρχοντες,
 οἷς ἐνι τούτῳ τυχεῖν ἐκ βασιλικῶν χρημάτων, ὅσῳ
 ἐπὶ τὰς προσθήκας τῆς πόλεως ὥρμησαν, οἷς δὲ οἴκο-
 θεν ἢ δαπάνῃ, πρὸς τοῦτο ἀπάκνησαν, | ἀλλ' οἱ τῆς R 337
 περὶ τὸν βασιλέα γερόνασιν ἐταιρίας, πλείω τῆς ἐν- 15
 ταῦθα ἀναλώσεως ἢ τοῦ προσλαβεῖν ἔσχον ἔρωτα καὶ
 πανταχόθεν κάλλη λίθων ἀθροίσαντες ἐγκατέμειξαν οἰκο-
 δομημάτων κάλλη τῷ ἅσκει δίκην ἀστέρων ἐκλάμποντα
 καὶ γενόμενοι τῆς μεγαλοπρεπείας ἡγεμόνες πολλοὺς
 ἔσχον τοὺς ἀκολουθήσαντας λαμπρότερα τῆς δυνάμεως 20
 βεβουλεμένους. 195. ἐνταυθοῖ γὰρ ὁ μὲν οὐκ ἐργεί-
 ρων οἰκίαν ἢ τῶν γε οὐσῶν ὠνούμενος κἄν πάννυ
 πλουτῇ, μάτην ἡγεῖται πλουτεῖν, ὁ δὲ τοῦτο μὲν παρε-

9 Thuc. I 33, 1

10 Paus. X 25 sq.

2 ὅτι PMMo 3 διηγῶνται I sed ω in ras m² διη-
 γείσθαι Mo 5 αὐτοῖς Ca 6 τῇ καλλίστῃ M 7 τῶν] τῆς
 BMoCa | ον in τὸν in ras C², gravis add s 8 αὐτοῦ ex
 γρ ιδρύσας
 αὐτοῦ corr P² αὐτοῦ AIMMoCa αὐτοῦ U 9 ἐνδείξας MB
 sed in hoc γρ οἰσῆσας in marg m² ιδρύσας Mo et γρ in marg
 Ca | τὴν om Mo 15 ἐταιρείας BMo et ex ἐταιρείας corr I
 20 α alterum in ἀκολουθήσαντας in ras I² | α alterum in λαμπρό-
 τερα in ras P³ λαμπρότερον U 21 ἐνταυθοῖ ex ἐνταῦθα corr I²

χόμενος, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰς στενὸν ἦκων ἐν εὐπόροις αὐτὸν ἀριθμεῖ. διὰ ταῦτα τὸ μέτρον οὐχ ἴσταιται τῇ πόλει, καθάπερ δὲ ἐν ἀνθρώπων σώματι παρ' ἡμέραν αὖξεται.

- 5 196. Καὶ δὴ καιρὸς ὑπὲρ τε τῆς θέσεως καὶ τοῦ μεγέθους ἤδη διελθεῖν. οἶμαι γὰρ οὐδεμίαν φανεῖσθαι τῶν οὐσῶν, ἣ μέγεθός ἐστι τοσοῦτον ἐν οὕτω καλλίστῃ θέσει. ἀρξαμένη γὰρ ἐξ ἔω προείσιν ἐπὶ δυσμὰς ἰθυτενῆς, δίδυμον στοῶν ὕψος ἐκτείνουσα.
- 10 διύστησι δὲ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων ὁδὸς ὑπαιθρος ἐστρωμένη λίθῳ κατὰ τὴν στοῶν τὸ εὖρος. 197. ἔστι δὲ τὸ μὲν μῆκος οὕτω πολὺ τεταμένοις τούτοις, ὥστε λεαίνονται μὲν μόνον τοσοῦτον χῶρον πολλῆς ἂν δεῖσθαι χειρός, βαδίζοντι δὲ εἰς τέλος ἀπ' ἀρχῆς μόχθον εἶναι
- 15 καὶ τῆς ἐξ ἵππων δεῖν βοηθείας, οὕτω δὲ ὑπτιον καὶ συνεχὲς διὰ τέλους, οὐκ ἐξηλλαγμένον οὔτε χαρά-
R 338 δραιοις | οὔτε πρανέσιν οὐτ' ἄλλων δυσκολιῶν εἰδεσιν, ὥσπερ ἐν γραφῇ χρωμάτων κατ' ἐξουσίαν προσελθόντων. 198. στενωποὶ δὲ ἀπὸ τῶν στοῶν τὰς ἀρχὰς
- 20 εἰληφότες οἱ μὲν ἐπ' ἄρκτον ἴασι δι' ὁμαλοῦ τοῦ παντός, οἱ δὲ ἐπὶ μεσημβρίας πρὸς τοὺς πρόποδας τοῦ

2 διαταῖτα AIBM 3 ἡ et αν in ἡμέραν in ras A²
καθημέραν Mo 5 titulus περὶ τῆς (om I) θέσεως καὶ τοῦ
(om I) μεγέθους (τῆς πόλεως add I, post θέσεως inser Mo) in
marg CAIBM | θέσεως inser I² | τῆς πόλεως post θέσεως UI
sed in hoc τῆς inser m² 6 ἡδη inser I² | φανῆναι Re
9 εἰς εὐθύ τεταμένη m² supra ἰθυτενῆς B 10 post δὲ rasura
2 litterarum B 11 λίθ⁹¹⁵ M λίθοις BMo | εὖρος IB
12 τοῦτω Mo 13 μόνον post 14 βαδίζοντι transponere voluit
Re | δεῖσθαι e δεῖσαι corr P² 14 ἀπαρχῆς B 16 διατέλους
PMo | ι in χαράδραιοις inser P² 17 „malim ἄλλοις“ Re
18 προελθόντων maluit Re, fortasse recte 21 μεσημβρίαν Re,
at cf. Her. VI 34 οἰκιστὴν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τὴν χώραν — καὶ ἐκτρέ-
πονται ἐπ' Ἀθηνάων | post τοῦ rasura 2 litterarum in C

ὄρους ἀνατείνουσιν ἡρέμα μέχρι τοσοῦτον τὴν οἰκῆσιν
 προάγοντες, μέχρι τοῦ σώζεσθαι συμφωνίαν πρὸς τὸ
 λοιπὸν σχῆμα τῇ πόλει καὶ μὴ τῷ λίαν ἐξηρᾶναι τῆς
 λοιπῆς οἶον ἀφαστάναι. 199. οὐ γὰρ ὑπερβάσα κρη-
 μνούς καὶ βάρεθρα καὶ ταῦτα μεταξὺ ἐαυτῆς ποιήσασα 5
 καὶ λαβομένη μικροῦ του χωρίου κατὰ μέσας τὰς λαγό-
 νας τοῦ ὄρους οἰκίας ἐνέθηκε φόβον ταῖς ὑποκειμέναις
 τὰς ἐπικειμέναις, ὥσπερ τὸν τοῦ Σισύφου πέτρον, ἀλλ’
 ἐφ’ ὅσον ἔμελλε διὰ συνεχοῦς προβήσεσθαι, τοσοῦτον
 κατασχοῦσα τὴν εὐσχημοσύνην τῷ πλήθει συνδιεφύ- 10
 λαξεν. 200. ἀνέχει δὲ τὸ ὄρος παρεκτεινόμενον ὥσπερ
 ἄσπις εἰς ὕψος προβεβλημένη, τοῖς δὲ ἐπὶ τῆς ὑπωρείας
 ἐσχατοῖς οἰκοῦσι φοβερόν μὲν οὐδὲν οἶον ἐξ ὄρους,
 πάσης δὲ εὐθυμίας ἀφορμαὶ πηγαὶ καὶ φντὰ καὶ κῆποι
 καὶ αὔραι καὶ ἄνθη καὶ ὀρνίθων φωναὶ καὶ τὸ πρὸ 15
 τῶν ἄλλων ἀπολαῦσαι τῶν ἡρινῶν. 201. εἰοίκασιν δὲ
 αἱ μὲν στοαὶ ποταμοῖς ἐπὶ πλείστον πορευομένοις, οἱ
 στενωποὶ δὲ ῥύαξιν ἀπ’ αὐτῶν ἡγμένοις. πέμπονσι
 δὲ οἱ μὲν εἰς τὸ ὄρος βλέποντες πρὸς τὰς τῆς ὑπω-

8 Eur. Herc. Fur. 1103

1 σ in τοσοῦτον in ras C² 2 οὐ Gasda num ὅσον?
 3 post τῇ rasura unius litterae I τῆς U | πόλεως U | καὶ
 in ras I² | ἐξηρᾶναι Mo et supra ἐξηρᾶναι B² cf. p. 459, 9 ἐξήκτο,
 at cf. etiam Her. VI 133 τοῦτο (τὸ τεῖχος) ἐξήκτο διπλήσιον τοῦ
 ἀρχαίου 4 κρημνούς καὶ βάρεθρα in ras P² 5 καὶ om
 Mo | φάραγγας BMMo φάραγγας Ca | καὶ — ποιήσασα in
 marg add Mo 6 του scripsi ex APM τοῦ reliqui libri sed
 circumflexus erasus in IB, et edd | καὶ κατὰ M 7 οἰκίαις
 BMo οἰκίαις Ca | ἐνέθηκε Ca 8 τοῦ inser A² om Mo
 10 συν in συνδιεφύλαξεν praep. I² διεφύλαξεν B 12 οι
 in τοῖς in ras P² | δ’ I 13 οἰκοῦς in οἰκοῦσαι in ras P²
 14 post δὲ rasura 2 litterarum in C 15 ὥραι Re 19 comma
 quod post ὄρος Re habet delevi

ρείας χάριτας, οἱ δὲ ἐπὶ θάτερα πρὸς ἑτέραν ὁδὸν
 R 339 γυνὴν ὁροφῆς | ἐκατέρωθεν ὠκισμένην, ὥσπερ ἐκ
 ποταμοῦ πρὸς ποταμὸν διώρυχες εἰς διάκλουν πεποι-
 μέναι. τελευτᾷ δὲ καὶ τοῦτο τὸ μέρος εἰς κήπων
 5 ὥραν πολλαχῶ, αὐτοὶ δὲ ἐκεῖνοι λήγουσιν εἰς τὴν
 ὀχθὴν Ὀρόντου τοῦ ποταμοῦ. 202. τῶν τοίνυν στοῶν,
 ὅπερ ἔφην, ἐξ ἀνίσχοντος ἡλίου πρὸς δυσμὰς τεταμέ-
 νων καὶ τοσοῦτον μήκους ἐπεχουσῶν, ὅσον ἂν καὶ
 τρισὶν ἀπέχρησεν ἄστεσι, κατὰ μέσην μάλιστα τὴν
 10 δεξιὰν ἀψίδες πανταχόθεν τετραμμέναι μίαν ὁροφὴν
 ἔχουσαι λίθου παρέχουσιν ἀρχὴν ἑτέραις στοαῖς πρὸς
 ἄρκτον ἄχρι τοῦ ποταμοῦ προϊόνσαις τὸ περὶ αὐτὰς
 Νυμφῶν ἱερὸν οὐρανόμηκες λίθων ἀνγαῖς καὶ κίωνων
 χρόαις καὶ γραφῆς αἰγλή καὶ ναμάτων πλούτῳ πάντα
 15 ὀφθαλμὸν ἐπιστρέφον. στενωποὶ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων
 ἥπερ ἀπὸ τῶν προτέρων ὥρμηται.

203. Καὶ τὸ μὲν [ἀπὸ] τῆς ἀρχαίας <πόλεως> σχῆμα
 τοιοῦτον. τὴν δὲ νέαν πόλιν ἢ νῆσος, ἣν ἢ τοῦ ποτα-
 μοῦ σχίσιν ἐποίησεν, ὑπεδέξατο. ῥέων γὰρ εἰς ἄνωθεν

1 δ' Re 2 ὠκισμένοι MoB sed in hoc oi in ras 3 ποτα-
 μων Mo | διώρυχας Mo 5 πολλαχῇ M 6 ὀρόντου
 UIMBMoCa 7 ἐξ inser I² ἐξανίσχοντος Mo | τοῦ ante
 ἡλίου UI | inter α et μ in τεταμένων rasura unius litterae I
 8 μήκος Mo Re | ε in ἐπεχουσῶν in ras P², ex α corr B, supra
 α M² ἀπεχουσῶν CAMoCa Re ἔπεχουσῶν una littera ante π
 erasa U | ἂν inser I² 10 ἀψίδες Mo ἀψίδες reliqui libri
 Mor ἀψίδες Re 12 τὸ δὲ UIMo | αὐτὰς in αὐταῖς corr P²
 αὐταῖς CA (sed in hoc ις in ras m²) UI Mor 13 λ in

λίθων in ras I² 14 χρόαις e χρόαις corr I χορφαῖς B
 χορφαῖς Mo χορφαῖς Re 16 ἥπερ MCo ὥσπερ B 17 ἀπὸ
 om I in rasura 4 litterarum cancellavi cum Gasda | πόλεως
 inserui 18 τοῦ om UI 19 ε in εἰς in ras P² εἰς CMo
 Mor (sed in marg γο εἰς, quod etiam Sintenis et Cobetus Mnem.
 V 109 = Coll. p. 105 restituerunt) Re εἰς ἐσπεραν ἔωθεν vel
 εἰς deleto ἄνωθεν Gasda

καὶ προελθὼν ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον τεμὼν ἑαυτὸν περι-
βάλλει τὸ χωρίον καὶ ἀπέφηνε περιόρρυντον. καὶ τοῖν
φείθροιν τὸ μὲν ἀμφοῖν ταῖν πόλεων μέσον ὁρᾶται,
τὸ δ' ἐπὶ θάτερα τῆς νέας κατιὸν μετὰ τὴν πόλιν 4
τῆς νήσου τὸν πόρον συμβάλλει καὶ καθίστησι | τὸν R 340
ποταμὸν ἴσον τῷ πρὶν διαστῆναι. 204. μορφῇ δὲ τῇ
νέα τάντη κύκλιος. κεῖται μὲν γὰρ ἐν πεδίῳ πᾶσα
ἀκριβῶς, τείχος δὲ αὐτὴν ἀρραγὲς δίκην στεφάνου
περιθεῖ. ἐκ δὲ ἀψίδων τεττάρων ἀλλήλαις συνηρμο-
σμένων εἰς τετράγωνον τύπον ὥσπερ ἐξ ὀμφαλοῦ τέτ- 10
ταρες στοῶν συζυγίαι καθ' ἕκαστον τμήμα τοῦ οὐρανοῦ
τέτανται, οἷον ἐν Ἀπόλλωνος τετράχειρος ἀγάλματι.
205 τούτων δὲ αἱ μὲν τρεῖς συζυγίαι μέχρι τοῦ τείχους
προελθοῦσαι τῷ περιβόλῳ συνάπτονται, ἡ δὲ τετάρτη
βραχυτέρα μὲν, καλλίων δὲ ὅσον βραχυτέρα, οἷον τοῖς 15
βασιλείοις ἐγγύθεν ἐφορμοῦσιν ἀπαντὰ γιγνομένη [τοῖς
βασιλείοις] αὐτοῖς ἀντὶ προπυλαίων. 206. αὐτὰ δὲ τὰ
βασιλεία κατέλιπε μὲν τῆς νήσου τοσοῦτον, ὥστε εἰς
τέταρτον μέρος τῆς ὅλης τελεῖν. τοῦ μέσου γὰρ, ὃν

6 sq. cf. Arch. Jahrb. XII 116 sq. 8 Dion. Per. 1006

1 ἐπιτοπλείστον MB 2 acutus supra ι et ρρν in περιό-
ρυντον in ras I² περι ντον cum rasura 3 litterarum U
περιόρρυντον (ν om Mo) τοῦτο MBMoCa γρ̄ περι τοῦτον Matrit.
N 78 fol. 76^v περι τοῦτον CAP sed in hoc ν in ras m²
περιόρρυντον Mor περιόρρυντον Re 3 αιν in ταῖν in ras P²
ω supra αι C^a τοῖν MBMoCa τῶν U | πόλεων UICa
πόλεον Mo πολέον acuto supra o eraso B 6 * in ἴσον in
ras P²I² | ἡ in μορφῇ in ras P² μορφῇ MBCa 7 κύκλος Mo |
μάλα
πᾶσα M μάλα Ca sed in marg γρ̄ πᾶσα 8 βῶς in ἀκριβῶς
in ras C^a 10 τύπον om Mo | ττ in τέτταρες in ras I² 11 συζυ-
γίαι στοῶν I 16 σα supra σιν in ἐφορμοῦσιν M² | ἀπαντὰ Re
ἀπαντα libri Mor | γιγνομένη IMo | τοῖς βασιλείοις cancellavi, ut
circumpunxit I 18 τε in ὥστε in ras I² 19 δν | δ? δ τὸν Gasda

ὀμφαλὸν προσείληφεν, ἐφάπτεται καὶ πρὸς τὴν ἔξω
μοῖραν τοῦ ποταμοῦ προβέβηκεν, ὥστε καὶ τὸ τεῖχος
ἀντ' ἐπάλξεων κίονας δεξάμενον θεὰ βασιλεῖ πρέπουσα
κατεσκεύασται τοῦ ποταμοῦ μὲν ὑπορρέοντος, τῶν
5 προαστείων δὲ πανταχόθεν εὐωχούντων τὰς ὕψεις.
207. καὶ δι' ἀκριβείας μὲν ὑπὲρ τούτου τοῦ μέρους
βουλομένῳ διελθεῖν τοῦτ' αὐτὸ ποιητέον ὑπόθεσιν,
ἀλλ' οὐχ ἑτέρας μέρος, δεῖ δὲ ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν,
ὅτι τῶν ὄντων ἀπανταχοῦ τῶν μὲν ἐκ μεγέθους λαβόν-
10 των ὄνομα, τῶν δὲ ἐπὶ ἀλλεῖ βεβοημένων τῶν μὲν
οὐδαμῇ λείπεται, τῶν δὲ καὶ πολὺν κεκράτηκεν, εἰς
R 341 ἀλλοὺς μὲν λόγον οὐδαμοῦ νικώμενον, ἐν | μεγέ-
θους δὲ κρίσει πανταχοῦ νικῶν, εἰς τοσοῦτους θαλά-
μους καὶ στοὰς καὶ ἀνδρῶνας διηρημένον, ὥστε καὶ
15 τοὺς λίαν ἐθάδας ἐκ θυρῶν ἐπὶ θύρας λόντας εἰς
πλάνην ἐμπίπτειν. τοῦτό μοι δοκεῖ κἂν μόνον ἐν
πόλει φανύλως ἐχούσῃ κείμενον, οἷας πολλὰς ἐπὶ Θρά-
κης ὀρῶμεν, ἔνθα οὐ πολλὰ καλύβαι ποιοῦσι τὰς
πόλεις, εἰ τούτων μιᾷ τοῦτο ἐνέκειτο, πάντως ἂν παρ-
20 εἶχεν ἐν ἐξετασμῷ πόλεων τῇ κεκτημένῃ μεγαλαυ-

10 βεβοημένων] σημείωσαι τοῦτο καὶ ἐπὶ καλοῦ πολλάνις
γραφόμενον, τὸ ἐκβεβοημένον δὲ ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ B² cf. Thom.
M. p. 96, 13 sq. R. cf. p. 454, 9

1 σ in προσείληφεν inser I² num παρείληφεν (sc. ἡ νῆσος)
„προσεείπομεν αὐτ προσειρήκαμεν“ Re Anim 2 προβέβηκε cum
rasura singularum litterarum post β et ultimum ε UI sed in
hoc η in ras m² 4 κατεσκευασθαι Mo 7 ω in βουλομένῳ
in ras P² 8 μεγίδος B 9 ν ὄν ω in τῶν ὄντων in ras C²
10 ὁ in ὄνομα in ras I² τοῦνομα U τὸ ὄνομα Mo 11 ἡ
in οὐδαμῇ in ras P² οὐδαμοῦ AUIRe 12 ἀλλοὺς Mo | ο in
λόγον ex ω corr I² λόγων Mo | οὐδαμῇ UIB 18 ι supra
ai in ποιοῦσαι I² ποιοῦσαι C (sed α in ras m²) AMMoCa
et γε in marg Mor 20 ἐν om Ca inser BM²

χεῖσθαι. 208. ἀλλ' ἐκέῖσε ἐπάνειμι, ὅτι τὴν νέαν μὲν
 ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τὸ διὰ μέσον ῥέον χωρίζει, γεφύραις
 δὲ πέντε ἰσχυραῖς τὸ διεστηκὸς τοῦτο συνδέεται. καὶ
 τὸ μὲν ὕδωρ δύο ποιεῖ τὴν ἡμετέραν, ἐκεῖναι δὲ αὐτὴν
 οὐκ ἔωσιν εἶναι δύο, παραξενυνῶσαι τὴν δευτέραν τῇ 5
 πρεσβυτέρῳ, καθάπερ πῶλον μητρὶ. 209. σκοπεῖτω δὴ
 τις, ὥς εἴτε μακρὰν τετάσθαι πόλιν ἄριστον, ἢ παλαιὰ
 τοῦτον ἡμῖν ὥκισται τὸν τρόπον, εἴτε τὸ κύκλου μετέ-
 χον εὐσχημονέστερον, εἰς τὴν νέαν τοῦτο ἦκει, εἴτε
 τοῦτ' αὐτὸ μεγέθους σημείον τὸ μὴ μιᾶς ἰδέας εἶναι 10
 τὴν πόλιν, ἐνταῦθα, εἶπερ πον, πᾶσαι μορφαὶ πόλεων,
 ὥστε ὅστις τετραχόθεν ἴσῃν οἰκῶν ἀγάλλεται, τῇ μι-
 κρότητι φιλοτιμούμενος ἴστω. 210. ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς
 γεωργίαις τὸ μὲν ὀλλύγον γήδιον ῥαδίως, οἷον ἐν ζω- 14
 γράφων | πίναξιν, ἥσκηται, αἱ δὲ τῶν εὐδαίμωνων R 342
 ἄρουραι τοῦτο οὐχ ὑπομένουσιν, ἀλλὰ κεχυμέναι θαψι-
 λῶς τὸ μὲν αὐτῶν εἰσέχει, τὸ δὲ ἐξέχει, οὕτω δὴ καὶ
 ἐπὶ τῶν πόλεων τὸ μὲν ἐστερημένον μεγέθους εἶκει
 μιᾶ μορφῇ, τὸ δὲ μεγέθους τυγχάνον κατὰ τὸ συμβάν
 ἐκφέρεται. 211. ἐν δὲ μνήμῃ μεγέθους οὐδ' ἐκείνο 20
 παρήσω, ὅτι τῷ μήκει τῷ τῶν στοῶν ὧν πρῶτον ἐμνή-
 σθην, εἴ τις τὰς ἀπ' ἐκείνων ἐπὶ τὸν ποταμὸν ὄψεσας
 συνάψειεν ἑτέρως τῷ μήκει προσθήκην ποιούμενος καὶ

2 ῥέον om *Mo* | χωρι in χωρίζει in ras *I*² 8 σται in
 ὥκισται in ras *O*² 11 ὅλην inter τὴν et πόλιν *I*² 12 οὐ
 inter ὅστις et τετραχόθεν *ACPU* Mor et inser *B* 14 οἰονεῖ
 coni *Re* | ζωγράφων πίναξιν scripsi, ut postea inveni in *M*
 manu recentiore (Bessarionis? vide praef. p. 214) adscriptum:
 κάλλιον: οἷον ἐν ζωγράφων πίναξιν ζωγράφω πίναξ libri edd
 ζωγράφων (sc. ἐργαστηρίοις) πίναξ coni *Re* 17 δὴ καὶ
 scripsi ex *UI* καὶ *B* δὲ reliqui libri edd δὴ *Gasda* 21 τῷ
 alterum om *CAP* sed in hoc rasura duarum litterarum τὸ
Ca | τῶν om *U* 22 εἰς *UI* 23 προσθεῖναι *M*

† αὖ πάλιν τὰς τῆς καινῆς ταῦτόν πρὸς ἀλλήλας μίαν
 τῇ μιᾷ ταύτῃ πρότερον μήκος αὐξήσειεν, εἰ τοῦτό τις
 συνθελή, μᾶλλον δὲ μένοι μὲν ἕκαστον ὥς εἶχε, λογισμῷ
 δὲ τὴν μετάστασιν θεώμενος, εὗροι τις ἄν, ὥς σταθ-
 5 μὸς μέτρον ἡμῖν ἐπέχουσιν αἱ στοαί. 212. ταῦτα δέ
 σοι διεξιόντι συνεχεῖς μὲν αἱ τῶν ἰδιωτῶν οἰκήσεις,
 πανταχοῦ δὲ τοῖς ἰδίοις ἐγκέκριται τὰ δημόσια, τοῦτο
 μὲν ἱερὰ, τοῦτο δὲ λουτρά, τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντα,
 ὥσθ' ἑκάστη μοῖρα τῆς πόλεως ἐγγὺς εἶναι χρῆσθαι,
 10 πᾶσι δὲ ἐπὶ ταῖς στοαῖς αἱ πρῶται θύραι. 213. τί δὴ
 μοι τοῦτο βούλεται; καὶ τό γε μηκύναι τὸν περὶ τῶν
 στοῶν ὅλως λόγον εἰς τί ποτε αὖ φέρει; δοκεῖ μοι τῶν
 R 343 ἐν ταῖς | πόλεσι καὶ χαριέστατον εἶναι, προσθελήν
 δ' ἂν ὅτι καὶ χρησιμώτατον, αἱ σύνοδοι καὶ τὸ ἀνα-
 15 μιχθῆναι. καὶ νῆ Δία γε καθαρώς πόλεις, οὗ τοῦτο
 ἔνεστι πολὺ. 214. καὶ γὰρ εἰπεῖν τι καλὸν καὶ ἀκούσαι
 βέλτιον καὶ συμβουλευῶσαι ἡδιστον καὶ ταῖς τῶν φίλων
 τύχαις τὸ εἰκὸς εἰσενεγκεῖν ἐπὶ μὲν τοῖς συνηθόμενον,

12 Her. I 120, 2

4 σταθμὸς κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα μίλια κδ' B²

1 κατὰ ταὐτὸ conī Re | μίαν delendum? 2 τῇ μιᾷ συν-
 θελὲς ταύτῃ conī Re | προ οἱ cum lacuna 3 litt U προ per
 rasuram e πρότερον B προσθελὲς εἰς I sed supra προ rasura
 et σθελὲς εἰς in rasura 5 litt m² τὸ πρότερον conī Re pro-
 babiliter 3 οἱ in μένοι in ras I² 4 θεωρεῖ U sed ρεῖ m²
 θεωροῖη I sed acutus supra ω erasus, ροι m² in ras et supra
 η ras, et in marg Mo | οἱ in εὔροι in ras I² | τις om in
 rasura 3 litt UI 8 ἀλλήλων inser I² 9 ὥστ' B | ἑκάστη
 μοῖρα Ca | μοῖρα Mo 11 μηκύναι CAUIB 12 φέροι supra
 φέρει B² ἀναφέρει Iacobs in marg exempl., at cf. Her. I. I.
 13 καὶ] τὸ MBMoCa num delendum? | χαριέστ cum rasura 5
 litterarum U 18 ἐπὶ — 511, 1 συναχθόμενον citat Plan fol. 99

ἐπὶ δὲ τοῖς συναχθόμενον, καὶ παρ' ἐκείνων τῆς ἴσης
 ἀντιδόσεως τυχεῖν καὶ μυρία πρὸς τούτοις ἐν τῷ πλη-
 σιάζειν ἀλλήλοις ἔστιν. 215. οἷς μὲν οὖν οὐκ εἰσιν
 ἑκταδὸν οὕτω στοαὶ τῶν οἰκιῶν προκείμεναι, τούτους
 ὁ χειμὼν διοικίζει, καὶ λόγῳ μὲν μίαν οἰκοῦσιν, ἔργῳ 5
 δὲ διεστήκασιν ἀλλήλων οὐχ ἥττον ἢ τῶν ἐν ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι καὶ πυνθάνονται περὶ τῶν ἐγγὺς οἰκούν-
 των, ὥσπερ ἀποδημούντων. καὶ γὰρ ὕμβροθ καὶ χαλάζην
 καὶ χιόνι καὶ πνεύμασιν οἶκοι κατέχονται τοῖς δεδεμέ-
 νοις παραπλησίως, μόλις δὲ τῶν οἰκετῶν οἱ πάλαι 10
 ταλαιπωρεῖσθαι μεμαθηκότες εἰς ἀγορὰν παρακύψαντες
 ἀποπηδῶσιν· ὥστε ὁπότε ἀπαιθριάσειεν, ὥσπερ ἐκ μα-
 κροῦ πλοῦ σεσωσμένοι, περιβάλλοντες ἀλλήλους ἀσπά-
 ζονται πολλὰ μὲν ἐκλελοιπότες εἰς ἀλλήλους ὧν ὁ
 φιλίας νόμος ἔταξε, μεμφόμενοι δὲ ἀνθ' ἑαυτῶν <ἐκεῖνα 15
 ὕφ' ὧν> κακώλυνται. 216. παρ' ἡμῖν δὲ οὐχ οὕτως
 ὁ | Ζεὺς οὔτε χάλαζαν ἐμβάλλει χαλεπὴν οὔτε χιόνα R 344
 συγχυὴν οὔτε ὕμβρον πολύν, δι' ἃ τῆς συνουσίας τὸ

4 οὐ μόνον γράφεται ἐκτάδην, ἀλλὰ καὶ ἑκταδὸν ἀττικῶς
 (= Thom. M. s. v. p. 161, 12) B²

3 ἴν οὐκ εἰσιν in ras P⁴ οὖν inser I² 4 ἑκταδὸν —
 προκείμεναι citat Thom. M. s. v. ἐκτ. p. 161, 12 ἑκταδόν, ὡς ὁ
 αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἑκταδὸν κτλ. | τούτους μὲν ὁ Mo
 7 καὶ — 15 ἔταξεν citat Plan fol. 99^r et v | παρὰ Mo Plan
 8 χιόνι καὶ χαλάζην Mo Plan 12 „αὐτ ἀπαιθριάσειεν leg. αὐτ
 ἀπαιθριάσειαν“ Re 13 πλοῦ inser C^f 14 μὲν inser I² | εἰς
 ἀλλήλους om Plan | ὁ φιλίας Re ὡφελείας libri Plan Mor |
 ὁ νόμος M 15 ἀνθ' ἑαυτῶν Mor ἔνθ' ἑαυτῶν libri exceptis
 U qui rasuram 10 litterarum, et I qui τὸν καιρὸν ὕφ' m² in
 ras 8 litterarum et οὐ praebet ἀνθ' ὧν vel ἐν ᾧ ἑαυτῶν Gasda |
 ἐκεῖνα ὕφ' ὧν inserui praeceuntibus Re qui ὕφ' ὧν et Cobeto
 Mnem. V 109 (Coll. 105) qui τὰ ὕφ' ὧν coniecit 16 κακώ-
 λυνται U 18 καὶ (pro δι' ἃ) — 512, 1 διασπασθήσεται citat
 Plan fol. 99^v 18 ὧν Re

συνεχῆς διασπασθήσεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔτος ἐκ τῶν
 ὠρῶν τὰς μεταβολὰς λαμβάνει, τὸ δὲ τῶν συνουσιῶν
 κατ' οὐδεμίαν ἀλλοιοῦται, ἀλλ' ὁ μὲν ὕμβρος ἐνοχλεῖ
 ταῖς ὀροφαῖς, ἡμεῖς δὲ ἐν αὐταῖς <ταῖς στοαῖς> μετὰ
 5 ῥαστώνης βαδίζοντες οὗ καιρὸς συγκαθίζομεν. 217. καὶ
 γὰρ ὅσοι τὰ τῶν στενωπῶν οἰκοῦσιν ἔσχατα, τούτους
 οἱ καθ' ἑκάτερον τοῖχον προβεβλημένοι δρύφρακτοι
 τῶν ὕμβρων ῥνόμενοι πρὸς τὰς στοὰς ἀβρόχως εἰσά-
 γουσιν. οὐκοῦν τοῖς μὲν ἄλλοις καθ' ὅσον διίστανται,
 10 τὴς σπηλαιᾶς ἀμβλύνεται, παρ' ἡμῖν δὲ τῷ τῆς
 ὀμίλλας ἀπάνστω τὸ τῆς φιλλας ἀκμάζει, καὶ ὅσον ὑπο-
 δίδωσιν ἐκεῖ, τῇδε προσλαμβάνει.

218. Οὕτως μὲν οὐ τι πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον ἢ τὰ
 μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ τῶν στοῶν μῆκος συμ-
 15 βέβληται, αἷς ἰππόδρομός τε προσόφανται καὶ θέα-

7 δρύφρακτοι τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα ἢ τὰ
 κάργελα (cf. schol. ad Ar. Vesp. 386). εἰρησθαι δὲ κυρίως
 πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γεγόμενα· οἱ γὰρ παλαιοὶ πάντα τὰ ξύλα
 δρύας ἐκάλουν (cf. schol. ad Ar. Equ. 675. Thom. M. s. v. δρῶν
 p. 95, 12) B²

1 ἀσφαλὲς *M* sed γρ συνεχῆς in marg m² et Ca 3 οὐδὲ
 μίαν *I* 3 ὁ — 5 συγκαθίζομεν citat Plan fol. 99^v 4 ὅπ'
 Re Anim αὐλαῖς Iacobs | ταῖς στοαῖς inserui 6 οὐ alterum
 in τούτους ex oi corr *M*² 7 καθ' ἑκάστον *Mo* | ἑκάτερον scripsi
 cum Re Anim ex *I* (sed ex ἕτερον corr m²) ἕτερον reliqui libri
 (excepto *Mo*) edd τρόπον *AP* (sed in hoc γρ τοῖχον suprascr.
 m²) *I* (sed in hoc supra τοῖχον scriptum et postea erasum) | ρ
 alterum in δρύφρακτοι inser *C*^a*M*² δρύφρακτοι *I* 8 ἀβρόχους
*BM**Ca* 9 οὐκοῦν — 12 προσλαμβάνει citat Plan fol. 99^v
 9 μὲν om *Mo* | καθ' ὅσον *APUIB* Plan Re 13 οὐ τι scripsi
 οὕτως libri (in *MB* tamen τως erasum) excepto *Mo* qui
 habet οὐ ut Re, et *I* in quo est rasura 2 vel 3 litt, et *Mor*
 οὐχ ὥς conī Re 14 ο in τὸ in ras *I*² | συμβάλλεται *Mo*
 15 πρὸς in προσόφανται praepons. *I*²

τρον | καὶ λουτρόν, ὁ μὲν ἀρκῶν τούς τε ἐκ Βορέου R 345
 ἐμπλήσαι θέοντας καὶ τῷ τῆς πόλεως ὄχλῳ παρασχεῖν
 θάκους τῇ τῶν ἀναβαθμῶν ἀφθονίᾳ, τὸ δὲ συνηχοῦν
 καὶ συναγωνιζόμενον καὶ αὐτῷ καὶ κιθάρα καὶ φωνῇ
 καὶ τοῖς πολλοῖς τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τερπόντων. 5
 219. τίς δ' ἂν ἐφίκοιτο διεξιὼν ἕτερα θεάτρων εἶδη,
 τὰ μὲν ἀθληταῖς ἐναγωνίσασθαι πεποιημένα, τὰ δὲ
 ἀνδράσι πρὸς θηρία, πάντα ἐν μέσῃ τῇ πόλει καὶ οὐκ
 ἀναγκάζοντα προλυπηθῆναι τῶν ἡδέων τῷ μήκει τῆς
 ἐπ' αὐτὰ πορείας; 220. ἀλλὰ τὰ λουτρά τίς οὐκ ἂν 10

1 ep. 355 (ὁ ἵππος) ἔστιν ἀπ' ἐκείνων, οἷς ὁ Βορέας πρό-
 γονος Π. φ 223 sq. 6 Her. VII 9, 1

3 εὔρεται καὶ θάκος ὁ θρόνος καὶ θῶκος B² cf. Thom.
 M s. v. θάκος p. 177, 6 R

1 ὁ μὲν] καὶ τὰ μὲν I sed τὰ in ras m² | ἀρκῶν scripsi
 e M qui in marg habet οἷμα ἄρκων, Matr. N 78 f. 78^v et
 Bodl. Misc. 57 f. 50 ἄρκων CAPBMoCa edd ἄρκων U ἐξ ἄρκων
 I sed ἐξ et ov in ras m² | τοὺς τε scripsi τοὺς (τ cum rasura
 unius litterae U et τὰ I sed α in ras m²) δὲ libri καὶ τοὺς M²
 in marg 2 ἐμπλήσαι θέοντας scripsi, ut M² in marg, ἐμ-
 πλησθέντας CAPMBU (sed in hoc s erasum) edd πλησθέντας
 cum lacuna ante π Ca ἐπλησε θέοντας Mo γρ ἐμπλησε (sed μ
 add m²) θέοντας B in marg ἐνεπλήσθη I sed νε et η ultimum
 (atque η quidem in quattuor fere litterarum) rasura m² | παρ σχε ν
 U παρέσχον I sed ο in ras m² 3 θάκους U et ex θάκους
 corr P³ | βαθμῶν MoBI sed in hoc rasura trium litterarum
 ante β | τ in τὸ erasum U, ὁ ex τὸ corr I² | συνηχοῦν in
 συνηγεῖ corr I² συνηχο cum rasura duarum litterarum I
 4 συναγωνιζ cum rasura sex litterarum U συναγωνίζεται I
 sed εται (ε ex ο corr) in ras m² | ὡδῇ UI 5 ἄλλοις Iacobs
 6 ἡδῇ IMo 7 ἀθλητὰς ἐν ἀγωνίσασθαι Mo | ἀγωνίσασθαι
 Ca | δ' Re 9 ἀναγκάζοντα scripsi auctore Re Anim cum I,
 in quo ι post α erasum est ἀναγκάζονται reliqui libri edd
 10 περὶ λουτρῶν titulus in marg CAI² | τὰ om U inser I³

ἀρασθείη; τὰ μὲν γὰρ ἀρμόδια χειμῶνι, τὰ δὲ συμβαίνοντα θέρει, τὰ μὲν ἔξω πνευμάτων σφοδρῶν, τὰ δ' ὥσπερ μετέωρα καὶ οὐ κοινωνοῦντα τῆς γῆς. 221. οἰκίαι δὲ αἱ μὲν ἀνιστάμεναι τῆς παρούσης φαιδρότης, αἱ δὲ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἐν τῷ μετρίῳ τρόπῳ τό τε ὑπερήφανον διαφεύγουσιν καὶ τὸ ἀνελύθδρον.

222. Εἰ δὲ δεῖ μὴ σιγῆσαι τὸ νῦν ἐπελθόν, ὁ Ζέ-
 R 346 φυρὸς μοι δοκεῖ πείσαι τοὺς ἀρχαίους οἰκήτορας | μὴ
 πάντα πόνον εἰσενέγκασθαι περὶ τοὺς τοίχους. ὥς
 10 ὅσοις μὲν τὰ τῶν ἀέρων οὐκ εὖ ἔστηκε, τὴν ἀπ' ἐκεί-
 νων ψυχαγωγίαν μηχανῶνται, ἡμῖν δὲ τὸν ἡδιστον
 ἄνεμον καρπομένοισι καὶ ἐσθλὸν ἐταῖρον, ὥς φησιν
 Ὅμηρος, κεκτημένοις τὸν Ζέφυρον οὐδὲν δεῖ περιεργίας
 τοῦ θεοῦ παρέχοντος τρυφᾶν. 223. Ἀθηναῖοις μὲν
 15 γὰρ ὁ Βορέας συνενανμάχησε μισθόν, ὥς φασι, ἥς
 ἤρπασε κόρης διδοὺς τὴν δωρεάν αὐτοῖς, ἣν οὐ σφόδρα
 καθίστησι μετρίαν ὁ κηδεστής, ἡμᾶς δὲ ὁ Ζέφυρος οὐ
 προαδικήσας εἶτα εὖ ποιεῖ, ἀλλ' ἐρᾷ μὲν, ἐρᾷ δὲ οὐ
 κόρης, ἀλλ' ὅλης τῆς πόλεως ἔρωτα ἀθάνατον καὶ
 20 κατασχὼν αὐτὸν τοῦ χειμῶνος, ἡνίκα οἶδεν, εἰ προσίοι,
 λυπήσων, συνεισέρχεται τῷ θέρει τὸ καῦμα ἐπισχέσων.
 224. καὶ οὔτε ἑτέρῳ πρὸ ἡμῶν ὁμιλεῖ πόλει οὔτε δι'
 ἡμῶν ἐφ' ἑτέραν ἔρχεται, ἀλλ' ἀφ' ἡμῶν τε ἄρχεται

13 Od. λ 7. μ 149

14 Her. VII 189 cf. VI 44

1 τὰ (alterum) I et U sed in hoc τ erasum & reliqui libri
 et γρ Mor in marg. 5 τὸν et χρόνον UI | τόπω Mo et e
 τρόπῳ corr I 7 ὁ om Ca 8 ἀρχομένους Mo 9 τοιοῦτους
 Ca 13 καρπομένοισι Ca | ι alterum in περιεργίας ex ei corr I
 16 καὶ ante τὴν inser I² | ἣν om in ras duarum litterarum
 UI 18 ἐρᾷ (1)] ἐφορᾷ Mo 19 καὶ — 516, 2 αἴρας citat
 Plan fol. 99^v 21 συνεισέρχεται e συνέρχεται corr I²

καὶ περὶ ἡμῶς ἀποπαύεται κατὰ τοὺς πρὸς ἓν κάλλος
 κεκινημένους, ὧν τοὺς ὀφθαλμοὺς σῶμα ἕτερον παρ-
 φανέν οὐ μεθίστησιν. 225. ὁ δὲ διαρρεῖ τε ἄπασαν
 καὶ περιρρεῖ καὶ οὐδὲν ἄμοιρον τῆς ἐπικουρίας ἀφίησιν· 4
 οὐ γὰρ εἰς μὲν τὰς | τῶν εὐδαιμόνων οἰκίας καὶ R 347
 τριωρόφους εἰσχεῖται, τῶν δὲ χαμαιζήλων καὶ ὅσαι
 πενήτων ὑπεραιωρεῖται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν δημοκρατίᾳ
 τῶν νόμων ἴσον μέτεστιν, οὕτω παρ' ἡμῖν ἰσομοιρία
 τις τῶν ξεφύρου καλῶν, καὶ οὐδεὶς πώποτε διψῶν
 αὐρας παρὰ τῶν γειτόνων ἡτιάσατο τοῦτο παθεῖν. 10
 οὕτω διὰ πάντων ἔρχεται καὶ διολισθαίνει καὶ ὅτουπερ
 ἂν λάβηται, τοῦτο ὁδὸς αὐτῷ. 226. καὶ τῆς μὲν ἀκτί-
 νος ἤδη τινὲς ἀπεστερήθησαν ἐπισκοτούσης οἰκίας ἐγ-
 γύθεν, ξέφυρος δὲ οὐδενὶ κεκώλυνται τὸ μὴ οὐ κοινὰ
 χαρίζεσθαι, ἀλλὰ βαδιζόντων τε τοὺς χιτῶνας αἰωρεῖ 15
 καὶ περὶ ταῖς κνήμαις στρέφει καθευδόντων τε αἰ-
 συνδόνες ὑποπνέοντος περὶ τοῖς σώμασι κυρτοῦνται,

3 Nicet. Chon. p. 36 Bonn. ἦν (Ἀντιόχειαν) περιβομβεῖ ζέ-
 φυρος ἄνεμος 6 Her. I 180, 2 cf. Phil. im. prooem. p. 4, 21
 ed. Vind. 13 Dem. c. Mid. § 158 p. 565, 25

2 παράπαν Iacobs Phil. 472 παράπαν Mor 3 ὁ] οὐ
 Mo 5 οὐδὲ UI | μὲν om MBCa Plan | τῶν om U inser
 I² | τὰς supra καὶ M² et „malim τὰς τριωρ.“ Re 6 τριωρόφον
 Plan 7 ὑπεραιωρεῖται M ὑπερορᾷ Mo (unde Iacobs Phil. 479)
 et B sed in hoc γρ ὑπεραιωρεῖται suprascr. m², et Plan ὑπερορᾷ
 I sed o in duarum fere et ā in quattuor fere litterarum
 rasura ὑπερ Ca sed γρ ὑπερορα in marg 8 ἴσον ex ἴσων
 corr I² ἴσων U „malim πᾶσι τῶν νόμων ἐξ ἴσων αὐτὸ ἴσον“
 Re | στ in μέτεστιν in ras P² | οὕτω καὶ παρ' UI 9 τίς
 AIBMo 10 αὐρας Ca sed αἴρας in marg 11 οὕτω γὰρ
 διὰ Mo Plan 13 ἤδη inser I² 14 τῷ M 16 τὰς κνήμας
 Plan 17 ὑπὸ πνέοντος? | ν in κυρτοῦνται inser I²

καὶ τὴν νύκτα διπλὴν ἀνάπαυλαν ὁ ξέφυρος ἀπεργάζεται μιννυμένης τῷ ὕπνῳ τῆς αὔρας.

227. Οὐκ ἄρα μάτην ἐν οἰκοδομίαις ἡ πόλις αἰεί, καὶ τὰ μὲν ἐρέπτεται, τὰ δὲ πρὸς μέσον ἄνεισι, τὰ
 5 δ' ἄρτι θεμέλιον δέδεκται, τὰ δὲ πρὸς τοῦτο ὀρύσσεται, καὶ τῶν τοὺς τέκοντας ἐπειγόντων αἱ φωναὶ πανταχοῦ, καὶ τὸ πέρυσιν εἰς λαχάνων φορὰν σκαπτόμενον τῆτες ἄκιστα. Ἰσασι γάρ, ὥς ὅσα τοῖς δικαίοις ὑπισχνούνται τετελενηκόσιν οἱ ποιηταί, ταῦτα ζῶσιν ἐνταῦθα ἔστιν
 10 ἔχειν.

228. Καὶ δὴ σκοπῶμεν, ὥς τετραπλασία τῆς νῦν οὔσης ἦν ἂν ἡ πόλις, εἰ μὴ τρισὶν ἤδη πρότερον καιροῖς ἐβέβλητο. ὥσπερ γὰρ ὁ τοῦ Πυθίου νεῶς πολ-
 15 λαῖς εἶξε τύχαις καὶ τέταρτος ὁ νῦν ἐστηκώς ἐστιν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθεν οἰχομένοις, οὕτως ἡμῖν ἡ πόλις, |
 R 348 ὥς μὲν ἀνθρώπων οὐσα πόλις, ἐπλήγη, ὥς δὲ θεο-
 φιλῆς, ἀνέστη ταῦτόν καὶ παθοῦσα καὶ ποιήσασα τῇ
 τῆς Ἀθηνᾶς ἐλαίᾳ. καὶ γὰρ ἐκείνην ἐπῆλθε μὲν τῷ
 πυρὶ Ξέρξης, ὅτ' ἐφθειρε τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν,
 20 δευτέρᾳ δὲ ἡμέρᾳ βλαστὸς ἀνέδραμεν εἰς πῆχυν ἐκ
 τοῦ κεκαυμένου. καὶ δὴ καὶ ἦδε ἅμα τε ὑπεχώρει καὶ

9 Pind. Ol. II 67 sq. 14 Paus. X 5, 9—13 18 Her. VIII 55

1 ἀνάπαυλαν inser *I*² 2 post ἀπεργάζεται rasura decem
 litterarum in *I* 5 ὀρύσσεται *U* 8 ὥς inser *P*² om Mor qui
 in marg habet ἰσως ὅτι 11 Καὶ — 517, 4 ἐπακοδόμουν citat
 Plan fol. 99^v 12 καιροῖς scripsi coll. Themist. or. III p. 45 a
 βάλλεις καίρια cf. Alb. Gratul. Herwerd. p. 45 sq. καιροῖς libri
 edd 13 ὥσπερ — 14 τύχαις post καὶ — οἰχομένοις *CAU* edd,
 ego ante posui l. l. cum *IBM MoCa Plan P* qui tamen haec
 omnia in ras m² praebet 14 καὶ — 15 οἰχομένοις del Iacobs
 15 πρότερον *A* sed ἔμπροσθεν in marg m², *Ca Re* supra
 ἔμπροσθεν rasura vocis, ut videtur, πρότερον *I* om *Mo Plan*

ἀνήρχετο. 229. καὶ νῦν ὀφύσσοντί σοι τὴν γῆν ἐπὶ τῷ
 κρηπίδα βαλέσθαι πάντως ἔχνος τι τῶν ἀρχαίων ἀπαντᾷ,
 καὶ πολλοὶ τοῖς οὖσιν ἀνθ' ὧν διανοοῦντο χρησάμενοι
 τᾶλλα προσφέροντες ἐπωκοδόμουν. εἰ οὖν τῶν μὲν
 οὐχ ἦπτο λώβῃ, τὰ δὲ προσεγεγόνει, καὶ ὅσα νῦν πρὸς 5
 τὸ ἀνορθοῦν, τοσαῦτα εἰς προσθήκην ἐσπούδαστο,
 πολλοὶ πολλῶν ἂν ἀγρῶν ἐστέρηντο τῆς γεωργομένης.

230. Οὐ τοίνυν ἡ μὲν πόλις οὕτω διὰ πάντων
 θανααστή, τὰ δὲ ἔξω τοιαῦτα, οἷα ἂν τινα ἀξιῶσαι
 βελτίω τῶν ὄντων εἶναι δεῖν, ἀλλ' ἀκριβῶς ὅτι ταύτης 10
 ἐστί, δηλοῦντα. τοῦτο μὲν κῶμαι μεγάλαι καὶ πολυ-
 ἀνθρωποι πόλεων οὐκ ὀλίγων πλέον πολυανδρούμεναι
 καὶ χειροτέχναις, ὥσπερ ἐν ἄστεσι, χρώμεναι, κοινού-
 μεναι πρὸς ἀλλήλας <τὰ> σφῶν αὐτῶν διὰ τῶν πανη- 14
 γύρεων καλοῦσθαι τε ἐν μέρει παρ' | αὐτὴν ἐκάστη R 349
 καὶ καλούμεναι καὶ τοῖς αὐτοῖς εὐθυμούμεναί τε καὶ
 χαριζόμεναι καὶ κερδαίνονσαι, ὧν μὲν περὶεστι μετα-
 διδοῦσαι, ὧν δὲ ἐνδεῖ προσλαμβάνονσαι, τὰ μὲν δια-
 τιθέμεναι, τὰ δὲ ὠνούμεναι, μακρῷ τῶν κατὰ θάλατταν

12 Ael. nat. anim. V 13

18 διατιθέμεναι] τουτέστι πωλοῦσαι B²

1 ἀνήρχετο scripsi ἀνήρχετο U sed ε erasum, P sed ε in
 ras m², IMo ἀνήρχετο reliqui libri (ἀνήρχετο A) edd | inter σοι
 et τὴν rasura 4 litterarum in I 2 τί Mo Plan | ἀπαντᾷ
 IMo Plan 5 γεγ in προσεγεγόνει in ras C² | εἰς Mo Ca
 8 περὶ τῶν πρὸ τῆς πόλεως titulus in marg CAIB 13 κοι-
 νούμεναι scripsi, ut supra κοινωνούμεναι m² scriptum est in M,
 auctore Re 14 τὰ inserui cum M² auctore Re 15 τὸ Re |
 ἐκάστην παρ' Ca | αὐτὴν APUMo 16 καλούμεναι scripsi
 auctore Re („aut καλοῦσαι leg. aut καλούμεναι“) καλουμένη libri
 edd | εὐθυμούμεναι A sed γρ' εὐθυμούμεναι in marg, P sed
 νμον in ras m³, γρ' εὐθυμούμεναι in marg m², I sed υ in ras
 m², B sed υμ in ras m² ε' ὠνούμεναι U εὐθυμούμεναί M
 17 ὧν — 18 προσλαμβάνονσαι om Ca 19 μακρῶν Mo

ἐμπόρων εὐδαιμονέστεραι, ἀντὶ ῥοθίου καὶ κυμάτων
 σὺν γέλωτι καὶ κρότῳ χρήματα ἐργαζόμεναι, μικρὰ τῆς
 πόλεως χρηῖσθαι διὰ τὴν ἐξ ἀλλήλων ἀντίδοσιν.
 231. ἀθροέτω δὴ τις καὶ τὰ πρὸ τῶν πυλῶν· οὐ γὰρ
 5 ἀξιόσει γε πανδοκεῖα προσειπεῖν, ἀλλὰ φυλὰς πόλεως,
 ἀλλ' ὥς ταύτης εἶναι μόνης· οὕτως ἡκρίβωται πρὸς
 τὸν εἶσω ξῆλον τὰ ἔξω καὶ τρυφῇ καὶ λουτροῖς καὶ
 τέχναις καὶ τῷ συνοικεῖσθαι· ὥστ' εἴ τις τὸ τρίχα
 διηρημένον εἰς ἓνα τύπον συνήγαγεν, ἐξήρκεσεν ἂν τὰ
 10 νῦν πρὸ τῆς πόλεως εἶναι πόλις. 232. ὥσπερ γὰρ τὰ
 πρὸ τῶν βασιλείων μετεῖχε τῆς ἔνδον σεμνότητος λει-
 πόμενα μὲν τῶν ἔνδον, παρέχοντα δὲ τεκμαίρεσθαι
 τοῖς ἐλάττωσι τὰ μέλζω, οὕτως ἀπὸ τῆς πόλεως ἐρρῶν
 15 τις ἐπὶ τὰ πρὸ τῶν τειχῶν ὁμοιότης, ὥστε ἐξελαύνων
 φήσεις ἐν βραχυτέρῳ τύπῳ θεωρεῖν ἢ ἀπολλέοιπας,
 καὶ εἰσελεύνοντι προμεμῆνται τοῖς ἔξω τὰ εἶσω.
 233. πάντα μὲν οὖν τῆς αὐτῆς ἰδέας, τὰ δὲ δὴ πρὸς
 20 δυσμάς, Ἡράκλεις, ὥς πάντα μὲν τᾶλλα, πάντα δὲ
 λόγον νικᾷ. καὶ μόνα ταῦτα ἰδεῖν ἄξιον, ἀκούσας δὲ
 R 350 ἡδιστα οὕτως ἂν | οὐχ ὅσον ἄξιον ἀκούσαις. 234. εὐθύς
 μὲν ὑπερβάλλοντι τὰς πύλας ἐν εὐωνύμοις κήπων τε

2 μικρὰ C sed μι suprascr f 3 χρηῖσθαι AUIMBMoCa
 edd 5 ἀξιόσειε PMBCa | γε inser P³I² om MBCa | πόλεων
 M 7 num τῶν? | ἴσον Mo 9 τόπον Mo 14 ὥστ' I Re
 16 τὰ εἶσω τοῖς ἔξω Mo 18 Ἡράκλεια O Mueller Antioch.
 p. 45 at cf. I 141, 2; I 511, 15 R; III 122, 18 (Archaeol. Jahrb.
 XII 126) 19 post ἄξιον rasura 3 vel 4 litterarum (fortasse
 καὶ quod in A est deletum) I 19 μόνον? | ἀκούσας — 20
 ἀκούσαις scripsi ἀκοῦσαι δὲ (inser I² τὲ M) ἡμισα (sed ἡδιστα
 in marg A et Bodl. Misc. 57 fol. 51) οὕτως ἀκούσας οὐχ ὅσον
 ἄξιον ἀκούσαις libri ἄξιον, καὶ ἀκοῦσαι ἡμισα· οὕτω γὰρ ἀκού-
 σας, οὐχ ὅσον ἄξιον, ἀκούσαις coni Re εἰδέναι ἄξιον ἀκούσαις
 reliquis omissis Mor 21 μὲν γὰρ Mo Re | ὑπερβάλλοντι in
 ὑπερβαλόντι corr I² ὑπερβαλόντι Mo

ποικιλία καὶ καταγωγῶν χάριτες καὶ κρηνῶν ἀφθονία
καὶ δένδρεσιν οἰκίαι κρηπτόμεναι καὶ δένδρα ὑπεραί-
ροντες θάλαμοι καὶ λουτρῶν πολυτέλεια, χῶρος Ἀφρο-
δίτην πρόπων καὶ τῷ ταύτης νίει τῷ τοξότη. προϊόντι
δέ σοι καθ' ἑκατέραν τῆς ὁδοῦ πλευρὰν ἀμπελουργιδῶν 5
τε πλήθος ὁράται καὶ οἰκῶν κάλλη καὶ ῥοδωνιαὶ καὶ
φυτὰ παντοῖα καὶ νάματα, καὶ τὸ μὲν ἔλκει, τὸ δὲ
ἀνθέλκει καὶ διὰ τοιαύτης ἡδονῆς ἐπὶ τὴν παγκάλην
ἀφίξη Δάφνην. 235. ὑπὲρ ἧς οὔτε εἴρηται πω πρὸς
ἄξιαν οὐδὲν οὔτε εἰρήσεται, πλὴν εἰ τῷ θεῷ σὺν ταῖς 10
Μούσαις ἄδειν ἐπέλθοι τὸν χῶρον. 236. ταύτην ἐγὼ
τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάσκειον ἡδιστα
ἂν προσεῖπον τῆς αἰγίδος θύσανον, ἣ περιβάλλει τὴν
'Αθηνᾶν Ὀμηρος. οὕτως ἅπασα χρυσή, | καὶ τελευτᾷ R 351
γε εἰς χρυσὸν Κολοφώνιον, τὴν Δάφνην. 236. ἦν 15
ιδόντι μὴ βοᾶν οὐκ ἔστι καὶ σκιρτᾶν καὶ ἀνάγτειν καὶ
κροτεῖν καὶ μακαρίζειν αὐτὸν τῆς θέας καὶ οἶον ὑπὸ
τῆς ἡδονῆς πετροῦσθαι. ἄλλο γὰρ ἄλλοθεν τὸ μὲν

9 Iul. ep. 27 p. 517, 2 Hertl. 14 II. β 448 15 Aristoph.
Cocal. fr. II 1095, 8 M. I p. 485, 352 K. Zenob. VI 47. Greg.
Cypri. Leid. III 38 cum nota Leutschii.

1 inter κρη et νῶν rasura 2 litterarum in I 3 πολυτέλεια
scripsi praeunte Re Anim („leg. aut πολυτεχνία aut πολυτοίχια
aut potius πολυτέλεια“) πολυτεχνία M πολυτοίχια B πολυστοίχια
Mo (unde Iacobs Philostr. 648) πολυστοίχια Ca πολυτεχνία
reliqui libri edd 5 ἑκατέραν I sed ἕκα m² in ras et inter
ο et α ras unius litterae 9 περὶ τῆς δάφνης titulus in marg
CAB 14 χρυσή C 15 γε in ras P³ om Mo δὲ U | ἦν
— 520, 3 Θεατὴν citat Plan fol. 99^v 16 „Videtur aut sic
dedisse L. μὴ βοᾶν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ δεῖ σκιρτᾶν aut sic: ἀνάγκη
βοᾶν ἔστι καὶ σκιρτᾶν“ Re | ἀνάγτειν scripsi auctoribus Iacobsio
(Phil. p. 472) et Cobeto Mnem. V 110 (Coll. p. 106) ἀναπνεῖν
libri Plan edd ἀναπηδᾶν coni Re 17 αὐτὸν Mo Plan

θέλει, τὸ δὲ ἐκπλήττει, καὶ τὸ μὲν κατέχει, τὸ δὲ ἐπισπᾶται καὶ περικέχνται τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐγὴ περι-
στρέφουσα τὸν θεατὴν, Ἀπόλλωνος ἱερὸν, Διὸς ἱερὸν,
στάδιον Ὀλυμπικόν, θέατρον ἀπάσης τέρεως, κυπα-
5 ρίτων πλήθος καὶ πάχος καὶ ὕψος, ἀτραποὶ σκιερὰι,
χοροὶ μουσικῶν ὀρνέων, πνεῦμα σύμμετρον, ἀρωμά-
των ἡδίστους ὀσμά, καταγωγαὶ σεμναί, ἡμερῖδες εἰς
ἀνδρῶνας ἐρπουσαι, Ἀλκίνοῦ κῆποι, τράπεζα Σικελική,
κέρως Ἀμαλθείας, πανδαισία, Σύβαρις. λουτρὸν δὲ ὅ
10 τι ἂν προκρίνας λούσῃ, τὸ χαριέστερόν σοι παρῶπται.
237. οὕτω δὲ ὁ χῶρος ἀμύνει σώμασιν, ὥστ' ἦν μικρὸν
ἐνδιατρίψας ἀπέλθῃς, εὐχρωότερος ἔπει. ἐρωτηθεὶς δέ,
ὅτῳ μάλιστα ἐγανώθῃς, ἀπορήσῃς ἂν. οὕτω πάντα
ἐφάμιλλα. πάθος δὲ οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν οὐδὲ ἄμαχον
15 οὐδὲ ἔμμονον, ὅπερ οὐκ ἂν ἐξελάσειεν ἡ Δάφνη, ἀλλ'
ἅμα τε προσήλθε τῷ τόπῳ καὶ τὸ λυποῦν ἀπελήλυθε.
R 352 θεοὶ δὲ εἶπερ ὄντως οὐρανὸν ἀφέντες εἰς | γῆν ἔρχον-

8 Od. η 114 sq.

9 Τὸν Δία αἰγὰ φασὶ θρέψαι Ἀμαλθείαν λεγομένην, αὐτῆς
δὲ τὸ δεξιὸν κέρως βρέειν τὴν παγκαρπίαν ἥτοι πᾶν αἰσθητὸν
ἀγαθὸν ἀφθορον ἔχειν· ἀπὸ τούτου πάντα τὸν εὐδαιμόνως δια-
γοντα τὸ τῆς Ἀμαλθείας ἔχειν κέρως φασὶν B²

2 αὐγὴ scripsi ex UIMBCaP sed in hoc m² in rasura 6
fere litterarum ἀλλαγή reliqui libri edd ἀλλαχῇ Plan, ut coni
Mor | ^{περι}διαστρέφουσα A περιστρέφοντα Plan et Re Anim qui
coniecit ἄλλα ἀλλαχῇ περιστρέφοντα 3 ἀπόλλω ACP sed in
hoc νος supra ω m³ | Διὸς ἱερὸν om B 5 σκιερὰι Mo
6 ορο in χοροὶ in ras I² 7 ἡδίστων ὀσμή suprascripta ἰούς et
αὶ erasa I 9 λουτρὸν — 10 παρῶπται citat Plan fol. 99v
10 λούσαι Plan 11 εἰ M 12 ἀπέλθοις M | εὐχρωότερος I
16 προσήλθε IBMCa προσέλθοις Re 17 ἀφιέντες IMo

ται, τῇδὲ μοι δοκοῦσι συνεῖναι τε καὶ συνεδρεῦειν, ὥς
οὐκ ἂν ἐν κάλλου διατρίψαντες. 238. τοιαῦτα δὲ
ἄντα ἃ διεξῆλθον οὐ τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε τὴν ὑπερ-
βολὴν τοῦ κάλλους ἐν τῇ βραχύτητι τῶν μετεληφόντων
τοῦ κάλλους ἀπολλύναι τὸ θαῦμα, οἷον οὐ πέντε μὲν 5
οἰκίαι, κῆποι δὲ ἑπτὰ, κυπάριστοι δὲ τριακόσιαι, λουτρὰ
δὲ τρία, ἀλλὰ καλὰ μὲν, ὥς οὐδὲν ἄλλοθι, πλείω δὲ
ἢ καλλίω τὰ πάντα. 239. οὕτω γὰρ εἰς πλῆθος ἕκαστα
τούτων κέκτηται, ὥστε αἰδοῖ τῆς πόλεως ἐν προαστείον
τάξει μεμῆνηκεν, ἀμφισβητεῖν δὲ βουλομένη πόλεσιν ἐκ 10
πολλῶν ἔχει τὸ νικᾶν, ἢ καὶ Ῥωμαίων ὅσους θεατὰς
ἔλαβε, νενίκηκε πείσασα μηκέτι τὴν Ἰταλίαν ὑμνεῖν
ὥς ἀήττητον τὰ τοιαῦτα. 240. κεφάλαιον δὲ τῶν
Δάφνης καλῶν, οἶμαι δὲ καὶ τῆς γῆς ἀπάσης αἱ Δάφνης
πηγαί. ὥς οὐδαμοῦ ἢ γῇ τοιαύτην ἔτεκε ναμάτων 15
φύσιν οὔτε ἰδεῖν οὔτε χρῆσασθαι. Νυμφῶν τινων
ταῦτα βασιλεία, καὶ τῆς ἐκείνων δωρεᾶς τὸ καθαρώτα-
τον καὶ εἰλικρινέστατον. 241. καὶ δὴ καὶ φαίη τις
ἂν οὐχ ἥττον χαίρειν τῷ τόπῳ τὰς θεὰς ἢ τῇ μὲν
Πίσῃ τὸν Δία, τῷ δὲ Ἰσθμῷ τὸν Ποσειδῶ, Δελφοῖς 20

2 ἐν om Re, quod inser Sintenis | διατρίψοντες MBCa
4 ἐν — 5 κάλλους in marg A et C^t om Mor 5 ε in πέντε
in ras I πέντ' U 9 κέκτεται Mo 11 ὅσους — 13 τοιαῦτα
citat Plan fol. 99^v 12 ἤρηκε Cobet Mnem. X 197; N. S. V

110 praetulerim κενήληκε | τὴν Ἰταλίαν] τηνο^Ω Plan Ἰταλίαν
scripsi cum Cobeto (Mnem. X 198; N. S. II 404; V 110 = Coll.
106) et Nabero (Mnem. N. S. XVI 117) coll. I 559, 17 R. Ἰταλίαν
τὴν καλὴν Γαλιλαίαν libri (sed οἶμαι γαλατίαν M² in marg
Κοντιλίαν Re Anim Γαλατίαν Gasda coll. I 412, 5 R τὴν
Γαλατῶν εὐδαιμονίαν 13 περὶ πηγῶν titulus in marg CAB
17 ων in ἐκείνων ex ου corr B² 18 νεστα in εἰλικρινέστα-
τον in ras I² εἰλικρινέστατον Mo Re | καὶ tertium om MBCa
19 ἥττω U

δὲ τὸν Ἀπόλλω, τῇ Ἀθήνῃ δὲ Ἥραιστον. καὶ εἰ δὴ
 δεῖ πιστεύειν ἐν ὕδασι τὴν δλαιταν εἶναι ταῖς Νύμφαις,
 R 353 δοκοῦσί μοι τοῖς μὲν ἄλλοις ἐπιφοιτᾶν, | ὅσον ἐπι-
 σκοπῆσαι, τουτὶ δέ, ὥσπερ οἱ βασιλεῖς, ἀντ' ἀκροπόλεως
 5 πεποιθῆσθαι. πείθομαι δὲ κακείνο τὰς τρεῖς θεάς, ὅτε
 περὶ κάλλους ἤριζον, ἐντανθοῖ λουσαμένας ἡκεῖν ἐπὶ
 τὴν κρῖσιν μᾶλλον ἢ οὗ λέγονται. 242. τίς γὰρ ἐπι-
 στας καὶ θεασάμενος ἐκ τε τῶν πρώτων στομάτων τὸ
 ὕδωρ ἐκρέον καὶ καθ' ἐκάτερον τοῖχον τοῦ νεῷ φερό-
 10 μενον οὐκ ἂν ἀρασθεῖν μὲν τὸ πληθός, ἐκπλαγείν δὲ
 τὸ κάλλος, τιμήσειε δὲ ὡς θεῖον, ἔψαιτο δὲ ἡδέως,
 λούσαιτο δὲ ἡδίων, πλοῖοι δὲ ὡς ἡδιστα; τὸ γὰρ αὐτὸ
 ψυχρόν τε καὶ διανγῆς καὶ ποτιμώτατον καὶ χάρισιν
 ἐγκεχρισμένον καὶ προσηγνὲς ὁμιλῆσαι σώμασιν. 243. οὐ
 15 μὴν ἐν τῇ μητρὶ μόνη τὸ ὕδωρ ἔμεινεν, οὐδὲ Λάφνη
 μὲν ἐγέννησε, Λάφνη δὲ ἀπέλαυσε στήσασα περὶ αὐτὴν
 τὸ δῶρον, ἀλλ' ἡ μὲν ἔφηνε, μετέσχε δὲ μετὰ τῆς
 φηγάσης ἡ πόλις οἴκοθεν οἴκαδε τῶν ναμάτων δρα-
 μόντων, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ὑπερορίας, ὃ πολλοῦ μὲν πόνου,
 20 πολλοῦ δὲ κινδύνου τῆς ἐπικουρίας ἐκ τῆς ἄλλων
 φιλανθρωπίας αἰωρουμένης, μηχανησάμενοι δὲ ὁδὸν

7 Eur. Andr. 285. Hel. 676

21 Plat. Menex. p. 248 A

1 post ω in ἀπόλλω rasura 2 litterarum in I 2 δεῖ δὴ
 UIMCa | ὕδασι scripsi e Mo auctore Re ὕδατι reliqui libri
 edd 5 πείθομαι — 8 θεασάμενος citat Plan fol. 99^v 5 δὴ
 U | ἐκείνο Ca 7 κρῖσιν inser I² 12 αὐτὸν Mo sed ν era-
 sum 13 διειδὲς Mo sed in marg γε διανγῆς | ὥτατον in
 ποτιμώτατον in rasura 2 fere litterarum I² 14 ex in ἐγκε-
 χρισμένον in ras P² ἐγκεχρισμένον UM | προσ in προσηγνὲς
 in ras P² | οὐ — 16 ἀπέλαυσε citat Plan fol. 99^v 16 ἀπή-
 λαισε U | αὐτὴν ex αὐτὴν corr P²B² αὐτὴν A αὐτὴν MCa
 αὐτὴν U

τῷ ρεύματι κατηρεφῇ διὰ τῆς ὑπωρείας πῇ μὲν ἔγκοι-
 λον τὴν ὑπώρειαν τέμνοντες, πῇ δὲ προσοικοδομοῦντες,
 ἔστι δὲ οὗ καὶ μετέωρον τὸν πόρον ὑπὲρ γεφυρῶν
 ἄγοντες, ἐνθα τοῦτο ἐπηνάγκαζον οἱ κρημνοί, κοινούσι
 τῷ ἄστει τὴν ἐκ τῶν προαστείων χορηγίαν. 244. καὶ 5
 νῦν ᾧ μάλιστα νικῶμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι κατάρρυντος
 ἡμῖν ἡ πόλις. καὶ πρὸς μὲν ἄλλα | κἂν ἀναισχυν- R 354
 τήσαι τις, ἐν δὲ ὑδάτων μνήμη πάντες εἰκουσι. τὰ
 μὲν καλὰ πλήθει νικῶμεν, τὰ δὲ πολλὰ κάλλει, μᾶλλον
 δὲ τὰ μὲν ἄφθονα τῷ πλήθει, τὰ δὲ χαρίεντα τῷ 10
 κάλλει. λουτρῶν μὲν τῶν δημοσίων ἕκαστον ποταμοῦ
 μέτρον ἐκχεῖ, τῶν δὲ ἰδίων τὰ μὲν ὅσοντες ἐκεῖνα, τὰ
 δὲ οὐ πολλῷ τῷ λειπόμενον. 245. ὅτῳ δὲ δύναμις
 λουτρὸν ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐγείρειν, ἐνεκά γε ναμάτων
 θαρρύντως ἐγείρει καὶ οὐ δέδοικε, μὴ τὸ μὲν εἰς 15
 ἄκρον ὥρας ἀσκηθῇ, Νυμφῶν δὲ ἐνδεῖα πολυδίψιον
 ὀνομασθῇ, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ σπάνει τῶν ὑδά-
 των ἀποστῆναι τῆς ὀρυγῆς, ὥστε καὶ ὅτῳ μὴ πολλή τις
 ὀρυγή, παρ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων ἐντρέπεται. τοιγαροῦν

16 II. δ 171

1 ἡγάγομεν inter ὑπωρείας et πῇ inser I² | η in πῇ in
 ras P² πῇ C ποῖ U | γ in ἔγκοιλον in ras I² 2 πῇ C
 ποῖ UMCa 3 τὸν πόρον inser I² 4 κινούσι U νέμομεν
 δὲ in ras I³ 6 δ IBMCa | τοῦτ' ἔστιν I 7 ἡ πόλις om
 Ca | ἄλλα CA τ' ἄλλα sed τ ante ἄ eras B | in ἀναισχυν-
 τήσαι acutus in ras I², νν in ras P² ἀναισχυντήσαι Mo
 ἀναισχυντήσαι τις B 9 μὲν γὰρ καλὰ BMCa μὲν οὖν καλὰ
 Re Anim 11 μὲν γὰρ τῶν Re Anim 12 ἐγγεῖ Mor | δ' Re |
 on in ὅσοντες in ras I² ὅσα UB 13 τῷ scripsi ex APBMMO
 auctore Re Anim τῷ CUI edd τὰ Ca πολλοστῷ Iacobs | λει-
 πόμενα UIBMMoCa 14 ἐπὶ in ras I² ἐν U 16 δ' Re
 18 ὀρυγῆς P 19 spir. asper in ὀρυγῇ in ras P²

ἅπανα φυλὴ τῆς πόλεως λουτρῶν κόσμοις ιδιωτικοῖς
 ἀβρύνεται τῆς ἐπωνυμίας κρείττοσιν. ἃ τοσούτῳ καλ-
 R 355 λῶ τῶν δημοσίων, ὅσῳ περ τῶν δημοσίων | ἐλάττω,
 καὶ πολλῇ τῶν φυλετῶν ἔρις παρ' αὐτοῖς ἐκάστοις
 5 εἶναι τὸ κάλλιστον. 246. ἔξεστι δὲ τὸν μὲν τῶν πηγῶν
 πλοῦτον τῷ πλήθει τῶν οἰκῶν σκοπεῖν· ὅσαι γὰρ
 οἰκίαι, τοσαῦται κρήναι, μᾶλλον δὲ καθ' ἐκάστην πολλαί,
 καὶ τῶν γε ἐργαστηρίων τὰ πολλὰ τοῦτῳ φαιδρύνεται.
 247. διόπερ οὐδὲ περὶ τὰς δημοσίας παγκρατιάζομεν,
 10 ὅστις πρὸ τοῦ πλησίον ἀρύσεται, τοῦτο δὴ τὸ πολλάς
 τῶν πολυχρόσων ἐνοχλοῦν· παρ' οἷς ὠθισμός τε περὶ
 τὰς κρήνας καρτερός καὶ ἐπ' ἀγγελίοις καταγνυμένοις
 ὀδυρμός καὶ πρὸς τοῖς κρουνοῖς τὰ τραύματα. ἡμῖν
 δὲ διὰ τὸ εἶσω θυρῶν ἐκάστοις εἶναι κρήνην αἱ κοιναὶ
 15 πρὸς ἐπίδειξιν ῥέουσι. 248. τό γε μὴν τῶν ὑδάτων
 διαφανὲς οὕτως ἂν ἐξετάσαις καλῶς, εἰ κολυμβήθραν
 R 356 πλήσας τὸ ἐπ' αὐτῆς ὕδωρ ἐπισχῆσεις | τοῦ ῥέοντος.
 οἴησῃ γὰρ αὐτὴν εἶναι κενήν. οὕτως ἱκανῶς τοῦδαφος

2 ἀβρ in ἀβρύνεται in ras P² ἀβρύνεται B | τῆς ἐπωνυμίας scripsi auctoribus Re Anim et Iacobsio, ut in I²M² e ταῖς ἐπωνυμίαις correctum est ταῖς ἐπωνυμίαις libri edd
 4 ἔρις τὸ παρ' Re Anim 10 πλησίον Ca | ἀρύσεται IBM Ca |
 τὸ om B | πολλὰς M πολλοῖς BMo πολλὰ cum rasura in fine U 11 ὠθισμός scripsi ex UIBMMoCa ὠθησμός CAP edd 13 πρὸ Mo | τὰ num del? τὰ πολλὰ coni Re | τραύματα Mo, γε κρούματα in marg 14 θηρῶν M sed v supra η suprascr. m² 15 τό — 525, 4 πειν citat Plan fol. 99^v
 16 ἂν — 17 ὕδωρ om Ca 17 πλήσας scripsi auctore Sinteni στήσας libri (στήσαις BM sed in hoc σας suprascr. m³) Plan edd | στήσας εἰς τὸ ἀπ' αὐτῆς ὕδωρ ἐπισχῆσῃ Re Anim | αὐτῇ UP sed in hoc rasura unius litterae post η | ἐπισχῆσῃ Plan ἐπιστήσεις Ca ἀποστήσης coni Re, melius ἀποσχῆσεις Gasda 18 „ἐμφανῶς αὐτ ἐναργῶς“ Re Anim „ἐγανῶς αὐτ καθαρῶς“ Iacobs διαφανῶς vel εἰλικρινῶς praetulerim coll. l. 16 vel p. 521, 18

ὑπὸ τῶν ὑδάτων λάμπεται. ὥστ' οὐκ οἶδα, πότερον ἢ θεὰ μᾶλλον δύναται ὑπεκκαῦσαι δέψος ἢ παῦσαι· οὕτω καὶ προκαλεῖται πιεῖν καὶ προευφραίνει πρὶν ἢ πιεῖν.

249. Ἄ τοίνυν εἰώθατε πρὸς ἀλλήλους εἰρηνικῶς 5 ἀγωνίζεσθαι, ἄκριτον ὑμῖν ποιεῖ τὴν ἀμφισβήτησιν διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον. οὕτω τοὺς ἄλλους διαφανῶς νικῶντες πρὸς ἀλλήλους ἐν ὁμοίᾳ καθεστήκατε. 250· λέγουσι τοίνυν οἱ μὲν τὴν πρὸς ἔω μοῖραν οἰκοῦντες, ὅτι δὴ τὸ πλεῖστον τῶν πυρῶν διὰ τῆς ἐκείνων ἄγεται, 10 καὶ ἔφα παραφέρουσι τὴν Ἀλεξάνδρου πηγὴν, οἱ δ' αὖ πρὸς δυσμὰς τό τε πολύδενδρον καὶ καθαριότητα πλείω καὶ τὸ ἥδιστον γειτόνημα, τὴν Δάφνην, οἱ δ' ἐπὶ τῆς ὑπωρείας αὐρᾶς βελτίους καὶ ἀπραγμοσύνην καὶ τὸ τὴν πόλιν ἔπασσαν ἔχειν ὄρεᾶν, οἱ δὲ ἐν τῇ νέᾳ τὸ 15 τεῖχος, τὴν νῆσον, τὰ βασίλεια, τὴν τῆς ὅλης εὐθυμοσύνην, οἱ δὲ ἐν μέσῳ τούτων | τὸ τούτων εἶναι μέσοι. R 357

2 Lucian. de dips. § 9 p. 239

11 cf. p. 460, 9 sq.

15 cf. p. 506, 18 sq.

1 λάμπεται scripsi λαμβάνεται libri Plan edd „εμφαίνεται αὐτὸ βλέπεται αὐτὸ καταλαμβάνεται“ Re Anim διαφαίνεται dubitanter Gasda λαμπρύνεται? Sintenis 2 δύναται μᾶλλον MoCa Plan δύναται; Sintenis 5 Ἄ — 7 ἴσον citat Plan fol. 99^v 5 τοίνυν] δὲ Plan 6 v in ὑμῖν in ras M ἡμῖν ICa Plan | ποιεῖν BM 7 ἄλλως B 10 πλεῖστον τ~ in ras B² 12 o in ras et τε suprascr. in τό τε I² | o et η in καθαριότητα in ras I² καθαροὶ ὅτι τε cum rasuris post ρ, τ et υ U καθαρείοτητα BMCa καθαρεύοτατον Mo 13 ἐπ' cum rasura unius litterae post π U 15 τὴν om B 16 τοῖς ὅλοις supra τῆς ὅλης M^s | εὐθυμοσύνην scripsi cum Iacobsio, O Muellero Antioch. 52, Cobeto Mnem. V 110 (Coll. 106) e CUIBCaP in quo tamen η ex v corr m² εὐθυμοσύνην AMMo edd 17 ἐν τῷ μέσῳ M

τίς ἂν ταῦτα ἀκούων ἔχοι ψηφίσασθαι πάντων οὕτως
 ἐφεξῆς ἰσορροπούντων; 251. ἀλλὰ ταύτην μὲν τὴν
 ἔριν ἦν τὸ παρ' ἐκάστοις εἶναι τὴν πλεονεξίαν ἐμποιεῖ,
 μηδεὶς θεῶν ἡμᾶς ἀφέλοιτο, τῆς δ' αὖ τῶν ὀνίων
 5 περιουσίας τί μὲν ἀφθονώτερον, τί δὲ διαρκέστερον;
 ἃ διὰ πάσης μὲν οὕτω κέχνται τῆς πόλεως, ὥς μὴ
 μέρος τι τῆς πόλεως ἐν ἀγορᾷ κεκλήσθαι μηδὲ δεῖν
 εἰς ἐν τι συνελθεῖν ὠνησομένους, ἀλλὰ πᾶσιν ἐν ποσὶν
 εἶναι καὶ πρὸ θυρῶν καὶ πανταχοῦ χεῖρα ἐκτείναντι
 10 λαβεῖν ὑπάρχειν. 252. οὐ γὰρ ἔστιν ἀγνιδὴν οὕτως
 εὐρεῖν ὠλιγορημένην οὐδ' ἐν ὑστάτοις, ἣ τοὺς ἐνοι-
 κοῦντας ἐτέρωσε πέμπει ληψομένους τι τῶν ἀναγκαίων,
 ἀλλ' ὁμοίως ἀκμάζει τὰ τε μέσα τοῦ ἄστεος καὶ τὰ
 ἔσχατα, καὶ ὥσπερ μεστὰ πάντα ἀνθρώπων, οὕτως
 15 ὀνίων πάντα μεστὰ. 253. καὶ πολλὰ μὲν τῶν ὠνητῶν
 ἤδη τις παρῆλθεν οὐ χρήζων, ὧν δὲ εἰς χρεῖαν ἦλθε,
 ταῦτα οὐδεὶς ἐξήτησεν ἀπόντα. ἀμιλλᾶται δὲ τοῖς
 ἀναγκαίοις τὰ πρὸς τροφήν ἐξευρημένα, καὶ ταῖς τύχαις
 ἀμποτέραις ἐνὶ χώρᾳ παρὰ τῇ πόλει· πενία τε γὰρ
 20 ἐπαρκεῖ καὶ πλουσίῳ ἐπιθυμίαις ὑπηρετεῖ ἐκπορίζουσα
 μὲν ταῖς ἐκείνων ἀπολαύσεσιν ἀβρά, παρασκευάζουσα
 δὲ τῇ τούτων ἐνδείᾳ σύμμετρα καὶ τῶν μὲν οὐκ ἐλάτ-
 R 358 των, | τῶν δὲ οὐ μείζων γιγνομένη. τὸ δὲ δὴ πάν-
 των κομψότατον, ὅτι καὶ τὴν πενίαν ποικίλως μετ'

1 πάντων — 2 ἰσορροπούντων citat Plan fol. 99^v 3 ὁ in
 τὸ in ras I³ τῶ U 4 μηδεὶς scripsi auctore Gasda μηδὲ εἰς
 (μηδεὶς M μηδὲ εἰς U) libri edd | ἡμᾶς θεῶν U | ἀφέλειτο Ca |
 περὶ τῆς τῶν (om I) ὀνίων ἀφθονίας titulus in marg CAI³B
 7 τί APIB 8 ἐκ Mo 9 προθυρῶν M 10 ὑπάρχει Ca
 12 τί APMIB 14 μετὰ Mo | πάντων BM 16 τίς B |
 χρήζων scripsi e P χρήζων reliqui libri edd 19 χώρα I sed
 χώ in ras m², Mo sed γε μοῖρα in marg μοῖρα U 21 ἀβρὰ
 Mo 23 δὴ P in marg

ἐπιμελείας ἐστιᾶ καὶ οὐκ ἀποξῆν παρέχει μόνον, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡδονῆς προστίθῃσι. 254. γνῶνῃ δ' ἂν τις ὥδὲ τὸ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβάλλον. αἱ πόλεις, ὅσας ἴσμεν ἐπὶ πλούτῳ μάλιστα φρονούσας, ἕνα στοῖχον τῶν ὠνίων δεικνύουσι, τὸν τῶν οἰκημάτων προκείμενον, ἐν δὲ τοῖς μέσοις τῶν κίωνων ἐργάζεται οὐδείς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ ταῦτα πωλητήρια, ὥστε ἐκάστου μικροῦ τῶν οἰκημάτων ἀντιπρόσωπον ἐργαστήριον, ἀντίπυργοι ξύλινοι καὶ ῥῶπες εἰς σκέπην, καὶ τόπος οὐδείς ψιλὸς χειροτεχνήματος, ἀλλὰ κἂν μικροῦ τις λάβηται κρασπέ- 10 δου, παραχρῆμα τοῦτο ἀκαστήριον ἢ τι παραπλήσιον, καὶ ἔχονται δὴ τῶν τόπων οἶον καλωδίον, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς τοῦ ἐρινεοῦ. 255. λαμπρὰ δὲ οὐσα τῶν ὠνίων ἢ κατασκευὴ τῶ διηνεκεῖ πλέον τεθαύμασται, 14 ὥστε τοῖς ἀγοράζουσιν | ἐξ ἑωθινοῦ πλέον οὐδὲν R 359 παρὰ τοὺς ἐσπέρας ὠνουμένους, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς ὕδα- σιν, ἡνίκα ἂν δεηθῆς, ὁμοίοις ἐντυγχάνεις, οὕτω τῆς

1 Thuc. I 2, 2

13 Od. μ 432

9 Ῥῶπόν τινές φασὶ τὸν κοῦφον φόρτον, ὅθεν καὶ ῥῶπια τὰ οὐ στερέμνια, ἄλλοι δὲ ῥῶπας φησὶ τινὰ ἐλώδη ἢ τοὺς θάμνους (cf. Et. M. p. 705, 57) B²

1 ἐγγενείας UI sed in hoc m² punctis circumsaeptum et γρ ἐπιμελείας suprascriptum 2 τὸ ante μεθ' BMMo et in ras I² et Re | η in προστίθῃσι in ras I² 3 ὥδὲ καὶ τὸ BMCa | αἱ μὲν πόλεις? | ὅσαι Mo 4 μάλιστα μέγα φρονούσας I φρονούσας μάλιστα μέγα U 5 τὸν „malim abesse“ Re 6 ἐργαστήριον οὐδενός Sintenis 10 λάβη B 11 ἢ τι| ὅτι Mo 12 δὲ Mo | καλωδίων BMCa 13 ὁ ὀδυσσεὺς BMMoCa 14 ω alterum in ὠνίων in ras I² 15 οὐδὲν εἶναι παρὰ BMMo Re 16 α in ἐσπέρας in ras I² 17 ὁμοίοις scripsi e MoI in quo tamen oi in ras m² ὁμοίως reliqui libri edd

ἀγορᾶς συνεχῶς ὁμοίας ἀπολαύεις, καὶ οὐδὲ νύξ ἐπελ-
 θοῦσα τὴν ἀκμὴν διακόπτει, ἀλλὰ πλεόν τι παρ' ἡμῖν
 τοῦ παρ' Αἰθίοφιν ὁρᾶται κόμπου. 256. οἱ μὲν γὰρ
 ἦν Ἥλιον κεκλήμασι τράπεζαν πλήρη κρεῶν ἀνιόντος
 5 τοῦ θεοῦ παρέχονται καὶ τὸ μὲν ἔργον ἐστὶ τῶν ἐν
 τέλει νυκτὸς τὰ κρέα τιθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, τερα-
 τεύονται δὲ τῆς γῆς εἶναι ταύτην αὐτόματον φορᾶν·
 τῶν δὲ παρ' ἡμῖν ὠνίων ὁ μὲν τῆς παρασκευῆς ἀγνο-
 εῖται χρόνος, ἡ δὲ ἀβρότης ὁρᾶται, πλεονεκτεῖ δὲ οὐδὲν
 10 ἡμέρα νυκτός, ἀλλ' ἐπ' ἴσης ἀφθονίας ἐν ἐκατέρῃ
 πάντα ἔστηκεν. 257. ὥστε καὶ τῶν ὁδοιπόρων ὅσοις
 ἐπὶ τῶν τελευταίων συσκοτάζει σταθμῶν, θαρροῦντες
 ἐλαύνουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς ἐνευπαθήσοντες ἐν νυκτί.
 τοῖς δὲ λούσασθαί τε ὑπάρχει καὶ δειπνήσαι λαμπρό-
 15 τρον τῶν εἰς ἐπινίκια κεκλημένων, ὥσπερ τῶν μαγεύ-
 ρων, ὅπως αὐτὸ εὐτρεπίσαιεν, προαπεσταλμένων. 258.
 τὰ τε γὰρ ἄλλα ἐν χερσὶ καὶ τοὺς ἰχθύς οὐδὲν δεῖ
 περιτρέχοντα ζητεῖν, ἀλλὰ τοῖς πρατήροσι κηρύττουσιν
 ὑπακούειν· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἰχθύων οἱ χερσαῖοι πλειό-
 20 νων ἀπολαύομεν ἢ πολλοὶ τῶν περικλυζομένων θαλάττῃ,
 καὶ πελαγῶν μὲν διεστήκαμεν, οἱ δὲ ἐκείνων ἐργάται |

1 Her. VIII 11, 2 3 Her. III 17 et 18 14 Lucian.
 Amor. § 52 p. 454. [Dem.] c. Neaer. § 33 p. 1356, 8 et 17

1 ὁμοίως CAMoCa Mor ὁμοίς U 2 τὴν μὴν U | δι
 in διακόπτει in ras I² 3 παρὰ Mo 4 ληκ in κεκλήμασι in
 ras (κ e γ corr) P² κερᾶσαι A Re | πλήρη om Mo 5 ἀθρόον
 Mo 6 ἀ in τὰ corr ut videtur ex o P² 9 ἀβρότης MoCa
 10 ἐ in ἐπ' ex ὕ corr P² | ἐπ' ἴσης ex ἐπίσης corr I² ἐπί-
 σης Mo 12 τὸν τελευταῖον M 13 „aut ὡς ἂν ἐνευπαθή-
 σοντες aut ὡς ἐνευπαθήσοντες ἐννόντια“ Re Anim cf. p. 533, 16
 14 λούεσθαί B 15 εἰς om Ca 16 αὐτὰ Mo | προαπο-
 σταλμένων C 20 ττ in θαλάττῃ e σσ corr P² 21 διεστή-
 καμεν — 529, 1 πελαγῶν om Mor

τὰ τῶν πελαγῶν ἡμῖν σαγηνεύουσι θρέμματα, καὶ R 360
 σωροὶ παρ' ἡμέραν πάσης ιδέας ληθύνων ἐπιεσέρονται.
 259. καλὸν δὲ κἀνταῦθα τὸ μηδὲ τοὺς καταδεεῖς ἀπο-
 κεκλείσθαι τῆς τοιαύτης ἐδωδῆς· πορίζουσα γὰρ ἡ Τύχη
 τὰ πρόσφορα ἐκάστω διεΐλεν εἰς μὲν τοὺς εὐδαίμονας 5
 τὴν ἀπὸ τῆς θαλάττης φορὰν, εἰς δὲ τοὺς ἐτέρους τὴν
 ἀπὸ τῆς λίμνης, κοινὸν δὲ ἀμφοῖν ἔδωκε τὸν ποταμόν,
 ὃς τοῖς μὲν εὐπόροις βόσκει τὸ γένος, ὃ παρὰ τῆς
 θαλάττης εἰς αὐτὸν ἀναπλεῖ, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἄλλοις
 ἅπαντα πολλά. 10

260. Τοῦ ποταμοῦ δὲ καὶ τῆς λίμνης οὐ τοσοῦτον
 τὸ κέρδος εἰς τὴν πόλιν, ὅσον τραπέζας κοσμεῖν, ἀλλὰ
 καὶ ὅσα δίδωσιν ἡ γῆ, τῆς πόλεως εἶναι ποιοῦσι δι'
 εὐπειτείας τὴν κομιδὴν ἐργαζόμενοι καὶ οὐ κατακλεί-
 οντες τὰς τῶν καρπῶν ἀγωγὰς εἰς ὑποζυγίων στενότητα. 15
 νειμάμενοι γὰρ τὴν χώραν, καὶ ὁ μὲν διὰ τούτων ῥέων
 ἂ τὴν λίμνην οὐκ ἔχει σύμμαχον, ἡ δὲ ἐν τούτοις
 πεπταμένη τοῖς τόποις οἷς ὁ ποταμὸς οὐ βοηθεῖ, ναυ-
 τικοῖς λιμναίοις τε καὶ ποταμίοις κενοῦσι τοὺς ἀργοὺς
 εἰς τὴν πόλιν. 261. καὶ τὴν μὲν πρώτην μεμερισμένως 20
 ἄγουσιν, ἔπειτα ἀντ' ἀμφοῖν ὁ ποταμὸς | καθίσταται R 361
 μετὰ τῶν οἰκείων τὴν διὰ τῆς λίμνης πομπὴν δεχόμε-

2 σωροὶ UI | καθ' ἡμέραν Mo sed γρ παρημέραν in marg,
 Ca καθ' ἐκάστην ἡμέραν BM 3 δὲ τ in μηδὲ τοὺς in ras
 P² | ἀπο in ἀποκεκλείσθαι in ras et κ alterum inser I²
 ἀποκεκλήσθαι Ca 4 τῆς om M²Ca | οἱ in τοιαύτης in ras
 B² | ἡ Τύχη om Mo 7 κοινὴν API κo cum rasura 4 litte-
 rarum U 9 ταντὸν B sed τ in ras, Ca 12 εἰς τὴν πόλιν
 τὸ κέρδος I (sed supra εἰς et τὸ singulae litterae, β et α ut
 videtur, erasae) BM²Mo (sed τὸ om) Ca 17 & inser M² et Re
 om reliqui libri Mor 18 πεπταμέν cum lacuna 1 litterae U |
 οἷς οὐχ ὁ ποταμὸς βοηθεῖ I sed οὐχ inser m² et ante βοηθεῖ
 rasura 2 litterarum 19 ἀκατίοις Re Anim, fortasse recte
 21 ἀντ' inserui e M² | κοινὸς ἀμφοῖν ὀχετὸς ὁ ποταμὸς Re Anim

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

νός τε καὶ φέρων εἰς μέσῃν τὴν πόλιν καὶ πρὸ τῶν
 πυλῶν ἐκάστοις τὰ φορτία ποιῶν· ὥστε γυναιξὶ καὶ
 παισὶν ἐξαιρεῖσθαι τὸν γόμον ἐξεῖναι. τοῦναντίον γὰρ
 ἢ περὶ τὴν Θεσπρωτίδα τῇδε συμβέβηκεν. ἐκεῖ μὲν
 5 γὰρ ὁ ποταμὸς εἰς τὴν λίμνην ἐμβάλλει, ἐνταῦθα δὲ
 τὴν λίμνην ὁ ποταμὸς ὑπολαμβάνει. 262. τὸ δὲ δὴ
 μέγιστον, οὐδὲ γὰρ τὸ μετὰ τὴν πόλιν εἰς θάλατταν
 ῥέον ἄπορον ναυσὶν ὑπὸ τῶν πετρῶν καθέστηκεν, ὃ
 δὴ καὶ τοῦ Νείλου τὰ πολλὰ πέπονθεν, οὐδὲ τοῦτο
 10 ἡμῖν ἄχρηστον, ἀλλ' ἄξιον τῆς εὐφημίας ἢ Πίνδαρος
 εἰς τὸν Καμαριναῖον Ἰππαριν κέχρηται, ὅτι κολλᾷ

4 Thuc. I 46, 3 9 Her. II 29, 3 10 Pind. Ol. V 14 sq.
 c. schol.

10 οὕτω φησὶν ἡ ἐξήγησις τοῦ παρὰ Πινδάρου λεγού, ὅτι ἡ
 Παλλὰς ἢ συνέχουσα τὴν πόλιν τὴν Καμαρίναν δηλονότι ἄδει
 μὲν ἤγουν ὑμνεῖ τὸν σὸν ναὸν τὸν ἄγνον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 Ὀναον, καὶ τὴν λίμνην τὴν ἐγχωρίαν ἤγουν τὴν Καμαρίναν, καὶ
 τὰ σεβάσμια θεύματα, δι' ὧν ὁ Ἰππαρις ὁ ποταμὸς ἄρδει τὸν
 στρατὸν ἀντιτοῦ τὸν λαὸν τῆς Καμαρίνης. κολλᾷ τε ὁ Ἰππαρις
 ἤγουν προστίθῃσι τε ἀεὶ καὶ αὖξει ταχέως ἀντιτοῦ ῥαδίως ὠψί-
 γυιον ἄλσος θαλάμων σταδίων ἀντιτοῦ μετέωρον πληθὺν οἰκη-
 μάτων στερεῶν, κατὰ τῶν τοῖς ἐναντοῦ θεύμασι τὰ ὑπὸ τῶν Καμα-
 ριναίων εἰς κατασκευὴν οἰκημάτων τεμνόμενα ξύλα B² (= Schol.
 rec. ad Pind. Ol. V 16 ed. Boeckh)

3 ἐξεῖναι ex εἶναι corr I³ | τοῦναντίον — 6 ὑπολαμβάνει
 citat Plan fol. 99^v 5 ἐμβάλλει P sed x in ras m² 7 τὸ
 scripsi ὁ libri edd 8 καθίσταται Mo sed καθέστηκεν in marg
 9 δὲ Mo 10 ἀλλὰ UI 11 καμαριναίων BCa μακαρι-
 ναῖον Mo | κολλᾷ σταδίων scripsimus Cobetus Mnem. V 110
 (Coll. 106) et ego Mus. Rhen. XXXII 89 κολλᾷ τε σταδίων (in ra-
 sura 8 litterarum) B et Mor κολλᾷ σταδίων I sed λλᾷ σταδίων
 in rasura 6 litterarum (prius λ ex ι corr) m² κο λ αι cum
 rasura 1 post ο, 2 post λ litterarum U κολλᾷτε Mo sed δίων
 in marg κοιλᾷται reliqui libri Re αὖξει supra κολλᾷ B²

σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγνιον ἄλσος, τοῖς ἀπανταχόθεν ξύλοις δι' αὐτοῦ παρέχων ὀλκήν.

263. Τοῦ ποταμοῦ δὲ ἐννοήσας τὰς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολὰς ἔλκομαι πρὸς τὴν τοῦ λιμένος μνήμην. ὅν οὐχ ὦν εἶναι δοκεῖ, τούτων κηδόμενος ὁ κρατῶν 5 μετερρῦθμισεν, ἀλλὰ τέτμηται μὲν ἐν Σελευκείᾳ, τέτμηται δὲ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας τοσοῦτ' ἡμετέρας λιμὴν ἐκ πέτρας γενόμενος, ὅσον οὐδὲ Κροίσῳ | Πακτωλὸς R 362 ἐθῆσαύρισε. 264. τοιγαροῦν ἅπασα πανταχόθεν ὀλκὰς ἀνέγεται τὰ πανταχόθεν ἄρουσα, Λιβύης, Εὐρώπης, 10 Ἀσίας, νήσων, ἡπείρων, καὶ τῶν ἑκασταχοῦ καλλίστων τὸ κάλλιστον δεῦρο κομίζεται τῆς εἰς τὴν πρᾶσιν ὀξύτητος γνώμας ἐμπόρων δεῦρο καλούσης καὶ γῆν ἅπασαν δι' αὐτῆς καρπούμεθα. πλείστα δὲ τῶν ὑπὲρ πελάγους ἀπλωθέντων ἰστίων λιμένων οὗτος συνέστειλε. 15

265. Τί οὖν δὴ θαυμαστὸν τοιαύτην μὲν νεμομένους γῆν, τοιούτῳ δὲ ἐμπορίῳ χρωμένους, ἔχοντας δὲ σύμμαχον μὲν λίμνην, ποταμοῦ δὲ πόρον συννεργόν

6 Hier. chron. a. Abr. 2362 p. 193 Sch. Iul. or. I p. 40 D. Theoph. chron. p. 38, 6 ed. de Boor. 8 Her. V 101, 2 (cf. Suidas s. v. Μίδας)

1 ῥαδίως supra ταχέως B² | ὑψίγνον CAPCa Re ὑψίγειον UI ὑψίγειον Mo μετέωρον supra ὑψίγνιον B² | ἄλσο cum rasura unius litterae U πληθὺν supra ἄλσος B² 2 αὐτοῦ APUBM (sed in hoc spiritus erasus) MoCa Mor | παρέχων IMo et e παρέχων corr M, fortasse recte 3 Τοῦ ποταμοῦ 9 ἐθῆσαύρισε citat Plan fol. 99^v 3 θάλασσαν ἐκβολὰς Plan 4 ἔλκον Mo | τῶν λιμένων Mo περὶ τοῦ λιμένος titulus in marg I² 6 ἀλλ cum rasura 1 litterae U | inter τ et μ in τέτμηται (bis) rasura 1 litterae B 7 ἡμετέρας. Re 10 δεῦρο κατάγεται coni Re 13 γῆν e τὴν corr I 14 αὐτοῦ coni Re 15 λιμὴν Cobet Misc. 164 16 δὴ om BMCa | „malim dativus νεμομένοις — χρωμένοις — ἔχουσι“ Re 17 ἐμπορεῖα BCa | δὲ inser I

ἐγγύτατα πανηγύρεως κατεσκευάσθαι τὴν πόλιν; 266.
 ποῦ γὰρ ἐτέρωθι πανήγυρις τοσοῦτοις θάλλει τοῖς
 ἄπασιν, ὅσοις ἐνταῦθα ὁ σύμπαρ χρόνος τοῖς ἄπασιν;
 τίς δ' οὐκ ἂν πρῶτον ὁρῶν τὴν πόλιν εἰς ἱερομηνίαν
 ἤκειν ἡγήσαιο; τίς δ' οὕτω φύσει κατηφής, ᾧ τὴν
 R 363 γνῶμην οὐκ ἂν εἰς εὐθυμίαν τρέψειε; ποῦ δὲ | ἄλ-
 λοθι τοσαύτη τέρψεων ἐπιρροή; τίς δὲ οὐχ ἡδονῆς
 ἐνταῦθα ἀφορμή; οὐκ ἄρων προαότης; οὐ λουτρῶν
 χάρις; οὐκ ἀγορᾶς φαιδρότης;
 10 σταθερῶς προξενῶν; οὐκ ἔαρ στιλπνὸν τοῖς ἄνθεσιν;
 οὐ θέρος ἀκροδρόων χρώμασιν ἀστράπτων τε καὶ τὸ
 ἄστν ταῖς ὁσμαῖς λειμῶνα ποιοῦν; οὐχ ἥδιον μὲν ἐν
 μέσῳ βαδίσαι τῶν ὠνίων ἢ διὰ μέσων κήπων ἐλθεῖν,
 ἥδιον δὲ τῆς οἴκοι διατριβῆς οἱ κατ' ἀγορὰν σύλλογοι;
 15 οὐκ αὐτὸς ὁ ὄρων διὰ τῆς πόλεως ὄχλος εἰς θείας χάριν
 ἀρκεῖ; οὐ παρ' ἡμῖν Ὀμηρος ἐλέγχεται μειζόνως τῆς
 ἀξίας τὸν Ἰπνον κοσμῶν; 267. οὐ γὰρ ἐνταῦθά γε

2 Amm. M. XIV 8, 8 16 II. § 233

1 τα prius in ἐγγύτατα in ras P² | κατ σκευάσθαι U
 κατασκευάσθαι I 2 εν supra ι in ἐτέρωθι erasum I ἑκατέ-
 ρωθεν U 5 αι in ἡγήσαιο in ras I² ἡγήσατο Mor | ᾧ Re
 ὦν libri Mor | τὴν inser I³ 6 τρέψειεν ACPU edd | ποῦ om

Mo | δ' Re | ἐν supra ι in ἄλλοθι erasum I 7 δ^δ A 9 lacu-
 nam cuius in libris nullum vestigium, animadvertit verbisque
 οὐ χειμῶν ἡλίους ἡμῖν explendam censuit Re Anim | σταθερῶς
 Re Anim 12 χ in οὐχ in ras I | ἴδιον U sed ι (2) postea inser
 ἥμιον Mor quod correxerunt Re Anim et Koen ad Gregor.
 Cor. p. 474 ed. Schaef. 13 κητῶν Mo 14 in κατ' ἀγορὰν
 apostrophus et spir. len., pars inferior in γ, ο et gravis in ras
 P² κατὰ χάραν A Re 16 μείζονα Re 17 κοσμῶν Ca sed
 γε ὠνίων in marg ὠνίων BMo sed in hoc γε κοσμῶν in marg
 γε ὠνίων supra κοσμῶν M²

ἄναξ ἀνθρώπων οὐδὲ ἀέκοντας ἔλκει πρὸς ἑαυτὸν
οὐδὲ πρὸς βίαν κατακοιμίζει, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῶν βλε-
φάρων ἐκείνου τυραννίδα μόνοι τῶν πάντων ἀπεσει-
σάμεθα καὶ τὴν ἡλίου λαμπάδα λαμπτήρες ἕτεροι δια-
δέχονται τὴν Αἰγυπτίων λυχνοκαΐαν παριόντες, καὶ 5
διενήνοχεν ἐνὶ μόνῳ παρ' ἡμῖν νύξ ἡμέρας τῷ τοῦ
φωτὸς εἶδει. ταῖς δέ γε δημιουργίαις πρὸς ἴσον ἔρχε-
ται, καὶ οἱ μὲν εὐτόνως ἐργάζονται χερσίν, οἱ δὲ |
ἀπαλὸν γελῶσι καὶ πρὸς ᾧδὴν ἀνέονται. κοινὴ τις R 364
Ἑφαιστὸν καὶ Ἀφροδίτην ἢ νύξ τῶν μὲν χαλκευόντων, 10
τῶν δὲ ὀρχουμένων, ἐν δέ γε ταῖς ἄλλαις Ἐνδυμίων
μᾶλλον τετίμηται.

268. Ποίοις δὲ ἔθνεσιν ἡ πόλις οὐ λυσιτελής; οὐκ
ἐνταῦθα χρηματισταῖς μὲν ἐπὶ πλοῦτον ἔραστῶν, σοφίας
δὲ μετόχοις μὲν εἰς δόξαν, ἐπιθυμηταῖς δὲ εἰς κτῆσιν; 15
οὐκ ἐνσπουδάσαι μὲν ἀγαθὴν, ἐνευπαθῆσαι δὲ ἐπιτηδεῖα;
οὐκ ἵππων ἀγῶνες ἔριν ἀστασίαστον ἔχοντες; οὐκ
ἀθύρματα σκηνῆς; οὐκ ἀντίπαλοι ταῖς φροντίσιν αἰ
θυμηδαί; οὐ τὸ τῶν Ἥλειων σεμνὸν ἐνταῦθα μετε-
λήλυθε καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν Ὀλυμπίων τῇ πρὸς 20
τὸν Δία τιμῇ παρηνέγκαμεν; 269. τοῦτον ἤδη τις τὸν

1 Od. κ 266 4 Amm. M. XIV 1, 9 cum nota Valesii
5 Her. II 62. Them. or. IV p. 49 15 Plat. Euthyph. p. 14 d
17 Thuc. I 2

11 Ἐνδυμίων καὶ ὑπνώδην σφόδρα B²

1 ἀνθρώπων scripsi coll. Il. l. l. ex I (in quo tamen m² in
ἀνδρῶν correctum) MBMoCa ἀνδρῶν CAPU edd 3 ἀπάν-
των IMo 4 καὶ — 5 παριόντες citat Plan fol. 99^v 5 περι-
όντες Mor quod correxit Valesius l. l. 8 ἐν supra εὖ in εὐτό-
νως I² ἐντόνως Mor | οἱ δὲ] καὶ Mo 13 ὁποίοις Re
17 ἵππων A | οὐκ ἀθύρματα om Ca 18 σκηνῆς post ἀντί-
παλοι Ca 21 τίς IB

ἀγῶνα καὶ βασιλεὺς ἔθηκε καὶ τὴν αὐτοῦ στολὴν ἀφείλ-
 τὴν Ὀλυμπικὴν ἔλαβεν, ὃ δέ τις ἑλληνοδίκης ὤφθη
 καὶ τὸν ἐκ δάφνης ἀμφέθετο στέφανον, κοσμοῦντες
 ὁμοῦ καὶ κοσμούμενοι τοῖς δρωμένοις. εἰ δὲ Ἑλλεῖοις
 5 τᾶλλα οὐχ ὥς ἄριστα πράττουσιν ἢ πανήγυρις φέρει
 R 365 τι σχήματος, τί τό γε ἡμέτερον νομίζειν, | οἷ μετὰ
 τῆς ἄλλης τύχης καὶ τῇ τῶν Ὀλυμπίων φαιδρότητι
 κεκρατήκαμεν;

270. Τίνα δὴ ταύτη πόλιν παραβάλλειν ἄξιον;
 10 τῶν μὲν γὰρ ἀρχαιοτάτων εὐδαιμονεστέρα, τὰς δὲ με-
 γέθει νικᾷ, τὰς δὲ εὐγενεῖα πάρεισι, τὰς δὲ τῷ παμ-
 φόρῳ τῆς χώρας. καὶ μὴν ἥς μὲν ἡττᾶται κατὰ τοὺς
 τοίχους, ταύτης κρείττων γίνεταί τῳ τε ἐνύδρῳ καὶ τῳ
 τοῦ χειμῶνος ἡμέρῳ καὶ τῇ τῶν ἐνοικούντων ἀστεί-
 15 τητι καὶ τῇ τῆς σοφίας ἀσκήσει, τῆς δὲ ἔτι μελίζονος
 τῳ καλλίστῳ καλλίων ἐστίν, Ἑλληνικῇ παιδείᾳ καὶ
 λόγοις. 271. ὅλως δὲ τὰς μὲν μικρὰς εὐρήσεις, τὰς δὲ

1 Polyb. XXXI 3 et 4 apud Athen. V 194 c sq. 3 Simon.
 C. fr. 98 (Anth. Pal. VII 347), 2. Append. epigr. 308, 2. 12 cf.
 I 525, 9; 471, 16; 673, 7 R

2 Ἑλληνοδίκαι οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας B²

1 αὐτοῦ APIBMoCa αὐτοῦ U 2 ὀλυμπι κήν U ὀλυμ-
 πιακήν I sed πικὴν suprascr. m. rec. | ἔβαλε Ca | ἑλληνοδίκας
 U 3 στέφανον scripsi e BMCa et marg P⁵ cum Cobeto
 Mnem. V 111 (Coll. 107) et Gasda σχήματος CAPUI Re om
 Mo, quem sequitur Iacobs Phil. 432 τὸ — σχῆμα Mor, γε τὰ
 — σχήματα in marg 5 τ' ἄλλα Mo 6 τί IB | νομιστέον
 vel <χρῆ> νομίζειν? („deit additum mallet“ Re) 7 ὀλυμπίωι I
 9 σύγκρισις titulus in marg CAB | ταῦτα MCo ταῦτ cum
 rasura unius litterae U 11 δ' Re | πάρεισι scripsi auctoribus
 Re Anim et Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 107) παρήσει libri (ιη in
 ras M) edd 13 γίγνεται CAMo | ἐνύδρῳ M, ἐνύδρῳ in
 marg 16 τῶν καλλίστων Mo

